

DIGITIZED

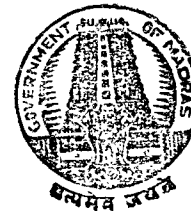

V. 11, 32 N62

N62.46; i

E 2853

Issued—30-6-1962]

7-868

4⁰² 5

**MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

SATURDAY, 21ST APRIL 1962

VOLUME XLVI—No. 1

CONTENTS

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	(i)
Principal Officers of the Madras Legislative Council	(ii)
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Welcome to Members	1
II Swearing-in of New Members	1-2
III Papers laid on the table of the House	2-8

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1962

*Legislative Council Department
Madras.*

PRICE, 35 naye Paise]

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

21st and 24th to 27th April and 4th, 5th and 7th May 1962

Volume XLVI (Nos. 1 to 8).

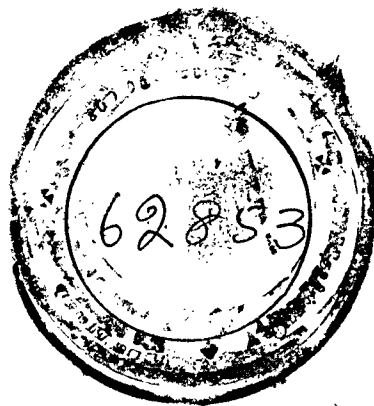
TABLE OF CONTENTS

Saturday, 21st April 1962

Personnel of the Government of Madras	1
Principal Officers of the Madras Legislative Council	1-2
List of Members of the Madras Legislative Council with their Constituencies	2-8
I Welcome to Members	1
II Swearing-in of new Members	1-2
III Papers laid on the table of the House	2-8

Tuesday, 24th April 1962

I Swearing-in of a new Member	9
II Expression of sorrow at the demise of Sri V. Bashyam Iyengar and Dr. P. S. Srinivasan, former Members of the Madras Legislative Council and Sri G. Annamalai Muthuraja, a Member of the Second Legislative Assembly	9
III Questions and Answers	10-14, 45
IV Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Committee	14-15
(2) Nomination of Members to the Business Advisory Committee and the Committee on Government Assurances.	15
(3) Panel of Vice-Chairmen	16
V Calling attention to large-scale unemployment and economic distress prevalent among fishermen in Kanyakumari district and parts of Tirunelveli district	16-17
VI Government Motions—	
(1) Election of nine Members to the Committee of Privileges.	17-18
(2) Election of six Members to the House Committee	18
VII Discussion on the Governor's Address	18-64
VIII Papers laid on the table of the House	65-68
	64

V211, 32 N62

N62:4631

D

PAGES,

Wednesday, 25th April 1962.

I Questions and Answers	69-75
II Association of three Members of the Council with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly. ..	75
III Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	76-126
IV Papers laid on the table of the House	126-127

Thursday, 26th April 1962.

I Questions and Answers	129-135
II Announcement <i>re</i> message from the Assembly	135
III Calling attention to failure of protected water-supply to Bhaktavatsalam Nagar, Adyar, and to Divisions 1 to 20 and 70 to 100 in Madras City	135-136
IV Government Motion— Association of three members with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly	136
V Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	137-174
VI Papers laid on the table of the House	174

Friday, 27th April 1962

I Questions and Answers	175-181
II Announcement <i>re</i> election to the Committee of Privileges and the House Committee	181-182
III Motion under rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules	182
IV Government Resolution	182-185
V Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	185-199
VI Government Bill—The Madras Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 1 of 1962)	199-202
VII Election of Deputy Chairman	202
VIII Felicitations to the Deputy Chairman on his election	202-206
IX Paper laid on the table of the House	206

Friday, 4th May 1962

I Questions and Answers	209-216
II Announcements— (1) Message from the Governor (2) Message from the Assembly	216 216
III Government Business—Discussion on the Annual Financial Statement for 1962-63 and the Supplementary Financial Statement for 1961-62 of the Madras State Electricity Board ..	216-243
IV Papers laid on the table of the House	243-244

Saturday, 5th May 1962

I Questions and Answers	249-256
II Announcements— (1) Messages from the Assembly (2) Messages from the Governor	256-257 256

Saturday, 5th May 1962—cont.

III Government Motion—Motion under rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules	257
IV Discussion on the Annual Financial Statement for 1962-63 and the Supplementary Financial Statement for 1961-62 of the Madras State Electricity Board— <i>cont.</i>	257-295 295
V Papers laid on the table of the House	
<i>Monday, 7th May 1962</i>	
I Questions and Answers	297-304
II Calling attention to the suffering of the handloom weavers and master weavers due to non-availability of yarn and the inflated prices of the same	304-305
III Government Motions— (1) Association of five members with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly (2) Association of five members with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly	305-306 306
IV Government Bills— (1) The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962) (2) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962) (3) The Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962) (4) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 5 of 1962)	306-320 320-326 327-328 326
V Papers laid on the table of the House	329-351
Index	

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

GOVERNOR OF MADRAS

SHRI BISHNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public; Planning; General Administration including Board of Revenue and District Revenue Establishment; Community Development; Panchayats; Home; Transport.*
- THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Finance; Education; Labour; Courts and Prisons; Legislature; Elections; Khadi and Village Industries; Religious Endowments; Official Language.*
- 3 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries; Commercial Taxes; Nationalised Transport. Technical Education; Electricity; Housing; Handloom; Yarn; Textile; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies; Newsprint Control; Ex-servicemen; Legislation on Chits; Law.*
- 4 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Food and Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition.*
- 5 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Public Works; Revenue; Legislation on Money-lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures, (Weights and Measures).*
- 6 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM, *Minister in charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control.*
- 7 THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SAKKARAI MANRADIAR, *Minister in charge of Co-operation; Fisheries; Forests and Cinchona.*
- 8 THE HON. SRI G. BOOVARAGHAN, *Minister in charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing; Government Press.*
- 9 THE HON. SRI S. M. A. MAJID, *Minister in charge of Municipal Administration.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

† Panel of Vice-Chairmen

1. SRI M. SESHACHARIAR.
2. SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
3. SRI L. S. KARAYALAR.
4. SRIMATHI S. MANJUBHASHINI.

Secretary to the Council

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.,

* Elected on 27th April 1962.

† Announced on 24th April 1962.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Wahab, K.S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., D.L.O., F.R.F.P.S. (Glas.), F.R.C.S. (Edin.) (Chairman).	Madras District Graduates.
7 Chidambara Mudaliar, A.	Madurai Local Authorities.
8 Chidambaram Pillai, I.A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
9 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., Ph.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
10 Clubwala Jadhav, Mary C.	NOMINATED.
11 Damodaran, G. R. B.Sc. (Electrical). B.Sc. (Mech.). (Durham) M.I.E.E. (Lond.) M.I.E.	Salom-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V.	North Arcot Local Authorities.
13 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
15 Joghee Gowder, T.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
16 Janakirama Mudaliar, E.	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
19 Karayalar, L.S., B. A., B. L.	State Legislative Assembly.
20 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
21 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
22 Lakshmanan Chettiar, SP. K. A.	Ramanathapuram, Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
23 Lakshmanaswamy Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., DSC., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.
24 Manjubhashini, S.	NOMINATED.
25 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
26 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	State Legislative Assembly.
27 Nallaswami, B. K.	Do.
28 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
29 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
30 Ponnuswamy Villavarayar	State Legislative Assembly.
31 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
32 Rajagopal Pillai, M.	State Legislative Assembly.
33 Rajamannar, P. V.	NOMINATED.
34 Rajaram Naidu, K.	State Legislative Assembly.
35 Ramachandran, M. G.	Do.
36 Ramadoss, K.	Do.
37 Ramakrishna Achari, K.	Do.
38 Ramalingam Pillai, V.	NOMINATED.
39 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
40 Ramaswamy Reddiar, O. P.	NOMINATED.
41 Ramaswamy, K. V.	State Legislative Assembly.
42 Rengaswamy, V., B.A.	NOMINATED.
43 Sambandhan, S. K., B.A.	Madras North Graduates.
44 Sambasiva Reddiar, A.	Salem Local Authorities.
45 Saraswathy Pandurangam	NOMINATED.
46 Seshachariar, M.	Chingleput Local Authorities.
47 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
48 Sivasankara Mehta	Madras Local Authorities.
49 Somasundara Reddiar, A.	State Legislative Assembly.
50 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond.).	Madras South Graduates.
51 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
52 Subbiah Chettiar, M.	Tiruchirappalli Local Authorities.
53 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
54 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
55 Surendra Ram, V. M.	State Legislative Assembly.
56 Thangavel Mudaliar, A. K.	South Arcot Local Authorities.
57 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Madurai Local Authorities.
58 Tirupurasundari, T. L.	NOMINATED.
59 Venkatachalam, R.	Salem Local Authorities.
60 Venkatachala Thevar, P.	Thanjavur Local Authorities.
61 Venkataraman, R., M.A., B.L., (Minister—Leader of the House).	State Legislative Assembly.
62 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.
63 Vacant.	

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

**TWENTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.**

Saturday, the 21st April 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (**THE HON. DR. P. V. CHERIAN**) in the Chair.

I. WELCOME TO MEMBERS.

MR. CHAIRMAN : Hon. Members, it is my very first and most pleasant duty to welcome you all to this first meeting. I extend a very hearty welcome to the five re-elected, fourteen newly elected, one re-nominated and two newly nominated Members and congratulate them.

I wish to impress on the new Members that this House has established very great traditions and conventions for fellowship, mutual regard, dignity and decorum. Members of this august House have always maintained a high standard in debates and discussions. I have no doubt that I will continue to receive in abundant measure your help and co-operation in the maintenance of the prestige and dignity of the House.

Next I wish to offer on my own behalf and on behalf of the Members of this House hearty felicitations to the Hon. the Chief Minister, whom I am very glad to see here today, and all the other Hon. Ministers. It is a matter for great satisfaction and pride that two of our former Members, Srimathi Jothi Vencatachellum and Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, have become Ministers, and on your behalf, I congratulate them and with them all success (Cheers.)

II. SWEARING-IN OF NEW MEMBERS.

MR. CHAIRMAN : The business before the House is the administration of oath or affirmation to the new Members as required under Article 188 of the Constitution of India. In accordance with the practice followed in the Legislature, the Secretary will call upon the ex-Minister and the ex-Deputy Chairman and then the other hon. Members in the alphabetical order. I request hon. Members to advance to the dais, make and subscribe the oath or affirmation, sign in the register and then resume their seats.

[21st April 1962]

The Secretary then called the names of the new Members.

The following Members took the prescribed oath :—

1. Sri K. Rajaram. (E)
2. Sri V. K. Palaniswamy Gounder. (T)
3. Sri K. S. Abdul Wahab. (E)
- *4. Sri K. Anbazhagan. (T)
5. Sri K. Balasubramanya Ayyar. (T)
- *6. Sri S. Jayarama Reddiar. (T)
7. Sri C. Muthiah. (T)
8. Sri J. Ponnuswamy Villavarayar. (T)
9. Sri M. Rajah Iyer. (E)
10. Dr. P. V. Rajamannar. (E)
11. Sri M. G. Ramachandran. (T)
12. Sri K. Ramadass. (T)
13. Sri V. Ramalingam Pillai. (T)
14. Sri A. Sambasiva Reddiar. (T)
15. Sri Sivasankara Mehta. (E)
16. Sri A. Somasundara Reddiar. (T)
17. Sri Mathi Tirupurasundari Ammal. (T)
- *18. Sri P. Venkatachala Thevar. (T)

MR. CHAIRMAN : This finishes the swearing-in of Member. Hon. Members are aware that the Governor will address both the Houses of the Legislature assembled together at 11 a.m. on Monday, the 23rd April 1962, in the Legislative Assembly Chamber.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Tuesday, the 24th April 1962.

The House then adjourned

III. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. Rt. No. 870, Revenue, dated 10th November 1961, regarding exemption granted from liability to entertainments tax of the benefit film shows in and of the Flag Day Fund to be held in December 1961.

2. Notification issued with G.O. Press No. 4914, Revenue, dated 18th November 1961, authorising the Executive authorities of local bodies, Commissioner, Corporation of Madras, Panchayat

* Members who solemnly affirmed their allegiance to the Constitution.
(E) Members who took the prescribed oath in English.
(T) Members who took the prescribed oath in Tamil.

21st April 1962]

Union Commissioners. etc., to exercise the powers conferred under section 11 of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 6586, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 18th November 1961, regarding amendments to the Madras Factories Rules, 1950.

4. Notification issued with G.O. Ms. No. 3955, Home, dated 13th November 1961, regarding amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

5. Notification issued with G.O. Ms. No. 5902, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 4th October 1961, regarding amendments to the Madras Factories (Welfare Officers) Rules, 1953.

6. Notification issued with G.O. Ms. No. 3960, Home, dated 13th November 1961, regarding amendment to the Management of Special Homes and Work Houses in the State of Madras (except the City of Madras) Rules, 1960.

7. Notification issued with G.O. Ms. No. 3000, Rural Development and Local Administration, dated 9th November 1961, regarding amendment to the rules relating to Public Halting places, Car stands, etc.

* 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 2683, Rural Development and Local Administration, dated 30th September 1961, appointing 2nd day of October 1961 as the date on which the Madras District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Act, 1961, shall come into force.

* 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2684, Rural Development and Local Administration, dated 30th September 1961, appointing 2nd day of October 1961 as the date on which the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), and the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958), shall come into force in the territories specified in the second schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959).

* 10. Short report on the activities of the Government Museum at Madras and Pudukkottai and the National Art Gallery, Madras, for the half-year ending 30th September 1961.

11. Notification issued with G.O. Ms. No. 4357, Home, dated 13th December 1961, regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 4191, Home, dated 29th November 1961, regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957.

4

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

[21st April 1962]

- * 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 2374, Rural Development and Local Administration, dated 29th August 1961, regarding inclusion of certain villages in the Gobichettipalayam Panchayat Union in East Coimbatore Development District.
- * 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 5534, Revenue, dated 27th December 1961, regarding amendment to the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955.
- * 15. Short review of the activities of Stamps Administration for the half-year ending 30th September 1960.
- * 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 5259, Revenue, dated 5th December 1961, appointing the 3rd January 1962 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 58-A, 62, 67, and 68, shall come into force in the Vayalanellur Blocks, C1 and C2 in Chingleput District.
- ** 17. Notification issued with G.O. No. 1740, Rural Development and Local Administration, dated 22nd June 1961, relating to amendment to the rules for the payment of travelling allowance to the members of District Development Councils and their Standing Committees.
- * 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 2462, Rural Development and Local Administration, dated 2nd August 1961, regarding amendment to the Madras Panchayat Union Councils (Election of Chairman and Vice-Chairman) Rules, 1960.
- ** 19. Notification issued with B.O. Ms. No. 2462, Rural Development and Local Administration, dated 8th September 1961, regarding amendment to the rules relating to the payment of travelling allowance to Presidents, Vice-Presidents, Members, etc., of panchayats.
- ** 20. Resume (Part II) of the Nineteenth Session of the Madras Legislative Council.
- ** 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 4385, Food and Agriculture, dated 29th December 1961, regarding amendment to the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948.
- ** 22. Notifications issued with G.O. Ms. No. 3162, Local Administration, dated 28th November 1961, regarding rules relating to Panchayat Union Council.
- ** 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 7070, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 20th December 1961, regarding amendment to the Madras Shops and Establishments Rules, 1948.
- 21st April 1962]
- ** 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 2520, Rural Development and Local Administration, dated 18th September 1961, relating to inclusion and exclusion of villages in Madurai East, Madurai West and Tiruparankundram Panchayat Unions.
- ** 25. Short review of the activities of the Harijan Welfare Department for the half-year ended 30th September 1960.
- ** 26. Notification issued with G.O. Ms. No. 7149, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 26th December 1961, regarding amendment to the Madras Factories Rules, 1950.
27. Notification issued with G.O. Ms. No. 4498, Home, dated 26th December 1961, directing that the quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing registration MDU 8676 belonging to Aruppukottai Sri Jaya Vilas (Private), Limited, Aruppukottai, at the rate of Rs. 10 (Rupees ten only) per seat provided in the vehicles so long as the vehicle is used for tourist purposes.
- ** 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 1441, Rural Development and Local Administration, dated 22nd May 1961, relating to rules as to the conditions on which and the mode in which contracts may be made by or on behalf of Panchayat Union Councils.
- ** 29 and 30. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2587, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1961, and G.O. Ms. No. 2618, Local Administration, dated 18th September 1961, relating to the constitution of Panchayat Unions.
- ** 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 7, Local Administration, dated 2nd January 1962, regarding amendment to the rule relating to the period within which a Member of Parliament or a Member of the State Legislature should intimate his decision to serve on a particular District Development Council.
- ** 32. Notifications issued with G.O. Ms. No. 6875, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 9th December 1961, regarding extension of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, to the added territories.
- ** 33. Short review of the activities of the Highways Department (in Tamil) for the first half-year, 1960-61.
- ** 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 2588, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1961, relating to constitution of Panchayat Union Councils in East and West Thanjavur Development Districts.
- ** 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 3374, Local Administration, dated 26th December 1961, regarding amendments to the rule relating to transfer of irrigation functions to Panchayat Union Councils.

[21st April 1962]

** 36. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2038, Public (General-M), dated 8th December 1961, relating to use of Malayalam in addition to Tamil in Kanyakumari district, Shencottah taluk of Tirunelveli district and Gudalur taluk of the Nilgiris district in publication of notices for information of the public.

** 37. Statement showing the activities of the Accommodation Control Department for the half-year ending 31st December 1961.

*** 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 26, Public (General-M), dated 2nd January 1962, regarding introduction of Tamil in Government offices up to district level in the Food Production, Forest and Medical Departments.

*** 39. Notification issued with G.O. Ms. No. 61, Public (General-M), dated 8th January 1962, regarding introduction of Tamil in Local Fund Audit Department.

*** 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 65, Public (General-M), dated 8th January 1962, regarding introduction of Tamil in the Agricultural Income-tax, Jail, Public Works (Sanitary Engineering Branch) and Women's Welfare Departments up to district level.

41. Notification issued with G.O. Ms. No. 60, Public (Services-A), dated 8th January 1962, regarding exclusion from the purview of the Madras Public Service Commission of posts of Mechanical Engineer and Accounts Officer in State Transport Department for recruitment by transfer.

42. Proceedings of the Chairman, State Bhoodan Yagna Board, Madurai, relating to constitution of Local Committees for Ramanathapuram, Tirunelveli and Coimbatore districts and appointment of members thereto.

*** 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 3202, Rural Development and Local Administration, dated 5th December 1961, appointing the Additional Development Commissioner and the Collector to exercise the powers of the Inspector under sub-section (2) of section 157 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).

*** 44. Notification issued with D. Dis. No. 34911/59, dated 17th January 1962, declaring that the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, specified in the Schedule and the rules issued thereunder shall be extended to and be in force in the area for the time being within the jurisdiction of the Tirukkalkundram Panchayat in the Chingleput district with effect from 1st February 1962.

45. Notification issued with G.O. Ms. No. 95, Home, dated 5th January 1962, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), of vehicles bearing registration Nos. MSW 1279, MSW 1361 and MSW 1362 belonging to the UNICEF.

[21st April 1962]

*** 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 4557, Home, dated 29th December 1961, regarding amendment to the Rules for the Management of Special Homes and Work Houses in the City of Madras, 1955.

*** 47. Notification issued with G.O. No. 565, Rural Development and Local Administration, dated 13th March 1962, regarding issue of the Madras Cottage Industries Construction and Establishment (Restrictions, Limitations and Conditions) Rules, 1960.

*** 48. Notification issued with G.O. No. 566, Local Administration, dated 13th March 1962, specifying the cottage industries permissible in notified residential areas.

@ 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 587, Revenue, dated 7th February 1962, relaxing rule 27 of the rules framed under clauses (g), (r), (s) of sub-section (2) of section 100 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), and continued in force by virtue of clause (a) of sub-section (2) of section 118 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959), in respect of the transaction relating to the gift of one spare lingam with Avudayar belonging to Sri Rameswaram Devasthanam, Rameswaram, Ramanathapuram district to Sri Viruthapureeswarar temple, Tiruppunavalas, Thanjavur district.

@ 50. Notification issued with G.O. Ms. No. 379, Revenue, dated 29th January 1962, regarding amendment to the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955.

@ 51. Notification issued with G.O. Ms. No. 3622, Home, dated 20th October 1961, regarding revision of forms prescribed for refund under the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, and Civil Procedure Code.

@ 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 136, Public (General), dated 23rd January 1962, regarding use of English for certain purposes in addition to Tamil.

@ 53. Notification issued with G.O. Ms. No. 44, Revenue, dated 3rd January 1962, appointing the 1st February 1962 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 58-A, 62, 67 and 68, shall come into force in the Andikadu inam estate in Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

@ 54. Notifications issued with G.O. Ms. No. 5237, Revenue, dated 4th December 1961, regarding exemption from sales tax and registration of the sale by agriculturists, of cotton seed obtained by them from out of cotton grown by them.

[21st April 1962]

@ 55. Notification issued with G.O. Ms. No. 4448, Home, dated 19th December 1961, regarding amendments to the Madras Spirituous Essences Rules, 1959.

@ 56. Government's review on the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, for the year ended 30th June 1961 together with the Annual Report and Statement of Accounts.

@ 57. Notification issued with G.O. No. 368, Rural Development and Local Administration, dated 16th February 1962, regarding amendment to the rules relating to "Restrictions and control over execution of Kudimaramat by Panchayats—Levy of fees by Panchayats".

@ 58. Notification issued with G.O. Ms. No. 7322, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 30th December 1961, regarding amendment to the Madras Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956.

59. Notification issued with G.O. Ms. No. 4548, Home, dated 28th December 1961, directing that the tax payable in respect of the Ambulance Van MDO 3165 belonging to the Mahatma Gandhi Memorial Tuberculosis Sanatorium, Senigipatti, Thanjavur district be reduced by 50 per cent.

60. Annual Financial Statement for 1962-63 and Supplementary Financial Statement for 1961-62 of the Madras State Electricity Board.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 6th February 1962.

** Sent by post to all M.L.Cs. on 7th March 1962.

*** Sent by post to all M.L.Cs. on 30th March 1962.

@ Sent by post to all M.L.Cs. on 12th April 1962.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 24th April 1962.

House met in the Council Chamber, Fort St. George, at 11 o'clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. JAYARAMAN) in the Chair.

I.—SWEARING-IN OF A NEW MEMBERS

MR. CHAIRMAN: The first item of business is the swearing-in of a new Member, Sri R. Venkatachalam.

* Sri R. Venkatachalam was then sworn-in.

II.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI V. BASHYAM IYENGAR AND DR. P. S. SRINIVASAN, FORMER MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL, AND SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA, MEMBER OF THE SECOND LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have to report to the House the death of Sri V. Bashyam Iyengar and Dr. P. S. Srinivasan, former Members of the Legislative Council, and Sri G. Annamalai Muthuraja, a Member of the second Legislative Assembly.

Sri V. Bashyam Iyengar was a Member of the Legislative Council from 1952 to 1958. He entered Government service as a member of the State Judicial Service and was appointed as District Judge in 1926 and Judge of the Madras High Court in 1930. After his retirement in 1931, he was nominated as a Member of the Central Legislative Assembly. He served as Honorary Director of Harijan Welfare from 1949 to 1952 and was actively connected with a number of social service organisations and in particular as Vice-President of the Guild of Service.

Dr. P. S. Srinivasan was a Member of the Legislative Council from 1949 to 1951. He was a Member of the Legislative Assembly from 1937 to 1938. He was Chairman of the Kancheepuram Municipal Council for several years. He participated in the freedom struggle and suffered imprisonment.

Sri G. Annamalai Muthuraja, a Member of the Second Legislative Assembly was elected from the Andanallur Constituency, Kancheepuram district, and he passed away on the 27th January 1962 just before the General Elections. He was Chairman and Councillor of the Tiruchirappalli Municipal Council for several years. I request hon. Members to stand in silence for a few minutes in expression of our profound sorrow at their demise.

Accordingly, all Members stood in silence for a few minutes.

MR. CHAIRMAN: I shall convey our sympathy to the members of the bereaved families.

* Solemnly affirmed his allegiance to the Constitution in Tamil.

[24th April 1962]

III.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Gazetted Officers of the Revenue Department

* 1 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri M. Subbiah Chettiar): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any time-limit has been prescribed for the Gazetted Officers in the Revenue Department in the Districts to serve in a division; and

(b) the number of the persons for whom exemption has been given in this regard in Tiruchirappalli district and the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Generally no Deputy Collector is retained in the same Divisional charge for more than three years, save for exceptional reasons.

(b) The Revenue Divisional Officer, Musiri, Sri S. Subbayan, was retained in the same division for more than three years for administrative reasons.

Political Prisoners

* 2 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of political prisoners in jails in the State as on 1st November 1961?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): There are no prisoners at present classified as "Political Prisoners".

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that there was overcrowding in these jails so much so that there was a writ petition filed by one of the prisoners in the Tiruchirappalli Jail?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am afraid the supplementary question does not arise from this question, because this relates to Political Prisoners".

Advances and loans to Government servants

* 3 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) department-wise, the number of applications for the grant of advances and loans to Government servants for construction of houses, received from 1st January 1961 to 31st October 1961;

(b) the number of applications disposed of; and

(c) the number of applications not disposed of and the dates of those applications?

24th April 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b). A statement is placed on the table of the house.

(c) There is no application pending with Government.

DR. A. SREENIVASAN: May I know the reason why the last portion of my question, namely, clause (c), has not been answered by the Government? The date of the applications has not been given.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Clause (c) relates to the number of applications not disposed of and the dates of those applications. There is no application pending with the Government. Therefore, we do not think it necessary to answer the other part.

DR. A. SREENIVASAN: What I would like to know from the Hon. Minister is whether it is fact that there has been considerable delay between the date of the application and the date of sanctioning of the advances.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A certain amount of time is necessary for verification of details. Beyond that, there has been no instance brought to our notice of inordinate delay.

Oriental Colleges

* 4 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the enhanced dearness allowance of Rs. 12 and Rs. 5 are paid to the members of the staff of Oriental Colleges; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b): The payment of dearness allowance to the staff of Oriental Colleges is left to the discretion of the managements. Expenditure on dearness allowance paid at Government rates will, however, be taken into account for purposes of grant.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is it not the policy of the Government to see that especially dearness allowance is paid to employees along with other teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is why the Government make grants equivalent to what they have laid down as Government scales of dearness allowance.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Am I to understand that all these oriental colleges have not yet paid this allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The information that I have shows that there is only one college which does not get any grant from the Government. That is the college at Perambur.

[24th April 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that in respect of all other aided institutions, the Government insist on the payment of this allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not a question of insisting on the payment of this allowance. The Government permit these institutions to pay even more than the Government scales of dearness allowance.

Care milk powder

* 5 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN and SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of students affected by the use of CARE milk powder?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is presumed that the Member refers to the food poisoning incident in the Athipatti Junior Basic School. Forty children were affected of whom four died after consuming rice with curd prepared out of CARE Milk powder.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Was chemical toxicobacteriological test conducted by experts on the milk powder since so many children died?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. The test conducted on the milk powder shows that there was nothing wrong with the milk powder.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : It is one of the findings of that committee that milk prepared in cold water and not boiled afterwards is more injurious to health. Were instructions issued to that effect?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : By way of abundant caution, they were advised to prepare this milk with hot water.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is it one of the findings of the committee that curd prepared out of this CARE milk powder is very harmful to health and not reconstituted milk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It was not so, but by way of abundant caution, they were advised to have it distributed as milk and not as buttermilk.

DR. A. SREENIVASAN : Has there been any case of death after the recent instructions issued by the Government to prepare curd from this powder in hot water?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Now it is distributed as milk. It is prepared in hot water and there has been no case of death of children who took this milk.

[24th April 1962]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any supervision to see whether it is prepared in hot water?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They are required to prepare it in hot water. If there is any complaint, we will look into it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that, whether it is cold water or hot water, pure milk, when it turns into curd, will not become poisonous?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It will not necessarily become poisonous. The finding was that the infection was due to infection in the hand of one of the children who took part in preparing this milk in hot water.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know whether instructions have been issued that hereafter only milk should be taken and not curd prepared out of it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is the present instruction that is in force. I do not think preparing buttermilk necessarily causes this infection.

SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV : Is the Hon. Minister aware that thousands of children have been having this curd prepared from this powder for the last ten years and it has not been poisonous?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is so. According to the finding, the infection was not due to the preparation of buttermilk.

Nandanam, Government Milk Factory

* 6 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any complaint has been received about the emanation of obnoxious odour from the Nandanam Government Milk Factory; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The matter has already been taken up with the Corporation of Madras. The concerned Corporation officials have visited the place. Steps are being taken for the efficient disposal of the Factory effluent.

DR. A. SREENIVASAN : May I know what measures the Corporation took in the matter?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Corporation did not take any action. The Government have already taken action and shifted the Central Dairy to Madhavaram.

[24th April 1962]

Birds Sanctuary

* 7 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any Birds Sanctuary at Perambur near Sirkali; and

(b) if so, whether there is any proposal to improve the same?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI C. MUTHIAH: சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன் களிலே அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தக்க அதிகாரிகள் என்ன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆலோசனை கூறுமா?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: கோரிக்கப்படும்.

Municipal Commissioners

3-10 P.M. * 8 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) the number of Municipal Commissioners transferred from Tirupathur, North Arcot district from 1st January 1961 till date; and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. S. A. MAJID: (a) & (b) Two Municipal Commissioners were transferred from Tiruppathur Municipality from 1st January 1961 till date, on administrative grounds.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that the transfers were due to factions in the municipality?

THE HON. SRI M. S. A. MAJID: No, Sir.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

IV. ANNOUNCEMENTS.

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. today, the following programme of business has been decided:—

24th April 1962	..	..	..	} Discussion on the Governor's Address.
25th April 1962	..	..	..	
26th April 1962	..	..	..	

24th April 1962]

27th April 1962	..	..	..	1. Reply to the Debate on the Governor's Address.
				2. Government Resolution regarding maximum limit of Government guarantees for the debentures floated by the Madras Co-operative Land Mortgage Bank from Rs. 10 crores to Rs. 20 crores.
				3. The Madras Sugar Factories Amendment Bill, 1962.
				4. Election of Deputy Chairman.
4th May 1962	..	..	..	} Discussion on the Annual Financial Statement for 1962-63 and Supplementary Financial Statement for 1961-62 of the Madras State Electricity Board.
5th May 1962	..	..	..	
6th May 1962	..	..	..	Holiday.
7th June 1962	..	..	..	Official Bills that may be transmitted by the Assembly.

The Council will meet at 3 p.m. on all days.

(2) NOMINATION OF MEMBERS TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE AND THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that under rule 166 (1) and rule 175 (1) respectively of the Madras Legislative Councils Rules, I have nominated the following Members to be the Members of the Business Advisory Committee and the Committee on Government Assurances of the Council for one year with effect from 21st April 1962:—

Business Advisory Committee:

1. The Hon. Chairman (Chairman).
2. The Hon. Sri R. Venkataraman.
3. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
4. Sri V. K. Palaniswamy Gounder.
5. Sri K. Anbhazhagan.
6. Sri K. Rajaram.
7. Sri S. K. Sambandhan.
8. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
9. Srimathi S. Manjubhashini.

Committee on Government Assurances:

1. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
2. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
3. Sri P. V. Rajamannar.
4. Sri K. Rajaram.
5. Sri K. R. Ramaswamy.
6. Sri C. Muthiah.
7. Sri K. Ramadass.

Under Rule 176 (1), I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee on Government Assurances.

[24th April 1962]

(3) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN: I have also, to announce to the House that, under rule 14 of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the Panel of Vice-Chairmen for the twentieth session of the Legislative Council under the Constitution:—

1. Sri M. Seshachariar.
2. Sri K. Balasubramanya Ayyar.
3. Sri L. S. Karayalar.
4. Srimathi S. Manjubhashini.

V. CALLING ATTENTION TO LARGE-SCALE UNEMPLOYMENT AND ECONOMIC DISTRESS PREVALENT AMONG FISHERMEN IN KANYAKUMARI DISTRICT AND PARTS OF TIRUNELVELI DISTRICT.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Mr. Chairman, Sir, under Rule 42 (1) of the Madras Council Rules I seek your permission to call the attention of the Hon. the Minister for Co-operation to a matter of urgent public importance, namely, the large-scale unemployment since January 1962 and the economic distress prevalent among fishermen in the Kanyakumari district and parts of Tirunelveli district and the necessity for immediate relief measures to alleviate their sufferings.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Chairman, Sir, our fishermen in the coastal villages are dependent on the sea for their livelihood and they go out to the sea for fishing. The best season for fishing along the coast of Kanyakumari is July to October when very good catches are expected. In the Tirunelveli district, the favourable season for fishing is July to February. During the normal years the fishermen tide over the lean period with the savings they would have made during the favourable period and with the accumulated dry fish savings. The catches during the lean period may not be adequate to maintain a family. Usually, during these lean months, their habits tend to be frugal while they slacken them in the fat months of the year.

During the year 1961, there was a failure of fishery during the best season because of the unprecedented floods in May and the altered seasonal conditions. As the export of fish to Ceylon had also been cut down, the fishermen were badly affected. Consequently, there were scarcity conditions among the fishermen when the lean period commenced.

The Collector of Kanyakumari reported that scarcity conditions due to dearth of fish catches were prevalent in three taluks in Kanyakumari district, namely, Kalkulam, Vilavankode and Agastheeswaram, and he recommended measures for providing relief to the fishermen families. Accordingly the Government approved of an agreement to distribute to 12,340 fishermen families for a month at two measures of rice and fifty naye Paise

CALLING ATTENTION TO LARGE-SCALE UNEMPLOYMENT AND ECONOMIC DISTRESS PREVALENT AMONG FISHERMEN IN KANYAKUMARI DISTRICT AND PARTS OF TIRUNELVELI DISTRICT

24th April 1962] [Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiar]

worth of tapioca per week per family so that it would be possible for the fishermen to subsist. A Member of the Board of Revenue has also visited the affected areas. The Collector had begun on 19th March 1962 the system of subsidies, giving each large family with more than six members, 2 measures of rice and 50 naye Paise worth of tapioca and every small family with less than six members, 1½ measures of rice and 37 naye Paise worth of tapioca per week on cards distributed for this purpose. The total expenditure incurred by the Government on account of the sanction of the relief measures comes to Rs. 1,31,000.

In the coastal villages in Tirunelveli district also the fishermen were representing about the scarcity conditions and the Collector of Tirunelveli investigated the position. Nineteen fishermen villages in the coast were affected. Eighteen fishermen Co-operative Societies cover these villages. The fishermen contacted by the Collector did not want feeding centres or any dole. On the suggestion of the Collector, 18 fair price shops have been opened in these villages and entrusted to the Fishermen Co-operative Societies and rice is distributed through these shops at 1 Madras Measure per day. The Government are examining other proposals for affording relief to the fishermen by way of postponement of the collection of instalments of loans granted to the fishermen, the supply of charkas to the fisherwomen and the taking up of the road works in the coastal area so as to provide employment to such of those fishermen as are willing to work. The Collector has already instructed the Panchayat Union Commissioners to take up the execution of all programmed road works in the coastal area.

The Government hope that with the above measures the fishermen families will tide over the lean period and with the approach of the good season for fishing, normal conditions will return. The Government are watching the situation.

VI.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That, with reference to rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1962-63.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That, with reference to rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council, do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1962-63.

The motion was put and carried.

[24th April 1962]

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that in accordance with the Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferrable vote, I fix the following programme for election of nine members to the Committee of Privileges for the financial year 1962-63:—

Time and date for the receipt of nominations.	4 p.m. on 25th April 1962.
Time and date for the scrutiny of nominations.	12 noon on 26th April 1962.
Time and date for the withdrawal of nominations.	4 p.m. on the 26th April 1962.
Poll, if necessary	On the 27th April 1962.

Nomination forms can be had from the Secretary.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That, with reference to rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, the Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1962-63'.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That, with reference to rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, the Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1962-63'.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that in accordance with the Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferrable vote, I fix the following programme for the election of six members to the House Committee for the financial year 1962-63:—

Time and date for the receipt of nominations.	5 p.m. on the 25th April 1962.
Time and date for the scrutiny of nominations.	1 p.m. on the 26th April 1962.
Time and date for the withdrawal of nominations.	5 p.m. on 26th April 1962.
Poll, if necessary	On 27th April 1962.

Nomination forms can be had from the Secretary.

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN: Now we will commence the discussion on the Governor's address.

24th April 1962]

SRI K. RAJARAM: Mr. Chairman Sir, I beg to move —

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 23rd April 1962'.

The motion was seconded.

SRI K. RAJARAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது மானில கவர்னர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் ஆற்றிய சொற்பொழிவு மிகவும் சுருக்கமாக ஆனால் வெகு விளக்கமாக மாநிலத்தில் கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் நடந்திருக்கும் முக்கியமான முன்னேற்றங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. அத்துடன் ஒரு சில விஷயங்கள் விட்டுப்போய் இருப்பினும் கூட எதிர்காலத்தில் இம்மாநிலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகள் திட்டங்கள் இவற்றை எல்லாம் வெகு விரிவாக எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்துபோன ஐந்தாண்டுகளில் தேசத்தின் ஏனைய மாநிலங்களில் நடந்திருக்கும் வேலைத்திட்டங்களை நம் முடைய மாநிலத்து வேலைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நாம் அனைவரும் பெருமைப்படுகிற முறையில் வேலைகள் நடந்திருக்கின்றனவெனச் சொல்வோம். அது மிகையாகாது. எல்லாத்துறைகளிலும் தேசத்தின் பிரதம மந்திரியாக இருக்கும் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் உள்பட நம் மாநிலத்தில் நடக்கும் நிர்வாகத் திறமையை, கல்வி, தொழில், கூட்டுறவு முதலிய துறைகளில் நாம் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றங்கள், ஏனைய மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வதை கான்கிறோம். இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு வருஷம் கழிந்துவிட்டது. எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் ஐந்துகோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவழித்து இருக்கிறோம். பணத்தை செலவழித்தது மட்டும் போதாது. செலவுக்கு தகுந்த முன்னேற்றம் உள்ள காரியங்கள் நடந்திருக்கிறதா என்று பார்ப்போமானால் அதுதான் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. செலவுக்கு மேல் அதிகமான பலனை நம் மாநிலத்தில் கான்கிறோம். அதற்குக் காரணம் திறமையான நிர்வாகத்திறமை வாய்ந்த அரசாங்க ஊழியர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பெற்றிருப்பது தான். அவர்களுடைய நிர்வாகத்திறமை இந்த தேசம் மட்டுமல்ல உலகமே புகழும் நிலையில் சென்னை இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது எல்லாம் நாம் பெருமைப்படுகிற விஷயம். இன்று மட்டுமல்ல, பரம்பரையாகவே நிர்வாகத் திறமைபெற்று விளங்குவது நமது மாநிலம். அதனால்தான் மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அந்தந்த வருஷத்தில் செலவழிக்காது, செலவழிக்க முடியாமல் இருக்கும் போது நாம் அதை 'செலவிட்டு விட்டு மேலும் பணம் வேண்டுமென்று கேட்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். அரசாங்கத்தின் திறமையைப் பற்றிச் சொன்னேன். இன்னும் ஒன்று. மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு பூரணமாக இருந்தால்தான் அரசாங்கமும் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றமுடியும் என்பது முக்கியமானது. நமது மாநிலத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்

3 20
p II.

[Sri K. Rajaram]

[24th April 1962]

திட்டத்தில் முதல் வருஷத்திற்கான பகுதி நல்லமுறையில் நிறைவேறியிருப்பதற்குக் காரணம் மக்களுடைய ஒத்துழைப்புதான். அதைப் பெறுவதில் அமைச்சரவை ஆற்றிய தொண்டு அனைவரும் பெருமைப்படும் அளவுக்கு இருந்தது. மக்களுடைய தொடர்பைப் பெறுவதற்கு ஓயாமல் சுற்றுப்பயணம் செய்து மக்களின் உற்சாகத்தை உணக்கத்தையும் அதிகப்படுத்தி ஆக்க வேலைகளுக்கான ஒத்துழைப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் அமைச்சர்கள். அதைக் கண்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

1962-ம் வருஷத்தில் இரண்டு பெரிய முக்கியமான பரிசுகள் என்றே சொல்லாம். முதியோர்களுக்குப் பணம் உதவும் திட்டமும், அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும், மாநிலம் முழுவதும் இந்த ஆண்டிலேயே கட்டாய ஆரம்ப கல்வி அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட இருக்கிறது என்பதுமாகும். வழக்கம்போல் மற்றத் துறைகளைப்போலவே ஆரம்பக்கல்வித் துறையில் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதிலேகூட நமது மாநிலம் முந்திக்கொண்டிருக்கிறது. மாநிலம் முழுமையும் எல்லோருக்கும் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி கொடுப்பது என்றால் அது எளிதான காரியம் அல்ல—மிகவும் சிரமமான காரியம். அதை வெற்றியுடன் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் கட்சி பேதம் இல்லாமல் மாநிலத்தில் உள்ள அத்தனைக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த முக்கியமான விஷயத்தில் மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைத்தால் தான் இந்தக் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வியை வெற்றிகரமாக அமுலாக்கமுடியும். மற்ற ஆக்க வேலைகளில் அரசியல் தலைவர்களில் எத்தனை அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டுக்கு பெருமை முக்கியமான திட்டங்கள் ஏகமனதாக ஆதரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பது தான். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கூடுமான வரையில் ஒத்துழைத்துத்தான் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி திட்டத்தையும் அனைவரும் பேதமில்லாமல் ஒத்துழைத்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டும் வகையில் இந்த வருஷத்திலேயே அமுலாக்கி வெற்றிகாண வேண்டும். ஆகையால் எனைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டசபையிலே இருந்தாலும் சரி அல்லது வெளியிலே இருந்தாலும் சரி பரிபூரணமாக ஒத்துழைப்பு கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் சுமார் 12,500-க்கு மேல் இப்போது பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பஞ்சாயத்து இல்லாத கிராமங்களே இல்லை என்று சொல்லலாம். அதில் நகர பஞ்சாயத்துக்கள் மட்டும் (சுமார் 5,000 ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் நகர பஞ்சாயத்துக்களாக அமைக்கப்பட்டு) சுமார் 304 இருக்கின்றன. இந்த நகர பஞ்சாயத்துக்களுடைய நிர்வாகத்தில் இருக்கும் தொல்லைகள் ஓரளவு அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக பஞ்சாயத்து என்று சொன்னால் அத்தனையும் பஞ்சாயத்து என்று ஒரே ரகத்தில் வைத்துவிடுவது சரியல்ல.

24th April 1962]

[Sri K. Rajaram]

ஒரு சிறு கிராமப் பஞ்சாயத்து தலைவருக்கு இருக்கும் அதிகாரம் பெரிய நகரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாயத்தின் தலைவருக்கு இல்லை. கூட்டத்திற்கு தலைமை வகிக்கும் ஒரு உரிமையைத் தவிர பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லை எனப் புகார்கள் கூறுகின்றன. அவர்களுக்கும் குறைகள் அதிகமானவை. அடுத்தபடியாக தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் என்ற முறையில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்போது அண்மையில் இந்த பஞ்சாயத்துக்களின் தலைவர்களுக்கும் உப தலைவர்களுக்கும் ஒரு பயிற்சி கொடுக்கவேண்டுமென்று எழுதியிருந்தேன். அரசாங்கம் மனப்பூர்வமாக அதை ஒப்புக்கொண்டு ஒரு திட்டம் தயாரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். திட்டம் தயாரித்துக் கொடுத்தோம். அதை அப்படியே ஒப்புக் கொண்டு 23—3—1962-ல் அதற்கு ஒரு ஜி.ஓ. பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதம் 25-ம் தேதியிலிருந்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிளாக் வாரியாக பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் உப தலைவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்தப் பயிற்சி சுமார் 3, 4 மாதங்களில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் முடியும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் உப தலைவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் பயிற்சி. ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு பயிற்சி ஆசிரியரை நியமித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் மேற்பார்வையிலே அரசாங்கம் அதை நடத்துகிறது. அந்த பொறுப்பை தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் கொடுத்து அதன் கீழ்களாக இருக்கும் தாலுகா பஞ்சாயத்து சங்கங்கள் மூலமாக அது நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஐந்தாயிரம், ஆறாயிரம் செலவு செய்து பயிற்சி அளித்து உடனே 1963-ல் தேர்தல் வைத்தால் பயிற்சி பெற்றவர்கள் விஷயத்தில் என்ன காரியத்தை நாம் சாதிக்க முடியும் என்று யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் தேர்தலை வைத்து அதன்வாயிலாக தலைவர்கள் மாற்றம் ஏற்பட்டால் இந்தப் பயிற்சி நடத்துவதில் பயனே இல்லாமல் போய்விடும். கிராமங்களில் பயிற்சி பெற்ற தலைவர்கள் நிர்வாகத்தை நடத்தும் நிலையில் கொஞ்ச நாட்கள் இருந்தே ஆகவேண்டும். ஓரிரு வருஷங்கள் அவர்கள் நிர்வாகத்தை நடத்தியபிறகாவது தேர்தல் நடத்தினால் நல்லது என்று அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் திறம்பட நடந்து 3-30 பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் வெற்றிகரமாக அமைந்துவிட்டால் நமது P.m. ஜனநாயக அமைப்பு ஸ்திரமாகிவிடும் இந்த நாட்டில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களில் புதிய சட்டத்தின்படி நிர்வாகம் நடைபெறுவதால் அவ்வப்போது பல கஷ்டங்கள் வருகின்றன. அவற்றை தீர்த்து வைப்பதற்கு அந்த இலாகாவை மேல் பார்த்து வரும் நமது முதலமைச்சர் திரு. காமராசர் அவர்களும், பிரதம காரியதரிசி திரு. ஆர். ஏ. கோபால சாமி அவர்களும் அவருக்கு இணை காரியதரிசியாக இருந்து வரும் திரு. கோ. வெங்கடசுலபதி அவர்களும் உடனுக்குடன் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்பது ஒரு ஆறுதல் தரும் விஷயம். புதிய புதிய பிரச்சனைகள் கிராமங்களில் எழுப்பப்படுகின்றன.

[Sri K. Rajaram]

[24th April 1962]

அவைகள் உடனுக்குடன் தீர்த்து வைக்கப்படாவிட்டால் அதனால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் பஞ்சாயத்துக்களை நிர்வகிக்கும் கௌரவ மானவர்களுக்கு பலவிதமான மனக்குழப்பத்தையும் அதைரியத்தையும் உண்டாக்கிவிடுகிறது. ஆகையினால் நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். அரசாங்கம் இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பஞ்சாயத்துக்கள் இவைகளைப்பற்றி ஆலோசித்து அந்தக் கஷ்டங்களைத் தீர்த்து, அவசியமானால் விதிகள், சட்டத்தெக்கட மாற்ற, திருத்த அவ்வப்போது யோசனை சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு நிரந்தரமான ஒரு ஆலோசனைக்குழுவை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று எண்ணுகிறேன். அதே மாதிரி, நகர பஞ்சாயத்துக்கள் சுமார் 300 தான் இருக்கின்றன. இந்த 300 நகர பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும். போன அக்டோபர் முதல் வாரத்தில் மாநிலத்திலுள்ள 12,500 பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும் கொண்டு பெரிய மாநாடு நடத்தி முடித்தோம். அந்தமாதிரி பெரிதாக இல்லாமல் இந்த 300 நகர பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும் அழைத்து . . .

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : நகர பஞ்சாயத்து என்றால், மேஜர் பஞ்சாயத்து தானே?

* **SRI K. RAJARAM :** இந்த புதுச் சட்டத்தில் அதுதான் பெயர். மேஜர் பஞ்சாயத்து என்று இல்லை. முதல் நகர பஞ்சாயத்து என்று இருந்ததும் அதற்கு முன்னால் மேஜர் பஞ்சாயத்து என்று இருந்தும் 1958 சட்டப்படி நகர பஞ்சாயத்து என்று பெயர்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : நகரம் என்றால் முனிசிபாலிட்டி என்று வைத்துக் கொண்டேன்.

SRI K. RAJARAM : நகர பஞ்சாயத்துக்களின் கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டுமென்றால் அந்த நகர பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களின் ஒரு சிறு மாநாட்டைக் கூட்டி அவைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஏற்கெனவே இதை முதலமைச்சரின் கவனத்துக்கும் பிரதம காரியதரிசியின் கவனத்துக்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் விரைவில் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடிதண்ணீர் பிரச்சனை. சென்னை நகரம், மதுரை, கோவை, திருச்சி இந்த மாநிலத்திலேயே மிகப்பெரிய நான்கு நகரங்கள். அங்கே எல்லாம் மக்கள் குடி தண்ணீருக்காக மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனைதான் மற்ற துறைகளில் முன்னேறினாலும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்காவிடில் நல்லதல்ல. இதை உடனடிப் பிரச்சனையாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி இந்த நான்கு நகரங்களின் குடிதண்ணீர் பிரச்சனையை உடனடியாக தீர்த்து வைப்பதற்கான முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[24th April 1962]

[Sri K. Rajaram]

அடுத்தபடியாக மேல் பெரியாறு திட்டம். இதில் கோள சட்ட சபையில் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு அந்த மந்திரிகள் பதில் சொல்லுவது நமக்கு மிகவும் கவலையைத் தரும் விஷயமாக இருந்து வருகிறது. தேசத்திலே மிக அதிகச் செல்வாக்கு உள்ள தலைவர்களுள் ஒருவரான நமது முதலமைச்சர் இதில் அதிகமாக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கோள முதலமைச்சருடனும் கோள சர்க்காருடனும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அவசியமானால் மத்திய அரசாங்கத்தையும் தலையிடச் செய்து மேல் பெரியாறு திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். வீணாக அரசாங்கத்தில் போய் விழும் தண்ணீரை சென்னை மாநிலத்திற்கு மேலும் கொஞ்சம் திருப்பி விட வேண்டும் என்பதுதான் அந்தத் திட்டம். அது சம்பந்தமான investigation முடிந்து விட்டது என்கூட சொல்லலாம். அந்தத் தண்ணீர் கிடைத்து விட்டால் மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலே உள்ள மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி மக்கள் முக்குலத்தோர் என்று சொல்லப்பட்ட கள்ளர், மறவர், அகம்படியர்—எல்லாத் துறையிலேயும் பிற்பட்டவர்கள்—அவர்களை முன்னேற்ற நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். கோளத்துக்கு வேண்டுமானால் விளையும் நெல்லில் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கலாம். அதனால் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தில் ஒரு பகுதியை வேண்டுமானாலும் கொடுத்து விடலாம். ஏதாவது ஒப்பந்தம் செய்து காலம் தாமதமான முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி இப்போது வைகை நீர் தேக்கத்தில் இருந்து திருமங்கலம், சிவகங்கை தாலுகாக்களுக்கு நீர்பாசனத்துக்காக தண்ணீர் விடப்படுகிறது. அந்த வாய்க்கால்களை சிமெண்ட் கான்கிரிட் செய்து தண்ணீர் அதிகமாக சேதம் இல்லாமல் செய்தால் இன்னும் ஒரு 5 அல்லது 10 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு விடமுடியும். இன்றைய விவசாய அமைச்சராக இருக்கும் கனம் கக்கன் அவர்கள் ஏற்கெனவே இந்த யோசனையைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அரசாங்க பைல்களிலேயும் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இதைச் செய்தால் மேலும் 10 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் அதிகமாகக் கொடுக்க முடியும். அதை திருமங்கலம் தாலுகாவில் C. T. Act- இனால் கஷ்டப்பட்ட கள்ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் வசிக்கும் பன்னிருக்குண்டு, திருமங்கலம் பிரிக்காகளில் விஸ்தரிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள், குளம் மராமத்துகளில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. குளங்கள் மராமத்து செய்வதால் ஒரு கஷனக் குறைவு பொதுவாக இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். குளங்களுக்கு தண்ணீர் வரும் வாய்க்கால்களை தெற்கு ஜில்லாக்களில் காலாங்கரை என்று சொல்கிறோம். ஆங்கிலத்தில் supply channel என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகளை அரசாங்கத்திலுள்ள அது சம்பந்தமான எஞ்சினீரிங் இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் கவனிப்பதே இல்லை. குடிமராமத்து செய்து கொள்ளட்டும் என்று விட்டு விடுகிறார்கள். குடிகள் ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்து அதைச் செய்யாத

[Sri K. Rajaram]

[24th April 1962]

தால் குளங்களுக்கும் கண்மாய்க்கும் வர வேண்டிய தண்ணீர் பூர்த்தியாக வருவது இல்லை. நல்ல மழை செய்து வந்தாலும் ஒன்று இரண்டு மாதங்களுக்குத்தான் தேங்கி நிற்சிற்று. பின்னால் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. அதனால் கிஸ்தி வஜா செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெய்வேலியில் நடக்கும் வேலையைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் அழகாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். நம் கனவு பலித்துக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியும் சேலம் இரும்புக்கரியும் ஒன்று சேரும் பஞ்சத்தில் தமிழ் நாட்டின் வேலையில்லாத் தினாட்டம் ஒழிக்கப்படுவதோடு, பம்பாய் போன்ற தொழிலிலே முன்னுக்கு வந்திருக்கும் மாநிலங்களுடன் நாமும் சரிநிகர் சமாளமாக சொல்லிக்கொள்ள முடியும். அத்துடன் நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி மூலம் அதிகமான மின்சார சக்தி உற்பத்தி செய்யப் படப் போகிறது. இம்மாதமே ஒரு பகுதி அதன் மூலம் கிடைக்கும் என்று கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஒரு யோசனை அந்த விஷயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரும்பாலான கிராமங்களில் இப்போது மின்சார சக்தி கிடைக்கிறது. மின்சார சக்தியை நீர்ப்பாசனத்துக்காகக் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க மட்டும் கிராமஜனங்கள் நன்றாக பயன்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அது போதாது. நமது கிராமங்கள் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி வாழ்ந்து வரும் வரையில் அவர்களுடைய செலவுக்கும் வரவுக்கும் சரிசெட்டி போக முடியாது. தற்போதிருக்கும் பஞ்சாயத்து சட்டத்திலேயே இடம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலேயும் ஒரு சிறு தொழிற்சாலையை மின்சார சக்தியைக் கொண்டு ஏற்படுத்த வேண்டும். என்ன மூலப்பொருள் கிடைக்கிறதோ அதைக் கொண்டு ஒரு தொழிற்சாலை; அதைப்போல பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரதேசத்தில் ஒரு தொழில் பேட்டை. தொழிலமைச்சர் அவர்கள் வெகுநாளாக அதை சொல்லிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அப்படி தொழில் பேட்டை ஒன்றை அமைத்து பஞ்சாயத்து யூனியன் மேற்பார்வையில் நடத்த வேண்டும். பஞ்சாயத்துகளே சிறு சிறு தொழில்கள் நடத்த வேண்டும். வேலை இல்லாதவர் களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். இதனால் வருஷத்தில் பல நாட்கள் வேலை இல்லாமல் சோம்பேறிகளாகி வரும் விவசாயி களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்.

3-40
p.m. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மேலும் சில பொறுப்புக்களை கொடுக்கலாம். கிராமங்களுக்கு வேண்டிய விதைகள் எல்லாம் அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களின் மேற்பார்வையில் உற்பத்தி செய்து கிராமங்களுக்கு சப்ளை செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டம் நமது மாகாண முன்னாள் அமைச்சர் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள்—இன்று பம்பாய் மாநிலத்தின் கவர்னராக இருப்ப

24th April 1962]

[Sri K. Rajaram]

வரால் நமக்கு ஏற்பட்டது. அவர் மத்திய அரசாங்கத்தின் அமைச்சராக இருந்தபோது நம் மாநிலத்திற்கு செய்த ஒரு பெரிய சேவை இந்த தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத்திட்டம் சேங்ஷன் செய்தது என்று சொன்னால் அதைக்கண்டு நாம் பெருமைப்படுகிறோம். அதற்கு நாம் அவரை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். முழு முயற்சியும் நமது முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்களுடையது என்று சொன்னால் அதுவும் மிகையாகாது. ஏனென்றால் ஒரு சமயம் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டுமென்ற நிலைமையில் வந்துவிட்டது. நமது முதலமைச்சரின் சலியாத முயற்சியினால்தான் அந்தத் தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் நிறைவேறியது என்று சொன்னால் அதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தத் தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத்திட்டம் என்பதோடு நின்றுவிடாமல் சேதுசமுத்திரத் திட்டமும் நமக்கு வரும் வகையில் செயலாற்ற வேண்டும். இந்த விஷயத்திலே சேதுசமுத்திரத் திட்டத்திலே நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதனுடைய முக்கியத் துவத்தை வற்புறுத்தி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இல்லாமல் தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டத்தினை நிறைவேற்றுவதற்குள்ளாகவே தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்சி வரையில் மீட்டர் கேஜ் ரயில் பாதையாக இருப்பதை ப்ராட் கேஜ் பாதையாக மாற்றிவிட வேண்டும். இல்லையென்றால் போக்குவரத்துத் தொல்லைகள் வந்து சேரும். ஆரம்பத்தில் இதைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி அரசாங்கம் அதிகமாக சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இதற்காக பழையமாதிரி கண்ட்ரோல் கொண்டு வருவது மிகப் பெரிய ஆபத்தாகும். கண்ட்ரோலைக் கொண்டுவந்து விடாமல் இருக்கவேண்டும். இடையிலே தரக்களாக இருந்து கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டிருப்பதைத் தடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். வாங்கக் கூடியவர்களுக்கும் நியாயம் வழங்க வேண்டும். அதற்கு தகுந்தபடி அரசாங்கம் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். இதைச் சொல்லிவிட்டுப் போய்விடலாம். அதைச் செய்வதில்லாதான் விரமம் அதிகமாக இருக்கிறது. எல்லா இடங்களுக்கும் இல்லையென்றாலும் கூட முனிசிபல் நகரங்கள், நகர பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்கள், தொழிற்சாலைப் பிரதேசங்கள் இந்த இடங்களிலாவது கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் அடக்க விலைக்கே விற்கும் நிலையை உண்டாக்கவேண்டும். சம்பளம் பெறும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்கள், சிப்பந்திகள் இம்மாதிரி நகரப் பிரதேசங்களில், தொழிற்சாலை பிரதேசங்களில் இருப்பவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் நல்லது. அடக்கவிலைக்கே வாங்கி விற்பதனால் ஏற்படும் நஷ்டம், போக்குவரத்துச் செலவுகள், கமிஷன் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு விலைவாசிகள் அதிகமாகி விடாமல் நியாயமான விலையில் குறைந்த விலையில் மேற்கண்டவர் களுக்கு கிடைக்கும்படி செய்தால் அதிக சிரமமில்லாது அவர்கள்

[Sri K. Rajaram]

[24th April 1962]

வாழ்க்கை நடத்த முடியும். அதை அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (சப்சிடி கொடுக்கலாம்—ஸ்ரீமதி மஞ்சபாஷினி) அவசியமானால் அம்மையார் அவர்கள் சொல்கிறமாதிரி சப்சிடி கொடுக்கவேண்டுமென்றால் செய்ய வேண்டியதுதான். பொதுவாக இப்போது நாம் திட்டகாலத்தில் இருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுபடுத்துவது சிரமமான காரியம் என்பதை பெரிய நிபுணர்கள்கூட கூறியிருக்கிறார்கள். யாரும் இதைப்பற்றி ஏன் விலை ஏறுகிறது? அரசாங்கம்தான் இதற்கு காரணம் என்று சொல்வார்களானால் அது விஷயம் தெரியாதவர்கள் கூறுவதாகத்தான் கொள்ள முடியும். திட்டம் அமைத்து அதற்காக ஆயிரம் கோடி, ஐயாயிரம் கோடி என்று செலவழித்துக் கொண்டிருக்கும்போது விலைவாசிகள் அதிகமாகத்தான் செய்யும். அதற்குத் தகுந்தபடி உற்பத்தி பெருகவேண்டும். இப்போது உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும்கூட இன்னும் அதிகமாக வேண்டும். அது அதிகமாகவில்லை என்றால் விலைவாசிகள் தானாகவே உயரத்தான் செய்யும். அதை இந்த இடைக்காலத்தில் எப்படி சமாளிக்கவேண்டுமென்று யோசித்து அதைச் சமாளிக்க வேண்டும். பொதுவாக திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் இப்போது புதிதாக அமைத்திருக்கும் அமைச்சரவையைப் பற்றியும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சில வார்த்தைகள் சொன்னது மிகவும் பொருத்தமானது. நிர்வாகத் திறமையும் இளமைத் துடிப்பும் மிகுந்த அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு அம்சங்களும் நமது அமைச்சரவையில் சேர்ந்து இடம் பெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன் இருந்த அமைச்சர் அவை எவ்வளவு சிரத்தையுடன் பொதுஜன தொடர்பு கொண்டு வெற்றிகரமாக காரியங்களை நிறைவேற்றி வந்ததோ அதில் ஒரு சிறிதும் குறையாத அளவில் புது அமைச்சர்களும் பணியாற்றுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. நமது லட்சியமாகிய சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்பதை அறிவோம். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்பது ஆக்க வேலைகளைச் செய்வது என்பது தான் அர்த்தம். இதில் அபிப்பிராய பேதத்திற்கு இடமேயில்லை. எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஆகையால் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பைக் கொண்டு அமைச்சர்கள் திட்டங்களை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றி வெற்றிகரண்பார்கள். அரசாங்கம் வெற்றியடையும் என்று எனது நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அதற்கு இந்த சபை தன் பரிபூரண ஒத்துழைப்பை நல்கும் என்று கூறிக் கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI C. MUTHIAH : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, திரு. கே. ராஜாராம் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையானது இங்கு இருக்கிற சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களையும் பொதுவாக மக்களையும் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக ஓரளவு ஆக்கியிருக்கிறது என்பதை முதலிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், அரசாங்கத்திற்கு உள்ள வருவாய், வசதிக்கு ஏற்ப

[24th April 1962]

[Sri C. Muthiah]

நடக்கிற திட்டம், நடக்கப்போகிற திட்டம் இவைகளில் மாநில அரசாங்கம், இந்திய அரசாங்கம் இவை என்ன செய்யப் போகின்றன என்ன செய்தன என்பதையெல்லாம் இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கூறியிருப்பது மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. அவர்கள், கடந்த தேர்தல் மிக நல்ல முறையில் நடந்திருப்பதைப்பற்றி மிக அழகாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1957-ம் ஆண்டு தேர்தலையும் 1962-ம் ஆண்டு தேர்தலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் மக்களிடையே எவ்வளவு மாபெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவரும். முதலிலே ஒவ்வொரு பெட்டிக்கும் அந்தந்த சின்னத்தை ஒட்டி 1957-ம் வருடத் தேர்தல் நடைபெற்றது. 1962-ல் நடந்த தேர்தலில் ஒரே தாளிலே பல சின்னங்களை வைத்து ஒரே பெட்டியிலே வாக்களிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இதைப்பார்க்கும்போது வாக்காளர்கள் எந்த அளவுக்கு மாறிவருகிறார்கள் என்பது தெரியும். இப்போது வாக்காளர்கள் எதையும் சிந்தித்துதான் வாக்களிக்கிறார்கள் என்பதோடு கூட 100க்கு 75 சதவிகிதம் வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்பது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயமாகும். அரசாங்கத்தில் ஆட்சியாளர்களை எப்படி அனுப்புவது என்பதை மக்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் கிராம மக்கள் பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிற மக்கள் இந்தத் தேர்தலில் எந்தவிதமான கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை இங்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஒரு மணி நேரத்திற்கு 80 வாக்காளர்கள் வாக்கு போடும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறது. 80 வாக்காளர்கள் தங்களின் இரண்டு வாக்குகளையும் ஒரு மணி நேரத்தில் போடமுடியுமா என்பதை கண்காணித்து பார்த்து அந்தக் கஷ்டத்தை நீக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மக்கள் வெயிலிலே நின்று வேதனைப்படாமல் காலையிலும் மாலைகளிலும் வந்து வாக்களிக்கும் நிலைமை ஏற்படும். அவர்களுக்கு இருக்கும் இந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபன தேர்தல் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் என்னைப் பொருத்தமட்டில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். காரணம், ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவன், மேல்சபையில் அங்கம் வகிக்கும் வாய்ப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்காக பெருமைப்படுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கத்தினராக இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் இங்கு மேல்சபை அங்கத்தினராவதற்கு வாக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில் இரண்டு ஜில்லாவுக்கு ஒரு அங்கத்தினர் எடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இன்றைய தினம் இருக்கிறது.

காரணம் என்னவென்று கேட்டால் நான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனைத் தலைமை தாங்கி நடத்துகிற காரணத்தால் மாநிலத்தில் 375 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்திலே இருக்கிறேன். இங்கே இருக்கிற அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு Portfolio-வை அவரவர்கள் பார்க்கிறார்கள். எங்களிடம் எட்டு Portfolio-வையும் வைத்துக் கொண்டு நாங்களே இஷ்டம் போல் செய்யும் சூழ்நிலையை பஞ்சாயத்து ராஜ்ய சட்டத்தை இயற்றியதன் மூலம் கிராமப்புறத்தில் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து சட்ட

3-50
p.m.

[Sri C. Muthiah]

[24th April 1962]

Preamble.—ல் குறிப்பிட்டதுபோல விவசாயம், கைத்தொழில் இவைகளில் நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு ஸ்தலஸ்தாபனம் தான் பணிபுரிந்து வருகிறது என்றால், அது இன்றைய தினம் ஆட்சி யாளர் போட்ட சட்டத்திலே இருக்கிற காரணத்தால்தான் என்ற மறுக்க முடியாத உண்மையைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இங்கே செய்கிற காரியங்கள் எல்லாம் இந்திய அரசாங்கத்தி லிருந்து போடப்பட்ட மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறை வேற்றுவதாக இருக்கிறதே தவிர இங்கே இருக்கிற திட்டத்திலே ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற காரணத்தால் நமது பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்திலே என்ன என்ன தேவையோ, விவசாயத்துக்கு எது தேவையோ, அந்தந்தக் காலத்தில் அரசாங்கம் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து நல்ல முறையில்தான் மக்களுக்கு நேரடியாக நேரிடாத் தொடர்பு கொண்டு ஒரு ஆண்டுக் காலமாகச் செய்து வருவதைப் பார்த்து, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் ஒரு ஆண்டு anniversary-ஐ நடத்த அவர்கள் முதல் ஆண்டு அறிக்கையை வைத்திருப்பதைப் பார்த்தால், மாநிலத்தை மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், பஞ்சாயத்து ராஜ்ய அமைப்பில் எந்த அளவுக்கு வேலை நடந்து இருக்கிறது என்பதைப் பெருமையாகக் கூற முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்றைய தினம் இங்கே இருக்கிற அமைச்சரவையிலே சென்ற பத்து ஆண்டுக் காலமாக இருந்த அமைச்சரவையிலே நாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அமைச்சர்களையே பார்ப்பதில் நான் மிகமிக சந்தோஷப்படுகிறேன். காரணம் அனுபவம் பெற்றவர்கள் சாதித்த சாதனைகளின் பெருமை அங்கே இருக்கிறது. நான் பாராட்டுகிறேன் என்றால் என்னுடைய வாக்காளர்களும் பஞ்சாயத்து தலைவர்களும் பாராட்டுவதாக நினைத்துக் கொள்ளலாம். அமைச்சர் செய்த காரியங்களால் அவர் உழைப்பின் பெருமையால் மீண்டும் அமைச்சரவையில் இடம் பெற்று, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, துரிதமாகவும் துணிச்சலாகவும் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் என்பதை நான் ஞாபகப் படுத்துகிறேன். காரியங்களை துணிச்சலோடும் துரிதமாகவும் நடத்தும்படி நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் மின்சார வேகத்தில் பறக்கிறார்கள். எல்லாம் மின்சார வேகத்தில் நடக்க வேண்டும் என்று கருதுகிற காரணத்தால் இங்கே அமைச்சரவையில் என்னைப் போன்றவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. பெரியவர்களைப் பார்த்து மரியாதையாகப் பேசிவிட்டுப் போகும் நேரம் இருந்தது. பால்யமாக இருக்கிறவர்களைப் பார்த்தால் அதட்டிக் கேட்கும் சூழ்நிலையில் இளைஞர்கள் இருப்பதைப்பார்த்தும் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் வரும்போது எங்களுக்கும் புது ரத்தம் உள்ளத்திலே பாய்கிறது என்பதைத் தெரிவாகச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. அவர்களை முதலிலே எங்கள் சார்பில் கவனித்து, எங்களை பெரியவர்கள் என்ன நிலையில் வைத்திருந்தார்களோ, அதேபோல் பெரியவர்களை அந்த நிலையில் வைப்பார்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

24th April 1962]

[Sri C. Muthiah]

அடுத்ததாக, தஞ்சை தீவிர சாகுபடி திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை விஸ்தரிப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல 9 லட்சம் டன் அதிகமாக இருக்கிறது. கிராமப்புள்ளி விவரப்படி ஒரு மாவுக்கு இரண்டு மூட்டை அதிகமாக்கி இருக்கிற பெருமை பஞ்சாயத்துகளுக்குத்தான் சாரும் என்று கூற விரும்புகிறேன். தீவிர சாகுபடி திட்டப்படி 100-க்கு 75 விதம் தான் தஞ்சையில் 5 ஆண்டு காலத்தில் தீவிர சாகுபடி திட்டத்துக்கு வருகிறது. பாக்கி நிலம் வரமுடியாமல் இருக்கிறது. காரணம் முதலில் 15, 10, பிறகு 25 என்று 4 ஆண்டு காலத்தில் 75 சத விதம் நிலத்தைக் கொண்டுவந்து அதற்குள்ள திட்டத்தையும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான கருவிகளையும் அவசரமாக வழங்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரு டிராக்டர் கொடுத்து இருக்கவேண்டும். ஒரு ஜீப்பைக் கொடுத்து ஜீப்பில் போகும் வசதியைச் செய்திருக்கிறார்களே தவிர dusters, sprayers போன்றவைகள் கொடுக்கவில்லை. அதைப்பற்றி எவ்வளவு எழுதினாலும், மாகாண ரீதியாக கவனிக்கப்படுகிறது. இதையும் துணிச்சலோடு சீக்கிரமாகச் செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், நிச்சயமாக இந்த ஆண்டு கிடைக்கும் என்று சொல்லி இருக்கிறபடியால், இன்னும் 9 லட்சம் டன்னை 16 லட்சமாகச் செய்ய, உபகரணங்களைக் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் விவசாய அபிவிருத்தியைக் காட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் பஞ்சாயத்து யூனியனில் சென்ற ஆண்டு குடிமராமத்து வேலை மாகாணம் பூராகவும் திரு. ஆர். ஏ. கோபாலசாமி அவர்கள் முயற்சியால் நடந்தது. தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இருக்கிற இடங்களில் எ, பி, சி கிளாஸ் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லா வாய்க்காலையும் வெட்டி நல்ல முறையில் சாகுபடிக்கு உதவியான சூழ்நிலை இருந்தது. அதைத்தொடர்ந்து இந்த ஆண்டும் அதைச் செய்யும்படி செய்து, ரசாயன எருக்கள் நோத்தில் கிடைக்கும்படி செய்து, கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் கிடைக்கும் பங்குத்தொகை ஸ்டேட் பாங்கு, ரிசர்வ் பாங்கு இவைகளிலிருந்து தாமதமாக வராமல் சீக்கிரத்தில் கிடைக்கும்படி செய்து தண்ணீர் வரும் முன்பே விதையும் ரசாயன எருவும், கலப்பை, டிராக்டர்களும் தயாராக இருக்கும் என்ற பெருமையான சூழ்நிலை வந்தால் தான் தீவிரமாக சாகுபடியில் குறிப்பிட்ட எல்லையை அடைய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக எங்கள் ஜில்லா சம்பந்தப்பட்டவரை முப்போக நிலங்கள் இருக்கின்றன. வருஷத்தில் 11 மாதமும் சாகுபடியில் இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் குறிப்பாக சீர்காழி தாலுகாவில் இருக்கிறது. அதனால் பாசன வசதியை கடைசி வரையில் கிடைக்கும் சூழ்நிலையை தாமதம் இல்லாமல் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதை அமுலில் நடத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதிகமாக என் விளையவில்லை என்ற காரணத்தைக் கண்டு பிடிக்கலாம். சங்கடங்களைத் தவிர்க்க தகுந்த அதிகாரிகளைப் போடவேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தால் தீவிரசாகுபடி முறைக்கு சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன.

[Sri C. Muthiah]

[24th April 1962]

இரண்டு டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கும் co-ordination தேவையாக இருக்கிறது. விவசாய கூட்டுறவு இலாகாக்களின் அதிகாரிகளிடையே சிலசமயம் யார் பெரியவர்கள் என்ற நிலை ஏற்படுவதின் காரணமாக ஒருவருக்கொருவர் முரண்பாடு ஏற்பட்டு கிராம விவசாயிகளுக்கு காலத்தில் தேவையானவைகள் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின்கீழ் அதிகமாக விஸ்தீரணத்தைக் கொண்டுவந்து, 3வது போகத்தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவும், கோடை காலத்தில் பருத்தி முதலிய தானியங்களைப் போடவும், கவர்னர் பெருமான் உரையில் சொல்லி இருப்பது போல் அமைச்சர்கள் முயற்சி எடுப்பார்கள் என்று நிச்சயம் தெரியும். இப்போது இருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் ஊக்கமாக இதை எல்லாம் கவனித்து வருவதாகவும் சென்ற மாதம் கூட்டம் போட்டு எல்லாம் விசாரித்ததாகவும் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மேலும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், ஆரம்பக் கல்வியைக் கட்டாயக் கல்வி என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். கட்டாயக் கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரை சென்ற ஆண்டிலேயே பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லாம் சரஸ்வதி பூஜை நாளுக்குள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்க ஆக்ஷை வந்து, சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 75 சதவீதத்திற்கு மேல் ஆரம்பப்பள்ளிகளில் பிள்ளைகள் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முன்னாலில் ஜில்லா போர்டிலிருந்து இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பள்ளிகள் கண்ணால் கூடப் பார்க்க முடியாத நிலையில் இருந்தபடியால், அவைகளை எடுத்து நிர்வகிக்க வேண்டுமென்றால், திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அதற்கு பிரத்யேகமான மானியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆர்வம் காரணமாக அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு, புதிதாகப் பிள்ளைகளைச் சேர்க்கவும் ஆசைப்படுகிறோம். பேர்திய இடம், ஆசிரியர்கள், பிள்ளைகள், ஆசிரியர்கள் தங்க வசதி தேவைப் படுகிறது. இதனால் பகல் உணவு, சீருடைத் திட்டங்கள் வெற்றி பெற, அடிப்படையில் இருக்கிற சிக்கலை நீக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக 100-க்கு 100 பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு ஆசிரியர்கள் முக்கியப் பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், சீருடை திட்டமானாலும் சரி, சீரமைப்பு திட்டமானாலும் சரி, கட்டாயக் கல்வி திட்டமானாலும் சரி, நாட்டிலே ஆரம்பக் கல்விக்கு பெரும் பணியாற்றுகிறவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் இன்றையத்தினம் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு என்ன நிலைமை என்று திட்டவட்டமாக எதுவும் வகுக்காமல் ஓராண்டு காலமாக அரசாங்கம் இருப்பது வருந்தத் தக்க விஷயம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கலெக்டர் கையில் இருக்கிறதா? தனியார் துறையில் உள்ளவர்களிடம் இருக்கிறதா என்று புரியாமல் ஜில்லா போர்டு இருக்கும்போது இருந்த நிலைமையிலேயே இன்னும் இருந்து வருகிறது. டைரக்டர் ஆஃப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கண்காணிப்பா, ஜில்லா கலெக்டர் கண்காணிப்பா அதற்கு யார் அதிகாரி, அதில் ஏதாவது குறையேற்பட்டால் யார்

4-00
p.m.

24th April 1962]

[Sri C. Muthiah]

நிவாரணம் செய்வது என்று புரியாமல் செகண்டரி எஜுகேஷன் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கையில் வைத்திருப்பது என்றால் இந்த அகாடமிக் வருஷம் ஆரம்பமாகுமுன் திட்ட வட்டமாக ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரை மக்களுக்கு ஒரு உற்சாகத் தைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I have received notice of three amendments. Will the hon. Members kindly move their amendments and get them seconded? Then hon. Members can speak both on the motion and the amendments.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I move—

“ Add the following at the end :

‘ but regret to note that no mention has been made of the steps to be taken (i) to stabilise the prices of essential consumer articles; (ii) to ensure adequate supply of drinking water in Madras City and major urban areas; and (iii) for clearance of slums in all cities and in particular in Madras City.’ ”

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I second the amendment.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I move—

“ Add the following at the end :

‘ but regret to note that there is no reference in the Governor's Address to the measures to be taken (i) to arrest the rise in prices; (ii) to solve the problem of short supply of coal, cement, power, etc., and (iii) for the reduction of tax burden on the middle class people ’.”

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, I second the amendment.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : தலைவர் அவர்களே, பிரேரணையின் இறுதியில் சேர்த்துக்கொள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ ஆனால், கூட்டுறவுகள் அபிவிருத்தி பற்றியும், மேலும் விஸ்தரிப்பு பற்றியும், உணவு விலை ஏற்றத்தைப் பற்றியும், கைத் தறி நெசவாளர்களுக்கு இருக்கப்பட்ட குறைகளை—தூல் விலை யேற்றத்தினால் அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்களை போக்குவது பற்றியும் நியாயமான பொதுநிலையான தேர்தல் நடத்தும் வழி பற்றியும் கவர்னர் உரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது.”

SRI R. VENKATACHALAM : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் அறிக்கையைப் பற்றி இங்கு நாங்கள் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறோம். அவர்களும் பேசினார்கள். நாங்கள் சில குறைகளைச் சொல்வதாக இருந்தால் அதைக்கொண்டு

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th April 1962]

ஒத்துழைப்பதற்கு விரோதமாக சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது என்று அமைச்சர்களையும் எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்பது எல்லோருடைய அபிப்பிராயம். காரியங்களை எப்படி செய்வது என்னென்ன முறைகளில் செய்வது என்பதில் தான் அபிப்பிராய பேதம் உண்டு. அவற்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவே சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது அவசியமுகூட. அவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் காரியங்களை நடத்துவதும் சரியல்ல என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைப்பதால் அதைப் பேச முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த அமைச்சர் குழுவை நான் வரவேற்கிறேன். மேற்கொண்டு விட்டவுடன் வரவேற்பது அனாவசியம் என்று சிலர் நினைக்கலாம். எங்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் எல்லோரையும் நான் நன்கு அறிவேன். ஏற்கனவே அமைச்சர் குழுவில் இருந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். புதிதாக வந்தவர்களையும் நான் முக்கியமாக வரவேற்கிறேன். அமைச்சர் குழுவிலே ஒரு விஷயம் மாத்திரம் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாங்கள் சொல்கிற விஷயங்களை கவனிப்பதற்கு அமைச்சர் குழுவில் சிலராவது இருந்தால் நல்லது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் ஆரம்பித்தவுடன் சிலர் வெளியே போய்விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு அவசியமான காரியங்கள் இருந்துபோனால் போகலாம். அதை யாரும் தடுக்க முடியாது. அதற்காக நாங்கள் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. அவர்கள் போவதைப் பார்க்கும்போது நாங்கள் பேச ஆரம்பித்ததும் தான் போகிறார்களோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்தந்த அமைச்சர்களுடைய இலாக்காக்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் நாங்கள் பேசுகிறோம். அவைகளை அவர்கள் இருந்து கவனித்தால் எங்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் ஏற்படும். சொல்வதை உடனே செய்யாவிட்டாலும் சொல்வதைக் கேட்கிறார்கள், நாளைக்கு அவர்கள் அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று எங்களுக்கு எண்ணம் வரும். பல சமயங்களில் நாங்கள் இதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவசியமான காரியங்கள் இருந்தால் அதைத் தடுக்க நம்மால் முடியாது. முக்கியமாக கவர்னர் அறிக்கையைப் பற்றி பேசும்போதுகூட மற்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பேசுகிற சமயத்தில் அவர்கள் இருந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். அது ஒரு வழக்கமாக இருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டபூர்வமாகவோ வற்புறுத்தியோ இதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று எண்ணவில்லை. அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம் சொல்கிறேன். அதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். அது சுலபம் அல்ல. அதாவது சட்டங்கள் நம்முடைய மன்றத்திற்கு வரும்போது எல்லாவிதமான சீர்திருத்தங்களையும் ஒரே ஓட்டாக பண்ணவேண்டுமா, ஒவ்வொரு தீர்மானமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில சட்ட சம்பந்தமான மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. சாதாரண மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் தீர்மானமாக கொண்டுவரும்போது யாரும் எப்போதும் தங்கள் வாக்குகளை கட்டுப்பாடில்லாமல் அளிக்கலாம் என்று—நிர்பந்தமில்லாமல் விடலாமென்று நினைக்கிறேன்.

[24th April 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

கிறேன். பார்லிமென்டரி முறைக்கு ஒத்திருந்தால் கவனிக்கலாம் என்றும் அதை ஒரு வழக்கமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது. மூன்றாவதாக இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் எல்லாம் நாம் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்வது அவசியமில்லை. அதில் சொல்லாத சில விஷயங்களும் இருக்கின்றன. முக்கியமாக ஒன்று, விலை வாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போய்கொண்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றி நாங்கள் கவனிக்கிறோம் என்று திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் சொன்னதைத் தவிர கவர்னர் உரையில் அது இல்லை அவர்கள் சொல்வது வரை நமக்கு நம்பிக்கைதான். கவர்னர் அறிக்கையில் அதைச் சொல்லி இருந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் பலம். அவ்வளவுதான். முன்பு வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நிதி மந்திரி கொண்டுவந்து பேசியபோது இதைப்பற்றி ஒரு பக்கம் முழுவதும் பேசி இதை முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தியிருக்கிறார். இதைக் கவனிக்காவிட்டால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டமெல்லாம் வினாப்போய்விடும். என்றும், விலை வாசிகளினால் இங்கு எல்லோருக்கும் செலவு அதிகமாகும். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்கும் படி ஆகும். அதனால் உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை அதிகமாகிவிடும். ஆகையால் விலைவாசிகள் அதிகமாகிவிட்டாமல் தடுக்க வேண்டும் என்றும் அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படுகிறோம் என்றும் 1960-ம் வருஷத்திலும் 1961 அறிக்கையிலும் சொல்லியிருந்தார்கள். இந்த வருஷத்தில் அதைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்ல வில்லை. பெரிய பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லாம் அதைக் கவனிப்பதாக இப்போது சொன்னார்கள். அவர்கள் இதை ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். கூடிக் கூடப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர இதைப்பற்றி ஒரு தீவிரமாக அரசாங்கங்கள் நல்ல முறையில் இதை எப்படி செய்தால் நல்லது என்று ஒரு தீர்மானம் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தால் மக்களுக்குக் கஷ்டம்தான். தவிர விலை ஏற்றத்தை இப்படியே விட்டுக்கொண்டு போனால் சரியாக இருக்காது என்று நிதியமைச்சரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அதையே நானும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது நடந்த தேர்தலில் கூட ஜனங்கள் எல்லாம் இதைப்பற்றி மிகவும் கவலைப்பட்டார்கள். நாங்கள் செய்கிறோம், போகிறோம் என்று சிலர் சொன்னார்கள். அது மக்களுக்கு மிகவும் அவசியமான பிரச்சனை என்பதையும் அதைத் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டியதும் அவசியம். அதைப்பற்றி யோசனை செய்வதாக இருந்தால் அது நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும். ஆனால் தேர்தல்தான் போய்விட்டது இனிமேல் வருத்தப்படவேண்டியது இல்லை என்று இருந்துவிடக் கூடாது. அதனால்தான் regret என்ற வார்த்தையைப் போட்டிருக்கிறோம். கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லாவிட்டாலும் கவனிப்பு மிகவும் அவசியம். இதைக் கவனித்து ஏதாவது காரியம் செய்யாமல் இதை இப்படியே விட்டுவிட்டு தொழிலாளர்களின் சௌகரியத்தை கவனிக்கிறோம், தொழில்களின் அபிவிருத்தி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அது ஏழைகளுக்கு பயன்படாது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th April 1962]

4-10
p.m.

அதனால்தான் அதை வற்புறுத்தி இங்கே பேச வேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அவசியமாக வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை. ஏழைகளுக்கு இருக்கிற பெரிய கேள்வி இதுதான். மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிக் கேட்கவே இல்லை. அன்றைக்கு நாங்கள் ரூபாய்க்கு பத்து படி அரிசி வாங்கினோமே அந்தநாள் எப்போது வரப்போகிறது என்று ஆசைப் பட்டுத்தான் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த ஊருக்கு ஆஸ்பத்திரி வைத்தார்களா என்று கூடக் கேட்கவில்லை. இதைத்தான் பெரியதாக நினைத்தார்கள். அதை வற்புறுத்தி இங்கே சொல்ல முக்கியமாக ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மெட்ரிக் சிஸ்டம் என்று வைத்து மாற்ற ஆரம்பித்தார்கள் அதனால் விலை 10 ந.பை. அதிகப்படுகிறதே தவிர குறைய வில்லை. கொசின் ஆயில் 10 ந.பை. அதிகமாய் விட்டது பெட்ரோல் 5-98 ஆக இருந்தது 6-03 ஆகி 5 ந.பை. உயர்ந்து விட்டது. கணக்கிலே குறையக்காணோம். அதிகமாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த மாற்றம் ஏற்பட ஏற்பட விலைகள் அதிகம் ஆகிறதே தவிரக் குறையக்காணோம். அதைத்தான் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். எதற்காக அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. எலக்ஷனில் பார்த்தோமே பெட்ரோல் தண்ணீர் மாதிரி ஓடியது. அவ்வளவு பெட்ரோலும் சேர்ந்தால் ஊருக்கு எவ்வளவு கேடிமமாக இருக்கும். 5 ந.பை. வீதம் அதிகம் கொடுத்தால் எவ்வளவோ ஆகிவிடும். ஜனங்கள் ரொம்ப கஷ்டப்படுவார்கள். லாரி ஏழைகளின் சாமான்களை ஏற்றிக் கொண்டு போகிறது. பெட்ரோலுக்கு விலை ஏற்றுவது அவ்வளவு சரிதான் என்று பார்க்கவேண்டும். அதே மாதிரிதான் (excise duty). அதைப்பற்றி பேச ஆரம்பித்தாலே உடனே விலை ஏறுகிறது. பேசினால் போதும் இப்போது மத்திய சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏதோ (duty) போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உடனே இன்றைக்கு சாயங்காலம் விலை ஏறிவிடும் இந்த excise duty -ஐ ஜாக்கிரதையாகப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறது அதனால்தான். விலை ஏறுவதால்தான் அது எல்லாம் சரியா என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதெல்லாம் மத்திய சர்க்காருடைய வேலை, தங்களுடைய வேலை இல்லை என்று சொல்லலாம். அநிலே இவர்களுக்கும் லாபம் வருகிறபடியால் அவர்களுக்கு எழுதலாம், உணவுப்பொருள், மற்ற முக்கியமான பொருள்களுக்கு விலையை ஏற்றக்கூடாது என்று Tobacco விலை ஏறி இருக்கிறது. அதனால் எனக்கு ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. 10, 20 சேர்த்து பிடிக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கும் என்று எனக்கு ரொம்ப சுவையாக இருக்கிறது. உண்மையைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதை indirect tax என்று சொல்லுகிறார்கள். நம் கையைப் பிடிக்கும் போது, அது direct ஆக இருந்தால் என்ன, indirect ஆக இருந்தால் என்ன? அது நம்மை ஏமாற்றும் சப்தமாகத்தான் இருக்கிறது. விலை அதிகமாகக் கூடாது என்பதை மாத்திரம்தான் உங்கள் முன்பாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் சட்டசபைத் தலைவருக்கு அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar]

இன்னொன்று நான் கூட ஒரு கேள்வி கேட்டேன். பதில் விரிவாகச் சொல்ல வில்லை. 10 வருஷகாலத்துக்குள்ளாக administrative expenditure நிர்வாகச் செலவு இருக்கிறதே, அது எவ்வளவு அதிகம் ஆயிற்று என்று கேட்டேன். பூரணமான பதில் வரவில்லை. எனக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அதைக் கவனித்தால் போதும். அதேகம் பேர்களை நியமிக்கிறார்கள். வேலைக்குத்தகுந்த ஆள் இல்லை. நெல், குறுணி எலி முக்குறுணி என்பார்கள். அதுபோல ஒருவர் செய்த வேலையை 10 பேர் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதனால் ஒருத்தருக்கொருத்தர் சண்டை அதிகமாய் இருக்கிறது. வேலை நடக்கவில்லை. எல்லா இடத்திலேயும் அப்படி இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது சில இடங்களில் இருக்கிறது. இதை எல்லாம் நன்றாகக் கவனித்து வேலை நன்றாக நடக்கும் முறையில் மனிதர்களை ஏற்பாடு பண்ணி உத்தியோகத்தைக் கொடுத்து எவ்வளவுக் கெவ்வளவு செலவைக் குறைக்க வேண்டுமோ, பயனை அதிகப்படுத்த வேண்டுமோ, அதற்குத் தகுந்த முறையில் பரிசீலனை பண்ண வேண்டும். 10 வருஷம் ஆகிவிட்டபடியால் சொல்லுகிறேன். அதிகம் செலவாகி இருக்கிறது என்றால், வேலைகளும் ஜாஸ்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். தகுந்த ஆட்களை வைத்திருக்கிறோமா, செலவுக்குத் தகுந்த பயன் கிடைக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் குழுவுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்றுக்குக் கூட ஒரு குழு ஏற்பாடு பண்ண வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். Cultivating Tenants Act, Fair Rent Act என்று எல்லாம் சட்டம் போட்டோம். அதில் சுவான் தாருக்கும் கெடுதல் உண்டு; குத்தகைதாருக்கும் கெடுதல் உண்டு. இந்தச் சட்டங்களில் இருக்கிற துப்ப பேதங்களால் கெடுதல் ஏற்படுகிறது. அதெல்லாம் வந்து 6, 7 வருஷம் ஆகிவிட்டது மேலும் மேலும் திருத்தங்கள் சேர்த்துக்கொண்டே போகிறோம். நாம் அதை கவனித்து என்ன தப்புகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து மறுபடியும் சீர்திருத்தம் பண்ணி ஏற்பாடு பண்ண வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்கிறேன். நான் சுற்றுப்பிரயாணம் வரும் போது பல ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளில் 1,500 கேஸ்கள் வரை தீர்மானம் பண்ண முடியாமல் இருக்கின்றன 60, 61-க்கு அதனால் 61-62-க்கு போடவேண்டாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகையினால் அதையும் அவசியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். இதை எல்லாம் விசாரித்து கவனித்து அரசாங்கத்தாருக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். அந்தச் சட்டங்களை மறுபடியும் அமுலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு பண்ணும் போது நன்றாக கவனித்து பரிசீலனை பண்ணலாம். அதுவும் ரொம்ப அவசியம்.

ஏழை மக்களுக்கு எல்லாம் வீடு கட்டவேண்டும், Slum -ஐ சுத்தம் பண்ணவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விடுகட்டப் போனால், செங்கல் வீலை அதிகமாகி விட்டது. செமன்ட் அகப்பட மாட்டேன் என்கிறது; இரும்பு வரவில்லை என்கிறார்கள். எது

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th April 1962]

முக்கியமாக விடு கட்டுவதற்கு வேண்டுமோ அதெல்லாம் கிடைக்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. எப்படி விடு கட்டுவது? முன்னால் 100 ரூபாய் ஆகும் என்றால் இப்போது 5,000 ரூபாய் ஆகிறது. அரசாங்கமே கட்டினால், அவர்களுக்கு உருக்கு, இரும்பு செமென்ட் எல்லாம் கிடைக்கலாம். அவர்களே செய்தால் மேலாக இருக்குமே தவிர, ஜனங்களைப் பார்த்து நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று உத்தரவு போடுவது சரியான விஷயம் இல்லை. அரசாங்கம் தங்கள் வேலைக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் எங்கள் வேலைக்காரர்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். அது ரொம்ப பெரிய காரியம். அதற்கு சாமான்கள் அகப்படுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது Coal அகப்படவில்லை என்று இரயில் ஓடமாட்டேன் என்கிறது. தாம்பரம் போவதற்கு ரொம்ப நேரமாகி விட்டது. கேட்டால் நல்லதாக இல்லை Coal என்று சொல்லுகிறார்கள். எரியாத Coal ஆக இருக்கும் போலிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அப்படித்தான் பதில் சொன்னார்கள். அதனால் தான் சொல்லுகிறேன். வரவேண்டிய இடத்திலிருந்து வரவில்லை, அதற்கு பல காரணம். ஒரு காரணம் என்னவென்றால் 40 டன் ஏற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிகமாக ஏற்றிவிட்டார்கள்; வாகன் விழுந்து விட்டது. அதனால் வரவேண்டிய போக வேண்டிய வண்டிகள் வரவில்லை. இப்படி ஆச்சரியமான உத்தரவுகள் எல்லாம் போடுகிறார்களாம். காரியங்களை வேகமாகச் செய்வதன் விளைவு இது. இதை எல்லாம் உடனே கவனிக்கவேண்டும். அப்படிப் பண்ணினார்கள் இப்படிப் பண்ணினார்கள் என்றால் கேட்க சந்தோஷமாக இருக்கிறது. ஜனங்கள் திருப்தி அடையும்படிக்கு எப்பிடிச் செய்வது? இந்தக் கஷ்டங்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம்தான் காரணம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அதைப்பற்றி அவசியமாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று முக்கியமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1-20
p.m.

தூத்துக்குடி துறைமுகம் ஆகிய இரண்டையும் செய்வதோடு சேர்த்துத் திட்டம் இல்லாவிட்டால் சரியாக இருக்காது என்று சொன்னார்கள். இவற்றைச் செய்வதனால் பணம் அதிகமாகச் செலவாகிறது. அதிலிருந்து அனேகமான ஏற்றுமதிகள் இறக்குமதிகள் நடைபெறுகின்றன. அப்படி சாமான்கள் வந்தால் “கஸ்டம்ஸ்” மூலமாக அதிக வரவு இருக்கவேண்டும். அதை வெளியே விட்டுவிடக் கூடாது. முக்கியமாக இதை முதலில் அறிக்கையில் தெரிவிக்கும்போது நாம் எடுத்துச் சொன்னோம். தூத்துக்குடி துறைமுகம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதனால் அதிகமான சாமான்கள் ஏற்றுமதி இறக்குமதி ஆகிறது. கஸ்டம்ஸ் டியூட்டி பணம் அதிகமாக வருகிறது. அதை அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டு போய்விடும்படி விடக்கூடாது. அதில் அதிகமான பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அதிலிருந்து வரும் வருமானப் பங்கை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதை நிதியமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாக கவனிப்பார்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு துறைமுகங்கள் நமக்கு வந்தது என்று சந்தோஷப்பட்டாலும் அதில் வரும்

[24th April 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

வருமானம் அங்கு போகிறது என்றால் அதில் சந்தோஷம் இருக்கமுடியாது. அதில் வரும் லாபம் அதிகமாக வேண்டுமென்பதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இப்போது உள்ள இலாக்காக்களில் இந்த ஹெல்த் மினிஸ்டரி என்று இருக்கிறதே அதனுடைய காரியங்கள் 10 வருஷ காலமாக மிகக் குறைவு. அதிகமாக ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. இப்போது டைரக்டர் ஆஃப் மெடிகல் சர்வீஸ் ஆக ஒரு உயர்ந்த பெண்மணி இருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த இலாகா மந்திரியாக இருப்பது ஒரு பெண்மணிதான். எல்லாம் பெண்மணிகளாக அமைந்திருப்பதால் இதை நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். (இடைப்பேச்சு. மணியாக வேலை செய்வார்கள்) ஆம். மணிகளாக வேலை செய்வார்கள். அதை நானும் வரவேற்கிறேன். அந்த அம்மாள் இன்று இங்கு இல்லை. ரொம்ப பேர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ராயப்பேட்டை ஆஸ்பத்திரியில் கூட்டம் கணக்கில்லாமல் இப்போது ஆய்க்கொண்டு வருகிறது. அதைக் கவனிப்பதற்கு ஆள் குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் ரொம்ப பேர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ராயப்பேட்டை ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற நிலைமை மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை. இவற்றை நிவர்த்தி செய்வது மிகவும் அவசியம். மனிதனுடைய உடல் நலம் நன்றாக இருக்கவேண்டும். அதை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். எம்ர்ஜன்சி வார்க்கு என்று இருக்கிறது. அவசரத் திற்கு வேண்டிய மருந்துகள் அங்கு இருப்பதில்லை. டாக்டர் சிவானந்தம் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைப்பற்றி சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அனேகமாக எம்ர்ஜன்சி வார்டில் அவசரமான மருந்துகளோடு கூட சில சமயம் ஆட்களே இருப்பதில்லை. அந்த மாதிரி எல்லாம் இருக்கக்கூடாது. திடீரென்று ஒருவருக்கு ஆபத்து ஏற்படும். அதற்கு அவசரமாக செய்வதற்கு வேண்டிய வைகள் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஒரு நாளைக்கு ஆள் யாரும் வரவில்லை என்றால் அந்த வார்க்கு அவசியமில்லை, மூடிவிடுகிறேன் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகையால் ஹெல்த் மினிஸ்டரியின் காரியங்கள் மிக நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டியது அவசியம் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக உபாத்தியாயர்கள் பற்றி பல விஷயங்கள் உண்டு. சுனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் பல காரியங்களில் அவர்களுக்கு நன்மைகளை செய்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி நல்ல காரியங்களை இந்தத் தடவையும் செய்யவேண்டும். அவை போதுமென்று நிறுத்திவிடக்கூடாது. முக்கியமாக பென்ஷன் கொடுப்பதில் பல பேருக்கு 1-6-60-க்கு முன்னால் வேலையைவிட்டு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குக் குறைவாகவும் அதற்குப் பிறகு இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாகவும் பென்ஷன் இருக்கிறது. அதை நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். வீட்டுவாடகை கொடுக்க சௌகரியம் வேண்டும். அதைப் பற்றியெல்லாம் விளக்கமாக திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்வார். அது அவருடைய இலாகா என்று கூட சொல்லலாம். அதாவது அதையெல்லாம் அவ்வளவு நன்றாகக் கவனிப்பார்.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [24th April 1962]

இருந்தாலும் நான் ஒன்றும் அதைப்பற்றி பேசவில்லை என்று சொல்வார்களே என்பதற்காக சொல்கிறேன். பல உபாத்தியாயர்கள் நான் போன சமயத்தில் என்னைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதனால் அந்தக் கடமையை நான் செய்கிறேன். கட்டாயப் படிப்பு என்று சொல்கிறோமே தவிர நல்ல உபாத்தியாயர்கள் இருந்தால்தான் அது நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்றால் அது கட்டாயப் படிப்பாகவே இருக்கும். உபாத்தியாயர்கள் குழந்தைகளை நல்லமுறையில் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவந்தால்தான் அது பிற்காலத்திற்கு நம் தேசத்திற்கு நன்றாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அது கெடுதலாகத்தான் இருக்கும். ஆகையால் உபாத்தியாயர்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து நல்ல படிப்பு உள்ளவர்களைக் கொண்டுவந்து கற்றுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது நல்லது. குழந்தைகளைக் கவனிப்பதைவிட வேறு முக்கியமானது ஒன்றும் இல்லை. அதைக் கவனித்து கல்வித் திட்டத்தை நல்ல முறையில் தேசத்தில் பரப்ப வேண்டும். ஆறு வயதிலிருந்து பதினாறு வயது வரை பள்ளியில் சேர்த்துவிடுவோம் என்பதால் பிரயோஜனம் இல்லை. கல்விமுறை நல்லவிதமாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு நல்ல உபாத்தியாயர்கள் வேண்டும். அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் பல முக்கியமான விஷயங்களை விட்டு விட்டார்கள் என்பதைத் தவிர பல நல்ல காரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல காரியங்கள் செய்யப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அறிக்கையில். கடைசியாக ஒன்று சொல்லவேண்டும். இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது ஏதோ நாளைக்கு வரிபோடுவோம் என்பது போல ஒரு நினைப்பு வருகிறது. அதில் இருக்கிற வார்த்தைகளில் அந்த வரி விஷயம் முடங்கியிருப்பதாகத் தெரிவதால் எனக்கு அதைப்பற்றி பயமாக இருக்கிறது. இப்போதே மனிதன் இந்த விலைவாசிகளினால் வாழ்க்கை எப்படி வாழ்வது என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் இருக்கிற நேரத்தில் வரி வேறு போட்டால் ஒன்றும் சரியாக இருக்காது. மூன்றாவது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வரிபோடுகிறோம் என்று சொல்லி கடைசியில் ஏழைகளை வருத்துவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அப்படி நினைக்கவில்லை என்று நான் நினைத்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். (இடைப் பேச்சு. வரி இவர்கள் தானே போடுவார்கள். கவர்னரா போடுகிறார்?) ஆமாம் அவர் போடமாட்டார். இவர்கள்தான். இதுகூட இவர்களுடைய அறிக்கைதான். ஆகையால் கவர்னர் அறிக்கையில் ஒன்றும் அதிகமாகப் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை என்றுகூட சொல்லலாம். ஆகையால் ஒன்றும் அதிகமாக வரி போடமாட்டார் என்று சொல்லலாம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரிபோடாமல் கூட நடத்தலாம் என்று சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குள் எத்தனையோ ஆபத்துக்கள் வரலாம். ஈனக்காரன் வருவது ஒரு பக்கம் பயமாக இருக்கிறது. எல்லா

[24th April 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

வற்றையும் பார்த்துத்தான் தீர்மானம் செய்யவேண்டும். மக்களுக்குச் செளகரியமாக இருக்கும் வகையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அறிக்கையை நான் சந்தோஷமாக சில குறைகளை மட்டும் சொல்லி வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR:

தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய பேருரையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் விளக்கமாக இன்றைய தினம் நாட்டின் தேவைகள் என்ன என்று ஓரளவு சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கவர்னர் உரையில் விலைவாசிகளின் கட்டுப்பாடுகள் குறித்து ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம். சொல்லியிருக்கத்தான் வேண்டும். அனேகமாக இது மிக முக்கியமான விஷயமாக இருக்கிறபடியால் பட்ஜெட்டில் அது வருமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால் குறிப்பாக தொழில்துறை மிக முக்கியமான பிரச்சனையாக இன்று நாட்டிலே இருந்து வருகிறது. சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே நமது ராஜ்யத்தை பொறுத்த அளவில் தொழில் துறையில் நாம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றம் அகில இந்திய ரீதியிலே எல்லோரும் போற்றும்படியான முன்னேற்றம். உண்மையில் பிரமாதமான முன்னேற்றம். அந்த முன்னேற்றத்திற்கு ராஜ்ய மக்களின் சார்பாக அமைச்சரவையை குறிப்பாக தொழில் அமைச்சர் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களை மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பொருளாதார அபிவிருத்தி, தொழிற்சாலைகள் இவற்றை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ்நாட்டு சரித்திரத்திலேயே இதுவரை இல்லாத அளவில் பெரும் பெரும் தொழில்கள் இந்த நாட்டில் தோன்றி இருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுகளிலே எவ்வளவு பெரிய தொழில்கள் இந்த நாட்டிலே வந்தனவோ அந்த வேகத்தில் தொடர்ந்து நடத்த முடியுமா என்கிற நிலையிலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இருக்கிற தொழில்களுக்கு சரியான முறையிலே மின்சாரம் இல்லை என்கிற புகார் ஒருபுறம். எஞ்சினீரிங் தொழில்களுக்கு coal-coke இல்லை என்ற புகார் ஒருபுறம். இந்தமாதிரி பெரும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஓரளவு தடையாகத்தான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதைப் பார்ப்போமேயானால் பல வருஷங்களாக இந்தப் பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. coal-coke பிரச்சனை ஏன் தீர்க்கப்படவில்லை என்று மிகவும் குறிப்பாக அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். Coal கிடைக்கவில்லை, coke கிடைக்கவில்லை என்ற பிரச்சனை இன்றல்ல, பல வருஷங்களாக இருந்து வருகிறது. இந்தப் பிரச்சனை உடனடியாக முடிவு செய்யப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் நமது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தொழில் வளர்ச்சியை கண்டிப்பாகப் பாதிக்கும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஒருபக்கம் ரயில் போக்கு

[Sri S. R. P. Ponnusamy Chettiyar] [24th April 1962]

வரத்து நமக்கு தேவையான அளவு சாமான்களைக் கொண்டு வா முடியவில்லை என்ற பிரச்சனை. ஒரு வியாபாரி என்ற முறையில் நான் நினைக்கிறேன். அரசாங்கமே இரண்டு கப்பல்களை வாங்கலாம். அல்லது கப்பல் கம்பெனிக்கு subsidy மான்யம் கொடுத்து இரயில் சார்ஜ் எவ்வளவு ஆகிறதோ அதைவிட ஜாஸ்தியாக கப்பல் சார்ஜ் ஆனால் அதை மானியமாக கொடுத்து—தொழில்களைப்பாதிக்காத அளவில் coal, coke- ஐ இந்த நாட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் என்றுமே கப்பல்களை வைத்து வெளியே இருந்து கொண்டு வருவதைக் காட்டிலும், நமது ராஜ்யத்திலே ஒரு coke oven plant போட வசதியும் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அரசாங்கம்-பொறுத்ததுறையாக இருந்தாலும் சரி ஏதாவது ஒரு துறையிலே நமது இராஜ்யத்துக்கு வேண்டியதை அவசியமாகச் செய்யவேண்டும் என்று நான் மிகவும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த அளவில் நான் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. அகில இந்திய ரீதியில் பார்ப்போமே யானால் சென்ற ஐந்து வருஷங்களிலே நாம் மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய முறையிலே மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம். அந்தப் பெருமை ஒருபுறம் இருக்க, நமது தொழில் வளர்ச்சி மின்சார வளர்ச்சியைக் காட்டிலும் வேகமாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இப்போது பெரும் தொழில்கள் இந்த நாட்டிலே வர வசதி இல்லை என்று நினைக்கிறோமே, அப்படி உடனடியாக தொழில் வளம் வேண்டுமென்று கருதுகிற நாம் சிறுதொழில்கள், நடுத்தர தொழில்கள் ஏராளமாக பட்டிதொட்டிகளிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அந்த நிலை இருக்கும்போது மின்சாரம் முன்னுறையான ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, நாம் போட்டிருக்கிற கணக்கும்கூட போதாது, அணுசக்தி மின்சார நிலையம் சீக்கிரமாக வரவேண்டும். அணுசக்தி மின்சார நிலையம் ஒன்று வந்தால் மட்டும் போதாது. Thermal Plant ஒன்று அல்லது இரண்டு போட முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு வகையில் சந்தோஷப்படுகிறேன். இப்போது மின்சார இலாகா நமது அமைச்சர் கனம் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. உலகம் சுற்றி பார்க்கிறவர், உலகத்தின் பல பகுதிகளில் சென்று அணு சக்தி மின்சார நிலையங்களைப் பார்த்து வந்திருக்கிறார். ஒரு காலத்திலே சொன்னார்கள். அணு சக்தி மின்சாரம் தெர்மல் மின்சாரத்தைக் காட்டிலும் அல்லது ஹைட்ரோ மின்சாரத்தைக் காட்டிலும் விலை அதிகமாக இருக்கிறபடியால் தொழில்களைப் பாதிக்கும் என்று ஒரு காலத்தில் இருந்தது. ஆனால் சமீபத்திலே பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம் இங்கிலாந்தில்கூட குறைந்த விலையில் அணு சக்தி மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று முடிவு எடுத்து அணு சக்தி மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் நிலையங்களை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். நவீன முறைகளை வைத்து குறைந்த செலவில் செய்யப்பட

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiyar] [24th April 1962]

முடியும் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாக மின்சாரத்தைப் பெருக்க முடியுமோ அவ்வளவும் பெருக்குவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். சிறு தொழில்கள், நடுத்தர தொழில்களைப் பொறுத்த அளவிலே இன்றையதினம் சென்ற 5 வருஷ தொழில் வளர்ச்சியின் வேகம் நம் இராஜ்யத்தில் எங்கு சென்று பார்த்தாலும் எல்லோருமே தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். வியாபாரிகள் எல்லாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்வது, எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பது என்ற பெரும் பிரச்சனை முன்னால் நிற்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி வேண்டுமென்று விரும்புகிற நாம், யாராவது ஒருவர் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி வந்தால் அவர்களுக்கு நல்ல டெக்னிகல் அட்வைஸ், பிராஜக்டரி போர்ட்டுடன் வைத்து இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். இவ்வளவு முதலீடு வேண்டும், இவ்வளவு லாபம் இருக்கும், அதற்கு மூலப்பொருள் இங்கே கிடைக்கும் என்ற திட்டத்தை கையில் அரசாங்கம் வைத்திருக்க வேண்டும். அதை வைத்துக் கொண்டு விரும்புகிறவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வழிகாட்டக் கூடிய நிலை இருந்தால் இன்று தமிழ்நாட்டிலே தொழில் செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிற ஆர்வம் சரியான முறையில் பயன்படும், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை. அவ்வப்போது இராஜ்ய அரசாங்கத்தில் இருக்கிற பல இலாக்காக்களையும் ஒன்றாக இணைத்து அன்றாடத் தொழில்கள் நிலை என்ன என்று தெரிந்து வைக்கக் கூடிய முறையில் செக்ரடரி level-ல் சிறந்த நிபுணர்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி சிறு தொழில்கள் பெருந்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கக் கூடிய நிலையில் நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல, அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தாலும் எல்லா இராஜ்யங்களிலேயும் தொழில் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம், வேகமாக முன்னேற வேண்டும் என்ற எண்ணம் காணப்படுகிறது. ஏதாவது தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், நாட்டின் தேவை என்ன? லைசென்சு கொடுத்தது போக மேற்கொண்டு தேவைப்படுகிற பொருள் என்ன? என்று அன்றாடம் தெரியவேண்டும். ஏதோ 6 மாதம் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை பத்திரிகையில் பார்த்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவு எடுத்து மறுபடியும் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கும் முறையில் சென்று பார்த்தால் licensing capacity is over எவ்வளவு நம் நாட்டுக்கு தேவையோ அது கொடுக்கப்பட்டு விட்டது என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும். எதற்காக நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் நாட்டின் தேவை என்ன, கொடுக்கப்பட்ட லைசென்ஸ்கள் எவ்வளவு, இன்னும் எவ்வளவு மனுக்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அவ்வளவும் சேர்ந்து குறைவு இருக்கும் என்றால் மேற்கொண்டு விண்ணப்பங்களை வாங்கவேண்டும். அந்த நிலை வரவேண்டும். இரண்டாவதாக தொழில்களை ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு எனக்கு முன்பு பேசியவர்களுக்கும் சொன்னார்கள்—செமின்டு, ஸ்டீல் கிடைப்பது இல்லை என்று

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiyar] [24th April 1962]

பிரச்சனை இருக்கிறது. நான் முன்பு ஒரு முறைகூட சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு குறைந்த பட்ச அளவு factory கட்டுகிறோம் என்றால், ஒரு 75 டன் சிமென்ட் தேவை, அல்லது 50 டன் இரும்பு தேவை என்றால் அந்த 75 டன் 50 டன் உடனடியாகக் கொடுக்கவில்லை என்றாலும் அதில் 75 சத வீதம் உடனடியாக நமது இராஜிய ரீதியில் கொடுக்க நமக்கு அதிகாரம் வேண்டும். Director of Industries கையில் கொடுத்து உடனடியாக allotment பண்ண வேண்டும், கணக்கெல்லாம் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று அப்படி இருந்தால் தொழில் வளர்ச்சி துரிதமாக வரும். சிமென்ட் நிலையைப் பார்த்தால் சாதாரணமாக ஒரு Factory கட்டவேண்டுமென்றால் 150 டன் சிமென்ட் வேண்டும் என்று எழுதினால் மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு முறை 15, 20 டன் என்று வாகன் வருகிறது. எப்போது Factory கட்டி முடிப்பது? தொழிலை எப்படி ஆரம்பிப்பது? முதலீடு என்ன? வட்டி என்ன? தொழில் செய்கிறவர்கள் தைரியமாக தொழில் செய்ய முன் வருவார்களா? என்பதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். சிமென்ட் பேக்டரி இன்னும் நமக்கு வேண்டும். நம் இராஜ்யத்தில் இரண்டு சிமென்ட் பாக்டரி வருவதைக் குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். மேற்கொண்டு சிமென்ட் பாக்டரி வர வசதிகள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பரிசீலனை செய்து அதையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர்கள் பேசினார்கள். நகரசபை நிர்வாகங்களைக் குறித்து; பஞ்சாயத்து கவுன்சிலுக்கு இவ்வளவு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாக. உண்மையில் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகர சபைத் தலைவர்களுக்கு இன்று பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரம்கூடக் கிடையாது. நகர சபைத் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் சரியான முறையில் வழங்கப்பட வேண்டும். ஆங்காங்கே இருக்கிற பிரச்சனைகளை ஒழுங்காக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமானால் நிர்வாகத் தலைமையில் உள்ளவர்களுக்கு ஓரளவு அதிகாரம் இருந்தால் தான் உடனடியாக பிரச்சனைகளை தீர்க்க முடியும் என்பதை யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அதேமாதிரி இந்த ராஜ்யத்தில் சென்னை ஒன்றுதான் கார்ப்பரேஷன், கோவை, மதுரை போன்ற நகரங்களை ஏன் கார்ப்பரேஷன்களாக ஆக்கக்கூடாது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பல வருஷங்களாக இந்தக் கோரிக்கை இருந்துகொண்டே வருகிறது. ஒவ்வொரு முறையிலும் தள்ளி வைத்துக்கொண்டே போகிற நிலைமையில் இருக்கிறது. புதிதாக வந்திருக்கிற அமைச்சர் அவையிலே கோவை, மதுரை போன்ற நகரங்களை கார்ப்பரேஷன்களாக அவசியம் செய்ய முயற்சிப்பார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன். ஏகதேசம், மதுரையும், கோவையும் ஒன்றாக இருந்தாலும்கூட மதுரை மாத்திரம் "class by itself" என்றிருக்கிறது. கோவை போல வளர்ந்து வருகிற நகரங்களில் ஒரு திறமையான நிர்வாகம் வேண்டுமென்றால் உயர்ந்ததாக கமிஷனர்

4-40
p.m.

[24th April 1962] [Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiyar]

அவசியம் வேண்டும். உயர்ந்த ரக கமிஷனர் வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பள உயர்வு சரியான முறையில் மதுரையின் அந்தஸ்துக்கு இருந்தால்தான் நல்ல நிர்வாகி நமக்குக் கிடைப்பார். கோவை நகரம் அதை விரும்புகிறது. அந்த சம்பளத்தை அவர்களே கொடுக்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஏன் பிறகு கோவையை மதுரையுடன் இணைக்கக்கூடாது? மதுரை மாத்திரம் ஏன் "class by itself" என்று சொல்வது என்று விளங்கவில்லை. அதைச் செய்யவேண்டுமென அமைச்சரை வற்புறுத்தி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் ஒழுங்காகச் சொன்னார்கள், குடி தண்ணீர் விஷயத்தைப் பற்றி. இது உண்மையில் மிக முக்கியமான விஷயம். 20 வருஷம் அல்லது 30 வருஷங்களுக்கு முன்பு போடப்பட்ட திட்டம், கோவை ஜனத்தொகை ஒரு லட்சம் இருக்குமென்று நினைத்துப் போடப்பட்ட திட்டம் இன்றைய தினம் இருக்கிறது. இன்று கோவையின் ஜனத்தொகை 3½ லட்சம். அதுபோக அன்றாடம் வெளியிலிருந்து வருகிறவர்கள் உபயோகிக்கிற, எடுத்துப்போகிற தண்ணீர் ஒரு புறம். கோவையைச் சுற்றி பத்து மைலில் அளவில் சிறுவர்ணி தண்ணீரைத் தவிர வேறு தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலையில் வெயில் காலம் வந்து விட்டால் கோவை நகரத்திலுள்ள சகோதரிகள் தண்ணீருக்குப் படுகிற பாடு சொல்லவே முடியாது. இதை நான் முன்பு ஒரு தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். பல இடங்களில் சகோதரிகள் 'எங்களுக்கு எப்போதுமே தீபாவளியாகத்தான் இருக்கிறது' என்று கூறினார்கள். இரண்டு மணிக்கு தண்ணீர் வரும். ஐந்து மணிக்கு நின்றுவிடும். ஏதோ ஒரு நாள் தீபாவளி கொண்டாட்டம். வருஷம் பூராவும் தீபாவளியாக இருந்தால் மனிதனுடைய கதி என்னவது? ஜனங்களுடைய உடல் நலம் மிகவும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. கோவையின் நிலையை இன்றைக்குப் பார்த்தால் வெளிலகில் அதை லங்காஷயர், மான்செஸ்டர் என்று கூறும் அளவுக்கு தொழில் துறையில் முன்னேறிய நகரம் என்று சொல்கிறார்கள். நகரத்தில் உள்ள எண்ணப்போன்றவர்களுக்குத்தான் அந்தக் கஷ்டம் தெரியும். 1955-ல் நான் நகரசபைத் தலைவராக இருக்கும்போது போடப்பட்ட திட்டம், எஸ்டிமேட் எல்லாம் ரொடியாக இருக்கிறது. அன்று போடப்பட்டது என்ன காரணத்தால் இதுவரையில் முடிவாகாமல் இருக்கிறது என்பதுதான் எனக்கு விளங்கவில்லை. காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, உடனடியாக அது முடிக்கப்படவேண்டும். சிறுவர்ணி ஆரம்ப இடம் கோளாவைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும்கூட பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டம். பாம்பிக்குளம் திட்டம் ஒப்பந்தத்திற்கு வந்த பிறகு குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்கு கஷ்டம் இல்லை. பாசனத் திட்டத்துக்கும் குடிதண்ணீர் திட்டத்துக்கும் சம்பந்தமில்லை. கோவை அரசாங்கத்தில் எந்தவிதச் சிக்கலும் இருக்கமுடியாது. இருந்தாலும் உடனடியாக அதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும்.

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiyar] [24th April 1962]

அதுதான் என் கோரிக்கை. 'கோவையின் கஷ்டத்தில் இன் னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1955-லே அந்த கோவை நகரத்தில் இருந்த குடிசைகளைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தேன். அந்த நேரத்தில் 2,500 குடிசைகள் அங்கு இருந்தன. இன்று தேர்தல் சமயத்தில் நகரத்தை நன்றாக சுற்றி பார்த்ததில் நான் நினைக்கிறேன் கிட்டத்தட்ட 5,000 குடிசைகள் அங்கு இருக்கின்றன. நகரத்தில் இதனால் சுகாதாரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகரத்தின் வளர்ச்சி குன்றியிருக்கிறது. இந்நிலை மாறவேண்டும். அரசாங்கம் ஸ்லம் கிரியர்ஸ் ஸ்லம் Clearance என்ற தலைப்பில் நன்றாகப் பணம் ஒதுக்கி யிருந்தாலும்கூட உடனடியாக அதை செயலாக்குவதற்கு மேற் கொண்டு பணம் ஒதுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். அதுபோக இன்னும் ஏராளமாக வீடுகள் வேண்டும். ஒரு பக்கம் Industrial Housing இன்னொருபக்கம் Slum Clearance, Middle Class Housing. இந்தமாதிரி ஹவுசிங் திட்டங்கள் வந்திருந்தாலும்கூட குறைந்த வருமானக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு இதில் ஒன்றுமில்லை. அவர்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட பொருத்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ரூ. 400 விரும்பு ரூ. 500-க்குள் வாங்குகிறவர்கள்தான் அதில் வாங்குகிற கடன்களை திருப்பிக் கொடுத்து தன்னுடைய வாழ்கையை நடத்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கமுடியும். ரூ. 100 விரும்பு ரூ. 250 வரை சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு வீடுகள் வேண்டுமென்று நினைத்தால் அவர்களுக்கு என்று திட்டமே இது வரையில் இல்லை. அதை அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். வருமானம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, 15 வருஷம் அல்லது 20-ம் வருஷம் கழித்துத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக ஒரு வீடு கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கில்லை. அப்படி யிருந்தால் வாழ்க்கையில் ருசி இருக்காது. 15 என்பதை 25 வருஷமாக வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதிகாரி களைக் கலந்து எந்தமுறையில் திருத்தியமைக்கவேண்டுமோ அந்த முறையில் திருத்தியமைத்து அவர்களுக்கு வீடு கொடுக்கிற நிலைமையை உடனடியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லா நகரங் களிலும் இதேபோன்று இருக்கிறது. காரணம், நமது வேகமான வளர்ச்சி, தொழில் துறையில் வளருகிறோம், விவசாயத்துறையில் வளருகிறோம், கல்வித்துறையில் வளருகிறோம், இந்த வளர்ச்சி யெல்லாம் இயற்கையாகவே நகரங்களில் வந்து மோதுகின்றன. இதனால் அவ்வப்போது எழுகின்ற பிரச்சனைகளை உடனடியாக நகர சபையில் தீர்க்கமுடிவதில்லை, பிரச்சனைகள் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. அவைகளை வேகமாக நிவர்த்தி செய்தால்தான் ஓரளவு கட்டுப் படுத்த முடியுமே தவிர வருகிற கோளாறுகள் அதிகமாக இருந்து அதை நிவர்த்தி செய்வது குறைந்துபோனால் அதுமோசமாகிவிடும். அப்படி வளர்விடக்கூடாது. அதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரை, சுருக்கமாக இருந்தாலும் மிக அழகாக இருந்தது. இன்னும் பல விஷயங்களை அதில் குறிக்கப் பாடவில்லை என்றாலும்கூட, எவ்வளவு விஷயங்களைக் குறித்தாலும்

[24th April 1962] [Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiyar]

இன்னும் ஒன்றிரண்டு விட்டுத்தான் போகும் என்ற நிலையில் தான் இருக்கும். முழுக்க முழுக்க எல்லாவற்றையும் அறிக்கையில் குறிப்பது என்றாலும் கஷ்டம் என்பதை நாம் உணரவேண்டு மென்று சொல்லிக்கொண்டு கவர்னர் அவர்கள் உரையை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr Chairman, Sir, on page 6 of His Excellency the Governor's Address, we find this para-graph, namely, 'The scheme of compulsory primary education is being extended to cover the whole State in the current financial year. The targets of enrolment have been exceeded beyond all expectations largely through the inducement of the free mid-day meal scheme. It is a fact that we have got more children into schools. But what actually the teacher has been able to do at school with this large number of children has to be examined. The Government very recently, a few years ago, brought in what is called the teacher-pupil ratio system, according to which even to-day we find the necessity for a teacher to handle 65 to 70 children in infant classes for a few months till the Deputy Inspector of Schools sanctions at the rate of 1 teacher for thirty-five pupils. Added to this, the teachers are given the task of making collections for the mid-day meal scheme. There is another scheme called the Pilot project. In Tamil they call it. சீரமைப்புத் திட்டம். I am practically pained to say that schools have been converted into choultries, and teachers have been converted into cooks under two projects. Infact nobody can deny that there is need to feed the poor children. It is a social problem, which I have been submitting on the floor of this House not only in connection with the provision made for it under 'Education' in the budget but also in other respects. If the children are really hungry, the mothers must be hungry. We live in India, where the child is called 'darling'. The father may take his tiffin in a hotel or his meal in a 'hotel', but the mother would deny herself food so long as her children are hungry. This is a social problem. If the Government come to the conclusion that all the children are hungry, naturally the mothers must be more hungry. This must be admitted. Nobody can deny this. This is only a social problem, and it must be tackled separately. The teacher should have no connection with these problems. The Government have their own men. They have got non-officials. There can be committees called food committees in every place. All the poor children can be given free meal tickets. The children can go in the interval to a place to be called the feeding centre. This business of collecting funds, rice or grain and other resources and also the business of just making arrangements for cooking and feeding the children must be entrusted to non-official committees with which the teacher or the head-master of the elementary school should have no connection whatsoever. We had an occasion to pass a Bill saying that anybody in charge of the gift articles for this mid-day meal schemes would be liable to punishment with fine or imprisonment, and so on, for certain lapses. Why should the teacher take all the risk? Is it their duty to see that the children get the mid-day meal? If the

4-50
p.m.

[Sri G. Krishnamoorthy] [24th April 1962]

Government want to bring in more children into the school, it is a liability of the Government. During the days of the British and even in our own days, we had been threatening the people with a fine from 12 annas to Rs. 7-8-0 in respect of compulsory elementary education. Now we have rightly changed our procedure. We think that if really our children are given a meal, they would be attracted to the school. But, of course, from the cultural point of view, it is not at all right. It is more a question of the utility of the educational curriculum that makes the child go to the school than the question of meal. Can I say that these children were really hungry before this mid-day meal was given? It is a social problem. Before children have to be fed, the mothers have to be fed. But let this not be mixed up with the educational problem. Not only in respect of expenditure but also in respect of work, the teacher and the headmaster of an elementary school should have nothing whatsoever with these two projects. Really we welcome the two projects. We want parental Co-operation. We want the parent to contribute to the mid-day meal.

Sometimes I had occasion to hear Members saying that G. Krishnamoorthy was speaking more about the teachers than the pupils. What is the harm there? I have been elected to the Legislative Council by the teachers, and there are 1,13,000 teachers. Each teacher has at least six members in his family. The total number comes to about seven lakhs of subjects in the State. There is no harm in pleading again and again till I get the things achieved for these seven lakhs of people. They are starving. They are getting below the living wage. So there is no harm in my pleading the cause of the teachers. But let it not be understood that I or the teachers are against the question of feeding the children. We are feeding the children. We are living in a land where it has been laid down 'Athiti Devo Bhava', i.e., one should treat the guest as God, and feed him. But we are submitting that this is a social problem and should not be mixed up with the educational problem.

The paragraph in the address clearly shows that we have quantitatively expended. Have we expended quantitatively (?) What about curriculum (?) After 15 years of getting independence, we are still have practically the same curriculum. There is much rush in the school curriculum we want to teach the pupil in the first standard or the second standard knowledge about all the subjects under the Sun. So much so, we have gone far, far away from the old ideal of teaching the Three "Rs" to these children. The young child is not able to read Tamil; his mother tongue. Clearly, speak clearly and write clearly. That is the position. So, we are aiming too much in the case of children. Now, with regard to these two projects, I have to submit this point. The Government have now decided on to this. Let us give at least one meal to all the children. Let them not be hungry, when they sit at the school. Let them be fed with the help of parents, donors, and others. Now what about this question. There are forty children, all well fed and well dressed, and the

[24th April 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

whole school is equipped with furniture given by the public under the school improvement scheme. If there is not a teacher, before these forty boys, can we call it a class. If there are many classes without teachers, can we call it an institution? Why should the Government forget that one person, who is responsible for converting these forty children into a class, has not been given a living wages (?) We have had two five year plans. We are in the third plan now. Over Rs. 10,000 crores have to be spent. Our State alone has to spend Rs. 300 crores. Have we given priority to education when we are thinking of the five year plans? We had a pay Commission. The Pay Commission recommended a minimum salary of Rs. 100 for a white-collared job. Still there are teachers in the scale of Rs. 65 plus Rs. 10 and Rs. 55 plus Rs. 10. Are they not having white-collared jobs. Do they go to schools without shirts or without decent dress that is prescribed under the rules? Why should they be denied this Rs. 25 difference between Rs. 75 and Rs. 100. When the whole country is out for expansion, the minimum salary that has been laid down by the Pay Commission has been denied to teachers, who number about 64,000 out of 1,13,000 in the whole State.

Coming to the next grade of teachers whom we call Secondary Grade trained teachers, a person who passes his S.S.L.C. examination and undergoes two years' professional training, is being given only a salary that another person with the S.S.L.C. qualification but without training gets under the Government. No recognition is given to his qualification and training. How then would the parents regard the teacher? We see so much indisciplin. There is no special value attached to the qualification that the teacher acquires by undergoing training for two years. Hon. Members will be surprised to hear that our Constitution lays down that there should be equality of opportunities and that there should be equal pay for equal work. Even after the recommendation of the Pay Commission, that is, even after about two years from 1st June 1960, there are about 2,000 teachers, who have the S.S.L.C. qualification plus the two years' training and who are asked by this Government to draw only Rs. 75 instead of Rs. 100. They just say, 'Well, gentlemen, you are all working in Higher Grade posts, Higher Grade though called Higher means a pass in III Form and two years' training while Secondary Grade means, a pass in S.S.L.C. and two years' training. These 2,000 Secondary Grade teachers are getting only Rs. 75 now. This has been going on even after the recommendation of the Pay commission has been given effect to. There are about 2,000 teachers in this group. A person passes his examination and undergoes training in the expectation that he will get the minimum salary that has been prescribed by the Government. But the Government say, 'Well, that is the Higher vacancy; we give you Rs. 65 plus Rs. 10 and not Rs. 90 plus Rs. 10. This injustice should be redressed at once.

Then I come to the Secondary Grade teachers, in whose case alone of all the teachers in this State, the increment is to go on a descending scale. He has to start on Rs. 90 go on to Rs. 100 Rs. 90-4-110 and then get an increment of Rs. 3 up to Rs. 140.

[Sri G. Krishnamoorthy]

[24th April 1962]

There is no other category of teachers who has got this descending scale. The Pay Commission themselves have admitted that the greater the age of a person the greater the responsibility for him with regard to his family and therefore the greater must be the salary given to him. This defect has not been rectified in spite of my repeated requests here. Then we find that there are teachers who are not paid according to qualifications. We are in Tamilnad. We are out to encourage Tamil. Tamil in offices must flourish. Tamil shorthand must flourish. Tamil typewriting must flourish. Tamil vocabulary must be improved. We have set up committees. We are carrying on the work. All these things must go only through the schools. There are the Tamil Vidwans. What about them? The person has to pass his Vidwan course in Tamil. He has to undergo the Pandit's training. Then he has to have the English knowledge. He must have the S.S.L.C. qualification. But when he goes to the school, he is told, 'Well, gentleman, you have got only a Secondary Grade Post here; you can draw your salary in the scale of Rs. 90-140 and not in the I grade of pay where you can get salary like the L.T. in the scale of Rs. 140-250. Fifteen years have passed since we got Swaraj. A man who handles English in IV Form can get Rs. 140-250, but the man who handles Tamil cannot get that scale in Tamil Nad. If he cannot get that in Tamil Nad, where else can he get it? Now do the Government encourage Tamil? They do not at all encourage Tamil. If he takes the trouble of passing the S.S.L.C. examination, the Vidwan examination, the Oriental Title examination and then Pandit's training, he is denied a job in I grade because there is a vacancy only for a II Grade post. He is to handle classes only up to the III Form and not above that. Should we not do this elementary piece of justice when we say that we are out to encourage Tamil?

Now, in the case of the Physical Training Instructors, there are two grades. One gentleman passes the S.S.L.C. examination and lower grade in physical training. The other gentleman passes the Intermediate examination and then he undergoes Y.M.C.A. training. That gentleman is to get only Rs. 5 extra per month. What is the relation between qualification and salary? I really wish that the Hon. the Minister in charge of Education now would be present here. I know that there is joint responsibility of the Government and that these things will be looked into. But I would have very much liked to have his presence here because I want to just put in a new idea, namely, that a committee should be immediately appointed to go into the service conditions of teachers. Out of a lakh and thirteen thousand teachers there are nearly sixty thousand teachers in, what are called, aided primary schools. Even during the question-time to-day it was replied on behalf of the Government that the private managements would not be insisted upon by the Government to do a particular thing, to pay a certain rate of allowance. Then, what reason have the private managements to continue their existence? Are they not under the control of the Government? Are they not aided by the Government under certain stipulations? In these private agency schools or, what are

[24th April 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

called, aided schools, sixty thousand teachers are denied security of service. The Hon. the Minister for Industries has given security of service to a worker in a beedi factory and a worker in a hotel. But the Hon. the Education Minister has not come forward to give such security of service to the man who moulds the character of the nation to preserve the freedom won hard by the Father of the Nation under the Congress Regime. When is he to get security of service? He can be sent away on three months' notice or even without such notice with three months' salary. He can be dismissed even without that three months' salary. I had occasion to bring in a non-official Bill, the Teacher Protection Bill on the sacred floor of this House thirteen months ago and it was promised on behalf of the Government that the Secondary Education Act and the Elementary Education Act that were on the anvil would contain provisions, perhaps more secure and favourable than what that Bill demanded. I do not know when these two Acts would see the light of day.

With regard to allowance, Mr. Chairman, I have here repeatedly requested the Government to avoid all disparities. What the teachers have been fighting for is the removal of disparities. It is high time that the teachers were treated as national servants. If at all the label of Government servant is to be stuck, it should be stuck on the face of the teacher first. Irrespective of the agencies he might be working under, he is doing national service and he is handling the same syllabus. Irrespective of the agency, he is inspected by the same Deputy Inspector. He is handling the same children, and under the Directive principles which govern us, we are to be treated as equals. After so much of talk and pressure put upon the Government, we are slowly being recognised on a par with Government servants. But what about security of service? A district board teacher, a municipal teacher or a Government teacher cannot be sent out. We want only those provisions. We say that those provisions may apply to us. There may be people who do mistakes against the Government or against the interests of service. Let them be suspended, let them be paid subsistence allowance, let there be an open enquiry, let explanations be called for, and let the proceedings go on as in the case of the Government servants. We want nothing more. So also in the case of allowance, we want to stand on a par with Government servants. From 1946 to 1962 it is sixteen years an allowance called house-rent allowance is denied to teachers in aided institutions. All other teachers are getting it. This house-rent allowance, if given to the teacher, will benefit him to the tune of Rs. 15 if he lives in Madras, Rs. 12 if he lives in Madurai or Tiruchirappalli and Rs. 7 if he lives in any other place. After all, the cost to the Exchequer is about Rs. 6 lakhs. Our Government which is getting over Rs. 90 crores by way of income still shrinks back to give this allowance. Why should there be this disparity? Similar is the case with regard to medical concessions. There were speeches made here with regard to the examination of hospitals, need for more beds and other things. But what about the teachers who got ailment. Are they

[Sri G. Krishnamoorthy] [24th April 1962]

not doing national service? Are they not wasting their lungs and life itself because it is only the number of breaths that count the life of a man? For such people, 60,000 people in aided schools, no medical concession has been given for the last so many years. They are completely denied it, not to speak of the difference between the N.G.O. concession and the Central Government concession. Teachers have not been given concession even on a par with the N.G.Os.

With regard to weightage, I was really pained to see a G.O. issued in February 1962 saying, 'Well, you cannot weightage to all these teachers from 1947, but do not give arrears of pay and arrears of increment on and from 1-6-1960. Now, weightage was given and pay was re-fixed in the case of Government servants in one or two months. Statements were called for and everything was settled. But how is it that in the case of teachers no steps were taken? I had occasion to request on the floor of the House that weekly or fortnightly reports should be called for from the District Educational Officer with regard to fixation of pay and that auditors should fix the pay and so on. Now, during the course of these two years teachers have been paid in different ways. The Deputy Inspector interprets the G.O. in a particular way and the District Educational Officer interprets it in a different way. At the Government level they have issued an order giving weights for service from 1947 irrespective of the fact that they might have had breaks, and irrespective of the fact that they might have served under different agencies and so on. But the very first speech delivered by me on the floor of the House, as soon as the recommendations of the Pay Commission were published, was that the teachers were quite different from a N.G.O. He has to serve in many institutions. He is kicked like a football for want of security of service. He has to serve in an elementary school and in a high school under the same management or under different managements. That being so, in the case of teachers, the total service of a teacher in recognised schools as entered in the departmental service register must be taken into account for the purpose of giving weightage. And it has taken two years for the Government to decide, 'All right, you count it from 1957, but do not give retrospective effect for payment from 1-6-1960. Do not give them arrears of pay and arrears of increment on and from 1-6-1960.' Why should arrears of pay and arrears of increment be denied for the last two years? What is it that the department was doing all these days? How is it that in the case of the N.G.O.s everything was settled in a month or two and that in the case of teachers it has taken so much time? Should not the teachers have weightage? Are they not entitled to arrears of pay and arrears of increment? Is it the fault of the teachers or the department? Have not the Government promised that every teacher is eligible for the scale recommended by the Pay Commission from 1-6-1960? How can the Government now go back and say, 'You are eligible for fixation of pay but not eligible for arrears of pay and arrears of increment in cash?' I would request the Hon. the Education Minister to look into this matter.

[24th April 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

Now, Sir, there is disparity with regard to pensions. A new scheme has been announced that all old people over sixty-five years with certain disabilities or inconveniences with regard to the life of their relatives can get a pension of Rs. 20. Teachers of aided schools, district board schools and local board schools including municipal schools were given pension from 1st April 1955. I would request the Government to note that there are thousands of teachers getting a pension below Rs. 10. What was called 'temporary increase' in pension was allowed in the case of Government servants. Initially it was an amount of Rs. 6. Now the Pay Commission has said that now that the pension is going to be based on the revised scale of pay which is salary plus most of the dearness allowance merged, there will be heart-burning among the old Government pensioners and that, therefore, the temporary increase of Rs. 6 may be increased to Rs. 10. The Government are prepared to spend Rs. 8.75 lakhs on this item. In the case of teachers, it was clearly said in rule 20 or rule 21 of the Teachers' Pension Rules that no temporary increase would be allowed. In the pension paper it is written in red across that paper that he is not eligible for any temporary increase. If this temporary increase of Rs. 10 is given to the teacher-pensioners retired from 1st April 1955 to 1st July 1960—from 1st July 1960 we have a new scale where dearness allowance is merged with pay it will cost not even Rs. 5 lakhs per annum. That was the figure given by me two or three years ago. Now that figure would be less because many of the pensioners are dead. This is a case where the Government need not have to incur the same recurring expenditure. The amount would dwindle to zero in the course of a few years. The Government are prepared to say that if you are a citizen of Tamilnad, you are entitled to an old age relief of Rs. 20. But these citizens, who have rendered yeoman service and national service for over twenty or thirty years, are not entitled to this temporary relief by way of increase of pension by ten rupees which would bring their pension to near by Rs. 20. I ask, should not the Government look into the matter of pension and see at least retired living teachers who retired before 1st April 1955 are eligible for pension? They cannot come under the rules for the grant of old age relief, these retired teachers who are 63 or 65, because they might have got their own relatives living and earning. The national services rendered by such people should be recognised and this amount of Rs. 20 should be given to those teachers.

Sir, in the case of the B.T. teachers, there was a revision of pension rules and those who retired after 1st July 1960 are eligible for this benefit. Previously the pension was Rs. 30. It has now been raised to Rs. 60. The pension scheme was given effect to from 1st April 1958. It is a matter of only two years. Why should there be this heart-burning? So let the benefit also be made applicable to all of them. Even though they may not be given the benefit of payment with retrospective effect, let them be allowed to get the benefit from 1st May 1962, and let them be placed on a par with others. These are some of the points I would like to place before the Government.

[Sri G. Krishnamoorthy] [24th April 1962]

Sir, I would like the Government to take these criticisms as constructive criticisms and in the interest of the nation. If I plead on behalf of teachers it is not a plea on behalf of a particular section of the people. It is a plea on behalf of the nation. If the other teachers are to be placed on a par with the teachers in Government service, which only I want, we will have peace of mind to devote undivided attention to the task of moulding the nation.

Thank you, Sir.

* SRI A. SUBRAMANYAM: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று வணக்கமும் நன்றியுடனும் தெரிவித்துக் கொள்ளும் வகையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையானது சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்ற முறையில் உள்ளது. இதை நாம் மனப்பூர்வமாக வரவேற்க வேண்டும். கீழ்சபையும் மேல்சபையும் சேர்ந்து நடைபெறும்போது உரையாற்ற கவர்னர் பெருமான் சபைக்கு வந்தபோது ஒரு சிலர் அதை எதிர்க்கும் வகையில் சபையை விட்டு வெளியேறினார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஏனெனில் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த தேசத்து மக்களால் ஜனநாயக முறையிலேயே சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டு நியமிக்கப்பட்டு உள்ளவர்கள். அவர் சபைக்கு வரும்போது அவரை மரியாதையாக வரவேற்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு நேர்மாறாக ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் கூறி “நாங்கள் கவர்னர் பெருமான் உத்தியோகத்தை விரும்பவில்லை. ஆகவே அதை நாங்கள் வரவேற்கவில்லை. நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். அதன் காரணமாகவே வெளியேறுகிறோம்” என்பதாகக் கூறி வெளிச் செல்கிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தக் கூடியதுதான் என்பதை முதலில் நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் அவருக்கு ஏராளமாகச் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன என்பதாகக் கூறப்படுவது மற்றொரு காரணம். இந்த ஒரு காரணம் அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. வெளி நாட்டிலிருந்தும் மற்ற பல தேசத்தில் உள்ளவர்களும் நம் நாட்டுக்கு விஜயம் செய்கிறபோது சிறந்த முறையில் நம்முடைய பிரதிநிதியாக இருந்து வரவேற்கவும் விருந்து அளிக்கவும் ஒரு நல்ல அதிபதியாகவும் பிரதிநிதியாகவும் அவர் இருந்து வருகிறார் என்பதை நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மறந்து விடக் கூடாது. ஆகவே கவர்னர் பெருமான் உத்தியோகம் கூடாது என்று சொல்லுவதில் அர்த்த புஷ்டி இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. நிற்க. மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். “கவர்னர் பெருமான் உரையிலே உப்பும் இல்லை சப்பும் இல்லை” என்று கூறப்படுகிறது. யார் பேசினாலும் சரி—ஒன்று சொல்லுவதற்கு ஒரு உதாரணம் கூறுவதற்கு இடமிருக்கத்தான் செய்கிறது. உப்பும் இல்லை சப்பும் இல்லை என்பது பேசாது இருப்பதற்கும் எழுத்து மூலம் அறிக்கை விடாமல் இருப்பதற்கும்தான் பொருள். ஒரு பிரச்சனம் செய்தோ அல்லது

[24th April 1962] [Sri A. Subramanyam]

ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைச் சொற்பொழிவு மூலமாகப் பேசியோ இருந்தால் ஒன்றும் இல்லை என்று கூறுவதற்கு அர்த்தம் இல்லை. ஏதோ சம்பிரதாயப் பிரகாரம் இந்த நாட்டில் ஒரு காரணம்—ஒரு குழு இருக்கிறது. அவர்கள் இந்த தேசத்தை நல்ல முறையில் ஆட்சி புரிகிறார்கள் என்று இந்தியா முழுவதிலும் கூறப்படுகிறது. இந்தியா முழுவதிலும் மட்டுமல்ல; உலகத்திலேயே சென்னை மாகாணத்தின் நிர்வாகத் திறமையைப் பற்றிப் போற்றுகிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே இந்தக் குழு பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் “தீவிரமாக ஆதரித்து போற்றி வரவேற்கிறேன்” என்று கூறியதில் உண்மை இல்லாமலில்லை என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் துறையில் பார்க்கப் போனாலும்கூட தொழில் அமைச்சரவர்கள் தமிழ்நாட்டில் சிறந்த முறையில் பல தொழில் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தி இருப்பதை மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது; எனக்குத் தெரிந்தவரை. இங்கே பலர் பார்த்திருப்பீர்கள். இங்கிருந்து 10 மைல் தூரத்தில் கிண்டி என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே எல்லாம் சுகோடாக இருந்தது. இன்றைய தினம் பார்க்கும்போது அது பெரிய தொழில் நகரமாக இருக்கிறது. 5,000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் அங்கே வேலை செய்கிறார்கள். பெரம்பூர் கோச் பாசுடரியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமேயானால், பல தொழில் நகரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகக் கோடிக் கணக்கான பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதைத் தவிர வேறு அதிகமாகவோ விரிவாகவோ செய்ய முடியுமா அல்லது எதிர்க்கட்சி அரசாங்கம் ஏற்பட்டிருக்குமானால் இதைச் செய்ய முடியுமா என்பதைச் சற்று நிதானித்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது, இந்த தேசத்தினுடைய விடுதலை, நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றம், நாட்டு நலனுக்காக சுதந்திரம் வேண்டும், சுயராஜ்யம் வேண்டும், அது மக்களுக்கு உரியதாக இருக்க வேண்டும், மக்கள் எல்லோரும் ஏழையாக இருக்கக்கூடாது, நல்ல முறையில் இந்த நாட்டை ஆண்டு மக்களுக்குக் கேட்கமான காரியங்களைச் செய்து வறுமை இல்லாமல் மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சுதந்திரத்துக்காக பல கஷ்டங்களை அடைந்து தடியடி குண்டடிப்பட்டு சிறைக்குச் சென்று உயிரைக்கூட தியாகம் செய்து பல இன்னல்களுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆட்சி புரிகிறார்கள். அவர்களைவிட அதிக அக்கறை யாருக்கு இருக்க முடியும்? நாட்டுப் பற்றும் தேசப்பற்றும் இல்லாதவர்கள் சேவை செய்கிறோம் என்று சொன்னால் நம்ப முடியுமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இதெல்லாம் வெளிக்கூற்று, வேஷம், நாடகத்திலே நடிப்பது போன்றது. இரவில் நாடகத்தில் ராஜாவாக நடிக்கும்போது ஈரோடு பதினான்கு லோகத்தையும் ஆண்டேன், தீர வீர ரூன் நான் என்று சொல்லலாம். பொழுதுவிடிய ஒரு கப் 12க்கு 12க் கடைக்கு வருவார். என்ன ராத்திரி ராஜா என்றால், சும்மா வேஷம் என்று சொல்லுவார். அந்த முறையிலே இல்லாது தேசத்துக்காகப் பாடுபட்ட மக்களுடைய சௌகரியத்துக்காக

[Sri A. Subramanyam] [24th April 1962]

மக்கள் குறை இன்னது என்பதை அறிந்து, தெரிந்து, புரிந்து, மக்களுக்காகச் சேவை செய்யவேண்டும் என்று இங்கு வந்தவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள். ஜனங்களுடைய கஷ்டத்தைத் தெரியாமலோ அறியாமலோ இருக்கக் கூடியவர்களல்ல. மக்களுக்கு எதை எதை எந்தெந்த நேரத்தில் செய்ய வேண்டுமோ, அதை உணர்ந்து பக்குவத்தோடு 'காலம் அறிந்து செய்' என்கிற முறையிலே நல்லதைச் செய்து வருகிறார்கள். அதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. ஏதோ நாமும் எதிர்க்கிறோம், ஏதாகிலும் ஒன்றைச் சொல்லுவோம் என்பதாகச் சொல்லுவது அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். என்னுடைய முக்கிய எண்ணமும் ஆகும்.

அடுத்தபடியாக நாட்டிலே ஒரு கட்சிக்காரர்கள் அனாவசியமாக தவறான முறையிலே மக்களிடையே பல விஷயங்களைக் கூறி வருகிறார்கள். ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி கொடுக்கலாம் என்கிறார்கள்.

5-10
p.m. SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: நிர்வாகத்தை எங்களிடம் கொடுத்தால் செய்வோம்.

SRI A. SUBRAMANYAM: அப்படிச் செய்கிறபோது வரவேற்கிறோம். அது இப்போது முடியுமா என்று யோசனை செய்து பாருங்கள். விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன? 10 வருஷம் 20 வருஷத்திற்கு முன்பு 50 ரூபாய்க்கு ஒரு மாடு வாங்கினார்கள். இப்போது 500 ரூபாய் இல்லாமல் மாடுவாங்க முடியாது. 1½ அணுவுக்கு வாங்கிய ஒரு கொழுக்கம்பி இப்போது 12 அணு 1 ரூபாயாக இருக்கிறது. ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி போட்டால் கட்டுபடி ஆகுமா? அல்லது ரூபாய்க்கு 10 படி அரிசி போட்டால் தற்போது இருக்கும் விலை ஏற்றத்தில் மண்வெட்டி, மாடு இவைகள் வாங்க முடியுமா? விவசாயிகளை இவர்கள் என்னவென்று நினைக்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. முன்பு விவசாயி வேஷ்டியை 8 அணுவுக்கு வாங்கினான். இப்போது 5 ரூபாய் இல்லாமல் வாங்க முடியவில்லை. புடவை வாங்குவதாக இருந்தாலும் இச் சபை உறுப்பினர் கனம் தங்கவேல் முதலியார் கடையில் வாங்கவேண்டுமென்றால் 20 ரூபாய் இல்லாமல் முடியாது என்று சொல்லுகிறார். 20 வருஷத்துக்கு முன்னால் 3 ரூபாய்க்குக் கொடுத்தார். அப்போது 10 படி அரிசி போடலாம். இப்போது 10 படி போட்டால் அவர்கள் வாலைத்தான் கடித்துக் கொள்ள வேண்டும். விலைவாசி உயர்ந்து இருக்கும்போது விவசாயி விற்கும் அரிசி விலையும் உயர்ந்து இருந்தால்தான் அவர்களுக்குச் செலவு கட்டுப்படியாகும். இதை யோசிக்க வேண்டாமா? ஏதோ நாமும் சொல்வோம் என்று இப்படிச் சொன்னால் ஏழைகள் வயிற்றைத் தட்டிக்காட்ட மாட்டார்களா? ஏழையிடம் போய் வத்தலாய் சொத்தையாய் இருக்கிறதே வயிற்றைக்காணோமே என்றால், ஆமாம் என்றுதான் சொல்வான். அதைப்போல் ஏதாகிலும் ஒன்றைப் பாமர ஜனங்களிடம் நாமும் சொல்லுகிறோம். இதுதான் ஜனநாயகம் என்

[24th April 1962] [Sri A. Subramanyam]

பதாகக் கூறுவதினால் பிரயோசனம் இல்லை. நன்றாக யோசித்துப் பார்த்து அனுபவ ரீதியில் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதைக் காலாகாலத்தில் எந்த முறையில் செய்யவேண்டும் என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தத் தேசத்தில் 100 வருஷங்களுக்கு முன் எவ்வளவு ஏக்கர்கள் நிலம் இருந்தது? இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் எத்தனை லட்சம் ஏக்கர் இருந்தது? இப்போது தேசத்தில் இருக்கும் நிலம் என்ன? 30 வருஷத்திற்கு முன் ஜனத்தொகை என்ன? இப்போது இருக்கும் ஜனத்தொகை என்ன? அப்படிப் பார்க்கிறபோது இந்த தேசத்தில் முன்பு இருந்த நிலம்தான் அப்படியே இருக்கிறது. ஜனக்கூட்டம் பெருகிவிட்டது. 20 வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னையில் ஐந்து லட்சம், 4½ லட்சம் என்றுதான் ஜனத்தொகை இருந்தது. இப்போது 20 லட்சம் திற்கு மேல் போய்விட்டது. ஆனால் தியாகராய நகர், மைலாப்பூர், மந்தவெளி இந்த இடங்களெல்லாம் முதலில் வயல்களாக இருந்த இடம். இப்போது அவைகள் எல்லாம் வீடுகளாகப் போய்விட்டன. புதிதாகத் தோன்றுகிறவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டாமா? அவர்கள் வீடுகளுக்கு எங்கே போவார்கள்? அதற்கு வேறு வழிசொன்னால் பரவாயில்லை. பிள்ளைகளைப் பெறுவதைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நல்லமுறையில் சொன்னால், ஐயோ பிள்ளை பெறுவதை வேண்டாமென்று சொல்கிறது அரசாங்கம் என்று குறை சொல்கிறார்கள். அடுக்கு மொழிகளில் கூறி மக்களை வசப்படுத்தப் பார்க்கிறார்களே தவிர நாட்டுக்கு இது நல்லது இது கெட்டது என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவதாகக் காணோம். அதில் அக்கரை கொண்டவர்களாகவும் இருக்கக் காணோம். அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்வதுதான் அதற்கு வழி. இயந்திரங்களை வைத்தோ அல்லது மின்சாரத்தின் மூலமோ இப்போது இருப்பதை வைத்துக்கொண்டோ அல்லது நல்ல உரம் மூலமோ எப்படியோ உணவு உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்யவேண்டும். இப்போதுதான் இயந்திரங்களை எல்லாம் நாம் தீவிரமாக துரிதமாகக் கொண்டுவரும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உரம் தயாரிக்கத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றையெல்லாம் இப்போதே உடனே செய்ய வேண்டுமென்று கூறினால் அதற்கு அர்த்தமே இல்லை. மக்களிடத்திலே, ஏழைகளிடத்திலே இந்தாப்பா சாப்பாடு என்று சொல்லிவிட்டால் வாயைத்தான் பிளப்பார்கள். ஆனால் போட்டால்தானே? போடுவதும் இல்லை. இதுதான் எதிர்க் கட்சிகளின் நிலை. முழுச் சாப்பாடு போடாவிட்டாலும்கூட கால் வயிறு சாப்பாடு கொடுத்து பசியைப் போக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தார் காரியங்களைச் செய்வருகிறார்கள். வீடுகளில் மழை பெய்கிறது, வெயில் அடிகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அதில் பிரயோஜனம் இல்லை. ஆகையால் செய்வன திருந்தச் செய் என்பதற்கொப்ப கஷ்டமான காரியங்களை நல்லமுறையில் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அரசாங்கத்தார் சிறிது சிறிதாகக் காரியங்களைச் செய்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை

[Sri A. Subramanyam] [24th April 1962]

மறந்துவிடக்கூடாது. தேர்தலில் குறிப்பிட்ட ஒரு கட்சி சில இடங்களில் வெற்றியடைந்து வந்திருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வதில் சில விஷயங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் பல முரண்பாடாக இருக்கிறது. நல்லவற்றிற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும் எதிர்த்துக்கொண்டிருப்பது நியாயமில்லை. என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் வெகு தெளிவாக உபாத்தியாயர்கள் குறைகளைப்பற்றியும், பிள்ளைகள் படிப்பைப் பற்றியும், பகல் உணவுத் திட்டத்தைப்பற்றியும் பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தினைப் பற்றியும் கூறினார்கள். பொதுவாகப் பார்க்கிறபோது அவர் கூறிய விஷயத்தில் பகலுணவு கொடுக்கிற விஷயத்தில் அது கொடுக்கிற இடம் சத்திரமாகவும் உபாத்தியாயர்கள் சமையல்காரர்களாகவும் இருந்துவரும் நிலை இருப்பதாகக் கூறினார். அது இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பொறுத்தமாக இருக்க முடியாது. ஜனநாயக தேசத்தில் நாம் இருக்கிறோம். பண்டைக் காலத்தில் நம்முடைய கல்வியைப் பார்க்கிறபோது ஆலமரத்தடியிலே, திறந்த வெளியிலே பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டுபோய் இயற்கை வளங்களையும், நாட்டின் வளங்களையும், பெற்றோர்களின் பெருமைகளையும், இதர சரித்திர இதிகாசங்களின் தத்துவங்களையும் எடுத்துக்கூறி கல்வி புகட்டிவந்தார்கள். ஆலமரத்தடி சாதாரணமான இடம்தான். ஆனால் இன்றைய தினம் பார்க்கிறபோது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பள்ளிக் கூடம், ஒரு நல்ல கட்டிடம், உபாத்தியாயர்கள் இருக்கிறார்கள். படிக்காத பிள்ளைகள் இனி இருக்கமாட்டார்கள். மதிய உணவு என்று சொன்னால் அதை நாம் அதிகமாகச் சிந்திக்கவேண்டும். மாடு மேய்த்துக்கொண்டு இருந்த பிள்ளைகள் எல்லாம் அங்கு ஒரு கவளம் சோறு கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஒடோடிச் செல்கிறார்கள் பள்ளிகளுக்கு. அது பூசனிக்காயோ, எந்தக் காயோ போட்டு புரட்டிவைத்த சோறாக இருந்தாலும் அந்த ஒரு கவளம் சோற்றுக்காகத்தான் அந்த ஜீவன்கள் வாடுகின்றன. அதனால் கல்வி கற்பதோடு கவளம் சோறும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இதை வரவேற்காமல் இருக்கமுடியுமா, போற்றாமல் இருக்க முடியுமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வறுமையுற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் 17-ம் 18-ம் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் இப்போது ரூ. 60-ம் ரூ. 70-ம் இன்னும் அதிகமாகப் பெறுகிறார்கள்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : இப்போது ஐந்த மடங்கு விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டனவே?

SRI A. SUBRAMANYAM : அதற்குத் தகுந்தபடிதான் இப்போது சம்பளம் பெறுகிறார்கள். உபாத்தியாயர்களுக்கு இன்னும் சம்பளம் உயரத்தான் வேண்டும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். விலை உயருகிறது என்றால் மக்களிடத்தில் வாங்கும் சக்தி உயருகிறது என்றுதான் அர்த்தம். யார் இதுவரையில்

[24th April 1962] [Sri A. Subramanyam]

பட்டினியால் பசியால் செத்தார்கள், இறந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியும்? ஆகையால் ஆள்வோர்களுடைய எண்ணம் எப்படியாக இருந்தாலும்கூட எதிர்க்கட்சியில் வரக்கூடியவர்கள் மனப்பான்மை மாறவில்லை. ஆகையால் இதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். இப்போது பி.ஏ. பி.டி. படித்தவர்கள் நாங்கள் வாத்தியாராகப் போகிறோம், ஐ.ஏ.எஸ். கலெக்டர் வேலையைவிட இது சௌகரியமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவு வசதிகள் இப்போது ஆசிரியர்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர் என்றால் சாமான்யமானதா? இன்றைக்கு சேர்மனைப் போன்றவர்கள், இந்த நாட்டின் ஜனநாயகப் போன்றவர்கள் ஒவ்வொரு ஆசிரியரிடத்தில் இருந்துதான் வந்தவர்கள். அவர்களுடைய சலுகைக்காகப் பாடுபடுகிறேன் என்று சொல்லி அதிகமான அசைகளைக் காட்டிவிடக்கூடாது. அவற்றை காரியத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up. He has spoken for 20 minutes. There are three more speakers for the day.

SRI A. SUBRAMANYAM : Five more minutes, Sir.

அடுத்தபடியாக பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் விஷயம். இது என்னுடைய subject என்று கூறுவார்கள். இது மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் உரையில் இல்லை. அடுத்த தடவை வரும்போது சொல்லவேண்டும் என்பது என் ஆசை. ஒரு 10 வருஷ காலத்துக்கு இந்தப் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு அவர்களின் ஜனத் தொகை விதிதாசாரத்துக்கு உகந்த வகையில் உத்தியோகங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். கல்விச் சலுகை அப்படி இப்படி என்று இருந்து இப்பொழுது கட்டாயச் சலுகை வந்து விட்டது. அதைப்பற்றி இப்போது பேசக் இல்லை. உத்தியோக விஷயத்தில் கொஞ்ச நாளைக்கு இப்படியே இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள்—ஒரு 10 வருஷகாலத்துக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக உத்தியோகங்கள் கொடுக்கவேண்டும். வயதானவர்களை முன்னாலும் வாலிபர்களை பின்னாலும் வைக்கிற மாதிரி மற்றவர்கள் உத்தியோகம் வேண்டாம் என்று சொல்லி அதாவது முற்பட்ட இனத்தவர்கள், பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் 180 பிரிவு கொண்டவர்கள். பிற்பட்ட வகுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். இரண்டு கலெக்டர் வேலை இருக்கும். இதில் 180 பேருக்கும் எப்படித் கலெக்டர் வேலை கொடுக்க முடியும்? இதில் பிரயோசனம் உண்டா என்று கேட்கலாம். முதலில் இரண்டு பேர், அடுத்த தடவை நான்கு பேர் ஆக்குங்கள். ஐந்தாவது வருஷத்தில் 20 பேர் ஆக்குங்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பரவிலும். அப்புறம் முற்பட்ட இனம், பிற்பட்ட இனம், ஹரிஜனங்கள் என்று ஒன்றும் வேண்டாம். பிறகு இந்தியாவிலேயே பிறந்தவர்கள் எல்லாம் இந்தியர்கள் என்று கூறுங்கள். பின்னர் அறிவுக்கு அனுபவத்துக்குத் தகுந்தவாறு அவரவர்களுக்கு உத்தியோகத்தைக் கொடுங்கள். அதை யாரும்

[Sri A. Subramaniam] [24th April 1962]

ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். திடீரென்று அதைப்பற்றிப் பேசவேண்டாம்; சமூகம், ஜாதியைப்பற்றிப் பேசவேண்டாம் என்று கூறி விட்டு ஒரு சிலர் மட்டும் உத்தியோகத்தைப் பங்கு போடுவதால் பிரயோசனம் இல்லை. இதைக் கொஞ்சம் யோசனை பண்ண வேண்டும். இந்த விஷயத்துக்குத் தகுந்தமாதிரி சில திட்டங்கள் வகுத்து மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் சில சட்டங்களைக்கூட புகுத்த வேண்டும். அதற்குரிய பொருளாதாரத்தையும் குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு தலைவரவர்கள் பேச அனுமதி கொடுத்ததற்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்காக வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan will now speak.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Mr. Chairman, Sir, may I know how much time is allowed to each member to make his speech?

MR. CHAIRMAN: There is no definite time-limit. But usually it is restricted to 15 minutes at the most.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, let me first of all offer my congratulation to the Government on the organised way in which the recent general elections were held. The last one was the biggest election held so far. There was no untoward incident. The Government deserve our thanks for this and the officers of the Government also deserve our congratulations. The next thing is the strength of the Cabinet. We have nine Ministers on the Cabinet. Out of these six are old ministers five were in the last Cabinet and Srimathi Jothi Vencatachellum was in an earlier Cabinet. The rest are new members and they are young people. When compared to the strength of the Cabinet in the other States, we should say that ours is a compact one and certainly we deserve congratulations on having such a small and compact Cabinet.

In regard to the elections, I would like to remind you, Sir, of the agreement that was reached between the leaders of various parties just before the elections. I think it was also published in the newspapers. The agreement was that there should be no personal abuses and that nothing undignified should be said against the leaders of the other parties. I think the leaders of parties were all right. But I am sorry to say that the workers did not follow their leaders. They indulged in personal abuses. Leaders of rank, such as even Jawaharlal Nehru, were not spared. Personal abuses and indecent things were said about them. It is a pity that it happened. I hope hereafter at least the leaders would insist on their workers not to indulge in such abuses.

Fissiparous tendencies are showing their head and I would earnestly request the other political parties not to speak of separation, the division of the country. I am a retired teacher. I was

[24th April 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

a teacher for over forty years. The repercussion of such talk on the student population is very great. Some years ago, 17 or 18 years ago, when some people, the Muslim League people said that they must observe a direct action day, I know what happened in the Hindu High School. In that school there were only a few Muslim boys. But a group of Muslims from outside entered the classes and dragged away all the boys out of the classes. That would be the result if we indulged in a talk for the division of the country. I would therefore request all the leaders of the political parties who speak of the division of the country not to indulge in such a talk. I earnestly appeal to them because the students will be affected, their study will be affected and the teachers will be placed in an embarrassing situation. I make this appeal especially to the Muslim League. It is purely a communal organisation. I have no hesitation in saying it. We have had lot of trouble in previous years. Whatever may be its aims, it is not a political party and it has no political ideology. The other parties have some political ideology. We may agree with their political ideology or we may not agree with their political ideology. But this Muslim League has out and out only a communal ideology. It has no place in the political set-up because it has no political ideology in the strict sense of the term.

About the Plans, there were many criticisms. I should like to point out that planning is absolutely essential. I do agree that planning may result in increased taxation. It may result in various other things also but without planning there is no scope for improvement. Planning is absolutely essential for progress. Much progress has been made during the First and Second Five-Year Plan period. It cannot be denied. It might be that the progress made might not have come up to our expectations. But real progress has been made and especially in the case of industries we have made much progress. What was the condition of our State say 15 or 20 years back? There was no industry worth the name. But now we have too many industries in this State. Thanks to the efforts of the Hon. the Leader of the House who is in charge of industries, many industries have come up in our State. Naturally we can take pride that our State is not lagging behind the other States in India. There may be something lacking. We may want more industries established in this State. But that is a different thing. We cannot say that no progress has been made or no improvement has been made. We have just completed the first year of Third Five-Year Plan period. I am quite sure that by the end of the Third Plan we would have made considerable progress. We have made progress even in the field of education.

Sir, when the ruling party says that their aim is a socialist State, to the other parties it is a red rag to the bull. They can call it a socialist State or a Welfare State. That does not matter. A few months back I attended a marriage party. Of course I did not actually get into the house, but I heard what was said there. I now want the Hon. the Minister for Industries to hear me, because I am really glad that he has taken up the matter for action.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [24th April 1962]

in some other connection. Do you know what was said there? It was stated, 'We are celebrating marriages; our women have got only one sari each; go to the other place; people have got half a dozen silk saris each kept in the almyrahs only for exhibition; do they give us anything; they say that God has created them in that way and He has created us in this way; if there is such a God, abolish Him; throw Him out'. This is the way they appeal to the people. They also say, 'We do not have even one meal a day and we are celebrating marriages; go to the other place, and you will see people there throwing away so much food into the street'. Like this the propaganda is going on. One of the reasons why the ruling party had reverses in the recent election is this kind of propaganda. But there is a good deal of truth in it. The Hon. the Minister for Industries in the last few weeks has been emphasising slum clearance. I wholeheartedly support him in his attempts. Go to Broadway, and just see the area near the St. Gabriel School. On the pavements hundreds of families are living. The roof is not even four feet high. It is all covered by gunny. The people are living in that condition. Foreigners laugh at us when we say that we are civilised. Therefore it is necessary that slum clearance should be effected as early as possible. I do not mind if it is called a Socialist State or a Welfare State. It is absolutely essential that we have to support the ameliorative measures taken by the Government for the improvement of these downtrodden people. I want to warn the 'Haves'. Well-to-do people on marriage occasions parade their wealth, and this parading irritates the poor man. It is better these people celebrate their marriage quietly and have their dinner parties also quickly instead of sending out invitations to thousands of people and then making others feel that while they are starving a few are having big parties. These 'Haves' must take a lesson to-day. Five years hence there may be changes, revolutionary changes. I find that changes are coming very rapidly. His Excellency the Governor has pointed out in his Address that money will be drained if there is no administrative competence. In the Third Five-Year Plan we are going to spend crores of rupees. On more than one occasion I have pointed out a number of lapses coming to the notice of the Public Accounts Committee. No doubt when compared to other States, our State administration may be very efficient. But we must have that level of efficiency where money will not be drained. I do not know how far it is true, Sir, but I have got authentic information that in the Parambikulam-Aliyar project, in one sector work has stopped because of a hitch between the Governments of Kerala and Madras. I would request the Government to take early steps to see that work in this project goes on without any break. I have myself visited as a Member of the Estimates Committee this project. It is one of the big engineering feats.

Sir, if we want to progress industrially in this State, we must have more electric power. I appreciate that a high power committee has been appointed and it is trying to find a suitable site for the location of the atomic power plant. I hope this will be done soon. The budget for 1962-63 is not yet presented. Therefore we are not

[24th April 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

position to offer any constructive criticism. Sir, I do not know how far it is true; I may be wrong but I think there is an indication in the Governor's Address that there will be new taxes. In addition to the taxes imposed by the Centre, if new taxes in Madras State also are imposed, the people will be affected. If new taxes are imposed for implementing the plan, perhaps the lower and middle-income group people will be affected very much.

As regards the increase in prices, so many have spoken, and I do not want to repeat what they have said. We must stabilise the prices. In a developing economy prices will go up. It is true. But there must be a level. At that level we must stabilise it. Otherwise all our plans may not succeed during the time we want them to succeed. So, I would earnestly request the Government to see that a price line is fixed for all our essential commodities—consumer commodities.

The next thing is about sugar. We have been saying that where there is not sufficient output, prices will increase. But in the case of sugar the price and the output have both increased. This is a wonder to me. When the output has gone up, why should the price go up? There is this anomaly. The Government alone can explain how the price also has gone up along with the output.

Then, Sir, as my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar pointed out, the changeover to metric system has resulted in the increase of price of vegetables and other articles. What was quoted for one viss is now being quoted for one kilogram. One viss is 1,400 grams, whereas one kilogram is only 1,000 grams. The most unfortunate part of it is that the poor people are duped.

Sir, the Central Government have granted dearness allowance to their employees. I am quite sure that this Government also will give it to their employees. There is no doubt about it. Otherwise the N.G.O.'s will not keep quiet. The increase in the prices is going to increase the expenditure of the people to a very great extent.

Sir, the Government are doing their best to see that shortage in accommodation is somehow or other met. May I offer one suggestion to them? In Liverpool and Glasgow I find that no one is allowed to have more than two houses. If he wants to have a third house, he is asked to deposit the money into the corporation. That money is utilised for building houses for people, and the houses are let out at a reasonably fair rent. I do not know whether this Government can follow this system. Of course it will take some time. There may be much agitation over it. But that is the only way in which we can solve the problem of high rent. Not only shortage of accommodation would be solved thereby, but the problem of high rent also would be solved. Sir, there is the grievance that the houses allotted to N.G.Os. are charged with high rents. I hope a reasonable rent will be charged.

As I have already pointed out, in the last few weeks the Hon. the Minister for Industries has been emphasising again and again the slum clearance work. I think he will not be deterred from

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [24th Ap.

going on with this work. These slums must be rooted out so ¹⁹⁶² we may call ourselves civilised people. The neighbourhood rehabilitation scheme also must be encouraged. There may be difficulties. But unless it is encouraged, I do not see how shortage in accommodation can be met and people enabled to live comfortably.

Sir, Madras is now facing shortage in drinking water supply. (The Hon. Sri R. Venkataraman: Famine). We are getting only 50 per cent of what we used to get previously. I do not know whether the Government will get water from the Cauvery or the Krishna. I do not think it is a far cry. This water supply problem must somehow be tackled. Hon. Members have spoken about Madurai, Tiruchi and Coimbatore. They also must be given consideration.

Sir, I am now 65 years old. I have been seeing for forty years floods in the Palar. Till 1940 we used to have at least two floods in the Palar, each lasting about 15 days to a month. Then there was underground water. On either side of the Palar there was irrigation by spring water. During the last few years, there was not much water. Just as we have entered into an agreement with Kerala, we must try if possible to enter into an agreement with the Mysore Government and see that water is let into the Palar at least twice a year for 10 to 15 days. This will give us sufficient underground water which will enable the raising of crops on either side of the Palar. For instance, supply of drinking water to Kancheepuram was taken from the Palar Basin. If there is surplus water, we can get it for our use.

5-50
p.m. Sir, there is no justification for this Government to reduce the secondary education course to ten years. We were having a course for (5+3+3) 11 years. The Government have reduced it to ten years. By such reduction there cannot be any improvement in secondary education. It is after secondary education that boys go to the University courses and technical courses. Apart from that, 70 per cent of the boys leavers. If a boy enters school at 5 plus and leaves it at 15 plus, will any one employ him in any firm at that age? He has to wander in the streets for two years. Secondary education is the most important link to the University and technical education. In England no boy is admitted to any University before he is 18 plus. The Sadler Commission recommended a 12 year secondary education course. The Radhakrishnan Commission also recommended a 12 year secondary education course. The Mudaliar Commission recommended an addition of one more year which means a 12 year course in the case of some and 11 year course in the case of some other States. Unfortunately, we are reducing the course now to ten years. The Government say that they are considering the matter. If you neglect secondary education you are neglecting primary education because for primary education you get teachers only from secondary schools and the University gets from secondary schools. Therefore, secondary education is the most important link. This link must be made very strong and not at all weak.

24th April 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

About the dearth of teachers, I do not want to exaggerate the position. More primary and secondary schools have been opened. But many of the schools are understaffed. Steps should be taken immediately to see that these schools are properly staffed. The hon. Member Sri G. Krishnamoorthy said that in the infant class the teacher handles sixty or seventy pupils. I have seen it myself Vidwan Muthukannappan and I, as members of the Chingleput Development Council, have visited the schools and seen the teachers handling 60 or 65 students. We are spending so much money. Let the Government please see that the money is well-spent and not ill-spent.

About the midday meal scheme, I am not in agreement with anybody who says that teachers should not take any part in it. Of course, they should not take part in collection of donations. But in the matter of supervision of midday meal, they should certainly help and see that boys are properly fed. I entirely agree with the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy that teachers must not be asked to go and collect donations. It will certainly bring about deterioration in the quality of any school. It will lead to an embarrassing situation at the time of promotions. A parent who has given Rs. 10 or Rs. 15 asks the teachers or the Headmaster to see that his boy is promoted. But the teachers should see that the quality of food supplied is good. The teacher should also see that the contractor does not make any profit out of this business.

About pension and other things all the grievances that the hon. Member Sri G. Krishnamoorthy voiced forth have been in existence for the past five or six years. I would first request the Government to remove the anomalies. When they try to increase the pay, there are a lot of difficulties. Teachers with the same qualifications get different scales of pay. Then, the Government have been kind enough to grant pension to the old people. The rate of pension is Rs. 20. Now, an elementary school teacher who retired before 1st July 1960 or a Higher grade teacher will not get more than Rs. 12 or Rs. 13. That is the maximum that he will get. Now an old man, on account of his infirmity, is going to get Rs. 20. A teacher who has served is going to get only Rs. 12 or 13 unless the Government increase the amount. Perhaps they may increase it. This anomaly should be removed. The retired teacher will say . . . (Interruption) "I am no more a teacher. Include me in the category of old men. Give me this Rs. 20."

SRI S. JAYARAMA REDDIAR: Sir, I would like the hon. Member to express his opinion about allowing the teachers to undertake tuition. That is a controversial subject.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I am talking of retired pensioners. Retired pensioners also take jobs, but their pension is not affected. Therefore, the argument of the hon. Member does not hold good.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR: I wanted to know the views of the hon. Member about teachers undertaking tuition.

[24th April 1962]

Sri T. P. SRINIVASAVARADAN: As a teacher, I would not encourage it. But in view of the fact that their salary is very low, they have to undertake tuition. The teaching profession is more honourable than any other vocation.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: Does not undertaking of tuition lead to embarrassment?

Sri T. P. SRINIVASAVARADAN: Really it does. As a teacher it is humiliating for one to go to the houses of pupils and give tuition. I agree with the Hon. Minister in that respect. But in the circumstances in which the teachers are placed, they have to do it. We cannot help it.

Sir, I come from the Teachers' Constituency. But I take an overall picture. When I press the claims of teachers, I press the claims also of others who are placed in a similar position. I honestly believe that unless our country progresses as a whole, no section can progress. That is my honest opinion. Whatever other parties may say or do, I wish that the ruling party should try to achieve the Welfare State ideal. Call it the Socialist State or by any other name. Ameliorative measures ought to be undertaken. Otherwise, we are in danger of being completely wiped out.

I thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VIII. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 61. Notification issued with G.O. Ms. No. 397, Home, dated 25th January 1962, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 62. Address by the Governor to both Houses of the Legislature on 23rd April 1962.

* Laid on the table of the House on 21st April 1962.

† Circulated to all M. L.As. on 23rd April 1962.

[24th April 1962]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 3 on page 11.]

Department-wise number of applications received for house building advances, etc.

Department of Government.	Number of applications received. (From 1st January to 31st October 1961.)	Number of applications sanctioned.	Number of defective applications returned.
(1)	(2)	(3)	(4)
Secretariat	21	17	4
Governor's Secretariat	4	2	2
Public Works Department	3	2	1
Industries Department	3	1	2
Co-operative Department	4	1	3
Veterinary Department	1	1	..
Registration Department	8	5	3
Board of Revenue	6	4	2
Agriculture Department	2	2	..
Police Department	11	6	5
Fisheries Department	3	2	1
Labour Department	4	3	1
Education Department	3	..	3

APPENDIX II.

[Vide Item VII on page 18 supra.]

Address by Sri Bisnuram Medhi, Governor of Madras, to the Members of the Madras Legislative Assembly and the Madras Legislative Council, assembled together at the Assembly Chamber Fort St. George at 11 a.m. on Monday the 23rd April 1962
Hon'ble Members of the Legislature,

It is my pleasant privilege to welcome you all to this joint session of the new Legislature. To the members who have been newly elected to this Legislature, I extend my special greetings.

2. I note with relief and satisfaction that the vast organization improvised for the conduct of the general elections functioned with smooth efficiency. Much credit is due to the general public, who exercised their franchise with composure and judgment without being excited by the dust and din of the political controversies aroused around them. An expression of our warm appreciation is also due to the different ranks of public servants who, discharged their onerous duties with commendable patience and impartiality,

[24th April 1962]

3. I am happy that the new Ministry has entered on its duties with speed and assurance. The compact Cabinet is indeed a happy blend of administrative experience and youthful energy and let us all join together to wish this team god-speed and good luck in its arduous mission.

4. The proper implementation of the Five-Year Plan is undoubtedly the major pre-occupation of the Government. We have just completed the first year of the Third Plan. As against an original Budget provision of Rs. 48 crores for the year just ended, the actual performance would amount to a little over Rs. 50 crores. A provision of Rs. 55 crores has been made for the current year, but on the present tempo of works, the actual outlay may be nearer Rs. 60 crores. We may therefore confidently hope that the targets set in the Third Plan would all be reached and even exceeded as we did in the Second Plan, provided we strain to raise the necessary additional resources. The Central assistance on our Plan of Rs. 291 crores, has been fixed at Rs. 190 crores and therefore, we can implement a larger Plan only to the extent we can find fresh resources. The recent award of the Finance Commission has improved our revenue position appreciably by about Rs. 2½ crores per annum. But our commitments on ameliorative services such as educational fee concessions, free mid-day meal scheme, old age pensions, etc., are also growing. The new Finance Minister may be expected to deal with these questions in detail when he presents the regular Budget for the year in June.

5. Financial resources are indeed important, but that is not the only factor in the successful implementation of a Plan. Money can go down the drain if we do not build up matching administrative competence. The vast sums ear-marked in the Plan for schemes of agricultural development, village industries, rural sanitation or elementary education, can yield a full return only if we enthuse the vast rural population on the Plan and secure their intelligent co-operation. That is the real significance of the Panchayat reform which we have recently introduced all over the State. The responsibility for formulating a Plan of rural development and implementing the same, is being shifted from official agencies to representatives of the people in the villages. Every Panchayat Union has since formulated for itself a Five-Year Plan of development for the Block in its charge and an unprecedentedly large works-programme, is now being implemented by these bodies. Within the village, each Panchayat is being encouraged to formulate its own programme of agricultural production. The enthusiasm shown by the Panchayat Unions and Panchayats and particularly their willingness to accept responsibility for raising local resources for implementing their programmes do give us a measure of hope for the future.

6. The various schemes for the development of agriculture, such as the multi-purpose Parambikulam-Aliyar Project, the minor irrigation programme of repairs and renovation of irrigation tanks, Soil Conservation Schemes and Village Afforestation Programmes

[24th April 1962]

are all making satisfactory progress. The Package plan already introduced in the Thanjavur district is being extended to cover the remaining areas of that district. We had increased food production by about 9 lakhs taking the total production to about 53 lakhs of tons during the Second Plan. A target of 16 lakhs tons of additional production has been set for the Third Plan and intensive efforts are now being made to reach this target by providing irrigation facilities, chemical fertilisers, improved seeds and other measures of intensive cultivation. A new scheme for the setting up of a Deep-sea fishing unit with Japanese collaboration is now under the active consideration of the Government.

7. The development of electric power continues to engage the special attention of the Government. All the generation schemes initiated during the Second Plan have been completed, raising the installed capacity of the Grid to 571 M.Ws. Rapid progress is being made in the final stage of the Kundah scheme and the Mettur Tunnel scheme included in the Third Plan. The first generator of the Neyveli Thermal Plant of 50 M.Ws. is expected to go into commission presently and this would bring in the necessary relief to the over-strained Grid during the present lean period. The rural electrification programme continues to make rapid progress with a target of about 1,500 villages per annum and at the present pace the bulk of the country-side can be expected to be covered during this Plan period. About 1,37,000 agricultural pump-sets are now being operated with electric power, making a substantial contribution to the Grow-More-Food effort. In the meanwhile proposals are under the consideration of the Government for a new large generating station on the Cauvery at Hogenakal with the co-operation of the Mysore Government. A High Power Committee of the Atomic Energy Commission is also looking round for a suitable site in this State for the location of an Atomic Power plant.

8. Aided by cheap power from our electric Grid and various other facilities provided by the Government the private sector is making appreciable progress in setting up industries in the State. The new paper factory is expected to go into production this year. Work has commenced on the Madras Aluminium Company at Mettur. Negotiations are now in progress with industrialists for setting up of a large Alloy Steel Plant, a Fertiliser Plant and three Sugar factories. Turning to the public sector, the different components of the integrated Neyveli Project are all progressing satisfactorily. The Lignite seam has been successfully exposed and kept in readiness for utilisation as the industrial plants go into commission. The capacity of the power station is being increased from 250 to 400 M.Ws. as a part of the Third Plan. Samples of the lignite and the Salem iron-ore have been despatched to Germany, Norway and also Jamshedpur for conducting the necessary pilot experiments for preparing a scheme-report for the commercial exploitation of the Salem iron ores. The results so far have been encouraging and we may hope that a beginning can be made on the new steel unit during this Plan period. Work has

[24th April 1962]

commenced on the Heavy Boiler Plant at Tiruchirappalli, the Photo-film factory at Ootacamund and the Surgical Instrument Plant at Guindy. The Ministry of Defence has already started the construction of a large factory for heavy defence vehicles at Avadi and we may hope that the manufacture of some other major Defence equipment will also be located around that place.

9. On the side of communications the scheme for the development of Tuticorin as a major port has been sanctioned by the Government of India and preliminary works have commenced. This Government have appointed a High Power Committee with a Special Officer to keep liaison with the authorities of the Government of India and also to plan and regulate the industrial growth of Tuticorin. The expansion programme of the Madras Harbour is nearing completion and the new berths for handling the growing traffic may be commissioned shortly. Work has just commenced on the New Railway lines of Salem-Bangalore and Virudhunagar-Manamadurai. The doubling of the congested sectors of the main railway line between Arkonam and Erode and the electrification of the Tambaram-Villupuram section of the metre gauge line are also making fair progress.

10. The scheme of compulsory primary education is being extended to cover the whole State in the current financial year. The targets of enrolment have been exceeded beyond all expectations largely through the inducement of the free mid-day meal scheme.

11. The legislative programme for this session is not heavy. The measures which may come up for your consideration are—

(a) A Bill to extend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, to the Tiruthani area recently transferred to this State from Andhra Pradesh.

(b) A Bill to amend the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955, to simplify the procedure for the levy of betterment.

12. This is essentially a Budget session, to consider the demands for grants for the current financial year. The Finance Minister may be expected to deal at length with the policies and programmes of the new Government in his Budget speech. It may be true that hard words were not spared during the heat of the recent election campaign, but that phase of the democratic process is just over. The smooth functioning of the parliamentary system of Government does call for considerable forbearance and accommodation while discussing the various matters which come up before this House. Political ideologies may appear to divide you, but you please bear in mind that you are all toiling for the common purpose of ensuring the fair administration of the State. May Providence inspire you with faith and confidence in your mission and guide your deliberations with the usual decorum and dignity for which this Legislature is justly renowned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL,

Wednesday, the 25th April 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

1.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Class hatred

* 9 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the action taken during the last three years or proposed to be taken by the Government against persons who preach class hatred against Brahmin priests, under the Criminal Law?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): During the last three years prosecutions were launched in respect of objectionable speeches and writings which involved either the wounding of religious feelings or promotion of class hatred. They included five cases where religious feelings of Hindus were wounded and hatred against Brahmins as a priestly class was preached.

DR. A. SREENIVASAN: Have the officers of the C.I.D. ever reported the speeches of Mr. E. V. R. Naicker, Leader of the Dravida Kazhagam, asking his audience to indulge in violence against a particular community?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the first part of the question is confidential. Government cannot give information as to what the C.I.D. reports are and on whom they reported. As far as the second part of the question is concerned, if it is found objectionable, prosecutions are launched.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Do they, the Brahmin priests, administer to the souls of the dead, I ask?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: How can I answer?

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that the Government have given instructions to the officers of the C.I.D. to report only the speeches made by people who are opposed to the ruling party? Are there any secret instructions?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member's question itself is untenable. He asks whether any secret instructions have been given. Instructions, if they are secret, won't be divulged.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: I would like to know whether the questioner believes in the souls of the dead.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: One hon. Member cannot put a question to another hon. Member.

[25th April 1962]

MR. CHAIRMAN: The hon. Member cannot ask another hon. Member to answer the question.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: I only ask the Chair.

MR. CHAIRMAN: The Chair does not answer such questions.

SRI K. ANBAZHAGAN: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பேச்சாளர்கள் இப்படிப்பட்ட வகுப்பு வாதக் கருத்துக்களை மேடையில் பேசுகிறார்கள் என்பது சி.ஐ.டி. இலாகா மூலமாக அமைச்சருக்கு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் வகுப்புவாதத்தைத் தூண்டினாலும், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: சி.ஐ.டி. ரிபோர்ட் ஆளும் கட்சிக்கு ஏதாவது உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I said, 'I cannot answer this question because it is confidential'.

SRI K. RAMADASS: அராஜகத்தைத் தூண்டுகிற அளவுக்கு அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் பேசியிருந்தால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வகுப்புவாதத்தைத் தூண்டுகிறவர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது கேள்வி. அதற்குப் பதில் சொல்லும்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அராஜகத்தைத் தூண்டியதற்கு விவரம் வேண்டுமென்றால், தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் கொடுக்கப்படும்.

Public meetings

* 10 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government receive periodical reports from C.I.D. about the speeches made at public meetings;

(b) whether the Government have received any report about the speech or speeches made by any person in which class hatred is preached; and

(c) if so, the action taken, if any?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) to (c) Objectionable speeches are brought to the notice of Government and suitable action is taken, where necessary.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, in how many cases did the Government take suitable action against persons who propagated these things?

[25th April 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, in reply to the last question, I said five cases were in respect of religious feelings, I have as many as fourteen cases in which action has been taken for objectionable speeches.

DR. A. SREENIVASAN: May I know the names of the individuals against whom the cases were launched?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is not in the public interest to give the names but I can give the nature of the offences committed for which action was taken. They are largely inciting class hatred and inducing people to break laws.

DR. A. SREENIVASAN: May I know, Sir, whether all these people were convicted in all these cases where prosecutions were launched by the Government or acquitted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In one case a fine of hundred rupees was levied, in another, hundred, in another case four hundred, in still another two hundred, in a fifth case hundred and in the sixth twenty-five. I think there are a large number of cases like that. But whether a person is convicted or acquitted depends upon the facts of the case.

DR. A. SREENIVASAN: I know, Sir. But I want to know whether it is a fact that these people indulge in the repetition of the very acts for which they have been convicted. Have such instances been brought to the notice of the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If they did, they will be again prosecuted and again convicted.

* 11 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether officers of the C.I.D. are deputed to cover the speeches made at public meetings held by all political parties; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) and (b) It is not in public interest to answer the question.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் மேடையில் பேசுகின்ற எல்லாக் கருத்துக்களையும் துப்பறியும் இலாகாவின் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கிறார்களா? சில கட்சிகளைப்பற்றி மட்டுமே தெரிவிக்கின்றார்களா? ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதைப்பற்றிப் பேசினாலும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படுவதில்லைல்லவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கு முன்னாலேயே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் என்ற கவலையில்லை, யார் அராஜகத்தைத் தூண்டினாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்போமென்று.

[25th April 1962]

Congress Committee Session at Madurai

* 12 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri M. Subbiah Chettiar): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the expenditure incurred by the Government in connection with the recent visit of the Prime Minister to Madurai; and

(b) the travelling and other expenses of Government officials during the period of the All-India Congress Committee Session at Madurai?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Orders sanctioning the expenditure were issued by different departments. Information about the total figure is, therefore, not available.

(b) Government officials of different departments were placed on duty concurrently in connection with the Prime Minister's visit to Madurai and the All-India Congress Committee meeting. It is not possible to collect and separate the expenses of the officials in connection with the All-India Congress Committee meeting alone.

DR. A. SREENIVASAN: When expenses are incurred, they must be classified under some head of account by the Government. Will it not be possible for the Government to collect the statistics in this matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, if the amounts fall under hundred different heads, it will be difficult to collect the information.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, ஒரு அரசியல் கட்சியினுடைய மாபெரும் மாநாட்டு நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்காக அரசாங்கத்திலிருந்து ஏராளமான பொருள் செலவு செய்து பல லேலைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை இன்னும் மேலவைக்கோ, சட்டமன்றத் திற்கோ தரமுடியவில்லை என்றால் அந்தச் செலவுத் தொகை மிக அகிசமானதால்தான் தாமதமாகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ராஜல் பகுதியில் கேள்வியில்லை. அங்குக்கினர் தமது கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். அரசியல் கட்சிக்காக ஏராளமான பொருள் செலவு செய்து நுப்புக என்பது கருத்துத்தானே தவிர கேள்வி அல்ல. இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிறபோது அகில இந்தியாவின் பிரதமர் மகாநாட்டு வருகிற நேரத்தில் அவருடைய சேக்யாரிடி அரேஞ்மென்டுக்காக (Security arrangement) செய்யவேண்டிய செலவுகள் எற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அதே சமயத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கூட்டம் நடந்ததால் அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்கான செலவு எவ்வளவு, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு எவ்வளவு செலவு என்று பிரித்துச் சொல்ல முடியாது.

[25th April 1962]

DR. A. SREENIVASAN: If sufficient time is given to the Hon. Minister, will he be in a position to give the information regarding the total expenditure incurred by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The amount of money and time spent on this will not be worth incurring.

Export Promotion Council for Handlooms

* 13 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that the Central Government have rejected the proposal to set up an Export Promotion Council for Handlooms?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will this Government press on the Government of India to form the Council in a short time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government of India have decided not to establish a Handloom Export Council exclusively for handlooms.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Then what is the attitude of the Government when it has recommended the formation of the Export Promotion Council?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In matters within the jurisdiction of the Government of India, their decision is final.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, is it not a fact that for the export of commodities like cashewnuts and others Export Promotion Councils have been formed? The handloom industry is one on which some lakhs and lakhs of people are dependent for their livelihood. Is it not, therefore, fair on the part of this Government to press on the Central Government to form an Export Promotion Council for handlooms?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This matter can be taken up in Parliament. The hon. Member must have friends who are Members of Parliament and questions can be asked there.

SRI S. K. SAMBANDHAN: But what is the duty of this Government towards the weavers of this State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I will refer the hon. Member to the rules of the Legislative Council.

SRI K. ANBAZHAGAN: கைத்தறி ஏற்றுமதிக்குத் தேவை யான ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அமைப்பதற்கு மறுத்த மத்திய அரசாங்கத்தார் என்ன காரணத்தை மாகாண அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அவசியம் இல்லை என்று.

[25th April 1962]

Hill allowance

* 14 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Gudalur taluk in Nilgiris district has been included in the list of hill stations; and

(b) whether teachers in Local Board and aided institutions in that taluk have been given hill allowance?

THE HON. SR. M. BHAKTAVATSALAM : (a) and (b) Yes, Sir.

3-10 P.M. SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know the exact date from which this hill allowance is paid to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is from 30th July 1960 and that is for aided elementary school teachers, and concessions to local body employees including teachers were given effect to from the 1st April 1960.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, was there any gap when they were not paid this allowance while the Government servants in the locality were paid the allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, orders were issued regarding the aided elementary schools from 30th July 1960. Regarding others, orders were issued from 1st April 1960. This is the information I have.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know the amount of allowance that is being given?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is the usual hill allowance, Sir.

* 15 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the teachers in middle schools and high schools under Valparai Panchayat are given any hill allowances; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) and (b) The matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it a fact that the elementary school teachers in the same panchayat are paid fifty per cent extra on their salary, while the teachers in the middle schools and high schools in the same panchayat are denied this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. The elementary school teachers are already getting this allowance. The high school teachers are not given this allowance. A proposal to extend this concession to the high school teachers is under the consideration of the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it a fact that the panchayat has passed a resolution expressing its willingness and also the availability of funds to grant this allowance?

25th April 1962]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the panchayat has nothing to do with the high school teachers.

Working hours of courts

* 16 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the hours of work fixed for Courts in the City of Madras;

(b) whether the Government are aware that some of the Judicial Officers do not come at the appointed time; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The working hours of the Courts continue to be from 11 a.m. to 5 p.m.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that some of the judicial officers in the City of Madras are not attending to court work at the appointed time resulting in hardship to the Advocates and others? Has any representation in this matter been received by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is not so, Sir. But on receipt of this question, the Government made a reference to the High Court, and the information that we have got from the High Court is that there is no such thing.

DR. A. SREENIVASAN : On what information did the High Court give its answer? Because, anybody inspecting the court at any time will find whether the judicial officers are actually in court. Was it only a report submitted by the individuals concerned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about the basis on which the High Court collects information and furnishes it to Government.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ASSOCIATION OF THE THREE MEMBERS OF THE COUNCIL WITH THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received the following resolution from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, as passed by the Assembly, on the 24th April 1962 :—

‘That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate three members from the Council to associate with the Committee on Subordinate Legislation of this House for the financial year 1962–63 and to communicate to this House the names of the Members so nominated’.

[25th April 1962]

III. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: I have received notice of three more amendments from Sri K. S. Abdul Wahab, Sri M. G. Ramachandran, and Sri K. Anbazhagan. They will please formally move their amendments and get them seconded. Then we can have the discussion on the motion and the amendments.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, I move—

"Add the following at the end:—

'but regret to note that the Address does not refer to the safeguards to the Minority communities'."

SRI R. VENKATACHALAM: நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

SRI M. G. RAMACHANDRAN: தலைவர் அவர்களே, பிரேரணையின் இறுதியில் சேர்த்துக்கொள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்:

(1) உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைப் பற்றியும், (2) ஏழை மக்களுக்குப் போதுமான தகுந்த மருத்துவ வசதிகள் ஏற்படுத்துவது பற்றியும், (3) தமிழ் நாடகம், சினிமாத் தொழில் வளர்ச்சிக்காக திட்டங்கள் குறித்தும், (4) நடிப்புக் கலை பயிற்சிக்கான கல்லூரி நிறுவதல் பற்றியும் கவர்னர் உரையில் யாதும் குறிக்கப்படவில்லை என்பது வருந்தத் தக்கது.

SRI K. R. RAMASAMY: நான் அதை வழி மொழிகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, I move—

"Add the following at the end:—

'but regret to note that there is no mention in the Governor's Address to the steps to be taken—

(a) to reduce the prevailing prices of foodstuffs mainly rice and other cereals;

(b) to supply manures, seeds, cattle and equipment at cheaper cost to the agriculturists;

(c) to solve the ever-increasing problem of unemployment in general and under-employment among handloom weavers and other labour classes;

(d) to ensure sufficient water supply to the cities of Madras, Madurai, Tiruchi and Coimbatore;

(e) to increase the dearness allowance to the low paid State employees to help them to meet the rising cost of living;

(f) to recommend to the managements of private institutions to pay to the teachers, the house rent allowance at the rates recommended by the Pay Commission;

(g) to implement the scales of pay prevailing in Tamilnadu, to teachers in the transferred areas (Andhra and Kerala) from the date of transfer;

(h) to nationalise all Bus Transport, Cinema Theatres, and Mills;

[25th April 1962] [Sri K. Anbazhagan]

(i) to expedite the long-delayed schemes of developing the port at Tuticorin and electrifying the Railway from Vandalur to Villupuram;

(j) to include the Sethusamudram Canal Project in the Third Plan;

(k) to get a proper and adequate share to our State from the Central Taxes (like Customs and Excise Duties);

(l) to ameliorate the conditions of living of the pavement and slum dwellers in cities;

(m) to alleviate the fear of the public from fresh taxes in the new budget; and

(n) to achieve the goal of a Welfare State by progressive measures."

SRI K. S. ABDUL WAHAB: I second the amendment, Sir.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: தலைவர் அவர்களே, இப்போது கவர்னர் அறிக்கையில் சில விஷயங்களை விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களைப்பற்றி யாதொரு முன்னேற்றமும் காட்டவில்லை. நெசவாளர்கள் தூள் விலை ஏற்றத்தைப்பற்றி ரொம்பவும் தொந்தரவுக்குள்ளாயிருக்கிறார்கள். தூள்விலை ஏறிய அளவுக்கு அவர்களுடைய துணிவிலை ஏறவில்லை. கூலியைக் குறைத்துக்கொண்டு ஜீவதது வருகிறார்கள். அதைப்பற்றியும் இந்த அறிக்கையில் யாதொன்றும் கூறவில்லை. நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலாரிப் புஞ்சை நிலங்களில் போர்-வெல் வைத்து நஞ்சைச் சாகுபடி செய்து தோட்ட நஞ்சையை நல்ல நஞ்சை நெல்வயிற் சாகுபடி செய்து உணவுப் பொருள் அளிப்பதற்குச் செய்ய யாதொரு திட்டமும் சொல்லவில்லை.

அடுத்தது, நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திலேயே காஞ்சிபுரம்—செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் பாலாற்றிலிருந்து வரக்கூடிய ஆயக் கட்டில் நீர்வசதி இல்லை. அதற்கு மைசூர் கவர்ன்மென்டோடு இந்த சர்க்கார் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு வருஷத்தில் பத்து நாள் தண்ணீர் விடுவதற்கு முயற்சி செய்தால் போதும். அந்த மாதிரி வருகிற வரத்து ஆற்று நீர்ப்பாசனத் துக்கும், பைப் லைடம் வைத்து டவுன்களுக்கு Water-supply செய்யவும் உதவும். பெரிய திட்டம் போட்டு செய்கிற காலத்தில் செய்தாலும், இப்போது ஒரு ஒப்பந்தம் மூலமாகவே இந்தக் கஷ்டங்கள் நீங்கும். அதைச் செய்கிறதற்கு இந்த சர்க்கார் யாதொரு வழியும் இந்தத் திட்டத்தில் சொல்லவில்லை. அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும்.

காஞ்சிபுரம் ஒரு முக்கியமான இடம். அங்கே தொழிற் பேட்டை இல்லை. வேளம் பாலிடெக்னிக் பள்ளிக்கூடம்தான் இருக்கிறது. அதையும் அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் திருத்த னிரம்மோடு சேர்ந்துவிட்டதால், காஞ்சிபுரம் தான் சென்டர். ஜில்லா ஆபிசைக் காஞ்சிபுரத்துக்கு மாற்ற வேண்டும்.

[Sri A. K. Thangavel Mudaliar] [25th April 1962]

அதோடு இந்த கவர்னர் உரையில் எலக்ஷன் ரொம்ப சுமுகமாக நடந்ததாகவும் யாதொரு சன்டை சச்சரவும் இல்லாமல் நேர்மையாக நடத்தப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அது நேர்மையாக நடக்கவில்லை. சன்டைக்கு நாங்கள் தயாராக இருந்தால் கலகம் நடந்திருக்கும். நாங்கள் பொறுமையாக, தாழ்மையாக இருந்தோம், அப்படி நடக்கக்கூடாது என்று அப்படி நடந்தால் பொதுமக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால், பொறுமையாக இருந்து இந்த எலக்ஷனை, காஞ்சி புரத்தைப் பொறுத்த வரையில், நடத்தினோம். பொதுவாக என்ன நடந்தது தெரியுமா இந்த எலக்ஷனில்? மத்தியிகள் தங்கள் கையில் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு போலீசைத் தங்களுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்கள். எதிர்க்கட்சிக்கு வேலை செய்த தொண்டன்—முக்கியஸ்தனைக் கொண்டுவிட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து அடித்திருக்கிறார்கள். நான் போய் மீட்டுவத்திருக்கிறேன். டி.எஸ்.பி. இடம் அதைக் கேட்டிருக்கிறேன். 'நாளை அடித்தேன்' என்றார். 'நீங்கள் அடிக்கவில்லை. எஸ்.ஜி. அடித்தார்', என்று சொன்னேன். அதோடு முடிந்தது. அந்த விவகாரத்தை நேர்முகமாக வைத்து விசாரிக்கிறபோது கூட நான் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன். இரும்புத் நொப்பி போலீசைச் சந்துக்கு சந்து நிறுத்தி விட்டிலே உன்னவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கூப்பிட்டுப் பணம் கொடுத்தார்கள். இதுவா ஜனநாயகம்? இதுவா காத்தி பக்தர்கள் செய்கிற காரியம்? நுகையினாலே தான் சொல்லுகிறேன்—எதிர்க் கட்சியினுடைய கன்னியத்தால் தான் இந்த எலக்ஷன் ஒழுங்காக நடந்திருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அராஜகம் நடந்திருக்கும், நாங்களும் அதற்குத் தயாராக இருந்தால். பொறுமையாக இருந்து இந்தத் தேர்தலை நடத்தினோம். நாங்கள் நடத்தினோம் என்றால், எங்கள் நிபந்தி முன்னேற்றக் கழகம் எல்லா இடத்திலேயும் அந்த மத்தியப் போட்டு நடத்தும்படி செய்திருக்கிறது.

புதிய மத்தியிகளைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'இளமையின் அடி அடிப்பு' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் என்னமோ எனக்கு சந்தேகம் வந்துவிட்டது. 'இளங்கன்று பயமறியாது' என்று, எங்கே போய் முட்ட நேருமோ என்று. நாம் எல்லாம் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். எனக்கு எழுபது வயதாகி விட்டது. இளமையோடு மாட்டிக்கொண்டு நான் என்ன பண்ணுகிறது? கஷ்டம்தான்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி, 'அதிகமாகச் செலவழித்து விட்டோம். திட்டங்கள் ரொம்ப நன்றாக நிறைவேறி விட்டன' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்ட அபிவிருத்தி இல்லை. திட்டம் போட்ட பிறகு சாமான் விலை உயர்வு, செலவு, 100-க்கு எவ்வளவு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது, கூலி எவ்வளவு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்றுபாருங்கள். செலவு எறிப்போன கணக்கைச் சொல்லுகிறது. அபிவிருத்தியைச் சொல்லவில்லை. இந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும்

[25th April 1962] [Sri K. A. Thangavel Mudaliar]

போட்டு காரியங்களைச் செய்துவிட்டோம் என்று பெருமையாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். நேற்று ஒரு அங்கத்தினர் கோயம்புத்தூரில் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதைக் காட்டிலும் பெருமையாகச் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. இழிவாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களே குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

SRI K. RAJARAM: தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. போதாது, இன்னும் வேண்டும் என்று சொன்னார்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: அர்த்தம் ஒன்றுதான். இல்லை என்பது எல்லாம் ஒன்றுதான்.

இந்தத் திட்டத்தின் பலன்கள் என்ன என்று நிர்வாகமோ யோசனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். திட்டம் போட்டால் விலை ஏறுகிறது. விலை ஏறினால் ஏழை எளியவர்கள், நடுத்தர மக்கள் வாழ முடியவில்லை. யார் வாழுகிறார்கள் என்றால், பணக்காரர்கள் தான். எத்தனை திட்டம் போட்டாலும் ஏழை எழையாகத்தான் இருப்பான். வசதி இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் மேலும் மேலும் வசதி செய்து கொடுக்கிறது இந்தத் திட்டம்.

புதிய பஞ்சாயத்துகள் சட்டப்படி மூன்று பஞ்சாயத்துகள், மேலும் பஞ்சாயத்துக்களை யூனியன் பஞ்சாயத்தோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். இது எருமை கடாமாட்டையும் எருது மாட்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வண்டியில் மட்டின மாதிரித்தான் இருக்கிறது. எருது மாடு வேகமாக ஓடும். கடாமாடு மெதுவாகப் போகும். எப்படிச் சரியாக இருக்கும்? பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து அதைப் பிரித்து Third class முனிசிபாலிட்டியாக ஆக்க வேண்டும். நிறைய அதிகாரம் பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுத்து விட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. Local Self-Government முனிசிபாலிட்டி மாதிரி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டில் இருந்ததைக்கூட கொடுக்கவில்லை. புரண சுதந்திரம் கொடுத்ததாகச் சொல்லுவது தவறு. அதை எல்லாம் கொடுக்க இந்த சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும்.

இந்த பஞ்சாயத்திலே புதிதாக என்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள் தெரியுமா? விவசாயத்தை அபிவிருத்தி பண்ணுவது Local Self-Government 1920-ல் இருந்த அதிகாரத்தைக்கூட விவசாய அபிவிருத்தி மட்டும்தான் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் உர விநியோகம் இருக்கிறதா? கலப்பை கொடுத்திருக்கிறார்களா, மத்தியிலே தரகர்கள்—Brokers ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எப்படி அவர்களுக்கு உரம் லேசாகக் கிடைக்கும். மத்தியில் தரகர்கள் கூடாது என்று சொல்லுகிறோம். நாமே பார்த்து வைத்திருக்கிறோம். தரகர் என்று சொல்லுவது Co-operative Department மின்சாரம் மிகவும் அபிவிருத்தியாகிவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மின்சாரத் திட்டம்தான் அபிவிருத்தியாகி இருக்கிறது. கரண்டு அபிவிருத்தியாகவில்லை. அதனால்தான் கரண்ட் கட வருகிறது. ஒர்க்ஷாப் நின்று போகிறது. வேலைக் காரர்களுக்குக் கூலி இல்லாமல் போகிறது. விவசாய அபிவிருத்தி

[Sri A. K. Thangavel Mudaliar] [25th April 1962]

பண்ண முடிய வில்லை. இருபத்திநான்கு மணி நேரத்தில் பாதி நேரம் காண்ட் கட் ஆக இருக்கிறது. நெடுகிலும் கம்பம் நடட்டி யிருக்கிறார்கள். வேறு பலன் ஒன்றும் இல்லை. மின்சாரத் திட்டம் விஸ்தாரமான அளவுக்கு அபிவிருத்தி என்று சொல்வதுபோல் மக்களுக்கு பூரண உபயோகப்படவில்லை.

இலவச உணவைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் இதைச் செய்து அதற்கு நாம் உதவி செய்வதுதான் மதிப்பானது. அதைவிட்டுவிட்டு முனிசிபாலிட்டி, பஞ்சாயத்து இவையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால் நம் நிர்வாகத்தில் அது அடங்கிவிடும். பொதுமக்களால் அது எடுத்து நடத்தப்படுவதாகச் சொல்வதற்கில்லை. அதையெல்லாம் நீக்கவேண்டும்.

உச்ச வரம்பு சட்டம் வந்தது. வந்ததே தவிர கவர்னர் உரையில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் காணோம். அது அப்படியே போய் விடுமோ என்னவோ. அதில் யாருக்கும் மிச்சம் இல்லை. வந்தாலும் வாழாது.

தூல் விலை ஏறுவதற்குக் காரணம், உணவுப் பொருள்கள் விலை ஏறுவதற்குக் காரணம் அவற்றை வாங்கி பாங்குகளில் வைத்து பதுக்கல் செய்வதுதான். அதைத் தடுக்க வேண்டும். 100 பேல், 200 பேல் என்று தூல் வாங்கி பாங்குகளில் வைத்துப் பணம் வாங்கிவிட்டால், ஏன் விலை ஏறுது? ஒன்று இரண்டாகிறது, அரை முக்காலாகிறது. தூல் உள்ளே முடங்கியிருந்தால், எங்கே யிருந்து சப்ளை செய்ய முடியும்? அதுபோல் உணவுப் பொருள்கள் விலை ஏறுவதற்குக் காரணம் இந்தப் பாங்குகளில் பதுக்குவது தான்.

திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏதாவது கட்டவேண்டுமென்றால், சிமிண்டு, இரும்பு வேண்டும். அவை அகப்படவில்லை. சாமான்கள் அகப்படாதபோது பொறுமையாகத்தான் செய்யுங்களேன். ஒரு மாதத்தில் முடிவதை நாலு மாதத்தில் கட்டலாமே. சாமான்கள் கையில் இருந்தால் பரவாயில்லை. வேகமாகச் செய்யலாம். இல்லாதபோது அதற்கு அவசரம்? சிமிண்டு அகப்படாமல் இருக்கிறது என்று நேற்றுப் பேசினார்கள். நமக்குக் கையில் எவ்வளவு சாமான்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொண்டு அதற்குத் தகுந்தபடி திட்டங்கள் போட வேண்டும். திட்டத்தை அதிகமாகப் போட்டு என்ன செய்வது? அதை நிறைவேற்ற சக்தி வேண்டாமா? இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் பணக்காரர்களைக் கொழுக்கச் செய்வதுதான் கண்ட பலனாக இருக்கிறது. வேறு ஒன்றுமில்லை.

இப்போது இந்த நாட்டுப் பிரிவினை என்று பேசும் பெரிய மந்திரிகளும், சரி, சிறிய மந்திரிகளும் சரி, எல்லோரும் சேர்ந்துகொண்டு தேன் கோட்டியமாகி துடிப்பவன் போல் பேசுகிறார்கள். பைத்தியக்காரத்தனமாகப் பேசுகிறார்கள்.

25th April 1962]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: On a point of order, Sir. The hon. Member has used the word 'பைத்தியக்காரத்தனம்' (mad). It is not a proper word to be used here.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member will kindly withdraw it.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: சரி. நான் அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன். 'தேள் கொட்டியது போல்' என்று மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பார்லிமெண்டரி ஸ்டில்ஸ் என்றால் என்ன, எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற குறிப்புக் கள் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அதற்கு வேண்டிய புத்தகங்கள் ஒன்றும் எனக்கு இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை. தேற்றுச் சீழ் சபையில் 'பொய்' என்று சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இதுபோல் பார்த்துத்தான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் நான் சொன்னது தவறு என்றால், மாற்றிக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி பிரிவினை என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? கூடிவாழ இஷ்டமில்லை என்று பங்காளி பிரிந்து போகிறேன் என்று சொல்கிறான். அவ்வளவுதான். அதற்கு ஏன் கூடாது என்று சமாதானம் சொல்லுங்கள். அதை விட்டுவிட்டு தடி எடுப்பேன், அடிப்பேன், ராணுவத்தை விடுவேன், சுடுவேன் என்று சொன்னால் எப்படி? நாம் எல்லோரும் பங்காளிகள். வென்றாக்காரன் மாதிரி நாங்கள் வெளியே இருந்து வந்துவிடவில்லை. பங்காளிகள் இந்த வீட்டில் மதந்திரமாக வாழமுடியவில்லை என்று சொன்னால், என்ன தவறு? அதற்கு எப்படிச் சொல்லி ஒழுங்காக நடத்த வேண்டுமோ, அப்படி நாட்டைத் தொந்திரவு செய்யாமல், ஏழைகளுக்குக் கஷ்டமில்லாமல் செய்ய வேண்டும். எதிர்க் கட்சியைத் திட்டுவதையே இங்கு பெரிய வேலையாக வைத்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் சொல்லியிருக்கிறார். அதையெல்லாம் விட்டுவிடுங்கள் என்று. பொறுமையாகக் காரியம் பாருங்கள் என்று சொல்கிறார். கண்ணியமான முறையில் நாம் அனைவரும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. தலைவர் அவர்கள் எனக்குப் பேச உத்தரவு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. R. RAMASAMY: மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை ஆதரித்துப் பேச முடியாமைக்கு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். கவர்னர் பதவி நம் முடைய தமிழகத்துக்கு எப்படித் தேவையற்றதோ அப்படித் தான் அவர் ஆற்றிய உரையும் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே நாம் இங்கே கூடி விவாதிப்பது எல்லாம் நாட்டு மக்களுடைய நலனைக் கருதியும், நாட்டினுடைய நலனைக் கருதியும்தான். ஒருவருக்கு ஒருவர் அவரவருடைய சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுவதற்காக இல்லை என்பதை நான் பணிவோடு இந்த மன்றத்திலே உள்ள அங்கத் தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

என்னுடைய அருமை நண்பர் சேலம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் நேற்றைய தினம் இந்த மாமன்றத்திலே பேசும்போது, இரவு இராஜாக்களை எல்லாம் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டு, குறிப்

[Sri K. R. Ramasamy] [25th April 1962]

பாக நாடகக்காரர்களாகிய எங்களை எல்லாம் தாக்குவதாக நினைத்துக்கொண்டு, அவர் பேசி திருப்திப்பட்டுக்கொண்டார் என்றே நினைக்கிறேன். அந்தத் திருப்தி . . .

SRI A. SUBRAMANYAM : Mr. Chairman, Sir, கனம் அங்கத்தினரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை. பொதுவாக நாட்டில் தடைபெறுகிற விஷயத்தைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட்டேன்.

SRI K. R. RAMASAMY : பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது இடையிலே குறுக்கிட்டுப் பேசி வந்தால் அந்த நாடகம் ஆரம்பம் இருந்துப்படி கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் பேசுவதில் குற்றம் குறை இருந்தால் கனம் பேசுபவர்ப்பு அளியுங்கள் என்று என் சார்பிலே சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களைத் தாழ்வாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், இரவு இராஜாங்கனைத் துணைக்கு அழைத்தார் என்றால், சொல்லவேண்டிய விஷயங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் விட்டுவிட்டு நாடகக்காரர்களை நான் மறைமுகமாகத் தாக்குகிறேன். பார் என்று இந்தப் பதவியிலே பேசுவது போல் இருந்ததே தவிர, உண்மையாக நாட்டிலே உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவது தாமதத் தோற்றவில்கை. இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் இவ்வளவு அமைதி இழந்து பேசியதை நான் பார்த்தது இல்லை. என் உற்ற நண்பர் என்ற முறையில் இதை அதிகமாக விவரித்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் நாடகக்காரர்கள் தெருக் கூத்தாடிகள் என்று அந்தக் காலத்தில் பேசப்பட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் முகத்தில் பவுடருக்குப் பதில் அரிதாசத் தைத்தான் பூசுவார்கள். பிற்காலத்திலே எங்களுடைய காலத்திலே முத்துவெண்ணை என்ற பவுடரைத்தான் பூசினோம். ஆனால் கயா ராஜியம் என்ற பவுடரைப் பூசிக்கொண்டு தேசியம் என்ற திரையைக் கட்டிக்கொண்டு நாடகம் ஆடவில்லை. நாங்கள் இரவிலே இராஜா வேஷம் போட்டுவிட்டு, பகலிலே சாயாக் கடைக்கு ஒரு கப் மட்குப் போவதாகச் சொல்லித் திருப்திப் பட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, அண்மையிலே பழக்கமான நாடகம் நிலைமையைப் பற்றி எல்லாம், நடிகர்களோ அகில உலகத்தாக்கும் நாங்கள் இவ்வளவு மோசமான நிலையில் இருந்தோம் என்று எடுத்துப் பேசினார்கள். அதையும் கேட்டேன். அதைக் கேட்டு வேதனைப்பா வும், வெட்கப்பா வும் வெண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். மனமகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணிக் கொள்ள முடியவில்லை. எங்களுடைய சிறிய கட்சியாகிய திரு. கமலம் முதலில் இந்த மாயற்றத்துக்கு என்னை அனுப்பியது. இரண்டாவது என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம். ஜி. சாயப்சந்திரன் அனுப்பி இருக்கிறார். அதுபோல் இன்றையதினம் ஆனந்த் கட்சியினையும் கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். கலைஞர்கள் என்ற முறையிலே எல்லாக் கலைஞர்களையும், பொதுப்பமையாகப் பேசுகிறேன். இன்றையதினம் அவ்வை டி. கே. சண்முகத்தை எடுத்துக்

[25th April 1962] [Sri K. R. Ramasamy]

கொண்டால், அவர் நிதி நாடகங்களை நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருச்சியில் இரண்டு நாடகங்கள் நடத்தி இரண்டு லட்ச ரூபாய்க்குமேல் நிதி சேர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தம்பி கணேசனும் நிதி நாடகம் நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எழைகளுக்குப் பலவிதமான சௌகரியங்களுடன் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் என் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கும் நண்பர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் எழைகளுக்கு இன்னல்கள் வந்தபோது தான் ஈட்டிய பொருளை எல்லாம் அவ்வி அன்னிக் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நாடகக்காரர்கள் தான் இன்றையதினம் அண்ணாவின் சகாப்தத்தில் தோன்றியிருக்கிறார்களே தவிர, நாங்கள் சம்பாதித்துத் தாங்கள் மட்டும் சுகமாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே கலைஞர்கள் இல்லை. முதன் முதலில் நாடகக்காரர்களைப் புகழ்ந்து பேற்றி எழுதிய ஒரே ஒரு அரசியல் தலைவர் இருக்கிறார் என்றால், அது அறிஞர். அண்ணா தான் என்பதைப் பெருமிதத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட கலைஞர்கள் அவ்வை டி. கே. சண்முகம், சிவாஜி கணேசன், எம். ஆர். இராமநாதன், எஸ். வி. ஸஹஸ்ரநாமம் போன்றவர்களை இந்த அவையிலே அமரச் செய்யாதது, ஒரு பெருங்குறை என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

தலைவரவர்கள் நான் எழுந்திருக்கும்போதே, 15 நிமிஷம்தான் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களைப் பல நாட்களாகப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன். அன்பு என்றால் அது என்னிடம்தான் உள்ளது என்பதை முகத்தின் மூலம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிக நேரமாகப் பேசிக்கொண்டு போனால், உடனே, கடினாத்தைக் கட்டினார். அதையும் பார்த்தாகவிட்டால், பென்கில் எடுத்து மனியைத் தட்டிப் போவதாகப் பாவனை செய்வார். அதற்கும் முடிக்காவிட்டால் மனியைத் தட்டுவார். அந்த அளவு கிரமத்தை நான் கொடுக்க விரும்பவில்லை. இன்றையதினம் இங்கே குறைகளைச் சொன்னோம். கலைஞர்கள் இந்த மாயற்றத்தில், மேல் சபையில் நிறைய வந்து அமரவேண்டும், அந்தக் குறைகளை எல்லாம் போக்க இன்றையதினம் உள்ள அமைச்சர்களுக்கு நிர்வாகத் திறமை இல்லை என்று நான் சொல்லவே மாட்டேன். எல்லா அமைச்சர்களும் நல்ல திறமைசாலிகள். நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள். ஆனால் அவர்கள் கரங்கள் எல்லாம் கட்டுண்டிருக்கின்றன. அதை ஒடித்துக்கொண்டு தமிழகத்துக்குப் பாடுபடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பு அளித்த சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் உளங் கனிந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **SRI M. G. RAMACHANDRAN :** வணக்கத்துக்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நல்லதொரு வாய்ப்பினை அளித்த உங்களுக்கும், என்னை இங்கு அனுப்பிய பொதுமக்களுக்கும், பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திரு. க. அனுப்பினர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நல்லதொரு வாய்ப்பு என்றால், முதல் எடுப்பிலேயே

[Sri M. G. Ramachandran] [25th April 1962]

திருத்தத்தின்ப பிரேரேபித்துக் குறை காண வேண்டிய, அதைச் சொல்லவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டதே என்று வருத்தம்தான். எங்கோ பேசிக் கொண்டிருந்த நிலை மாறி, எங்கு பேசவேண்டுமோ அங்கு வந்திருக்கிறேன் என்ற முறையில் அரிய வாய்ப்புக் கிட்டிற்று என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில் அங்கு பேசிய பேச்சுக்கு பதில் கிடைக்காது. யார் பதில் சொல்லவேண்டுமோ அவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அந்த பதிலைக் கொடுப்பார்கள் என்ற மகிழ்ச்சிதான் அது.

முதலிலே கவர்னர் அவர்கள் பேருரை ஆற்றுகிற நேரத்தில் என்னைப் போன்றவர்கள் கலந்துகொள்ளவில்லை என்ற குறையைக் கனம் சேலம் சுப்பிரமணியனார் அவர்கள் குறைப்பட்டுத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றுதான் கூற விரும்புகிறேன். எங்களுக்குத் தனிப்பட்ட எந்த மனிதர்களிடத்திலும் வெறுப்போ அருவருப்போ கிடையாது. பதவியின் காரணமாகத்தான் சில மாற்றுக் கருத்துக்கள் வெளியிடவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இன்னும் இப்படிப்பட்ட குணத்தினர், இன்ன நிறத்தினர் என்பதைப் பற்றியோ இன்ன பண்பாடு உடையவர் என்பதைப் பற்றியோ கவலை இல்லை. இந்தச் சட்டமன்றத்தில் தடைபெறுகிற நிகழ்ச்சி அத்தனையும் எதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதை நினைத்துச் செயல்படவேண்டும் என்ற கருத்தில், அதையும் எடுத்துக் கூறும்போது பொதுமக்கள் கருத்தை வெளியிட வேண்டும் என்று விரும்புவதில் தவறில்லை. அதை வெளியிடுவது பேச்சிலேயும் இருக்கிறது. பேசாமல் செயலளவில் காண்பிப்பதிலேயும் இருக்கிறது. அதுவுல்லாது கவர்னர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தியபோது அதில் கலந்துகொள்ளாமல் செயலளவில் எங்கள் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தினோம். அந்த கவர்னர் பதவி வேண்டாம் என்று ஒரு காலத்தில் காங்கிரசுக்காரர்கள் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் பங்கன் பொல்லுகிறார். இதை இந்த இடத்தில் குறிப்பிட்டுவதில் தவறில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

3-41 1935-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி சபாட்சிச் சட்டம் வந்தபிறகு இதைக்
P.M. கூறும் பெரியவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை வரலாற்றின் வாயிலாகத் திருப்பிப்பார்த்தால், இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதைச் சொல்கிறது என்பதை—அறிய நினைப்பூட்டுகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 93-வது ஷரத்து வேண்டாமென்று அப்போது ராஜாஜி போன்றவர்கள், மகாத்மா காந்தி போன்றவர்கள் சொன்னார்கள். அப்போது ஏன் சொன்னார்கள்? ஆங்கிலேய எகாதிபத்தியத்தின் பின்னமான கவர்னர் பதவி கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதேபோல நாங்கள் வட நாட்டின் எகாதிபத்தியத்தின் பின்னமான கவர்னர் பதவி வேண்டாமென்று சொல்கிறோம். கனம் சேலம் சுப்பிரமணியன் அவர்கள் வெளி நாட்டிலிருந்து வருகிற துணைவர்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் விருந்து கொடுத்து வரவேற்று உபசரிக்கும் பொறுப்பைக் கவர்னர் நிறைவேற்றுவதாகச் சொன்னார்கள். நமது முதன் மந்திரி கனம்

[25th April 1962] [Sri M. G. Ramachandran]

காமராஜர் அவர்கள் அங்கே அந்தப் பொறுப்பில் இருந்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்து விருந்தினர்கள் வந்தால், அவர்களை வரவேற்பதையும், விருந்துகொடுப்பதையும் முதல்மந்திரி அவர்களே மேற்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைப்போல பல்வேறு காரணங்கள் கனம் அங்கத்தினர்கள் எங்களைப் பற்றிக் குறைத்துப் பேசுகிறார்கள் சீர்நாக்கிப்பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருள்கள் விலையேற்றத்தைப்பற்றி எல்லோருமே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எனக்கு ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி இதிலுண்டு. எல்லோருக்கும் பொருத்தமான, எல்லோராலும் சொல்லப்படுகின்ற, எல்லோரும் திருப்திப்படக்கூடிய ஒரு காரியத் திற்காக நான் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவருவதில் மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்—பெருமைப்படுகிறேன் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் நேற்று கவர்னர் அவர்கள் உரையை ஆதரித்துத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தபோது, உணவுப் பொருள்கள் விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் சர்க்கார் என்று சொல்கிறவர்கள் விஷயம் தெரியாதவர்கள் என்று கூறினார்கள். நான் அதைக் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். அந்த விஷயம் தெரியாதவர்களில் நானும் ஒருவன் என்று நினைத்துக்கொள்ளுவதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன். சர்க்கார் விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு தனிக்குழுக்கள் அமைக்கப்போகிறார்களா, தனி மனிதர்களிடம் ஒப்படைத்து அதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்போகிறார்களா என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள், அல்லது எடுக்கப் போகிறார்கள் என்ற நிலைமையைத் தெரியாமல் நாங்கள் இருக்கிறோம். என்னைப்போன்ற விஷயம் தெரியாதவர்கள் எங்களுடைய எண்ணங்களை, யோசனைகளை, கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அவை ஓரளவு தெரியவேண்டும். அப்போதுதான் அதைத் தெரிந்துகொண்டு பேசமுடியும் என்று ஒரு அங்கத்தினன் என்ற முறையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டுக்கு ஏற்படுகிற தன்மைகளுக்கோ தீமைகளுக்கோ யார் பொறுப்பு? ராமச்சந்திரன் என்கிற தனியான ஒரு உறுப்பினர்? சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களா? யாராக இருந்தாலும் பங்கன் அத்தனை பேருடைய பிரதிநிதியாக யாரிடம் அதிகாரம் இருக்கிறதோ, யாரைத் தங்கள் ஓட்டுக்களைப் போட்டு அனுப்பி அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ, யார் 54 லட்சம் வாக்குகளுக்கு அதிகமாகப் பெற்ற கட்சியில் இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் பொறுப்பு. அவைகளுக்கு அவர்கள்தான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். தனியான ஒரு அங்கத்தினராக இருந்துகொண்டு யாரும் பதில் சொல்லிவிட முடியாது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. நான் விஷயம் தெரியாதவன். இப்போது இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற கேள்வி, சிந்தனை எல்லாம் இந்த நாட்டு ஏழை மக்களுக்கு சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைத்துக்கொடுப்பது என்பது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் மக்களுக்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு நல்லதொரு வாழ்க்கை

[Sri M. G. Ramachandran] [25th April 1962]

நிலை அக்மயவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் பணியாற்ற வந்திருக்கிறேன். நாம் எல்லோரும் அதே நோக்கத்தோடுதான் வந்திருக்கிறோம். அதனால் நாம் இணைந்து ஒன்று சேர்ந்து இந்த நாட்டுக்கு சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். இங்கு இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் அத்தனைபேரும் அந்த அளவுக்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நல்லது ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குக் கெடுதல் ஏற்பட்டாலும் அந்த நிலையிலும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி நான் சொல்லும்போது யாரோ எங்கோ செய்கிற தவறுகளுக்கும் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதென்பதாம். ஆனால் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாமென்றால், அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அந்தத் தவறுகளைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று பொருள். அப்படிச் செய்யத் தவறினால், அவர்களே அந்தத் தவறுகள் நடைபெற அனுமதிக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டியவரும். ஆனால் நான் அந்த அளவுக்கு வரத் தயாராக இல்லை.

இன்றைக்கு மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற தொல்லைகளை எல்லாம் நாம் அறிவோம். யார் வந்தாலும் எந்தத் சூழ்நிலையிலிருந்து வந்தாலும் எந்தத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற ஆசை யோடு வந்தாலும், அவர்கள் அத்தனைபேரும் எண்ணுகின்ற எண்ணம், இந்த நாட்டில் ஏழைகள் வாழவேண்டுமென்பதுதான். ஏழைகளின் வாழ்வைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கத்தான் நாம் விரும்ப வேண்டும். எந்தக் கட்சியிலிருந்து வந்திருந்தாலும், இந்த விஷயத்தில் பாகுபாடோ பேதமோ இருக்கமுடியாது. காங்கிரஸ்காரராக இருக்கலாம், வேறு ஒருவராக இருக்கலாம். யாராக இருந்தாலும் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லத் தவறவில்லை. அப்படியானால் இந்தக் குறையை யார் மாற்றுவது? போக்குவது? நான் மாற்ற முடியுமா? சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்கள் மாற்றமுடியுமா? வெளியே போய்ச் சொல்லலாம், வியாபாரிகளிடம் கேட்டுக் கொள்ளலாம். அங்கும் ஒரு விபரீத நிகழ்ச்சி உருவாகிறது. இப்போது நியாய விலைக் கடைகள் என்று சர்க்கார் திறந்தார்கள். அப்படி நியாய விலைக் கடைகள் என்று திறக்கும்போது, அதியாய விலைக் கடைகளும் இருக்கின்றன என்பது உண்மையாகிறது. அதியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தான் அரசாங்கம் நியாய விலைக் கடைகள் என்று திறப்பதன் மூலம் மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்கிறது என்றுதான் விஷயம் தெரியாதது. என்னைப் போன்றவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அதியாய விலைக் கடைகள் இருக்குமேயானால், ஏன் அவைகளைத் தடை செய்யக்கூடாது? மூன்று படி அரிசி கொடுக்கிறோம் என்று ஏமாற்றி விட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது எங்களுடைய ஆசை. மனிதனுடைய ஆசைகள் பல உண்

[25th April 1962] [Sri M. G. Ramachandran]

ஏழைகள் அத்தனை பேரும் வயிறு உண்ணவேண்டும், வாழ வேண்டும், அவர்களை வாழவைக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். அந்த எண்ணத்தால்தான் அப்படிச் கூறினோம். அந்த ஆசை தவறுதா? இப்படி இப்படித் திட்டம்போட்டால், நாங்கள் பதவிக்கு வந்தால் செய்யமுடியும் என்றும் நாங்கள் கூறுகிறோம். அந்த எண்ணத்தைக் குறைத்து மதிக்காதீர்கள். அந்த நம்பிக்கையைக் குறை கூறுதீர்கள். அந்த ஆசையைக் கணக்கிடும்போது, அது எந்தெந்த உள்ளங்களிலிருந்து பிறக்கிறது என்று பார்க்காதீர்கள். எதற்காகப் பிறந்தது என்று பாருங்கள். அதைப்பற்றிச் சிந்தியுங்கள். இப்பொழுது உடனடியாக ஒன்றரைப் படி அரிசி யாவது தருகிறோம் என்று சொன்னால் கூட மகிழ்ச்சிதான். இன்னும் ஓரண்டில், இரண்டாண்டில் ஐந்தாண்டுகளில் மூன்றுபடி அரிசி தருகிறோம் என்றாவது சொல்லுங்கள். எப்படியாவது ஐந்துவோம் என்ற உத்தரவாதமாவது தாருங்கள். அதைவிட்டு பொறுப்பு எங்களுடையதா என்று கேட்டால், நாங்கள் என்ன சொல்வது? அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சி பெறவேண்டியவர்கள் நீங்கள். ஆகையால் உங்களிடம் வேண்டுகிறோம். அதைப்பற்றிச் சரியான முறையில் நமது மாநிலத் தலைவர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏழை மக்களுக்குப் போதுமான தகுந்த மருத்துவ வசதிகள் இல்லாதது. இன்னும் மிக மிக அவசியம் என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது என் விளம்பரத்திற்காக அல்ல. என்னுடைய நிலைமையை, நான் உணர்ந்ததை விளக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்னையில் மருத்துவ மனை ஒன்று வைத்திருந்தேன். ஒரு ஆண்டு காலமாக அதை நடத்திவந்தேன். ஏறத்தாழ ரூ. 10,000-க்கு மேல் அதற்கு நான் செலவு செய்தேன். அதில் 1,43,347 பேர் நோயாளியாக வந்தார்கள். அதற்கு நான் மருந்துகளுக்காக மட்டும் செலவு பிழித்தது ரூ. 53,168. அவற்றில் ரூ. 33,347 பெறுமான மருந்துகள், 'அனீமியா' என்ற நோயால் வருந்தி வந்த 90,000 நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. 1,43,000 நோயாளிகளில் 90,000 பேர்கள் உயிரிழந்தச் சத்து இல்லாததால் ஏற்படும் வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். மனிதன் வாழவேண்டுமென்று உண்கிற உணவு வேறு. மனிதனுடைய வளர்ச்சிக்காக நோய்ப்பாடாமல் காப்பாற்றிக்கொள்ள உண்ணும் உணவு வேறு. நல்ல சத்தான உணவு கிடைக்காத காரணத்தால், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உயிரிழந்தச் சத்து கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் நோயாளிகளாக வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. விலை வசிகள் குறையவேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தபோது இதையும் சேர்த்துக்கொண்டெவந்ததின் காரணம் இதுதான். கனம் உறுப்பினர்கள் இதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். உயிரிழந்தச் சத்துள்ள உணவே ஏழை மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், பிறகு நாம் என்னதான் சாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்? பதவியில் இருந்துகொண்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்கிறோம் என்று

[Sri M. G. Ramachandran] [25th April 1962]

சொல்லிக்கொண்டு, நாம் இதற்கு என்ன செய்கிறோம் என்று மனச் சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டாமா? மனச்சாட்சிக்கு மாறுபடாமல் நடந்துகொள்ளவேண்டாமா? இந்த அனுபவம் நான் அனுபவித்தது, கண்டது, உணர்ந்தது. நான் பணத்தைச் செலவழித்து, புள்ளிவிவரங்கள் தயாரித்துத் தெரிந்துகொண்டது. அதைத்தான் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இப்போது கூட இந்த விவரங்களை ஆடிட்டுக்கு அனுப்பி யிருக்கிறேன்.

3-59
p.m.

அங்கே இருக்கிற பகுதி மக்கள் புராவும் இல்லை. கோடும் பாக்கத்தில் பஸ் போகாத நிலை இருந்தபோது, கிராமவாசிகளுக்கு நாக ஏற்பட்டது. கீழ்க்கட்டையில் இருக்கிறவர்களுக்கு நாக அப்படிப்பட்டவர்களின் நிலை இதுவென்றால், அவர்களை எப்படி எதிர்காலப் பிரஜைகளாக, வலிவு உள்ளவர்களாக, அறிவுள்ளவர்களாக, ஏற்றம் உள்ளவர்களாகக் காண முடியும் என்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தி.மு.க. உறுப்பினர் பேசுவதாக என்னி விடாதீர்கள். உங்களிலே ஒருவன், இந்த நாட்டில் வாழுகிற ஒருவன், இந்த நாட்டு மக்களிலே ஒருவன் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என் வேண்டுகோளை. இந்த நிலை மாறவேண்டும் என்றால் மருத்துவ வசதியை ஏழைகள் குடிசை வாழ்மக்களுக்கு எல்லாம் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும். ஊராட்சி மன்றம், நகராட்சி மன்றம் என்று ஒதுக்குவது சரியல்ல. குடிதண்ணீர் இல்லை என்றால், நகரசபை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நகரசபை தானாக யெங்க ரடியாக என்பதைச் சொல்லவேண்டும் அப்படிப் பதில் சொல்லுகிறவர்கள், விஷயம் தெரியாத என் போன்றவர்களுக்கு. இவைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றியும் சொல்லவேண்டும். அவர்களை நிச்சயமாகப் போற்றுகிறேன். அவர்கள் மதுவிலக்கு மந்திரியாகப் பணியாற்றிய நேரத்தில் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு நடுநிலையோடு பணியாற்றினார்கள் என்பதை அனுபவித்தவன். நான் எந்த இரயிலில் இல்லாது இருந்தேனோ அதில் எம். ஜி. ஆர். நாடகமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் போய்ச்னர். எதோ ஒரு கான்ஸ்டபிளுக்குக் கோபம் வந்த காரணத்தால், தினசரிப் பத்திரிகைக்குத் தந்தி அடிக்கார். M.G.R. இடம் மதுவிலக்கு சோதனை என்று செய்தி அனுப்பினார். நான் அப்போது கோயம்பக்தூரில் இருந்தேன் படப்பிடிப்புக்காக. நான் அதை மறுத்து பதில் அனுப்பினேன், தவறான செய்தி வெளியிடுகிறீர்கள் என்று. செய்தி அனுப்பியவர் போலீஸ் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட அதிகாரியாக இருக்கிறார் என்று பதில் வந்தது. நான் உடனடியாக முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. நஸ்பர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் மூலமாக இப்போது சுகாதார மந்திரியாக இருக்கிற கனம் ஜோதி அம்மாளுக்கு அறிக்கை விடுத்தேன். என் அறிக்கை கிடைத்து ஒரு வாரத்துக்குள் அங்கப் போலீஸ் அதிகாரியிடம் நடவடிக்கை எடுத்து இரண்டு ஆண்டு காலம் கீழ்க்கட்டையில் தள்ளி வைத்தார்கள் என்ற செய்தியைச் சொல்லுகிறேன். அவ்வளவு நேர்மையாக நடக்க விரும்புகிற அவர்கள் இங்கு சுகாதார மந்திரி

[25th April 1962] [Sri M. G. Ramachandran]

யாக வந்ததற்குப் பெருமைப்படுகிறேன். அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே துணிந்து இந்த வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். கண்டிப்பாக எச்சரிக்கையோடு தாட்சண்யமின்றி விருப்பு வெறுப்பு இன்றி முன்பைவிட அதிகமாகப் பணியாற்றவேண்டும், சேவை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, தமிழ்நாடகம், சினிமா தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் குறித்து தமிழ்நாடகம், சினிமாவைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் இருவருமே அதன் சின்னங்கள் என்பது நாங்கள் இங்கே வந்திருப்பதிலிருந்து தெரியும். கனம் சேலம். சப்பிரமணியம் அவர்கள் நடிக்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் திரு. கே. ஆர். இராமசாமி அவர்களும் அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் விளக்கமும் கூறினார்கள். பந்து எவ்வளவு வேகமாக எறியப்படுகிறதோ அவ்வளவு வேகமாக அது திரும்பி வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எப்பொழுது கொஞ்சம் பொறுப்பை உணர்ந்து பேசுவதுதான் நல்லது. என்னைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்நாடக சினிமா சம்பந்தமாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடகம் நடிக்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க இருந்த ஒரே அமைப்பு ஏறாளம் பாய்ஸ் கம்பெனி நாடகங்கள் என்ற ஒன்றாகும். அந்த மாதிரி இன்றையதினம் வைத்து இருப்பது T. S. இராஜ மாணிக்கம் அவர்கள் ஒருவர் தான். அவர்தான் குழந்தைகளை வைத்துச் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். வேறு நாடக மன்றங்கள் எதுவும் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு கம்பெனிபோல் தமிழ்நாட்டில் இல்லை. அப்படியானால் நாடக நடிக்களை எப்படி உருவாக்குவது? கலையே வேண்டாம் என்று சட்டம் வந்தால் கவலை இல்லை. தமிழ்மக்களுக்கு எது தேவையோ அதுதான் எங்களுக்கு உடன்பாடு. கலைத்துறையிலேயே இருக்கவேண்டும் என்ற எந்த ஆசையும் எங்களுக்கு இல்லை. எந்தத் தொழில் யாருக்கு உடன்பட்டு ஒற்றுமைப்படுகிறதோ அதை ஏற்றுக் கொள்வதில் அட்சேபமே இல்லை. ஆகவேதான் குலக்கல்வி போன்ற திட்டங்களை எதிர்த்தோம். குலப்பிரச்சனையாக ஒரு தொழில் வரக் கூடாது என்று எதிர்பார்க்கிறவர்கள் நாங்கள். ஜாதி, மதத்துக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் நிறைமக்கு ஏற்ற தொழில், தேவைக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும் என்ற லட்சியம் கொண்டவர்கள். நிறைமக்கு ஏற்ற உடைப்பு, தேவைக்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும் என்ற சோஷலிச சமூகநியத்தை விரும்புகிறவர்கள். இருக்கிறவரை இந்தத் தமிழ்க்கலை காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தால், குறிப்பாக கனம் அமைச்சர்களுக்கு இருக்குமானால், நிச்சயமாக சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். அதைப்பற்றி எதுவுமே இல்லை இந்த அறிக்கையில். கலை ஒரு நாட்டின் கண் என்று சொல்லுவார்கள். கலையை இந்த நாட்டில் எந்த அளவுக்கு மேம்பாடு அடையச் செய்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு இங்கு பண்பாடு அமையும் என்பதை மறக்க

[Sri M. G. Ramachandran] [25th April 1962]

மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தக் கலைச் செல்வத்தைச் சொல்லுகிற ஒரே வாய்ப்பு, ஒரே அமைப்பு நடிப்புக்கலைக்கு மட்டும் தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எழுத்தாளர்கள் எழுதலாம். அதைப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் மட்டும் தான் படிக்கலாம். எதையும் காணும்போது உள்ள நிலை நம்மை எங்கே அழைத்துச் செல்லவேண்டுமோ அங்கே அழைத்துச் சென்று காட்டமுடியும். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் உயர்த்தப்பட்டவர்கள் நிலை, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் துன்பப்படுவதைப்பற்றிப் பேசி, எழுதித் தெரிந்து கொள்ளுவதைவிட நேராகப் பார்த்தால் ஏற்படுகிற கருத்துக்கள் உயர்ந்தவை, உடனடியாக ஏற்படக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது என்பதை அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு பாதுகாப்பு எங்கே? நாட்டை நடிக்கர்கள் தேவை என்றால் எப்படி உருவாக்குவது? அதற்கு என்ன திட்டம் என்றால், நம்மிடம் இல்லை. நான் சொன்னால் வேண்டுமென்றால்—நடிப்புக்கலைக்கு முக்கியம் கொடுங்கள். நாட்டை மயமாக்குகிற வேண்டும். உருவாக்கித் தீரவேண்டும். ஒரே கலைஞன் நாட்டைத் தன் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலை எப்போதும் இருக்க முடியாது. மாணம் என்று இருக்கும் போது நிரந்தரமானவன் என்பதும் இல்லை. முயற்சி முடிவடைந்து நிற்கும் முடிவு இல்லாதது இல்லை. அப்படியானால் அந்த இடத்துக்கு யாரைக் கொண்டுவருவது? தனிப்பட்ட மனிதர்கள் கொண்டு வர முயற்சிக்கலாம். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். கொட்டகை இல்லை என்பது ஒரு குறை. பணம் கேட்கவில்லை. நிதி தாருங்கள் என்று வற்புறுத்தக்கூடத் தயாராய் இல்லை. கொட்டகைகள் கட்டித் தாருங்கள். கொஞ்சம் மலிவான வாடகை வாங்கும் கொட்டகை வேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்கிற இடங்களில், 5,000 பேருக்கு அதிகமாக இருக்கிற இடங்களிலே, நகராட்சி மன்றம் இருக்கிற இடங்களில் கட்டும்படி வற்புறுத்த வேண்டும். மற்ற இடங்களில் நீங்களே கட்டித் தாருங்கள். அல்லது நீங்கள் கொஞ்சம் நிதி கொடுத்து பாக்கியைச் சேர்த்துக்கொள்ளச் சொல்லுங்கள்.

அதோடு சினிமாவைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் இல்லை என்று சொல்லும்போது நான் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 27 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலதனம் போட்டு நடக்கும் தொழில். அதில் நேரடியாகப்பணியாற்றுகிறவர்கள் ஏறத்தாழ லட்சம் பேர்கள். குறைபாடுகளைத் தயவுசெய்து மனதிலே கொண்டு பார்க்கவேண்டும். ஒருவேளை நான் சொல்லுகிற செய்தி நமக்கெல்லாம் கண்ணீர் வரும்படி இருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கரூரில் ஒரு சினிமாக் கொட்டகையில் டிஸ்கட் கலெக்டராக இருந்த நண்பர் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இராமசாமி சாஸ்திரி தலைமையில் நடந்த கூட்டத்துக்கு அந்த மாநாட்டுக்கு வந்தபோது அந்தத் தோழர் சொன்ன கருத்தை அப்படியே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். “எங்களுக்குத் திட்டமிட்ட 12 முதல் 15 ரூபாய். நாங்கள் நல்ல உடைகளை அணிந்துகொண்டு காத்திருக்கவேண்டும். வருகிறவர்கள் பெண்கள், பணக்காரர்கள், தாய்மார்கள், நல்ல வசதி உள்ளவர்கள் வருவார்கள். நல்ல உடை,

[25th April 1962] [Sri M. G. Ramachandran]

சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். சட்டை சலவைச்சட்டை வேண்டும். எண்ணெய் தடவித்தலை சீவிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். தயவு செய்து அந்தக் கரூர் கொட்டகையில் வந்து பாருங்கள். இடைவேளை முடிந்து வெளிச்சம் அணைந்த உடன் இருட்டான உடன் கொட்டகைக்குப் பின்னால் இருக்கிற மதில் சுவருக்குப்பின்னால் ஏறிக் குதித்து எச்சில் இலையைத் தின்னுவதைப் பார்ப்பீர்கள்” என்று சொன்னார். அதனால் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலை மாறவேண்டுமென்றால் குறைந்த அளவு ஊதியம் என்ன என்பதை சர்க்காரே நிச்சயித்துத் தீர வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தரவேண்டும். அவர்களும் நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்படிப்பட்ட தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்றால், அதைப் பற்றி மாநிலத்திலேயுள்ள அறிக்கையில் இல்லை என்றால், நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டுவிட்டோம் என்று சொல்வதைத்தவிர வேறு வழியில்லை. எங்களை நாடியவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்த, இதையாவது சொல்வித் தீர வேண்டும். இதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லும்போது வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன். ஒரு லட்சம் பேர்கள் பணியாற்றுகிறவர்கள் என்றால் அவர்களைச் சுற்றி, 5, 10 அங்கத்தினர்கள் குடும்பத்தில் இருக்கிறார்கள். பத்து லட்சம் பேர்கள் வாழுகிறார்கள். அவர்களுடைய தாய்மாமார்போயும் தங்கைமார்களையும் சிந்தித்துப்பார்த்து பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். இங்கே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Industry Committee என்று நியமித்தார்கள் கல்வியமைச்சர் நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் தலைமையில். அந்தக் குழு அக்கறையாகப் பாடுபட வேற்பாடு செய்தார்கள். நானும் அதிலே ஒரு அங்கத்தினர். அந்தக் கமிட்டி கடைசியாக விட்டிருக்கிற அறிக்கை எனக்கு திருப்தியாக இல்லாத காரணத்தால் அதற்குத் திருத்தம் அனுப்பி, அந்த அறிக்கையை வெளியிடவேண்டும் என்று விரும்பினால் இதையும் சேர்த்து வெளியிட வேண்டும் என்று அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். ஆகையால் அந்தக் கமிட்டியினுடைய அறிக்கை உங்களுக்கு வருகிற நேரத்தில் இவைகளையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். அப்படி அதை சிந்தித்துப்பார்த்தால்தான் சினிமாத் தொழிலில் இருக்கும் அத்தனை கோடி பேர்கள் நிலைமை தெரியும். கோடிக்கணக்காக பணத்தை மூலதனமாக வைத்து நடைபெறுகிற தொழில் எந்த அளவுக்கு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும். உதகையில் கச்சா பிலிம் தொழில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அநேகமாக பிலிம் உற்பத்தியாகி வந்துவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். டைரக்டர் திரு. கே. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பிரான்சு நாட்டுக்குப்போய் திரும்பி வந்தபோது, இந்தத் தொழில்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கச்சா பிலிம் எந்தத் தரத்தை நீங்கள் தயாரிக்கிறீர்களோ? அது எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஊரில் பயன்படக்கூடிய நிலைக்கு வெளிவருமோ? அது எப்போது மக்கள் கையில் வருமோ? அதற்குள்ளாக அன்றைய தினம் வெளிநாடுகள் இந்தத் தயாரிப்பில் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது இன்றைய தினம் இந்த பிலிம்

[Sri M. G. Ramachandran] [25th April 1962]

மக்களுக்குப் பயன்படவில்லை என்று சொல்லும்போது, ஐந்து ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அது வெளிவருமானால் வெளிநாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு நாம் ஈடு செய்யமுடியுமா? அப்போது வெளிநாடுகளிலிருந்து அவற்றை இங்கு வருவித்துக்கொள்ளும் நிலைமைதான் இருக்கும் என்று கேட்டார் அவர். அதற்கு இன்னும் பதில் சொல்லவில்லை. என்னைப்பொறுத்தவரையில் நான் சொல்கிறேன், நான்காண்டுகளுக்குப் பிறகோ, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகோ அந்தப் பிஸிம்கள் வெளிவருமானால்கூட எந்த அளவுக்கு அது மக்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. இவைகளையெல்லாம் அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப்பார்த்து அதற்காவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திட்டங்கள் என்றால் நமக்காக மட்டுமல்ல. நம் சந்ததிகளுக்கும் பயன்படக்கூடியது. உடனடியாக நமக்குப் பயன்படவில்லையே என்று சொல்லக்கூடியது அல்ல. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் எந்தத் திட்டமும் செய்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, நமது சந்ததிகளுக்கு அதை விட்டுப்போகிறோம் என்னும்போது ஒன்றைச் சிந்திக்கவேண்டும். நாம் வகுக்கும் திட்டங்கள் நமக்குப் பயன்படக்கூடியதாக, நம் சந்ததிகளுக்குப் பயன்படக்கூடியதாக, இருக்கவேண்டுமென்பது என் ஆசை.

நடிப்புக் கலைப்பயிற்சியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, நாடகக் கொட்டகை பற்றிச் சொன்னேன். நடிகர்கள் மிகவும் தேவையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நடிப்புக் கலைப் பயிற்சி இந்த நாட்டில் இல்லை. சமீபத்தில் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நடிப்புக் கலைப் பயிற்சி நிலையத்தைத் திறந்து விளக்கேற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலையச் செயலாளரைக் கண்டு நிலையம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்களே, அதற்கான விதிமுறைகள் (Rules and Regulations) இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். இனிமேல்தான் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொள்கிற ஒரு நிகழ்ச்சி முக்கியமானதாக, ஆதார பூர்வமானதாகத்தான் இருக்கவேண்டும், இருக்குமென்று மக்கள் நம்புகிறார்கள். மந்திரிகள் கலந்துகொள்கிறார்கள் என்றால் அது நாட்டுக்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்குமென்றுதான் நம்புவார்கள். ஆனால் அண்மையில் திறந்துவைக்கப்பட்ட அந்நிலையம் இப்போதுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு யார் மூலதனம் போடுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை; வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்திருக்கும் அம்பாசிடர்கள் உதவியளிப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது எனக்குப் புரியவில்லை. நான் விஷயம் தெரியாதவன். என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தேவை, விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்வது இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் அரசியலார் கலந்துகொள்ளும்போது, குறிப்பாக கல்வி அமைச்சரைப் போன்றவர்களை யாராவது அழைத்தால்கூட, நயவுசெய்து கொஞ்சம் கண்டிப்பாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதுதான். அது என்ன திட்டம்? அந்தத் திட்டத்தின் வளர்ச்சி எப்படி? அதை யார் நிறைவேற்றப்போகிறார்கள்? தேவையான மூலதனம் எவ்வளவு

[25th April 1962] [Sri M. G. Ramachandran]

இருக்கிறது? அதை எப்படிப் பயன்படுத்தப்போகிறார்கள்? உடனடியானதாகான ரூபாய் வந்தால், அதை யாரா பொறுப்பெற்றுக் கொண்டு நடத்தப் போகிறார்கள்? என்பதை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். 600 விண்ணப்பங்களுக்கு மேல் வந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இத்தனை பேருக்கு எப்படிச் சொல்லிக்கொடுப்பது? இதற்கு நிச்சயமாக விளம்பரம் செய்திருக்கக்கூடாது. பொதுக்குழு கூட்டவில்லை. விதிமுறைகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைச்சர் அவர்கள் துவக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். என்னைப்போன்றவர்கள், பயிற்சி நிலையம் தேவை என்று சொல்கிறவர்கள் இவற்றை யாரிடம் போய்த் தெரிவித்துக்கொள்வது? நாங்களும் தெளிவித்திய நடிகர் சங்கத்தை நடிப்புப் பயிற்சிப் பராக்ஷ ஒன்று அமைக்கத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். திரு. டி. கே. ஷண்முகம் அவர்களைக்கூட ஆசிரியராகப் பணியாற்றக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதற்கு விதிமுறைகளும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட இன்னும் அமைச்சர் களை அழைத்து அதைத் திறந்துவைக்கச் சொல்லவில்லை. பயிற்சி நிலையம் என்றால் தேவையான ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு? அவர்கள் தகுதி எப்படியிருக்கவேண்டும்? அவர்கட்கு ஊதியம் எவ்வளவு கொடுப்பது? இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் தீர்மானிக்கவேண்டாமா?

ஒரு நடிகனின் உடல் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்றால் அவன் சில விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். நாங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை எல்லாம் புறக்கணித்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு எங்களுக்கு இல்லை. ஒவ்வொரு நாளும் அல்லது நடிப்பின் ரத்தக் கொதிப்படைகிறான். அவனது உடலிலுள்ள ரத்த நாளங்கள் அதனால் சிர்கேடு அடைகின்றன. இதுபோன்ற நுணுக்க விஷயங்கள் அப்போது எங்களுக்குத் தெரியாது. எங்களுக்குத் தெரிய முடியாத மற்ற விஷயங்களைத் தெரிந்து செயல்படக்கூடிய நடிகர்களை உருவாக்கும் நிலைமை இந்த நாட்டில் வந்தால்தான் அது எதிர்கால சந்ததிகளுடைய கலைப் பயிற்சிக்குப் பலன் அளிக்கும். அதற்குப் பணியாற்றும்போதும் நல்ல உடலடையாமல் நல்ல கலை ரூபத்தைத் பெறவிஷயங்களைக் கூடிய கண்காணிகள் தோன்றுவார்கள். அப்படிப்பட்ட உலைகளைத் தோற்றுவிக்க இதுபோன்ற நிலையங்கள் போதாது. பல்கலைக் கழகத்திற் சேர்ந்து நடிப்புக்கலையைப் பயில்வதற்கு வசதியாக அவற்றிற்குத் தனி வகுப்புக்கள் வேண்டும். கல்லூரி என்றிருந்தால் அங்கு உடலைப்பற்றி, விஞ்ஞானத்தைப்பற்றி, பொது அறிவைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்படி இவைகளை யெல்லாம் தெரிந்துகொள்கிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினால் அங்கிருந்து நல்ல மாணவர்களாக, நல்ல கலைஞர்களாக நாம் பெற முடியும். அதற்கென தனி வகுப்புக்கள் திறக்கப்படவேண்டும், சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான பேச ஆசையிருக்கிறது. தோம்ல்ல. தலைவர் அவர்கள் உட்கார் என்று சொல்வதற்கு முன்பு உடனடிவேண்டி

[Sri M. G. Ramachandran] [25th April 1962]

மென்ற யிருப்பம் எனக்கிருக்கிறது. என்னுடைய வேண்டுகோள் களை இந்த அளவுக்கு எடுத்துக்கூற வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர் களுக்கும் பொறுமையோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்த அங்கத்தினர் களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: A beautiful maiden speech.

* DR. T. V. SIVANANDAM: Mr. Chairman, Sir, before I deal with the Address of the Governor, I would like to remind you about the last portion of the speech of our ex-Finance Minister Sri Subramaniam in this House on the occasion of offering felicitations to him. He had requested you to give opportunity to youngsters, youngsters in age as well as youngsters in the Legislature, to speak boldly and express frankly their points of view. He has also requested the Press and I would like to make the same request through you to the Press to give proper opportunity for the people in the country to know what the youngsters in the Legislature are doing.

An Hon. Member: This is the House of Elders.

DR. T. V. SIVANANDAM: Even then there are youngsters in the Legislature, youngsters in experience. The speeches of such Members should be given proper publicity in the Press so that the people at large may know quite well what they are doing.

Sir, I am now reappearing before you as the elected Member from the Madras West Central Graduates' Constituency. I see here several new faces as you, Sir, also do. It will be possible for you to introduce every Member to other Members. Excuse me, Sir, when I say that at least hereafter you may please introduce all the new Members to the Council so that it may be possible for Members to know each other very well.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member was not here on the first day when the new Members were sworn-in.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is his fault.

4-10 p.m. DR. T. V. SIVANANDAM: Even others can be introduced, not only Members who were sworn in afresh.

Secondly, I must thank the Governor and indirectly our Chief Minister for the recommendation he has made, for nominating the ex-Chief Justice of our State as a Member of this Council. It is really an honour that they have done to the retired Chief Justice who was also an acting Governor of our State for some time. Fortunately he thought fit to come here as a nominated Member. Really it adds to the dignity and decorum of our House. We are also very happy to see here Sri K. R. Ramaswamy who got the President's medal as the best actor in the Tamil drama. We are proud to have him. I am expressing this without any feeling of party differences.

[25th April 1962] [Dr. T. V. Sivanandam]

The general elections have gone on very smoothly. I do agree with the hon. Member Sri A. K. Thangavel Muttiah when he said that it was due not only to their party but to other parties also. If the general elections have gone on very smoothly in our State, it is due to the co-operation that has been given not only on behalf of the Government by their Presiding Officers and Polling Officers but also by the general public and the political parties who participated in the elections. Hence, in the Address of the Governor it has been rightly said that the elections have gone on very smoothly.

Sir, when I first became a Member of this Council in the year 1956, I made a remark in my maiden speech that the first thing that a person should learn after becoming a legislator was to give a wrong statement of election expenses. I want to repeat the same thing now also because everybody knows quite well that persons have spent lakhs and lakhs of rupees but still they are expected to give accounts of election expenses restricted to Rs. 9,000. Hence, I request the Government and also the Minister in charge of Elections to take up the matter at a higher level and see that hereafter at least candidates are not asked to give accounts of their election expenses or that the permissible limit of election expenses is raised considerably.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: What is the suggestion of the hon. Member?

DR. T. V. SIVANANDAM: Rupees 1 lakh (Laughter). I say so because the expenses are going very high and let us be nearer the truth. In the 1952 general elections election expenses were very small when compared with what we are spending now. Now, every election means spending of several thousands and lakhs of rupees and I request the Government to see what best they can do to prevent the people from giving a wrong statement of accounts.

Panchayat Raj has come to stay. But what do we actually feel? Panchayats are doing very good work. There is also an evil that has come along with the Act. What I mean is that several political parties have come up and several factions have arisen in the villages. Nobody can deny this. There were days when the whole village seemed to be one entity for doing any sort of work in the village. But because of this Act we have seen several factions arising. It is because political parties are entangling themselves in the panchayat elections. Hence, my personal view is that political parties should not enter into the elections to panchayats and municipalities.

In the Governor's Address it has been said that we have to find the resources for implementing the Third Five-Year Plan satisfactorily. As the hon. Member Sri Balasubramanya Ayvar said, we have to read between the lines. Their statement denotes that there would be imposition of more taxes in future. I am very sorry to hear it. There is a limit to the imposition of tax.

[Dr. T. V. Sivanandam] [25th April 1962]

Already the Centre has announced several taxes—direct taxes as well as indirect taxes. If some more taxes are imposed, it will be the last straw to break the camel's back. We must know that the economy of the country depends mostly upon the middle class people who are having several industries and business. If the Government go on increasing the taxes and putting more burden on the middle class people, I am sorry that a stage will come when we will have to mortgage our property only to somebody else to meet out the taxes. Even the enthusiasm of the people to further the industries and business will wane if the Government go on imposing taxes. Hence, I request the Hon. the Finance Minister when he prepares the next budget not to propose any new taxes, because it will be a big burden on the common man.

The Governor has also stated that it is of no use simply investing money in trade but there must be administrative competency also. I do agree with that. Very often we find that the efficiency of the administration is going down. It is on account of quick promotion being given to employees. When giving promotions, we must be careful to see that an efficiency bar is there and that good training is given to the employees to shoulder the responsibility of administration.

The other day when the Employees State Insurance Hospital was opened at Aivanavaram, our popular Chief Minister said that it was his wish that every village should have a hospital. I do welcome the idea. But is it practically possible to have a hospital in every village? It may even be possible to have a hospital in every village, but is it possible to get qualified persons to man the hospitals? We have seen several primary health centres are without doctors and medicines. Only yesterday the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar said that when he went round canvassing for his election from the Graduates Constituency, he saw several hospitals without medicines for use during emergencies. I have to take that statement only with a pinch of salt. They may be having medicines for use during emergencies, but they may not be having medicines for use during normal times. Emergencies will be met within the hospitals. I am very sorry that we are not having still enough medical men to man the several hospitals. I am very glad to hear from the hon. Member Sri M. G. Ramachandran that he is running a hospital. People like him who have got enough wealth at their command should come forward to run hospitals. I hope the Government will also subsidise in some way or other if necessary. It will not be possible simply by increasing the number of medical colleges to get more medical men to go to the hospitals and render service. The Government must find out the reasons for dearth of doctors. They must find out the reason why when there are several medical men, they do not come forward to do Government service. If it is said that it is on account of poor emoluments, I do agree. Doctors are paid very low. We may say that doctors must be more sympathetic and that doctors must take to the work in a missionary spirit. I do agree. At the same time, they have to meet their needs.

[25th April 1962] [Dr. T. V. Sivanandam]

Hence they must be paid well. They must be given all facilities to see that their work in the hospital goes on perfectly all right. Multiplication of medical colleges is not going to solve the problem. We could produce only students with M.B.B.S. degree of a sub-standard. I think even the Leader of the Opposition will agree with me when I say that for want of proper teachers to man the hospitals and the medical colleges, it will not be possible to produce medical men with M.B.B.S. qualification and with perfect efficiency and knowledge. Hence, if the Government really want more doctors to take up service under them, they must give more emoluments to them, and give them more facilities, if they are to stick on to the service and carry on their work. Now, we see several people join the service but suddenly resign and leave the service. Government must find out why they are. They are very frequently transferred from place to place and unhappily in many cases husbands and wives are separated because of their different duties. In some cases it is due to favouritism and influence that they manage to remain in the same place. If these things are remedied, I think some of the doctors at least will remain in the services.

The other thing I was often referring to on the floor of the House and also in Medical Conferences is with regard to District Headquarters Hospitals and Taluk Headquarters Hospitals. It would be better to have a skeleton staff of paid doctors in those hospitals and leave the other departments to remain in charge of the honorary staff. The honorary system has come to stay and we know perfectly well that very good work has been turned out by these honorary doctors. More facilities should be given to such doctors and the number of such doctors must be increased in all the hospitals. Only a minimum number of paid staff should be retained in such hospitals. If this is done, the services of the other doctors could be utilised for the Primary Health Centres and thus it will be easy for us to see that enough doctors are available to man the other hospitals. Otherwise, it would not be easy for us to find the men required to man those hospitals.

It has been pointed out that there are difficulties in the honorary system. I am an honorary surgeon and I have been doing service as such for the past 25 years or so. I say we are here to do service even at the cost of our private practice. Honorary men are very well off and if the Government find anything wrong with these honorary men, they are at perfect liberty to take any action like the one that they are now taking against service persons. The maximum action that they could take against the service men is to transfer them from one place to another place. In the case of honorary men, the Government could even dispense with their services and take in anybody else in their place. If the honorary system is properly worked without any sort of prejudice or sten-motherly feelings, I am perfectly certain that our hospitals will be the first in the whole of India in the matter of perfect management and efficiency.

[Dr. T. V. Sivanandam] [25th April 1962]

Then, Sir, the Employees State Insurance Scheme has come to stay. Rightly or wrongly, the Government have taken up the scheme. The service system has been introduced in several places except Coimbatore. If a committee were appointed to evaluate the work done under the scheme, I dare say, they will come to the conclusion that the panel system has worked very well rather than the service system. There may be some flaws in the panel system as there are some in the service system also. But it is for the Government to find remedies for them. Because of these few faults it does not mean that they should give up the panel system once for all.

Another burning question of the day is about the students who joined the G.C.I.M. Course. That course has been abolished. We do not know what is to happen to the Fourth year and the final year students and whether they would be allowed to sit for the examinations. These students want M.B.B.S. degree to be given to them. Government have to decide what action they should take in regard to that. G.C.I.M. students now get a diploma for integrated system of medicine and not for the allopathic system of medicine. The Indian Medical Council cannot recognize this diploma unless it is a diploma for allopathic system of modern medicine. If the Government really want that the Indian Medical Council should recognize this diploma, the best thing they should do is this. These students have already wasted two years in their appeal, in spite of repeated deputations to the Government. First of all, the Government must give them a diploma, just like the D.M.S. based on the results of examinations. It is the Government that should give the diploma and not the University. After getting this diploma in modern medicine only, they should be permitted to approach the Medical Council for recognition. Until this is done, the Medical Council would not look into their claims. I am sorry the Hon. the Minister for Health is not here just now. I understand that only three days ago another memorandum was given to her in this regard. I am sure the Hon. the Leader of the House will take note of these points and bring them to the notice of the Hon. Minister for Health and the Government. In the first instance, the Government should award them a diploma in modern medicine. Then certainly the Indian Medical Council will recognize it. If these people want straightway to be given degrees on a par with the M.B.B.S. students, it is for the University to decide the question—whether these G.C.I.Ms. with diploma in modern medicine should be given fresh training like the L.M.Ps. and others before they grant the M.B.B.S. degree. After the award of the D.M.S. only or its equivalent to these students, the University must be approached as to how best they could be considered for the grant of the M.B.B.S. degree.

In this connection, we must also remember how these students came to join the G.C.I.M. course. It is not because their basic qualifications are less than those who enter the M.B.B.S. course,

25th April 1962] [Dr. T. V. Sivanandam]

The qualifications for them are more or less the same. Because of the fact that they could not secure admission to the regular M.B.B.S. course, they went to the College of Integrated Medicine. Many have come out of the college with the G.C.I.M. diploma. What I hear from the authorities of that college is that 80 per cent of the hours of study of these students are spent on modern medicine and only about 20 per cent on other systems. I do not think there is any other way for the Government to solve this problem except to constitute a Board for the grant of D.M.S. diploma to these students and then approach the Medical Council and the University to have a special course for these people, for the grant of M.B.B.S. degrees. There are already many G.C.I.Ms. in the service of the Government. Several of them have not been regularised. This non-regularisation is not a new thing in the Government departments. Not only in the Medical Department but in several other departments of the Government the services of people have not been regularised for years together. Even after a period of ten years, their services have not been regularised. Therefore, I would urge on the Government to take speedy steps to see that the services of these men are regularised by the Indian Medical Council. The University might be asked to give G.C.I.M. students a short course, if necessary. Even now we see several of these persons are practising only the allopathic system and not the indigenous system of medicine.

Then, Sir, as regards opening of new medical colleges, these institutions should not be a sort of factory to produce the M.B.B.S. degree holders. Before deciding to open a medical college, the Government should find out whether they have properly qualified medical men to take up teaching on the clinical and non-clinical sides. Unless the teachers are well qualified, we cannot expect the students to have a good knowledge of the fundamentals of medicine and surgery. Even if they have to be paid heavily, Government should get hold of only highly qualified men to be in charge of teaching as that will pay them good dividends later on. I hear that there is a proposal to start a medical college somewhere in the State, I do not know where. Several rumours are there. Some say it will be at Salem, others say it will be at Tirunelveli and some others say it will be at Coimbatore. I would press the claim of Coimbatore for the establishment of the Medical College because we have got all the facilities there. We have a big hospital with a bed-strength of 850. We have also a good number of philanthropically minded men who would come forward to donate money for the buildings and others. If the college is located at Coimbatore, the amount of money that the Government would have to spend on it will be far less than if the college is established at Tirunelveli, Salem or any other place. When I was on my election tour in Salem, people there told me that they had got a railway cess of about Rs. 23 lakhs. Their claim is that this should be utilised for the setting up of the college there. I have no objection to that being done because my constituency is Salem, Coimbatore and Nilgiris. But what I now

[Dr. T. V. Sivanandam] [25th April 1962]

learn is that this cess should go to the Panchayat Unions only and not for any other purpose. That being the case, I do not think that the amount of Rs. 23 lakhs, which Salem is going to offer, will be accepted. Seeing this, it will be possible, and it is good also to have the medical college at Coimbatore, where we can get all the facilities. Even the money that is going to be spent by the Government will be less. Before any medical college is established in any place, let the Government see whether they have got the proper men to take the clinical and non-clinical subjects. Otherwise, the sub-standard doctors that we are going to produce will not be utilising their clinical acumen to diagnose the disease. They will diagnose the disease without the clinical acumen. Hence, I request the Government to see that they favourably consider the claims of Coimbatore when they establish a medical college.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

DR. T. V. SIVANANDAM: One more minute, Sir. I want to speak about the University Act. The University Act was passed some decades back. It requires amendment as it is outmoded. I may boldly say it here in the presence of you and the Leader of the Opposition. I hope you will agree with me that at the time when the University Act was passed, there were less of ex-officio members and more of elected members. But now it so happens that more of ex-officio members and less of elected members are there. There are several other things about which I am not going to speak in detail. Because, Sir, you have already stated that I must stop. But I must say that the University Act has got to be amended. Similarly the Madras Medical Council Act has also got to be amended. We must have several Universities in our State. It has already been talked of in the Senate also that we must have at least two or three Universities or at least functional universities. The Madras University, which is going on with the past glory, has become very big and unwieldy. If we really want it to survive, if we really want efficient people to come up, several other universities—at least functional universities—must be established in different places. The compulsory primary education, the educational fee concession, the midday meal scheme, and the old age pension, are all welcome. But before we launch upon them, we must see where the finances are to come from. If the finances are not properly tackled for these schemes, I do not think the schemes will work well. Anyhow I am very glad to participate in this discussion on the Governor's Address, which is a very simple, matter-of-fact and non-controversial address.

Thank you, Sir.

* SRIMATHI T. L. THIRUPURASUNDARI AMMAL: நான் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அடியானே மாட்டுமெருந்தெய கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சபைக்கு புதிய அங்கத்தினராக தேர்ந்தெடுத்ததற்கும். இன்னும் தமிழகத்தின் தியாகச் சின்ன

[25th April 1962] [Srimathi T. L. Thirupurasundari Ammal]

மாக விளங்கும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்ற அமைச்சர் களுக்கும் முதற்கண் என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய சிறிய சிற்றுரையைச் சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் 9 டன் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால், இப்போது ரூ 1—6—0 ரூ 1—5—0 ஆக இருக்கும் அரிசியை ஒரு படி ஒரு ரூபாய்க்குப் போடலாம். அதற்கு மேல் நாம் ஒன்றும் செய்வதற்கு முடியாது, ஆனால் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி கொடுப்போம் என்று தேர்தலின்போது சொல்லி மக்களுடைய மனத்தை மாற்ற முயன்றார்கள். அந்த 3 படி அரிசி என்பதை 3 படி அரிசி என்றுதான் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உற்பத்தி அதிகமானால் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடலாம். இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பொதுவாக விலைவாசிகள் கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் இருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அதை அரசாங்கம் கட்டாயம் செய்யும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இன்னொன்று, வயதானவர்களுக்கு எல்லாம் பென்ஷன் கொடுப்பது என்று ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்டாயம் அது செயல்பட வேண்டியதுதான். ஆனால் 65 வயது ஆகிறது என்று எப்படி எப்படிச் சொல்லுவது என்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் மனைவி இருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை என்று இருக்கிறது. அப்படி இருக்கக்கூடாது. ஏனெனில் 65 வயது ஆகி ஒரு கிழவருக்கு மனைவி 62, 63 வயதானவர்கள் இருக்கலாம். இவர்களுக்கு அரிசி வயதாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கும் செய்ய முடியாமல் இருந்தால் அவர்கள் எப்படி கணவனைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம் (hear, hear) அதையும் நாம் கவனித்து மனைவி இருந்தாலும்கூட 65 வயதானவர்களுக்கு அவசியம் அந்தப் பென்ஷனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அடியாள் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, எங்கள் சிந்தாதரிப்பேட்டை பக்கமாக கூவம் ஆறு ஓடுகிறது. அது தூர்நாற்றம் அடிக்கிறது. அதை நல்ல ஆறுக மாற்றி, அதன் பக்கங்களில் எல்லாம் பிளாட்பாரம் அமைத்து, பூங்கா வைத்து நல்ல முறையில் செய்தோமேயானால் இந்தச் சென்னைப் பட்டணம் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல. அது அப்படி இருப்பதனால் ஓரங்களிலே எல்லாம் குடிசைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு கலெக்டர் அவர்களுக்கு எழுதி அதை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தேன். ஏழைகள் வாசிக்கிறதற்கு வசதி இல்லை ஆகையினால் அங்கே எல்லாம் குடிசைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். கண் ஆஸ்பத்திரி பக்கத்திலே கூட சிறிய குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹார்பர்

[Srimathi T. L. Thirupurasundari Ammal] [25th April 1962]

பகுதிலேயும் அப்படித்தான். அவர்களுக்கு எல்லாம் இட வசதி வேறு எங்கேயாவது செய்து கொடுத்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் செலுத்தி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Sri S. Jayarama Reddiar will now speak.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR: Sir . . .

MR. CHAIRMAN: The hon. Member will please speak from his allotted seat. That is our practice.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR: அக்ராசனாகிபதி அவர்களே, இந்த சபைக்கு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிலையிலே, 1946-ம் வருஷத்திலே இந்த சபையின் மெம்பராக இருந்த மிகவும் மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களையும் தங்களையும் மீண்டும் இங்கு பார்க்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அப்போது சாதாரண மெம்பராக இருந்த தாங்கள் இன்று இந்தச் சபைக்கு அக்ராசனாகிபதியாக இருந்து எங்களுடைய நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்கும்படியான உயர்ந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஆண்டவன் உங்களுக்கு அளித்திருப்பதைக் கண்டும் அதை வெகு நல்ல முறையில் தாங்கள் நடத்தி வருவதைப் பார்த்தும் நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த சபையானது சாதாரணமாக கட்சி முறையில் தேர்தலுக்கு நின்று ஏற்படுத்துகிற சபை அல்ல என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். கடந்த தேர்தலில் எண்ணப்போன்றவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ற நாமம் சூட்டப்பட்டு, தேர்தலில் ஆதரவு தேடின போதிலும்கூட, காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ற நிலையிலே போடப்படாமல் இருந்ததால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூட எங்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து இந்த தேர்தலில் வெற்றிப் பெறச் செய்ததற்கு சந்தர்ப்பம் இருந்தது என்பதை நான் இங்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாம் எல்லோரும் இந்த மன்றத்தில் மிகவும் நிதானமாகவும் நல்ல முறையிலும் காரியங்களைச் சிந்தித்து பார்த்து நடந்து கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிறோம். அப்படி நடக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தான் இந்த மேல் சபை என்ற சபையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் அதனுடைய கார்த்தாக்கள் என்று உங்களுக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையில் இந்த மன்றத்தில் நிதான புத்தி உடையவர்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். நாட்டிலே கீழ் சபையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு காரியங்களைச் செய்துவிட்டாலும், அவற்றை நிதானமாக ஆலோசித்துப்பார்த்து நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்றுதான் இந்த சபை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கர்த்தாக்கள் அனைத்தான எதிர்பார்த்தார்கள். இந்த சபையில் நடந்த விவாதங்களில் பல

25th April 1962] [Sri S. Jayarama Reddiar]

நண்பர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அவரவர்கள் எந்த சார்பிலே தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்களோ, அந்த சார்பாக அதைப்பற்றி அழுத்தம் திருத்தமாகப் பேசினார்கள். பல வருஷமாக நான் அரசியல் வாழ்க்கையில் இருந்த காரணத்தாலோ அல்லது பொதுவான நோக்கத்துடன்தானோ, அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள் எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு கவர்னர் பிரசங்கத்தையும் மற்ற பிரசங்கங்களை யும் நோக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நண்பர் தங்க வேறு முதலியார் அவர்கள் சொல்லிய விஷயங்களில் ஒரு சில விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எலக்ஷனைப்பற்றிப் பேசினார்கள். முன்னைய தேர்தலில் நமது முதல் மந்திரி அவர்களுடன் நான் போட்டி போட்டேன். எவ்வளவோ கடுமையான போட்டி இருந்தாலும்கூட அந்தப் போட்டியிலே எந்த விதமான ஆச்சரியமான விஷயமும் இல்லாதபடி ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அந்த எலக்ஷனை அவர் நடத்தினார் என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இருவருக்கும் எந்த விதமான கசப்பு மனப் பான்மையும் ஏற்படாத அளவுக்கு அவர் நடந்து கொண்டதால் தான் இப்போது இந்தத் தேர்தலிலே அவரோடு சேர்ந்து அவருக்கு ஒத்துழைக்க ஒரு வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் அதை நேரில் கண்டு பார்த்ததால்தான் சொல்கிறேன்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: நான் காஞ்சிபுரத்தில் நடந்ததைத்தான் சொன்னேன். உங்கள் ஊரில் நடந்ததைச் சொன்னது போல் எங்கள் ஊரில் நடந்ததைச் சொன்னேன். நேரில் பார்த்ததால் சொன்னேன்.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR: அதேபோல்தான் என் அனுபவத்தை நான் சொல்கிறேன். பொதுவாக எலக்ஷனில் நான் பார்த்த அளவில், கேள்விப்பட்ட அளவில், கெடுதலான முறையில் நடக்கவில்லை. ஒரு முன்மாதிரியாகத்தான் நடந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் இந்த எலக்ஷனைப்பற்றி நல்லமுறையில் சொல்லியிருப்பதில் தவறில்லை என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சாதாரணமாக இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றியும் ஏழைமக்களுடைய முன்னேற்றத்தைப் பற்றியும் எல்லோரும் பேசினார்கள். உபாத்தியாயர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சினிமாவில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களானாலும் சரி எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்கள் மனிதர்கள்தான். ஏழையாக இருப்பவர்களும் மனிதர்கள்தான். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமென்பதுதான் எல்லோருடைய ஆசையாக இருக்கிறது. அந்த முயற்சியில்தான் கடந்த பல வருஷங்களாக அரசாங்கம் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். அந்த முயற்சியில் இன்னும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு அதில் பல விஷயங்களில் அங்கம் வகிக்கிற காங்கிரஸ்காரர்களிடத்தில் குற்றம் குறைகள் இருக்கலாம். குறை இல்லாதவர்கள் இல்லை. ஆனால் கடமை உணர்ச்சி யுடன் இந்த மந்திரி சபை நல்ல மனிதருடைய தலைமையில் ஈடுபட்டு காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறது இந்த சென்னை

[Sri S. Jayarama Reddiar] [25th April 1962]

மகாணம் என்பதை நான் அறிவேன். மற்ற மாநிலங்களைப் பார்த்தால் நம்முடைய மாகாண அதிகாரிகளும் சரி, அல்லது அவர்களை நிர்வகிக்கும் மந்திரிகளாக இருந்தாலும் சரி எந்த வகையில் பார்த்தாலும் எனக்கு ஒரு பெருமிதமான உணர்ச்சிதான் தோன்றுகிறது. பல மாகாணங்களுக்கும் போய் பார்த்திருக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் நடக்கிற இடங்களுக்கும் சென்றிருக்கிறேன். அந்த அனுபவத்தில் பார்க்கும்போது நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கிற நிர்வாகத்திறம், காரியங்களின் போக்கு எல்லாம் பார்த்தால் இது ஒரு முன்மாதிரியாக இருப்பதை மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகத்தான் சொல்லவேண்டும். இதைப் பற்றி யாரிடத்திலும் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ளலாம். அதிகாரிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று இப்போது இங்கு பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் (லே மென்) விவரம் தெரியாதவர்களும் இதைத்தான் சொல்கிறார்கள். என்ன, எங்கு பார்த்தாலும் இந்த ஜீப்பை எடுத்துக்கொண்டு அதிகாரிகள் திரிகிறார்களே, எதற்கு இத்தனை தாசில்தார்கள், அதிகாரிகளைப் போட்டு இப்படி குட்டிச்சுவர் ஆக்குகிறார்கள் என்று சாதாரண மனிதர்கள் சொல்கிறார்கள். சில சமயங்களில் அதிகாரிகளுக்காக அதிகமாக பணம் செலவழிக்கிறார்களே என்றும் சொல்கிறார்கள். நம் மாகாணத்தை விட்டு வெளியே சென்று பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்காக சொல்கிறேன். திருப்பதிக்குப் போய் பாருங்கள். அப்போதுதான் நமது அருமை தெரியும். முன்பு எல்லாம் விருதுநகரிலிருந்து காரில் புறப்பட்டு வந்தால் திருச்சி வரும்போது ஒரு சட்டை மாற்ற வேண்டும். அதற்குள் அழுக்காகிவிடும். இங்கு வந்ததும் ஒரு சட்டை மாற்றவேண்டும். அதற்குள் அதுவும் அழுக்காகி விடும். ஆனால் இப்போது விருது நகரிலிருந்து காரில் வந்தால் மறு நாளும் அந்த சட்டை வெள்ளை யாகவே போட்டுக் கொள்ளும்படி இருக்கிறது. இது சாதாரண மான முன்னேற்றம் என்று சொல்ல முடியாது. நான் நடிகர் ராமச்சந்திரன் அவர்களை இங்குதான் நன்றாகப் பார்க்கிறேன். நான் அதிகமாக சினிமா பார்ப்பதில்லை. அவர் சற்று கனமாக இருப்பார் என்று நினைத்தேன். ஆனால் நல்ல அழகிய தோற்றம் உள்ளவராக இருக்கிறார். அவருக்கும் இந்த அனுபவம் இருக்கலாம். இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் ராமநாத புரத்தில் 1940-ல் ஜில்லா போர்டு தலைவனாக நான் இருக்கிற காலத்தில் எந்த இடத்தில் ரோடு போட வேண்டுமென்றும், பள்ளிக்கூடம் கட்டவேண்டுமென்றும் நினைத்தோமோ அங்கெல்லாம் இப்போது அவை நடந்துவிட்டன. முதுகுளத் தூர் போன்ற பிற்பட்ட இடங்களில் வனந்திரம் என்று சொல்லப் பட்ட இடங்களில் எல்லாம் இப்போது இரவு நேரங்களில் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டில் போகிற மாதிரி ரோடு வசதிகளும் விளக்கு வசதிகளும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஏழைகள் இல்லாமலில்லை. ஏழைகள் எங்கும்தான் இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் வந்த பிறகு நாம் ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்பை சரிவர செய்கிற காரணத்தினால் நான் ஜில்லா போர்டு தலைவனாக இருந்த நேரத்தில் கனவிலும் நினைக்காத காரியங்களை எல்லாம் இப்போது செய்து வருகிறோம். திட்டங்கள்

[25th April 1962] [Sri S. Jayarama Reddiar]

போடுவதன் விளைவாகத்தான் இவையெல்லாம் வருகின்றன என்பதற்கு உதாரணமாக இதைச் சொன்னேன். நானும் 5 வருஷம் இல்லாமல் 20 வருஷமாக தொடர்ந்து இங்கு இருந்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்தக் காலங்களில் விருதுநகரிலிருந்து புறப்பட்டு சாத்தூர் போகும்போது மழை பெய்து தண்ணீர் வந்துவிட்டால் சாத்தூருக்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு பாலத்தில் போக முடியாது. அங்கேயே இரண்டு நாட்கள் இருக்கவேண்டும். அல்லது கிழக்கே வெகு தூரம் போய் சுற்றிக் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு ஒவ்வொரு வருஷம் பட்ஜெட்டில் 4 லட்சம், 5 லட்சம் என்று பணம் ஒதுக்கப்படும். பிறகு செலவாகாது. இந்தப் பாலம் இப்போது மிக சவுகரியமாக ஆகிவிட்டது. அதை நான்தான் செய்தேன் நீதான் செய்தாய் என்று பலர் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். அது யாருடைய முயற்சியும் இல்லாமல் தானாகவே சீர் செய்யப்பட்டு விட்டது. அதை திறந்து வைக்கும்போது முதல் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள், யாரும் இதற்கு முயற்சி செய்யவில்லை, தானாகவே அது வந்துவிட்டது என்று. அந்தப் பகுதியில் உள்ள பி.பி.பி.யு. டி. இஞ்சினியர்கள் அதைப் பார்த்து அவர்கள் வகுக்கிற திட்டங்களிலே அதைச் சேர்த்தார்கள். அதனால் அது தானாகவே நிறைவேறிவிட்டது. ஆகவே நாட்டில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் பத்து பனிரெண்டு வருஷகாலமாக செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அதில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கிழக்குப் பகுதிகளில் மழையிலலை. அங்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. கலைகட்டர் கூட ஜனங்கள் இந்த வருஷத்தில் ஒன்றும் சாகுபடி செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார். அதனால் கிஸ்தி வஜா செய்யவேண்டுமென்று பலர் சொல்கிறார்கள். இதுபற்றி ரெவின்யூ செக்ரட்டரியிடம் பேசும்போது கிஸ்தி வஜா செய்து என்ன செய்வது? அதனால் ஒன்றும் வந்துவிடாது. அதனால் ரொம்ப நஷ்டத்தைப் போக்கி விட முடியாது என்றார். ஆகையால் இன்னும் எட்டு மாத காலத்திற்கு அந்த பிரதேசத்தில் மீண்டும் மக்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கலைகட்டரிடம் சொல்லியிருக்கிறது. முதல் மந்திரியிடமும் சொன்னோம்.

பிற்பட்ட பிரதேசங்களிலே இயற்கையின் காரணமாகப் பல கஷ்டங்கள் வருகின்றன. அதற்கு நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. 5 அடிக்கு கீழே தண்ணீர் எடுத்தால் உப்பாக இருக்கும். அருப்புக் கோட்டைக்கு கிழக்கே கடல் வரையில் உப்பாக இருக்கும். திரு. கரியமாணிக்கம் என்ற சுதந்திரக் கட்சி எம். எல். ஏ. தண்ணீர் இல்லையே, தேவகோட்டையில் குளித்து விட்டுப் போகிறேன் என்று சொல்லுகிறார். Tube well போரிங் போட்டாலும் உப்பு தண்ணீராக இருக்கும். வேறு வழியில்லை. மலையிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வர முடியாது. அவர்களுக்கு யார்தான் வழி செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி இடங்களில் என்ன செய்வது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே இருக்கிற ஏழைகளுக்கு குடிசைத் தொழில் மாதிரி ஏதாவது செய்து கொடுக்க வேண்டும். இனிமேல் Industry கொடுத்தால் பிற்பட்ட இடங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும்.

[Sri S. Jayarama Reddiar] [25th April 1962]

வேறு இடங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவில்கூட பிற்பட்ட தாலுகாக்களுக்குத் தான் தூறு ஆலைகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை வளம் பெற செய்ய பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைத்து இந்த மாகாணம் மேலும் மேலும் வளர்ச்சி அடைய எல்லோரும் பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கொடுத்த இந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: I now fix ten minutes for each speaker
Sri K. Ramadoss will now speak.

SRI K. RAMADASS: மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த கவர்னர் உரையை வாசனேற்கின்ற முறையிலே அனுபவம் வாய்ந்த சபையில் நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். புதிய மந்திரி சபையில் இளைஞர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கப்பட்டு தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் எப்படி எல்லாத்துறைகளிலேயும் மற்ற மாகாணங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறதோ அதேபோல் மந்திரி சபை அமைப்பதிலும் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதே போல் முதியோர்கள் வாழ்க்கைக்காக கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகைத்திட்டம். ஏற்கெனவே குழந்தைகளுக்கு எல்லாம் இலவசக் கல்வி கொடுத்ததின் மூலம் குழந்தைகளின் அன்பையும் பெற்றோர்களின் ஆதரவையும் பெற்ற நம்முடைய மந்திரி சபை முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுத்ததின் மூலம் அவர்களுடைய வாழ்த்தையும் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி நல்ல மந்திரிசபை அமைந்ததோடுமட்டுமில்லாமல் நல்ல காரியங்களையும் உறுதியாகச் செய்யும் முறையில் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த கவர்னர் உரையில் கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தக் கட்டாய ஆரம்பக்கல்வி வாசனேற்பதோடு கூட, இலவசக்கல்வி என்ற பெயரால் 100 ரூபாய்க்கு உட்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்களின் குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கலாம் என்று இருப்பதை நம் மந்திரிசபை நன்றாக யோசித்துப் பார்த்து வரவு செலவு திட்டங்களை சமர்ப்பிக்கிற நேரத்தில் குறைந்த பட்சம் 200 ரூபாய்க்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே போல் குடிதண்ணீர் பிரச்சனையை சென்னையில் எடுத்துக் கொண்டால் எந்தக் காரணத்தாலோ சென்னை நகர சபையில் பொறுப்பு வகிக்கிறவர்கள் அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. North Madras Trunk Main என்று சொல்லப்படுகிற திட்டத்தை 1950-ம் ஆண்டில் ஆரம்பித்ததை இப்போது 1962 டிடிந்த மிகும் கூட ஒன்றும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதைக் காண்கிறோம். வட சென்னையில் இருக்கிற ஏழைகள் தண்ணீருக்காக எந்தவிதம் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

[25th April 1962]

[Sri K. Ramadass]

என்பதைப் பார்க்கும் போதுகூட அது குறித்து நகர, சபை நிர்வாகத்தினர் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதே போல் Railway Level-Crossing-ஐ எடுத்துக் கொண்டால், சர்க்கார் நகர சபையை ஏஜன்டாக வைத்து பணம் கொடுத்தம்கூட அதைச் சரியாகப் பயன் படுத்தாமல் திருப்பி அனுப்புவதை எனக்குத் தெரிந்த வரையில் தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறேன். தண்ணீர் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் லெவல் கிராசிங்கில் மேம்பாலம் கட்டுவதும். அது இல்லாததால் இடைஞ்சல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சபையில் எல்லோருக்கும் சொல்லாமலேயே தெரியும். குறிப்பாக திருவொற்றியூர் ஹைரோடில் உள்ள லெவல் கிராசிங், நண்பர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அடிக்கடி செல்லக்கூடிய கோடம்பாக்கம் லெவல் கிராசிங் இவைகளை எடுத்துக் கொண்டால், நடந்து போகிறவர்கள் கூட ஒரு மணி நேரம் வரை காத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டி இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுத்த பணத்தை நகரசபை சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பது தான் என் பணிவான எண்ணம். அப்படிச் சொல்லுகிறபோது சர்க்கார் கொடுத்த கட்டணையும் நன்கொடையையும் பயன்படுத்தாமலே, வேலையைத் தள்ளிப் போடுகிற நிலைமையைக் காணுகிறேன். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் இந்தக் குடிதண்ணீர், லெவல் கிராசிங்கு மேம்பாலம் கட்டுகிற பிரச்சனைகளை நகரசபைக்கு கொடுக்காமல் சர்க்காரே நடத்தினால் நகரமக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று, குடிசைகள் அமைக்கிற பிரச்சனையில் நகர சுகாதாரம் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லித்தான் தீர வேண்டி இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் எல்லாம் நேர்தல் நேரத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் குடிசை போட்டுக்கொள்ள குடிசைவாழ் மக்களையும் ஏழைகளையும் தூண்டிவிடுகிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். சமீபத்தில் நடந்த பொதுத் தேர்தல் நேரத்தில்கூட ஓட்டு வாங்குவதற்காக, பெரும்பாலும் காற்றோட்டத்துக்காகவும், பள்ளிகள் கட்டவும், விளையாட்டு மைதானம் ஆக்குவதற்காகவும், வைக்கப்பட்டிருந்த மனைகளில் எல்லாம் ஏழைகளை குடிசை போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று அரசியல் கட்சி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதிலும் பொறுப்பிலே இருக்கிற மேயர் அந்தஸ்திலே இருக்கிறவர்களும் அதைப் போன்ற அந்தஸ்திலே இருக்கிற மற்றவர்களும் உற்சாகப்படுத்தி தூண்டிவிட்டு இருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: மேயர் அந்தஸ்திலே இருக்கிறவர்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லை.

* SRI K. RAMADASS: அதை நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தவறான பாதையைக் காட்டுகிறார்கள். பிராட்பாரத்திலேயும் மற்ற இடங்களிலேயும் குடிசைகள் அமைப்பதின் மூலம் சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது.

[Sri K. Ramadass]

[25th April 1962]

இல்லையா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கத் தவறி விடுகிறோம். அவைகளை அவ்வப்போது அப்புறப்படுத்த நகரசபையும் சர்க்காரும் முயற்சி எடுப்பதில்லை என்பது என் தாழ்மையான எண்ணம். 10 நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். பிறகு பிரிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பிரிக்காமல் வந்து விடுகிறார்கள். பெர்மனன்டாக குடிசைகள் அமைத்துக் கொண்டு இருப்பது சுகாதாரக் கேடுகள் ஏற்பட உதவியாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிற நேரத்தில் அந்தமாதிரி குடிசைகள் போடுவதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் போன்று அரசியல் கட்சிகளின் கொடிகள் அமைப்பதிலேயும் கூட பொது இடங்களில் கொடிகளை ஏற்றி விடுகிறார்கள். பிளாட்பாரம் நடந்து செல்லக்கூடிய இடங்களில் கொடிகளை அமைப்பதைப் பற்றி யாரும் கவலை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதனால் அதிகமான கேடு, விபரீதங்கள், போக்குவரத்து இடைஞ்சல் ஏற்படுகின்றன. அவற்றைப் போக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மேல் நாடுகள் எல்லாம் பார்த்து வந்து உற்சாகத்தோடு தொழில் வளர்ச்சிக்கு பாடுபடுகிற அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அதனால் ஒரு காரியம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தொழில் நிலையங்கள் சென்னையைச் சுற்றிலும் பரவலாக ஏற்படுகிறபோது, தொழிலாளர்களுக்கு என் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும்படி தொழிலதிபர்களை, சட்டம் இயற்றுவது மூலமானாலும் சரி அல்லது ஜாடைமாதையாகச் சொல்வது மூலமானாலும் சரி, கேட்டுக் கொண்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். பெருந்தொழிலை அமைக்கும் போது 50 பேருக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தால் வீடு கட்டிக் கொடுத்தால் தான் மற்ற செளகரியம் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். சிறுசிறு தொழில்கள் என்றால் ஐந்து பேர்கள் பத்து பேர்கள் வசிக்கிற தொழில்களை நான் சொல்லவில்லை. 50-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் செய்யக் கூடிய தொழில் ஏற்படுத்தும்படியாகவும் அவர்களுக்கு கட்டாயமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் பாராட்டுகிற அளவுக்கு கல்வித்துறை வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் இளம் குழந்தைகள் மத்தியில் நஞ்சைப் புகுத்துவது போல சில கட்சிகள் அரசியலைப் புகுத்தி வருவது இங்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். இளம் குழந்தைகளின் உள்நாட்டில் அரசியல் உணர்ச்சிகளைப் புகுத்துவதால் அவர்களின் கல்வித்தரம் குறைந்து வருகிறது. ஒன்பது, பத்து வயதுள்ள குழந்தைகளை ஆரம்பத்திலேயே பல விதமான சிக்கல்களுக்கு உள்நாட்டும் அளவுக்கு ஆசிரியர்களின் நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக் கூடாது என்று சொல்லும்போது இளம்பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையிலும் இந்த நஞ்சு புகாமல் பாதுகாக்கப் படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது ஆசிரியர்

25th April 1962]

[Sri K. Ramadoss]

நிர்வாகிகள் இதுமாதிரி இருப்பவர்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண்கிறோம். இதனால் 10 வயதுக் குட்பட்ட குழந்தைகளின் மனதில் எத்தகைய தீய சக்தி பரவுகிறது என்பதை இந்த சபையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரியங்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் முன்னேற்றப்பாதையில் செல்லும் என்ற நம்பிக்கையை நமக்குக் கொடுக்கிறது. முக்கியமாகக் குடிதண்ணீர் பிரச்சனையில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி நகரசபையை நம்பிக்கொண்டிருக்காமல் சென்னை நகருக்கான திட்டத்தை சர்க்காரே ஏற்று நடத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச நேரம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, I am particularly grateful to Dr. T. V. Sivanandam for having pleaded for special indulgence to youngsters in this House of Elders. I cannot claim to be an youngster. My grey hairs will expose me. But I am a new comer, and I do crave your indulgence.

Sir, there has been a lot of discussion about the elections. Perhaps by elections they had in mind only the general elections which seem to have overshadowed the elections held to this august Council—the first of its type after the delimitation of constituencies to the teachers, graduates, and the local authorities. The elections went off very well. I am particularly grateful to the Election Commission for having organized these elections. Sir, it would be appropriate at this stage to bring to the notice of the Election Commission that in the last general elections it would have been most helpful if two separate ballot boxes had been provided for the Assembly Constituency and the Parliamentary Constituency. There has been a lot of unwitting confusion caused particularly in the minds of voters who might have voted for two symbols—two political parties. Two ballot papers were given to them at the same time and both the ballot papers were dropped together in one and the same box. It is surprising that a provision for two separate ballot boxes was not thought of.

In the case of the enlightened constituencies of teachers and graduates, I am ashamed to have to confess that there were quite a few invalid votes. Those votes became invalid because they were marked with ink, or just a tick was put across the space provided without marking the preference like 1, 2, etc. It is a fact that the voters went to the booth predetermined to vote for a particular candidate. No doubt instructions were given at the booth along with the ballot paper. But there was not the physical environment to go through the lengthy instructions. Things were taken for granted and a good number of votes were invalidated. It is a great pity. I do hope, Sir, that at least for the next elections that will come off—the biennial elections to the Council will come off in 1964—it should be quite easy for the authorities concerned to send a set of instructions along with the intimation

[Sri M. Rajah Iyer] [25th April 1962]

regarding the electoral roll number, the polling booth, and such other details that are furnished in a card. Those instructions can very well be in the regional language. They can be understood by a teacher. There are a number of teachers like craft instructors who are not well acquainted with English.

Sir, I have great pleasure in subscribing to the motion of thanks moved to the Governor for his Address. I was naturally interested in the reference made to Education in the Address. We find two references made in the Address and both of them refer to elementary education. They are just two sentences. I am so full of joy and happiness to note that things are getting on quite so well. The Address says that the scheme of compulsory primary education is being rapidly extended to cover the whole State in the current financial year and that the targets of enrolment for elementary education have exceeded our most sanguine hopes. These are all things for great joy no doubt. But, Sir, we are interested in the quality of secondary education too. I am really sorry that no reference to secondary education has been made here. I do feel that the next three years would prove a vital period in the history of secondary education. They are going to try the new experiment of sending a boy out of the school after ten years of schooling. Yesterday one hon. Member rightly warned the Government about the peril fraught with such a scheme. We have to take into account the thousands and thousands of students that leave the school and enter life straightway. On their equipment, on their basic education and on their capability and capacity, depend our national character and efficiency. I am afraid, Sir, it is not wise to send them out into life with just ten years of schooling. We belong to the older generation of eleven years of school education. Those were days when there was a better environment about schools. There were more compact classes. I am not also ignoring the fact that most of the students were drawn from educated parentage in society. This is an age of mass education. You see everywhere rush into schools and quite rightly so. It is a thing of which we can be legitimately proud. The Governor in his Address says that the enrolment is more due to the inducement of the midday meal scheme. Many who have actually observed this scheme in work will most heartily endorse every sentiment expressed here. It is a glorious chapter in the history of our education. Pupils are being drawn to school due to various factors, not the least of them being the midday meal scheme. Education has been made free. Scholarships are being made available plentifully so that there is a rightful rush into the schools. If these children, who are packed into schools in overcrowded and congested class rooms, should be obliged to leave schools at the end of a ten-year period. I think, Sir, there is going to be a big national disaster, which cannot be undone unless we take early steps to see that such a calamitous state of affairs is not brought about. So, Sir, we set our shoulders to the wheel of reorganising our pattern of education in the certain hope that every high school would become a higher secondary school and

[25th April 1962] [Sri M. Rajah Iyer]

that the 11th standard would be introduced according to a phased programme in every high school. I do not know what has happened to warrant a rethinking on this fundamental issue. With all the emphasis at my command, I would urge the Government to stick to the decision so reasonably taken after spending a lot of time and energy, after a number of committees have gone into the question and after a number of experts have given expression to their ideas. If such a thing is done, we will ensure not only quantitative progress in education but qualitative improvement too.

Sir, it has been pointed out that the teachers should be a contented lot. Much has been said about improving the lot of the teachers. I am certainly not going to repeat here the very many amenities that have been most forcefully pleaded for by my colleagues, my respected teacher friends on the floor of this august Council. But I would just like to make one significant mention. Teachers in Tamil Nad are grateful to the Government for the very many amenities introduced. When people like us entered the teaching profession three decades ago, little did we dream that one day we would get some pension. When we moved resolutions praying for the triple benefit scheme—Provident Fund-cum-Pension-cum-Compulsory Life Insurance—we honestly thought that we were crying for the moon. But to-day the emphasis is on adequate pension. We feel that the pension given is not adequate enough. We are grateful to the Government for having introduced pension. But there are small disparities that could easily be set right. Having given pension, it is quite easy for the Government to see that every pensioner is quite satisfied with the quantum of pension that he receives. That a teacher who retired on 1st July 1960 should get almost double the quantum of pension which a teacher who by some unfortunate accident happened to retire just on the previous day should get, is a very big anomaly. It looks quite unjustified and unfair that one who retired on the 30th June 1960 should get only Rs. 30 while, if by some stratagem that teacher might have been retained just for a day more, he could get double the amount. These are small things that could be set right and the wholehearted gratitude of the teaching community won if only the Government by one stroke would see that uniform rates of pension are introduced. The teachers hardest hit in this respect are the trained Graduate teachers, the retired L.T. Assistants, whose case does call for the most sympathetic consideration of the Government.

I have yet another case of teachers whose cause I am bound to plead on the floor of this august Council. There are a few unfortunate retired teachers, fortunately still alive in our midst, who happened to retire before the crucial date fixed, namely, 1st April 1957 or 1st April 1958, as the case may be. It is a great mercy that they are still alive. They are still in our midst, without having received any recognition for the great nation-building work that they did. For seven years or more those teachers have

B-10
p. 111

[Sri M. Rajah Iyer] [25th April 1962]

been waiting, not without hope that the hand of the Government would be extended to them for succour. Their number cannot be large. Nor can those old teachers be vouched very many more years of existence under the Sun. They cannot be too heavy a burden on the Exchequer of the State. I should like to say that this Government can pronounce it as a matter of policy tomorrow that in Tamil Nad there will be no retired teacher without pension. It would be a very glorious announcement of which the Government can be proud. I do hope that the Government will come forward and say that every teacher will get a pension, adequate or inadequate.

Thank you, Sir.

SRI R. VENKATACHALAM : மதிப்புக்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சட்டமன்றக் கூட்டு அவையிலே ஆற்றிய சொற்பொழிவைக் குறித்து நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரேபணையை ஒட்டி, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தும் மாற்றுக் கட்சித் தோழர்கள் அதில் தெரிவிக்கப்படாத விஷயங்களை எடுத்துக் கூறி குறைபட்டும் பேசி வருகிற தொடர்பிலே, இன்று நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். சட்டமன்றத்திலே கட்சிகளின் சார்பிலே இந்த மன்றத்துக்கு அங்கத்தினர்கள் தேர்தெடுக்கப்படாவிட்டாலும், அவரவர்கள் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்களாக இருக்கிற காரணத்தை ஒட்டி, ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள் கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிப்பதும், மாற்றுக் கட்சித் தோழர்கள் கவர்னர் அவர்கள் தெரிவிக்காத விஷயம் குறித்து, வருத்தம் தெரிவிப்பதும் இயற்கையே ஆகும். என்றாலும் நேற்றும் இன்றுமாகப் பேசிய மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர்கள் சிலர் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களை நேரிடையாகவும் மறைமுகமாகவும் தாக்குகிற வகையிலேயே பேசி வந்ததை நாம் கண்டோம். ஆளும் கட்சிதான் நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் அவர்கள் செய்யத் தவறியதையும் அவர்கள் செய்யவேண்டிய காரியங்களையும் எடுத்துக் கூறுவதுதான் எங்கே யும் இருந்து வரக்கூடிய நிகழ்ச்சியாகும். ஆனாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகிய நாங்கள் தேர்தல் காலங்களிலே மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறிய வாக்குறுதிகள் பலவற்றில் ஒன்றாக, தி.மு.கழகத்தினராகிய எங்களிடம் மக்கள் ஆளும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால் மக்களுக்குத் தேவையான, அத்தியாவசியத் தேவையான அரிசி ரூபாய்க்கு 3 படியாகப் போடுவோம் என்று எடுத்துக் கூறினோம். அதையேதான் இப்போது வெற்றிபெற்று வந்துள்ள அங்கத்தினர்களைப் பார்த்து காங்கிரஸ் தோழர்கள்—ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் 3 படி அரிசி போடுங்கள் என்று கேட்கிற வகையிலே ஆங்காங்கு இத்தகைய சபைகளிலேயும்கூட பேசுகிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய புரட்சி நடிகர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, அது மக்களுடைய விருப்பத்தைத்தான் காட்டுகிறது. அதைத்தான் இந்தச் சபையிலேயும் தெரிவிக்கிறோம்.

[25th April 1962] [Sri R. Venkatachalam]

ஆளுகிற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் அந்த நல்ல காரியங்களை நடைமுறையில் செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்போது, தி.மு.க. மெம்பர்கள் ஆகிய நாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பதைப் பற்றியும், அவரை அவமதிக்கும் விதத்தில், நாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்ற பொருள்படும்படியும் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இதைக் குறித்தும் எனக்கு முன்பு பேசிய தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். கவர்னர் அவர்கள் பி.ஜி. கழகத்துக்கோ, தி.மு.க. உறுப்பினர்களுக்கோ எந்தவிதத்திலும் கோபமோ வருத்தமோ தனிப்பட்ட முறையில் கிடையாது. அந்தப் பதவி ஒரு அவசியம் இல்லாத பதவி. மக்களால் மக்களுக்காகத் தேர்தெடுக்கப்படுகிற மக்களாட்சி நடக்கிற நேரத்தில் ஒரு நியமனம் பெற்ற பதவியாக இருக்கிற கவர்னர் பதவி அவசியமில்லை என்ற காரணத்துக்காகத் தான் தி.மு.கழகம் தன் கொள்கையை வலியுறுத்திக் கூறி வருவதுடன், அத்தகைய கவர்னர் அவர்கள் கலந்துகொள்ளும் நிகழ்ச்சியிலே கலந்துகொள்ளுவதில்லை என்ற குறிக்கோளுடன் அந்தச் சபைக்கு வரவில்லை என்பதையும் இந்தச் சபையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள், மற்றக் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள் யாராயிருந்தாலும் இத்தகைய சபைகளிலே தங்கள் கட்சிக் கொள்கைகளை எடுத்து விளக்கமாகக் கூறலாமே தவிர, மற்றக் கட்சிகளைப்பற்றி ஒருவருக் கொருவர் கூறுவது என்று முற்பட்டால், அது இந்தச் சபையின் கண்ணியத்தையே பாதிக்கும் நிகழ்ச்சியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்து கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே, எனக்கு முன்பு பல திருத்தங்களைக் கூறியபோது குறிப்பிட்டதைப்போல, விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்காக இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று குறிப்பிடாததற்கு நாங்கள் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுக்கு அன்றாடத் தேவையான பொருள்களின் விலைவாசி குறைந்தால்தான், அரைவயிற்றுக்காவது நிம்மதியாகச் சாப்பிட முடியும். ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி ஒருநாள் பூராவும் பாடுபட்டாலும் கூட, அவனுக்கு 8 அணா, ஒரு ரூபாய் கூடக் கிடைக்காத நிலையில் இருப்பது புள்ளிவிவரங்களில் நமக்குத் தெரிகிறது. இந்த நாட்டிலே சுமார் 500 லட்சம் மக்கள் தினம் ஒன்றுக்கு 2 அணா முதல் 4 அணா வரைகூட கூலி பெற முடியாத அளவுக்கு இருப்பதைச் செய்திகளில் படித்து வருகிறோம். அப்படி இருக்கக்கூடிய மக்கள் இப்படி இருக்கிற விலைவாசித் தரத்தைப் பார்த்தால், எந்த வகையில் அவர்கள் வாழ்வதற்கு உணவுப் பண்டங்களை வாங்க முடியும், அவர்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையை விரும்பாவிட்டாலும்கூட, உயிர்வாழ மக்களுக்குத் தேவையான, அவசியமான உணவுப் பொருள் விலை குறைந்தால்தான், அவர்

[Sri R. Venkatachalam] [25th April 1962]

களுக்கு அரைவயிற்றுக் கஞ்சியாவது கிடைக்க முடியும். அந்த அளவில் உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் விஷம்போல் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பது நாம் அறிந்ததே. அதைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அரசாங்கத்தின் கொள்கை கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் காணாதது குறித்து வருந்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம், அரிய காரியம் செய்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளில் ஒன்றுதான், தி.மு. கழகம் கடந்த 5 ஆண்டுக் காலமாக சட்ட மன்றத்திலே வற்புறுத்தி வந்துள்ள பஸ் கம்பெனிகளை எல்லாம் தேச உடமையாக்கவேண்டும் என்ற குறிக் கோளாகும். இப்போது அரசாங்கம் சென்னையில் மட்டும் நடத்தி வரும் பஸ் தொழில் மூலமாக பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் லாபம் வருகிறது என்பதை அரசாங்கப் புள்ளி விவரமே நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. மாநிலம் பூராவும் உள்ள பஸ் கம்பெனிகளை எல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவதானால், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் இந்த அரசாங்கத்துக்கு வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனாலும் சோஷலிச சமுதாயத்தை விரும்புவதாகக் கூறும் நமது மாநில அரசாங்கத்தார் பஸ் கம்பெனிகளைத் தேசியமயம் ஆக்குவதற்கு தயக்கப்படக் காரணம் நமக்கு விளங்கவில்லை. ஆகவே இந்த விஷயத்திலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே கூறப்படாத பிரச்சனைகளில் ஒன்று கைத்தறியாளர்களின் பிரச்சனை. நமது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சனை ஓயாத பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர், திரு. எ. கே. தங்கவேல் முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, அவசியமான நூலின் விலை ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலை ஏற்றத்தால் நூல் கிடைக்காமல் மீண்டும் ஒரு பட்டினியை எதிர்பார்த்து, இந்தத் தமிழ் நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்படும் வகையில் அவர்கள் நிலைமை போய்க் கொண்டிருக்குமானால், அவர்களைச் சமாளிப்பது இந்த சர்க்காருக்குக் கஷ்டமாகப் போகும் என்று முன் கூட்டியே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பதுக்கி வைக்கப்பட்ட நூல் வெளியே கொண்டு வந்து குறைந்த விலையில் நூல் கிடைக்கவாவது வழிவகை செய்துக் கொடுக்கும்படியான முறையில் கவர்னர் உரையில் ஒன்றும் காணோம்.

அடுத்து, எந்த ஒரு காரியத்துக்கும் வியாபாரிகள் உதவி இல்லாமல் எந்தவிதக் காரியமும் நடைபெறாது. ஆனும் கட்சி ஆளும், மாற்றுக்கட்சி ஆளும், எந்தவித நன்கொடையாளும் எதுவுமில்லாத வியாபாரிகளிடம்தான் செல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வியாபாரிகள் குறைகளைக் குறித்து தமிழ்நாடு வர்த்தகர்

[25th April 1962] [Sri R. Venkatachalam]

மாநாடு மூலம், முக்கியமாக விற்பனைவரித்தொல்லையை, எடுத்துக் கூறினார்கள். அதிலே மதிப்புக்குரிய தொழிலமைச்சரிடம் கூட நாங்கள் ஒருமுறை அவர்களை நேரிலே கண்டு தெரிவித்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும் கூட விற்பனை வரித் தொல்லைகள் வியாபாரிகளை விட்டபடியில்லை. வரி கட்டுவதற்கு அவர்கள் தயாராய் இருந்தபோதிலும், அதிகாரிகள் வியாபாரிகளைத் திருடர்களாகவும் வேறு விதத்திலேயும் மதிக்கக்கூடியவாறு, கேவலமான முறையில் நடத்துகிற காரணத்தால் வியாபாரிகள் படும் அவஸ்தை சொல்லும் தரம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட விற்பனை வரி விஷயமாக மீண்டும் தமிழ் நாட்டு வர்த்தகக் கழகத்தினரைக் கலந்து ஆலோசித்து இந்த ஆண்டிலாவது சட்டத்தில் பல திருத்தங்களைச் செய்தாவது வியாபாரிகளுக்குக் கூடியவரை வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வியாபாரிகளைப் பொறுத்த மட்டில் கவர்னர் உரையில் ஒன்றும் தெரியப்படுத்தவில்லை.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் இப்போது நடந்த தேர்தல் சுமுகமாக நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் குறித்தும் பல அங்கத்தினர்கள் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். நேரம் அதிகமாகி விட்டபடியால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI SARASWATHI PANDURANGAM : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, புதியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மேல்சபை அங்கத்தினர்கள் யாவருக்கும் என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நம்முடைய கவர்னர் பெருமானுடைய உரையைப் பாராட்டுகிறபோது, இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். முக்கியமாக உணவுப் பொருள்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். உணவுப் பிரச்சனையில் விலைவாசி ஒருபுறம் ஏறிக்கொண்டே யிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். ஒரு புறம் விலை ஏறிக் கொண்டே யிருக்கிறது. ஒருபுறம் மக்களுக்கு வாழ்க்கை வசதியும் ஏறிக்கொண்டே யிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் யார் என்று பார்க்கிறபோது, உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப்புள்ளி விவரங்களுடன் நம்முடைய சகோதரி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சகோதரி அவர்கள் கூட உற்பத்தி அதிகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவ்வளவு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறபோது, ஏன் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று பார்க்கிறபோது, நம்முடைய ஒத்துழைப்பும் ஐக்கியமும் இல்லாததான் காரணம் என்று நான் சொல்ல நினைக்கிறேன். கைக்குத்தல் அரிசி இருக்கிறதே, அதை எல்லோருமே ஒன்றி கலந்து அருந்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்கு ஏற்படுமானால் இன்றைய உற்பத்தி நமக்குப் போதுமானதாக இருக்கும். மில் அரிசியைப் பார்க்கிறபோது, அது அழகாக இருக்கிறது, கைக்குத்தல் அரிசி கடுமுசடாக, கண்பார்வையற்று இருக்கிறது என்று நினைக்கிறபோது தான் இங்கு பற்றாக்குறை வருகிறது, விலைவாசி ஏறுகிறது.

[Srimathi Saraswathi Pandurangam] [25th April 1962]

இரண்டாவதாக, நம்முடைய சகோதரர் அவர்கள் நோயாளிகளைப்பற்றி, குறிப்பாகக் கோடம்பாக்கத்தில் வைத்திய வசதி செய்துகொடுத்தும் கூட ரத்தக்குறைவு ஏற்பட்டதால் நோயாளிகள் அதிகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். உணவு விஷயத்தில் கட்டுப்பாட்டுடன் மக்கள் நடந்துகொண்டால், அந்த 'டி' வைடமின் என்று சொல்கிற சத்துள்ள உணவு உண்ண வேண்டும். அந்தச் சத்து கைக்குத்தல் அரிசியில் இருக்கிறது. இதை நாம் அருந்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்கு இல்லாமல் போனதால் தான் ஆங்காங்குள்ள வைத்தியசாலைகள் நிறைந்து போகின்றன. மக்களுடைய வியாதிகள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றன. ஆகையால் விலைவாசிகள் குறையவேண்டுமென்ற அவசியம் இருந்தாலும் கூட, மக்களுடைய அன்பும் ஒத்துழைப்பும் அவசியம். இது நம்முடைய தேசம், நம் மக்கள், நம்முடைய அரசாங்கம் என்ற எண்ணத்தோடு நாம் பணியாற்றவேண்டும். சட்டமன்றத்தில் வந்துவிட்டபின் எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒரே குடும்பம் போல இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காந்திய நெறியைப் பின்பற்றவேண்டும். கட்சிப்பாடுபாடுகள் எல்லாம் வெளியே இருக்கவேண்டும். சட்டமன்றத்திற்குள்ளே வந்துவிட்டபின் மக்கள் நல்வாழ்வுக்கு என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இங்கு பணியாற்றினால் அதைவிடச் சிறந்தது வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிதண்ணீர் பிரச்சனை. கோதாவரி, கிருஷ்ணா இருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்றுகலந்த மனப்பான்மையுடன் நாம் அவர்களை அணுகி அந்தத் தண்ணீரைச் சென்னைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றும் அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைக் காணவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக, போக்குவரத்து வசதிபற்றிச் சொல்லுகிறபோது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த மக்கள் ஒரு மைல் இரண்டு மைல்கள் நடக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடன் இருந்தார்கள். இன்று இந்த உணவுப் பிரச்சனையில் நாம் பின்னால் சென்றுவிட்டதால் உடல்நலம் குறைகிறது. அதனால் நடப்பதற்கு இப்போது மனம் வருவதில்லை. எத்தனை பஸ்கள் சென்னையில் விட்டாலும் மனம் வருவதில்லை. மதிப்பிற்குரிய முதன்மந்திரி அவர்கள் நமக்கு போதவில்லை. மதிப்பிற்குரிய முதன்மந்திரி அவர்கள் நமக்கு கூவம் நதி புனிதமாவதற்கு திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கூவம் நதி நாற்றம் அடிக்கிறது என்று சகோதரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கூவம் நதி நாற்றம் போக்கப்படவேண்டும். அதனால் சுகாதாரம் பாதுகாக்கப்படும். வியாதிகள் குறையும். அடுத்தபடியாக, அதில் புதிய கடல் நீரை விடவேண்டும். அதனால் அதில் பட்டுக்கூட விடலாம். போக்குவரத்து நெரிசலை ஓரளவு கட்டுப்படுத்தலாம். இந்த ஆண்டுக்குள்ளாக அந்தக் காரியத்தை அவர்கள் முக்கியமாகச் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[25th April 1962] [Srimathi Saraswathi Pandurangam]

நான் இரண்டாண்டுகளாக ஐந்து கோரிக்கைகளை இந்த சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவந்தேன். முதன்முதலாக இரண்டு முதல் ஐந்து வயதுக் குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சாலைகள் திறக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் உள்ளத்தில் நல்ல எண்ணங்கள் அறிவொளிகள் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதை அரசாங்கம் நிறைவேற்றிவிட்டது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். அடுத்தபடியாக, முதியோர்களுக்கு வாழ்க்கையின் இறுதியில் இருந்து கொண்டு கஷ்டப்படும் காலத்தில் அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். அதற்காக ஒரு இல்லம் கூட ஆரம்பித்து வைத்தேன். இப்போது அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவித் தொகை கொடுத்து ஆதரிக்க முன்வந்திருப்பதைக் கண்டு மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் மூன்று இருக்கின்றன. (1) இப்போது குழந்தைகளுக்கு என்று தனியாக வைத்தியசாலை கிடையாது. சென்னையைப் பார்க்கிறபோது 20 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஜனத்தொகை இருக்கிற சென்னை மாநகரத்தில் பல வியாதியஸ்தர்கள் தங்குகிற இடமாக ஆங்காங்கு வைத்தியசாலைகள் திறக்கப்பட்டாலும் கூட, குழந்தைகளுக்குத் தனியாக, குழந்தைகள் பராமரிப்புக்கு என்று ஒரு வைத்திய சாலை கிடையாது. அது பெரிய குறை என்று கடந்த பல ஆண்டுகளாக நான் சொல்லிவருகிறேன். இந்த ஆண்டு மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்கள் அந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக இதைச் செய்து முடிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிரம்ப இருக்கிறது. செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 2. நான்காவதாக, பெண்கள் கல்வி. வட சென்னையிலே முக்கியமாக கடந்த ஆண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பெண்களுக்கு இல்லை என்று சொன்னேன். ஆனால் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தீவிரமாக முயற்சி செய்து இப்போது 16 பள்ளிகளை அங்கு திறந்து விட்டார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கல்லூரி அங்கு இல்லை. தொழிலாளர்கள் வாழுகிற பகுதி, ஏழைகள் வாழுகிற பகுதி, பாட்டாளிகள் வாழுகிற பகுதி அது. அங்குள்ள பெண் குழந்தைகள் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியை முடித்துவிட்டு, அதற்குமேல் படிக்கவேண்டுமென்றால், எங்கே செல்வார்கள்? எத்திராஜ் கல்லூரிக்கோ, மற்ற பெண்கள் கல்லூரிக்கோ எப்படி அவர்கள் போய்ப் படிக்கமுடியும்? எத்திராஜ் கல்லூரிக்குப் போக வேண்டுமென்றால் தினம் 0-50 ரயாபைசா ஆகிறது. அதனால் வடசென்னையில் அவர்களுக்கு ஒரு கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிவருகிறேன். அதற்கு இடம் இல்லை என்கிறார்கள். பாலிடெக்னிக் பிராட்டேயில் இருக்கிறது. அங்குள்ள தொழிற்சாலைகள் இப்போது கிண்டிக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டன. அங்கே ஒரு அச்சகம் மட்டும் இருக்கிறது. அதை மாற்றிவிட்டு அந்த இடத்தில் கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை இந்த ஆண்டுக்குள்ளாக திறந்துவைக்க வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜூன், ஜூலையில் பட்ஜெட் வரும்.

[Srimathi Saraswathi Pandurangam] [25th April 1962]

அதற்குள்ளாக கண்டிப்பாக வடசென்னையிலே வாழும் மக்களுக்கு, எழைப் பெண்களுக்கு இந்தக் கல்லூரி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தாவதாக, பாலிடெக்னிக். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலும் படித்துவிட்டால் அவர்களுக்கு துட்பக் கைத்தொழில் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும் பெண்களுக்கு அது பயன்பட வேண்டுமென்றும் ஒவ்வோர் முறையிலும் கேட்டு வருகிறேன். ஆந்திராவில் அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. கோளத்தில் நடந்து விட்டது. ஆனால் தமிழகத்தில் இல்லை. அது ஒரு பெரும் குறை. உடனடியாக அரசாங்கம் பெண்களுக்கு வட சென்னையிலே அதை அமைக்கவேண்டுமென்று கடந்த ஆண்டு நான் கேட்டபோது இடம் எங்கே என்று கேட்டார்கள். அதற்கு 10 ஏக்கர் வரை நிலம் கொடுப்பதற்குப் பலர் காத்திருக்கிறார்கள். அதை வாங்கி, பெண்களுக்கு ஒரு துட்பக் கைத்தொழில் பகுதி ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்ற மாகாணங்களுக்கு வழிகாட்டியாக நம்முடைய அரசாங்கம் இருக்கிறது என்று பாராட்டுகிற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்று அதிலுள்ள சில அதிகாரிகள் அதை எவ்வாறு பயன்படுத்தவேண்டுமென்று தெரியாத காரணத்தாலோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தாலோ சரியான முறையில் பணியாற்றவில்லை. இப்போது முதியவர்களுக்கு சர்டிபிகேட் வேண்டும். அதற்கு அவர்களை அணுக வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அவற்றைச் சேகரிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது முதியவர்களுக்கு.

அடுத்தபடியாக, 20-க்கு மேல் 30-க்குள் வயதான பெண்களுக்கு இ.எஸ்.எல்.சி. வகுப்புகள் திறக்கப்படவேண்டுமென்றால் ஏப்ரல் முதல் தேதியில் திறக்கவேண்டுமென்று அரசாங்க உத்திரவு. இதில் மிகவும் கஷ்டம் இருக்கிறது. தாசிஸ்தார் ஆபீசுக்குப் போனால் கலைக்டர் ஆபீசுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு அலைந்துகொண்டே யிருக்கும் அவை நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டே இப்படித்தானே என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. கலைக்டரைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் கலைக்டர் அவர்கள் எந்த விஷயத்தையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தாலோ வேறு எந்தக் கண்ணோட்டத்தாலோ அவருக்குக் கீழ் உள்ளவர்கள் அதை நிறைவேற்றத் தயங்குகிறார்கள். அதனால் ஏழைகள் கண்ணீர் விடும் நிலையில் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது அதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. KAMALAKANNAN: மதிப்புக்குரிய சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்

[25th April 1962] [Sri K. Kamalakannan]

பட்டினம் அங்கத்தினர்களுக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, சட்டமன்றக் கூட்டு அமையவில் கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நல்ல திட்டங்களையும் நல்ல கருத்துக்களையும் கூறியிருக்கிற கவர்னர் பெருமானைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டு வெற்றிகரமாக முடிந்தது. அதில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையான 48 லட்ச ரூபாயை விட 2 லட்சம் அதிகமாக அதாவது 50 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து நல்ல திட்டங்கள் நம் நாட்டில் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். சமீபத்திலே நடந்த பொதுத்தேர்தலிலே வாக்காளர் பெருமக்கள், குறிப்பாக, நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள விவசாய மக்கள், விவேகத்தோடு உயர்ந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் நடு நிலைமை வகித்து தங்களுடைய வாக்குகளைச் செலுத்திய காரணத்தாலே, நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலே மற்ற மாகாணங்களை விடச் சிறந்த முறையிலே நம் அரசாங்கம் நடப்பதற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு நம்முடைய ஒப்பற்ற ஏழைப்பங்களராக இருக்கிற அனுபவம் வாய்ந்த முதலமைச்சரோடு மற்ற அனுபவம் வாய்ந்த அமைச்சர்களோடு உற்சாகம், ஊக்கம், சுறுசுறுப்பு உள்ள இனிய அமைச்சர்களையும் குழுவிலே சேர்த்து நல்ல அமைச்சரவை ஏற்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். எனக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிறது. மக்களுக்கு நல்ல சேவையை இந்த அமைச்சர் குழு செய்து, நம்முடைய நாட்டிலே சிறப்பை அடையும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்காக நம்முடைய நல்லெண்ணங்களையும் பாராட்டுதலையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையில் கல்விக் கட்டணச் சலுகை, சீருடை, சீரமைப்புத் திட்டங்கள், இலவச மதிய உணவுத்திட்டம், முதியோருக்குப்பண உதவி திட்டம் முதலிய நிவாரணப் பணிகளுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுத்திருப்பதைப் பாராட்டுவதோடு 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்களுக்கு நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி, தொத்து நோய் தடுப்பு முறைகள், சுகாதார வசதிகள் முதலியவைகளுக்கும் ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுத்திருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன். கிராமங்களிலே ஆஸ்பத்திரிகளும் பள்ளிக்கூடங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளில் இருக்கிற சிப்பந்திகளுக்குத் தனியாக விடுகட்டிக் கொடுத்து சில வசதிகள் செய்து கொடுத்தால்தான், கிராமங்களில் அவர்கள் இருக்க முடியும். வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால், அந்த சிப்பந்திகள் தொடர்ந்து அங்கே இருப்பதற்கு முடியாதபடி அடிக்கடி பல துன்பங்கள் அடைகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. Kamalakannan] [25th April 1962]

பல கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தால், அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதிகூட இல்லை. அதனால் வியாபாரப் பொருள்களை மார்கெட்டுக்குக் கொண்டு போக முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கு ஆவன செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புரங்க் ரோடுகளில் சில இடங்கள் 10-12 அடி அகலம்தான் தார் போட்ட பாகம் இருக்கிறது. லாரி ஒன்று போய்க்கொண்டிருந்தால் எதிரே வரும் வண்டிக்கு தார் surface இல்லாத காரணத்தால் மழை காலத்தில் பல விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. இதை அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத குறைபாடுகளைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே சென்னையைப் பொறுத்த மட்டில், கிருஷ்ணா, கோதாவரி தண்ணீர் கொண்டுவரத் திட்டம் இருக்கிறது. காவேரி திட்டமும் இருக்கிறது. அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். பூண்டி ரிசர்வாயரிலிருந்து புழலேரிக்கு open கால்வாய், திறந்த கால்வாயில் கொண்டு வரப்படுகிறது. அதன் காரணமாக லட்சக் கணக்கான குடி தண்ணீர் நீராவியாகப் போகிறது. Waste ஆகிறது. Conduite Pipe போட வேண்டும் என்று திட்டம் இருக்கிறது. அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டால் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் குறையும் என்று நம்புகிறேன்.

நமது நாடு விவசாய நாடு. 70-75 சத விதீதம் மக்கள் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களிலே மக்கள் மழையை நம்பி வாழுகிற காரணத்தால் வருஷத்தில் 6 மாதம் தான் வேலை இருக்கிறது. பாக்கி 6 மாதம் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆறுகள் இல்லாத ஜில்லாக்களிலே விவசாயிகளை 50-55 விதமாகக் குறைத்து மற்றவர்களுக்கு ஏதாவது தொழில், கைத்தொழிலாவது ஏற்படுத்தினால் அந்த மக்களின் பஞ்சம் போய், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கி, வறுமை குறையும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆண்டு தோறும் அமெரிக்காவிலிருந்தும் ஐப்பாவில் இருந்தும் விவசாய மக்கள் வருகிறார்கள். அமெரிக்காவில் 4 பேர் உள்ள சிறிய விவசாயக் குடும்பம்கூட விஞ்ஞான முறையில் கருவிகளைக் கொண்டு 400 ஏக்கருக்கு மேல் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஒரு பட்டணத்துக்கே உணவுப் பொருளை ஆக்கித்தரும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் அப்படி இல்லை. அங்கே எல்லாம் ஒரு ஏக்கருக்கு 4000-லிருந்து 5000 பவுண்டு வரை விவசாய விளை பொருள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நம் நாட்டில் அதைக் கணக்கிட்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 800 பவுண்டு என்று தான் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள் சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில். அதை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். விஞ்ஞான முறையில் நவீன விவசாயக் கருவிகளை விவசாயிகளுக்கும் கொடுத்து அதன் மூலம் 800 பவுண்டை குறைந்த பட்சம் 1,500 பவுண்டாக அதிகரிக்கச்

5-40
p.m.

[25th April 1962] [Sri K. Kamalakannan]

செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டம் அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாம் நல்ல முறையில் அமுல் செய்தால்தான் நாட்டிலே விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக பல பஸ் ஸ்டாண்டிலேயும் சரி, ரயில்வே பிளாட்பாரத்திலேயும் சரி, நரிக் குறவர்களின் குழந்தைகள், ஏழைக் குழந்தைகள் பிச்சை எடுப்பதைப் பார்க்கிறோம். இது பார்ப்பதற்கு வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்து இப்படிப்பட்ட அவல நிலையை அகற்ற இவர்களை எல்லாம் பராமரிப்பு சாலையில் இட்டு நல்ல முறையில் வளர்ப்பு வசதி அளித்தால் ஓரளவுக்கு நம் வருங்கால சந்ததி ஆகிய குழந்தைகளுக்கு நன்மை தரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திருமதி சரஸ்வதி பாண்டு ரங்கம் சொன்னது மாதிரி, 2 முதல் 5 வயதுக் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி அறிவு, உயர்ந்த பண்புகள் ஆரம்பத்திலே நல்ல அறிவை வளர்பதற்காக இப்படிப்பட்ட வகுப்புகள் ஏற்படுத்தி, கிராமங்களிலேயும் ஏற்படுத்தி பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றியறிதலைத் தெரிவித்து இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. VENKATACHALA THEVAR : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று கனம் தலைவர் அவர்கள் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு மீண்டும் அவர்களுக்கு என் தாழ்மையான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் கவர்னர் அவர்கள் உரை சுருக்கமாகவும் நல்ல விளக்கமான முறையிலும் இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் பேசியதில் ஒரு குறையானது விலைவாசிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அரிசி விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சிலர் கூறினார்கள். அரிசி விலை குறையவேண்டுமென்றால், நாம் விவசாய உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வரும்போது மக்களும் ஒத்துழைப்பு தந்தால், இன்னும் விளைவு அதிகமாகும். அதன் பிறகு விலை தானாகவே இறங்கிவிடும். இப்போது அரசாங்கம் அதற்கான முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறது. அரிசி விலையானது சென்ற ஆண்டில் இருந்ததைவிட இந்த ஆண்டு இறங்கியிருக்கிறது என்று தான் நான் சொல்வேன். நன்றை ஜில்லாவில் ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 21, 25-க்கு சென்ற ஆண்டு இருந்தது. இப்போது ரூ. 20, 21-க்கு விற்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகளினால் விளைவு அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த முறையில் இன்னும் நாம் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் அரிசி விலை தானாகவே இறங்கும். அதற்கு விவசாயிகள் ஒத்துழைப்பு அவசியம். சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் கூட விலை குறையவேண்டுமென்று

[Sri P. Venkatachala Thevar] [25th April 1962]

தான் விரும்புகிறார்கள். இப்போது தஞ்சையை நெற்களஞ்சியம் என்கிறார்கள். பெரிய மிராசுதார்கள் என்பவர்கள் நான்கைந்து பேர்கள்தான் அங்கு இருப்பார்கள். அவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் சாதாரணமானவர்கள். வேதாரண்யம் பகுதியில் ஒரு ஏக்கர் கூட சில பேர்களுக்கு கிடையாது. அங்கெல்லாம் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விலை இறங்கவேண்டுமென்பதுதான் எல்லோருக்கும் ஆசை. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம், மாட்டுத் தீவனப்பொருள்கள், இவற்றின் விலை எல்லாம் ஏறியிருக்கிறது. உழவுக்கு வேண்டிய பொருள்கள் விலை ஏறியிருக்கிறது. தஞ்சையில் உள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் கடனாளியாகத் தஞ்சையில் உள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் கடனாளியாகத் தான் இருக்கிறார்கள். சில பேர்தான் விவசாயத்திலும் மற்றத் துறைகளிலும் ஈடுபட்டு வசதியாக இருக்கிறார்கள். தீவிரச் சாகுபடித் திட்டமெல்லாம் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. வரும் ஆண்டில் உற்பத்தி அதிகமானால் இந்த ஆண்டைவிட இன்னும் விலை இறங்கும். அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கூட கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளிடத்தில் சொல்லி ஒத்துழைத்தால், இன்னும் அதிக விளைச்சலைப் பெறலாம்.

ஆஸ்பத்திரி மிகவும் அவசியமானது என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களில் சில இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிக்கான கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் டாக்டர்கள் இல்லை. டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குக் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் புதிதாகப் பட்டம் பெறுகிறவர்கள் கட்டாயமாகக் கிராமங்களில் வேலை செய்யவேண்டுமென்று சட்ட மூலம் செய்தால் தான் இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க முடியும். வேதாரண்யம் பகுதியில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்கள் தேவை என்று பத்திரிகையில் கூட விளம்பரம் செய்தோம். எந்த டாக்டருக்கு வரவில்லை. ஆஸ்பத்திரி கட்டப் பட்டு அது சுமாவே இருக்கிறது.

நரிக்குறவர்கள்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். தெருவில் அவர்கள் அலைந்து பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களைத் தவிர மற்ற அரசியல் கட்சிக் காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் அவர்களைக் கவனிப்பது கிடையாது. ஏனென்றால் அவர்களிடம் ஒட்டு இல்லை. இப்போது மன்னார்குடியில் எம்.பி. ஆக இருப்பவரும் தாலுகா காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக இருப்பவருமான திரு. கோபால்சாமி தென் கொண்டார் இதுபோன்ற அவை நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மக்களை அழைத்து அவர்களுக்கு வேலை செய்யப் பயிற்சி கொடுத்திருக்கிறார். அவர்களுக்கு அரிஜன் வெல்போர் நிதியிலிருந்து 40 ரூபிகள் கட்டித் தந்திருக்கிறார். இவர்கள் சந்ததி பிச்சை எடுக்காத அளவுக்கு அவர்கள் குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிகளைத் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோன்று கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் பகுதியில் உள்ள அந்த பிற்போக்கான இனத்தினருக்கு வாழ வழி செய்துகொடுப்பது அவசியம்.

25th April 1962] [Sri P. Venkatachala Thevar]

தேர்தலைப்பற்றிக் குறை சொன்னார்கள். இந்தத் தேர்தலை அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் நல்ல முறையில் நடத்தியிருக்கிறார்கள். மற்ற எதிர்க்கட்சிகளைப் பார்த்தால் சில இடங்களிலே தப்பிச் செய்திருக்கிறார்கள். வேதாரண்யம் பகுதியிலே காங்கிரஸ் காரர் ஒருவரை அழைத்து செருப்பால் அடித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப்போடுகிறவர்களுக்குப் பெண் கொடுப்பதில்லை, அவர்களை ஜாதியில் இருந்து விலக்குவோம் என்று எல்லாம் கம்யூனிஸ்டுகள் பயமுறுத்தலைக் காட்டினார்கள். ஆதனூரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பல அநீதிகளைச் செய்தார்கள். அவர்கள் மீது கம்பிளைண்ட் கொடுக்கப் பட்டது. பிராந்தியங்கரை என்ற கிராமத்தில் சிறிய மிராசுதார்களுடைய ஆட்களை கம்யூனிஸ்டுகள் அடித்திருக்கிறார்கள். வயல்களில் மறியல் செய்திருக்கிறார்கள். அலுவலகத்துக்கு ஆள் போகாமல் செய்து கஷ்டப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இன்று ஏழைகள் சாப்பாட்டிற்கு இல்லா விட்டாலும்கூட, சினிமா பார்ப்பது நிற்பதில்லை. அதில் அவர்கள் நிம்மதி பெறுகிறார்கள். ஆனால் அதிலும் கட்டணம் உயர்ந்திருப்பதால், அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது குறைந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதற்காக திபேட்டர் சொந்தக்காரர்களைக் கேட்டால் எங்களுக்கு வருகின்ற படம் அதிகக் கட்டணத்திற்குக் கிடைக்கிறது. அதனால் குறைக்க முடியாது என்கிறார்கள். தயாரிப்பாளர்களைக் கேட்டால், நாங்கள் கதாசிரியர்களுக்கு ரூ. 50,000-க்கு மேலும் டைரக்டர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் லட்சக் கணக்கில் பணம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் குறைப்பதற்கு இல்லை என்கிறார்கள். மேலே உட்கார்ந்து பார்க்க வில்லை என்றாலும் தரையில் உட்கார்ந்து பார்ப்பதற்காவது வழி செய்து கட்டணத்தைக் குறைவாக வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். இதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இருந்தால் நல்லது.

வேதாரண்யம் பகுதியில் மானங்கொண்டான் நீர்ப்பாசனத் திட்டம் போட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதில் தண்ணீர் விட்டுப் பாசன வசதி கிடைக்கவில்லை. நாகைப்பட்டினம், வேதாரண்யம், திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய இடங்களில் மானாவாரி நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கிறது. இதற்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் அந்த மானாவாரிப் பிரதேசங்களில் அதிகம் உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

இந்த சபைக்கு வந்த பிறகு அங்கத்தினர்கள் பல கட்சியாக இருந்தாலும்கூட குறைகளையே பேசுவதாக வந்துவிட்டது. குறைகளைச் சொல்வதைவிட அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்தால், நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்தவர்களாவோம். எல்லோரும் அந்த விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[25th April 1962]

SRI K. V. RAMASWAMY : அவைத் தலைவர் அவர்களே, என்றைக்கும் உள்ளபடியே நான் கடைமாணுக்கனாகவே என் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன். 5 நிமிஷம் தான் இருக்கிறது 6 மணிக்கு. இதற்குள்ளாக எப்படிப் பேசுவது என்ற திகைப்பு என்னை வாட்டுகிறது. இப்போது பல விஷயங்களைப்பற்றி பல மெம்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதனையே விளக்கி விளக்கி பேச ஆசைப்படவில்லை. எல்லோரும் பேசியதில் சில விஷயங்களை விட்டுவிட்டார்கள் அந்த விட்டுப் போன விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் தொடர்பு பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த தேசம் சுதந்திரம் பெற்று 15 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அந்த சுதந்திரத்துக்காகப் பாடுபட்ட தியாகிகள் என்ற பேர் ஒன்று இருக்கிறது. அதைப்பற்றி சிலபேர்கள் பேசும்மையாகப் பேசுகிறார்கள், சிலபேர் தாழ்வாகப் பேசுகிறார்கள். அதைக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது எப்படி இருக்கிறது என்றால் பெரிய மாட மாளிகை, கூட கோபுரத்தைக் கட்டிய ஒருவன், அதைக் கட்டி முடித்தானபிற்பாடு பக்கத்திலே உள்ள சிறிய குடிசையில் போய் வாழ்கிறதைப்போல் இருக்கிறது. இந்த தேசம் சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்று தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் தியாகம் செய்த ஒவ்வொருவனும் இன்று எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி யாரும் கவலைப் பட்டதாகக்கூற முடியாத நிலை இருக்கிறது. என் அதைச் செய்யவில்லை என்ற சிந்தனை ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றது. இதனை அவசியம் போக்கியாக வேண்டும். 15 ஆண்டுகளாகியும் தியாகிகளும் அவர்களின் குடும்பங்களும் இன்னும் கஷ்டதரையிலே துக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைத்தீர்ப்பதற்கு இந்த நாட்டில் மக்கள் இல்லை என்றால் இந்த தேசம் சுதந்திரம் அடைந்து என்ன பயன் என்று தான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தலைவரவர்களே, இப்போது நம்முடைய மேல்சபையிலே பல அறிவாளிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். பல தரப்பட்ட அறிவு படைத்த சகோதரர்கள் எல்லாம் இந்தச் சபையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே நாம் பல பல் பேச்சுக்களை எல்லாம் பேசுகிறோம். நாம் பல கட்சிகளிலே இருந்து வந்திருக்கிறோம். கட்சி என்றால் என்ன? கட்சி என்றால் முதலில் மக்களுக்குச் சேவை செய்கிறோம் என்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அது இல்லாவிட்டால், கட்சி என்று வா முடியாது. சேவை, தொண்டு செய்கிற மனப்பான்மை வேண்டும். எக்கட்சியினரும் மக்களுக்குச் சேவை செய்யக் கூடியவர்கள், ஊழியம் செய்யக் கூடியவர்கள் ஆவார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் பேசியதுபோல, எக்கட்சி நிதார்ப் இருப்பினும், மக்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமாக நிதார்ப் இருப்பினும், மக்கள் போற்றுவார்கள் என்பதில் பிச்சுமே இல்லை. மக்களுக்கு எவன் ஒருவன் நல்லது செய்வேன் பன்னிக் கூங்கணம் கட்டிக்கொண்டு, எந்த இடத்தில் தேவை, அங்கத்தே இருக்கிறதோ, அதை அகற்றியே தீருவேன் என்றால், பிற்போக்கி இருக்கிறதோ, அதை அகற்றியே தீருவேன் என்றால், அவசியம்.

[25th April 1962] [Sri K. V. Ramaswamy]

அவனை மக்கள் கடவுளாக மதிப்பார்கள். அதைத்தான் நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த நிலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ள ஒருவன் தீமை செய்தால் அவனையும் கண்டித்தே ஆகவேண்டும். மாற்றுக் கட்சிகளில் உள்ள ஒருவன் தீமை செய்தால், அவனை அந்தக் கட்சியிலிருந்து விலக்கி ஒதுக்கித் தகர்த்து எறிய வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் தேசம் ஒழுங்காக, பண்போடு முன்னேற முடியும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இன்று நம் சர்க்கார் எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போட்டு நல்ல காரியங்களை மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி வந்த போதிலும் குறைகள் பல இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் இடையிலே இருக்கிற பல பெருச்சாளிகள். பலமுறை இதைப் பேசியிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டமன்றத்தில். இன்னும் அந்தக்குறை தீர்த்த பாடிಲ್ಲ. இந்தமாதிரி ஊழல்கள் மலிந்து இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்ற ஒவ்வொருவரும் சில தியாகங்களைச் செய்தால் தான் இந்தத் தீமையான போக்குகள், எண்ணங்கள் மாறி மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும்.

இன்று வயதானவர்களுக்குப் பென்ஷன், உதவி நிதி கொடுப்பதாகத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். உடனே அந்தத் தொகை வயதானவர்களுக்கு போய்ச் சேரமுடியாது. கணக்குப்பிள்ளை, மணியகாரர், தாசில்தாரிடம் என் போன்ற சட்ட சபை மெம்பர், பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர் இவர்களைத்துணைக்கு வைத்துக் கொண்டு, வயதான காலத்தில், கன் தெரியாத காலத்தில் ஒரு கோலைப் பிடித்துக் கொண்டு, ஒருவர் தோளைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் "எனக்கு 65 வயது ஆகிவிட்டது ஐயா" என்று சொல்ல வேண்டும். ஜாதகம், ரிகார்டு இருக்கிறதா என்று கேட்டால், எங்கே போவான்? அப்படிப்பல தொந்தரவுகள் ஏற்படத்தான் போகின்றன. கணக்குப்பிள்ளை முடிச்சில் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்று கேட்பான். ஒரு கணக்கினிடம் போய் செரிபிகேட் வாங்குவது, ஒரு R.I., தாசில் தாரிடம் போய் ஒரு ஏழை ஒரு காரியம் செய்வது என்றால் அது கஷ்டமான காரியம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு உகந்த முறையில் பல செயல்கள் செய்து அதை மாற்ற வேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். அதே முறையில் விவசாயிகள் நிலை அவலமாக இருக்கிறது. நான் இந்தச் சபையில் என் அனுபவத்தை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்குச் சொந்தமாக 22 ஏக்கர், குத்தகை பூமி 15 ஏக்கர் இருக்கிறது. நான் ஊரில் இருந்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்வது இல்லை. நான் வெளியே சுற்றிக்கொண்டு என்மனைவியின் பேரைச் சொல்லிக் கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். வேலையார் வீட்டுக்குப் போய் திரும்பி வந்தால்தான் மாட்டுக்குத் தீனம் போட முடியும். விவசாயக் கூலி எப்படி இருக்கிறது என்றால் ரூ 2, ரூ 2-8-0 ஆண்டுகளுக்கு; ரூ 1-4-0, 1-0-0 பெண்களுக்கு; அதுவும் உயர்ந்துகொண்டு போகிறது. இதைக் குறைத்தால் அவர்களுக்குக் கட்டாது. விவசாயத்தில் உள்ள நிலைமையைச்

6-00
p.m.

[Sri K. V. Ramaswamy] [25th April 1962]

சொல்லுகிறேன். 22 ஏக்கர் சொந்த நிலத்தில், 3 ஏக்கரில் கம்போடியா பருத்தி போட்டேன். ஒரு ஏக்கருக்கு 100 வண்டி வண்டல் மண் குளத்திலே இருந்து எடுத்துக்கொண்டுவந்து போட்டேன். இன்னும் அதிகமாக 200 வண்டி கூட போடலாம். ஒரு வண்டிக்கு இரண்டு ரூபாய் வீதம் 200 ரூபாய் வண்டல் மண்ணுக்கு மட்டும் ஆகும். 50 வண்டி குப்பை உரம் ஒரு வண்டிக்கு ரூபாய் 5 வீதம் போட்டேன். விதைப் பருத்திக் கொட்டை வாங்க கோயம்புத்தூருக்கு போய் Demonstrator இடம் போய் வாங்க வேண்டும். அதற்கு 10 நடை போக வேண்டும் அதுவும் M.L.C.-க்கு அப்படி இப்படி என்று சொல்லி வாங்க வேண்டும். அப்புறம் களை எடுக்க வேண்டும். தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும். கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை. இந்த நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கணக்குப் பூராவும் சொல்ல நேரமில்லை. 3 ஏக்கரில் 15 மனு பருத்தி எடுத்தேன். அதாவது 1½ பொதி. நல்ல விளைச்சல் என்றால் 1 ஏக்கருக்கு 10 பொதி அல்லது 7 பொதியாவது காணும். 7 பொதிக்குக் கீழே போனால் குறைந்த வெள்ளாமை. இந்த நிலைமையில் பல விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். நான் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன் எது எதற்கோ Insurance செய்கிறோம். பயிர்—crop insurance செய்ய வேண்டும் என்று பல முறை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி இன்னும் கவனிக்க வில்லை. எப்படிப் போனாலும் பரவாயில்லை என்ற எண்ணம் இருந்தால், விவசாயம் எப்படி முன்னேற்றம் அடைய முடியும்? விளை பொருள் எப்படி அதிகமாகும்? எங்கேயாவது watchman-ஆகப் போனால் கூட, சம்பளம் அதிகம் கிடைக்கும். அதனால் அப்படித்தான் போக அசைப்படுகிறான். விவசாயத்துக்குப் போகும் எண்ணம் இருப்ப தில்லை. இந்த நிலைமையில் இருக்கிற படியால் விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைத் தெரிந்து சாமான்களை விலை குறைத்துக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டியது மிக முக்கியம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, தியாகிகளையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான வேண்டுகோள் ஆகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு மறுபடியும் நன்றி தெரிவித்து அதை வரவேற்று என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 63. Notification issued with G.O. Ms. No. 756, Home, dated 21st February 1962, regarding amendment to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957,

[25th April 1962]

† 64. Notification issued with G.O. Ms. No. 683, Rural Development and Local Administration, dated 21st March 1962, appointing 1st April 1962 as the date on which the Madras Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Act, 1961 (Madras Act XXVII of 1961), shall come into force.

† 65. Notification issued with G.O. Ms. No. 684, Rural Development and Local Administration, dated 21st March 1962, regarding issue of the Madras Panchayat (Application to Transferred Territory) Rules, 1962.

† 66. Notification issued with G.O. Ms. No. 685, Rural Development and Local Administration, dated 21st March 1962.

† 67. Notification issued with G.O. Ms. No. 2371, Local Administration, dated 30th August 1961, regarding amendments to the Rural Development and Local Administration Department Notification No. II-2, No. 380 of 1961, dated the 10th May 1961, published at pages 211-212 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette, dated the 24th May 1961.

† 68. Notification regarding the approval of the bye-laws of the Karkudy Panchayat in Tirunelveli district for the control and management of slaughter-houses and collection of licence fees.

† 69. Notification regarding the approval of the bye-laws of the Ayikudy Panchayat in Tirunelveli district for the control and management of slaughter-houses and collection of licence fees.

† 70. The Madras Sugar Factories Control (Amendment) Ordinance, 1962 (Madras Ordinance No. I of 1962).

* Laid on the table of the House on 21st April 1962.

† Laid on the table of the House on 24th April 1962.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Thursday, the 26th April 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock. Mr. Chairman (THE HON. DR. F. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : We will first take up the questions relating to the Hon. the Minister for Finance as he has some other engagement to keep up.

Madathipathi

* 21 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from any Madathipathi for exemption from celibate life on medical grounds; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is there any code of conduct laid down by anybody for the guidance of these Madathipathis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the code of conduct has to be prescribed by the persons themselves. I am not aware of any code of conduct prescribed by any other person.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Is it not a fact, Sir, that there are already provisions in the Act itself that they should not be immoral and all that? (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member is aware of the provision in the Act.

DR. A. SREENIVASAN : Will it not be in the interest of public and the Madathipathis themselves if the Government were to introduce a Bill to enable them to marry? (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If any Madathipathi were to apply for such permission, whether direct to the Government or through the hon. Member, Government will consider it. (Laughter.)

DR. A. SREENIVASAN : Sir, if the Madathipathis apply to the Government to permit them to marry, will the Government permit them to marry?

[26th April 1962]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: So far as the Government are concerned, they do not stand in the way of the Madathipathis marrying. Government will welcome their marrying as the hon. Member would welcome.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, துறவிகளுடைய வாழ்க்கைக்குக் கூட அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றுவதற்கு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்போதே சட்டம் இருக்கிறது. துறவிகளுக்கூட சீரான வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும். தவறான பாதையில் சென்றால், அதைப்பற்றிக் கூட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, is it a fact that in our State one pseudo-Madathipathi goes about parading a medical certificate said to have been given him by one of the medical officers of the Government to the effect that his life will be in jeopardy if he were to lead a celibate life? (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Government have no information.

Pension

* 22 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications received from teacher-cum-clerks for sanction of pension during 1960-61; and

(b) the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Nil.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, was the verification made at the departmental level or at the Government level as to the receipt of the applications?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, teacher-cum-clerks refer to those who work for some time during the day as a teacher and for some hours of the day as a clerk. We do not have any system of teacher-cum-clerks.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any proposal to consider their cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: But the teacher-cum-clerks system does not exist here. So, there is no question of considering their cases. There have been no cases of teachers who had to work as clerks also on the same day.

* 23 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a trained teacher retiring as a clerk or librarian with combined service as a teacher and clerk or librarian in schools is eligible for pension for his total service; and

(b) if not, whether the period of service as a teacher will secure for him any retirement benefit?

[26th April 1962]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I inform the Government that these are cases of those who have served as clerks for some years and then as teachers or of those who have served as teachers and then as clerks for some years and not of those who performed the combined duty of clerk and teacher for some hours during a particular day? May I, therefore, ask the Government whether they have any proposal to consider such cases and make special provisions under the pension rules to deal with such hard cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, an individual who served for some time in his service as a teacher and for the rest as a clerk or librarian in a school, and who retired as a teacher after 1st April 1955 is eligible for pension for calculating which only his period of service as teacher will be taken into account. If, however, retired as a clerk or librarian after 1st April 1955, he is not eligible for any pension. His period of service as teacher will count only for calculating the Government contribution to teachers' provident fund.

Welfare Conference at Thandalam

* 17 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the petitions submitted to the Hon. the Chief Minister by the villagers of Thandalam, Kancheepuram taluk, during the Welfare Conference held at Thandalam on 5th August 1957, have been brought to the notice of the Government;

(b) if so, the number of petitions on which action has been taken; and

(c) the number of petitions pending disposal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) The petitions referred to do not appear to have been brought to the notice of the Government.

(b) & (c) Do not arise.

இந்த மாதிரி பெட்டிஷன் சர்க்காருக்கு வந்து சொல்லிலே என்று சொல்லியிருக்கிறது.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: முதல் மந்திரியிடம் தான் கொடுத்தோம். அதை மறந்து எங்கோ வைத்துவிட்டார்களோ என்னவோ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் இப்படிச் சொல்கிறார் என்பதற்காகத்தான் ஜில்லா கலெக்டருக்குக் கூட எழுதிக் கேட்டோம். அந்தமாதிரி வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும்கூட கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன 'விஷயம்' என்ன வென்று பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், அதில் சில ரோடுகள் போட வேண்டுமென்று இருந்ததாக அறிந்தோம்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: நாங்கள் 'டிடெய்லட்' ஆகத் தான் கொடுத்தோம். அதைத்தான் எங்கோ மறந்து வைத்துவிட்டார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, தண்டலத்திலே நடைபெற்ற பொதுநல மாநாட்டில் அங்கு வந்திருந்தவர்கள் தனித்தனியாகத் தங்கள் விண்ணப்பங்களை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள்.

[26th April 1962]

அவற்றைப் பெற்று கலெக்டர் அவர்களிடம் பரிசீலனைக்காகக் கொடுத்து உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் கவனக்குறைவால் தவறவிடப் பட்டிருந்தால், அவைகளை அவர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற்று நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதை வரவழைத்துப் பார்த்து அதில் சொன்ன விஷயங்கள்கூட நடந்திருக்கின்றன என்றுதான் ஒப்போது பதில் சொன்னேன்.

Insecticides

* 18 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that insecticides like D.D.T. have been included in the schedule of poison; and

(b) if so, whether police licence is necessary for the sale of such insecticides?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) D.D.T. has not been included in the schedule to the rules under the Poisons Act, 1919. Parathion and Tetraethyl Pyrophosphate are the two insecticides included in the schedule.

(b) Licences are necessary only for the two insecticides included in the schedule.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that the police authorities insist on some of the pharmacists to obtain licences for sale of these insecticides?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If they had done so in the past, this answer would clarify the position.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, may I know what are the steps taken by the Government to see that these insecticides are not sold by the hawkers in the streets, which causes deaths by the people taking bug poison and so on?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there are certain insecticides which are classified as poison and these things cannot be sold without a licence. If people are selling these insecticides classified as poisonous without a licence they will be prosecuted. Public co-operation will be welcome in this behalf.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the number of cases reported in the newspapers of people dying taking this poison, have the Government at least taken sufficient steps to see that such things are prohibited?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I do not understand the question. Does the hon. Member say that these poisons should not be sold at all? They are insecticides and they have got to be sold for bona fide persons who want to use them to kill the germs. Therefore, no inference can be drawn from the fact that some people have taken them and died.

[26th April 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government taken steps to see that hawkers do not sell these things exhibiting posters and other things in the streets?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is exactly what I said before. They have to obtain licences and if they do not obtain the necessary licence, they are liable to prosecution. If particular instances are brought to the notice of the Government, Government will take steps to prosecute them.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it not a fact that the cases that were reported in the daily press, were cases of suicide intentionally committed by certain persons taking these poisons and not because they are sold by those persons? Can anybody prevent men committing suicide?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I have not investigated these cases.

Power-looms

* 19 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start training centres for weavers to work on power-looms; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) There is no proposal to start training centres for power-loom weaving.

SRI S. K. SAMBANDHAN : There were some press reports in which it was stated that the Government have decided to start training centres for weavers to work on power-looms. May I know whether it is not correct?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : So far as the policy with regard to the power-looms is concerned, no decision has been taken. If the decision is taken to introduce power-looms, then the question of having training centres would arise. As it is, there is no proposal to start training centres.

SRI S. K. SAMBANDHAN : It is not a fact that the Government have decided to start power-looms in place of handlooms in some of the co-operative societies and that they have called for applications from the co-operative societies in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, that is true. In our Plan we made provision for introduction of 2,500 power-looms, but since then the handloom interest has represented to the Government of India, and the Government of India have decided not to encourage power-looms. That is the position. So far as this State is concerned, the matter is still under examination by the Government.

[26th April 1962]

* 20 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of weavers' co-operative societies that have applied for the introduction of power-looms till date; and

(b) the number of societies for which permission has been granted till date?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Fifty-one primary weavers' co-operative societies have applied for permission to install power-looms.

(b) Permission to install power-looms has not been granted to any society.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, what is the reason for not giving the permission so far? Is it due to the particular decision of the Central Government or the State Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is in pursuance of the policy which has been presented to the Government of India by the handloom weavers interest themselves. So far as this State Government are concerned, no decision has been taken.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether this Government will decide in favour of, or against the introduction of the power-looms?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I suppose, Sir, prophecy is no part of the politician's duty.

Sugarcane

* 24 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the cane growers of Nellikuppam about the refusal to take the full yield of sugarcane by the East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) The Government of India were addressed in the matter and they have since allotted an additional production quota of 3,000 tons of sugar for this factory.

SRI S. K. SAMBANDHAN: இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது? விவசாயிகள் விளைவிக்கும் எல்லா கரும்புகளையும் ஆலையில் எடுத்துக்கொள்வதாக அரசாங்கம் தீர்மானம் செய்து அதன்படி எடுத்துக் கொள்கிறார்களா? இன்னும் பழையமாதிரி ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுதான் எற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நிலையில் இருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அந்தத் தகவல் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை.

[26th April 1962]

DR. A. SREENIVASAN: Will the Government direct the company to absorb all the sugarcane grown in the area irrespective of the economic condition and the capacity of the plants the company may have? 3-10 p.m.

THE HON. SRI P. KAKKAN: We cannot do it.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE: MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 1 of 1962), as passed by the Assembly, on the 26th April 1962 and signed by him, for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—CALLING ATTENTION TO FAILURE OF PROTECTED WATER SUPPLY TO BHAKTAVATSALAM NAGAR, ADYAR, AND TO DIVISIONS 1 TO 20 AND 70 TO 100 IN MADRAS CITY.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Mr. Chairman, Sir, under rule 42 (1) of the Madras Council Rules, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Public Health to a matter of urgent public importance, namely, the complete failure of protected water-supply to Bhaktavatsalam Nagar, Adyar, for a continuous period of 36 hours from 19th evening to 21st morning and again from 21st evening to 23rd morning and the meagre and irregular supply of protected water in Divisions 1 to 20 and 70 to 100 except a few places like Raja Annamalaipuram and the consequent hardship caused to the residents of these localities in the City and the necessity for immediate action in this regard.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, Gandhi Nagar being at the extreme south of the City and at the tail end of the water-supply distribution system, there was no proper pressure in the mains in this locality and for this reason, this Colony's water-supply was arranged through two wells sunk by the Corporation in Urur and partially supplemented with Red Hills water from the Mandavalli Booster tank situated at Brodies Road end. With the extension of housing colonies still further south, such as Kasturba Nagar, Nehru Nagar and Bhaktavatsalam Nagar, Gandhi Nagar water-supply system was extended to these colonies also. The source of supply not being quite adequate, the water-supply to the southernmost colony, i.e., Bhaktavatsalam Nagar, is meagre, particularly during summer on account of the heavy draw on the distribution system right from the commencement of the trunk mains. The City water-supply is being maintained at about 34 million gallons daily. The maximum quantity of water that can be filtered and sent out is supplied, though defects are noticed at the tail ends more and more as the summer advances.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [26th April 1962]

On receipts of a complaint from the Member of the Council, Vidwan T. Muthukannappan, the Assistant Engineer of the Water Works Department inspected the houses in this locality including the residence of the Member and as the defect was understood to be not caused by any breakdowns, but on account of a general reduction in pressure, action was taken by the Corporation to pump a small extra quantity of water from Mandavalli Booster tank for feeding Bhaktavatsalam Nagar by cutting down supply to that extent from the adjoining areas. This position is now being maintained though there are complaints from the affected localities also.

As regards defective supply to areas comprising divisions 1 to 20 in the north, the North Madras trunk main which is under execution designed for this area exclusively is nearing completion.

In the way the distribution system has been working, except the areas which are very close to the Kilpauk Water Works and those which happen to adjoin the trunk mains, all other areas in the City suffer from defective water-supply, and this is not confined to any particular area in the City. To make the available water go round more equitably to all the divisions, schemes have been prepared for redesigning the distribution system.

Divisions 70 to 77 form part of Zone 5 under the Zonal Scheme. A separate trunk main is proposed to be laid from Kilpauk Water Works to feed this zone, and the work will be taken up by the Corporation shortly.

Divisions 91, 92 and 96 are included in Zone 8-B. A separate main to feed this area has also been sanctioned and the work will be taken up by the Corporation shortly.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

ASSOCIATION OF THREE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON
SUBORDINATE LEGISLATION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir,
I move—

“That this House nominates the following three members to associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1962-63:—

Sri K. Balasubramanya Ayyar.
Sri M. Seshachariar.
Sri A. Gajapathy Nayagar.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That this House nominates the following three members to associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Legislative Assembly for the financial year 1962-63:—

Sri K. Balasubramanya Ayyar.
Sri M. Seshachariar.
Sri A. Gajapathy Nayagar.”

The motion was put and carried.

26th April 1962]

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: We will now continue the discussion on the Governor's Address. Sri K. S. Abdul Wahab will now speak. He will please make a short speech as there are still a large number of speakers and as we have to rise at 6 o'clock.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: மதிப்புமிக்க மன்றத் தலைவர் அவர்களே அன்பு மிக்க அங்கத்தினர் அவர்களே . . .

MR. CHAIRMAN: The hon. Member should always address the Chair.

* SRI K. S. ABDUL WAHAB: Excuse me, Sir.

தலைவர் அவர்களே, நேற்றுப்பேசிய ஸ்ரீமதி திராபுரசுந்தரி அம்மையார் அவர்கள் தங்கள் பேச்சைத் துவக்கும்போது தனக்கு இந்தப் பதவியை அளித்த கவர்னர் பெருமானருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு பேச்சைத் துவக்கினார்கள். அடுத்து எனது அன்புக்குரிய நண்பர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களும் பேச்சைத் துவக்கும்போது தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு பேச்சைத் துவக்கினார்கள். அதைக்கேட்ட நான் என் பேச்சைத் துவக்கும்போது, நானும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு பேச்சைத் துவக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறபோது அடுத்தக்கேள்வி என் சிந்தனையில் ஓடியது யாருக்கு நன்றி செலுத்துவது என்பது. அத்துடன் ஒரு எண்ணம் என் சிந்தனைக்கு வந்தது. எண்ணெய் துணியில் பட்டால், துணி அசுங்க மாறி விடுகிறது. காஸ்டிக் சோடா துணியில் பட்டால் துணி எரிந்து விடுகிறது. ஆனால் அதே காஸ்டிக் சோடாவையும் எண்ணெயையும் ஒன்றாகக் கலந்தால் துணியை வெண்மையாக்கி வெளுக்கும் சோப்பாக்க முடிகிறது. அதுபோல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், முஸ்லீம் லீக்குக்கும் ஏற்பட்ட கூட்டின் பலனாக உருவாகிய சோப் போன்ற பதவி, M.L.C. பதவி எனக்குக் கிடைத்துள்ளது.

SRI K. RAMADASS: காஸ்டிக் சோடா யார்? எண்ணெய் யார்?

SRI K. S. ABDUL WAHAB: அங்கத்தினர் அவர்களே இதைச் சிந்தனை செய்து கொள்ளவேண்டும். அம்மையார் அவர்கள் நன்றி செலுத்தியது போல், தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு நன்றி செலுத்துவது எனக்குப் பொருந்தாது. நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். நன்றி செலுத்தியதுபோல் தனிப்பட்ட ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் நான் நன்றி செலுத்துவதும் சரியல்ல. ஆகவே முதற்கண் நான் முஸ்லீம் லீக் கட்சிக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து என்னை ஆதரித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எனது நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சைத் துவங்குகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, நான் கவர்னர் அவர்களின் உரையின்போது அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டேன். என்னைப்போன்று நூற்றுக்கணக்கான நண்பர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். ஆனால் நான் கலந்து கொண்டதை மட்டும் தனித்து எடுத்து பத்திரிகைகளில் விளம்பரப் படுத்தியதைப் பார்த்தேன். அது தனித்து முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டுமா என்பது ஒரு பிரச்சனை. நான் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டது என்னுடைய சக நண்பர்களில் சிலருக்குச் சிறிது வருத்தம் கொடுத்திருக்கும் என்பதை அறிவேன். அதைப்போலவே எதிர்க்கட்சியில் உள்ள சில அங்கத்தினர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கும் என்பதையும் அறிவேன். இதையே சில நண்பர்கள் இந்தச் செயல் நன்றிகெட்ட செயல் என்று நினைத்திருப்பார்கள். என்னைப் பார்க்கும்போது நான் நன்றி கெட்டவன் என்ற நிலையில் காட்சி அளிக்கிறேன் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நான் சார்ந்துள்ள கட்சியும், நான் சார்ந்த சமுதாயமும் இந்த உலகத்திற்கு நன்றிக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளவை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். முஸ்லீம் லீக்குக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் ஏற்பட்ட கூட்டு தேர்தல்

[Sri K. S. Abdul Wahab] [26th April 1962]

கூட்டு மட்டம்தான். அந்தக் கூட்டு இனி வரக்கூடிய தேர்தல்களிலும் தொடரும் என்பது என் அபிப்பிராயம். நமது அடிப்படை கொள்கைகளிலே இரண்டு கட்சிகளுக்கும் சில வித்தியாசங்கள் உண்டு. அடிப்படை கொள்கைகளைப் பாதிக்காது. எல்லா பிரச்சனைகளிலும் நான் பரிபூரணமாக அவர்களுடன் ஒத்துழைப்பேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் என்பது கட்சி அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு பதவி. அது கட்சியிலே சிரத்தைகொண்டவர்களுக்கு அளிக்கப்படக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். திறமையும், தகுதியும், பாரபட்சமும் அற்ற அரசாங்க நிர்வாகத்தில் உள்ள அதிகாரிக்கு அந்தப் பதவி அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டவர்கள் நாம்.

தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கு வரும் சந்தர்ப்பத்தில், இந்த மன்றத்தில் பேசப்படுகிற பேச்சுக்கள் ஒரு உயர்தர பரணியில், உயர்ந்த தரத்தில் அமையும் என்று கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தேன். பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்ட அன்று, சட்டமன்றத் தலைவர் ஆற்றிய உரை என்னுடைய கற்பனையை ஊர்ஜிதம் செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து நடந்த விவாதங்களைக் கேட்டபோது நான் மிகுந்த அடைந்தேன். இரண்டு அங்கத்தினர்களைத் தவிர, பாக்கி எல்லோரும் உயர்ந்த தரத்தில் பேசினார்கள். ஒரு அங்கத்தினர் பேசும் சமயத்தில் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாத வகையில் அவர் ஒரு சமுதாயத்தின் மீது வெறுப்பு விஷத்தைக் கக்கும் பாணியில் பேசியதைப் பார்த்து மிகவும் வருந்தினேன். இங்கே பேசப் படுவது கவர்னர் உரையின் மீது விவாதமா அல்லது முஸ்லீம் லீக் இந்த நாட்டுக்குத் தேவையா அல்லது தேவை இல்லையா என்ற பிரச்சனையின் மீது விவாதமா என்று சந்தேகப்படும்படி இருந்தது அவர் பேச்சு. பேசுகிறவர்கள் ஆத்திரப்பட்டால் பலன் இல்லை. நிதானத்துடன் பேசினால்தான் எந்த ஒரு பிரச்சனையும் தீர்க்க முடியும். திடீரென்று முஸ்லீம் லீக்கைத் தாக்க முற்படுவது ஏன் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

அங்கத்தினர் முஸ்லீம் லீக் மீது பாய எந்த சம்பவம் அவரை தூண்டி விட்டது என்பது தெரியவில்லை. முஸ்லீம் லீக் பெயரைக் கேட்டவுடனே நெருப்பை மிதித்த குழந்தை துடிப்பதுபோல அங்கத்தினர் என்னுடைய கேள்விகளும்? உணர்ச்சி வசப்பட்டு, ஆலோசனையுடன் பேசுவதற்கு எந்த விஷயத்தையும் தீர்க்க முடியாது.

எனது மதிப்பு மிக்க நண்பர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் கூறியது போல், பந்து வீசுபவர்கள் எந்த வேகத்துடன் பந்து வீசுகிறார்களோ அந்த வேகத்துடன் அது திரும்பி வரும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அங்கத்தினர்கள் தாக்கிப் பேச வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே தேர்தல் முடிந்தது, தேர்தலுடைய பரபரப்பு முடிந்தது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் முடிந்தது என்பது உண்மை. தேர்தலுடைய பரபரப்பு முடிந்ததாக நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. தேர்தலின் reaction என்று சொல்லக்கூடிய விதத்திலே இன்று பல இடங்களிலே பலாத்காரங்கள் தூண்டப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுக்கு குறிப்பாக இரயாக்கப் படுபவர்கள் முஸ்லீம்கள். கூட்டின் காரணமாக முஸ்லீம்கள் ஓர் காங்கு தி.மு. கழகத்திற்கு 100 க்கு 90 க்கு மேல் வாக்களித்தார்கள் என்பது யரவரும் அறிந்த உண்மை. இதைத் தெரிந்த மாற்றுக்கட்சிக் காரர்கள் ஆத்திரப்பட்டு முஸ்லீம்கள் மீது வஞ்சம் தீர்க்கக் கூடிய நிலையில் செயல்கள் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலே கலவரங்கள் செய்ய முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கு போலீசுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் நாம் விஷயங்களைத் தெரிவித்த அதிகாரிகள் சென்று ஓரளவு பாதுகாப்பு அளித்து அடக்கியிருக்கிறார்கள். இவை அகஸ்மத்தாக ஒன்றிரண்டு இடங்களில் ஏற்பட்ட சம்பவங்களா? ஒரே விதமான சம்பவங்கள் நாட்டின் பல இடங்களில் ஏற்படுவதைப்பார்க்கும் போது, இது மாதாண ரீதியில் திட்டமிடப்பட்டு செய்யப்படுகிறதோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டமிட்டு செய்யப்படுகிறதோ அல்லது அகஸ்மத்தாக நடைபெறுகிறதோ, இந்த சம்பவங்களை நல்ல முறையிலே அடக்கி முஸ்லீம்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது இந்த

[26th April 1962] [Sri K. S. Abdul Wahab]

அரசாங்கத்தின் கடமை ஆகும். பொதுமக்கள் மட்டும் ஆத்திரப்பட்டுச் செங்கிறார்கள் என்பது ஒருபுறமிருக்க, ஒரு சில இடங்களிலே அதிகாரிகள் கூட இதற்கு உடந்தையாக இருப்பதை மிகுந்த மன வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் குறிக்க முற்பட்டால், ஒவ்வொன்றையும் வருணிக்க 15 நிமிஷம் ஆகும். ஒன்றிரண்டைமட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு மேலே தொடருகிறேன். பனையூர் என்ற கிராமத்திலே இந்த சம்பவம் நடந்தது. அதைப் பற்றி அரசாங்கம் விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குளத்துரில் ஒரு அதிகாரி முஸ்லீம்களை மிரட்ட முற்பட்டு அதைப்பற்றி கவர்ன்மென்ட்டுக்கு complaint சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இலுப்பூரில் இது போன்ற சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்னும் பல இடங்களில் இது போன்ற சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. இந்த நாட்டிலே முஸ்லீம்களுக்கு தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை. இதைக் கடமை என்று நினைத்து அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும். முஸ்லீம்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அந்தக் கமிட்டி சுற்றிப்பார்த்து நாட்டில் உள்ள சூழ்நிலையை விசாரித்து அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு யோசனைகளை கவர்ன்மென்ட்டுக்கு சமர்ப்பித்து அந்த யோசனைகள் சட்ட மன்றத்தின் அங்கீகாரத்தின் பேரில் செயல்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையிலே இந்த ஆண்டில் கட்டாயக் கல்வி அமுல்படுத்தப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. கட்டாயக் கல்வி உண்மையிலேயே புரண் வெற்றி அடைந்தால், உலக அரங்கிலே பிற்போக்கு நாடு என்ற பெயர் வாங்கி இருக்கும் நம்நாடு வெகு விரைவிலே சில ஆண்டுகளிலே முற்போக்கு நாடு என்ற அடைப்புக்கு உரியதாகக் கூடியது இந்தத் திட்டம். வேறு திட்டங்களைச் சிறிது ஒதுக்கி வைக்கும் நிலை ஏற்பட்டாலும், இதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு துரிதப்படுத்தி அமுல் நடத்தமுடியுமோ, அதைச் செய்ய அரசாங்கம் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில், சில சிக்கல்கள் தொக்கி நிற்கின்றன. அவைகளைத் தீர்க்காமல் திட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டால், நிச்சயமாக சில பயங்கர எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகள் உருவாக ஏது ஏற்படும். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமேயானால், கட்டாயக் கல்வி என்று சொல்லும்போது படிக்காத ஒவ்வொரு சிறுவனையும் பலவந்தமாகப் பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. எத்தனையோ சிறுவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் பல வேலைகள் செய்து தொழிற்சாலையில் ஊழியம் செய்து ஜீவனத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறுவர்களின் வருவாயைக் கொண்டு எத்தனை விதவைத் தாயார்கள், தங்கைமார்கள், தம்பிமார்கள் அனாதையாக உள்ளவர்கள் குடும்பம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்யவேண்டும். திடீரென்று இந்தச் சிறுவர்களைப் பிடித்துப் பள்ளியில் வைத்துவிட்டால், அவர்களுடைய வரும்படியை நமமி இருந்தவர்களின் கதி என்னவாகும்? அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க இந்த அரசாங்கம் கமைப்பட்டது. கட்டாயக் கல்வித் திட்டம் என்பது சாதாரண விஷயம் இல்லை. அதை அமுல் நடத்த பெருந் தொகையைச் செலவு செய்ய வேண்டும். சிறுவர்களை நமமி வாழுகிறவர்களுக்கும் சேர்த்து ஆதரவு அளிக்க முனையும்போது இதன் பலன் இன்னும் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்படிச் செலவு சாத்தியமில்லாதது அல்ல என்பது என் கருத்து. ஆனால் இப்போதுள்ள பொருளாதார நிலையில் இது சாத்தியமில்லாமல் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். எனினும் இது அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இப்போதைய நிலையில் அந்தச் சிறுவர்களுக்குப் படிப்பு, மதிய உணவு மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. அவர்களுக்கு உடுத்த உடையும், 3 வேளை உணவும், இருப்பதற்கு இட வசதியும் இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு உருப்படியான பலன் கிடைக்கும். அப்படியில்லாமல் வெறும் படிப்பும் மதிய

[Sri K. S. Abdul Wahab] [26th April 1962]

உணவும் மட்டும் கொடுத்துவிட்டால், படித்துவிட்டு மத்தியான உணவு சாப்பிட்டுவிட்டு ரோட்டிலே திரிந்தால் அவர்கள் தங்கள் மற்றத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள, திருடர்களாகவும், பிழைக்காக்கட்களாகவும், ரௌடிகளாகவும் மாற நாம் வகை செய்து கொடுத்தவர்கள் ஆவோம். ஆகவே நான் சொல்லுவது—அப்படிப் படிக்கக்கூடியவர்களுக்கு இ வசதியும், உணவு உடை வசதியும் பூரணமாக அளித்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதே. நான் சொல்லுவது ஒன்றும் புதிதான திட்டம் அல்ல. இங்கிலாந்திலே, ரஷ்யாவிலே, அமெரிக்காவிலே கட்டாயக் கல்வி உண்டு. அங்கே எல்லாம் ஹாஸ்டல்களில் பையன்களை வைத்து உணவு, இடம், உடை யாவும் அளித்து அரசாங்கம் அவர்களைப் பராமரிக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலே இந்தத் திட்டம் நடத்தப்பட்டால்தான், அது வெற்றியாக முடியும். இந்த அடிப்படை இல்லாமல் பேருக்குத் திட்டம் நடத்தப் படுமேயானால், நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன் நாம் எந்தப் பலனை நோக்கத்தில் வைத்து திட்டத்தை அமுல் நடத்துகிறோமோ, அதற்கு நேர்மாறான பலனைத்தான் பெறுவோம்.

தலைவரவர்களே, நேற்று முன்தினம் பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் மதிய உணவைப் பற்றிப் பேசும்போது உபாத்தியாயர்கள் சமையல்காரர்களாகவும், ஸ்கூல்கள் சத்திரங்களாகவும் மாறியிருப்பதாக சொன்னார்கள். என்னிடத்திலேயும் பல உபாத்தியாயர்கள் கண்ணீர் வடித்த வகையிலே சொன்னார்கள். தாங்கள் சமையல்காரர்களாக மாறி விட்ட சம்பவங்களை. இது மிகவும் சிந்தனை செலுத்தவேண்டிய விஷயம். அதைத் தீர்ப்பதற்கு சகோதரர் சொன்ன கோரிக்கைகளுக்குக் கூப்பண்களைக் கொடுத்து, ஒரு மத்தியமான இ-த்தில் ஆகாரத்தை ஆக்கி அந்த இ-த்தில் அவர்கள் வந்து சாப்பிட்டுவிட்டுப் போய்விடலாம் என்பது. அத்துடன் நானும் என் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பையன்கள் ஒரு இ-த்தில் போய்விட்டு சாப்பிட்டு வரவேண்டும் என்றால் சில சந்தர்ப்பங்களில் அந்த இடம் ஸ்கூலிலிருந்து பல மைல் தூரத்தில் அமையலாம். சின்னஞ்சிறு சிறார்கள் அவ்வளவு தூரம் வெயிலிலே மதிய உணவுக்காக வந்து போவது, புதிய பல சிக்கல்களை உருவாக்கலாம். அது அவ்வளவு வெற்றிகரமாக முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இரயில்வே பிளாட்பாரங்களில் தயிர் சாதம் பொட்டணங்கள் கட்டி விற்கிறார்கள். அதுபோல ஒரு இ-த்தில் சாப்பாட்டை ஆக்கி பொட்டணங்களாக அதைக்கட்டி இந்த இந்த ஸ்கூலுக்கு இவ்வளவு பொட்டணங்கள் என்று கணக்கிட்டு பட்டுவாடா செய்வது மிகவும் நல்ல முறையில் வெற்றிகரமாக முடியும் என்பது என் சொந்த அபிப்பிராயம். இது செய்யப்படவில்லையென்றால் அரசாங்கம் தன் சொந்தச்செலவில் ஒரு ஸ்கூலுக்கு ஒரு சமையல்காரரை நியமிக்க வேண்டியது அவசியமானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதிக்கப்பட்ட நான் மற்றொரு விஷயமும் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். இங்கு வந்த பிறகு என்னுடைய சகாக்கள் பத்திரிகையில் வந்த ஒரு செய்தியை எனக்குப் படித்துக்காட்டினார்கள். ஒரு ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்பு அதைப் படித்தேன். அதிலே பாகிஸ்தானிலிருந்து சில அதிகாரிகள் சொன்னதாக ஒரு செய்தி இருந்தது. இந்தியாபீது படைமேடுக்கக் கூடிய நிலை வந்தால் காஷ்மீர் மட்டுமல்ல, டில்லி வரையில் மட்டுமல்ல, மதராசையும் நாங்கள் கைப்பிடித்துவிடுவோம் என்று அவர்கள் பேசியதாக ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். இதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் சொல்லவேண்டியது அவசியமென்றும் நினைக்கிறேன். ஆனால் அப்படிப் படைமேடுத்து வரக்கூடிய நிலை வந்தால், அவர்களை எதிர்த்து அவர்களை விரட்டி, அடிக்கக்கூடிய புனிதப் போரின் முன்னணியிலே எங்களுடைய முஸ்லீம் லீக் அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள் என்பதை இங்கு உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய சகாக்களிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவர்கள், நீங்கள் முன்னணியில் இருந்தால், நாங்களும் தொடர்ந்துவந்து எதிர்த்துப் போராடத் தயாராக இருப்பதற்கு உறுதி கூறுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லிக்கொண்டு இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதியளித்த சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[26th April 1962]

SRI S. K. SAMBANDHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, பொதுத் தேர்தலில் பெருவாரியாக வெற்றிபெற்று அமைதிபான சூழ்நிலையில் அடக்கமான அமைச்சரவை ஏற்படுத்தி அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடத்திவரும் முதன் மந்திரி அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய சக மந்திரிகளுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொல்லியிருக்கிறபடி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாவது ஆண்டிலும் அதற்கு முன் திட்டங்களிலும் செய்த நல்ல காரியங்களுக்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். நல்ல காரியங்கள் பல செய்திருந்தாலும்கூட, அரசாங்கம் எந்தெந்த முறையிலே செய்திருந்தால், இன்னும் மக்கள் அதை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள் என்பதையும் நாம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு ஒரு சில குறைகளையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே பண வசதி மட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதாது, அதோடு நல்ல திறமையான நிர்வாகம் இல்லையென்றால் ஒன்றும் சரியாக நடத்தமுடியாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நமது நாட்டிலே இருந்த நிர்வாகத் திறமையையும் இப்போது ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் உள்ள அலுவலர்கள் நிலையம் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், எண்ணிக்கையில் அதிகமாகப் பெருகிக்கொண்டே போகிறதே தவிர, நிர்வாகத் திறமை அந்த அளவுக்கு இருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர்கள் அதிகமாகத் தெரிந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இருந்தாலும் அவர்கள் என் ஒன்றுத்தெரியாத நிலையில் இருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. ஒருக்கால் இவ்வெல்லாம் தானாகவே சரியாகிவிடும் என்று நினைக்கிறார்களா என்று சந்தேகப்படுக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களோ என்று எனக்குப் புரியவில்லை. பக்கத்தில் இருக்கும் நணரகூட பேசும்போது, நிர்வாகத் துறையில் எவ்வளவு, ஊழல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன, சாதாரண எழை மக்கள் ஒரு சின்ன அத்தாட்சிப் பத்திரம் பெறுவதற்குக்கூட எவ்வளவு சிரமப்படுகிறார்கள் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறியது ஒரு பங்கு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதைப்போல பல மடங்கு சிரமங்கள் இன்று சாதாரண மக்களுக்கு அன்றாட நிகழ்ச்சிகளில் ஏற்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. தாலுகா அலுவலகங்கள் உள்ள இடங்களில் நடக்கின்ற கொடுமைகளை என்னால் பார்க்க முடிகின்றது. என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு நாளிலே முடிக்கவேண்டிய காரியங்களை ஒரு மாதத்தில்கூட சாதிக்க முடியவில்லை. உண்மையான தொண்டு செய்ய எண்ணுமின்றவர்கள், உறுப்பினர் நிலையிலே உள்ளவர்கள், நாள் கடக்காத வகையில் சாதித்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றத்திலே உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கே இந்த நிலை இருக்குமானால் சாதாரண மக்களுக்கு எந்தவகையில் காரியங்கள் நிறைவேறும்? அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தோடு எந்த நல்ல காரியங்கள் யெவ்வளவு எந்தச் சலுகைகளை அளித்தாலும் அது உடனடியாக சாதாரண மக்களுக்குப் பரப்புகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அவர்களுடைய பஷ்டங்கள் உடனுக்குடன் போக்கப்படுவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

3 40.
P. 3.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஏற்படுத்தி, அதிகாரத்தைப் பெரிய இ-த்திலிருந்து அதாவது சென்னையிலுள்ள தலைமை பீடத்திலிருந்து மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கவர்னர் அவர்கள் மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாமும் அதைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைவவேண்டியது தான். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எந்த அளவிலே நடைபெற்று வருகின்றன, அவைகளுக்கு எந்த அளவிலே அதிகாரங்கள் கொடுக்கப் பட்டு வருகின்றன என்பதை அவ்வப்போது அரசாங்கம் அலசிப்பார்க்க வேண்டும். அதைக் கண்காணித்து வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri S. K. Sambandhan] [26th April 1962]

கொண்டு. எந்தவிதமான அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சிறு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலிருந்து நம் நாட்டிலுள்ள எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் செயல்பட ஆரம்பித்தன. அதற்குப் பிறகு இண்டு மாதங்கள் கழித்தோ என்னவோ அரசாங்கம் ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தங்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று பார்வையிடுவது official visit ஆகாது, அப்படி கருதப்படவும் மாட்டாது என்று ஒரு ஜி.ஓ. அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை நினைத்தால் சிரிப்பதா அழுவதா. என்ற நிலைமையான ஏற்படுகிறது. மக்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கிவிட்டோம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்தி அந்த யூனியன்களுக்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் ஒருவரையே தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்குக் கீழ் ஆரம்பப் பள்ளிகளின் கண்காணிப்பு வேலைகளைக் கொடுத்துவிட்டு, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களைப் போய் மேற்பார்வை செய்வது என்றால் அது அக்கார்பூர்வமானதாக இருக்காது என்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறது என்றால் அதை என்னவென்று நினைப்பது? இதை மீண்டும் சீர்தரக்கூடாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தமாதிரி அதிகாரங்களைப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு எவ்வளவு கொடுத்தாலும் போதாது. அதற்குப்பதிலாக அரசாங்கமே இவ்வளவு எல்லாம் தன்னிடத்திலிருந்து வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வது நல்லதாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு இதைச் சொன்னேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்திவிட்டோமே தவிர, போதுமான அதிகாரமும் நிதிவசதியும் இல்லாமல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நிலைமையில் முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று எத்தனை திட்டங்களைப் போட்டாலும் நிறுவேறுது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மக்கள் சுகமடைய முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஆரம்பப் பள்ளிகள்பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். கட்டாயக் கல்வி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பற்றியும் சொன்னார்கள். எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடையக்கூடியது தான். ஆனால் கல்வியின் தரம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொஞ்சகாலத்திற்கு ஒரு பத்தாண்டு காலத்திற்கு அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தால் நல்லது. அதிலுள்ள தரக்குறைவையும், கெடுதல்களையும் கண்டு, நல்லது இருந்தால் இன்னும் நல்லது செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது பள்ளிக்கூடங்களிலே சொல்லிக்கொடுக்கப்படும் படிப்பானது பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அல்லது இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த படிப்பை விட மிகமிக தரக்குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நண்பர் ஒருவர் சொன்னார் செக்ஷன் பி படிப்புதரம் மோசமாகக் குறைந்துவிட்டது. அதைவிட முக்கியமானது ஆரம்பப் பள்ளிப்படிப்பு. இந்த ஆரம்பப் படிப்பின் தரம் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து அதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, ஆசிரியர்களைப் பற்றி நமது நண்பர்கள் பலர் எடுத்து சொன்னார்கள். முக்கியமாக அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இருக்கிற தொகை வித்தியாசத்தை முக்கியமாக அவசியமாக, உதாரணமாக, அரசாங்கம் கவனித்து நீச வேண்டும். சாதாரண சின்ன விஷயத்தில்கூட, இந்த வித்தியாசம் இருந்து வருகிறது. உதாரணமாக அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் மேற்பார்வை அலுவலுக்காக வேறு எங்கேனும் போடப்பட்டால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் allowance, remuneration க்கும் சாதாரண பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து அதே மேற்பார்வை வேலைக்குப் போடப்படும் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுடைய ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் allowance-க்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக நண்பர்கள் சொன்னதுபோல் S.S.L.C. படித்து விட்டு Lower Division Clerk-ஆக, குமாஸ்தாவாகப் போகும் அந்த குமாஸ்தாவுக்கும், S.S.L.C. படித்து விட்டு இரண்டு ஆண்டுகள்

26th April 1962] [Sri S. K. Sambandhan]

ஆசிரியராக வேண்டுமென்று பயிற்சி பெற்று கஷ்டப்பட்டு ஆசிரியர் பதவி அடைந்து உள்ளவர்களுக்கும் இருக்கும் சமபல வித்தியாசத்தை உடனடியாகக் கவனித்து நீக்கவேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை போன்ற நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை allowance உடனடியாகக் கிடைக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் பல இடங்களில் பல ஆசிரியர்களைச் சந்தித்துக் கேட்ட போது, சென்னை, மதுரை போன்ற நகரங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது, இதைத்தான் முதலாவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னால் சாதாரணமாக சின்ன விஷயம். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்கள் இந்தப் பெரிய நகரங்களில் அதிகமாக இருந்தாலும், ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கையை எடுத்துக்கொண்டால், ஓரளவுதான் இருக்கும். அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு இவ்வளவு நாள் அக்கறை இல்லாது இருந்ததை நினைத்துப் பார்த்தால் வேட்கையாக இருக்கிறது. காப்பாடுவதில் இருக்கக்கூடிய கடைத்தர சிப்பந்திகளுக்குக் கூட வீட்டு வாடகை வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. முக்கியமான ஒரு நல்ல தொழிலைச் செய்யும் இந்த ஆசிரியர்களின் விஷயத்தில் ஏன் பாராமுகமாக இருக்கவேண்டுமோ என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த மாதிரியான விஷயத்தில் பாராமுகமாக இருந்தால், அவர்களுடைய டயூ பாவம் எந்த நிலையில் இருக்கும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயத்தில் நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒன்பது லட்சம் டன் அதிகமாக இந்த இண்டாவது திட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியதுதான். இத்தயாதிரி வேலைகளில், பல்வேலைகளில் பணம் விரயமாக்கப்படுகிறதே தவிர, மக்களுக்குப் பயன்படும் விதத்தில் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக ஒன்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மண் அரிப்பு தடுப்பு வேலை நடந்த கொண்டு வருகிறது, மாநிலம் பூராவும். இந்த மண் அரிப்பு தடுப்பு வேலை எந்த அதிகாரியின்கீழ் யார் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் பலமுறை விசாரித்தும் தெரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. அதை மேற்கொண்டு விசாரிக்கவும் முடியவில்லை. மண் அரிப்பு தடுப்பு நடத்தி ஒரு ஊருக்குச் சென்று, ஒருவருடைய நிலத்தில், அந்த நிலச்சொந்தகாரருக்கும் சொல்லாமல் மண் அரிப்பு தடுப்பு வேலை என்று நடத்திப் பிறகு சம்மதம் கேட்க வருகிறார்கள். செய்த பிறகு சம்மதம் கேட்கிறபோது, நிலச் சொந்தகாரர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து சொந்தகாரர்களின் ஆதரவைப்பெற்று, சம்மதத்தைப் பெற்று, செய்யும்படி சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தது, முக்கியமாகத் தொழிலைப் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக அடைந்திருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். குறிப்பாக ஒரு சில மாநிலங்களைப் பார்த்து, நம் மாநில தொழில் வளர்ச்சியையும் பார்த்தால் ஓரளவு நாம் அதிக அளவில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம். நமக்குத் தொழில் வளம் இருக்கிறது என்று மகிழ்ச்சி அடையும் நிலை தான் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நம்மை விட அதிகமாக முன்னேறியிருக்கிற வங்காளம்—மேற்கு வங்காளம்—போன்ற மாநிலங்களைப் பார்த்தால் நாம் இன்னும் வளர் வேண்டிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறோம் இந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான நிலக்கரிக்கு அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தொழிலதிபர்கள் சொல்ல, இந்தச் சபையிலே அதைத் தொழிலதிபரான சனம் அங்கத்தினர் S. R. P. பொன்னுசாமி செட்டியார் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நிலக்கரியைப் பற்றி அடிக்கடி இந்தச் சபையிலும் கீழ் சபையிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். குறிப்பிட்டே கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர, அரசாங்கம் என் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால், நிலையைப் பற்றி ஒருவாறு இருந்தாலும், தட்பெப்பாடு இல்லாமல் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடும். அரசாங்கம் தூங்குகிறதே என்பதைப்பற்றி நீங்கள்

3-80
p.m.

[Sri M. Seshachariar] [26th April 1962]

after any breakdown, write to the companies for quotations. It is not possible for them to foresee the difficulties that might arise for want of spare parts. When tenders are called for, they come from a number of companies. It takes some time. Meanwhile, the work suffers and production suffers. The workmen are there without any work for days together. I would like to say that the person must be given training before they are asked to take up any kind of business. It is only in the co-operative field I find this difficulty. I have seen it myself. Therefore, Sir, I say that in all these cases the personnel have to be given some kind of training before they are employed.

4-00 Sir, there is only one other point to which I would like to
9.00 make a reference. The Central Government are already trying to pass legislation in that regard. There are a number of young people who would like to be apprenticed in some job or other. We give any amount of help to the big industries. We give them power, we give them loan, we acquire land on their behalf, and we give them water—any quantity of water even to the detriment of the people of the locality also. But in spite of all these, it is very difficult to persuade these people to take apprentices in their factories and workshops. This is under the active consideration of the Central Government now, and I understand there is to be a legislation to force these people to take a certain number of apprentices.

The other point I wish to refer to is about the Panchayat Unions. My hon. Friend Sri S. K. Sambandhan was just now mentioning that the Chairman of the Panchayat Unions were not in a position to inspect schools. I am sorry he is mistaken. As per the Government order, the official visitors are the Chairman of the Panchayat Unions and also the members of that area.

SRI S. K. SAMBANDHAN: The hon. Member has misunderstood me. There is a Government order saying that the visits made by the Panchayat Union Chairman to elementary schools will not be official visits.

AN HON. MEMBER: For purpose of travelling allowance.

SRI M. SESHACHARIAR: As per the Government Order which I have also seen, the Chairman of the Panchayat Union is considered an official visitor for purposes of inspection. It may be that in respect of certain matters the Chairman has not got certain powers which others had in the District Board. As a matter of fact, appointments of clerks and teachers is made by the Chairman although he has no powers of punishment. This the District Board President had. That is the only difference. As regards the other matters, the powers that the District Board Presidents had, I think, the Chairmen of the Unions also have.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I meant only Commissioners, and said that the appointments were made by the Committee.

[26th April 1962]

SRI M. SESHACHARIAR: It is recommended by the appointments committee. The Commissioner appoints on the authority of the Chairman. The Commissioner has no independent right to appoint unless the committee passes a resolution. It is not as if the executive head makes the appointment. He only issues the order. That is all (Interruption). I am sorry we do not seem to agree.

The other thing I would like to refer to with regard to the Panchayat Unions is this. So much of improvement has taken place. We see so many roads have come up. Many schools have come up. The only thing that is not attended to carefully is the extension work. We have extension officers for co-operation, for agriculture and for various other things. The Industries Extension Officers have done very little work. In regard to co-operation, the one point which I would like the Hon. the Minister for Co-operation to note is this. I have been emphasising it on more than one occasion. The extension officer has no control over the Bank supervisors. Supervisors are appointed by the Banks and they would not allow them to be supervised by the extension officers.

I will refer only to one other point and finish. The Governor has said in his address that we are to get an additional sum of Rs. 2½ crores according to the recent decision of the Finance Commission. No one can say that it is a boon. In respect of income-tax, though a portion of the company tax has gone away, still the Commission has recommended the grant of 66-2/3 per cent of the entire income-tax collection instead of the original grant of 60 per cent. But unfortunately, weightage is given to collection, presumably due to the agitation of West Bengal and Bombay where collections are much more. Now it is to be 20 per cent while it was only 10 per cent formerly. I do not know why this should be done. We have been hard hit in respect of allocation of excise duty also. We get a little less than what Andhra would get; may be on the ground of consumption. If it is to be on the basis of population, our population is a little more than that of Andhra. But still our share is a little less. As regards special grants and grants-in-aid also, our State has not got a fair deal.

Thank you, Mr. Chairman. I do not want to exceed the time limit and cause you embarrassment.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மன்றத்தலைவர் அவர்களே, மதிப்புக்குரிய கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையை மனமார ஆதரித்து வரவேற்கிறேன். இதை வரவேற்றுப் பேசுகிறபோது, ஒரு செய்தியை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. சில ஆண்டுகளாக ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியினர் கவர்னர் பெருமகனாரது உரை நிகழ்த்து விழாவுக்கு வராமல் நின்று விடுகிறார்கள். இதிலே எந்த விதமான பொருத்தம் இருக்கிறது என்று என்னால் யூகித்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. உண்மையிலேயே இது வருந்தத்தக்க நிலைதான். இந்திய அரசியல் அமைப்பின் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக, மதித்து நடப்பதாக, முதல் நான் பதவிப் பிரமாணம் செய்துவிட்டு அடுத்த நான் அதை மதியாமல் வெளி நடப்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதுதான் என்னால் யூகிக்க முடியவில்லை. இரண்டாவதாக கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையாற்று விழாவில் கலந்து கொள்ளாமல் உரை பற்றிய விவாதம் நடக்கிற போது

[Sri M. Seshachariar] [26th April 1962]

after any breakdown, write to the companies for quotations. It is not possible for them to foresee the difficulties that might arise for want of spare parts. When tenders are called for, they come from a number of companies. It takes some time. Meanwhile, the work suffers and production suffers. The workmen are there without any work for days together. I would like to say that the person must be given training before they are asked to take up any kind of business. It is only in the co-operative field I find this difficulty. I have seen it myself. Therefore, Sir, I say that in all these cases the personnel have to be given some kind of training before they are employed.

4-00 Sir, there is only one other point to which I would like to 9.00 make a reference. The Central Government are already trying to pass legislation in that regard. There are a number of young people who would like to be apprenticed in some job or other. We give any amount of help to the big industries. We give them power, we give them loan, we acquire land on their behalf, and we give them water—any quantity of water even to the detriment of the people of the locality also. But in spite of all these, it is very difficult to persuade these people to take apprentices in their factories and workshops. This is under the active consideration of the Central Government now, and I understand there is to be a legislation to force these people to take a certain number of apprentices.

The other point I wish to refer to is about the Panchayat Unions. My hon. Friend Sri S. K. Sambandhan was just now mentioning that the Chairman of the Panchayat Unions were not in a position to inspect schools. I am sorry he is mistaken. As per the Government order, the official visitors are the Chairman of the Panchayat Unions and also the members of that area.

SRI S. K. SAMBANDHAN: The hon. Member has misunderstood me. There is a Government order saying that the visits made by the Panchayat Union Chairman to elementary schools will not be official visits.

AN HON. MEMBER: For purpose of travelling allowance.

SRI M. SESHACHARIAR: As per the Government Order which I have also seen, the Chairman of the Panchayat Union is considered an official visitor for purposes of inspection. It may be that in respect of certain matters the Chairman has not got certain powers which others had in the District Board. As a matter of fact, appointments of clerks and teachers is made by the Chairman although he has no powers of punishment. This the District Board President had. That is the only difference. As regards the other matters, the powers that the District Board Presidents had, I think, the Chairmen of the Unions also have.

SRI S. K. SAMBANDHAN: I meant only Commissioners, and said that the appointments were made by the Committee.

[26th April 1962]

SRI M. SESHACHARIAR: It is recommended by the appointments committee. The Commissioner appoints on the authority of the Chairman. The Commissioner has no independent right to appoint unless the committee passes a resolution. It is not as if the executive head makes the appointment. He only issues the order. That is all (Interruption). I am sorry we do not seem to agree.

The other thing I would like to refer to with regard to the Panchayat Unions is this. So much of improvement has taken place. We see so many roads have come up. Many schools have come up. The only thing that is not attended to carefully is the extension work. We have extension officers for co-operation, for agriculture and for various other things. The Industries Extension Officers have done very little work. In regard to co-operation, the one point which I would like the Hon. the Minister for Co-operation to note is this. I have been emphasising it on more than one occasion. The extension officer has no control over the Bank supervisors. Supervisors are appointed by the Banks and they would not allow them to be supervised by the extension officers.

I will refer only to one other point and finish. The Governor has said in his address that we are to get an additional sum of Rs. 2½ crores according to the recent decision of the Finance Commission. No one can say that it is a boon. In respect of income-tax, though a portion of the company tax has gone away, still the Commission has recommended the grant of 66-2/3 per cent of the entire income-tax collection instead of the original grant of 60 per cent. But unfortunately, weightage is given to collection presumably due to the agitation of West Bengal and Bombay where collections are much more. Now it is to be 20 per cent while it was only 10 per cent formerly. I do not know why this should be done. We have been hard hit in respect of allocation of excise duty also. We get a little less than what Andhra would get; may be on the ground of consumption. If it is to be on the basis of population, our population is a little more than that of Andhra. But still our share is a little less. As regards special grants and grants-in-aid also, our State has not got a fair deal.

Thank you, Mr. Chairman. I do not want to exceed the time limit and cause you embarrassment.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : மன்றத்தலைவர் அவர்களே, மதிப்புக்குரிய கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையை மனமார ஆதரித்து வரவேற்கிறேன். இதை வரவேற்றுப் பேசுகிறபோது, ஒரு செய்தியை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. சில ஆண்டுகளாக ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியினர் கவர்னர் பெருமகனாரை உரை நிகழ்த்து விழாவுக்கு வராமல் நின்று விடுகிறார்கள். இதிலே எந்த விதமான பொருத்தம் இருக்கிறது என்று என்னால் யூசித்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. உண்மையிலேயே இது வருந்தத்தக்க நிலைதான். இந்திய அரசியல் அமைப்பின் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவதாக, மதித்து நடப்பதாக, முதல் நாள் பதவிப் பிரமாணம் செய்துவிட்டு அடுத்த நாள் அதை மதியாமல் வெளியே நடிப்பது எப்படியும் பொருந்தும் என்பதுதான் என்னால் யூகிக்க முடியவில்லை. இரண்டாவதாக கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையாற்றும் விழாவில் கலந்து கொள்ளாமல் உரை பற்றிய விவாதம் நடக்கிற போது

[Vidwan T. Muthukannappan] [26th April 1962]

அதிலே கீலந்து கொள்ளுவது என்பது சரியா, முறையா, பொருத்தமா என்பதை அஷ்களே சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும் என்று விட்டு விடுகிறேன். இந்த உரையிலே கவர்னர் பெருமகனார் அரிய பல செய்திகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: சுதந்திரம் இருக்கிறது அல்லவா எல்லோருக்கும். வராமல் இருக்கிறதற்குக் கூட சுதந்திரம் இருக்கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: ஆமாம்! விடுதலை அடைந்த வெற்றித் திரு நாட்டிலே மக்களுக்கெல்லாம் பேச்சு சுதந்திரம், எண்ணச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், எல்லா சுதந்திரமும் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த நண்பர்கள் அச் சுதந்திரத்தைச் சுதந்திரமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அவ்வளவுதான்! (சிரிப்பு).

அடுத்தபடியாக இந்த உரையிலே ஒரு முக்கிய செய்தி குறிப்பிடப் பட்டிருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதாவது ஆழ் கடல் மீன் பிடிப்புத் திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஐப்பானியரின் ஒத்துழைப்புடன் ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புப் பிரிவு ஒன்றை அமைப்பதற்கான ஒரு புதிய திட்டம் அரசாங்கத்தின் தீவிரப் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சபையில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக ஆழ் கடல் மீன் பிடிப்புத் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே 620 மைல் நீள முள்ள கடற்கரை இருக்கிறது. 12 கோடி ஏக்கர் மீன் பிடி பகுதி இருக்கிறது. இதில் 40 லட்சம் ஏக்கர் விஸ்தீரணத்தில் தான் இப்போது பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதாவது 3 சத வீதப் பகுதியில் தான் பிடிக்கப்படுகிறது. எஞ்சிய 97 சத வீதம் பகுதியில் மீன் பிடிக்கப் படுகவில்லை. நிலத்திலே கிடைக்கக்கூடிய உணவைப் பெருத்த அளவில் திட்டி வருகிறது அரசாங்கம். யாவரும் மெச்சக்கூடிய விதத்தில் நீரி லிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வளத்தையும் அதிகமாகத் திட்ட வேண்டும் என்று பல முறை கூறியதன் பயனாக ஐப்பானிய உதவியோடு ஆழ் கடல் மீன் பிடிப்புத் திட்டம் வருவது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மேலும் அமைச்சர் திரு. மன்றாடியார் அவர்கள் மீன் இலாகாவை வகித்துவருவது குறித்து மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். அவர் ஏழை எளியவர்கள் பிற்பட்டவர்கள் மீது அன்பும் இரக்கமும் கொண்டவர்.

THE HON SRI R. VENKATARAMAN: மீன் சாப்பிடுவதில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: எனக்கு ஒரு அனுபவம் இருக்கிறது. மீன் உண்ணுகிறவர்களை விட உண்ணாதவர்களிடத்தில் இந்தப் பொறுப்பு இருக்கும்போது தான் சிறந்த அளவில் நல்ல காரியம் செய்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக மதிப்புக்குரிய நிதி அமைச்சரவர்கள் முன்னாள் மீன்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது தான் உண்மையிலேயே மீன் இலாகாவைச் சிறந்த இலாகாவாக ஆக்கினார்கள். அவர் காலம் முகல் தான் அது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு உருப்படியான காரியம் செய்யத் துவங்கி இருக்கிறது.

4-10 a.m. அடுத்தபடியாக, இதிலே இரயில்வே போக்கு வரத்து சம்பந்தமாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. புதிய இரயில் பாதைகள் அமைப்பது பற்றி, இந்தப் போக்கு வரத்து வசதிகளைப்பற்றி நினைக்கும்போது, சென்னை போக்கு வரத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. சென்னையிலே ஐன் நெருக்கம் அளவு கடந்து இருக்கிறது. போக்கு வரத்து வசதிகளைச் சீர் பண்ணுவதற்கு மக்களுக்கு பலவிதத்திலும் உதவி செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி செய்து வருகிறது. ஏராளமான பஸ்களை விடுகிறார்கள். அப்படி விட்டாலும், அதை ஈடு செய்ய முடியாமல் கொஞ்சம் சங்கடப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அடையாறு மூக்குப் பக்கத்திலுள்ள திருவான்மையூரிலிருந்து எண்ணூர் வரை மரினா

[26th April 1962] [Vidwan T. Muthukannappan]

ஒட்டி மின்சார இரயில் —எலக்ட்ரிக் டிரெயின்—சர்வீசை ஏற்படுத்தினால் அதனைச் சென்னை அரசாங்கம் மேற்கொண்டால், போக்கு வரத்துப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிடலாம் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து. அடையாறு முதல் எண்ணூர் வரை பக்கிங்ஹாம் கால்வாயை ஆழப்படுத்தி அகலப்படுத்தி விசைப்படகுகள் விட்டால் இந்த போக்கு வரத்து நெரிசல் மேலும் தீர்ந்து மக்கள் திருப்தி அடைவார்கள். அந்த முறையிலேதான் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் திரு. சேஷாச்சாரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தொழில் துறையிலே இந்த நாடு—தமிழ் நாடு வெகு விரைவாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலேயும் பெருத்த முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். இந்த உரையிலேகூட கவர்னர் பெருமகனார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். புதிய காகிதத் தொழிற்சாலை, மேட்டூரில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை, பெரிய கலப்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை, ரசாடன உரத் தொழிற்சாலை, மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள், திருச்சியில் கனரகக் கொதிகலன் தொழிற்சாலை, உதகையில் நிழற்படத் தொழிற்சாலை, கிண்டியில் அறுவை சிகிச்சைக் கருவிகள் தொழிற்சாலை, ஆவடியில் கனரக இராணுவ வண்டிகள், இராணுவ தளவாடங்கள் உற்பத்தி சாலைகள் இவைகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே தமிழ் நாடு பெருத்த அளவிலே துரிதமாக முன்னேறுகிறது. தென்னாட்டின் தொழில் துறை முன்னேற்றம் கண்டு எந்நாடும் திகைக்கிறது! வட நாடு அதிகரித்தால் வாயைப் பிளக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இறுதியாக ஒன்றே ஒன்றைமட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமகனாரின் உரைக்குப் பல நண்பர்கள் பல திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிலர் ஒரு பெரிய பட்டியலையே கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை நினைக்கிறபோது, கவர்னர் உரையின் தத்துவத்தை உண்மையிலேயே புரிந்துகொண்டார்களா இல்லையா என்பது எனக்குப் பெரிய சந்தேகமாக உள்ளது. கிட்டத்தட்ட இரண்டு சபைகளிலேயும் சேர்ந்து 270 அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடைய உள்ளத்திலேயும் எந்தெந்தக் குறைபாடுகள், எண்ணங்கள், தேவைகள் தோன்றுகின்றனவோ அத்தனையையும் திருத்தமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நேற்று என் மதிப்புக்குரிய நண்பர் திரு. எ. கே. தங்கவேல் முதலியார் அவர்கள், அவர்களுக்கே உரிய பாஷையில், உரிய பாணியில் தேர்தலைப்பற்றிப் பேசும்போது, ஆளும் கட்சியினர் சில ஊழல்களைச் செய்ததாகவும், வன்முறையில் இறங்கியதாகவும், செங்கற்பட்டு ஜில்லா காஞ்சிபுரத்தைப்பற்றிய வரையில் சொன்னார்கள். நானும் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவாசி என்ற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேர்தலின்போது ஒரு சைக்கிள் ஊர்வலம் சென்றதை என் கண்ணிலேயே பார்த்தேன். நான் ஒரு கட்சிக்காரன் என்ற கண்ணோட்டத்தில் சொல்லவில்லை, பொது மனிதன் என்ற எண்ணத்துடன் சொல்கிறேன். அதில் சென்ற ஒவ்வொரு சைக்கிளிலும் மூன்று பேர்கள், முன்னே ஒருவர், நடுவில் ஒருவர், பின்னே ஒருவர் உட்கார்ந்துகொண்டு தங்கள் கட்சிக் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். அதற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் போலீஸ்காரர்களும், போலீஸ் சப்இன்ஸ்பெக்டர்களும் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஊர்வலத்தில் சென்ற பலர் மிக நன்றாகக் குடித்துவிட்டு கொடுமையான கீழ்த்தரமான மொழிகளிலே பேசிக்கொண்டு தங்கள் எதிர்கட்சியினரைக் கேவலமாகத் திட்டிக்கொண்டு போனார்கள். இதை யெல்லாம் அந்தப் போலீஸ்காரர்கள் அமைதியாகப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொண்டு சென்றதைப் பார்த்த எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது. தொடர்பில் ஒட்டிக்கொண்டவர்கள் ஒன்றை ஒன்பதாகத் திரித்துத் தங்கள் குடி மூழ்கிப் போய்விட்டதாகக் கூப்பாடு போடுவார்கள். தேர்தலை நடக்க வொட்டாமல் செய்துவிடவும் திட்டமிட்டிருந்தனர். அவர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டாலும் பரவாயில்லை, நாம் அமைதியை மட்டும் கவனிப்போம். பொதுமக்களுடைய அமைதிக்குப்

[Vidwan T. Muthukannappan] [26th April 1962]

பங்கம் இல்லாமல் இருந்தால் போதும் என்ற அளவில்தான் நமது முதன் மந்திரி அவர்கள் அவர்களுக்கு உத்திரவு போட்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தக் கொடுமைகளையெல்லாம் சகித்துக்கொண்ட நமது முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்களை கலிகால தர்மராஜர் என்று கூட இதைப் பார்க்கும்போது நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இங்கே மகா ராஜதக் கதையில் ஒரு பகுதி நினைவுக்கு வருகிறது. கௌரவர்கள் கொடுமைக்குமேல் கொடுமை இழைப்பதைக் கண்ட பீமன் வெகுண்டான்.

நாட்டைவைத்துத் தோற்றான்—அண்ணன்
நாங்கள் பொறுத்திருந்தோம்
மீட்டும் எமையடிமை வைத்தான்
மேலும் பொறுத்திருந்தோம்
துருபதன் மகளைத்—திட்டத்
துயம் நன்னுடற் பிறப்பை
இருபகடை யென்றாய்—ஐயோ,
இவர்க்கடிமை யென்றாய்
இது பொறுப்பதில்லை—தம்பி
எரிதழல் கொண்டுவா
கதிரை வைத்திழந்தான்—அண்ணன்
கையை எரித்திடுவோம்.

என்று அண்ணனை வெகுண்டு பேசினான் பீமன். ஆனால் அண்ணன் தர்மர் ஒன்றும் பேசவில்லை. அப்போதும் பொறுமையாக இருந்தார். அதைப்போலத்தான் கலியுக தர்மராஜரான நமது முதலமைச்சர் காம ராஜர் இவர்கள் செய்த வன்செயல்களை காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் தமக்கே உரித்தான பொறுமையுடன் இருக்கட்டும், பார்க்கலாம், என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். உண்மை அப்படியிருக்க எதிர்க்கட்சியினர் பிறர்மீது வேண்டுமென்றே குற்றம்சொல்வது தகாது. தாங்கள் செய்த குற்றத்தை பி. ருட்மல் சாட்டிக்கொண்டிருக்காமல் அந்தப் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டுக் கவர்னர் பெருமகனார் அவர்கள் உரையில் கூறி இருப்பதையே அதாவது “நாடு நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நல்ல விதமாக நடைபெறுவதற்கு நாம் அனைவரும் பணிபுரிகிறோம்” என்ற வாசகத்தை மீண்டும் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்திக் கவர்னர் பெருமகனார் அவர்களின் உரையை வரவேற்று ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. M. SURENDRA RAM: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நம் மாநிலம் இன்று வரை எந்த நிலைமையில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது, இனிமேல் எவ்வாறு முன்னேறப்போகிறது என்பதைப் பற்றி மிகவும் அழகாகவும் அருமை யாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல நமது மந்திரிசபையும்—புதியதும் பழையதும்—எந்த விதத்தில் வேலை செய்தார்கள், செய்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்து மிகவும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இதை யாரோ ஒரு சிலர் குற்றம் சொல்லி எதிர்த்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். நேற்று இங்கு நமது நண்பர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொல்லியதை போல நாம் அடிக்கின்ற வேகத்தில்தான் எறிகின்ற பந்து திரும்பும் என்பதையொட்டி அவர்கள் வீசிய வேகத்தை நாமும் காட்டவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். கடந்த பல ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் சர்க்கார் எந்த விதமாக நடந்திருக்கிறது என்பதை உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். 1952-ல் இந்த நாட்டுக் கலைஞர்களைப் பாராட்டும் விதத்தில் ராஜ்ய சபைக்கு இந்திய அரசாங்கம் பிருதிவிராஜபுரை உறுப்பினராக நியமித்தது. அதைப் போன்று நமது சபையில் மதிப்பிற்குரிய திருமதி கே. பி. சுந்தராமப்பாள் அவர்களை கவர்னர் நியமனம் செய்தார். காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமும் சர்க்காரும் கலைஞர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றும் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத்தான் அக்கறை உண்டு என்றும் சொல்கிறவர்களுக்கு அந்த அக்கறையைவிட சர்க்காருக்கு அதிகமாக உண்டு என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. இப்போது நண்பர்

[26th April 1962] [Sri V. M. Surendra Ram]

திரு. கே. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள்தான் கலைஞர்களுக்கு மிகவும் உதவி செய்கிறார்கள், கௌரவிக்கிறார்கள், பாராட்டுகிறார்கள் என்று அவர்கள் இதைப்பற்றி நினைப்பதற்கு முன்பே எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. கலை கட்டிக்கு அப்பாற்பட்டது. அதற்காக வேண்டித்தான் நியமனம் மூலம் வரவேண்டுமென்று நினைத்து நம் சர்க்கார் கலைஞர்களை நியமித்தது. கட்சி மனப்பான்மை கொண்டு அவர்கள் கவுன்சிலிலே, அசெம்பிளியிலே வந்திருக்கிற காரணத்தினால் கட்சியை விளம்பரப் படுத்த இதுபோன்ற வார்த்தைகளைச் சொல்லிவருகிறார்கள். கலைஞர்களுக்கும் பெரியவர்களையும் நமது மாகாணம் எந்த விதத்தில் முன்னேற்றி வருகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் கட்சியை ஆதரிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் அவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அது பிற்போக்கான ஜில்லா. மலைப்பிரதேசம். அங்கு கூட கிராமங்களுக்கெல்லாம் ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள். மலைவாசிகள் முன்பு மலைக் காடுகளில் வசித்தார்கள். அங்கெல்லாம் சர்க்கார் வீடு கட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். குடிதண்ணீர் வசதி அளித்திருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் திறந்திருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் இவர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்றுதான் சர்க்கார் சட்டசபையை ஒருமுறை அங்கே வைத்திருந்தார்கள். அப்போது கூட குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எப்போதும் குற்றம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அதற்கு வரவில்லை. அதேபோல் இந்த வருடமும் தேர்தல் தீர்ந்துவிட்டது. 1963-ல் வரப்போகும் பட்ஜெட் செஷனை உதகையில் நடத்தினால் . . .

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: அதனால் பணம் அதிகமாகச் செலவாகிறது என்று சொன்னோம்.

SRI V. M. SURENDRA RAM: இங்கு மட்டும் அந்த பணம் செலவாகவில்லையா? இங்கும் யாரும் சம்மா வந்துபோகவில்லை. ஒரு நாளைக்கு ரூ. 12.50 பம்வாங்கிக் கொண்டுதான் போகிறோம். இங்கு சட்டசபை நடந்தாலும் அங்கு நடந்தாலும் படி வாங்கத்தான் போகிறோம். கணம் அங்கத்தினர் திரு. தங்கவேலு முதலியார் அவர்கள்கூட உதகை (ஊட்டி) வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகப் பழைய அரசியல்வாதி. நாங்கள் எல்லாம் பிறப்பதற்கு முன்பே 1919 லேயே அரசியலில் ஈடுபட்டவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்படி எதிர்க்கிறார்களே என்பதுதான் அதிசயமாக இருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு நமது சர்க்கார் எந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்தது? அந்தா திட்டம் அப்போதிலே. குந்தா ஒரு பெரிய ஆறு. ஸ்ரீமான் அன்பழகன் அவர்கள் சட்டசபை நிகழ்ச்சிக்காக அங்கு வரவில்லையென்றாலும் வேறு விஷயங்களுக்கு அங்கு வந்திருக்கும்போது, குந்தா ஆற்றைப் பார்த்திருப்பார்கள். அந்தத் தண்ணீர்வினாகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. அதில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட வினாகாத முறையில் திட்டம் வகுத்து அது பயன் அளிக்கும் முறையில் செய்திருக்கிற இந்த சர்க்காரைப் பாராட்டுவதா, வேண்டாமா, என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குற்றம் சொல்வது என்று ஆரம்பித்தால், அதற்கு முடிவில்லை. அது போய்க்கொண்டதான் இருக்கும். ஆகையால், அடுத்த நடக்கப்போகும் சட்டசபைக்கூட்டத்தை உதகையில் வைத்து நடத்தவேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நீலகிரி மக்கள் சார்பாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக எனக்கு முன்பு பேசிய அப்துல் வகாப் சாகிப் அவர்கள் சொன்னார்கள். பிள்ளைகள் படித்தால்மட்டும் போதாது, மதிய உணவு கொடுத்தால் மட்டும்போதாது, படித்துவிட்ட பிறகு அவர்கள்—போக்கிரிகளாக, பிக்பாக்கெட்டுகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது மிகவும் வருந்தவேண்டிய விஷயம். அரிஜனங்களைப் பொறுத்தமட்டில், சுதந்திரம் வந்த பிறகு, எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். ஹாஸ்டல் வசதி, ஸ்காலர்ஷிப் வசதி கொடுத்தால்தான், மிகவும் மோசமான சூழ்நிலையில்

[Sri V. M. Surendra Ram] [26th April 1962]

இருந்த சமுதாயமெல்லாம் முன்னுக்குவந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும். சர்க்காரைக் குறைகூறவேண்டுமென்றே சொன்னால்

SRI K. S. ABDUL WAHAB : எங்கள் அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொன்னோம்.

SRI V. M. SURENDRA RAM : சர்க்கார் எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாகத்தான் செய்து கொண்டுவருகிறது. அவர்கள் சொன்ன அபிப்பிராயம் இப்போதே நடைமுறையில் இருந்துவருகிறது. தங்குவதற்கு ஹாஸ்டல், பெண்களுக்குப் படிப்பு, உடை, உணவு எல்லாம் அளிக்கிறார்கள். இதற்குமேல் என்ன செய்ய முடியும்? ஒரே நாளில் சர்க்காரால் எல்லோருக்கும் சலுகை காட்ட முடியாது. 1947-ல் வெள்ளைக்காரன் நாட்டை விட்டுப் போகும்போது நம்மை அன்றாடம் காய்ச்சியாகத்தான் விட்டுவிட்டுப் போனான். ஆகையால் இதற்கெல்லாம் பொறுமை வேண்டும். நடந்த நல்ல விஷயங்களை மக்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் உணவு விலை ஏறிக் கொண்டே வருகிறது, அதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே தவிர, எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி இந்த சபையிலும் கீழ் சபையிலும் யாராவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? இந்த நாட்டின் சபிட் சத்தைப்பற்றி ஏதோ ஒரு சில கட்டுகளுக்குத்தான் அக்கறை இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம்விட பல மடங்கு அக்கறையோடு எங்கள் தலைவர் முதன்மந்திரி காமராஜர் அவர்கள் தீவிரமாக உழைத்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் சட்ட சபையில் பேசுகிறோம். ஆனால் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் இதையே நினைத்துக்கொண்டு அதற்குப் பரிசாரங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் எங்கள் தலைவர் என்பதை அவர் வாழ்க்கையில், தொண்டில் பார்த்தால் விளங்கும். காங்கிரஸ் சர்க்காரைகுறைகூறுவது ஒன்றுதான் திட்டம் என்று வைத்துக்கொண்டு மக்களைவெருநாளைக்கு ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கமுடியாது. ஓரளவுதான் ஏமாற்ற முடியும். தேர்தல் நேரங்களில் அவர்கள் திட்டம் வருகிறது. பின்னால் தானாகவே மறைந்துவிடுகிறது. கடந்த தேர்தலில் அவர்கள் வந்த தொகுதிகளில் உள்ள மக்கள் இதைப் புரிந்து கொண்டதால்தான் இந்த முறை தொகுதி மாறியவர்கள் மட்டும் வாழுபடிந்தது. இந்த முறை வந்தவர்களை அதே இடத்தில் அடுத்த தேர்தலில் வரமுடியாது. என்னென்றால் மக்கள் அவர்களைப் புரிந்து கொள்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் “லேட். பிளைட்” என்ற நோயால் உருளைக் கிழங்குகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. அதனால் விவசாயம் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டது. இந்த உருளைக்கிழங்கு எங்கள் ஜில்லாவுக்கு “பேக்போன்” முதுகெலும்பு மாதிரி இருக்கிறது. அது இல்லாவிட்டால் நாங்கள் வாழமுடியாது. அந்தக் கிழங்குகளுக்கு வேண்டிய விதைகள், தேறிய விதைகள் இப்போது கிடைப்பதில்லை. இந்தியாவில் அந்த விதைகள் இல்லாமல் ஸ்காட்லாந்திலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காரால் அதை முழுவதும் சப்ளை செய்யமுடியாமல் இருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், நமது சர்க்கார் விதைகள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீலகிரி நல்ல நிலைமையில் விளங்குவதற்கு அதுதான் ஜீவநாடி. ஆகையால் அது கெட்டுப்போக விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். **Soil conservation** இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் கூடாது. மைசூர் ராஜாசூட் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் நிலத்தின்மீது கூட எங்கள் கலெக்டர் நடவடிக்கை எடுத்து விட்டார். இப்பொழுது சில இடங்களில் வேலை செய்ய வில்லை. சர்க்கார் இன்று செய்கின்ற வேலை அவர்கள் போடுகிற சட்டம் எல்லாம் நல்லபடி தான் இருக்கிறது. மண் அரிதடுப்பு வேலைக்காக பல ஊர்களிலே பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவிலே குந்தா பிராஜக்ட் எல்லாம் இருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் 10000 ஆகிலும். சர்க்கார் செய்கின்றதைத் துரிதமாகச் செய்து, நம் மாநிலத்தில் எல்லா நிலமும் **soil conservation method**-ல் வருவதற்கு ஏற்பாடு

[26th April 1962] [Sri V. M. Surendra Ram]

பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித்த மன்றத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

***SRI K. ANBAZHAGAN :** மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்ற மேல் அவையில் நான் பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்பைப் பெற்றதற்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பொதுத் தேர்தலில் கிடைத்த தோல்வியால்தான் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இடம் பெறும் வாய்ப்பு கிடைத்தது என்று கருதி, அடைந்த தோல்விக்காகவும் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதுமட்டும் அல்லாமல், இந்த அவையில் கல்வித்தரையில் மேதை என விளங்குகிற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வீற்றிருக்கிறார்கள். அடுத்து என்னுடைய பேராசிரியர் பாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் இந்த அவையில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். மேலும் பொறுப் புணர்ச்சியோடு பணியாற்றுகிற அமைச்சர் என்று நான் மதிப்புடன் கருதுகிற கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இந்த அவைத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த அவையில் இடம் பெற்றதைப்பற்றி எண்ணி நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

உண்மையாகவே, கவர்னர் அவர்களின் உரையை வரவேற்கவேண்டும் என்று நான் முயற்சித்தாலும் முடியாமல் போய் விட்டதற்கு வருந்துகிறேன். கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மூலமாக ஏதாவது புதிய வளர்ச்சி அடைவதற்கு வழியும் வாய்ப்பும் அந்த உரையில் காணப்படுகிறதா என்று நான் துருவிப் பார்த்தேன். இந்த ஆண்டு மட்டுமே முதன்முதலாக கவர்னர் உரையைப் பார்த்ததற்கு நிலையில் நான் இல்லை. இதற்கு முன்னரும் சில தடவைகள் படித்துப் பார்த்த அந்தத் தொடர்பில் எண்ணிப் பார்த்துதான் இதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னர் நிகழ்ந்த உரைகளிலேயாவது, ஏதாவது சில நெருக்கடி நிலைமைகளைப்பற்றி அவ்வப்போது ஆராயவேண்டிய பிரச்சனைகளைப்பற்றி, கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நிகழ்த்திய உரையில், நான் படித்துப் பார்த்த அளவில் மிகவும் முக்கியமான விலைவாசி ஏற்றத்தைப்பற்றிக்கூட ஒரு சிறு கண்டனமும் அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமா என்பதும் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர்கள் என்ன எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுகூட தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் உண்மையாகவே கவர்னர் அவர்களுக்கு இந்த விலைவாசி ஏற்றம் தெரியாதா? இந்த ஆண்டு இதைப்பற்றித் தெரிவிக்கவில்லையே தவிர, 1960-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் நிகழ்த்திய உரையில் மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்தார்கள். “அகவிலைகள் இடைவிடாமல் ஏறிக்கொண்டு போவதுதான் நமது நாட்டின் இன்றையப் பொருளாதாரத் துறையில் வருந்தத்தக்க ஒரு அம்சமாகும்” என்று அன்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இடைவிடாமல் ஏறிக் கொண்டே போவது என்று அந்த உரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, தடுத்து நிறுத்தப்படுமா, கட்டுப்படுத்தப்படுமா என்பதுபற்றி ஏதும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றும் கருதிவிட வேண்டாம். கவர்னர் அவர்கள் சில கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர் தெரிவித்தது இது “இந்த விலைவாசி ஏறுகிற காரணத்தால், மக்களுக்கு அதிக கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதிலும் முக்கியமாகக் குறைந்த வருமானம் உள்ள மக்களுக்கு இதனால் பெருங்கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்தப் போக்கினை நாம் கட்டுப் படுத்தாவிடில், திட்டத்திற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் நிதி வசதிகள் எல்லாம் கிடைக்காமல் போய்விடலாம். ஏனென்றால், பணவீக்கம் ஏற்படுவதால் பணத்தை சேமிக்கும் வாய்ப்பும் வசதியும் குறைந்து போகின்றன. அகவிலைகளைக் கட்டுப்படுத்துகிற அம்சங்களில், முதலீடு செய்யும் விதம், தொழில் கொள்கை, இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள், கலால் தீர்வைகள், கடன் நிபந்தனைகள் பற்றாக்குறை நானாயச் செலவாணி போன்ற அம்சங்களில் பெரும்பாலானவற்றை மத்திய அரசாங்கத்தார் திட்டக்கமிஷனுடன் கலந்தாலோசித்து முறைப்படுத்துகின்றனர். இது பற்றிய தமது கருத்துக்களை இந்த அரசாங்கம் தேசிய வளர்ச்சிக்கு கவனவிலிவிடக் கூறியுள்ளது”, என்று தெரிவித்திருக்கிறார். இந்த பிரச்சனை குறித்து தீவிரமாய் ஆலோசித்து நலன்தொரு முடிவுக்கு

4-30
p.m.

[Sri K. Anbazhagan] [26th April 1962]

வருவார்கள் என்று தாம் நம்புவதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை இப்பொழுது என்னவாயிற்று? கவர்னரைக் கேட்க விரும்பவில்லை. அவருக்கு ஆலோசனை கூறுகிற அமைச்சர்களைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்கள் பேராசை காரணமாக ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி தருவதாக பொது மக்களிடம் கூறியது அமைச்சர்கள் கருத்துப்படி குற்றமாக இருக்கலாம். அது குற்றம் என்றால், ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுக்க முடியாது, நாங்கள் இரண்டு படி தருகிறோம் என்றாவது அமைச்சர்கள் திட்டவட்டமாகச் சொல்லி இருக்கவேண்டும். அரிசி விலையை குறைக்க முடியவில்லை என்றாலும், கேழ்வரகு, துவரம் பருப்பு, ஆகியவற்றை விலை குறைத்துத் தருவோம் என்றாவது சொல்லிச் செய்து காட்டியிருக்கவேண்டும். அதைச் செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஏறமல் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம் என்றாவது சொல்லியிருக்கவேண்டும். விலை ஏறுகிறபோது தடுத்து இருக்கவேண்டும். ஏறிவிட்ட பிறகு, குறைப்பதற்கு வழி இல்லை என்ற நிலைமையில் இப்பொழுது இருக்கிறது. எந்தப் பண்டமாக இருந்தாலும், விலை ஏறுகிறபோது தடுக்க வழி இல்லை. ஆனால் திட்டங்களுக்குப் பணம் தேவை என்ற காரணத்தால், புது வரி போடத் திட்டமிடும் மாநில அரசு எதிர்க்கட்சிகளை எண்ணிப்பார்த்துக் கொள்ளும் தயங்குகிறது. இருந்தாலும் துணிந்து வரி விதிக்க எண்ணிக் கொண்டுள்ளனர். மத்திய அரசாங்கத்தார் எந்தக் கவலையும் இல்லாமல் நினைத்தபடி வரி போடுகிறார்கள். வரியின் அளவு எவ்வளவு என்பதை உருக்கின்றவர்கள் எவ்வளவு விலை ஏறி இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்தாலே போதும்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒரு அரசாங்கத்தால் முடியவில்லையே என்று கூறும்போது எங்கள் அரசாங்கம் நிர்வாகப்பயிற்சியில் மிக்க அதிகாரிகளைப் பெற்ற அரசாங்கம், திறமை மிக்கவர்களைக்கொண்ட அரசாங்கம் என்று சொன்னால், என்ன பொருள் இருக்கமுடியும்? நிர்வாகத்திறமை என்பது செய்யவேண்டிய கடமையை முறைப்படி செய்வது என்பது மட்டுமல்ல. எதை எதை எவ்வெப்போழுது எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று சிந்தித்து முடிவு எடுத்து, நிறைவேற்றவேண்டும். இன்றைய தினம் நிர்வாகம் என்பது ஜனநாயக நெறிக்கு ஏற்றதாக மக்களுடைய தேவையை நிறைவேற்றவேண்டிய பொறுப்போடு நடைபெற வேண்டும். மக்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கிற காலத்தில், பொதுமக்களுக்கு உதவக் காலத்தில் கடமையாற்றுவததான் சிறந்த நிர்வாகமாகும். விலைவாசி ஏறுவது குறித்து ஆலோசிக்கிற நிலைமையில் 3 மாதம், பின்னால் அதிகாரிகள் பரிசீலனைக்கு 6 மாதம், அதற்குப் பின்னால் தாசில்தார் கிராமத்திற்கு வந்துபோய்ச் செயலாற்றுவது 8 மாதம், என்ற நிலை இருந்தால் என்ன பலன் ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நேர்மைத்தரம் உள்ள அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் நிர்வாக இயந்திரத்தை சுறுசுறுப்பான முறையில் இயக்கி அதன் மூலம் மக்கள் தேவையை நிறைவேற்றவேண்டும்.

அடுத்து விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவது என்றால், உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்வதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஏற்கனவே இருந்ததைவிட அதிக உற்பத்தி இருந்தும் விலைவாசி ஏறுகிறதே, அதன் காரணம் என்ன என்றும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதற்குப் பதில் வேண்டுமானால் சொல்லுவார்கள் (inflation) பண வீக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று. அப்படி inflation ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால் அதைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கத்தால் முடியாதா? அதற்கு ஒருவேளை பாங்குகள் காரணமாக இருந்தால் அவைகளை தேசிய மயமாக்குங்கள். மிகப்பெரிய முதலாளிகளிடம் பணம் குவிவது காரணமாக இருந்தால், அவற்றைத் திருப்பிப் பெற வழிகாணுங்கள். பண்டங்களை விற்பதில் கொள்ளையுக்கிறார்கள் என்றால், அதில் கொள்ளையாபத்தைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள். பண்களை ஒட்டுவதில் கோடிக் கணக்கில் சேர்க்கிறார்கள் என்றால், அவற்றை தேசியமயமாக்க முன்வருங்கள். ஆலைகள்தான் காரணம், அதிலே ஏராளமான பணம் சேர்கிறது, கைத்தறி நெசவாளர்கள் கண்ணீர் விடுவதற்குக்கூட காரணமாகும் அங்கு அங்கு லாபம் குவிக்கிறது என்றால், அவைகளைத் தேசியமயமாக்குங்கள்.

[26th April 1962] [Sri K. Anbazhagan]

“சினிமாக்கொட்டகையில் டிக்கட் விலை—கட்டணம் அதிகம் வைத்து விட்டார்கள், எங்கள் தோழர்கள் எப்படிப் போவார்கள். கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும்” என்று ஆளுங்கட்சியினர் இங்கே கேட்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள், அதைத் தேசியமயமாக்கி சினிமாக்கொட்டகைகளை அரசாங்கமே நடத்தட்டும் என்கிறோம். அப்படி அரசாங்கமே நடத்தினால், வாரத்துக்கு 3,000, 4,000 ரூபாய் என்று ஒவ்வொரு கொட்டகைக்கும் வருகிற லாபம் அரசாங்கத்தின் நிதிக்குவியலோடு சேரும். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு எத்தனையோத் திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். உடனடியாக தேசியமயமாக்குங்கள். எங்கள் லட்சியம் சோஷலிசம் என்று ஊருக்குச் சொல்லிவிட்டு பொதுமையில் பேசிவிட்டு, “சோஷலிசம்” என்று சொல்லுவதெல்லாம் தேர்தலை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டுதான் சொல்லுகிறோம், மற்றபடி அவர்களிடம் சேருகிற இலாபப் பணத்தில் எங்களுக்கு பங்கு வந்தாக வேண்டும், அதைக் கைவிடமாட்டோம் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுவார்களானால் அவர்கள் பேசும் சோஷலிசம் கட்சிக்காகப் பேசப்படுவதே தவிர, காரியத்துக்காக அல்ல என்று குற்றஞ் சாட்ட விரும்புகிறேன். பல்கலை தேசியமயமாக்குவது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் வேறொரு இடத்தில் பதிலளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பஸ் முதலாளிகள் எல்லாம் எங்கள் கட்சி நன்மைக்காகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லுவார்களானால், அப்படி எங்கள் நன்மைக்காக இருக்கிறவர்களை எப்படி விலக்கிவிட முடியும்? எப்படி அரசாங்கம் கொள்ள முடியும்? என்றுகேட்கிறார்கள். அவர்கள் நன்மைக்காகவே பஸ் முதலாளிகள் “அவர்கள் நன்மைக்காகவே ஆலை முதலாளிகள் அவர்கள் நன்மைக்காக மிகப்பெரிய நிலச் சவான்தார்கள், அவர்கள் நன்மைக்காக உச்சவரம்புச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தினாலும் தப்பித்துக்கொண்டு போகக்கூடியவர்கள் ஏராளம், ஏராளம்! இப்படிப்பட்ட நினைப்பில் உள்ளவர்களை கட்சியில் வைத்துக்கொண்டுதான் சோஷலிசத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் நாம்.

ஆனால் தி.மு. கழகத்தார், அது போன்ற எதிர்க்கட்சியினர், வினா குறை கூறுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவார்களானால், கண்டிப்பார்களானால் மற்றதைச் செய்யாவிடினும் இதையாவது அருள்சூர்ந்து செய்யுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்வேன். எதைச் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், அகவிலை ஒன்றையாவது இறக்கிக்காட்டுங்கள், நாங்கள் வணக்கம் செலுத்துகிறோம். எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டாவது, எந்த முறையைக் கையாண்டாவது எழைக்குச் சோறு கிடைப்பதற்கு, பிச்சைக்காரர்கள் இல்லாமல் போவதற்கு, எல்லோருக்கும் குந்தக் குடிசை கிடைப்பதற்கு—இதற்காவது வழிசெய்யுங்கள். முதலில் விலைவாசியைக் குறைத்து மக்கள் துன்பத்தைப் போக்குங்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஆளும் கட்சி விலைவாசிக் கட்டுப்பாட்டை மேற்கொண்டு இருந்தால், ஒரு அளவு சோஷலிசத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் செயலாற்றுகிறார்கள் என்றாவது எண்ணிக் கொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்ட முறையில் இல்லாமல் இன்றும் விலைவாசி ஏறுகிறது. விலைவாசி ஏறவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் ஏதாவது புள்ளி விவரம் காட்ட முடியுமா? அந்த விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து 1962 வரை இன்னின்ன காரியம் செய்தோம் என்று எடுத்துச் சொல்ல முடியுமா? மாறாக ஆட்சிப் பெறுப்பில் உள்ளவர்கள் பேசும்போது எதிர்க்கட்சியினர்போல நீங்கள் பொதுமக்களுக்கு ஆசைகாட்டி ஒட்டுவாங்கப் பார்க்கிறீர்கள் என்று கண்டிப்பது எந்த வகையில் நியாயம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒருவேளை ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி என்று தி.மு. கழகத்தினர் சொல்லி அதனால் ஒட்டு பெற்றிருப்போமே யானால் அப்படிப் பெற்ற ஒட்டுகளுக்காக ஆசை காட்டிய குற்றத்துக்கு ஆளாவதை மனதார ஏற்றுக் கொள்கிறேன், ஆனால் அந்த ஆசை நிறைவேற்றப்படுமா இல்லையா என்பதை ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றால் தனியாரும் முடிவுகூட்ட முடியாது. எங்களிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பு இருந்து இந்தக் கடமையை நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விட்டால் மூன்று மாத காலத்தில் எங்களை விரட்டியடித்துவிட்டு அப்போது மாற்றுக்கட்சியாக இருப்பவர்கள் ஆட்சிக்கு வருவதை வரவேற்போம். ஆனால் ஒரு கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வராத நிலையில் 3 படி அரிசி தருவோம் என்று சொல்லி, எமாற்றினார்களே என்றால், இதுவே எனது பதில். நாங்களாவது வெறும் வார்த்தையைச் சொல்லி ஆசை வார்த்தையால் எமாற்றியதாகக் கூறுகிறீர்கள்.

4-30
p.m.

[Sri K. Anbazhagan] [26th April 1962]

ஆனால் பச்சைப் பச்சென்று ரூபாய் நோட்டுக்களைக் கத்தையாக நீட்டிக் கொண்டு ஆசைக்காட்டியவர்களை இந்தநாட்டு மக்கள் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்களா? போலீஸ் பாதுகாப்பை வைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு வீடு வணம் கொடுத்து ஒட்டுக் கேட்டதை மக்கள் அறிய மாட்டார்களா? அதைக் கண்டிப்பதற்கும் தடுப்பதற்கும் யாராவது செல்வாக்காளானால் எஸ்.எ.பி. போலீசாரை வைத்துத்தடுத்து விரட்டியவர்களைப்பற்றி நாட்டு மக்கள் எண்ணிப்பார்க்கமாட்டார்களா? அவர்களுக்குக் கொதிப்பு ஏற்படாதா? கலெக்டரை தமக்கு ஒத்துழைப்பு தரவில்லை என்று விரட்டிய மந்திரிகள் இல்லையா? அதிகாரிகளை தங்கள் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டவர்கள் அமைச்சர்களிலே கிடையாதா? வாக்குஅளிக்கிற பொதுமக்களை கடைசி நேரத்திலேகூடத் தம் பக்கம் திருப்பும் முறையில் சில அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று மனப்பூர்வமாகச் சொல்ல முடியுமா? நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமைத்த அரசியல் கட்சிகளுக்கான விதிமுறைக்குமுலில் நான் இடம் பெற்றிருந்தேன். அந்தக் குழுவின் சந்தித்துப் பேசுகிற நேரத்தில் உண்மையாகவே எந்த அளவுக்கு ஒழுங்கை பின்பற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று விரும்பினோம். அதே குழுவில் ஒழுங்குக்கு மாறான நிலையில் சிலர் நடந்து கொண்ட தன்மையை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். போலீசார் ஒட்டுக்களை உண்மையாகவே கட்டாயப்படுத்தி வாங்குகிற சூழ்நிலை தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் இருந்தது என்பதையார் மறுக்க முடியுமா? இது குறித்து நான் போலீஸ் இலாகா தலைவரிடமே குற்றம் சாட்டி இருக்கிறேன். அது அம்பலத்திற்கு வராமல்போகுமா? நான்கு பேர் அந்த இலாகாவை விட்டு வெளியே வந்த பின்னராவது சொல்லாமலா போய் விடுவார்கள்? அந்தத் துணிவு வராமலா போய் விடும்? உயிருக்கு அஞ்சி எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் அடிமையாகவே வாழ்வார்களா? உறுப்பினர் ஒருவர் இங்கு சொல்லியிருக்கிறார் தி.மு.க. வின் சுதந்திரத்தை சுதந்திரமாகவே பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று. சுதந்திரத்தை சுதந்திரமாகப் பயன்படுத்தாமல் அடிமையாகவா பயன்படுத்தவேண்டும். அடிமை உணர்ச்சி அன்று ஒரு நான் ஏற்பட்டது இன்னுமா விலகாமல் இருக்க வேண்டும்? எவருக்கு, ஏன் அடிமை செய்வது என்ற உணர்ச்சி ஏற்படாமலா போகும்? ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் கூடத் “தோழர்கள்” ஆவதுதானே முறை, அவர்கள் எஜமானர்கள் என்ற ஒரு எண்ணமே ஜனநாயகத்தில் ஏற்படலாமா?

இன்னும் ஒன்றுகூட வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுதேர்தலுக்குப்பிறகு நடந்த சென்னை-செங்கல்பட்டு ஆசிரியர் தொகுதியில் தேர்தலில் நான் நின்றபோது, ஆசிரியர்களிடமே கூடப் பணம் கொடுத்து ஒட்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள். நானே கொடுத்தேன் என்று வேண்டுமானாலும் கருதிக் கொள்ளுங்கள். அந்த இழிவை நானே ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர் நிலைமை பரிதாபமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது என்றால், ஜனநாயகம் வாழ்கிறதா இந்த நாட்டில்? நல்லாட்சி நடைபெறுகிறதா? ஒரு நண்பர் கூறியதுபோல் முதல் அமைச்சர் காமராசர் அவர்கள் தர்மபுத்திரராக இருக்கலாம். அப்படி இருக்கவேண்டிய காலம் இதுவல்ல, தர்மபுத்திரர் காலம் வேறு. நாம் வாழ்கிற காலம் வேறு. ஜனநாயகத்துக்கு ஏற்ற புத்திரர்கள் தான் இப்பொழுது தேவை. ஜனநாயக உணர்ச்சிக்கு மாறுபட்ட அரசியல் இன்று நடக்கவில்லையா?

சைக்கிளில் 3 பேர்கள் போனார்கள் என்பதைக் குற்றச்சாட்டாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். 3 பேர் போனால் அது nuisance குற்றம் போலீசாருக்கு வழக்குப்போட உரிமை இருக்கிறது. இரண்டு பேராக வருகிறவர்களை விளத்து அடித்து விரட்டும் நிலைமை இல்லையா? நாட்டில் நடக்கவில்லையா? போலீஸ் இலாகாவுக்குத் தெரியாதா? இரண்டு சார்பிலிருந்தும் கொடுக்கப்பட்ட வழக்குகள் யாவும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டனவா? எங்களிடம் குறிப்புகள் கிடையாதா? சிறு தவறுகள் பல கண்டபோதும் சகிப்புத்தன்மையோடு இவ்வளவு பெரிய பொதுத் தேர்தலில் இவைகள் இருக்கதான் செய்யும் என்று சகித்துக் கொண்டோம். அந்த நிலைத் தேர்தலுக்குப் பின்னாலும்கூட வளரவில்லையா? திருத்தணிப்பகுதியில் தோற்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிற சயேச்சை

26th April 1962]

[Sri K. Anbazhagan]

உறுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்களை இன்றைக்கும் தாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். லீடுகள் குரையாடப்படுகின்றன. வழக்குகள் இதுவரை ஒரு சார்பாகப் போடப்பட்டுள்ளன. இப்போதுதான் இரண்டு பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும் போட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டாமா? முன்னாள் போலீஸ் அமைச்சராக இருந்தவர்களாவது அதிகப் பொறுமை உள்ளவர்களாகக் கருதப்படும் நிலைமை இருந்தாலும், இன்றையதினம் முதலமைச்சரே போலீஸ் அமைச்சராக இருக்கும்போது, உடனடியாக விசாரிக்க வேண்டாமா? தருமபுத்திரர் என்று அழைத்ததற்காகவாவது, இதை விசாரித்து இந்தத் தவறுகள் இனியாவது நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டாமா? இவைகள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் எதிர் கட்சியினர்மீது குற்றம் சாட்டினால் என்ன பலன்? நாங்கள் ஆட்சி, அதிகாரம், ஆயுதம் எதுவும் இல்லாதவர்கள் எதிர்ப்பை காட்டுவது என்றால், பேசுவதைத்தவிர வேறு எந்தச் செயலிலும் ஈடுபட முடியாது. எதிர்க் கட்சியினர் தவறு செய்தால் ஆட்சியாளர்கள் தாராளமாக வழக்குப் போடலாம், தண்டிக்கலாம். சென்னையில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை சொல்லுகிறேன். பொதுத் தேர்தல் முடிந்து, வாக்குகள் எண்ணுகிற தினம்—கார்ப்பரேஷன் மைதானத்தில் கூடியிருந்த மக்கள் வாக்கு எண்ணிக்கை அவ்வப்போது அறிவிக்கப்படுமா என்று கேட்டபோது, அறிவிக்க முடியாது என்று போலீஸ் அதிகாரி தெரிவிக்க, அறிவித்தாக வேண்டும் என்று பலரும் கூவியதற்காக அக்கூட்டத்தின்மீது அடித்துத்தாக்கி, லத்தி சார்ஜ் செய்யப்பட்டிருந்தது. அதைக் குற்றம் என்றுகூடச் சொல்ல வில்லை. அவர்கள் கடமையைச் செய்யத் தாராளமாக லத்திசார்ஜ் செய்தார்கள். என்மீது பட்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆட்சியாளர்கள் அப்படிச் செய்ய முடியும் அதை எல்லாம் கண்டிக்க வில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் தேர்தலின்போது எத்தனையோ தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதை எல்லாம் விசாரிப்பதற்கு நான் கேட்டுக்கொள்வேன். எப்படித் தேர்தலுக்கு முன்னால் தேர்தலில் அமைதி, ஒழுங்கைக்காக்க ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, அதேபோன்று இப்போதும் செய்யவேண்டும். அதே உறுப்பினர்கள்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதில். இப்போது யார் வந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களைக் கொண்ட குழு வைத்து நடைபெற்ற தேர்தல்காலத்தில் நடைபெற்ற ஒழுங்கற்ற செயல்களை பற்றி, விசாரிக்கத்தான் வேண்டும். அதனால் தேர்தல் முடிவு மாற்றப்படும் என்ற காரத்தில் அல்ல வெற்றிபெற்று பெரும் பான்மையாக வந்தவர்களைக் கட்சிமீது பழி தூற்றவேண்டும் என்பதற்கும் அல்ல அதில் என்னென்ன தவறுகள் குற்றங்கள் நடக்க இடம் இருந்ததோ அவைகள் இனிமேலும் நடைபெறாமல் தடுக்கவேண்டும் என்றுதான் இதைக் கூறுகிறேன்.

தேர்தல் நேரத்தில் அளவுக்கு மீறிப் பணம் செலவழித்தார்கள் என்று நான் சொல்லும்போது யாரேனும் வருத்தப்படுகிறவர்கள் இருப்பார்களானால், தலைவர்களுக்கு நினைவுபடுகிறேன். நண்பர் திரு. சிவானந்தம் அவர்கள் இங்கு பேசுகையில் “பலபேர்கள் ஒரு லட்சம் வரை செலவழித்திருக்கிறார்கள்” என்று தெரிவித்தார். சட்டப் படி 9 ஆயிரம்தான் செலவழிக்கலாம். அப்படியானால் லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கும் அளவுக்கு நோட்டுகள் எங்கே கைமாறின என்று அருள் கூர்ந்து எண்ணிப்பார்த்தால் போதுமானது. அப்படிப்பட்ட வசதியைப் பெற்றவர்கள் பணபலம் பெற்றவர்கள். இன்றையதினம் ஜனநாயகத்தை கேலிக் கூத்து ஆக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமானால் நான் நிச்சயமாக வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வோன். தேர்தல் முறை விலேகூட மாற்றம் தேவை. (Proportional representation) விசிதாசார பிரதிநிதித்துவம் என்ற முறையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்று, மத்திய சர்க்காரை ஏற்றுக் கொள்ளும்படிச் செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தனிப்பட்டவர் வெற்றி முக்கியம் என்ற நிலை மாறி லட்சக் கணக்கில் பணம் செலவழிப்பதைக் குறைத்துக் கொண்டு பல்வேறு வகையானதேர்தல் பித்தலாட்டத்தைக் கைவிடும் நிலையும் ஏற்படும். மாறாக அந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரோவருகிறார்கள். இந்தக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரோவருகிறார்கள். யார் வருகிறார்கள் என்பது முக்கியமல்ல, கொள்கைதான் முக்கியம்.

[Sri K. Anbazhagan] [26th April 1962]

என்ற நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுமானால் இந்த வித தவறான காரியத்தில் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் ஈடுபட்டார்களே. அதற்காகவாவது (Proportional representation) என்ற முறையை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்வதற்கு நம் அரசாங்கம் ஆலோசனை சொல்லவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் மிகப்பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், எப்பாடுபட்டாவது விலைவாசி குறைக்கப்பட்டே ஆக வேண்டும். அதைக் குறைப்பதற்கு என்ன வழி? என்ன திட்டம், அதைக் செய்வதற்கு மத்திய சர்க்காரிடந்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அரிசி விலை ஒன்றையாவது குறைப்பதற்குள்ள பொறுப்பை மாகாண சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய அரசு அடிப்படையான சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றியமையாத பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறது. இந்த உணவுப் பிரச்சினையில் இன்றியமையாத பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறது. மற்றப் பொருள்கள் விலை எப்படி ஆனாலும்கூட முக்கியமாக அரிசி விலை குறைந்தால் அதையொட்டி பருப்பு விலை குறையும், பருப்பு விலை குறைந்தால் மிளகாய் விலை குறையும். இப்படி அதற்குத் தொடர்புள்ள உணவுப் பண்டங்கள் விலை குறையும். வேண்டுமானால் சோப்பு, சீப்பு, துணி போன்ற பொருள்கள் அதிக விலை விற்கலாம். அவைகளுக்குப்போடப்பட்டிருக்கிற புது வரிகளினால் அவைகள் இன்னும் அதிகமாக விலை ஏறலாம். அரிசி விலை குறைந்தால் பெரும்பாலான ஏழைமக்களுக்கு வசதியில்லா வாழ்வாவது அளிக்க முடியும் அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும்? விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில், விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய உரம் போதுமான அளவுக்கு இப்போது அளிக்கப்படவில்லை. குறைந்த விலையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வில்லை என்பதுடன் கூட, அவர்கள் கள்ள சந்தையில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலை இன்றும் இருக்கிறது. அந்த நிலையில்தான் ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அதை போல கொழுவாக இருந்தாலும் மண் வெட்டியாக இருந்தாலும், உழவு மாடாக இருந்தாலும், குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகளைக் கண்டாகவேண்டும். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற பெரிய பணக்காரர்களைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏழை மக்களுக்குத்தான் இந்தக் கவலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் போதுமான உணவு உற்பத்தி செய்தால்தான், உணவு உற்பத்தி பெருகமுடியும். அதற்கு அனுசூலமாக விலைவாசிகளைக்குறைக்க வேண்டும். குறிப்பாக அரிசி விலையை உடனடியாகக் குறைக்க வழிகாண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான வழிவகைகளை எண்ணிப்பார்த்து செயல்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எதற்கெடுத்தாலும் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று பேசுகிறார்கள் என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். ஒரு அங்கத்தினர் வடக்கு வாயைப் பிளக்கிறது, தெற்கு நிமிர்ந்து பார்க்கிறது என்று சொன்னார்கள். எதனால் வடக்கு வாயைப் பிளக்கிறது என்று எண்ணினேன். இவ்வளவு பெரிய அளவில் இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர்ந்து விட்டதே வேகமாக என்று எண்ணிப் பார்த்ததாலோ, அன்றி இவ்வளவு வேகமாக காங்கிரஸ் தேய்கிறதே என்று தெரிந்து கொண்டதாலோ, ஏற்பட்ட பயத்தினால்தானோ ஐயுறுகிறேன். எதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இவ்வளவு வேகமாக இங்கே வளருகிறது? வடக்கு வளர்கிறது என்று இந்த நாட்டு மக்கள் உணர்ந்த காரணத்தால் தான் மேலும் பக்கத்து மாநிலங்களிலும் வளரத்தொடங்கியுள்ளது.

4-50 சென்னையை “எ” பிரிவு நகராக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று அனைவரும் எடுத்துச் சொல்லியும், மாகாண சர்க்கார் கேட்டும் என் டெல்லி சர்க்கார் அதை மறுத்தார்கள்? ஏற்கனவே மற்ற நகரங்கள் வளரும் நிலையில் அந்தந்தக் காலங்களிலே “எ” பிரிவாக ஏற்பட்டிருக்கும்போது, பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லி போன்ற வடநாட்டு நகரங்களை “எ” பிரிவாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, அவற்றை எந்த இலக்கணத்தை வைத்து எந்த முறையை எந்த நியதியைக் கொண்டு ஏற்றுக் கொண்டார்களோ அதே இலக்கணத்தை நியதியை வைத்து சென்னையை “எ” பிரிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது ஏன் அதைச் செய்யவில்லை? சில பெரியவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் பேசும்போது சென்னை நகரில் தேர்தலில் நிற்பார்கள் என்ற காரணத்தால், இந்த நகரம் “எ” பிரிவாக ஆக்கப்படுவது உறுதி, அதற்கான

[26th April 1962] [Sri K. Anbazhagan]

முயற்சியை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டு விட்டோம் என்றும் மத்திய சர்க்காரை கட்டாயப்படுத்துவோம் என்றும் கூறியவர்கள் தேர்தல் முடிந்தவுடன் அந்தப் பேச்சை மறந்து “எ” பிரிவாவது “பி” பிரிவாவது என்று அலட்சிய மனப்பான்மையோடு பேசுகின்ற நிலை இன்றுள்ளது. அதற்கு என்ன பொருள்? தெற்கு வாழுகிறது என்று பொருள்? வடக்கு புறக்கணிக்கிறது என்றுதானே அதைக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ஒன்றிலேயே இந்த நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால், சான்று வேறு வேண்டுமா? சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்ட வேண்டியவர்களா? சென்னையில் இருக்கிறவர்கள் புத்திசாலிகள், அவர்களைத் தாராளமாக வஞ்சிக்கலாமென்று வடக்கிலுள்ள டில்லி கருதுகிறதா? சென்னை அரசாங்கம் இதைக் கேட்டுக்கொண்டு ஆமோதிக்கிறதா? அல்லது “எ” பிரிவாக ஆக்கிவிட்டால், மத்திய அரசில் ஊழியர்களுக்குத் தருகின்ற ஊதிய உயர்வைத் தரவேண்டி இருக்குமே என்று கவலைப் பட்டு பழைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை விரும்பாதவராக இருந்தாரே அப்படி இருக்கிறதா? அப்போது இந்த நிதி அமைச்சர் அப்படித்தான் நினைத்தார். அது எனக்குத் தெரியும். அதனால்தான் அப்போது “எ” பிரிவு நகரமாக்கப்படுவதில் அவருக்கு ஆர்வமில்லை இப்பொழுதுள்ளவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ரூ. 10 டியர்ன்ஸ் அலவன்ஸ் விலைவாசி ஏற்றத்தால் ஏற்படுகிற நெருக்கடியை மாற்றிக்கொள்வதற்காக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே நிலையில் இருக்கும் மாநில அரசின் நிலை என்ன? அடுத்த வீட்டில் இருப்பவருக்கு சுவையான விருந்து கிடைக்கிறது. இந்த வீட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு அந்த வாசனையே வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்கள் நமக்கும் அந்த உதவி வருமா, பத்து இல்லாவிடில் எட்டாவது கிட்டுமா அல்லது ஒன்றுமே வராது, அமைச்சர்கள் நம் இடத்தில் இரக்கம் உள்ளவர்கள்தானா? இல்லை என்று கையை விரிப்பதற்குத்தான் எண்ணி இருக்கிறார்களா? என்று கவலைப்பட்டேக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கனர்ட் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அகில உலகமும் சுற்றிப் பார்த்தவர்கள் ஆயிற்றே! இந்த நாட்டில் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களைவிட மாகாண அரசின் ஊழியர்கள் தரம் குறைந்தவர்கள் என்று கருத முடியுமா? எனவே ஒரே தரத்தில் பணியாற்றிக்கொண்டு ஒரே வாழ்க்கை நிலையில் இருக்கும் இரண்டு தரத்தாருக்கும் ஒரேவிதமான ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பது நியாயமாதலின் மாநில அரசின் ஊழியர்களுக்கு கிடைக்க உடனடியாக பஞ்சப்படியை உயர்த்த வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் பலர் எடுத்து சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுக்கிடையில் எந்தவிதமான ஊதிய பேதமும் இருப்பது நம் நாட்டிற்கு உகந்தது அல்ல என்று சம்பளக் கமிஷன் தெரிவித்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் சென்னை நகரில் நிதி உதவி பெறும் பள்ளிக் கூடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் (House rent Allowance) சென்னை நகரத்திலேயே தரப்படவில்லை. ஒரு வேளை, அன்பழகனுக்கு ஒட்டுப்போட்டவர்களுக்கு வீட்டுவாடகைப்படி ஏன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தூர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதோ என்னவோ தெரியவில்லை. கொடுக்க எண்ணியும் செய்யாமல் விடுவதற்கு அதுவே காரணம் என்றால் நீங்கள் அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்க ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். இந்த விஷயத்தில் ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வரவும் இசைவேன். ஏனெனில் என்னை எதிர்த்து நின்ற ஒரு வேட்பாளர் சார்பில் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு உறுதி மொழி அளிக்கப்பட்டது: அவருக்கு ஒட்டுப் போட்டால் உடனே ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் அளிக்க அரசாங்கம் முன் வரும், எதிர்க்கட்சிக்காரருக்கு வாக்கு அளித்தால் அரசாங்கம் அதைக் கொடுக்காது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனம் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களை ஜனநாயகத்தின் பெயரால் கேட்கிறேன். ஜனநாயகத்தின் பெயரால் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சர்

[Sri K. Anbazhagan]

[26th April 1962]

சர்களைக் கேட்கிறேன். ஏன் இந்த முறையற்ற செயல் நடக்க வேண்டும் என்று. மேலும் எனக்கு ஒட்டுப் போட்டவர்களைவிட ஒட்டுப்போடாதவர்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகவாவது உதவி செய்யுங்கள் வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்க வழிகாணுங்கள், அதற்குத் தயவு செய்து முன்வாருங்கள் என்று விரும்பி வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்மையில் ஆந்திராவிலிருந்து சில பகுதிகள் தமிழ் நாட்டின் சேர்ந்தன. திருத்தனி முதலிய பகுதிகளும் அதில் சேர்ந்திருக்கின்றன. படாஸ்கர் தந்திருக்கிற ஒரு தீர்ப்பின்படி அங்குள்ள ஆசிரியர்களும் இங்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாற்றி இரண்டு வருட காலமாகிறது. இன்னும், இந்த மாநிலத்தில் தரப்படுகின்ற ஊதிய விகிதம் அதே தகுதியுள்ள அந்த ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. அந்த மாவட்டக் கலைக்கல் என்ன செய்கிறார்? கல்வித்துறை அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? வெளியே சுற்றுப் பயணம் நடத்தி நாடெங்கும் பேசுகின்ற வர்கள் யாருக்காவோ இரண்டாண்டு காலமாக அதிலே தயக்கம் காட்டுகிறார்கள்? ஒரே தகுதியுள்ளவர்களுக்கு இந்த மாநிலத்தில் பணியாற்றுகின்ற அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இங்கே கொடுப்பதுபோன்ற சம்பளம் கூட கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், இந்த அரசாங்கம் திறமையாக நடக்கிறது, அதிகாரிகள் திறமையாக வேலைசெய்கிறார்கள் என்று எப்படிப்பாராட்டிக்கொண்டிருக்கமுடியும்? எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு பெற்றவர்களுக்கு ஓராண்டு செகண்டரி முறை பயிற்சி ஆந்திராவில் இருந்தது. அந்தப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு ஹையர் கிரேடு (Higher grade scale of pay) ஆசிரியர் ஊதியந்தான் இங்கு தரப்படுகிறது. செகண்டரி கிரேடு ஊதியம் தரவில்லை என்று அவர்கள் வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கிறார்கள். தரவேண்டியதை அதிகமாகத் தருவதுதான் நீதியாகும். தரவேண்டியதைவிடக் குறைப்பது என்றால் அது எப்படி நியாயமாகும்? நாஞ்சில் வட்டாரத்தில் மருத்துவமனையில் பணியாற்றுகிற நர்சுகளுக்கு சென்னை மாநிலத்தில் கொடுக்கப்படுகிற படி சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சில திங்களுக்குமுன் அரசாங்கம் ஒரு உத்திரவு அனுப்பி இருந்தார்கள். இப்போது அந்த ஊதியத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் இதுவரை அதிகமாகப் பெற்ற தொகையைத் திருப்பி பெறவேண்டுமென்றும் ஒரு உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. முன்னர் எப்படி அந்த உத்தரவைப் போட்டார்கள், இப்போது எப்படி அதை மாற்றி கொடுத்ததைத் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. அது என்ன முறை? தவறான உத்தரவைப் பிறப்பித்திருந்தால் அது முதல் தவறு. அந்தத் தவறைச் செய்தவர்கள் பின்னர் கொடுத்ததைத் திருப்பிப் பெறுவதில் அக்கறை காட்டுகிறார்கள். அதேபோன்றுதான் மேலும் பலபல விடங்களில் தரப்படவேண்டிய ஊதியத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் தந்ததையே திருப்பிக் கேட்கிறார்களே என்று ஆசிரியர்கள் பல இடங்களில் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கண்ணீரைத் துடைக்க உடனே அதற்குப் பரிகாரம் தேடியாகவேண்டும். நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஆசிரியர்கள் நிலையைப் பற்றி மிக விளக்கமாகச் சென்னார்கள். அவற்றை அரசினர் அருள்சூர்ந்து சிந்தித்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்தில் வட சென்னைப் பகுதியில் போதுமான கல்லூரி இல்லை. பெண்களுக்குக் கல்லூரி தேவை என்பதை ஒரு அங்கத்தினர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வட்டாரத்தில் குறிப்பாக ஜார்ஜ் டவுன் பகுதியில் இடம் கிடைப்பது கடினம். ஆனால் கல்வி இலாகா தலைவர் அவர்கள் முறைப்படியான இட வசதி இருந்தால்தான் பள்ளிக்கு அனுமதி வழங்க முடியும் என்று கூறுவதாகச் சொல்கிறார்கள். பிள்ளைகள் கெட்டாலும் கெட்டும் எனக்குக் குட்டிச் சுவர்தான் தேவை என்று கல்வி இலாகா கூறுகிறது. இந்தக் கருத்து மாறவேண்டும். அந்தப் பகுதியில் பெண்களுக்கென ஒரு பல தொழில் பயிற்சிக் கல்லூரி, (Polytechnic) ஏற்படுத்தவும், பெண்களுக்கு என்று ஒரு கல்லூரி துவக்கவும் அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அதேபோல், தென் சென்னையில் குழந்தைகளுக்கென ஒரு தனி

26th April 1962]

[Sri K. Anbazhagan]

மருத்துவ மனை ஏற்படுத்தவும் முன்வரவேண்டும். கீழ்பாக்கம் வைத்தியக் கல்லூரி, Incorporated Medical College—இணைப்பு மருத்துவக் கல்லூரியான பிறகு, அதில் எல்லா வசதியும் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்று, தேர்தலுக்கு முன்னர் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அமைச்சராக வந்துள்ளவர் இட வசதி கிடையாது வேறு நகருக்கு மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். கீழ்பாக்கத்தில் இருக்கிற கல்லூரியை மாற்றி வேறு மாவட்டத்திற்கு கொண்டு சென்றாலும் உள் நாட்டு மருத்துவ ஆராய்ச்சியும் பயிற்சியும் அளிக்கும் சித்த மருத்துவக் கல்லூரியாக நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய ஆறாம் கட்சியை சேர்ந்த நண்பர் ஒருவர் சென்னை நகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் குறைகள் இருப்பதாக ஆத்திரத்தோடு தெரிவித்தார். நான் சொல்லிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். ஆளுங்கட்சியினருக்கு மாநகராட்சி மன்றத்தை தி.வி.டி முன்னேற்றக் கழகம் நடத்துவது மனதிற்குப் பிடிக்காததாக, வெறுப்பு உள்ளதாக, சகிக்க முடியாததாக இருக்குமானால் மாநகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் இருக்கிற குறைகளை ஆராய உண்மையாகவே ஒரு குழு ஏற்படுத்த வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு உண்மைக்கு மாறாக மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு overbridge கட்டுவதற்காகப் பணம் கொடுத்தோம், திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள் என்று பேசுவது உண்மைக்குப் பொருந்துவது அல்ல என்று தெளிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திருவொற்றியூர் நெடுஞ்சாலையில் மேம்பாலம் கட்டுவதற்கான திட்டத்தை 15-8-1960-ல் முதல் முதலில் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான உத்திரவு மாநகராட்சி மன்றத்திற்குக் கிடைத்த பிறகு, வேலையை ஏற்று நடத்துவதற்கான tender கேட்டு 4-9-1961-ம் நாள் குறிப்பிட்டு விளம்பரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதை ஏற்றுக்கொண்டு மனுக்கள் வரவில்லை. அதைக் கார்ப்பரேஷன் தனிப்பட்ட முறையில் செய்வதற்கான இயந்திர வசதி இல்லை. இது அமைச்சர்களுக்கே தெரியும். மேலும் இதற்குத் தேவையாகும் நிலத்தை எல்லாம் கலைக்கப் பலரிடமிருந்து கைக்கொண்டு ஆர்ஜிதப்படுத்தி மாநகராட்சியிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். இதுவரையில் முற்றும் ஒப்படைக்கவில்லை. ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டிய நிலம் இன்னும் இருக்கிறது. இதில் நியாயமான தாமதத்திற்கே கூட பொறுப்பு வேறு எங்கேயோ இருக்கிறது. மாநகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தின் மீது தாக்குகிறார்கள். அதே போல் ஹைக்கார்டு overbridge மேம்பாலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் இதற்குப்பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளும் என்று இதுபற்றிய குழுவில் இருந்த அமைச்சர் சுப்பரமணியம் முதலில் சொல்லிவிட்டார்கள். கடைசியாக இப்பொழுது தான், ஒருபாதகாலத்திற்கு முன்னால், நீங்கள் உங்கள் பெருப்படியுடன் கொண்டு மாநகராட்சி மன்றத்துக்கு அறிவித்துள்ளதாக அறிகிறேன். மேலும் ஒரு பெரிய கம்பெனியைச் சேர்ந்த நபரைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி நடத்தியதில் அங்கு மேம்பாலம் கட்டுவதாக இருந்தாலும், அந்த இடத்தில் தோண்டினால் நீர் வந்து கசிகிறது என்றும், அந்த இடத்தில் overbridge கட்டுவதைப் பற்றி ஆராய வேண்டும் என்று சொன்ன காரணத்தாலும் தாமதமாக இருக்கிறது. இதைச் செய்வதிலே பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது சென்னை அரசாங்கமே தவிர கார்ப்பரேஷன் அல்ல. அதே போன்று கோடம்பாக்கம் மேம்பாலம் கட்டும் பொறுப்பு—சென்னை வீகேட்டம் ஆலோசனைக்குழு (Housing Board) ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மாநகராட்சியிடம் அந்த பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படவில்லை. ஆனால் மாநகராட்சி மன்றத்தைப்பற்றிக் கடுமையாகத் தாக்கிப் பேசிவிட்டால்தான் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், தாக்கட்டும். அதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறோம்.

அதே போன்று குடிநீர் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறை கூறப் பட்டது. இதைப்பற்றியே சட்டமன்றத்தில் பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அவர்கள் காரணங்களைக் கூறி விளக்கினார். வடசென்னைக்குப் போட வேண்டிய குழாய்களை (Conduit pipe) முழுவதும் போடப்பட்டு விட்டது. அதற்குத் தேவையான பம்பு—வெளிநாட்டினின்றும் வரவழைக்கப்

[Sri K. Anbazhagan] [26th April 1962]

படவேண்டும். அதற்கு மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி கிடைக்க வேண்டும். வெளிநாட்டு செலவாணி குறையால் அந்த அனுமதி கிடைக்கவில்லை. இதற்கு பணம் ஒதுக்க முடியாத நிலையைக் காரணம் காட்டிவிட்டனர். அதனால் இந்த நாட்டிலேயே ஒரு கம்பெனியில் தயாரித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்க வேண்டியநிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படிப்பட்ட கம்பெனிகள் எதைச் செய்வதாக இருந்தாலும் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் என்று காலம் நீடித்து வரும் காரணத்தால் அந்த பைப்பும் இன்னும் வந்து சேராத நிலையில் வடசென்னை தண்ணீர் நிட்டம் நிறைவேற்றப்பட முடியவில்லை. மாநகராட்சி மன்றச்சபையே அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மாநகராட்சி மன்றம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொறுப்பில் ஏதோ சில ஆண்டுகள் இருந்துவிட்ட காரணத்தால் பழி சுமத்தும் மனப்பான்மையை விட்டு விட்டு, மாநகராட்சி மன்றத்தில் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் யாராக இருந்தாலும், நகர மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான காரியம் என்ற முறையில் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை அரசாங்கம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த அளவுக்கு என்னு கருத்தைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு அளித்ததற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, as one who has had the privilege of participating in the discussions on the Governor's Address from the time this Council was constituted in 1946, I notice that gradually the Address is becoming shorter and shorter and I wish I can say sweeter and sweeter. Perhaps this is due to the fact that the budget is to be presented shortly. The Governor's Address does not, therefore, propose to deal with the many items of expenditure that the Minister in charge of Finance is going to lay bare shortly. Whatever it may be, Sir, the Governor's Address is one of those very useful parliamentary and democratic conventions that have been established in the mother of Parliaments. It gives us an opportunity—I would not say to survey everything from China to Peru but at least—to survey all the things that are in progress in our own country and more particularly in this State. And for this, we ought to be grateful for the convention that the Governor's Address is to be utilised for purposes of giving expression not only to the various defects in the administration of this State but also to what we consider fortunate or unfortunate tendencies that may be prevalent in the whole of India. May I avail myself of this opportunity to give expression to our feelings of sincere thanks and grateful appreciation for the noble part that the Governor has played in the very difficult circumstances in which he has to function in the present set-up of the Constitution? Having known Mr. Bisnuram Medhi and followed his career during his stay in this State I understand he may possibly be leaving us at the end of the year or early in January next year. I should like to pay my tribute to the manner in which he has conducted himself and the dignity with which he has functioned as the head of our State, although he is deeply conscious of the fact that in the present set-up of the Constitution he has not the power to do anything except to make promises to the people.

May I, Sir, before proceeding further, appeal to you and through you to the Leader of the House on one fact, which I hope will not be repeated again? It is on very few occasions that we

[26th April 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

have the opportunity of meeting in this House. It is not for my sake that I say this, because I have on many occasions addressed the Treasury Benches with one solitary individual representing the talents of the Treasury Benches. But, for the sake of the House and its dignity though the opportunity is given under the Constitution to the Ministers to attend both the Houses. I should like to appeal that simultaneous meetings of both the Assembly and the Council do not take place. Not only do they produce what may be called national disintegration owing to the sound factor (laughter), but I feel that it would be good for the Members of the Treasury Bench at least to have the opportunity of listening to us although they may not be inclined to follow what we have got to say, much less to implement what we have got to say. This is a courtesy, Sir, that I venture to express through you, and I hope that you will take this into consideration to bring home to the authorities concerned, what we some of us feel about it.

Sir, my next duty is to felicitate the new Members who have joined us. This Council has, as you, Sir, very rightly stated, maintained high traditions both in the quality of the contributions made and in the dignity and calm composure with which it has conducted itself even when the most acrimonious debates were taking place. I hope and trust that hon. Members who have newly entered this House, whether they be elected to the legislature for the first time or whether they have come to this House from another place, will realise that in this House the tradition has been well established that at all times and on all occasions, parliamentary conventions will be strictly observed and even when the discussions are of a somewhat heated nature, there will be calm and orderly conduct of the business of the House. I am sure your appeal on the first day will bear fruit and under your guidance, the Members will conduct themselves in a manner worthy of the Members of the Legislative Council.

Now, Sir, I come to the new Ministry. I congratulate the Hon. the Chief Minister on the fact that Madras has shown an example to other States in forming a composite Ministry of as small a dimension as possible. This is certainly an achievement when we take into consideration what is happening in other States, where every third member is somehow or other connected with something or other in the Treasury Bench either as a Minister or as a Minister of State or as a Deputy Minister or as Parliamentary Secretary. I do hope that further categories of that kind will not be introduced in this legislature. It may be not impossible in course of time to have at least half of the members of the Treasury Bench in some capacity or other so that the party in power may always find itself in a safe position so far as the vote is concerned. Sir, in these circumstances, I think our Chief Minister deserves our congratulations on having spared us the possibility of having to face an unwieldy Cabinet, whose members we may forget and whose faces may not be very familiar to us.

Let me next offer my felicitations to the Ministerial Bench. Several of them are, of course, old and familiar faces, but some, I am glad to see, are new. In particular, two of our erstwhile

[Dr. A. Lakshmanaswami Muadaliar] [26th April 1962]

colleagues in the Council have deserted us, having sought election to the Legislative Assembly. But I am glad they are present in a higher sphere of activity, and I hope, seeing the attraction this Council has had in the past, their presence in the Council will be more frequent than that of others.

5-10
p.m.

(Sri M. Seshachariar in the Chair.)

A friend of mine was asking me the question how this Ministry compared with the last Ministry. It is very difficult to assess all the potentialities of the Ministry, as difficult as it is to prophesy the potentialities of a new-born child. I hope and trust that it will be possible for this Ministry to function in such a way that it gains the approbation not of the Members of the Legislature only but of the general public, particularly because of the many grave problems with which we are faced not only in the State but in the whole country. Somebody was asking me the average age of this Ministry. Not inclined to guess the age of the people of either sex, I felt somewhat difficult to answer the question. My own view is that this Ministry has an average age of youth which the last Ministry did not have and that implies a greater amount of enthusiasm, daring imagination and driving capacity which I hope they will use to the fullest extent.

To the Leader of the House who, I believe, has successfully resisted the temptation of going to the other House, I offer my felicitations. (Laughter.) In him we have a seasoned parliamentarian and I am sure that Members to whatever Party they belong will realise that we have in the Leader of the House one whose courtesy and equanimity of temper will always be an asset to any parliamentary institution.

Finance and Education have changed hands and an experienced Minister is now in charge. I do not want to say much about education about which I have repeatedly spoken in this House without any value or force, but I should like to reserve it to the occasion when the budget is presented. I do hope and trust that the educational policy will have a smooth sailing at his hands and that no violent changes will take place, much to the detriment of a whole generation of young students.

The Minister for Agriculture who has changed his portfolio from Public Works to this field is one who must be familiar with all the difficulties of the agricultural population in this country. He will have his tasks cut out and I hope and trust that he will take note of the debate that has already taken place in this House and see what can be done in the matter of the essential commodities of life reaching the people at large in a manner that will enable them to subserve a mere existence.

I need hardly refer to the Minister for Public Works and Revenue. I hope that so far as revenue is concerned, he will give some little respite to the agriculturists from the tumultuous time which they have had in the past.

26th April 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, I would like to offer my felicitations to the lady Member who has taken charge of Health. I am particularly happy at this choice. It is a curious coincidence, none the less a happy coincidence, which presents great potentialities, that to-day we have a bee-line so far as Health is concerned, it being the responsibility of ladies at all important levels. The Director of Medical Services in this State is a lady, the Minister of Health is a lady in the State, and the Minister of Health in the Centre is also a lady. So, we, mere men, have placed our health and our future in their hands (laughter), and I do not think we could have done better. I am sure that the unfortunate policy—I regret to have to use that expression—of the last seven years which really connoted no policy to determine, would not be repeated. I hope also that the manner in which every important question was disposed of by the Minister with a guffaw of laughter from all benches will not be repeated. Nor, I hope, will the spectacle of 20 to 25 crores of rupees being surrendered in the Plan period be tolerated any longer. I have enough confidence in the Minister for Health that this will not take place in future.

The Minister for Co-operation is a person held in high esteem for the great work that he and his family have done for the improvement of livestock. I am sure his presence will be an asset to the Cabinet in many respects.

I now come with great hesitation and trepidation to two young Members who have joined the Ministerial hierarchy. The Minister for Information and the Minister for Municipal Administration are persons who are fresh to the Legislature and we welcome them in the hope that their youthful enthusiasm and vision will be available in many progressive measures. I would like to tell the Minister for Information in particular that he should be a real Minister for Information for the public. I have been a regular reader of the Government pamphlet 'Madras Information', that is issued periodically, but I must confess, after perusing many issues, that I am no wiser than I was before. We do appreciate the excellent illustrations and narration of events chronicled there. But may I respectfully suggest that these are informations that are available in the daily press, whether in English or in any of the regional languages? I should like to suggest that the 'Madras Information' should really be informative, whether it is in English or in Tamil. It should contain articles which will educate the public at all levels; it should give them valuable information of what is going on in other parts of the country and, more particularly, it should inform us of the events that are taking place in the Houses of Parliament.

Only the other day, I was delighted to read a series of articles on the finances of the Corporation of Madras by the former Mayor. As one who has lived in the City of Madras for over sixty years, it was an eye-opener for me to know something of the way in which taxes were collected, how the income of the Corporation was apportioned through different sources, and the manner in which that income was spent.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [26th April 1962]

I am not suggesting that the information given should not be of the achievements of the party in power, but, side by side with these achievements, let us realise that the well-got-up pamphlet must really give us some readable material to enable us to understand the general situation in the country, the problems of democracy, the financial problems, the taxation proposals of the Centre and the State and of the local bodies, the progress of education in the different States of the country, the methods by which various activities are being undertaken in a truly graphic and factual manner so that the positive and negative aspects of our achievements will be chronicled. This pamphlet can be made most attractive so far as the educative part of it is concerned, and I hope the Minister for Information, who is a well-educated gentleman, will look to this aspect.

I now come to the 'last of the Romans', the Minister in charge of Municipalities. I am sorry I have to state that his is not a legacy about which he can be well satisfied. Wherever he goes, whichever municipality he visits, he will find the same tale repeated over and over again: inadequate resources, heavy commitments, intolerable burdens of the people and responsibilities thrown on starving Municipalities which they are not in a position to bear. The Chairmen of all Municipalities will give the same tale of woe—waiting Micawber-like for doles from the Government, excessive control in minor matters by the State, lack of co-operation between the Chairman and the executive officers because of the failure to clearly define each other's responsibilities in the matter and directives from the Government which have to be obeyed or the Municipalities will be superseded. I hope this policy will be a policy of the past and I hope the present Minister will be able to put a stop to it.

Let me give an instance. The levy of property tax in some Municipalities including water and drainage tax, light tax, scavenging tax, education tax and general tax, is 27½ per cent per annum on the annual rental value of the buildings. Now, Sir, the Government have directed—mark the word 'directed'—the Municipalities under section 35 (2) of the Elementary Education Act to increase the education tax from 1 per cent to 5 per cent, thereby raising the total tax to 31½ per cent per annum on the annual rental value of the buildings. When I say the Government of Madras, I mean the then Minister in charge of Education. He might not have known what the levy of property tax was in the Municipalities. Let me state, Sir, that primary education should never be the responsibility of a Municipality. I venture to express this as a sincere feeling of mine that under the Constitution it is the responsibility of the Government of the State to ensure that free and compulsory education is made available to all children between the ages of 6 and 14. They cannot pass on the baby as we say to the poor municipalities and ask them to increase the education cess and elate themselves with the achievement that they have extended elementary education everywhere. If finances are required, the State must take the onus of levying additional taxation and ensure that it is spent properly for the purpose.

26th April 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Sir, several speakers have referred to the elections and I see that in the Governor's Address also a reference is made. I fully agree with the sentiment expressed that much credit is due to the general public who exercised their franchise with composure. It is a moot question, however, whether they exercised proper judgment as stated in the Address because political parties have different views on the subject. Even the party in power and similar parties in other States are having *post-mortem* examination of the results of the elections. This cannot be, if they really were due to the exercise of judgment of the people according to their likes. I think this is an unfortunate expression that need not have found a place in the Governor's Address. But that is a minor matter.

I certainly was struck with the remarks made by the hon. Member from the Congress benches who was returned from the Graduates' Constituency of Coimbatore. He stated that the expenses incurred in the elections were very heavy and phenomenal and felt that Rs. 9,000 prescribed for the Assembly constituency was ridiculously low in the light of actual facts and said that probably the remedy would have to be found by putting the figure somewhere near Rs. 1 lakh. Sir, a friend of mine who was discussing with me about the last three general elections—he is a person who takes a great deal of interest in political affairs though he has no seat in any body from the lowest to the highest—told me and I repeat it for what it is worth that the first general election was fought on ideology, the second election was fought on promises and the third election was a battle fought with purses. I am constrained to state in this connection that it is unfortunate that our Parliament passed a legislation permitting donations to be offered by various companies. While appreciating the fact that such donations are given in other countries, I feel it is my duty to say that the future of democracy in this country is at grave peril unless something is done to change the law on this subject and allow free offers of aid to any political party or any institution or any individual or group of individuals according to their wishes.

Sir, I must say that we must congratulate ourselves that the elections, although they were fought with great amount of heat, were on the whole conducted without that physical violence that broke out in many other areas elsewhere. That is the peculiar attitude of the people and that is the peculiar philosophy of the people who belong to this State.

Then, Sir, the Governor's Address referred to the legislative programme of this session. I congratulate the Treasury Bench on this and even more congratulate ourselves on the fact that there are very few Bills now which are going to be brought in the present session. That is perhaps because the Budget Session will come soon. But as one who has had to go through dozens of Bills in a single session during the past fifteen years, it has been our experience in the past several years that many Bills were introduced and passed, not all of them had been examined with the care

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [26th April 1962]

with which they ought to be examined either by the Secretariat which is supposed to prepare these Bills or even by the Legislature which is supposed to pass the Bills. One of the greatest impediments, mechanical impediments, is that if the Legislative Council were to change a comma, the Bill has got to go back to the Assembly and delay is unavoidable. Naturally, therefore, the Hon. Minister in charge of the Bill is not anxious to allow any change to be made here. So to say, a whip is issued to the opposition benches, as far as I could see, that all their amendments should be withdrawn or will be defeated by a huge majority even if we had the temerity to move such amendments. This is not the way in which legislative activity in a popularly elected legislature is conducted. We must, I agree, find some means by which urgent business is not delayed. But in regard to ordinary Bills, I see nothing improper or nothing irregular in their being sent back to the Assembly. If that cannot be done, then why give an opportunity to the Council after the Bill has been passed by the Legislative Assembly? If the Bills cannot be sent back to the Assembly, let the Bills be introduced here first. We shall be happy to comment on the Bills. Then let the Bills go to the Assembly and emerge in any form. I shall be happy to subscribe to that view. I am making this point after my experience of 15 years of the Legislature in the Madras State.

Then, Sir, I have one more complaint about the Bills already passed. Once they are passed, they seem to be forgotten. I do not know whether they are carefully preserved in the archives of the Secretariat Departments to be ferreted out only after many years as an historical document of the activity of the legislature. I do not want to quote several instances. But let me quote one instance. Sir, just three years ago for the first time in the history of this legislature, a private member's Bill was passed—the Preservation of Parks, Playfields and Open Spaces Bill. In both the Houses it was welcomed and the Hon. the Leader of this House was generous enough to pay tribute to the passing of this Bill. Unfortunately, Sir, none of the provisions seem to have been taken note of. And what is worse, before our very eyes, we have seen the spectacle that even the few open spaces that are available in the City are being utilised or are likely to be utilised for the purposes which no one who has the interest of the health of the people at large will approve of. Recently we have been told that the Island Ground, the only lung in the whole city, is to be utilised for the construction of an International Hostel for students and various other purposes. We generally are more anxious to say we are progressive when it comes to international considerations. Not the same idea compels us when it comes to our own children. While no doubt the idea is excellent and I wholeheartedly support it, I for one feel and feel strongly that there are several other points of view that should be considered by the Government. I do not know to what extent the Government are responsible for this. But from the press reports, at any rate, it would appear that the decision was one taken without a free

26th April 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

consultation with the State Government. I am sure that although the land belongs to the Defence Department, the Defence Minister, from what I know of him and his well-known sympathies for the poor and his eagerness to appreciate and respect the will of the people, will be the first to suggest that alternative sites must be taken. If any structure were to be put up by the Defence Department for its own purposes, and it is considered essential to have them at that place even then, we would have begged them to leave this particular lung of the City intact. As a matter of fact, Sir, I had the privilege to serve on a committee when the question of providing certain accommodation for the N.C.C. officers and cadets was discussed and after seeing this very particular place, we came to the unanimous conclusion that we should spare the Island Ground for what it is worth. In this connection, may I say that I certainly do not approve of exhibitions being held there? My own view is that it should be a play field to the students or the public and of many other interests so that it can be a recreation ground for the public particularly of the poor people in the Chintadripet and other nearabout areas who have no other place to go to for a gush of fresh air. However, when it is suggested that a purpose, which has no relation to Defence requirements, is to be the object of this alienation of land, many legal problems arise. From reports in the press, it would appear that neither the Corporation nor the Town Planning Board nor the Government as a whole have been taken into confidence before this venture has been thought of. I hope, Sir, there will be no difficulty for the Government to persuade the authorities to drop this, but if they do persist, it will be an incentive to those who wish to suggest that the Government have no voice in matters concerning the administration of the State itself. That will be the natural inference, and I am anxious that such an inference should not be drawn.

5-30
p.m.

(Mr. Chairman in the Chair.)

Sir, the Address which precedes the introduction of the budget does not naturally refer to many details which will become apparent when the Budget is presented, and I shall reserve my observations on several aspects of administration in the different Departments to a later occasion after the presentation of the budget.

There have been appeals voiced from several sources in this and the other House that the taxes are already heavy and it is hoped that the State will not introduce additional taxation. Unfortunately, every year, when the budget is introduced, with rare exceptions, there has been a three-pronged attack on the same individual—one from the Centre, one from the State, and one from the local authority concerned, whether one calls them direct or indirect taxes. There may come a time when we may kill the goose that lays the golden eggs. The nature of the tax and the hardship it will impose will be considered later. Whatever be the object, whatever the taxation may be, one fundamental factor has got to be taken note of—that is, is our expenditure in the right

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [26th April 1962]

direction? And are we taking every care to see that there are no loopholes in this expenditure? I am afraid I cannot subscribe to the view that every item of expenditure is incurred with the same amount of care and consideration with which the items of expenditure will be passed. When we speak of inflated prices, when we speak of the heavy rise in the prices of essential articles of food, let us realise that this is largely due to the one factor, the increase in the wage of certain categories of persons without any control over the price structure of essential commodities. When we pay more money, we are not really helping them. We are only helping the middlemen and the people who sell goods. As soon as the dearness allowance is increased, the price structure goes up. Why does this occur? If any economist were to study the question, he will surely say that the two always go together. I am not, therefore, very happy that the dearness allowance and other allowances should be increased, without proper control over the expenditure side and the prices of the essential commodities. As hon. Members have stated, it is not the luxuries that we are worried about. Let the imported articles and the luxury articles be costly. They may even be 150 per cent more costly, so that we may have a larger share of the customs duties.

Sir, I have been accustomed to travel in double-bullock handy over forty miles of rough road in the Madurai-Kamanathapuram districts. Sri Rajaram Naidu knows now that the roads are entirely different.

Member after Member has referred to the various local problems in the State. I agree that they are important and essential. But may I venture to suggest that these are problems which should more pertinently be raised at the time of the Budget and with particular reference to the Assembly? We should do well to concentrate in the limited time at our disposal on larger questions of policy—State as well as national. The Council is the one forum where large issues may be considered calmly and dispassionately. We realise that during elections much hot stuff is poured out—recriminations are usual—and promises are made which are difficult of fulfilment and occasionally, the use of superlatives and adjectives are the common sequel to electioneering speeches. I have gone through many of these elections. Let me give you my experience of the Presidential election in the United States of America, which the Leader of the House knows perfectly well. During one of these elections, I was in New York, and as I was driving in a taxi, I asked the taxi driver, why there was so much of excitement for the Presidential election. He said, 'Sir, wait till you come nearer the date of election. You will see more of fireworks. There will be more of filth, abuse and garbage thrown at each other till the election is over. But once the elections are finished, there will reign calm in the country'. I hope, Sir, that what applies to the Presidential election in New York may also apply to our own country. There has been a good deal of recrimination in our country. I do not blame any particular individuals, much less any

26th April 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

party. Now that the elections are over, and people have got into the legislature, it is through the legislative activities that they can win the confidence of the electorate once again.

Speaking of the role of the Opposition—I have been in the Opposition for the last ten years as the Leader, and I have been in the Opposition ever since I found a place in the Council, even as a nominated Member of the Government—when the Rajaji Ministry was in office in 1952, I ventured to state when I accepted this responsible position,—my statement is on record—that the Opposition will offer its criticisms not for opposition's sake but they will be a search-light that would light up the dark corners and enable everyone, especially the occupants of the treasury bench to see things as they are or envisage them as they should. The guiding factors should be unity in essentials, diversity in non-essentials and charity above all, in the criticisms that we may offer.

We who sit opposite the treasury bench, feel that we have a duty to perform by the country and by the electorate which we represent. That duty is clearly to submit to a critical analysis the measures that the Government may bring forward, the activities of the Government in several Departments and the methods by which they try to fulfil the obligations that they have generously promised at the time of the elections. This can be done without any heat or emotion in the cold logical spirit in which it ought to be done. I have not hesitated. Sir, as the records of the Council will bear it out, to offer my criticism on any measure which I felt was detrimental to the nation's solidarity. I said that the division of the States into linguistic States was a Himalayan blunder, and nothing that has happened ever since has made me change my opinion. In fact, as time goes on, I am more and more convinced of the Himalayan blunder that has been perpetrated through lack of clear foresight and to-day we are told that we cannot get a drop of water when we are asking for a little drinking water from this or that river. How can there be emotional integration if such were the attitude to be adopted? I am prepared to tighten my belt and live on rations if there is no water, as we do sometimes in the desert regions.

It may be that people come to this House with all sorts of ideas; but may be that those ideas are most detrimental to the unity of our country. I am proud of being a member of this State. I am equally proud of being a citizen of India, and therefore any idea of separation goes ill with my conscience. We of the Tamil Nad had at one time spread out our culture, our influence, and our architecture, throughout India and beyond. Think of Mohenjo Daro and Harappa, and we are told by competent historians that there is evidence of Dravidian culture there. It is my hope therefore that we shall once again spread our culture, the great traditions of our land, over the length and breadth of India, and we can never do that by separation. What does it matter if the material resources are affected at this time? What shall it profit a nation if it gains the whole world and loses its own soul?

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [26th April 1962]

5-40 p.m. Some people are very much hurt at this idea of separation for obvious reasons. But I must ask them to ponder a little bit. It was the great philosopher, Marcus Aurelius, who has stated that there are always two ways of looking at things; if thy brother offends thee, think not of the offence; think that it is thy brother that offended thee. Then the offence would pale into insignificance and there will be once more the brotherly love. If, therefore, statements are made, which are at variance with our ideals, by fellow citizens, we can certainly think of them as statements emanating from fellow citizens. It may be that a little adjustment on our part may be necessary; it may be that the Constitution should be worked in such a way that the Government function not as a unitary Government but on a federal basis, and that there are equal rights and responsibilities as between the States and between the States and the Centre.

I do not want to speak more at this stage of the many things by which we can certainly improve the emotional integration between the States and the Centre and between one State and another. Even with the same party in power in all the States, we see that there is so much of fissiparous tendencies. No legislation which has been suggested by the party in power has had any effect on certain States. I would say and say that respectfully to the Treasury Bench, 'Let them not give the idea to the electorate, much more to the Legislature, that they have had to await orders from the Centre on any subject which does not concern the Centre.' We are able to manage and manage better than the people who advise us from the Centre. Industries would never have flourished if the Hon. the Minister in charge of Industries were to go every week to Delhi and get orders. Who are these Ministers at the Centre? I am speaking with great respect for them. They are of the same category as those who are sitting on the Treasury Benches here. I know some of them very well. I have great respect for them, but not when they interfere with me and what I consider should be my attitude towards State's responsibilities. This Madras State has enough talent, and I will go further and say, enough resources, if necessary, to maintain its standards, if it does not all the time go abegging, not for the gains of the Government but for the loans that the Government get from other sources. I was trained in an old century when Shakespeare's wisdom was taught to us. Neither a lender nor a borrower be. To-day we do not lend but we borrow not a few crores of rupees, but thousands of crores of rupees. How we are going to repay the amount borrowed will be discussed in the next budget meeting. But that is another matter.

Sir, it seems to me that we have paid too little attention to the problems of India as a whole. Let us remember that anything that adversely affected the whole of India will affect us much more than any other State. We have to say what we have got to say about the policies of the Centre from that point of view. It is not that we want to interfere with the Lok Sabha. After all, we

26th April 1962] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

send Members to the Rajya Sabha. We have a right to express our opinions in a logical manner and, at the same time, in well-balanced phraseology about certain measures. Let us not give the impression that the Centre can do anything. The original Constitution envisaged only three important duties to the Centre. The Hon. Minister, I think, was in the Constituent Assembly. He knows it. Those duties were Finance, Railways and External Affairs. These are the three important things which were to be the responsibility of the Centre. Defence Forces were also to be the responsibility of the Centre. But to-day for every little thing we get directives from some department or other, not from the Minister, not even from the Secretary of the department or the Deputy Secretary or the Under-Secretary, but the Superintendent directing to change our educational policies, to adopt this or that particular subject in our curriculum of studies. It may be that after nearly fifty years of experience in the educational field I have got old and withered and that I do not know what is needed in the present-day set-up of the world. It may be so, but, on the other hand, we are speaking of emotional integration. There was a conference about emotional integration and we were asked to teach emotional integration to our students. I know only the old way of teaching emotional integration to the students. I hope political parties will forgive me if I say that politicians should not interfere but should let the teachers and the students alone. I am glad to say that in this State there has been the least amount of interference from the political parties, but it is not so in the other parts of the country.

Sir, the disadvantage of longevity is that old memories die hard. I hope you will agree with me, Sir. (Laughter.) I am not suggesting that you are old, but I am much older and, therefore, I take the privilege. As I recapitulate the scenes that I witnessed in 1946-47 when the Congress Party came into power and as I witness the scenes in 1962 in the different States of India and even at the Centre, I recall, not with pleasure, the lines of the poet and historian, Macaulay, who described the State of Rome in memorable verse :

" Then none was for a Party,
Then all were for the State,
Then the rich man helped the poor,
And the poor man loved the rich,
Then lands were fairly parcelled,
The Romans were like brothers
In the brave days of old;
But now Roman to Roman,
More hateful than a foe : "

[Dr. A. Lakshmanaswami Muadaliar] [26th April 1962]

Substitute "Indian" for "Roman" and that will express in clear and unambiguous terms the position to-day. Are we really progressing? I leave the answer to posterity.

The past year has been the Centenary year of the poet, Rabindranath Tagore. May I, with your permission, be allowed to quote his famous lines? If I have spoken with a little bit of *caudour*, affected any sentiments of any Member here, I wish to apologise. But my prayer has always been Tagore's prayer:

"Where the mind is without fear and the head is held high;
Where knowledge is free;

Where the world has not been broken into fragments by
narrow domestic walls;

Where words come out from the depth of truth;

Where tireless striving stretches its arms towards perfection;

Where the clear stream of reason has not lost its way into
the dreary desert sand of dead habit;

Where the mind is led forward by thee into ever-widening
thoughts and action;

Into that haven of freedom, my Father, let my country
awake."

Thank you, Mr. Chairman.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again
at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

ora.
with

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE:

* Notification issued with G.O. Ms. No. 565, Revenue, dated 7th February 1962 regarding amendment to the rule published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-150 of 1960, dated 9th August 1960 at page 161 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 10th August 1960 relating to the fixation of time-limit for application under section 19-A of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

* Laid on the table of the House on 24th April 1962

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 27th April 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Security arrangements

* 25 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any security arrangements are provided for certain persons and, if so, who they are; and

(b) the total annual expenditure incurred thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Security arrangements are provided for certain persons but it is not in the public interest to disclose for whom such security arrangements are made.

(b) It is not possible to give any approximate figure since the annual expenditure incurred on the provision of security arrangements depends on the number and classes of V.I.Ps. visiting this State in a year, and also on the frequency and extent of their tours in this State.

DR. A. SREENIVASAN: May I know, Sir, whether security arrangements are made for the Hon. Ministers and the Presiding Officers in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have said, Sir, in the first part of my statement that it is not in the public interest to disclose for whom such security arrangements are made. Security arrangements will cease to have any value if we disclose for whom such arrangements are provided.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that such security arrangements were made for the President of the Tamil Nad Congress Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This is the same question in another form for which no information can be given.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, may I know whether any of the Opposition leaders are given these security arrangements? (Laughter.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the security arrangements depend on the need for providing such arrangements to persons and I presume the State is giving security arrangements to all those persons who deserve them.

[27th April 1962]

Yarn

* 26 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to control the quality of yarn produced for the use in the handloom industry; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN: தலைவர் அவர்களே, தரமான துணி உற்பத்தி செய்வதற்கு தரமான நூல் வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உணருகிறதா? அப்படி உணர்ந்தால், தரக் கட்டுப்பாடு அவசியம் என்பதை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதையும் அரசாங்கம் உணருகிறதா, என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தரமான துணி உற்பத்தியாக வேண்டுமென்பதை சர்க்கார் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறது. தரமான துணி உற்பத்தி செய்வதற்கு தரக் கட்டுப்பாடு என்று சொன்னால் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடு என்று நாம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். சர்க்கார் நியமித்திருக்கிற தரநிர்ணய இலாகா இருக்கிறது. அதிலே ஸ்டாம்பு பெற்றால் தான் அது தரமான துணி என்று தெரியும். அந்தவிதமான கட்டுப்பாடுகள் சர்க்கார் செய்ய தயாராக இருக்கிறது. வேறு கட்டுப்பாடுகள் இப்போது துணி சம்பந்தமாக, நூல் சம்பந்தமாக கிடையாது.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மிகுதியாகத் தேவைப்படுகிற நூல்களின் ரகங்களை மட்டும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கிறதா? எந்த வகையான நூலாக இருந்தாலும், பொதுவாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த உற்பத்தியெல்லாம் தனியார்துறையில் நடக்கிறது. மார்க்கெட்டில் எதை நன்றாக விற்கமுடியுமோ, அது உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் 136 மில்கள் இருக்கின்றன. போதுமான நூல் உற்பத்தி அதன் மூலம் நடக்கிறது என்று சர்க்கார் கருதுகிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN: தற்பொழுது நமது மாநிலத்தில் நூற்கப் படும் பெரும்பாலான நூல்கள் தரக்குறைவாக இருக்கின்றன என்பதால் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கட்டுப்பாட்டை உடனடியாகக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி ஆகிற நூல் தரக்குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது. அந்த விதமான தரக்குறைவான நூல் எந்த மில்லிலாவது உற்பத்தி செய்தால், கனம் அங்கத்தினரைப் போன்ற பெரிய வியாபாரிகள் அதை வாங்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. K. SAMBANDHAN: நூல் சரிவரக் கிடைக்காமல் இருப்பதால், சாதாரண நெசவாளிகள் எந்த நூல் கிடைத்தாலும் போதுமென்று வாங்கிக்கொண்டு மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் நூல் பலவற்றின் தரம் குறைவாக இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்து இருந்தும் தான் இப்படி பதில் சொல்கிறார்களா என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினருக்கு "சைகாலஜி" நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எனக்குத் தெரியும் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது.

[27th April 1962]

Co-operative Spinning Mills

* 27 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of co-operative spinning mills in the State as on 1st March 1962; and

(b) the number working?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The Government have approved proposals for the establishment of five co-operative spinning mills in the State.

(b) Two of them have commenced working.

SRI S. K. SAMBANDHAN: இன்னும் எவ்வளவு நாட்களில் அவை துவங்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: திருச்செந்தூரில் சில மாதங்களில் வேலை செய்யத் துவங்கும். சேலம் மில்லுக்கு இப்போதுதான் இயந்திரங்களை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காஞ்சிபுரத்திற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN: இன்னும் எத்தனை மாவட்டங்களில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் நிறுவ உத்தேசம் இருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சராசரியாக கூட்டுறவு ஆலைகள் இல்லாத ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இப்போது நூற்பு ஆலை நிறுவ வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் லட்சியம்.

SRI S. K. SAMBANDHAN: எப்போது அவை நிறைவேறுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Can't prophesy.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்களின் தேவை முழுவதும் நிறைவேற்றுவதற்கான அரசாங்கத் திட்டம் எதேனும் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கூட்டுறவு ஆலைகள் மூலமாகத் தேவையை நிறைவேற்ற முடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏராளமாக மில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுடைய நூல்களும் தேவைப்படும்.

SRI S. K. SAMBANDHAN: சில மாவட்டங்களில் கூட்டுறவு ஆலைகளுக்கான proposal இல்லாமல் இருப்பதன் காரணம் என்னவென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள் அதில் முக்கிய பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாததால்தான். Proposal அனுப்பினால், அதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும்.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: "பையனீர்" என்ற நூல் தான் சிறந்தது என்று மார்க்கெட்டில் இருப்பதால், அதேமாதிரிப் புதிதாக ஆரம்பிக்கிற மில்களில் உற்பத்தி செய்யப் போகிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தரமான நூல் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்கார் லட்சியம். ஆனால் இது தனியார் நடத்துகிற தொழில். அது அவர்களுடைய திறமையை ஒட்டியும், அவர்கள் சரக்கு நன்றாக விற்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தைக் கொண்டும் நல்ல தரமாகத் தயாரிக்கவேண்டும்.

[27th April 1962]

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR : நம்முடைய துணி வெளியில் தரமான துணியாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் ஆரம்பிக் கிறபோதே தரமான துணைத் தயாரிக்க சர்க்கார் கட்டுப்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a suggestion by the hon. Member.

Handloom cloth

* 28 Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the Central Government to raise the rebate rate now allowed on sales of handloom cloth by the co-operative sector; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : இப்போது கொடுக்கிற கழிவுத்தொகை குறைக்கப்படும் என்று மத்திய சர்க்காரிலிருந்து மாகாண அரசாங்கத் திற்குத் தகவல் ஏதாவது வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போது தகவல் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் பொதுவாக இந்தக் கழிவுத் தொகையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது மத்திய சர்க்காரின் லட்சியமாக இருக்கிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN : அப்படிக் குறைத்துக்கொண்டே போவ தற்கு தற்போது சரியான நிலைமை இல்லை. மத்திய சர்க்கார் அந்த மாதிரி யோசனையைச் சொன்னால், இந்த அரசாங்கம் அதைத் தீவிர மாக எதிர்க்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த சர்க்கார் என்ன அவசியமோ அதைச் செய்யும்.

Headmasters of incomplete high schools

* 29 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Headmasters of incomplete high schools under the North Arcot District Board have not been placed on the revised scales of pay fixed for Grade I Headmasters; and

(b) if so, the steps taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The Headmasters of incomplete high schools will get the same scale of pay as the headmasters of complete high schools provided that the individuals are appointed from the panel prepared for the purpose. In other cases, they will draw pay in the scale fixed for L.T. Assistants.

[27th April 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware, Sir, that in the case of institutions aided by the Government, there is no question of panel, and all headmasters, when they bear the name are eligible for Headmaster's scales of pay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, whether it is a fact that the Headmasters in incomplete high schools who have not been included in the panel are Headmasters for all purposes except for drawing the Headmaster's scale of pay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, Government prefer appointments made out of the panel, and for those Headmasters who are selected from out of the panel, there is a prescribed scale of pay. If the Headmasters are not selected from the panel, that scale does not apply.

Improvement of communication

* 30 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any special grant as recommended by the Finance Commission for the improvement of communication in the State has been allotted by the Central Government; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) The Commission has recommended special purpose grants taking into account the relative needs of the different States and the resources available to them. The Commission has not recommended any such grant for Madras State.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether the Government are aware that one of the recommendations of the Finance Commission which was accepted by the Central Government was that a grant of Rs. 9 crores only should be paid to certain States but Madras has been excluded from that? May I know the reason why the Madras State has been excluded?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is the answer that I gave. Madras has been excluded along with certain other States, because comparatively the States that are mentioned the nine States are backward in the matter of communications.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, have this Government made any representations that this State should not be excluded but that it should be included along with the other nine States which get a grant? We are in the same state as the nine other States are.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the difficulty is that Madras State cannot plead that it is as backward as certain other States are.

[27th April 1962]

S.S.L.C. Examination

* 31 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the minimum number of marks for a pass in English in the case of a trained Vidwan in Tamil appearing for the S.S.L.C. Examination?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Candidates who have obtained the marks prescribed by the University of Madras from time to time will merely be declared eligible for University courses of studies. According to the ordinance issued by the University, all candidates appearing for the S.S.L.C. Public Examination including Vidwans in Tamil who have secured not less than 40 per cent of marks in English shall be declared eligible for collegiate studies.

3-10
p.m.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government recommend to the University a special relaxation in the case of Vidwans as they have already qualified themselves for the Oriental Title and also had training, and as English is not a very important subject for them for handling Tamil?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have no such proposal.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In view of the encouragement shown to Tamil by the Government which is but right, will the Government make an exception in the case of these Pandits and tell the University that the minimum number of marks in English, especially a few marks low in English, need not count in the case of these Vidwans who are to prosper as I Grade Vidwans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government are no doubt, interested in these Vidwans and these Tamil scholars. But if the University prescribes that there should be a minimum of 40 per cent marks in English, this Government do not feel it right to plead with the University to relax this.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Is there not a rule in the Department of Education, apart from what is obtaining in the University, to the effect that Vidwans and other Oriental Titleholders who obtain less than 40 per cent but more than 30 per cent are fit for all purposes of promotion and so on in the department concerned though they may not be eligible for admission to a collegiate course of study?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Promotion in service is one thing, but eligibility for a higher course of education is quite a different thing.

L.I.Ms. and G.C.I.Ms.

* 32 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any Register of Licentiates in Indian Medicine and G.C.I.M. has been maintained; and

27th April 1962]

(b) if so, the number of L.I.Ms. and G.C.I.Ms. qualified in (i) Siddha, (ii) Ayurveda and (iii) Unani systems of medicine as on 1st March 1962?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM:

(a) Yes, Sir.

(b)—

G.C.I.M. (Ayurveda)	...	...	...	...	354
G.C.I.M. (Siddha)	...	...	...	...	84
G.C.I.M. (Unani)	...	...	...	...	16
G.C.I.M. registered before 1957 but details of systems not known	...	...	...	...	52

Total G.C.I.Ms. ... 506

L.I.M. (Ayurveda)	...	...	...	...	999
L.I.M. (Siddha)	...	...	...	...	266
L.I.M. (Unani)	...	...	...	...	62
L.I.M. registered before 1958 but details of systems not known	...	...	...	...	214

Total L.I.Ms. ... 1,541

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE ELECTION TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES AND THE HOUSE COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that the following candidates have been validly nominated for election of nine members to the Committee of Privileges for the financial year 1962-63:—

1. Dr. T. V. Sivanandam.
2. Sri M. Rajah Iyer.
3. Sri R. Venkatachalam.
4. Srimathi Saraswathy Pandurangam.
5. Sri V. M. Surendra Ram.
6. Sri K. Rajaram.
7. Sri R. Venkataraman.
8. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
9. Dr. A. Chidambaranathan.

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, nine, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges. The Deputy Chairman is a *ex-officio* member.

Under rule 156 (4) of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to be the Chairman of the Committee.

[Mr Chairman] [27th-April-1962]

the Bank may from time to time redeem such debentures being issued for periods not exceeding in any case 25 years from the date of issue and bearing interest at a rate not exceeding 5 per cent per annum".

SRI M. SESHACHARIAR: அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தில் ஒன்று இரண்டு வார்த்தை சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன். **Land Mortgage Bank**-க்கு, அதிகமான டிபென்சருக்கு **guarantee** கொடுக்க வேண்டும் என்று வந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஒரு விஷயம். இது பேர்தும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இப்பொழுது பாங்குகள் கடன் கொடுக்கிறது எல்லாம். மத்திய கால கடன், குறுகிய கால கடன். மத்திய கால கடன்கூட கிடையாது. குறுகிய கால கடன் விவசாயத்திற்காக 10 மாதத்திற்குத் தான் கிடைக்கிறது. மத்திய காலக் கடன் கிடைப்பதில்லை. ரிசர்வ் பாங்கு கொடுக்கவில்லை என்று மத்திய கால கடன் கிடைக்காது. குறுகிய கால கடனுக்கும் தாமதமாகிறது. முன் கடனைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கும், விவசாயத்திற்கும், நிலம் வாங்குவதற்கும் **Land Mortgage Bank**-ல் கடன் வாங்குவது. இந்தக் கடன் கிடைக்கிறதிலே முக்கியமாக நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது, வில்லங்க **certificate** வாங்குவதிலே உள்ள கஷ்டம். இப்பொழுது கொஞ்சம் **Rules**-ஐ **relax** பண்ணியிருந்தாலும், பரம்பரை சொத்தாக இருந்தாலும், **title** காட்ட வேண்டும். பட்டா காட்டினாலும் போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால் ரொம்ப நாள் ஆகிறது. **Land Mortgage Bank**-ல் கடன் வாங்குவதற்கு குறைந்தது 5 மாதமும், அதற்கு மேலும் கூட ஆகிறது. சீக்கிரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கவர்ன்மெண்ட் **guarantee** கொடுக்கிறது என்றால், டிபென்சருக்காக மட்டுமல்ல. டிபென்சருக்குக் கொடுத்து இருந்தாலும் வெளியே உள்ளவர்கள் பெரிசிட் பண்ணவேண்டும் என்று கொடுக்கிறார்கள். **10 per cent guarantee** கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கடனுக்கும் 2/3 ஒத்துக் கொள்ளுகிறது. அப்படியும் **Delay** ஆகிறது. இன்னும் சீக்கிரமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: தலைவர் அவர்களே, கனம் சேஷாச்சாரியார் அவர்கள் நில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சிலயாதிசு களுக்கு முன்பு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தை கூட்டி அதிகாரிகள், மற்ற பொதுமக்கள், பாங்கின் தலைவர்களிடம்போலி ஜில்லா நில அபிமானப் பங்குகளிலே உடனடியாகப் பணத்தை நேரடியாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் 3 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வங்கிக்கொள்ளலாம். அதற்கு வழிவகைகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சொந்த உபயோகத்துக்காகவும் நில அபிவிருத்திக்காகவும் கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். முன்னால் சொந்த உபயோகத்திற்கு அதிகமாக வாங்கினார்கள். இப்போது சமீபத்தில் கணக்குப் பார்த்தால், நில அபிவிருத்திக்கு அதிகமான பேர்கள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன இரண்டு விஷயங்களையும் பற்றிச் சொல்லிவிட்டேன். மற்றபடி தற்கால நிலையைப் பார்த்து, டீமார்க்ட் ரேட் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் பாதி விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. விலை அதிகமாகி இருக்கிறபடியால் அதில் 50 சதவீதம் கொடுக்கும்போது நிறையத்தொகை கிடைக்கும். அதிகமாக விளக்கி அதை கூறவேண்டியதில்லை. ஆகவே நான் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The question is:

This Council recommends to the State Government that they may under sub-section (2) of Section 6 of the Madras Co-operative Land Mortgage Banks Act, 1934, increase the maximum amount of guarantee given by them in respect of the debentures issued by the Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank,

27th April 1962]

[Mr. Chairman]

Limited, up to a total face value of Rs. 2,000 lakhs (Rupees two thousand lakhs only), exclusive of such debentures as the Bank may from time to time redeem such debentures being issued for periods not exceeding in any case 25 years from the date of issue and bearing interest at a rate not exceeding 5 per cent per annum".

The Resolution was put and carried.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN:** Mr. Chairman, Sir, though a large number of speakers during this debate have spoken in the official language, I decided to reply in my usual way in English out of deference to the hon. the Leader of the Opposition who always speaks in that language in this House. It is parliamentary etiquette to answer questions in the same language in which the questions are put. Likewise I thought it was my parliamentary duty to reply to the debate in the language adopted by the hon. the Leader of the Opposition.

Sir, though the Legislative Council is a continuous body, the biennial elections to this House this time happened to synchronise with the General Elections to the Legislative Assembly. A large number of our friends who were Members of this House had left us and it is my duty on this occasion to recall with pleasure the intimate association that we had with those Members who no longer continue to sit in this House. I would more particularly refer to the absence of one or two hon. Members who had made very valuable contributions to the debates in this House. The House will surely miss the eminent jurist Sri M. Patanjali Sastri who during the brief term of his membership here in this House contributed to the deliberations in this House and brought his superior knowledge of law and legal systems to bear on the points raised for consideration before the House. Equally the House will recall with pleasure the association of our elder statesman Sri P. T. Rajan who with his long experience of over 25 years in the legislatures had contributed to the deliberations in this House and always helped to solve many of the difficult and troublesome problems that arose for consideration here.

Among those who have been re-elected, I should offer my 3-30 felicitations to, and mention in particular, Dr. T. V. Sivanandam P.M. and Sri K. Balasubramanya Ayyar. Dr. T. V. Sivanandam, as you all know, is a very studious Member of this House and his presence back in this House is most welcome to all of us. So far as Sri Balasubramanya Ayyar is concerned, I cannot do better than repeat what I said in the last session of this Legislative Council. He contributed to the shaping of the legislation in this House in such an abundant measure that I felt that I would have been handicapped without the legal assistance that he so freely

[Sri R. Venkataraman] [27th April 1962]

occasion that the Government had received from Sri Balasubramanya Ayyar more valuable legal advice, at no cost to us, than we had done from our own Legal Department. We are happy to have him back with us.

The House has been enriched by an addition of a large number of talented new Members. We should pay our tribute to the Governor for having nominated the former Chief Justice of Madras, Sri P. V. Rajamannar, as a Member of this House. His presence in this House will be of immense value to the House and to the Government. He is an expert in several fields—not only in the field of law but also in the field of art and literature. He is himself a poet in Telugu. We will greatly appreciate his very valuable contribution to the House and his useful suggestions to the Government.

We have also new Members from other walks of life, notably from the field of art and culture. We have now with us Sri Ramachandran who is well-known in the field of dramatic art. The House has already another talented Member representing art and Members may recall with pleasure the occasion when the House warmly cheered the Member. This is Srimathi K. R. Sundarambal who is well-known in South India as an artiste and a person of eminence and culture.

When I start the reply to this debate, I find that my task has been rendered quite easy and simple by the excellent introduction of the Motion of Thanks made by my esteemed colleague Sri Rajaram Naidu. Himself a former Minister, a leader of the Congress organization for several years and an expert on panchayat affairs, he dealt with the Address of the Governor in an exhaustive manner and has left practically very little for me to add. I am sure people would have noticed that his experience in the field of panchayat administration is not only very large but very rich and that we can rely on him as an expert on questions relating to that administration. It was very ably seconded by Sri Muthiah who comes to this House after ten years of experience in the Madras Legislative Assembly. The Members of this House will appreciate that an occasional interchange of Members from this House to the other and *vice versa* will help to promote better relations between the two Chambers and I would make this suggestion to the Chief Minister also for his consideration that such a transfer would be useful and that such a transfer would not become a matter of necessity but a matter of choice.

Sir, the hon. the Leader of the Opposition rightly pointed out that the debate on the Governor's Address affords opportunity to discuss the broad aspects of the Government's policy. It is intended to give opportunity to the Members to comment on the policy which the Government propose to pursue not only in the year ahead but in the term of office before them. In that sense the Governor's Address has naturally omitted many questions of immediate importance or reference to the grievances of the people

[27th April 1962] [Sri R. Venkataraman]

or problems of day-to-day occurrence and dealt only in a very broad outline with the policy of the Government. All these together with the review of the economic condition of the State as well as the problems that confront the State as also a detailed statement of the progress made by the respective departments together with the programme and policy of the respective departments for the year ahead will certainly form part of the Budget address which my esteemed Colleague, the Finance Minister will be making shortly to this and to the other House. Suffice it for me now to point out that the Governor's Address has put in a nutshell what policy the Government propose to follow in the coming year as well as in the next five years in these words. He stated that "the proper implementation of the Five-Year Plan is undoubtedly the major pre-occupation of the Government". That being the task before the Government, suggestions regarding the pace of development, the resources required for it and also modifications with regard to the Plan schemes would be greatly welcomed and appreciated by the Government.

Nevertheless, hon. Members have dealt with a wide variety of subjects and I will in the short time before me try to meet as many of the points raised as is possible. If by any mischance I do not deal with one or two aspects raised by certain Members, it is not out of any discourtesy to the Member concerned but because they are intended to be dealt with either by the Finance Minister later in the course of his address or they are matters which could be dealt with administratively.

I was particularly pleased with the reverential reference which the hon. the Leader of the Opposition made to the office of the Governor as also to the person. Statements have been made in this House and elsewhere which might hurt either the dignity of the office or the incumbent. I am very glad that the hon. the Leader of the Opposition put the matter in the proper perspective and demonstrated that the vast majority of the people in this State and the intellectuals and the University which he so worthily represents do have the highest regard both for the person and the office of the Governor. I would endorse, on behalf of the Government and the Party which I represent, every syllable of what the hon. the Leader of the Opposition has said. Sir, it is said that the office of the Governor is unnecessary and superfluous. New-comers both to the political and to the Legislative field may not be familiar with all the history and all the detailed consideration of all aspects regarding the office of the Governor made by the Constituent Assembly when this Constitution was framed. In any parliamentary system of Government it is necessary to have a Head of State. He should be the Executive who will appoint Ministries, accept resignations, and also undertake to continue the administration of the State in the event of a breakdown of the Constitution. Sir, it will be difficult to conceive of a system of parliamentary democracy without an office of that kind—call it

[Sri R. Venkataraman] [27th April 1962]

Governor, head of the State, or what you like. I would ask those who say that there is no need for the office of Governor to tell us what substitute they would suggest in the place of that office to carry out all the functions which have been detailed under the Constitution and all the functions which have been entrusted to the high office of the Governor not only for maintaining continuity in State administration but also for protecting the interests of the minorities which is one of the very important functions which have been detailed to the Governor of a State. I can understand people if they say that the parliamentary system of Government with its Cabinet is unsuited to this country. There are people in other parts of the globe who follow a different system of political democracy. The Presidential system of Government which prevails in the United States is an alternative, and it may be suggested by people that we can have a different form of Government from that of the Cabinet form of Government. But even there I should draw the attention of hon. Members to the fact that students of political science who have watched the growth of these two systems of Government have no hesitation in making the choice in favour of the Cabinet system of Government rather than the Presidential form. But in any event if we want the Governor of a State to be elected, we cannot have an elected Chief Minister and an elected Governor. It will lead to conflicts between two elected heads. Either we have an elected Governor in which case we will have a system of Presidential form of Government, where the President will choose his own executive and carry on the administration of the Government or we should have a Cabinet form of Government in which the Cabinet will be responsible to the Legislature and the continuity of the office of the head of the State will be there even if he be a titular Governor.

* SRI K. ANBAZHAGAN: May I interrupt. Sir, அமைச்சரவர்கள் கவர்னர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் இருவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்களானால் ஒருவருக்கு ஒருவர் முன்னப்பாடு எழும் என்ற கருத்தை அமைச்சரவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்தியக் குடியரசின் தலைவரும் முதலமைச்சரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்துகூட எந்த வகையில் ஒற்றுமையான முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை விளக்க வேண்டும் என்று.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member is aware of the two forms of elections. The election of the President is by the method of indirect election, in which the Members of the legislatures and Parliament choose. The election of the Prime Minister, as we all know, is by the adult franchise where the people elect the Prime Minister. If it is suggested, like the old French Constitution, that the head of the State should be elected by the Members of the Legislature—that is the Assembly and the Council—and that he should function as the Governor of a State, it is understandable. But I think—I may be wrong and I wish to be wrong—that the objection raised by certain parties in the State and the country is to the office of the Governor. What I am trying to emphasise to-day before the House and for the respectful

[27th April 1962] [Sri R. Venkataraman]

consideration of the Members and the country is that the office is necessary and not how he should be elected or how he should be chosen.

The second point which has been dealt with at some length related to the economic condition in this country. Charges have been laid on the Government that they have not done anything at all for maintaining the price line, that the prices are soaring, that the condition of the people is deteriorating day by day, and that the Governor has made a great mistake or the Government have made a great mistake in not making a reference whatsoever to this very vital question that affects the people of this State. I would deal with this question from two aspects. One is this. Is it factually correct that prices have been rising or soaring during the period when so much was made of them? All this cry of soaring prices was raised only during last year—the year of elections. Previously people have commented do doubt on the tendency or the trend of a rise in prices. But the greatest emphasis was laid during the election campaign saying that the prices had risen far beyond the capacity of the average citizen to meet and a great deal of propaganda was carried on against the Government on this one issue. So far as the right of political parties to seize any point to criticise the Government, and more so in an election year, is concerned, neither I nor anybody can have any objection. It is part of the political ethics of all democratic countries to seize any question which is advantageous to them and hold it up against the administration for the purpose of persuading the electorate to vote in their favour. But if at the end of the elections we delude ourselves or we try to deceive ourselves that what we have preached for certain political purposes is a fact and that therefore we are really suffering on account of these circumstances, it is the duty of the Government to correct the impression. During the last two years I have got statistics of the level of prices that have prevailed in the whole of India, as well as in the State. The wholesale price or the index number for all-India of food articles in 1960-61 was 120. On the 3rd March 1962, the index price of food articles for the whole of India is 118.5. Apart from there being a phenomenal rise in the level of prices during the period, the Government have succeeded, if Government could claim any credit for it at all, in holding the prices even and not allowing them to go very far and very high. These are not statistics prepared by us, but prepared by an independent authority, namely, the Eastern Economist. We have also the figures for all commodities for 1960-61 and for the year 1962. The index number of all commodities for the period 1960-61 was 124.8 based on the year 1952-53, and the index number for the period ending 31st March 1962 of all commodities is 123—actually a drop of one point. I do not claim that the drop of one point is anything phenomenal, but all I am trying to say is that the price level has not risen and the price level has been steady.

[Sri R. Venkataraman] [27th April 1962]

3-50 P.m. This relates to wholesale prices. People may ask: Of what avail is it to the consumer if the wholesale prices have remained at a particular level, if the prices of commodities which enter into the consumption are not held at a proper level, if the prices of consumer goods at retail level go up higher and higher? Sir, that also does not seem to be sustained. I have the index prices for the working class computed on the basis of the articles that go into a family budget taking into account proper weightage given for consumption of rice, oil, cloth, fuel, firewood and a number of articles, as many as 82 items, and in this you will find that the index number of consumer price for working classes for the year 1961 was 173 against the base year figures of 100 in the year 1939. The corresponding figure for February 1962—the figures for March are not yet available—is 175. The increase of two points is based on the 1939 price level. I wish also to draw the attention of the hon. Members to the index price in Madras State which is based on an earlier period, namely, pre-war year of 1936. With the pre-war base as 100 for the year 1936, the consumer index in 1961, so far as Madras is concerned, is 478. For March 1962 the index figure is 480, again an increase of hardly two points based on the 1936 index price. This is the state of affairs and I, therefore, wish to disabuse the minds of both the legislators and the general public that the cry of phenomenal rise in prices and soaring prices is nothing more than a political stunt adopted and rightfully adopted by all political parties for the purpose of discrediting the Government. But if one should think that it represents the true state of affairs, I humbly beg to submit that it is not true.

* SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள், விலைவாசி ஏற்றம் என்று கூறுவது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதாகப் பல காரணங்களைக் காட்டிச் சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இப்போது டியர்னஸ் அலவன்ஸ் உயர்த்துவதற்கான காரணம் என்ன? விலைவாசி உயர்வு இல்லையென்றால், அவர்களுக்கு இந்த ஊதிய உயர்வுக்கு வேறு எது காரணம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I shall not deviate from the course of my speech. I shall continue because I do not want to miss the trend of my thoughts.

Nor, is this phenomenon of increase in prices anything peculiar to this country? It is a phenomenon prevalent all over the world. I have obtained statistics of relative cost of living between the period 1955 and 1960 in other countries, countries considered to be advanced and held up before us as models to emulate. With the base year 1949, the cost of living index for working classes which is comparable to the figures I have been giving, was 135 in the United Kingdom, in the year 1955. It was 152 in the year 1960. In the United States, it was 112 in 1955 and 123 in the year 1960. In Canada it was 116 in the year 1955 and 127 in the year 1960. Sir, all this only go to show that in the recent tempo of economic activity which goes on in the world, a certain trend towards increase in prices, is inevitable. This arises because between the period of investment which takes place and the period

[27th April 1962] [Sri R. Venkataraman]

when the investments yield results, there is an inevitable time lag during which the monetary investments exert pressure on the available goods and services and thereby produce a temporary rise in prices. You are aware, Sir, that during the last ten years we have invested something like Rs. 8,000 crores. When we say we have invested Rs. 8,000 crores, we have injected all that money for circulation within this country. We have paid them as wages. We have given them as houses. We have given them in the shape of factories. We have given all this to the people in various forms and shapes. Not all the projects which have been started during this period have started to yield results. There is, therefore, the inevitable time lag between the investment and the yield out of those investments.

Sir, I may take one simple instance to clarify the point I am making. If you want a textile mill, it would cost you Rs. 45 lakhs. In the first year we spend Rs. 25 lakhs but not a yard of yarn or cloth is produced. In the second year we again invest Rs. 20 lakhs and it is only at the end of two years that the investment of Rs. 45 lakhs yields commodities and services in the shape of yarn and cloth. Therefore, during the interval, during the period of investment and the period when these plans mature and fructify, there is added money circulation in the country to the tune of the investments made in the whole country which exerts its inevitable pressure on available goods and services and, therefore, gives an upward trend to prices. As the plans mature, as the textile mill goes into production, as the new irrigation projects come to fruition, when the great industrial projects, the steel mills, the fertilizer plants and all of them go into production, there will be a large net addition to the volume of goods and services available in the country and that would be able to absorb the increased investments of money supply that has happened during the intermediate period. Therefore it is, I would beg of the House, to have a little more patience to wait till the various projects which have been initiated bear fruit and then ask the question why after these things have already yielded results, borne fruit, come to fruition, still there is an upward trend in the price level. Therefore, Sir, not only do I deny that there has been any phenomenal rise in the cost of living index in the last two-year period, not only do I deny that there has been great increase in the All-India figures of wholesale prices, but as I said and quoted figures, that itself is proof that some of the projects which we have already initiated have started yielding results and the prices now appear to hold to a level instead of going on increasing as they have been doing during the First and the Second Plan periods. To the question put by the hon. Member Sri Anbazhagan, I want to answer that the increase in the index number for consumer articles which I quoted relates to the period during which the propaganda was the heaviest and there is no doubt, as I have said, that during the earlier period, the First and Second Plan periods, there has been a continuous rise at the rate of 2 per cent

[Sri R. Venkataraman] [27th April 1962]

4-00
p.m.

per annum in the cost of living. And that two per cent compares with the two per cent increase in the cost of living index, which is witnessed in other parts of the globe, mostly in the United States and the United Kingdom. If the Government of India have granted an increase in the dearness allowance to their employees, it is given on the basis of the previous increase and not on the basis of the increase which occurred during that period when the propaganda became the highest. Sir, I do not wish to dilate more on this subject. I shall merely leave it for the consideration of hon. Members of this House whether in the interests of the future progress of this country we should put up with inconvenience of having a small increase in prices or we should, on the other hand, stop all other programmes, stop all investments, and stop all other plans and thereby reduce the available money supply in the country and artificially bring down the prices. There are only two ways in which the price level can be brought down. There are only two ways which are known to economists. There may be other methods known to others. However, we must adopt the known two methods. The one way in which the price level can be brought down is by the exercise of a rigorous system of control, in which every aspect of the production, distribution, and everything is controlled—as it happens in some of the countries with controlled economy—or alternatively we must reduce the investment, reduce the money supply, and reduce the plans and cut down all the various schemes so that people do not have the wherewithal to buy. I would also like to ask hon. Members whether they think that an era of low prices is by itself an index of prosperity for society. My esteemed friend Sri Balasubramanya Ayyar almost pathetically asked, 'Are we ever going to get those days when we got eight measures of rice for a rupee'. I can tell him immediately, "Never". After every world war a country adjusts itself to the new levels and all over the world people have adjusted themselves to such new levels. But I want to request Sri Balasubramanya Ayyar to project his mind thirty years back and see what the conditions were at that time. I am myself a land-holder of Tanjore district, and I have sold a bag of paddy for Rs. 1-8-0. That had been the lot of many land-owners in Tanjore district during 1930-32 when the world was in the grip of an unheard of depression. Prices had toppled down against all calculations. Actually paddy in Tanjore district was selling at anything between Rs. 1-8-0 and Rs. 2 per bag. At that time I am quite sure there were many people who were not able to pay that price. At that time I know that one-third of the population of Madras were living on ragi and cholam and other coarse grains. At that time I know that the landholders had to sell away their lands or heavily mortgage them for the purpose of paying the kist. According to the land revenue settlement, kist was assessed at the notional price of Rs. 1-13-6 per maund. But the price prevailing was Rs. 1-8-0, and all the grain produced was not enough to meet the kist, which they had to pay. But for the very salutary legislation for debt relief, which was brought in some years

[27th April 1962] [Sri R. Venkataraman]

later by the Congress administration, many, many landholders in Tanjore district would have been ruined. It is not always good to have an era of completely low prices. Students of economics who have studied the Keynes theory would realise that a period of low prices is a period of low industrial activity and trade, and, therefore, periods of low employment and periods of increasing unemployment. Therefore, while it may have certain advantages to certain sections of society, it would be wrong to imagine and it would be wrong to preach to the people that an era in which there are low prices is in fact an ideal state of affairs. It would not be. In fact it is only the period in which there is hope that any industry that one is engaged in would prove profitable, that there is scope for an expanding market. That will give an impetus to industrially develop. Unless we give that impetus to industrial development, employment will go down. If employment goes down, there will be far greater misery consequent on unemployment and loss of employment than on high prices. If I have to make an unfortunate choice—which I hope it will not be necessary for this country to make—between a period of slow rising prices and increasing employment or a period of low prices with increasing unemployment, I will have absolutely no hesitation in choosing the former. Therefore it is I submit for the consideration of this House whether all the charge that is now being laid against the Government, as if they were leading this country to some destruction or ruin on account of the mild increase that takes place from year to year in the price level, is justified.

Sir, one other aspect I would like to touch on this occasion is the reference which the Governor has made to the conduct of the elections. I witnessed in this House a little more of warmth in dealing with this subject than we are usually accustomed to in the past. I heard charges and counter-charges of malpractices committed by members of the ruling party, the Government, the Opposition, and in fact by all those who had ever had to stand for elections. Sir, by nature I believe every man is true. If I did it, I find myself in a position of not being able to judge what is right. Almost every Member who spoke, and almost every politician who spoke, has stated, 'I have not spent much; but others have spent'. (Laughter.) Sir, I believe every person. If everybody says that he has not spent much, then the charge that others have spent much must be false. So, nobody has spent large sums of money on elections. Alternatively, they say that there have been malpractices by all the other parties except themselves. I am not making any exception of the Congress party. All of us said and the Congress party also says that others have resorted to malpractices, indulged in violence, and so on. In fact, they have already briefed me, with a sheaf of cuttings from newspapers of the malpractices which have been committed by other parties. It would be an idle waste of time to go into this question. Hardly fifteen years have elapsed since we introduced adult franchise in this country, and the way in which the elections

[Sri R. Venkataraman] [27th April 1962]

4-10
p.m.

have been conducted is a matter for great credit to all of us. We cannot expect to reach those very high levels of political ethics reached by countries which have had the electoral system for over a thousand years. The hon. the Leader of the Opposition mentioned the Presidential election in the United States. I had the privilege of watching two such Presidential elections, and I cannot say that money is not spent by either party. Of course, they have various ways of spending. They have a Citizens Committee, Women's Welfare Committee and so on to spend on elections. They may not have offended the law. But there is no denying the fact that large sums are spent now-a-days in the presidential elections. But we need not follow the bad precedent of certain countries. We may follow better precedents of certain others. I have had the privilege of watching elections in the United Kingdom and I must say that the level of integrity and electioneering campaign maintained by the parties in the United Kingdom are an object lesson for many people to study, observe and follow. Let us have that fundamental ideal and let us strive towards that. Let us forget what happened as things which are inevitable in a nascent democracy. Let us draw lessons from what has happened to make sure that these mistakes would not be repeated at the next elections. I have a feeling that the House may meet about six months after the elections. Then many of the people would have forgotten all the ire and perhaps they would have been in a much better and sweeter mood in the Legislature than what they are immediately after the elections.

Sir, I must endorse on this occasion the tribute paid by the Government through the Governor both to the services and to the people for the orderly conduct of the elections even though there might have been stray cases of lapses here and there.

Sir, the next point which I would like to touch upon is the advantage of having a two-Party system for the successful functioning of a democracy. As I rise to answer on behalf of the Government some of the criticisms that have been levelled against the Government by Groups in the Opposition, I find myself in a very unenviable position of appearing to contradict myself. On the one side, one group of Members of the Opposition are against any form of controls, vigorous restrictions. They are against any plans in the sense which call for greater investment and accelerating the speed, and also against forcing the pace of the country. Then there is another Group in the House which says that investments are not enough, that services are not enough, that industrial production is not enough, that the Plan should be something of the order of a thousand crores of rupees for Madras and so on. I plead with one that it is necessary that in order to increase the standard of life of the people, we have to accelerate the pace of development and growth in this country and that, therefore, it is necessary to have a plan of the kind which we have placed before you. I resist, on the other hand, the urge from another Group which says that we must increase the tempo, and spend more than

27th April 1962] [Sri R. Venkataraman]

this—not Rs. 291 crores but Rs. 1,000 crores, and that we should nationalize industries, take over various things, and then follow a policy of radical alteration in the orderly development. Sir, in a two-Party system of Government the Government have always to answer only one type of this criticism. If it is the Conservative Government, it meets the criticism of the Left. If it is a Labour Party Government or a Socialist Government, it meets only criticism of the Right. But here in this country, we have to face the criticism of both Right and Left. Neither of them, I am afraid, is right. It is only in this light that I find a great deal of difficulty in answering some of the points raised. For instance, my esteemed Friend Sri Anbazhagan said that we must nationalize the textile mills, the cinemas, the buses, and so on. I presumed that when he said that we should nationalize these institutions he meant that we should resort to nationalization according to the Constitution of this country. And the Constitution of this country envisages payment of reasonable compensation for taking over these enterprises. If you take only the textile mills, there are about 136 of them in the State. They employ about 127,000 persons. The approximate investment thereon would be of the order of Rs. 200 crores. If we have to nationalize the textile mills which is only one of the many suggestions which the hon. Member has made, we will have to find Rs. 200 crores for this purpose unless he believes that he can nationalize without payment of compensation. Now, if he assumes that he still wants to nationalize after paying these Rs. 200 crores, may I ask of what advantage it is to the common man in this State? Will it add to the employment of two more additional persons? One hundred and twenty-seven thousand workers who are now employed in the textile mills will continue to be employed in the textile mills. On the other hand, allow me not Rs. 200 crores but Rs. 20 crores; I would up to us industries which will give employment for 20,000 people. Which does the country want? Does it want that these meagre available resources should be utilized for the purpose of increasing the employment potential for the greater economic development of this country, or are we going to wreak our vengeance on those who are carrying on certain industries and take them over for the mere fancy of nationalization? It may be said that if we nationalize, we will get the profit which goes to the private man. No doubt, we will. But then at what cost? That profit by itself will not help to start the industries which this investment of Rs. 200 crores will enable you to. That is why the Government of India, whenever they think of nationalization, think of nationalizing not the existing institutions but putting up institutions like the Steel Plants, the Neyveli Thermal Plant and the Surgical Instruments Plant, adding to the new employment potential in the country rather than substituting one by the other. Therefore it is that this Government are unable to accept the very considered advice tendered by the hon. Member and his Group to nationalize the existing institutions.

[Sri R. Venkataraman] [27th April 1962]

What I said about the textile industry applies equally to the transport. To-day if I want to nationalize transport, I would have to spend Rs. 35 crores. If you give me Rs. 35 crores, I will fulfil my dream of running only air conditioned buses all over the State instead of taking over rickety, old junk which is being run by certain operators. I said the principle was the same. Therefore, it is not in the interests of the State itself, and it is not in the interests of our people themselves to urge a policy of nationalization of existing services and existing industries. It would be to the advantage of the country to resort to newer investment in wider field, increasing employment potential and opportunity for the welfare of the people.

4-20 p.m. Sir, I shall now briefly touch on only one or two points which have been raised during the course of the debate. I am afraid I have taken an unconscionably long time which I have never done before. I crave, Mr. Chairman, your indulgence for this.

The first point is that raised by the hon. Member Sri Ponnuswami Chettiar. He said that it was necessary to have a coke oven plant in this State. I may draw the attention of the hon. Member to the fact that the Madras Government had included in the Draft of the Third Five-Year Plan a scheme for a coke oven plant for this State. But, unfortunately, owing to the non-availability of that high grade coal which is required for coking, the plant could not be given to this State. Nevertheless, I want to assure him and the House that the Government have not relaxed their efforts and they would try their best to have this plant established as early as possible.

Sir, he also mentioned that there were a large number of industrialists who wanted to start industries but were unable to do so for want of technical guidance and help. Sir, the Madras Government are contemplating the establishment of an industrial advisory service, an information bureau which will give them technical help and advice with regard to the capacity available in various industries, the machinery required for them, the raw materials that will have to be obtained and the problems that will have to be faced in the establishment of industries. We are on the look out for competent men who can give this advice and I hope in the near future the Madras Industrial Information would be inaugurated.

Sir, the hon. Member Sri Srinivasavaradan dealt with a number of points. But I want to pay my tribute to him for having laid emphasis on the integration of the country. As an academic man who has devoted his whole career to the cause of education of the students, he has rightly emphasised that the ideal of the nation and the national effort should come before all other considerations. May he live long and continue to do that service!

Then, Sir, my hon. Friend Sri S. K. Sambandhan dealt with a number of points. He thought that the administrative machinery had become inefficient. I do not know the data from

[27th April 1962] [Sri R. Venkataraman]

which he drew this inference. If he thinks that the administrative services have expanded, I say they have expanded only because of the expanding services that the State has to render to the people. If you take only the industries department for illustration, the industries department ten years ago was only negative rubber stamp. Today it is the friend, guide and adviser for the starting of new industries. It serves the needs of the large, medium and small-scale industries. So, expansion of this kind is inevitable with the increased services that the Government are undertaking. At the same time, I want to assure the House that I do not look upon it as a criticism but as a caution that the Government should always be watchful to see that the Parkinson's law does not begin to operate.

Then, he referred to the pool price of coal, that is, he pleaded that there should be a national price for the whole country. The Government of Madras had taken up the question with the National Development Council over several years now and I regret we have not been able to persuade the other States to agree to this policy. The difficulty which the other States have is understandable though we are affected by it. Certain industries have developed in certain areas and their economies are based on the supply of coal at a particular price. It would be hard on them to change the basis on which industries have been started and throw them out of gear which might possibly lead to the closure of establishment and large scale unemployment. Therefore, though we are a little unhappy that we are a little adversely affected, we are able to see the other side and we shall try to do something in this behalf. But I may mention in this connection that the Government of India have appreciated this position and have come forward to subsidise the extra cost of freight which has to be paid for transport of coal by sea and to that extent we are thankful to them.

Yarn is a matter of great interest to my hon. Friend Sri Sambandhan. I shall give him a cheering news. I propose to convene a conference of the handloom interest and the mill owners at Coimbatore on the 30th of this month for the purpose of exploring possibilities of arriving at a settlement with regard to prices as well as supply of yarn to the handloom weavers. My hon. Friend will recall that a similar conference was convened by me in June 1960 and it yielded fairly satisfactory results for at least some time. But so long as we do not have the power—nor are we prepared to assume to ourselves powers of control of prices and distribution—we will have to only come to mutual agreements and be content with agreements of this kind brought about by mutual negotiation and settlement.

Then, Sir, the hon. the Leader of the Opposition in his usual elegant way touched on a number of subjects. So far as our plan is concerned, we have been allotted Rs. 291 crores out of the Rs. 340 crores. This works out roughly to eight per cent. Our population ratio is only 7.8 per cent. Therefore, I would say that so far as this State sector of the Plan is concerned, we have not been

[Sri R. Venkataraman] [27th April 1962]

dealt with unfairly. So far as the Central Sector is concerned, the Government of India have allocated a number of major items of their industries to this State. The Neyveli project in this plan period would call for an investment of Rs. 88 crores, the raw film factory Rs. 5.5 crores, the teleprinter factory Rs. 1.5 crores, the surgical instruments factory Rs. 5 crores, the Tuticorin harbour Rs. 10 crores, the Madras harbour extension Rs. 7 crores, the Madras-Villupuram railway Rs. 4.27 crores, Salem-Bangalore rail way line Rs. 8 crores, Virudhunagar-Manamadurai line Rs. 2.5 crores, heavy electricals Rs. 15 crores, the Avadi Tank factory calls for a sizable sum. It being a defence establishment we are not able to give the actual figures of investment. I am mentioning all this to show that so far as the State and its relation with the Central Government is concerned, it has been one of the happiest. It is not as if we do not have our differences on many questions. It is not as if we always accept what they say. By and large our relations have been both good and cordial and our share has been fair and reasonable.

SRI K. ANBAZHAGAN: May I know the percentage of the Central share?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Rs. 180 crores is invested out of the central sector allotment of somewhere near Rs. 2,500 crores. There are other projects also which I thought I need not retail here. Virudhunagar remodelling Rs. 27 lakhs, Madurai-Tiruchirappalli improvement to signalling Rs. 22 lakhs, the Central Station remodelling Rs. 23 lakhs, Jalarpet Rs. 55 lakhs and so on. It is impossible for any one to sit down and take account of all the Central Government investment. If one were to do it, one may have to sit at it for nearly a year poring into every one of the items of Central Government expenditure in each of their departments, like Health, Railways, Mines, Fuel, Oil and so on. All that I can say is that our share has been fair and it has been reasonable. We have not been denied what we feel we have a reasonable right to expect the Centre to accept. At the same time, I am quite aware that the central concept of the constitution should be maintained, that is, that the Constitution of India shall be a Union of States and not a Unitary State. That is a concept which everybody accepts, and no one is more zealous about it than the various State Governments. For purposes of industrial development and economic planning, it may become necessary in the short period to adjust various rights and duties between the two authorities, but the central concept will never be lost sight of. I want to assure the hon. the Leader of the Opposition that the Government are always fully alive to the position which he has mentioned in the debate.

Sir, we welcome his suggestion about the improvement of the 'Madras Information'. My colleague the Minister for Informations is here, and I am sure he will take the clue from the hon. the Leader of the Opposition and try to improve it.

[27th April 1962] [Sri R. Venkataraman]

As far as the International House is concerned, both the publicity and the criticism are premature. Except that the Defence Ministry have leased a certain piece of land even as they have done already a piece of land to the Gymkhana Club, nothing else has been done. The Madras Government themselves have asked for information as regards the purposes and the structure or other buildings which are intended to be put up there. Therefore, the point raised by the esteemed Leader of the Opposition, whose interest in the preservation of open spaces and play-fields is very well known—not only known to us, but has been perpetuated in a legislation which I call the Mudaliar Act (laughter) (Interruption).

Mr. Chairman, may I now conclude with a fervent appeal to this House to examine the problems of administration with sympathy and understanding and help in building up a resplendent State of harmony and prosperity? (cheers.)

Mr. Chairman, before I actually conclude, let me say this. It has been the usual practice in this House to request the Opposition to withdraw the amendments to the Motion of Thanks. On this occasion, I find myself in an embarrassment, because there are more than one amendment. I will make a general appeal that it is not usual in this House to press for any amendment but to pass the Motion of Thanks unanimously. I would request hon. Members to respect the convention and thereby enhance our own prestige. Thank you, Mr. Chairman. (Cheers.)

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN: The question is:

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 23rd April 1962'.

The motion was put and carried unanimously.

VI.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS SUGAR FACTORIES CONTROL (AMENDMENT) BILL, 1962
(L.A. BILL No. 1 OF 1962).

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, I move—

"That the Madras Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 1 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

Under section 14 (1) of the Madras Sugar Factories Control Act, 1949, the levy of a cess, not exceeding annas four per standard maund, on sugarcane was authorised. At present a cess of Rs. 2 per ton is levied on sugarcane, brought into any factory in the State. In December 1960, the Supreme Court held that the Uttar

[Sri P. Kakkan] [27th April 1962]

Pradesh Sugarcane Act, 1956, was invalid, on the ground that the State Government had no jurisdiction for passing such legislation. As the Supreme Court decided that the term 'local area' was to be construed only to mean the jurisdiction of a local authority and, not the premises of a factory, this Government examined the legal position and were advised that section 14 of the State Act should be amended so as to authorise the levy of a cess on sugarcane entering into any local area specified in such notification and not just into any area specified in such notification. As the Legislature was not then in session, and as the matter was urgent, the Madras Sugar Factories Control Ordinance of 1962 was promulgated amending section 14 (1) of the Act. It is now proposed to replace the Ordinance by introducing this Bill. The Bill has to be passed immediately as the Ordinance will cease to operate on the expiration of six weeks from the date of the reassembly of the Legislative Council. I, therefore, request the House, Sir, to accept the motion for taking the Bill into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 1 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

SRI K. BALASUBRAMANYA IYYAR: Mr. Chairman, Sir, I would like the Hon. Minister to say what exactly the amendment is. Entry 52 in the State list gives powers to the present Legislature to pass laws as mentioned, namely, all goods which enter into a local area for use, consumption, and sale. What is meant by a local area had to be construed by the Supreme Court. Unfortunately, the Supreme Court was unable to be guided by any definition. There was no definition in the Constitution regarding the expression 'local area'. There is no definition of the local area in the General Clauses Act or anywhere. Nor is there any definition in the Sugar Act. So they went into the history of the Legislative enactment. They referred to the Government of India Act, and they referred to the provisions about octroi and other Acts. They finally came to the conclusion and that was a unanimous one, though there was one dissenting minute on other aspects—that they are of the opinion that the proper meaning to be attached to the words 'local area' in entry 52 of the Constitution is that the area should be a part of the State imposing the law, it must be an area administered by a local body like a municipality, the district board, or the local board, a panchayat union board, a panchayat or the like. So that is the definition that they have given. So when we merely say here again 'local area', it cannot be easily translated into Tamil. A Tamil notification is also necessary. Local area is an area which cannot be construed. Unfortunately in that particular Uttar Pradesh Act, premises of a factory were construed to be the local area by those people who published the notification. Local area cannot be interpreted in that way. Therefore it is that a notification was issued there. 'Local area' is a small area and that is what they thought. The premises of a

27th April 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

factory will be a local area. That is what they thought. But, unfortunately, on account of the fact that the term 'local area' was used in the State List with a certain connotation, the Supreme Court went into the whole question and finally they gave a definition. There is no legislative definition. They said, 'The proper meaning to be attached to the words "local area" in entry 52 of the Constitution is an area administered by a local body, a municipality or a district board, a local board, a Union or Panchayat'. Now, what is the significance of this change? A sugar factory may get sugarcane not only from the panchayat but also from outside. Suppose there is a panchayat and there is a sugar factory existing in the panchayat. It can get sugarcane from any place within the panchayat. It can also get sugarcane from outside the panchayat. Therefore, necessarily, when you impose a cess, sugarcane which comes from beyond the borders of the panchayat can be taxed, and sugarcane which comes from within the panchayat cannot be taxed, because there is no lesser unit than a panchayat or a local area. I suppose I have made it clear. The premises of a sugar factory cannot be considered to be a local area. So, the use of the term 'local area' will mean, so far as our taxing enactment is concerned, that we cannot tax any sugarcane which is produced within the panchayat but you can tax only the sugarcane which is brought from beyond the panchayat area. This is to be fully borne in mind by those who publish these notifications. Therefore, what I am driving at is that as the term 'local area' has not been defined in any Act, not even in the General Clauses Act, nor is it well-known as a legal phrase, and as the Supreme Court after going into the history of the thing have finally come to the conclusion that 'local area' means an area administered by a local body or by a municipality or by a panchayat board, it is better, I would suggest, to define the term 'local area' in this particular Act. 'Local area' may be defined as any area administered by any municipality within the State or any local board or union board or panchayat. That would make matters very clear. Otherwise, they may, by mistake, tax any sugarcane that is coming from within the panchayat area. Therefore, I request the Government to amend the Act itself by adding a definition clause. There is, no doubt, a dissenting judgment of the Supreme Court on this particular aspect, whether the term 'local area' can be read down in the interpretation. That is a different matter. We are not concerned with it now. This is the suggestion that I would make to the drafting section. Put in a definition so that whenever any notification takes place, they will remember this and they will say 'either a panchayat area or a municipal area'. Those people who had read the Supreme Court judgment with care would have said that there should be a clear definition in the Act once for all as there was no other clause where it had been made clear except in the Supreme Court judgment.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, the Government are alive to the problem raised by the distinguished Member Sri Balasubramanya Ayyar, and it is the intention of the Government

[Sri R. Venkataraman] [27th April 1962]

to define 'local area' in the same terms as suggested by the Supreme Court. I wish to add that this is an old Act of 1919 and Government are contemplating revising the Act. When such a revision takes place, this as well as other more necessary amendments could be brought forward.

Mr. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 1 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, I move—

"That the Madras Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 1 of 1962), as passed by the Assembly, be passed."

Mr. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 1 of 1962), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII.—ELECTION OF DEPUTY CHAIRMAN.

Mr. CHAIRMAN: The next item in the List of Business is the election of the Deputy Chairman.

Under sub-rule (4) of rule 13 of the Council Rules, I have first to read out to the House the names of persons who have been duly nominated, together with the names of their proposers and seconders. They are:

Member nominated. (1)	Proposer. (2)	Secunder. (3)
1 Sri V. K. Palaniswamy Gounder.	Sri R. Venkataraman ..	Sri K. Rajaram.
2 Sri V. K. Palaniswamy Gounder.	Sri K. Rajaram ..	Sri SP. K. A. Lakshmanan Chettiar.
3 Sri V. K. Palaniswamy Gounder.	Sri M. Seshachariar ..	Sri A. Chidambaram Mudaliar.
4 Sri V. K. Palaniswamy Gounder.	Sri S. K. Sambandhan.	Sri K. V. Rameswamy.

As only one Member, Sri V. K. Palaniswamy Gounder has been duly nominated for election, I declare him unanimously elected as Deputy Chairman.

VIII.—FELICITATIONS TO THE DEPUTY CHAIRMAN ON HIS ELECTION.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I rise to offer, on behalf of the Government, our hearty felicitations to Sri V. K. Palaniswamy Gounder on his unanimous election, which is the tradition in this House, to the high office of the

27th April 1962 [Sri R. Venkataraman]

Deputy Chairman of the Council. During his last term Sri V. K. Palaniswamy Gounder served as the Deputy Chairman of this Council with distinction. He has a very quiet, unostentatious manner which endears him to everybody he meets. In this Council where there is plenty of goodwill towards both the Chair and the Deputy Chairman, it is unnecessary for me to dilate further than to say how happy we are to have Sri V. K. Palaniswamy Gounder to act in the office of the Deputy Chairman. I think it was Sri P. T. Rajan who in his last address in this Council had said that Sri V. K. Palaniswamy Gounder reminded him of that well-known type of the English peasant, sturdy in appearance, sturdy in conduct, sturdy in his principles and with a very sturdy common sense. I cannot add anything more to what he said. Sri V. K. Palaniswamy Gounder will fill this office of Deputy Chairman with distinction and will bring credit not only to himself but to the House. I wish him all success.

Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, I wish to associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House. Sri Palaniswamy Gounder is well-known to us, having served as Deputy Chairman of this Council. I am very glad personally that he has been elected Deputy Chairman. I am sure he will conduct the proceedings of this House with great dignity and I can assure him that we on this side of the House will always be willing to co-operate with him and give him every possible assistance.

One thing I wish to suggest for future consideration. In many of these things it would be much better if the Opposition is also consulted before a name is proposed. On this occasion the Opposition has no other name to suggest. Personally because we know Sri Palaniswamy Gounder so well, we would have been happy to associate ourselves with the proposal. Whatever may be the convention in the other House, I hope the convention for the sake of enlightened representative capacity of the House will in future at least be considered. I know that on many other occasions the Leader of the House was kind enough to consult us and he knows fully well that we have co-operated in every respect. I am not bringing this as a criticism, but as one who is most anxious to build up healthy parliamentary conventions in this House, which will be an object lesson for many other Houses. I wish to commend the suggestion to the Leader of the House and his Party.

SRI K. ANBAZHAGAN: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, துணைத் தலைவரை ஒருமித்த உணர்ச்சியோடு தேர்ந்தெடுக்கிற நிலையில் இந்த அவையினுடைய ஆளும் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தங்களுடைய வாழ்த்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். நானும் ஒரு கட்சி சார்புடையவன் என்கிற காரணத்தால் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் நல்ல எண்ணத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளும் முறையில் நான் இங்கு நிற்கின்றேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இருக்கிற செல்வாக்கு காரணமாக ஒருவரை ஒரு உயர்ந்த இடத்தில் அமர்த்து ஏற்போது எதிர்க்கட்சியினரையும் கவந்த ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை நான் முழு மனதுடன்

[Sri K. Anbazhagan]

[27th April 1962]

ஆதரிப்பதோடு ஆனும் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது வேண்டுகோளாகவும் அதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு வேலை பங்கு கேட்பார்களோ என்ற கவலை ஏற்படலாம். அதுகூட உரிமையின் அடையாளம்தான். அதைத் தராவிட்டாலும், பங்கு தருகிற பாங்கையாவது காட்டலாம் என்பதைத்தான் நான் வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரவர்களிடத்தில் எனக்கு நெருங்கிய பழக்கம் இல்லை. ஆனால் அவர்களைப் பற்றி அதிகம் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். ஒருவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் என்னும்போதே, அவர் புகழ் தெரிகிறது. அதுதான் பெருமை. அவர் இன்று துணைத்தலைவராக வந்திருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் அளிக்கிறது. நான் அவர்களைத் திரு. பழனிச்சாமி என்று மட்டும் கூறுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். அதன்பின் கவுண்டர் என்ற ஜாதிப் பெயரைக் குறிப்பிடுவதனால் அது சில சமயங்களில் மாறிக் குழப்பம் விளைவிக்கிற காரணத்தால் இனிமேல் ஜாதிப் பெயரை சொல்லிக் குறிப்பிடாமல் அவர்கள் வழங்க வேண்டுமென்ற என் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மேலவையில் நடைபெறும் நடவடிக்கைகளுக்கு அவர்கள் உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்ற நினைப்போடு என் வாழ்த்துறையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Hon. Friends, it has been one of my very pleasant duties during the last so many years I have been Chairman of this Council to announce that Sri V. K. Palaniswamy Gounder has been unanimously elected as Deputy Chairman of this House. I do not think I said V. K. Palaniswamy Mudaliar. If I had said it once, that was most unintentional and I can assure you, Sir, that you can take it as a compliment and not in any other way.

Sri V. K. Palaniswamy Gounder became Deputy Chairman of this House in 1959 on the 17th of December when my good friend Sri Allapichai was elevated as a Member of the Madras Public Service Commission. Since that time we have been working very closely together. I have nothing but very great praise for the way he has been carrying on his duties as Deputy Chairman and also otherwise.

The Hon. the Leader of the House referred to the remarks made by one of our very senior members who unfortunately is no longer with us in this House. Sri P. T. Rajan referred to him as a country gentleman, a country squire with all the qualities which the Hon. Sri Venkataraman mentioned attached to that term 'a country squire'. A country squire is a great gentleman greatly liked and respected everywhere, both in the civilised world and in the country parts. I am looking forward to a further period of fruitful co-operation between myself and Sri Palaniswamy Gounder. He is a man of very strong character, determined principle. He is a great personality and has experience as District Board President for several terms. He has naturally come into this House with all these precious qualities and I am sure he will again make a success as Deputy Chairman of this House.

Now, the hon. the Leader of the Opposition and the hon. Member Sri Anbazhagan suggested that it would be better for the majority party to consult the Opposition also before putting up candidates for such important posts and positions. I am not

[27th April 1962]

[Mr. Chairman]

speaking for the Government. But if I understand the Government properly, I think, this was not done intentionally. But I hope the Hon. the Leader of the House will remember this and consult the Opposition in such matters on future occasions. This is a complaint which is made in very many Houses, and is one which can be easily overcome and the complainant easily satisfied.

I congratulate you, Mr. Palaniswamy Gounder, once again on your unanimous election.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையிலே இரண்டாவது தடவையாக என்னை உபதலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே புதியதாக 19 அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் மனமார் வரவேற்கிறேன். புதிய அமைச்சர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களையும் நான் வரவேற்கிறேன். நான் இந்த சபையைவிட்டுக் கீழ் சபைக்கு போகலாம் என்று நினைத்தேன். 1937-லேயே நான் கீழ்சபையிலே இருந்தேன். 1952-லும் கீழ் சபையில் இருந்தேன். மறுபடியும் போகலாம் என்ற நினைப்பு எனக்கு இருந்தது. இங்கே தலைவர்களிடத்திலும்கூட சொன்னேன். அடுத்த தடவை கீழ் சபைக்குப் போகிறேன் என்று. அது பல காரணங்களால் முடியவில்லை. அதற்கு நான் வருத்தப்படவில்லை. நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இங்கே நமது சபைத் தலைவர் அவர்களைப்பற்றி நான் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. அவர்களும் என்னைப்போலவே கீழ் சபைக்குப் போவதாகப் பிரஸ்தாபம் இருந்தது. சந்தோஷகரமாய் அவர்கள் இங்கேயே வந்துவிட்டார்கள். அவர் இந்த சபையை நடத்தும் விஷயம் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இங்கே எதிர்க் கட்சியாக வந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே சட்டசபையில் இல்லாமல் வெளியே ஒரு கட்சியாக இயங்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது அவர்களுடைய கொள்கைகளை நாட்டிலே பரப்பிக் கொண்டு வந்தார்கள். இவர்கள் சொல்கிற பல கருத்துக்களை யெல்லாம் சட்டசபையிலே வந்து என் சொல்லக்கூடாது என்று நான் அப்போது நினைத்தேன். பத்திரிகையிலேதான் அவர்கள் கருத்தைப் பார்க்கமுடியும். ஆனால் நான் திராவிடக் கட்சிப் பத்திரிகையை படித்ததே இல்லை. அது போலவேதான் மற்றக் கட்சிப் பத்திரிகைகளையும் அவர்கள் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சிலர் படிக்கலாம். பத்திரிகைதான் நமக்கு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காக அவற்றை மட்டும் படித்துவிட்டு அதுதான் சத்தியம், அதுதான் வேதம் என்று நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது ஒரு புறம் இருக்க, சட்ட சபைக்கு வந்தபிறகு ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் அன்பழகன் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, அவர் சொல்கிற காரணங்கள் எல்லாம் சரியென்றே நினைப்பார்கள். இந்த சபையின் தலைவர் அதற்குப் பதில் சொல்கிற போது அந்தக் காரணங்கள் எல்லாம் சரியில்லை என்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்களுக்குத் தெரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. அதனால் அவர்கள் இந்த சபைக்கு வந்தது ரொம்பப் பொருத்தம் என்று தெரிகிறது. சென்ற சபையில் அதிகமாக அவர்கள் இல்லை. இந்த சபையில் நல்ல முக்கியஸ்தர்களுடன் திராவிடக் கழகம் இல்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே வந்திருக்கிறது. அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். (இடைப் பேச்சு—திராவிடக் கழகம் இல்லை) திராவிடக் கழகம் இங்கேயும் இல்லை, அங்கேயும் இல்லை. என்னைப்போன்று இருக்கிறவர்களுக்கு—அவர்கள் பத்திரிகையைப் படிப்பதில்லை என்று சொன்னேன்—அவர்கள் சொல்கிற கருத்துக்கள் புரிவதில்லை. இப்போது முகத்திற்கு முகம் பார்த்துப் பேசும் போது அதைத் தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இங்கே பல முக்கியஸ்தர்கள் நேருக்கு நேர் விவாதம் செய்கிற சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதில் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [27th April 1962]

5-00
p.m.

புதிதாக அமைச்சர்கள் எல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள். பழைய அமைச்சர்கள் இங்கிருக்கிறார்கள். முன்னமே அவர்கள் நடத்திய காரியத்தை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தோம். புதிய அமைச்சர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் வரவேற்கிறேன். அதுவும் எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து ஒரு அமைச்சர் வந்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு நான் தனி வரவேற்பு கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சொந்தக்காரர் போவிறுக்கிறது.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : சொந்தக்காரர் ஆன படியால் வரவேற்கவேண்டும் என்பதில்லை. சொந்தக்காரர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள். அண்ணன் தம்பிகள் கூட விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள். நான் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாபோர்டில் 12 வருஷம் இருந்தேன். அடுத்தபடி தலைவராக வந்து 3 வருஷம் பணியாற்றினார்கள் அவர்கள். அதற்கு வேண்டிய ஒத்தாசையும் செய்தேன். அவர்கள் நன்றாக நடந்து கொள்வார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவரையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

என் கையெழுத்திலே பழனிசாமி என்றுதான் போடுகிறேன். பழனிசாமி கவுண்டர் என்று போடுவதே இல்லை. கூப்பிடுகிறவர்கள்தான் அப்படி கூப்பிடுகிறார்கள். கொஞ்சம் வயதிலே அதிகமானதாலே, அந்தக் காலத்திலே ஜாதிப்பேரைச் சேர்த்துக் கூப்பிட்டுப் பழக்கமாகி விட்டதால், அதே போல் இப்போதும் கூப்பிடுகிறார்களே தவிர, இதுவரை கவுண்டர் என்று நான் கையெழுத்து போட்டதே இல்லை. அப்படி கூப்பிடுவதையும் விரும்புவதில்லை. அதெல்லாம் இருந்தால்தான் இன்னொரு ஜாதிப்பேரை சொல்லிக் கூப்பிடும் சந்தர்ப்பம் வருகிறது. நான் அதை விரும்புவதும் இல்லை. நான் உங்களுக்குச் சொல்லுவது இந்த உபதலைவர் ஆனபிறகு கட்சிக் கண்ணோட்டம் கூடாது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆகவே பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்து கொள்வான் என்று உறுதி கூறுகிறேன். ஏற்கனவே 28 மாதங்களாக உபதலைவராக இருந்து இருக்கிறேன். நான் அந்த மாதிரி பாரபட்சமில்லாமல் நடந்து கொள்ளுவதற்கு துணையாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னை ஏகமனதாக உபதலைவராக தேர்ந்தெடுத்ததற்காக மறுபடியும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தலைவரவர்களுக்கு பிரத்யேகமாக நன்றி தெரிவிக்க வேண்டியது எனக்கு அவசியம். காரணம் இவ்வளவு காலமாக உபதலைவராக இருந்தபோது கொஞ்சம்கூட கோணம் ஒற்றுமையாய் நடந்துகொண்டு வந்தோம். அவர்கள் என்னிடம் ரொம்ப பக்கமாய் நடந்து கொண்டுவந்தார்கள். இனியும் அப்படியே நடப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு சபைக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Friday, the 4th May 1962.

The House then adjourned.

IX.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 72. Notification issued with G.O. Ms. No. 978, Home, dated 12th March 1962 regarding the reduction of the tax by half under the Madras Motor Vehicles Taration Act, 1931, in respect of lorry MDJ 1358 belonging to the St. Mary's High School and Orphanage, Vellore, registered in the name of Rev. Mother Superior, St. Mary's Convent, Vellore.

* Laid on the table of the House on 26th April 1962.

27th April 1962]

APPENDIX.

[Vide item IV on page 199]

A Bill further to amend the Madras Sugar Factories Control Act, 1949.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Sugar Factories Control Act, 1949 (Madras Act XX of 1949), for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Sugar Factories Control (Amendment) Act, 1962.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st March 1962.

2. *Amendment of section 14, Madras Act XX of 1949.*—In sub-section (1) of section 14 of the Madras Sugar Factories Control Act, 1949 (Madras Act XX of 1949), for the word "area", the words "local area" shall be substituted.

3. *Repeal of Madras Ordinance 1 of 1962.*—The Madras Sugar Factories Control (Amendment) Ordinance, 1962 (Madras Ordinance 1 of 1962), is hereby repealed.

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

FORT ST. GEORGE, MADRAS-9,
26TH APRIL 1962.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 4th May 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Fire accident

* 33 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the pandal put up by the Mylapore Fine Arts Society, Mylapore, Madras, which is a place of public resort, was recently destroyed by fire; and

(b) if so, whether the Government have instituted any enquiry as to the cause of the fire?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Not recently, Sir, but on 2nd September 1960.

(b) No, Sir.

The occurrence was enquired into at the spot by the Police on 2nd September 1960 itself and it was found to be an accident.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that this 'Pandal' is situated next to the Isabella Hospital?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is situated at No. 10, Oliver Road, Mylapore. I do not know whether it is next to the hospital referred to by the hon. Member.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that at the time the fire broke out, there was lot of commotion in the hospital and patients undergoing treatment after operation had to be shifted to places of safety at considerable risk to their lives?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am taking the information from the hon. Member. But I have no such information with me.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, if the Hon. Minister were to find out that the 'pandal' is situated next to the hospital . . .

(The Chairman sounded the gong.)

Will the Government cancel the licence?

MR. CHAIRMAN: The hon. Member should please listen. It is not a supplementary question. It is a hypothetical question.

[4th May 1962]

Government servants

* 34 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Government servants who have married a second spouse when the first spouse is alive; and

(b) the action taken or proposed to be taken against them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The time and labour involved in the collection of the information will not be commensurate with the public interest that it may serve.

(b) Any punishment prescribed in the Madras Civil Services (Classification, Control and Appeal) Rules, from censure to dismissal, may be imposed upon a Government servant who commits a breach of rule 19 of the Madras Government Servants' Conduct Rules.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, may I know whether the Government have received any complaints so far in this matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have no information. If any specific complaint is referred to, then we can look into it.

DR. A. SREENIVASAN: Is it necessary that the aggrieved party should send a complaint to the Government or can a third party invite the attention of the Government to matters like this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, normally we would not like a third person to interfere in domestic matters. (Laughter). Perhaps, the House is not aware of the question which the hon. Member has put. If any person marries another spouse when one is already living, the person, if he is a Government servant, is liable to be punished under the Government Servants' Conduct Rules. Naturally the person affected should make a complaint to the Government.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, knowing the mentality of the Hindu wives, does the Hon. Minister expect the Hindu wife, to complain to the Government, unless it is done by one of the relatives of the first wife?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Well, if people do not want to complain, they have to take the consequences.

Aluminium vessels

* 35 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any communique about the injuriousness of the aluminium vessels marketed in the State;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether any representation has been received from the manufacturers of the aluminium vessels in this regard; and

[4th May 1962]

(d) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) It was brought to the notice of the Government that the Madhya Pradesh Government had issued a Press Note stating that the Tariff Commission had considered that the aluminium utensils manufactured by some of the small-scale industries after collecting aluminium scrap and remelting them and whose composition was doubtful might be dangerous to health. The Director of Public Health advised that a similar Press Note might be issued by the Madras Government. Accordingly the Government after consulting the Director of Industries and Commerce, issued a Press Release on 13th February 1962 advising the public about the desirability of purchasing aluminium utensils which have the Indian Standard Institution Mark.

(c) & (d) No representation has been received by Government since the publication of the Press Release.

Local Library Authorities

* 36 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the criteria for the appointment of members of the Local Library Authorities in Chingleput district; and

(b) whether there is any proposal to appoint certain number of Members of Legislature as members of the Local Library Authority?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The provisions of sub-section (3) of section 5 of the Madras Public Libraries Act, 1948, regulate the constitution of Local Library Authorities of the District, including the Local Library Authority, Chingleput.

(b) No, Sir

(எ) மாவட்ட நூல் நிலைய சபைக்கு யார்யார் நியமிக்கப் படுவது என்பதைப்பற்றி சென்னை பப்ளிக் லைப்ரரி சட்டம் என்று 1948-ல் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 5வது செக்ஷன் 3வது உட்பிரிவின்படி மாவட்ட கமிட்டிக்கு எவ்வாறு நியமிக்கப்படுவது என்று இருக்கிறது. அதில் செங்கற்பட்டு மாவட்ட லைப்ரரி அத்தாரிட்டிக்கும் அதன்படி நியமிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(இ) இல்லை.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: சட்டத்தில் எந்த படுத்தியிருக்கிற மாதிரி அங்கத்தினர்கள் சேர்த்தால், அது வரீசு சிக்குத் தடையாக இருக்கவில்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த மன்றம் சட்டம் செய்கிறது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு சர்க்கார் நடக்கிறது.

[4th May 1962]

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, நூல்நிலைய நிர்வாக மன்றங்களில் இடம் பெறுவதற்கு அடிப்படைத் தகுதிகள் ஏதாவது இருக்கிறதா? அந்தத் தகுதிகள் இல்லாதவர்கள் கூட அதில் இடம் பெறலாமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் குறிப்பிட்ட சட்ட உட்பிரிவின்படி கல்வி இலாகா டைரக்டர் அவர்கள் 10 பேர் நியமனம் செய்யலாம். அதில் 3 பேர் உத்தியோகஸ்தர்களாக லைப்ரரியில் இருப்பார்கள். அரசாங்கத்தில் அவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். 5 பேர் தலைமை ஆசிரியர்களாக அல்லது ஜில்லாவிலுள்ள கல்லூரி முதல்வராக இருக்கவேண்டும். இன்னும் ஜில்லா போர்டிலிருந்து ஒரு அங்கத்தினரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஜில்லா போர்டாக இருந்தால் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டுகள் எல்லாத்தாலாகாக்களிலிருந்தும் ஒரு மெம்பரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். நகரசபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஜனத் தொகையுள்ள நகரசபையாக இருந்தால் ஒன்றும், ஒன்று முதல் இரண்டு லட்சம் வரையிலிருந்தால், இரண்டு மெம்பர்களும் அதற்கு மேல் இருந்தால், அந்த நகரசபையில் மூன்று பேரையும் தேர்ந்தெடுக்கலாம். அது இல்லாமல் இந்த லைப்ரரி அத்தாரிட்டிக்குக் காரியதரிசியாக இருக்கவேண்டிய ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தர், அதை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் கல்வித் துறையினரால் நியமனம் நடக்கிறது.

SRI P. VENKATACHALAM : ஜில்லா போர்டு தற்பொழுது கலைக்கப்பட்டு விட்டது. அப்படியானால், அதன் பிரதிநிதியை எப்படி நியமனம் செய்வது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றிச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டியிருக்கிறது.

Theerthavaleeswarar temple

* 37 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any ordained priest for the performance of daily rituals in Theerthavaleeswarar temple in Krishnampet, Madras; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that the routine priest of the temple has been sent out by the trustees of the temple and a lady is functioning as the priest in that temple now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have no such information. The information that I have is that the priest who is functioning is well-versed in pooja, agamas, etc.

[4th May 1962]

DR. A. SREENIVASAN : He was there. But, Sir, now he is no longer in the service of the temple. That is what I want to bring to the notice of the Government, and I want to know whether it is a lady who is now performing the functions of the priest in the temple. The other priest has been practically liquidated.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member will pass on the information to me in writing, I shall have the matter looked into.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, அர்ச்சகர்களாகப் பெண்கள் இருக்கக்கூடாது என்று தடையேதும் இருக்கிறதா? அல்லது ஆண்களுக்கு உள்ள உரிமை பெண்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. இப்போது அரசியல் அமைப்புச் சட்டம், ஆகம சாஸ்திரம் இவ்விரண்டுக்கும் வித்தியாசம் பாராட்டப்படுகிறதா என்று எனக்குத் தெரியாது.

* 38 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of trustees for the Theerthavaleeswarar temple at Krishnampet, Madras;

(b) the assets of the temple movable and immovable;

(c) whether the accounts of the temple have been audited periodically; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Two Trustees, Sir.

(b) Moveable properties of the temple :

Jewels and valuables—Gold Pottus, etc., worth about—Rs. 15.

Brass and Sundry articles—Articles worth about—Rs. 110.

Utsava Idols—There are 20 items worth about—Rs. 635.

Other Paraphernalia worth about—Rs. 125.

Immovable properties of the temple :

No. 5, Irusappa Gramani Street (one house).

No. 142, Dr. Natesan Street (one house)

Katta Thotti (Firewood shop).

Vacant site in front of the temple on the right side.

Vacant site on the back side of the temple (24½ feet * 76 feet) and the land occupied by huts.

(c) Yes, Sir.

(d) Does not arise.

[4th May 1962]

DR. A. SREENIVASAN: Sir, is it a fact that the trustees themselves are making use of the houses and they are in great arrears in the payment of rent for the houses to the temple?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no such information with me, Sir. If the hon. Member would pass on the information to me, I can tell him, I shall have the matter looked into.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any proposal to electrify the temple and make it more attractive and celebrate festivals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information, Sir.

Secondary grade teachers

* 39 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether, and if so, when, the scale of pay of Rs. 45—2—85 for secondary grade teachers has been brought into force in panchayat elementary schools in Thanjavur district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir, from 1st November 1956, except in respect of nine Panchayat Elementary Schools in the District.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, has payment been denied in respect of teachers in these nine panchayat elementary schools?

8-10 p.m. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The panchayat could not pay according to the enhanced scale, because their financial position did not permit it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Since the ultimate responsibility, according to the latest procedure, is that of the Government, cannot the Government examine this question of payment to these teachers retrospectively?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It was only from 1st November 1956 that a uniform scale of pay of Rs. 45—2—85 was fixed for secondary grade teachers under all kinds of management. It was then provided that the extra expenditure should be borne by the panchayats themselves. Now the panchayats have been taken over by the Panchayat Union Councils, and the position will not remain the same. The matter has to be looked into further.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: My point, Sir, is this. As it is not the fault of the teachers, cannot the Government examine the matter afresh and see that they are paid retrospectively now that they have taken over the responsibility?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In 1956, when the Government issued this order, it was provided that the extra expenditure should be met by the panchayats themselves. That was the order of the Government then. Therefore, there was no question of giving retrospective effect.

[4th May 1962]

Stray dogs

* 40. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the steps taken or proposed to be taken to prevent the entry of stray dogs into Government Hospitals; and

(b) whether it is a fact that doctors in Kasturba Gandhi Hospital, Triplicane, bring their pet dogs into hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) The entry of stray dogs into Government Hospitals is prevented by the watchmen and other last grade staff on duty as far as possible. Weldmesh enclosures are provided to the maternity and Children's wards wherever necessary. The nurses on duty in these wards keep a close watch and prevent the entry of dogs into the wards during the visiting hours. Patients under treatment are also requested not to feed dogs.

(b) No, Sir.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, is it a fact that the Resident Medical Officer of the Kasturba Gandhi Hospital is walking into the wards with her dog?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I have no such information, Sir.

DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. Minister at least make an enquiry into the matter? I am making a specific allegation. Will the Hon. Minister make an enquiry and find out the real position?

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, வேறு நாய்கள் எதுவும் நுழையாமல் இருக்க மருத்துவ மனை ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு நாய் வளர்க்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: தலைவர் அவர்களே, நாய் வளர்க்கக் கூடாது என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கூறும்போது, மற்ற ஒரு கனம் அங்கத்தினர் வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is there any proposal to give special protection to the cradles of the children so that even though the dogs enter the wards, they cannot carry away the small children?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The children's ward is specially protected by weldmesh.

SRI K. RAMADASS: தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரத்தின் எதிரில் திரிகு நாய்களைக் கட்டுப்படுத்த யார் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அது மக்களுக்குத் தொந்திரவாக இருப்பதால், அதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

[Sri R. Venkataraman] [4th May 1962]

Kundah Hydro-Electric Scheme II Stage which is our most important project under the Third Plan are progressing satisfactorily according to schedule. Thanks to the continued Canadian assistance under the Colombo Plan to the Scheme to the extent of 22 million dollars, the machinery and equipment required for the scheme are being ordered in Canada in collaboration with the Canadian Consulting Engineers to the Government of Canada. The three Power Houses envisaged under the scheme and the additional installed capacity proposed in the two existing power-houses with a total additional capacity of 245,000 K.W. are expected to be commissioned before the end of the Third Plan. The transmission lines and associated sub-stations provided for under the Scheme are in various stages of progress.

The Mettur Tunnel Hydro-Electric Scheme envisages the utilization of the irrigation discharge of the Mettur Reservoir (which is not at present utilized in the existing power station), in a new power-house with an initial capacity of 100,000 K.W. The Civil Works relating to the Power House, Tunnel, etc., are well advanced and the generators and other equipment required for the scheme have already been ordered in the U.S.S.R. under Rupee payment.

Civil Works have recently been commenced on the Periyar Hydro-Electric Scheme II Stage and orders have already been placed for the fourth penstock and fourth generating unit of 35,000 K.W. to be installed under the Scheme in the Periyar Power House.

The Scheme Report relating to the Parambikulam Hydro-Electric Project which forms part of the Parambikulam-Aliyar Irrigation-cum-Hydro-Electric Project is at present under consideration of the Central Water and Power Commission, and the Planning Commission. Mr. Chairman, I am happy to announce that the Chief Engineer who had been to Delhi to discuss these matters with the Government of India has returned with the happy news that the Government of India have approved the plans for the Parambikulam-Aliyar Project.

Another important scheme undertaken is the installation of an additional 150,000lb/hr. boiler at the Basin Bridge Power Station with a view to augment its present generating capacity. The boiler has been ordered in Yugoslavia under Rupee payment and the necessary civil works in the Basin Bridge Power Station are already in progress.

The works on the masonry dam of the Sandynallah Reservoir in the Nilgiris are in an advanced stage and water is expected to be impounded in the reservoir during the current year 1962-63 itself. This will enable additional generation of power in the existing Pykara and Moyar Power Houses.

4th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

The question of inter-linking the Power Grids of the four neighbouring States of the Southern Zone, viz., Madras, Mysore, Kerala and Andhra Pradesh has been for sometime under consideration of the Power Development Committee constituted by the Southern Zonal Council. In accordance with the scheme evolved by the Committee, the Madras Grid will be linked to Mysore by construction of a 230 K.V. line from Singarapet while the Andhra Pradesh Grid will be inter-connected to the Madras Grid by means of a 230 K.V. line from Singarapet to Andhra Border. The Kerala Grid will be linked to the Madras Grid by means of a 230 K.V. line from Madurai to Kerala Border. A total estimate of Rs. 230.50 lakhs for construction of the required 230 K.W. lines in Madras State has already been sanctioned by the Madras State Electricity Board. Although Madras may not be in a position to spare any power to the neighbouring States in the near future, the proposed inter-State Grid will be of mutual advantage to all the States concerned in the long run during emergencies and to meet peak loads.

As the hon. Members are aware, Madras State is well-known for its intensive Rural Electrification Programme. This programme has received commendations among others from the Planning Commission and the Government of India. In furtherance of this scheme, a number of concessions have been granted to agricultural consumers although they cut into the revenues of the Board. This policy has, however, already paid dividends by way of increased food production. Rural electrification has also resulted in the establishment of a number of small scale rural industries. Power has become a vital necessity for the welfare of the rural population and there is an increasing demand for further expansion of rural electrification. In the context of rapid expansions of major and heavy industries, which are bulk consumers of electricity, it is really a problem to reconcile the demand for power from rural areas as also from urban industries. In this context, the need for the continuance of the staggering and grouping restrictions will be realised. All possible efforts are, however, being made to relax the grouping restrictions wherever possible having regard to the sub-station and transformer capacities in the areas concerned. Another welcome feature to the agricultural consumers is that the Board itself will undertake a review of revenues realised from rural extension schemes annually and permit derating of special guarantee agreed to by the consumers, if the extensions are actually found to be really remunerative on account of further additional loads in these extension schemes.

While there has been an impressive progress in the field of power development in Madras, it has been our experience that the power demand was always ahead of the power availability. At the same time, we cannot overlook a certain weakness in the Madras Grid. Most of the generating stations in the Grid are hydro stations depending on water storages in the reservoirs which cater to irrigation needs also. Hydro power output is therefore

[Sri R. Venkataraman] [4th May 1962]

mostly seasonal and is dependent on the vagaries of monsoons. This has resulted in the reduction of effective generating capacity of the Grid very much below the actual installed capacity and has been a frequent source of anxiety during the summer months. However, with the present storages in the reservoirs and the anticipated normal inflows, it is hoped to tide over this present summer without resorting to any power cut. I am glad to state that in our State no industry has so far been denied power when required by it.

A recent survey of power demand in the State indicates that the power demand in 1965-66 which is the last year of the Third Five-Year Plan will be of the order of 1,579,000 K.W. as against the then anticipated effective generating capacity of the Grid of 913,000 K.W. resulting in a deficit of 666,000 K.W. taking into account the commissioning of all the generating units proposed under the Third Plan including the expansion of the Neyveli Thermal Station. The demand takes into account the removal of all existing peak hour, staggering and grouping restrictions. We have, therefore, to be vigilant and take steps to meet the situation lest the progress of our industry and agriculture should be impeded. We may have to take up additional schemes. Preliminary investigations have indicated that two power stations with a total installed capacity of 800,000 K.W. can be established by putting up two reservoirs near Hogenakkal on the river Cauvery at an estimated cost of Rs. 58 crores. But the scheme would require the co-operation of the Government of Mysore as the sites are in the boundary between Madras and Mysore States. Let us hope that we will be able to take up the scheme even in the Third Plan itself with the co-operation of the Government of Mysore. The scheme would incidentally solve the flood problem on the river Cauvery and would also go a long way to meet the power demand in the State. However, as has been pointed out repeatedly in this House on the past occasions, the power position of the State can be put on a sound and endurable basis only when a nuclear power station is established in this State. This has been repeatedly brought home to the Government of India and the Planning Commission. It is encouraging to note that the Government of India have appointed a High Power Site Selection Committee for establishment of a nuclear power station, which is engaged in the task of selecting suitable sites in various States including Madras State. One or two sites in Madras State are being considered by the Committee. Let us hope that ultimately, it will be decided to locate a nuclear power station in Madras State itself having regard to the capacity of the Grid to absorb the additional power and the network of transmission and distribution systems already available.

The tariff rates for supply of power were last revised by the Madras State Electricity Board with effect from 1st October 1959 and uniform rates were introduced throughout the State. However High-Tension consumers in Madras Thermal area continue to

4th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

pay a fuel surcharge to meet the high cost of coal and furnace oil used in generation of power in the Basin Bridge Power Station. This additional levy is further justified on the ground that the High-Tension consumers in Madras are treated in a favoured way in times of power cut as compared to the High-Tension consumers in the Hydro areas. Now that the Neyveli Thermal Power will be shortly fed into the Grid, the Board will be looking into this aspect and will no doubt go into the question of revision of tariffs with particular reference to the need for the continuance or otherwise of the levy of fuel surcharge in the Madras Thermal area.

At present the entire generation of power sold in Madras State as also 85 per cent of distribution of power are in the hands of the Madras State Electricity Board. However, eight company electrical licensees and five local Authority Licensees distribute the power purchased from the Board. There had been some complaints in the past that the development of Licensees areas is lagging behind as compared to the development in the adjacent areas served by the Board. The Licensees have been pleading lack of capital to develop their areas. To meet the situation a lump sum provision of Rs. 200 lakhs has been provided under the Third Plan for advancing loans to the licensees to execute specific rural electrification schemes. During 1961-62, a sum of Rs. 25 lakhs has accordingly been disbursed by the Government to the Licensees to undertake specific rural electrification schemes. A provision of Rs. 25 lakhs for advancing loans to the licensees during the current year 1962-63 has been provided for in the Interim Budget for 1962-63.

The Board has been trying its best to establish good Industrial relation with their workers. Following the Madras Pay Commission's Report and the order of the Government in regard to their employees, the Board has given effect to the revised scales of pay with retrospective effect from 1st June 1960 in respect also of its employees who have opted for them. The revision generally follows the pattern of revision of scales of pay implemented by the Government. This has resulted in an additional expenditure of about Rs. 30 lakhs per annum to the Board. The Board has also given effect to the Liberalised Pension Scheme on the model of the Government scheme in respect of the staff who have opted for the Revised scales of pay. This will involve an additional expenditure of about Rs. 50,000 per annum. The Board also proposes to implement a new Contributory Provident Fund Scheme in respect of staff who normally come under the scope of the Employees Provident Fund Act. The Board is also contemplating steps to solve the housing problem of its employees to the extent its finances will allow. I am sure there will be continued co-operation and team work among the Engineers, workmen and other staff of the Board in national interests to achieve the stupendous task set by the Third Plan and that they will all rise to the occasion as they have done in the past.

[Sri R. Venkataraman] [4th May 1962]

With these words, Sir, I thank you and the hon. Members for giving me a patient hearing.

MR. CHAIRMAN: The Statement is before the House for discussion.

3-40 P.M. * SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, to understand fully the progress made by our State in regard to power development, under the Five-Year Plans, first of all, we must remember the limitations that we have got to face in the development of power in our State. Electricity is generated from one of the following primary sources available in India, namely, coal, lignite, waterfalls, uranium, thorium, oil, natural and refinery gas. We all know that Madras cannot boast of large resources of coal. A large proportion of the total workable reserves of coal estimated at 150 million thousand tons is available only in Bihar and West Bengal. A small portion is available in Assam, M.P., Maharashtra, Orissa and Andhra Pradesh. Sir, lignite deposits also are found in large quantities, about 2,000 million tons. They occur only in parts of Madras, Rajasthan, Gujarat and Jammu and Kashmir. Another thing I want to bring to notice is that good coal is required for metallurgical and industrial purposes. So, it has necessitated the setting up of coal refineries. If we want thermal stations here, we shall have to bring coal from West Bengal and Bihar. Just consider how much strain it imposes on the transport system, and what will be the cost. It is no wonder that we find thermal stations in Bihar and West Bengal, because those two States have large quantities of coal. The reason why I am bringing this to the notice of this House is this. In spite of the great handicap, we have been able to achieve during the first two five-year plans much. Take, for instance, the hydro-electric projects. Even here we have not got such perennial rivers as the Ganga or the Sutlej or the other perennial rivers in the North. There is only the Cauveri. Up to Tiruchirappalli it is perennial. From Tiruchirappalli downwards it is not perennial; it is only seasonal. In Mettur, of course, we have got a big reservoir out of which we generate electricity, thanks to (Dr.) Sir C. P. Ramaswamy Iyer's efforts. He was criticised then for throwing a large sum of money into water, so to say. I am saying all this only to show that in spite of the handicaps, we have made very rapid progress.

Installations of large thermal units result not only in increased thermal efficiency but also in reduction of capital cost for a kilowatt of a hundred thousand capacity. Now the capital cost of 120 hundred million kilowatts is about 20 per cent cheaper than 30 million kilowatts. Therefore, the Planning Commission has recommended large units for these thermal stations instead of smaller ones. If the units are small, the efficiency of thermal units is less. Compared to coal or oil fuel or nuclear fuel hydro-electric power is cheap. We need not spend anything for water,

4th May 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

whereas we have to pay for coal and other things. Water is an inexhaustible source of energy, provided it is supplied perennially. But still, even with the limited resources of water-supply, we have been able to supply the demands for power to a very great extent. As the Hon. Minister Sri V. Ramaiah pointed out last time, when he was in charge of this subject, even at the end of the third five-year plan, there would be a deficit of about 420 million kilowatts. Even after getting the nuclear power and also the power from the Neyveli Lignite Corporation, still there will be a deficit. It is estimated that we will get 250 million watts from Neyveli. We require 1,400 million watts. We have at present 960 million watts.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: After the new Minister has taken charge, the deficit has increased!

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Perhaps the demand has increased both for industrial and agricultural purposes. I find the demand is going on increasing. That is the difficulty. Even if we have the atomic plant, there will be deficit. What is the amount of electricity from the Parambikulam and other Anamalai sources? I say, Sir, the Parambikulam project is a wonderful project. I myself saw it. It is one of the wonderful engineering feats. It is going to irrigate a very large number of acres. But I do not know anything about the generation of electricity from this. They are going to have two plants, one at the upper and the other at the lower end. These plants will, I am quite sure, give a large quantity of power.

Sir, as regards uranium and thorium, it is stated that thorium resources in the country are the largest in the world, and are more than uranium. But this must be clearly understood. No doubt we may have the material, but immediately we cannot get electricity. We must know how to use the material. We need the necessary technical personnel. It has been pointed out in the first two plans that even though thorium is available, unless there is the technical personnel to use this material to get electric power, nothing can be got. The construction and operation of nuclear devices for production of power, require a high degree of scientific and engineering skill. It is desirable, therefore, that the technical personnel in the country should obtain the necessary training and experience so as to undertake a large nuclear programme. Sir, I was one of those shouting here that the atomic plant should be installed in Madras State. Now I find that we should hasten slowly, and that there is no point in having machinery without the necessary technical personnel. It will take time for the men to get training.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Our men work in the atomic plants throughout the world, and our Chairman of the Atomic Energy Commission was the first Chairman of the International Conference on the peaceful uses of atomic energy. I do not think there is any lack of technical skill in our country.

[4th May 1962]

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I am very glad to hear it. But this was stated so in the Planning Commission's report.

Then, Sir, I understand that in the West, out of solar energy they are getting electric power. We have got much of solar energy. But how to convert it in the form of electricity? We cannot wait till other countries give out the results of their investigations. It is likely they may not. It will be their trade secret. Therefore, investigation on this should be started to find out how far it is possible and feasible to get electricity out of solar energy.

Sir, I am told that in some places in the West, wind power is used to generate electricity—not on a large scale, but on a small scale. Now we are using wind power only to lift water. That is the use to which it is put. I should like to say that we must find out whether it is possible to have wind power for generating electricity in certain isolated areas.

Sir, another thing I want to say is that we have not got perennial rivers. We have not got coal and other things. Equipment we have to get from other countries. There is the foreign exchange difficulty. There is at present one heavy electrical plant at Bhopal, and it is stated here that there will be another one in the South. I hope when this is started, we will have the necessary machinery. Not all the parts of the machinery, but at least some parts can be manufactured. In the third plan, the setting up of plants in the public sector has been provided for. A substantial portion of the equipment and spare parts must be of indigenous production. Unless the rate of progress is speeded up, we may have to wait for a long time.

Another thing that I want to say is this. I have very often heard, when there is a breakdown, that the departmental people are not able to get the parts necessary for effecting repairs. The machines perhaps were bought some years before. Just as in the case of motor-cars where they go on changing the type of cars, even so probably they change the machines in the case of electric equipment also. So, standardisation of equipment is another factor which deserves further study in the third five-year plan period. It is absolutely essential that standardisation of equipment must immediately be taken up.

In places where there are small waterfalls, even though they may last for three or four months, they install hydro plants of 10 to 100 k.w., and at a modest cost, they say. I saw certain waterfalls in some places in my recent tour with the Estimates Committee in Madurai District. We were taken to some corner where there was a waterfall. Like that there are so many waterfalls. Even in dry season you have got them. In the rainy season you have got waterfalls lasting for six or seven months. They have got to be tapped. I do not say they can be easily tapped. How far it is possible to tap these waterfalls must be investigated

4th May 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

since electric power is required. In the long run, hydro electric plants up to 100 k.v. capacity will be more economical than diesel sets and relatively easy to maintain.

We have been talking of dispersal of industries in rural areas, just as we say that people must go back to the villages. Electric connection has been given and radio facility is provided. Even if all the facilities are provided, people do not go to the villages. Villagers only come to Madras. They find here that they can easily get wages by working in some factory or other. As a matter of fact, rural electrification has made very great progress. There is no doubt about it. Still we find people migrating from villages to the city. The City people are unwilling to go back to the villages in spite of all these amenities. Now, if you want to start industries in rural areas, it presupposes availability of power. There should be a close link between schemes for development of medium and small industries and the programme for generation and distribution of power. It was thought that if villages were electrified, the standard of living in the villages would go up. It was so stated in the Third Five-Year Plan drafted by the Planning Commission and also by the Hon. Minister who was in charge of Planning last year. No doubt, the standard of living has increased. They get certain amenities, comforts and conveniences. They have got electric fans. Our intention was that the majority of the people should live in the villages. I find from the financial statement that lighting of Harijan colonies is continued. It is good that it is continued. If that is done, much of the insanitary condition will disappear. That is my honest opinion. The hygienic and sanitary condition will improve to some extent. But I should like to sound a note of warning. Do not light only the Harijan colony, leaving out the non-Harijan colony. If you make lighting arrangements, do them for both. Priority must, of course, be given to the Harijan colonies. The Harijans are living in dark places. That must be recognised.

I am now coming to the Madras Power Grid. At the end of the Second Five-Year Plan, it included seven hydro stations and two thermal stations with an installed capacity of 571,700 k.w.s. Coming to hydro stations, there are seven. I shall take three—Periyar, Mettur and Papanasam. They are linked with irrigation projects. Hence, the outlook of the power generated is rational. As a result, the effective firm capacity is less than the installed capacity. Dependable power in summer is only 60 per cent of the installed capacity. That is why we have the cut and the grouping system. So long as our supply is seasonal we have to impose cuts in summer. To overcome the seasonal imbalance, more thermal stations have to be installed to firm up the seasonal hydro-power. This is the suggestion that I wanted to make. But I find that thermal power is more costly. Hydro-electric power is very cheap. But, for some time to come, in order to avoid the cut and grouping restrictions, I would suggest

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th May 1962]

that we have more thermal stations if possible. We have now got two thermal stations, one at Madras and another at Samayanallur. One more can be thought of, so that these power cuts may be reduced to the minimum.

Of course, as I said, thermal power is very costly. If we take the Madras Grid, the cost per unit of power generated is 6.45 nP. for Madras and 7.76 nP. for Samayanallur. If we take hydro-electric power, the cost ranges from 0.43 nP. to 1.54 nP. per unit. It is very much cheaper than thermal power.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I want the House to know that some of these stations like Pykara were started thirty years ago. Therefore, at that time, the cost of installation was very small.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Now in the Third Plan, out of Rs. 290.89 crores, this State is going to spend Rs. 100.19 crores for Power alone. Now we have got two schemes—Continuing Schemes and New Schemes. I think the Kundah Project is a Continuing Scheme. Periyar is also a Continuing Scheme. Rarambikulam Project comes under the New Schemes. I am glad to hear that the Government of India have approved of the Plan. Now, Sir, even after all these schemes proposed in the Third Plan are implemented, the effective generating capacity of the Grid will be only 969 M.W. as against the demand of 1,448 M.W. There will still be a gap of 470 M.W. I hope something will be done to bridge the gap.

I now come to rural electrification and agricultural development. The area of Madras State is 50,170 sq. miles, and the number of villages is 19,911. The number of towns is 295. It was thought that rural electrification would improve the economic status of the rural population by increasing food production. Nobody can deny that food production has increased. Certainly it has increased. As a matter of fact, some of my own colleagues who were teachers and who had four or five acres each went back to their villages, and installed pumpsets, and now they say that they are very happy in spite of the high cost of pumpsets, tariff and so on. They are sure of getting two harvests, if not three. In between the two harvests they grow some other thing. But some of the easy-going gentlemen in Madras do not like to go to their villages and cultivate their fields. If they do so, they will reap benefit in spite of the high cost.

I shall give some figures which are very telling. In 1947-48 the number of villages that had electricity is 1,090. The number in 1960-61 is 10,700. The number as on 1st April 1962 is 12,638. I got this information from 'The Madras Mail'. How 'The Madras Mail' got this information, I do not know. So far as pumpsets are concerned, the number in 1947-48 is about 7,555, in 1960-61, it is 1,16,000 and on 1st April 1962 it is 1,39,766. In one year there has been a sudden increase of 23,000 pumpsets.

4th May 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

In regard to supply of power for agricultural purposes, it was stated last year that there had been certain relaxations in the backward areas of Ramanathapuram, Salem and other districts. It has now been stated that so long as there is shortage of power, there will be some cut in power supply. I hope that steps will be taken to see that for agricultural purposes at least regular supply of power is made. 4-09 P.m.

Sir, the Hon. Minister stated that there were eight company electrical licensees and five Local Authority Licensees distributing power purchased from the Board, that they were unable to extend rural electrification and that therefore they granted them an advance of Rs. 25 lakhs in the year 1961-62 and a similar provision has been made for the year 1962-63. The complaint against these companies is that they are only concerned with making profits by supplying power to industrial undertakings and others and are not very eager in extending electricity to rural areas. I would request the Government to look into the matter. After all, the area covered by these is very small. Why should not the Government take over these concerns also? This is only a suggestion that I am making.

I have already stated, Sir, that there must be standardization of equipment. Another complaint I heard was that the equipment in the sub-stations have not yet been modernised. The capacities of the transmission lines and the capacities of the transformers in a number of station have to be increased.

Next I shall refer to the Inspectorate. After the formation of the Electricity Board, it is good we create an independent Electricity Inspectorate.

Coming next to accidents, Sir, we see every day in the newspapers some news or other about accidents caused by electricity. The number of accidents during 1958-59 in the licensee and non-licensed areas were 65 and casualties 76. Probably in certain accidents the number of persons involved might have been more than one and that is why the number of accidents is 65 and casualties 76. In the areas served by the Electricity Board the number of accidents was 306 and casualties 330 and the casualties that proved fatal were 177. I would request the Government to look into this matter and see how far these accidents could be prevented. I know some of the labourers are ignorant and are not aware of the precautions they should take. Everybody calls himself a licensed workman and takes up work. Before these people are allowed to take up such work, they should be made to undergo a severe test and certificates should be issued to them regarding their competency to undertake such work with safety.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th May 1962]

Sir, the appeal made by the Hon. Minister to the industrialists regarding tariff rates, I am afraid, is going to fall flat on them. Recently, Sir, I found that the charge was Rs. 580 for an industry which wanted to be in a thermal station area. If this very same industry were to be started in a hydro area, the charge would be only Rs. 200.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: May I know what that industry is?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I do not remember it just now. I shall give the information to the Hon. Minister later. I do not know why there should be this difference in rates. The very purpose of having the grid is to equalise the rates as far as possible. I admit there is justification for the higher rates in respect of thermal stations because the cost of generation of power is comparatively higher there than in the case of hydro schemes. Coal is used in thermal stations and the cost of coal is high. But when the Government are thinking of having this grid, is a surcharge on fuel necessary? Of course, there is a hint given in the statement that this would be revised later on. I hope when the power position eases, and when there is sufficiency of power supply, this will be taken into consideration. Why I am anxious about this is that we are all eager that more and more industries should come up in this State. There are a number of facilities, for instance, in Madras. That is why people want to start industries here. These facilities are not available in the rural areas. Modern industries entirely depend on power. There is no doubt about it. So, I would request the Hon. Minister to consider this aspect of the matter.

Sir, I now come to the Members on the State Electricity Board. When my Friend Sri Raza Khan was here, he used always to press for appointing non-official members on the Board. Of course, there is the consultative committee. On that committee, you have non-official members. May I suggest that even in the State Electricity Board there should be one or two non-official Members? The reason is this. The expenditure of the State Electricity Board runs to so many crores. of rupees. The Government are going to take over the electricity undertakings also. I plead for the appointment of non-official members on the Board not because I suspect or doubt the *bona fides* of the official members on the Board or their action. I know they are all men of integrity and administrative ability. But if there are non-official members on the Board, it will inspire confidence among the people. We find every day the board calling for tenders for supply of so many things. If the non-officials are associated, it will be good. I do not mean to suggest what they have been doing was not correct. This is only a suggestion that I am making. Please do not be under the impression that I am casting an aspersion on the integrity of the members of the Board when I make this suggestion.

4th May 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

One thing I would like very very much to impress on the Hon. Minister is this. The accounts section should be independent of the Engineering sections. It is very important that it should be independent.

Sir, the Hon. Minister himself has stated that there is continued co-operation and team work among the Engineers, workmen and other staff of the Board. Therefore, there is no need for me to say anything about the staff of the Board, or the employees of the Board. The Hon. Minister has also stated that the pay scales recommended by the Pay Commission have been implemented in respect of the employees of the Board. That being so, I do not know why very often they say that they would go on token strike and all that. One of the grievances is that quite a number of them who have put in five or six years' service are still kept on a temporary basis. May I request the Hon. Minister to look into this and see why they are kept on a temporary basis? It is a good thing that the Government have extended the liberalised pension scheme to the employees of the Board also. My only request to the Government is that these employees should be placed on a par with the Non-gazetted officers. They will then have no grievance.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Their grievance is that they are placed on a par with the Government servants. (Laughter)

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN. Is it then they want something more because there is a surplus? That is always the difficulty. Whenever there is a surplus, they think they alone are entitled to the surplus. The P & T employees think the surpluses should go to them. The railway employees think that surpluses should go to them. They should realise who it is that contribute to these surpluses. If these employees should look at it from that point of view, i.e., of getting all the surpluses, then all will suffer. Nobody will be happy. There is no doubt about it. What we should aim at is that persons of comparable and similar qualifications should get the same emoluments. If there are special circumstances, they may be granted allowances. This is my personal view, (The Hon. Sri R. Venkataraman: Thank you very much.) and I am prepared to say it, because I do not want any one class of people should be treated favourably or partially while other sections of people suffer.

4-10
p.m.

The Hon. Minister has stated in his speech, 'The Board is also contemplating steps to solve the housing problem of its employees to the extent its finances will allow'. Let the Board first start with the housing programme in the rural areas, where there are sub-stations and thermal plants. I know in some places housing is provided, but not in all places. Because the workers are transferred from place to place, it is very necessary that they should be provided with houses. Sir, I should like to mention two more

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th May 1962]

points. One is that we have been asking for street-lighting in Alandur. We have got after some months, thirty cement posts. Still some ten more posts are required. They are not able to get them. I do not blame the Assistant Engineer or the employees. They are trying their best to get posts, but cement posts are not available. Wooden posts also are not available. It is on account of these that rural electrification in many areas is getting delayed.

The other thing relates to the agriculturists. No doubt most of them are satisfied. But some have this grievance. When everything is ready, and the pumpset also is ready, connection is not given. It takes eight to ten months to get connection. May I request the Hon. Minister to look into this and see why there is so much delay? The very reason why the agriculturists want the pumpsets is to cultivate their lands, and this is frustrated by undue delay in giving connection.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மின்சார போர்டு பொதுவாக தனது வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளத்தான் ஆசைப்படுகின்றதே தவிர, விவசாயிகளுடைய நன்மையைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் நினைப்பது இல்லை. கரண்டு சார்ஜ் வருஷா வருஷம் ஏறிக்கொண்டே போகின்றது. போன வருஷம் 100 ரூபாய் கட்டினால், அதே கரண்டுக்கு இந்த வருஷம் 160 ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கின்றது. முன்பு எல்லாம் 9 தம்பிடி. இப்போது ஏழு நயா பைசா சார்ஜ். இது இப்படி விலை ஏறுகிறது என்றால், உணவுப் பொருள் விலை ஏறுகின்றது. கரண்டுதான் இப்போது விவசாயத்துக்கு ரொம்பத் தேவையாக இருக்கின்றது. ஆனால் இப்போது உள்ள கரண்டு சார்ஜினால் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ரொம்ப லாபம் இல்லை. தோப் நஞ்செய்ப் பயிர் இடுகின்றவர்களுக்குத்தான் லாபம். ஆகவே இந்த கரண்டு சார்ஜ் குறைவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இந்த கனெக்ஷன் கொடுப்பதில் ஏகப்பட்ட கோளாறு இருக்கின்றது. ஆனால் இதைப் பற்றி போர்டைக் குறை சொல்லவில்லை. அதன்பேரிலே தப்பு இல்லை. கொஞ்சம் நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருந்தாலும், முக்கியமாக, தேவையான சாமான்கள் இருப்பது இல்லை. இதனால் கனெக்ஷன் கொடுக்கிறதில் தாமதம் ஏற்படுகின்றது. உடனுக்குடன் கனெக்ஷன் கொடுத்தால், அதனால் போர்டுக்கு லாபம்தான்.

இன்றும் இந்தக் கீழ்த்தரத்தில் லைன்மென் போன்றவர்கள் தொல்லை கொஞ்சம் அதிகம்தான். Fuse போய்விட்டது என்றால், மூன்று நாள் ஆகின்றது போடுவதற்கு. போய்க் கேட்டால், அந்த ஆள் அகப்படுவது இல்லை. நம்மைப்போல் இருப்பவர்களுக்குத்தான் அகப்படுவது இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அகப்படுகின்றார்கள். பெரிய நகரங்களில் இந்தமாதிரிக் கஷ்டம் எல்லாம் இல்லை. பொதுவாக

4th May 1962] [Sri A. K. Thangavel Mudaliar]

கிராமங்களில்தான் இந்தமாதிரித் தொல்லைகள் எல்லாம். அப்படிப்பட்டவர்கள் பேரிலே மேலே இருக்கும் அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நாங்களும் எவ்வளவோ report பண்ணுகின்றோம். ஆனால் சரிவர நடக்கின்றது இல்லை. ஆன் மாற்றிப்போட்டாலும் திரும்ப அவனும் அப்படித்தான் செய்கின்றான்.

போர்டு சரியாகத்தான் வேலை செய்கின்றது. ஏராளமான பணத்தைச் செலவழிக்கிறது. ஆனால் பலன் குறைவுதான். Scheme போடுகின்றார்கள். ஆனால் current — திட்டம் எந்த அளவுக்கு விருத்தி ஆயிற்றோ அந்த அளவுக்கு current மின்சாரம் விருத்தி ஆகவில்லை. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் 24 மணி நேரத்துக்கு 10 மணி நேரம்தான் மின்சாரம் கிடைக்கின்றது. மற்ற இடங்களுக்கு ஓயாமல் கிடைக்கின்றது. இந்த இடத்தில் கரண்டு நிற்கின்றதா? இங்கே என்னத்திற்கு இவ்வளவு fan சமுத்திரக்கரை காற்று வீசுகிறது. அங்கே நிலம் காய்கிறது தண்ணீர் இல்லாமல். கேட்டால் current இல்லை. ஆனால் town- ல் சினிமாவுக்கும் அதற்கும் இதற்கும் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. விவசாயம் எப்படி விருத்தியடையும்? ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உங்களுடைய திட்டத்தில் priority கொடுக்க வேண்டும். அது அவசியம். connection வாங்குவது என்பது ரொம்ப சாதாரணமானது இல்லை. விவசாயத்துக்கு connection கொடுப்பது என்றால்தான் இவ்வளவு கஷ்டம். ஆனால் ஆடம்பரக் காரியத்துக்கு என்று கேட்டால் சுலபமாகக் கிடைத்து விடுகின்றது. ஆகவே போர்டானது விவசாயத்துக்கு வேண்டிய மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

போர்டு கடன் வாங்கி இருக்கின்றது. ஆறு மாதம் ஆயிற்று. Bond வரவில்லை. வட்டி வந்துவிட்டது. ஆறுமாதமாக பாண்டு நம் கைக்கு வரவில்லை. இப்போதுதான் பாண்டு வந்திருக்கின்றது என்று State Bank- ல் சொன்னார்கள். ஏன். இதை ஆட்சேபிக் கிறேன் என்றால், நாங்கள் எல்லாம் பிலினைஸ்மென். வியாபாரிகள். ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கேட்டீர்கள். கொடுத்தோம் தாட்சண்யத்துக்கு. சாதாரணமாக அந்த பாண்டு சீக்கிரம் கைக்கு வந்துவிட்டால் அதை வைத்து இன்னும் கொஞ்சம் கடன் வாங்கி வியாபாரத்தில் போட்டு புரட்டிக்கொள்ளுவோம். ஆறு மாதம் கழித்து பாண்டு எங்கள் கைக்கு வந்தால், அதனால் எங்களுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம்? எவ்வளவு கஷ்டம்? கவர்ன்மெண்டு பாண்டு மாதிரி மறு நாள் எங்கள் கைக்கு பாண்டு வரவேண்டும். ஆறு மாதம் கழித்து வந்தால் ஏகப்பட்ட நஷ்டம் எங்களுக்கு. ஆகவே இதையெல்லாம் நன்கு கவனித்து இனியாவது வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

[4th May 1962]

4-20 p.m. **SRI S. JAYARAMA REDDIAR :** தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். Depreciation Reserve, General Reserve என்று இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதில் ஏற்கனவே எடுத்து செலவழித்தது போக, மீதம் மூலதனச் செலவுக்காக கடன் வாங்கப்பட்டிருக்கிறதா?

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : தலைவர் அவர்களே, மின்சார உற்பத்திக்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்கி, நல்லபடி திட்டம் போடுகிறார்கள். ஹைட்ரோ மின்சார உற்பத்தி, அணுசக்தி மின்சார உற்பத்தி என்று இயற்கையோடு போராடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய மக்களும் “சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாஞ் சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்” என்ற வள்ளுவர் வாக்கை உணர்ந்து, செயல் முறையில் நல்லது செய்யவேண்டுமென்றால் ஒத்துழைப்புத் தருகிறார்கள். பார்க்கப் போனால், வெளியில் கடன் வாங்காமல் மின்சார போர்டு இருக்கமுடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் பொதுமக்கள் ஐந்து சதவிகிதம், ஆறு சதவிகிதம் வட்டிக்கு மின்சார போர்டுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற நல்ல தலைவர்கள் அதைக் கொண்டு, நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி நல்ல முயற்சிகளைச் செய்கிறார்கள். அவர்களையும் மீறி சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன என்றால், வேலை செய்கிறவர்கள் மீது சரியான கண்காணிப்பு இல்லாததுதான் காரணம். மின்சார விபத்துக்கு உள்ளாகி பல பணியாளர்கள் இறந்துவிடுகிறார்கள் என்றால், அதற்கு யார் பொறுப்பு? பணியாளர்களுக்கு gloves (கையணி) கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அவற்றை உபயோகித்து எச்சரிக்கையுடன் இருந்தால், விபத்துக்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படாது. முன்னெச்சரிக்கை விதிகளை கடைபிடிக்காமல் இருந்தால், சாகிறார்கள். ஆகையால் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், பெரிய அதிகாரிகளும், மற்ற அதிகாரிகளும், வேலை சரியாக நடக்கிறதா என்று அவ்வப்போது கண்காணிக்கவேண்டும். இருக்கிற ஜூனியர் என்ஜினியர்களும், சீனியர் என்ஜினியர்களும் கண்காணிப்புச் செய்து, குறித்த நேரத்தில் குறித்த வேலை நடைபெறுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது தென்னாட்டில், மேட்டுக்குப்பத்தில் வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள் வாழ்ந்த அந்த இடத்திற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நாங்களும் ஆண்டாண்டுகளாகக் கேட்டுக்கொண்டுவருகிறோம். எங்கெங்கோ குப்பைக் கால்களுக்கு எல்லாம் மின்சார விளக்குகள் போடுகிறார்கள். தென்னாட்டுக்குக் கண்ணா இருக்கின்ற, சமரச சத்த சன்மார்க்க நெரியாளர் இராமலிங்க அடிகளார் ஏற்றி வைத்த திரு விளக்கு எரிகிற அந்த இடத்திற்காவது நல்லெண்ணத்தோடு மின்சார விளக்குகள் போட்டிருக்கிறார்களா என்றால், நானும் சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்தேன், செய்கிறேன் செய்கிறேன் என்கிறார்கள். ஆனால் காலம் கடத்திக்கொண்டுவருகிறார்கள். இங்கே இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒவ்வொரு இடத்திலும் வேலை

4th May 1962] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

சரியாக நடக்கிறதா என்று கண்காணிக்கவேண்டும். சீக்கிரமே மேட்டுக்குப்பத்திற்கு மின்சார விளக்குகள் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது, உணவு உற்பத்திக்காக, விவசாயத்திற்காக குறைந்த பட்சம் (minimum) இவ்வளவு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். பம்பு செட்டுகளைப் போட்டுவிட்டு, மின்சார சப்ளை கொடுக்காமல், இரவு 10 மணிக்கு மேல் ஓட்டு என்றால், யார் ஓட்டுவார்கள்? ஆகையால் விவசாயத்திற்காக, ஒரு குறிப்பிட்ட குறைந்தபட்ச அளவு 30 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதம் என்று ஒரு அளவை நிர்ணயித்து, மின்சாரம் வழங்கினால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான சம்பளம் கொடுக்கவில்லை என்றார்கள். அந்தக் குறை முதலில் இருந்தது. இப்போது Pay Commission- இன் சிபார்சுகள் மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார இலாக்காவில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஏன் மின்சாரம் இலவசமாகக் கொடுக்கக் கூடாது? இலவசமாகக் கொடுக்காததால், வேறு பல செலவு அதிகமாகப் போகிறது. இலவசமாகக் கொடுத்தால், ஊழியர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டு நாம் அதனால் அதிக லாபம் சம்பாதிக்க முடியும். இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக நாம் எவ்வளவோ சாமான்கள் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறோம். அவற்றில் மீதியாகின்ற சாமான்களை surplus stock- ஐக் காலா காலத்தில் private company களுக்கு நல்லபடியாகப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து, சாமான்கள் வீண் போகாமல் இருக்கும்படியாய் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Mr. Deputy Chairman, Sir, I should like to confine myself briefly to the aspects of distribution and consumption of electricity. No doubt, we are expanding with regard to the requirements of electricity in our State. But even according to the statement of the Government, there are yet some thousands of villages which have to be supplied electricity. I should like to know how exactly the Board fixes the priority with regard to the needs of the villages. Whether it be the Board's area or licensee's area, how they fix this priority may be made known to the Members of this House. Villages with decent population and with big temples attracting large crowds for festivals must have the top priority. That is my humble opinion.

[Sri G. Krishnamoorthy] [4th May 1962]

Sir, we say always that electricity is cheap. But considering our State, it has become dearer and dearer to us. There were days when in Madras we were supplied electricity at 22 nP. or even less. The present rate is 29 nP. There is a hint here that the Government may consider the revision of rates, especially with regard to the abolition of the fuel surcharge for power from thermal areas. But what about the domestic consumers? Will it not be better—though days are not for attracting people to electricity—in a Welfare State to see that electricity is supplied at a lower rate? There were lower tariffs in Madras. What does the Board actually do to see that the rates are brought to the normal ones which we had a few years before? Sir, ours is a tropical country. Could they not at least consider a reduced rate for consumption of electricity over a certain number of units throughout the year or at least during the months of summer, say, March, April and May? Can they not consider a 25 per cent cut in rates, not a cut in electricity? (perhaps this is the season when the Government just say, 'You may have a cut in electricity during these months'. What I want is not a cut in electricity, but a cut in charges for consumption of electricity. This will go a long way just to alleviate the suffering of the people, who do want to have fans in summer, and who cannot afford to pay for electricity these high rates.

4-30
p.m. Then, Sir, with regard to the statement that electricity is our servant, I always disagree. It is our master—of course one of the elements or an aspect of one of the elements. The hon. Member Sri Srinivasavaradan was able to quote figures in regard to the casualties, fatal casualties, and so on in the Board's area or in the licensee's area. Now, does the Board have any proposal to see that overhead wires are avoided as far as possible and underground cables are installed? Recently we had a report in the newspapers that the temple car in Kumbakonam had an accident on account of overhead wires. Is it not better that in all the cases of wiring hereafter underground cable system is enforced instead of the overhead wiring system?

With regard to the materials that are made available in the shops and which electricians use, has the Board any control over the quality of these materials? We do have accidents on account of inefficient switches, leaky wires, plugs and so on. Does the Board have any control over these materials? On account of the fact that no person can enjoy the conveniences of electricity without a licence, is it a great difficulty for the Board to enforce a rule that only standard material should be used for wiring and so on? I used to get notices in respect of my house that the wiring should be renewed every five years. Does the Board see that re-wiring is done every five years? That will minimise accidents to a great extent. Does the Board compel the owners to do that? Of course, the cost should be nominal.

4th May 1962] [Sri G. Krishnamoorthy]

We find risks in the case of workmen. Has the Board sufficient protective materials to give to the thousands of labourers the necessary safeguarding apparatus to be used during their work? Last year we had the pitiable accident of two workmen working simultaneously falling down dead. Even if they have got the materials, do the immediate superiors see that they take the materials and use them? Would it not be better to see that rules are framed in such a way that the immediate superior is responsible to see that these workmen take the precautionary apparatus and use it during their work?

Then I have seen transformers. Ten or fifteen years ago transformers used to be covered throughout. Now it is not thought wise to cover the transformers from the ground onwards to the top. Would it not be better to cover it at such places as are considered risky? A number of crows sit on these transformers especially in those places which are risky and they fall down dead. In front of my house it is happening. Can we not avoid it? At least as a matter of pity for these crows in this land of Ahimsa, can we not have the transformers covered? Some eighteen months ago a mad man climbed up the transformer in front of my house and pulled out the strong wires. There was something like a shot and the whole colony on the Lloyds Road was shaken to its foundations. We saw a man handling the apparatus, which nobody could handle. It was a very risky apparatus. Is it not possible to cover the transformer at least in places which are risky?

In several places in Madras City, barring the Beach and the Mount Road perhaps, there are roads where we do not have sufficient lighting. What can we account them to? Is it want of power? Is it due to some adjustment in the load or some such thing? Can we not use, instead of fluorescent bulbs the mercury lights which were in vogue some years before at least in places where roads join? Do we not contribute at least to some extent to these road accidents? There are some big roads where we do not have sufficient light. We cannot, of course, consider the question of having more lights there in these days when we are in scarcity of materials. But can we not have more powerful bulbs, especially mercury lights, in street corners where lanes deviate from the roads?

These are some of the points which the Board can examine. The most important point which I would like to commend to the Board is to see that electricity is supplied in the City to the domestic consumers at a cheap rate, at least at the rate at which we were all paying some three or four years before.

* Dr. T. V. SIVANANDAM : Mr. Deputy Chairman, it is stated in the report that at the end of the Third Plan, we will be having a good amount of electricity at our command. Great development is taking place in every district both in industry and

[Dr. T. V. Sivanandam] [4th May 1962]

in agriculture. First of all, we must consider whether the electricity is supplied to agriculturists to meet their full requirements. When the Select Committee on the Co-operative Societies Bill went to several places, they witnessed several things. We expected that the Government would look into the recommendations made by the Select Committee. But I have got my own doubt whether the Government have really looked into them. We went to several places where co-operative farming was being done. The members of the co-operative farming society complained to us that it was very difficult to get electric connection. They went to the extent of saying that they applied for electric connection some months before and they had not got it for several months, whereas their neighbour who had nothing to do with co-operative farming and who had applied for electric connection a few months later had got it. We must consider the reasons for such a state of affairs. It has been said that it is all due to administrative delay. The departmental persons in charge of co-operation, it is said, do not take enough care to see that delay is minimised.

4-40 P.M. The other thing they were telling us was that there was a good amount of corruption in giving electric connection. If we go into the working of the department, we will find that one Supervisor has got to look after 25 transformers. Transformers are not in one row. They are kept in different places, at least about a mile apart from each other. Each transformer has got to contribute to hundreds of pumpsets. If anything wrong happens to one pumpset, the Supervisor has got to go all the way by cycle only to remedy the defect. If at the same time something happens to another transformant at another place, he has got to go around. It will not be humanly possible for any Supervisor to go around like that. Hence it leads to the supervisor receiving out of necessity some paltry sum from some contributors and he goes on with his work. But this necessity becomes in course of time a mamool, and only when the mamool is given, we get the work done quickly. When mamool comes to a big figure, it becomes corruption. Supervisors are overworked. They work for hours together and their scale of pay is low. Hence, it is not fair to find fault with them. But it does not mean that I am encouraging corruption. The Government should see how such kind of thing could be stopped. It can be stopped only when all facilities are given to the Supervisors and their pay scale is raised. If the number of supervisors is not increased, this kind of thing would definitely go on. Each supervisor is expected to look after only 25 transformers, but on actual enquiry one would find that they are looking after 35 and more transformers. I happened to meet the chief man in charge of these supervisors and asked him why when they were expected to look after only 25 transformers, they were made to look after 35. He explained that though the rule was there that they should be in charge of only 25 transformers, they were

4th May 1962] [Dr. T. V. Sivanandam]

actually in charge of 35 transformers. I would request the Hon. Minister to look into this and see whether it would be possible for them to efficiently discharge their duties if they were put in charge of 35 transformers. They have got to go only on cycle to distant places and look after the 25 transformers. Unless the number in charge of each supervisor is reduced and they are given some conveyance, it will cause a good amount of difficulty to the agriculturists. At the time they require power, they do not get the power because there is some breakdown and the supervisor is not able to attend to it in time.

There are not enough number of supervisors to look after these transformers. It is because their scales of pay are not attractive. The existing scales of pay should be increased. Only yesterday I was told that the revised scales of pay had not been implemented. But I was happy to hear from the Hon. Minister that it had already been implemented. Probably the orders have gone to the Chief Engineer and they have not reached the district officers at electric speed but they are moving at the bullock cart speed. I hope the revised rates will be given effect to early.

Then, Sir, the question of providing housing facilities to these supervisors should be taken note of. It is absolutely no use starting the provision of this amenity from the top rank people. It is the supervisors who should first be provided with housing facilities and also some sort of conveyance to discharge their supervisory work efficiently and properly and in time. I would request the Government to assess the work that could be turned out by each supervisor and then fix the number of transformers that each can take charge of. I feel that a supervisor should be made to be in charge of more than 10 or 12 transformers.

Sir, regarding the prospects for promotion for the supervisors, what I heard was they get their promotions in time. But the promotions stop with the Assistant Engineer's Cadre. After that there is no scope for promotion at all. They stagnate there. But in the Public Works Department and in Highways they go higher up and the promotions are quicker also. It might be argued that the Public Works Department and the Highways Department are different and they cannot be compared to the Electricity Board. Though I might agree with this argument to a certain extent, I would like to point out what happens in the other States. With the starting of every new scheme they have additional posts of superintending engineers and divisional engineers to look after the new schemes but in our State such things are curbed. I do not know where the fault is. Sir, the Chief Engineer who is there for several years and who has got several years' extension of service, must be in a position to create more posts and he must also be in a position by now to have created his own successor. It looks

240. DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR
1962-63 AND THE SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT
FOR 1961-62 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD

[Dr. T. V. Sivanandam] [4th May 1962]

as if he is given extension every year because he has not been able to create his own successor. I would earnestly plead with the Government to create more posts in the higher cadres such as superintending engineers and divisional engineers as they do in other States with the starting of new schemes and promote the existing Assistant Engineers to those posts. Otherwise there won't be any incentive for the Assistant Engineer to do efficient and proper work. In our State for example people who have put in 10 or 15 years of service still continue to be Assistant Engineers whereas in other States they are Superintending Engineers or Divisional Officers. We know perfectly well that our engineers are more efficient compared to the engineers in the whole of India and we would not be justified in boasting that we have people who do better work on lesser pay. The Government should come forward to give our men more chances and more incentives by creating more posts. In this connection, I would like to refer to one thing. I understand that the Central Government have an idea to create an all India service of Engineers. If that were to be given effect to, I am sorry to say, it is only our engineers in the Madras State who would suffer. The men whom we are pleased to describe as the best among the engineers in the whole of India, about whose hard work and efficiency we say so much, it is they who would suffer a good lot if that all India Service of Engineers were to be brought into effect. For instance, I may remind you about what happened when the insurance companies were nationalised. There were some companies which gave their employees lesser pay than the others. When the insurance companies were nationalised, what happened was, the pay of these employees was fixed not with reference to the number of years of service put in by them but on the basis of the pay drawn by them at the time of nationalization at the stations they held in the company. The result was many suffered a lot and had to remain content with the lower pay while others from other companies with fewer years of service were put on a higher scale of pay. In the same way if the Government of India enforced the All India Service of Engineers, our engineers in Madras State will suffer a lot because our engineers even though they have put in 10 to 15 years of service continue to be only Assistant Engineers whereas in other States engineers with less than 10 years' service have already become superintending engineers or divisional engineers with higher scales of pay. These persons who are efficient, true and loyal to us and from whom we are extracting the maximum work with minimum pay will suffer a good deal in the event of the All India cadre coming into force. I would therefore request the Government to see that if the all India cadre of engineers were to be introduced our engineers do not suffer in the least. To this end they should create more posts and if this could not be done, the pay should be increased and the engineers put on proper status.

DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 241
1962-63 AND THE SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT
FOR 1961-62 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD

4th May 1962] [Dr. T. V. Sivanandam]

Sir, I am of the view that the industries must be charged more because they have good turnover and make a lot of profits. No industry would grudge to pay more for electricity. But I would plead that the agriculturists should be given relief. They are asked to pay the minimum guarantee of Rs. 50 per horse power irrespective of the fact whether the pumpset works or not, whether there is water or not in the well. I say, some concession should be given to the agriculturists in the dry areas and at times when there is no water in the well. They should also be permitted to pay the minimum guarantee spread over a period of 20 years instead of in ten years. If the agriculturists are given power in time and the relief and concession in time, I am sure production would increase.

Sir, electricity has come to stay. We want electricity for everything. That being the case, we must see that more power is produced in our State. Of late we find in several places the light goes off even without any sort of notice. I do not know why it so happens. And again it takes a long time to get the light back. It has become a day-to-day affair in most of the places. I can understand if there is failure of supply during heavy rains or thunder showers. But even at the time when there is no rain and no thunder, we find the failure of electricity. It occurs in the same day four or five times. This causes very great difficulty not only to industries but to professional people like me. When doctors are engaged in operation work, the lights go off suddenly. I have found it difficult to get on with the operation. People in cinema theatres, when lights go off, do not know what to do. Leave alone entertainments in cinema theatres. But in serious cases like operation, if lights fail, very great difficulty is caused to the doctor. In the case of industries also, there will be very great difficulty if power supply stops even for a few hours. The Government must find out the reasons for the frequent failure of electric supply. The Government must remedy the failure of supply as quickly as possible. Otherwise, the people will be put to good amount of difficulties. When once electricity fails, they must think of giving permanent relief to see that such kind of failures do not take place at all.

4-50
p.m.

* SRI M. RAJAH IYER: Sir, the Hon. Minister deserves our congratulations on saying that good industrial relations are sought to be established between the Board and the workers. It is well that the Hon. Minister made it clear that all the facilities to which the non-gazetted officers are entitled are thrown open to the workers of the Madras State Electricity Board too. We, in this House, should not do anything to encourage more extravagant demands on the part of the various sections of the public service. I have a personal request to prefer in this connection. We know that the educational facilities thrown open to the non-gazetted

[Sri M. Rajah Iyer] [4th May 1962]

officers are year after year renewed to the members of the State Electricity Board. I do not very much see the point behind keeping them in suspense at the beginning of the year. It is more a problem for the administrators than the servants themselves. If the facilities that are open to the non-gazetted officers are open to the workers of the State Electricity Board too, I think most unambiguously it could be categorically stated so, so that there may be no suspense about it.

There is mention about the pension scheme, the revised pay scales, and the Provident Fund Act. I am sure the Hon. Minister would implement the triple-benefit scheme and introduce compulsory life insurance too for the workers.

Sir, while I find that cent per cent generation of power is in our hands, 85 per cent of the distribution only is in our hands and the balance of 15 per cent vests with the licensees and local authorities. I hope it is the accredited policy of the Government to see to it that the ultimate objective is that hundred per cent distribution is in our hands. If that were the case, we should certainly like to see some indication of that objective being given in the budget that is presented to us.

It is well that a concession is shown to agriculturists, though it is making a cut into the revenues of the State Electricity Board. In this connection I would like to make a plea on behalf of the educational institutions.

(Mr. Chairman in the Chair.)

The cut that would be made by electricity being extended at concessional rates to educational institutions may not be considerable. It cannot be much, but it would be symbolic that education is none the less important than food production. In these days, teaching is not mere talking and chalking. We have to use electricity. Progressive education requires means like audiovisual education, and therefore, we would certainly like the Hon. Minister to come forward with an announcement that for educational purposes, there would be a little cut in the rates—a symbolic cut.

Lastly, Sir, my head is full of some misgivings, which I would like to place before you. Strictly speaking, it may not pertain to electricity. I come from a place, which is in the eastern end of the Ramanathapuram District. The eastern part is very sandy, and right at the eastern tip, there is the Mandapam Camp. It has got its own electricity generating unit. It is the property of the Ceylon Government. We took for granted that after a few months' time the entire camp would come to us. Maybe it would go to the Government of India. Strictly speaking, what I

4th May 1962] [Sri M. Rajah Iyer]

say might be brushed aside on grounds of propriety or as something relating to the relationship between the Government of India and the Government of Ceylon. But, as I was making my journey last night, my fellow companion happened to be a high Government Officer from Ceylon. He told me that the Ceylon Government in a gazette notification had called for tenders to dismantle the whole thing at Mandapam Camp. If all the equipment, the facilities, the buildings, and the amenities are to be dismantled, it would almost amount to an act of vandalism. I was telling my fellow companion that it looked like the scorched policy which the Portuguese threatened to adopt in Goa. Particularly I am anxious that the entire camp should come to us. I know that it is valuable property particularly in the context of the Sethusamudram scheme that is envisaged. The property there may go up in value. Private enterprise and financiers are prepared to invest money and buy the property there at this juncture. So, I alert the Madras Government that the whole property should be bought as State property. There are plenty of buildings that can house many of our offices. Our electricity generating unit is there. It is a small unit. It might not add considerably to the grid of the Madras State Electricity Board. But, on this occasion I may be permitted to point out that the Mandapam Camp with all its appurtenances and buildings must in the near future become the property of the Madras Government.

Thank you, Sir.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 73. Notification issued with G.O. Ms. No. 207, Local Administration, dated 28th January 1962, relating to location of headquarters at Keerapalayam and change of name of 'Orathur' Panchayat Union as 'Keerapalayam'.

* 74. Notification issued with G.O. Ms. No. 534, Rural Development and Local Administration, dated 9th March 1962, regarding amendment to the Madras Panchayats Act, 1958.

* 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 186, Home, dated 11th January 1962, regarding cancellation of the Madras Hemp Drugs Licensing Rules, 1953, and the issue of Rules for the issue and transport of ganja and bhang stored in the State Forensic Science Laboratory, Madras.

[4th May 1962]

76. Notification issued with G.O. No. 503, Revenue, dated 3rd February 1962, regarding reduction, with effect from the 1st April 1959 to two per cent the rate of tax payable under item 56 in the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959), in respect of sales of Ploythene and Alkathene films and packing materials made therefrom.

77. Notification issued with G.O. Ms. No. 556, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 30th January 1962, regarding amendment to the Madras Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956.

78. Notification issued with G.O. Ms. No. 305, Rural Development and Local Administration, dated 7th February 1962, regarding delegation of certain powers to District Collectors in addition to Additional Development Commissioner under the Madras Panchayats Act, 1958.

79. Notification issued with G.O. Ms. No. 1228, Industries, Labour and Co-operation, dated 27th February 1962, regarding amendment to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

80. Notification issued with G.O. Ms. No. 466, Revenue, dated 2nd February 1962, regarding exemption from the tax payable under sub-section (1) of section 3 of the Madras General Sales Tax Act, 1959, of sales of milk made by any dealer to the State Government.

* Laid on the table on 27th April 1962.

4th May 1962]

245

APPENDIX I.

(Vide item III on page 218)

PROGRESS UNDER THE FIVE-YEAR PLANS.

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	At the beginning of I Plan, 31st March 1951.	At the end of I Plan, 31st March 1956.	At the end of II Plan, 31st March 1961.	As on 31st March 1962.		Anticipated at the end of the III Plan, 31st March 1966.
I. GENERATION—						
Installed capacity in M. W. ..	156	256	571	571	1,131 plus 226 Neyveli	1,579
Aggregate demand in M.W. ..	130	208	448	511	1,579	6,449
Units generated in millions ..	630	1,053	2,213	2,470	23,500	34,000
					57,500	
II. TRANSMISSION—						
Length of High Tension lines in miles ..	4,355	7,343	16,121	16,512	23,500	34,000
Length of Low Tension lines in miles ..	3,580	8,128	22,095	25,386	34,000	57,500
Total transmission ..	7,935	15,471	37,216	41,898		

[4th May 1962]

APPENDIX I—cont.

PROGRESS UNDER THE FIVE-YEAR PLANS—cont.

(1)	(2) At the beginning of I plan 31st March 1951.	(3) At the end of I plan, 31st March 1956.	(4) At the end of II plan, 31st March 1961.	(5) As on 31st March 1962.	(6) Anticipated at the end of the III plan, 31st March 1966.
III. DISTRIBUTION—					
Number of consumers in lakhs	2.5	4.26	7.7	8.70	14
Number of E.H.T. sub-stations	31	48	70	80	100
Number of High Tension sub-stations	25	41	73	78	120
Number of distribution transformers	1,591	3,773	10,048	11,389	19,000
IV. RURAL ELECTRIFICATION—					
Number of towns, villages and hamlets electrified.	1,813	3,543	10,760	12,638	18,000
Number of agricultural pumpsets connected,	14,373	32,440	117,697	139,716	200,000
V. FINANCE—					
Capital outlay in crores of rupees	23.33	54.01	133.19	150.68	233
Gross revenue in crores of rupees	3.18	5.94	15.29	17.94	41.42
VI. PER CAPITA CONSUMPTION	12	21	60	62	160

4th May 1962]

APPENDIX II.

(Vide item III on page 218.)

STATEMENT SHOWING THE SCHEMES INCLUDED IN THE THIRD PLAN.

Name of schemes.	Provision during Third Plan period. (IN LAKHS OF RS.)
Continuing schemes—	
1 Periyar Hydro-Electric Scheme—I Stage	12
2 Kundah Hydro-Electric Scheme—I and II Stages	2,77
3 Sandynallah Reservoir Scheme	30
	<u>3,19</u>
New schemes—	
4 Mettur Tunnel Hydro-Electric Scheme—I Stage	5,52
5 Kundah Hydro-Electric Scheme—III Stage	23,06
6 Periyar Hydro-Electric Scheme—II Stage	94
7 Anamalai Hydro-Electric Scheme (Parambikulam Project).	500
8 Transmission and Distribution Project	30 28
9 Rural electrification	30,00
10 Investigation of new schemes	20
11 Loans to licensees	2,00
	<u>97,00</u>
Grand total	<u>1,00,19</u>

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 5th May 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Island Ground

* 41 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the lease of 21 acres of land on the Island Ground to the Board of Trustees of the International House and Institute for construction of buildings thereon; and

(b) if so, whether the Government of Madras have been consulted in the matter, and the representation, if any, made by them in this behalf?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) There was some correspondence on this subject, some time back. The actual decision to transfer the land was not, however, intimated to this Government. Particulars of the transfer have been requested from the Defence Ministry.

DR. A. SREENIVASAN : May I know when this Board of Trustees was created?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Some two years back.

DR. A. SREENIVASAN : Who are the members of the Trust Board?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Government have no information.

DR. A. SREENIVASAN : Were the Madras Government consulted before the Defence Ministry handed over the land?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the hon. Member had heard my answer, this question would not have arisen. I have said, " There was some correspondence on this subject, some time back. The actual decision to transfer the land was not, however, intimated to this Government."

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it the policy of the Government to see that at least the open spaces still available are not used as built space?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is too general a question. It is the policy of the Government to see that open spaces are preserved as far as possible.

[5th May 1962]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Were not objections raised when the Government of India wanted that a part of the Island Ground should be given to the Reserve Bank for putting up construction?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In the course of my reply to the debate on the Governor's Address, I have said that both the publication and the criticism are premature. There was no proposal made to this Government at any time that any part of the Island Ground was going to be built up. Therefore, the question did not arise.

DR. A. SREENIVASAN : Were the Corporation and the City Improvement Trust consulted in this matter of alienation of property belonging to the Defence Ministry?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not see why the Defence Ministry should consult the Corporation of Madras and the City Improvement Trust for the purpose of dealing with part of their own property.

DR. A. SREENIVASAN : Does it mean that the Defence Ministry can do anything over the head of the Corporation which has got a control over the erection of buildings?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The first part of the question was whether they consulted. Now the hon. Member is putting the question, 'Can they do anything?' I do not see the logic of it.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : How far is it true to say that the move is only to improve the existing buildings and not to make encroachments upon the open space?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is what is said. We do not know, as I said, the details.

DR. A. SREENIVASAN : Will it not be dangerous to have people in the International Hostel from various countries which may be against the democratic form of Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It all depends on what connotation we give to the word 'democratic'. The hon. Member Dr. Sreenivasan may know that the word 'democratic' is used in different blocks of countries in different ways. As far as the Madras State Government are concerned we do not see anything undemocratic in having International Houses in Madras City.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Have the Government of Madras brought to the notice of the Government of India that there were objections from the people to the putting up of construction since the publication of the report in the newspapers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We do not believe in doing things beforehand. Actually the proposal itself is not before the Government. Therefore, there is no point in saying that criticism would be brought forward by somebody.

[5th May 1962]

DR. A. SREENIVASAN : Was not the land actually handed over by the Defence Ministry to one of the citizens of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes.

Sales tax

* 42 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether any representations have been received to exempt from sales tax certain medical goods like asavas and arishtas, including draksharishtam and pippilayasavam, and if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. The Government examined the representation and issued a Press Note on 15th March 1962 explaining the position. A copy of the Press Note^a is placed on the Table of the House.

Refixation of pay

* 43 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that weightage has not been allowed in the refixation of pay in the revised scales of pay in the case of some teachers in elementary and secondary schools; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) No, Sir. Weightage has been allowed in the case of all teachers.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I right in taking it that the total service of a teacher as entered in the Service Register is taken for the purposes of weightage?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is so.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that Pandits of over 15 years of service and with secondary grade service in elementary schools have not been given proper weightage and will the Government re-examine the question?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியனில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் முன்னால் பணியாற்றிய கால அளவு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது இப்போது அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருக்கிறது.

[5th May 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government call for a report from the District Educational Officers to confirm that weightage has been given on proper lines to all teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the hon. Member would put a separate question, I can answer.

* 44 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the minimum guaranteed benefit of five rupees in the refixation of salaries for teachers in elementary schools has been sanctioned; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Under the rules for refixation of salaries, the minimum benefit of Rs. 5 is guaranteed only to teachers who had completed three years of regular service on 1st June 1960. There have been no complaints that this minimum benefit has been denied to any teacher who was entitled to it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not one of the recommendations of the Pay Commission that even persons under three years of service should get the benefit of Rs. 5, including menials, on 1st June 1960?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

Provident Fund accounts

* 45 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Provident Fund accounts of retrenched teachers absorbed in the Madras Corporation Elementary Schools in 1959 have been transferred to the Corporation; and

(b) if not, the reasons for the delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Out of 69 teachers who were subscribers to the Teachers Provident Fund, 53 have joined the General Provident Fund in the Corporation. The remaining teachers have not yet been absorbed into the General Provident Fund Scheme, since they have not applied for admission to the scheme.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are all teachers who were thus absorbed eligible for the scheme irrespective of the fact that they have not yet been confirmed under the Corporation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The number of retrenched teachers appointed during the year 1959-60 was 126. Out of them 69 were subscribers to the Teachers' Provident Fund in aided schools before they joined the Corporation service. Out of the 69, as I have stated, 53 have joined the General Provident Fund in the Corporation. The others have not yet exercised their option.

[5th May 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: The total amount to the credit of the teachers is with the Corporation. Are the teachers free to withdraw these amounts as they have no further contributory system?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

Clinical laboratories

* 46 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the clinical laboratories attached to Government institutions are not open to private medical practitioners; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) The clinical laboratories attached to Government Medical institutions are open to private medical practitioners also.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that certain medical practitioners when they referred cases to the clinical laboratories of the various State hospitals here, were refused the facility by the gentleman in charge of those laboratories?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There is no such information with the Government. If the hon. Member brings to the notice of the Government any specific instance, that will be looked into.

Director of Public Health

* 47 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 536 on 16th December 1961 the reasons for the re-employment of the present Director of Public Health?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The re-employment was ordered in the exigencies of public service.

DR. A. SREENIVASAN: How many times was this gentleman re-employed?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: This is the third extension that has been given to him.

DR. A. SREENIVASAN: Are there very much qualified people under him?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There may be qualified people, but at the moment I do not think that question arises.

[5th May 1962]

DR. A. SREENIVASAN: Is there not a lady with very superior qualifications serving in the department for a long time and on account of the re-employment of this particular officer from time to time, her chances of acting as Director of Public Health have been jeopardised?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There is no question of jeopardy at all because when the question of further extension is not considered in the case of the present Director of Public Health, I hope the claims of the person which the hon. Member has in mind will be considered.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Is it not a promotion post?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, it is a promotion post.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Then, why exercise the power of re-employment?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Because the present incumbent has got the extension after retirement.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that the present incumbent is thoroughly physically unfit and that he was not sent to the Medical Board before re-employment as it is laid down in the Government Re-employment Rules?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: From what I see of him, I think he is physically fit.

MR. A. SREENIVASAN: A lay person is not competent to give an opinion on this point.

MR. CHAIRMAN: The previous Minister gave the same reply. (Laughter.)

DR. A. SREENIVASAN: He became a doctor at one time. What I mean to tell you is that rules are specific in the matter of re-employment. Whenever a person is re-employed, he must appear before the Medical Board to get a physical fitness certificate. Only when he obtains a physical fitness certificate can the Government retain him. Or else the Government cannot retain him.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I shall take the hon. Member's suggestion.

DR. A. SREENIVASAN: Now at least will the Hon. Minister agree to make that officer appear before a competent Medical Board to find out his physical fitness? It is in public interest I am saying it.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: If the hon. Member feels that the present Director of Public Health should be given another extension, I shall look into it. (Laughter.)

[5th May 1962]

Manure from sea fishes

* 48 Q.—SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether there is any proposal to produce manure from sea fishes to increase the agricultural production under wet lands? 3-10 p.m.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: There are two demonstration factories functioning, one at Adirampatnam in Thanjavur district and the other at Rameswaram in Ramanathapuram district which produce fish manure from the wastes of guts, gills and fics.

இரண்டு ஜில்லாக்களிலே வைத்திருக்கிறோம். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ராமேஸ்வரத்திலும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே அடிரம்பட்டிப்பட்டினத்திலும். பாசுடரிகள் வைக்கப்பட்டு இந்த மீன் எரு உண்டாக்கப்படுகிறது.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: இது எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: 1959-60-ல் 13,107 பவுண்டும், 1960-61-ல் 7,266 பவுண்டும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI B. K. NALLASWAMY: அதில் என்ன சேர்க்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: நமக்கு வாங்கி உபயோகிக்கமுடியாத பிரயோஜனமில்லாத சமயங்களில் அவைகளை எடுத்து எருவாக்கப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: இதற்கு ஏற்பட்ட செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: கெட்டுப்போன மீன்களை உபயோகித்து அதைத் தயாரிக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய தகவல்கள் என்னிடத்தில் இல்லை.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: சென்னை, கடலூர் இந்த இரண்டு துறைமுகங்களிலும் இந்த மீன் தயார் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: புதிதாக எதுவும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காரிடத்தில் இப்போது இல்லை.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: கோளாவில் இந்த உரம் நன்றாகத் தயாரிக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு அதனால் நல்ல பலன் உண்டாகுவதால் அதை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா?

[5th May 1962]

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAH : இப்போது இரண்டு இடங்களிலே செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நல்ல முறையில் அது நடைபெற்றுவருகிறது. ஆகையால் புதிதாக இப்போது பாக்கடிகள் ஏற்படுத்தவில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting copies of the following resolutions as passed by the Assembly :

(1) That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of this House for the year 1962-63 and communicate to this House the names of the Members so nominated.

(2) That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1962-63 and communicate to this House the names of Members so nominated.

(2) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the following Bills :—

(1) The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.

(2) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.

(3) The Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.

(1) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY—cont.

MR. CHAIRMAN : I have also received the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, not retaining copies of the motions as passed by the Assembly on the 4th May 1962 regarding the setting up of Joint Select Committees of both the Houses, consisting of 21 Members and the mover the Hon. Sri R. Venkataraman (14 Members of the Legislative Assembly and seven Members of the Legislative Council), to consider the Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962), the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962) and the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962) and the

[5th May 1962]

[Mr. Chairman]

following Members of the Legislative Assembly were selected to serve on the Joint Select Committees :

1. The Hon. Sri V. Ramaiah.
2. Sri P. Ramachandran.
3. „ K. T. Kosairam.
4. „ R. V. Swaminathan.
5. Sri R. Krishnaswami Naidu.
6. „ V. Sankaran.
7. „ K. Ponnian.
8. „ K. B. Palani.
9. „ S. Madhavan.
10. „ K. S. Mani.
11. „ A. P. Dharmalingam.
12. „ M. V. Karivengadam.
13. „ A. K. Subbiah.
14. „ A. Raghava Reddy

III.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move :

‘That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 5th May 1962’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 5th May 1962’.

The motion was put and carried.

IV.—DISCUSSIONS ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 1962-63 AND THE SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR 1961-62 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD—cont.

* **SRI B. K. NALLASWAMI :** தலைவர் அவர்களே, நமது மாகாணத்திலே நாம் திருப்தி அடையக்கூடிய அளவிலே மின்சக்தி பெருகி இருக்கின்றது. ஆனாலும் விநியோக முறையில் எவ்வளவுதான் வேகமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் பல இடங்களில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

முதன் முதலாக மேட்டூர் ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் திட்டத்தை ஆரம்பித்த காலத்தில் மின்சக்தியை உபயோகப்படுத்துவோர் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்திருந்த காலத்திலே, கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தில் மில் ஆலைகள் பவானி தாலுகாவில் இருக்கும் இடங்களிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் மின்சக்தியை உபயோகப்படுத்த வந்திருக்கின்றனர். மின்சக்தி வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு ஆள் இல்லாது இருந்த காலத்தில் மின்சக்தியை எடுத்துக்கொண்ட எங்களுக்கு இன்று விவசாயத்திற்கு மின்சக்தி கிடைப்பதற்கு

[Sri B. K. Nallaswami] [5th May 1962]

கஷ்டங்கள் மிகவும் இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 60 முதல் 100 வரை விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக் கொள்ளுவதற்குத் தயாராயிருந்தாலும், வருஷக் கணக்கில் கிடைக்காமல் இருந்து வருகிறது. காரணம் அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். Transformer கிடைக்கவில்லை, மற்ற உபகரணங்கள் கிடைக்கவில்லை என்கிறார்கள். இன்னும் எங்கள் பிரதேசங்களில் பம்பு செட்டுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் திட்டாடக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகின்றது. காரணம் முக்கியமாக இந்த உபகரணங்கள் கிடைக்காததுதான். இதைப்பற்றி நாம் கடந்த 10 வருஷமாகச் சொல்லிக் கொண்டுதான் வருகின்றோம். ஆனால் இதில் இன்னும் போதிய அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைத்தான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. இவ்வளவு தூரம் மின்சக்தி உற்பத்தியில் நாம் முன்னேறியிருக்கும்போது, இந்தக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் முதலில் ஏன் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது என்றுதான் கேட்கவிரும்புகிறேன். அதைச் செய்யாத வரையில், விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய இந்தத் தாமதங்களும் கஷ்டங்களும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன்.

அதிகமாக மின்விசை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதே தவிர, அதில் விநியோக முறை அவ்வளவு நல்லமுறையில் இருப்பதாக நினைக்க முடியவில்லை.

8-20 அடுத்தபடியாக, மின்சாரக் கம்பிகள் போட்டு பல ஆண்டுகள் p.m. ஆனாலும் அவற்றை அடிக்கடி ஒழுங்காக பழுது இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று கவனிக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அந்தக் கம்பியைக் காலாகாலத்தில் மாற்றி அமைக்கப்படாத காரணத்தால், இரண்டு வாரத்திற்கு முன்பு ஒரு தெருவில் அப்படி பழுதடைந்த ஓயரை (மின்கம்பியை) தொட்ட ஒரு குழந்தை மாணத்தை எட்டிப் பார்க்கும் நிலைமைக்குப் போய்விட்டது. 30 வருஷத்துக்கு முன்பு போடப்பட்ட அந்தக் கம்பி புதுப்பிக்கப்படாமல் இருந்ததுதான் அதற்குக் காரணம் என்று தெரிந்தது. இந்த மாதிரி நிலைமை இன்னும் பழைய மின்சாரக் கம்பி இருக்கும் இடங்கள் பல இடங்களில் இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய ஆபத்துக்கள் அதிகமாக இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமானால், இதை உடனடியாக எலக்ட்ரிஸிடி போர்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். பழைய கம்பிகளை மாற்றுவது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயமாகும். எனவே இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள் தமது பிரசங்கத்தில் special guarantee யைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த guarantee விஷயம் கொஞ்சம் சங்கடமாகத்தான் இருக்கின்றது. Minimum guarantee கொடுக்கவேண்டி இருப்ப

5th May 1962] [Sri B. K. Nallaswami]

தால் ஒரு பம்பு செட்டுக்கு 5 குதிரை வேகசக்தி எடுத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். ஆனால் உண்மையில் கிணற்றில் உள்ள தண்ணீர் 5 H.P. மோட்டாருக்கு ஈடு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை. அநேகமாக 225 ரூபாய் கரெண்டு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. அவ்வளவு கரெண்டு வேலை செய்வதற்கான தண்ணீர் இருப்பது இல்லை. 100-க்கு 50 வீதம் அவர்கள் மின்சக்தியை உபயோகிக்கும் அளவில் இல்லை. உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று சொல்லும் இந்த நேரத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விவசாயச் செலவு அதிகமில்லாமல் இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவுதான் விநியோகமுடைய நிலையும் மலிவாக இருக்கும் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல இடங்களில் 3 H.P. வைத்துக்கொள்ளுவதற்குப் பதிலாக 5 H.P. வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். காரணம் அவ்வளவு வைத்துக்கொண்டால்தான் அவர்களுக்கு மின்சக்தி கிடைக்கும். இதனால் அவர்களுக்குப் பல நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே பம்பு செட்டிற்கு என்று அதிக அளவிலே மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளும் இடங்களிலே, எப்படி ஸ்பெஷல் கேரண்டி உள்ள இடங்களில் அதிக மின்சக்தியை உபயோகிக்கும் இடங்களில், பரிசீலனை செய்து கொஞ்சம் குறைப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கின்றார்களோ, அதே போல் இதையும் பரிசீலனை செய்து minimum guarantee- யிலிருந்து இன்னும் 10 ரூபாயாவது குறைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால்தான் விவசாயிகள் கொஞ்சமாவது திருப்தி அடைவார்கள். அதைக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் சட்ட மன்றத்தில் நான் தெரிவித்திருப்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எலெக்ட்ரிக் மோட்டார்கள் களில் பழுது ஏற்பட்டால் விவசாயிகள் மிக அவதிப்படுகின்றார்கள். தாலுக்காவிற்கு ஒரு இடத்திலாவது எலெக்ட்ரிக் மோட்டார்கள் ரீவைண்டிங் (Rewinding) செய்து கொடுப்பது போன்ற ரிப்பேர் வேலைகளை செய்து கொடுக்கும் யூனிட் ஒன்றை சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்குப் பேருதவியாக இருக்குமென்று சொன்னேன். அதையே மீண்டும் இன்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். எலெக்ட்ரிக் மோட்டாரில் சிறு பழுது ஏற்பட்டாலும் கூட, 60, 70 மைல் தொலைவு போய், அங்கே காத்திருந்து ஒர்க்ஷாப்பில் (Workshop) ரீவைண்டிங் செய்து கொண்டுவர வேண்டிய நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். சில சமயத்தில் மாதக் கணக்கில்கூட இதனால் தொல்லைப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அகையால் குறைந்தபட்சம் தாலுக்காவுக்கு ஒரு சிறிய யூனிட்டாவது, மோட்டார், பம்பு செட்டுகள் ரிப்பேர் செய்யக்கூடிய சிறிய யூனிட்டாவது இப்போது பிளாக்குகளில் பட்டறை

[Sri B. K. Nallaswami] [5th May 1962]

வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம் அல்லவா, அதை ஒட்டி மோட்டார், பம்பு செட்டுகள் ரிப்பேர் செய்வதற்கு சிறிய யூனிட்டை ஏற்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய கருத்து. அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, ஏதாவது செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார போர்டில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களுக்குக் குறைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இரவு பகல் பாராமல் வேலை செய்யும்படியான மின்சாரத் துறை ஊழியர்களை, கூடுமான வரையில் அவர்களை எவ்வளவு திருப்தியாக வைத்திருக்க முடியுமோ, அவ்வளவு திருப்தியாக வைத்திருப்பது நல்லது. அந்த நோக்கத்துடன், அவர்களுடைய குறைகளை அணுகி, தீர்த்து வைக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்ட சம்பளத்தில் மற்றெல்லோருக்கும் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் பில் கலெக்டர்களுக்குச் சம்பளம் குறைந்து விட்டது. இது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போகின்ற காலத்தில், மின்சார போர்டில் உள்ள மற்றெல்லா தரமான உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டு, பணத்தை வசூல் செய்கின்ற பில் கலெக்டர்களுக்கு மட்டும் சம்பளம் குறைந்து விட்டது என்றால், உண்மையில் அது வருந்தத்தக்க விஷயம். பில் கலெக்டர்கள் ஒன்றும் லட்சக் கணக்கில் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பழையபடி அந்த சம்பளத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டியது நியாயமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது பலருக்கு அத்தகைய சிந்தனை ஏற்கனவே தோன்றியிருக்கலாம், ஆனால் சில நாட்களுக்கு முன்னால் கடற்கரையில் கடல் அலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, எனக்குத் தோன்றியது ஒரு சிந்தனை, அதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சூரிய வெப்பத்திலிருந்து மின்சக்தி எடுக்கலாம் என்கிறார்கள். கடல் அலையிலிருந்து ஏன் மின்சக்தி எடுக்கக்கூடாது என்று தோன்றிற்று. கடல் அலை Perennial source. கடல் அலையைப் போன்று ஓயாமல் வேலை செய்யக் கூடியது கிடையாது. கடல் அலையிலிருந்து, முயன்றால் மின்சக்தி எடுக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படித்தான் நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI B. K. NALLASWAMI : சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. கார்ம் வீரராகிய நம்முடைய மின்சார அமைச்சரவர்கள் கடல் அலையிலிருந்து மின்சக்தி எடுக்க முடியுமா என்று பரிசோதிக்க, என்ஜினியர்கள், விஞ்ஞானிகள் குழுவைக்கூட்டி, செய்யமுடியுமா என்பதைச் சிந்தனை செய்து பார்க்கும்படி

5th May 1962] [Sri B. K. Nallaswami]

யோசனை கூற விரும்புகிறேன். கடற்கரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, கடல் அலைகளை ரசித்துக் கொண்டிருந்தபோது என்னுடைய மனதில் தோன்றிய சிந்தனைதான். அதுபோல பலருக்குத் தோன்றியிருக்கலாம். அது வெறும் சிந்தனையாக, கற்பனையாகப் போய்விடாமல், அதைச் செய்கையில் உருவாக்க முடியுமானால், எப்போதும் தடைபடாத மின்சக்தி கிடைக்கக்கூடிய வழி ஏற்படும். அதைச் செய்தால், சென்னை உலகத்துக்கே வழிகாட்டியாக இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, முடிக்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, we are grateful to the Hon. Minister for initiating the discussion with a comprehensive speech in which he has outlined all the important policies which are followed by the State Electricity Board. Large sums of money have been given by Government to the Electricity Board. Originally a sum of Rs. 71 crores was given. During the past five years a sum of Rs. 47.84 crores has been given. Again it is expected in 1962-63 that the Board will require a loan of Rs. 11.50 crores. All these sums make a very huge amount. The Government are fully responsible for advancing such large sums. I think that it will be better that the law which says that the Board budget is not subject to vote in the legislature is amended. The Electricity (Supply) Act was passed in 1948. At that time we were at the threshold of Independence. But now when every pie taken from the Consolidated Fund is to be accounted for and a report given to the legislature, and the legislature has got the right to vote upon it, I think it is right that the budget of the Board should be made subject to the vote of the legislature, because very huge sums and transactions are involved. Therefore, the law that the Board budget should not be subject to the vote of the legislature, should be amended. The Act was passed in 1948, but now we are in 1962, when huge sums are advanced to the Board as loans. So many laws are changed every now and then, for instance, the sales tax law. This is the general feeling that I had, and I should like to mention that here, because large sums of money are involved. The Government themselves are giving such huge sums to the Board. Fortunately, there is a provision in the Act which says that if there is to be a subvention, that subvention should be made only after the previous approval of the legislature. But in the case of loans, there is no such restriction. Rs. 47 crores have already been given. The legislature should be kept informed of the position, and the legislature should have control over the sums that have been expended up till now.

Sir, electricity has become a national service now. If there is any failure of electricity, the whole State would be plunged in darkness. There would be no transaction. It has become essential for the whole country. It is high time that the Electricity Act was changed and a vote of the legislature is made necessary. It is better on the whole that the law which now says that it should not be voted upon by the legislature, should be changed. It is

8-80
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [5th May 1962]

an old Act of 1948. Of course, the pious wish is expressed that the Electricity Board will duly consider the criticisms. But this consideration generally takes no shape at all. Therefore, I say that the Act should be amended.

Another very important point is this. The State Electricity Board has issued loans. Up till now three loans have been issued. The maximum that can be issued is Rs. 10 crores. Up till now they have issued loans up to Rs. 7 crores. About Rs. 2(?) crores remain. These loans are issued and bonds are given. But the Reserve Bank does not treat the bond of the Electricity Board on a par with the Government security. When banks approach for loans, the Reserve Bank does not sanction loans on the Electricity Board securities. The Reserve Bank does not treat these securities on a par with the Government securities. After all other securities are exhausted, it says that it will consider the Electricity Board securities. This is the way in which the Electricity Board bonds are treated by the Reserve Bank. The Madras Government should make a representation to the Reserve Bank to treat the Electricity Board bond on a par with the securities of the State Government. When the Electricity Board issue the loans, they come to the Banks for underwriting those loans. The Banks have to give a crore of rupees; sometimes a crore and a half. The banks have given such huge amounts. When banks are not making any difference between the Government securities and the Board securities, I do not see any reason why the Reserve Bank alone should make any difference between the State Government securities and those of the Electricity Board. This is a very important point for consideration. Apart from this, there is also the question of delay in the issue of the bonds.

The next point is that the assistance given—the total amount of the loan—by the Canadian Government does not find a place in the budget. In the speech it is mentioned that 22 million dollars will be given. In the Third Five-Year Plan it was stated that up to Rs. 11.5 crores, they had already given assistance. This is not in dollars. The total amount that they will be asked to give is up to the extent of 23.2 million dollars. This may come to Rs. 12 crores. How is this to be repaid? Is there any repayment at all? This ought to enter into the budget. But I do not find it in the budget except a statement that the Canadian assistance is got. Nothing else is mentioned. I think it is a serious defect so far as the budget is concerned. When they borrow moneys in banks, they would not be allowed to do like this. The amounts borrowed are mentioned. Something must be mentioned as regards the repayment also—say a period of twenty-five years or more. This should form part of the budget and should be taken into consideration by us so far as the whole budget is concerned. I had to search for it in the Third Five-Year Plan. I find a statement that up to now a sum of Rs. 11.5 crores has been given. The Hon. Minister has made it very clear. But I do not find it in the budget except mention of the fact that assistance is got under the Colombo Plan.

5th May 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Sir, I now come to financial control. In the Public Accounts Committee meetings, important points were mentioned, which reflect the way in which the funds of the Board are being controlled. I do not want to read fully the report of the Public Accounts Committee on the accounts for the year 1959-60. But I will read out only portions. In paragraph 40 of the report it is stated—

“The Committee is of the opinion that in all the above cases the Chief Engineer should have taken expert legal and financial advice before taking decisions having such important financial implications. The Committee further understands that reorganisation of the accounting set-up of the Electricity Board is under way. The Committee hopes that in the proposed reorganisation ample provision will be made for proper financial control.”

Sir, there were two or three contracts entered into in the name of the Chief Engineer. When there are points of dispute, sometimes technical and legal points are taken advantage of by the contractor. Legal points have to be decided, and this takes time. It is better on the whole that the Chief Engineer takes expert legal advice and also financial advice. The Committee says in paragraph 37 of the report—

“In the case of a contract for Rs. 23,11,452 entered into by the former Electricity Department in 1951 for supply of sub-station equipment, due to delay in delivery, the loss sustained by the Department was assessed to about Rs. 2 lakhs by the Chief Engineer himself at one stage and the respresentation of the company for waiving the penalty was rejected by the Chief Engineer as unreasonable. But subsequently, after nearly a year the Chief Engineer himself recommended to the Board extension of the delivery period as a result of which the penalty payable by the contractor was reduced to Rs. 86,160.

This was one of the instances pointed out by the Public Accounts Committee. I am not saying anything against the Chief Engineer. But the point is that expert legal and financial advice, in places where the Chief Engineer himself is the party, should be taken so that he may be completely over board and there will also be proper financial control. At the time of the examination of the witnesses, the Chairman of the Board himself suggested that in these cases, a reference might be made to the Board. I do not know whether it is fully accepted by the Chief Engineer. The Chairman of the Board was of opinion that in these cases it would be better that the Chairman and the Board were consulted before final decisions were taken as regards payments or reduction of penalties or waiver of penalties in respect of the contracts of various contractors.

There is another important point. The Hon. Minister in his speech has said that no longer the Accountant-General will be in full control of the accounting but that there will be officers appointed by the Electricity Board itself. He has said that there

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [5th May 1962]

would be an accounting wing also and that the auditing will be done by the Electricity Board itself. But I would prefer that the Accountant-General should still have general control and general supervision over the accounting of the Electricity Board. Of course, we may have the power to go into the accounts at the time of the Public Accounts Committee examination, but that is a post-mortem examination. It is sometimes done six or seven years after the transactions take place. Therefore, it will be better on the whole that the Accountant-General should be in touch with the accounts of the Electricity Board. I say this for this reason. The Hon. Minister has stated, "The continuance of booking of the transactions of the Board in the Government Accounts under a deposit head is mutually helpful to the Board and the Government in maintaining a sound ways and means position." That being so, it is not going to be abolished. But so long as there is going to be a deposit head and it is part of the ways and means position of the Government, it is better that the Accountant-General is in full possession and supervision of all the accounts of the Electricity Board. The Hon. Minister has also stated, "The Board is, however, contemplating to take over shortly the accounting functions now performed by the Accountant-General." The details may be attended to by others. I am not on that. But if it is intended or if it purports to remove entirely the supervision of the Accountant-General now and leave it to supervision only at the time of the Public Accounts Committee examination, I think it will be wrong: On the whole it will be better that the Accountant-General is in direct supervision even at the time when the various transactions take place and the accounting is done. The Hon. Minister has further stated, "As a first step in this direction, an Accounts Wing has been formed in the Board's Secretariat and it has already taken over the functions hitherto performed by the Pay and Accounts Officer, Madras, in respect of the Board." That is a very important fact, especially when it concerns itself with a number of transactions and the Electricity Board enters into various contracts. Every time it enters into a contracts, financial questions and technical questions of law arise. In all these cases, it is better to have full control of the Accountant-General, and the Chief Engineer also should take expert legal advice. The Electricity Board should be fully informed of all the details of the contracts and of all the decisions taken by the Chief Engineer.

The next point is about the tariff rates. Here in 1959 the tariff rates were increased. Twenty-nine nP. is now the rate for domestic consumption. In the case of use of fans, they were levying 3½ annas. Now they have made it a flat rate whether you use fans or not. The flat rate is 29 nP. This will have a great bearing upon the expenses that are being incurred by the Board. One difficulty mentioned was that some people have fans for all time and others do not have. That abuse can be checked. It is better to have a different rate so far as cases where fans are used

5th May 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

are concerned. That will be one of the considerations for the purpose of reduction of the tariff rate. The fixed rate has also been increased from Rs. 8 to Rs. 10. That is also a hardship especially when electricity has become an article of consumption as valuable as water and air. Nothing can be done without electricity nowadays. None of us can live here in Madras without fans and other amenities. It has become part of the standard of living of our community. Therefore, no longer will it be possible for us to increase the tariff rates. In fact, I find under section 67 of the Electricity Supply Act of 1948 that the Board can take into consideration their income and the final budget and that half of the balance can go in reduction of the tariff rate. Therefore, the Statute itself takes into consideration the necessity for the reduction of tariff rates. Whenever the Board are in a position to reduce the tariff rate, they may do so. The Statute does not speak of increase of tariff rates. As a matter of fact, if the Board incur more expenses, the Statute does not ask them to increase the tariff rates. On the other hand, it is stated that so far as they can afford to have some balance, they may reduce the tariff rates. Half of the balance will go in reduction of rates. What importance they attach to the cheapness of the tariff rate is very clear from the Statute of 1948. After 14 years of our glorious Independence, I think it is necessary that we should have as cheap a rate as possible of course, consistent with the budget requirements. If it is not possible to do it, that is a different matter. So long as it is possible, the Board should take into consideration every year this particular fact and make a reduction in tariff rates so that people may enjoy some electricity at as cheap a rate as possible. This is a very important matter especially when electricity has become part of the life of the nation. Therefore, I submit that it will be necessary for the Electricity Board every year to take into consideration whether it will be possible for them to reduce the tariff. It is only after that consideration that they should pass the budget. I do not find any such thing having taken place in the Electricity Board. I do not know whether they have ever bestowed any thought upon this matter at all. In the year 1959 they increased the rate to 29 nP. and the fixed rate from Rs. 8 to Rs. 10. From 1959 to 1962 nothing seems to have been done to review the rate.

On the whole, I would plead that so far as the Electricity Board are concerned, more and more the budget should be placed before the House and that like every other budget power should be given to the Legislature for the purpose of fully discussing and voting upon the budget itself.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR : அக்கிராசனாகிபதி அவர்களே, மின்சார இலாகா வரவு செலவு விஷயத்தைப் பற்றி ஆமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையின் மேல், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மின்சார இலாக்கா இயங்கி

[Sri S. Jayarama Reddiar] [5th May 1962]

வரும் விதத்தைப் பற்றி பல பேர் பல விதமான அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக நம்முடைய மாகாணத்தில் மின் சாரம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அதிகமாக விநியோகிக்கப் பட்டு, இன்னும் சிறிது காலத்தில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சக்தி விஸ்தரிக்கப்படும் என்ற உறுதியை மாகாண சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில், மாகாணம் பூராவும் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு, என் போன்றவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டத்தை மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் கஷ்டங்களை ஏற்கனவே பல நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களே அதையே நீங்கள் பின்பற்றி மீண்டும் சொல்லுவதில் என்ன பிரயோஜனம் என்றால், நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்வதற்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கட்டாய காரண்டி (guarantee) கட்டணத்தை கொடுப்பதில் ஏற்படும் கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால் சங்கடம் பல குடும்பங்களுக்கு உண்டாகிறது. ஆரம்பத்தில் விஷயம் தெரியாமல் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு, ஆசையோடு கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு, பின்னால் அந்தப்பணத்தைக் கொடுக்க முடியாதபடி, பல காரணங்களால், மழை இல்லாத காரணத்தாலோ, அல்லது மின் சக்தியை உபயோகிக்க முடியாத காரணத்தாலோ, பல காரணங்களால் உபயோகிக்க முடியாது போகிற நிலைமையில், கொஞ்சம் மின்சாரசக்தி உபயோகித்தாலும் 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் ஒரு மோட்டாருக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 1956-ம் வருடத்திற்கு முன்னால், ஸ்ரீ மாணிக்க வேலு நாயகர் அமைச்சராக இருந்தபோது, இந்த மாதிரி ஒரு தாலுக்காவில் சங்கடம் ஏற்பட்டு கட்டாயக்கட்டணத்தை குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதற்காக சர்க்காரிடத்தில் ஒரு உத்திரவைச் சில நண்பர்கள் கூடி வாங்கினார்கள். அந்த மாதிரியான நெருக்கடி ஏற்பட்டது சர்க்காருக்குத் தெரியும். இப்போது மின்சார இலாக்காவுக்கு அதிகமான வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில், அந்த இலாக்காவில் இருக்கிற ஊழியர்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு அதிகப்படியாகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும், ஏராளமான வருமானம் வருகிறது என்று கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். போனஸ் கொடுக்க வேண்டும், மற்ற சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆலைகளில் வேலை செய்கிறவர்கள்; பஸ் போன்ற லாபகரமான தொழிலில் வேலை செய்கிறவர்களைப் போல் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். மின்சார இலாக்கா இப்போது போர்டு ஆகிவிட்டது. வியாபாரஸ்தாபனம், தொழில் ஸ்தாபனம் மாதிரி ஆகிவிட்டது. அது லாபகரமாக இருக்கிறது என்று சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த முறையில் இருப்பதால், ஸ்ரீமான் T. P. ஸ்ரீனிவாஸ் வரதன் அவர்கள், இதில் லாபம் வருவது எத்தனையோ காரணத்தால் வருகிறது என்று பாராமல், வருகிற லாபம் அத்தனையும் தொழிலாளர்களால் தான் வருகிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு, அதில் பங்கு கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் தொழிலாளிகள், என்று சொன்னார்கள்.

5th May 1962] [Sri S. Jayarama Reddiar]

அந்த விஷயத்தை சர்க்காருக்கு விட்டுவிடுகின்றேன்; நான் ஒன்றும் அந்த விஷயத்தில் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் மற்றொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சார போர்டு ஒரு ஏகபோக கம்பெனியைப்போல் இந்தத் துறையில் இருக்கிறது. அதற்குப் போட்டி கிடையாது. அதனிடம்தான் நாங்கள் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய விவசாயிகளாக இருக்கிறோம். போர்டு கடைவைத்திருப்பவர்கள் போலவும், நாங்கள் வாங்குகிறவர்கள் போலவும் இருக்கிறோம். போர்டு விதிக்கிற கட்டணத்தை நாங்கள் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவ்வளவு லாபம் வரும்போது விவசாயிகளுக்குக் கட்டணத்தை குறைத்துக் கொடுப்பது நியாயமான காரியம் என்பதை சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அத்துடன் இந்த மின்சாரக் கட்டுப்பாடு இருக்கிற காலத்தில் ஒரு சில விஷயங்கள் நடக்கின்றன. அதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக மின்சாரம் கோடைக் காலத்தில் 'ஸ்டேகர்' (stagger) பண்ணி மணிக் கணக்கில் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் நாட்டான் காட்டில் இருப்பவர்கள். பாத்தியில் தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்கிறவர்கள். இருக்கிற மோட்டாரைத் தட்டிவிட்டால் அது 50 சென்டோ 30 சென்டோ போவதில்லை. ஒவ்வொரு பாத்தியிலும் தண்ணீர் விட்டுக் கட்டி பாய்ச்சவேண்டியிருக்கிறது. இதை இரவில் செய்யக்கூடிய காரியமாகச் சொல்வதற்கில்லை. இரவில் பாய்ச்சும்போது எல்லாப் பாத்திகளுக்கும் தண்ணீர் போவதைப் பார்க்கமுடியாது. ராத்திரி 10 மணிக்கு, 12 மணிக்குத்தான் தருவேன் என்று சொன்னால், எப்படி அந்த ராத்திரியில் நீர் பாய்ச்சுவது? இரவில் எப்படி ஐயா பாத்திகளுக்குப் பாய்ச்ச முடியும் என்று அவர்களைக் கேட்டால் அப்படித்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சினிமா, கொட்டகைக்கும் ஆயில் மில்களுக்கும் பாக்கடிகளுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் எப்போதும் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பகல் நேரங்களில் கொடுக்காவிட்டால் என்ன பிரயோஜனம்? பருத்தியா காயப்போடுவோம், நிலக்கடலையா ஒரு மாதம் கழிந்து உடைத்தாலும் பரவாயில்லை. சர்க்கார் எதை முன்னே செய்யவேண்டும் எதைப் பின்னே செய்ய வேண்டுமென்ற பொறுப்பில்லாமல் செய்கிறார்கள். இதனால் சாதாரண விவசாயிகள் குறைபடுகிறார்கள். பயிருக்குப் பத்து நாட்கள், இருபது நாட்கள்தான் இருக்கிறது என்கிற நேரங்களில் உடனடியாகச் செய்யவேண்டியதைச் செய்யவேண்டும். அந்த சமயத்தில் புத்திசாலித்தனமாக நடந்துக்கொண்டால், ஜனங்களிடத்தில் தப்பி அபிப்பிராயத்துக்கு இடமிருக்காது. இதைப்பற்றி பழைய மந்திரி அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருந்தேன். அவர் ஓர் செய்தி போதும் அதற்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் நடப்பதில்லை. ஆகையால் இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் நல்லமுறையில் நடந்து பொது ஜனங்கள் அபிப்பிராயத்தை நல்லமுறையில் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri S. Jayarama Reddiar] [5th May 1962]

அடுத்தபடியாக, நண்பர் சிவானந்தம் அவர்கள் நேற்று மின்சார போர்டு ஊழியர்களுக்குப் ப்ரமோஷன் கொடுப்பதில், மற்ற வகைகளிலும் அவர்கள் விஷயங்கள் சரிவர கவனிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக போர்டுக்கு நிர்வாகம் வந்த பிறகு சரியாக நடப்பதில்லை, மற்றவர்களுக்கு நடப்பது போன்று அங்கு நடப்பதில்லை என்று ஆபீசர் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். வர்த்தக ஸ்தாபனம் மாற்றித் தானே அது இயங்குகிறது? வர்த்தகத்தில் லாபம் ஜாஸ்தியாக வந்தால் ஜாஸ்தியாகத்தானே எல்லோருக்கும் கொடுப்பார்கள், நீங்கள் சொல்லுவது புரியவில்லையே என்று சொன்னால், அங்கு சரியாக நடப்பதில்லை என்பது வாஸ்தவம்தான் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் நியாயமிருந்தால், மந்திரி அவர்கள் அதைக் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, as a special case, I may be permitted to make clear only one point. Sir, the previous speaker yesterday asked of the Hon. Minister a few questions for obtaining clarification in respect of the Depreciation Reserve Fund and loans taken from it by the Board. I find here a statement that the supplementary amount required can be met from loans from the Government, from the depreciation reserve and other receipts of the Board. How far the depreciation reserve could be used for taking loans, I am not able to determine. So far as the companies are concerned the depreciation reserve is for the purposes of meeting the depreciation on assets and not for the purposes of taking loans for other purposes. This fund was intended for meeting depreciation of assets taken over by the Board from the Government. In the year 1948 it has been calculated, and after taking into consideration everything in the 7th Schedule of the Act of 1948, a specific provision has been made and a specific percentage also is indicated, namely, not exceeding 1 per cent. When that is so, I do not know how the Board can take a loan from this depreciation reserve fund, and reduce the fund. So far as the companies are concerned, this cannot be done. A statutory reserve fund cannot be touched in that way. But so far as the Electricity Board is concerned, this seems to be the practice. I do not know how far it is in accordance with the correct accounting procedure or law in the matter.

Sir, I am thankful to the Hon. Chairman, for having allowed me to speak again as a special case.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR: ஸார், நான் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்ன விஷயத்தைத்தான் நான் சொன்னேன். கம்பெனி ஆக்ட் பிரகாரம் நடக்கிறதே. பெட்ரிசி யேஷன் பண்டில் எடுத்து உபயோகிக்கப் பொறுத்தம் இல்லையே விவரம் எப்படி என்று கேட்டேன். மந்திரி அவர்கள் பின்னால் பதில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

5th May 1962]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR :

கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த சபையில் நடக்கும் தமிழ்நாடு மின்சார சபையின் நிதி நிலைமையைப் பற்றி சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் அட்டவணையில் கண்டிருக்கும் சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய போது பட்டியலில் சில லைசென்சார் செய்து வந்த வேலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் நாட்டுக்கு மின்சார உற்பத்தி செய்துகொண்டு வருகிறது. மேலும் விநாதி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி, செப்திடுக்கிற வேலையை பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடி, தமிழ்நாடு மின்சார சபை உருவாக்கப்பட்டது முதல் இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் நன்மைகளையும் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளையும் ஆராயவேண்டும். இந்த போர்டுக்கு எடுத்துக்கொண்ட "அசெட்" 71 கோடி போனால் 47 கோடி 84 லட்சம், இப்போது கொடுத்திருப்பதில் 17½ கோடி எல்லாம் சேர்ந்து 130 கோடி மூலதனம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வருவாய் எவ்வளவு செலவு எவ்வளவு என்று பட்டியலில் காட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய அந்தத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல, கம்பெனிகளைப் போல இதை வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் நமக்கு நிகர லாபம், நஷ்டம் பார்க்கவேண்டிய கடமை இருக்கிறது. அதில் தவறு இருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் கொடுத்திருக்கிற கணக்கில் 1961-62-ல் 17 கோடி 37 லட்சம் வரவும், 1962-63-ல் 18 கோடி 75 லட்சம் வரவும் காண்பித்திருக்கிறார்கள். 1961-62-ல் இருந்த 17 கோடி 36 லட்சம் 1962-63-ல் 18 கோடி 75 லட்சமாகக் கூடியிருக்கிறதே தவிர, நிகர லாபமோ நஷ்டமோ தெரிவிக்கவில்லை. நான் வணிகன் என்ற முறையில், அரசாங்கம் போர்டு வைத்து அதை லாபத்திற்காக நடத்தாவிட்டாலும், மக்களுக்கு என்ன நன்மை, நடத்தக் கூடிய காரியங்களில் லாபமா நஷ்டமா என்று கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் துறையினால் நமக்கு லாபம் எவ்வளவு, நஷ்டம் எவ்வளவு என்று தெரிவித்தால், நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதுவரையில் அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்து அவர்கள் மூலமாக இந்த நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி இந்த போர்டு நிர்வாகத்திற்குக் கீழே ஒரு கணக்குப் பரிசோதகர் ஏற்படுத்தி அந்த நிர்வாகத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு நல்ல தல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் உள்ள நிர்வாகத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட ஆடிட்டாக இருந்தால்தான் ஏற்படக்கூடிய தவறுகளைத் கெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல சௌகரியமாக இருக்கும். அதனால் இப்போது இருக்கக் கூடிய முறையில் தொடர்ந்து செய்து வந்தால், நன்மை பயக்கும்

4-00
p.m.

[Sri M. Subbiah Chettiar] [5th May 1962]

என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நமக்குத் தேவையான மின்சாரம் எவ்வளவு, எதிர் பார்க்கிற அளவு எவ்வளவு, என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் நாம் எதிர் பார்க்கின்ற அளவு எவ்வளவு என்று நினைக்கிறோமோ அவ்வளவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை சமீபத்தில் ஏற்படும் என்று நினைப்பதற் கில்லை. எங்கள் ஊரில் ஆரம்பத்தில் சேஷசாயி பிரதர்ஸ் என்ற நண்பர்கள் சேர்ந்து மின்சார ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தி, திட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆரம்பிக்கும்போது ஒரு யூனிட் அதாவது —30 வருஷத்திற்கு முன்னால்— மூன்று அணு என்று வைத்தார்கள். பின்னால் உற்பத்தி செய்யச் செய்ய அதைக் குறைத்து கிட்டத்தட்ட ஒன்றே முக்கால் அணுவுக்கு யூனிட் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மின்சார போர்டில் உற்பத்தி அதிகமாக போகிறதே தவிர, அளிக்கக்கூடிய யூனிட்டுக்கு ஒன்றுக்கு இரண்டாக ரேட் உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகமானால் செலவு குறையும் என்ற பழக்கம் இருந்து வருகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் ரேட்டு கூடிக்கொண்டே போகிறதே தவிர, மின்சாரம் என்றால் ஜனங்கள் பயப்படக்கூடிய அளவுக்கு உபயோகப்படுத்தாமலே இருப்போம் என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக் கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பற்றாக்குறை இவர்கள் போட்டிருக் கிற கணக்கை விட அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர, தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவை எவ்வளவு என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தக்க மதிப்புப் போட்டு உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் ஒக்கனக்கல் (Hogenakkal) என்ற இடத்தை சர்வே செய்து அந்த இடத்தில் 800 லட்சம் கிலோவாட் உற்பத்தி செய்ய வழி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை விரைவாகச் செய்து பற்றாக்குறை நீங்க ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அணு சக்தி உற்பத்தி நிலையம் இதற்குச் சிறந்தது. தமிழ்நாட்டில் ஒன்று அல்ல, பல நிலையங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக நான் சொல்வது என்னவென்றால், தனியார் துறையில் நடத்தும் லைசென்சார்களுக்கு 200 லட்சம் ரூபாய் ஐந்தாண்டுகளில் கடனாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வருஷம் ஒன்றுக்கு 40 லட்சம் கொடுக்க வேண்டும். 1961-62-ல் 22 லட்சம், 1962-63-ல் 27 லட்சம் ஒதுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். தனிப்பட்ட வார்களைப் பொறுத்தவரை 1½ லட்சம் கூடுதலாகக் கொடுக்கலாம். ஆனால் இதைக் கூடிய சீக்கிரம் கொடுத்து லைசென்சார் மின்சாரம் அதிகமாகச் செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய பேச்சிலிருந்து தனியார் நடத்தும் இடங்களிலிருந்து திருப்திகரமாக நமக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு கம்பெனையிண்டாவது அடிக்கடி ஜில்லா வகையில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் நாங்கள் நிறைய மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து இன்னும் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, தென் சென்னைக் கார்ப்பரேஷன்

5th May 1962] [Sri M. Subbiah Chettiar]

என்ன சொல்கிறார்கள், அரசாங்கத்திடம் லைனுக்கு அப்கா செய்திருக்கிறோம், அவர்கள் நிறையக் கொடுத்தால் எங்களால் முடிந்த வரையில் நிறைய செய்கிறோம், அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் லைன் கிடைக்க வில்லை என்று சொல்கிறார்கள், ஒரு பக்கம் இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கவனித்து சீக்கிரம் பட்டுவாடா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் தனியார் நடத்தும் தொழில் நல்ல விதமாக அரசாங்கத்தால் பாராட்டுகிற நிலைமையில் மின்சாரம் அபிவிருத்தியில் இருக்குமென்று தெரியவில்லை. அதை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு திருச்சி ஜில்லாவுக்கும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வழிசெய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, I should thank the Government and also the Chief Engineer for Electricity for the marked progress made in electricity, especially in regard to the supply of electricity for agricultural purposes. Sir, in the year 1950-51 only 14,000 pumpsets had supply of electricity.

(Deputy Chairman in the Chair.)

It is now 1,39,000. This is really a marked advance and anybody can be proud about this very good progress. Sir, of course, there had been a few difficulties experienced by the agriculturists. But most of them have been wiped out. The one great difficulty that was experienced and whose removal was urged by the agriculturists on the Government and also by the Members of this House was the abolition of the unconnected minimum charge. There were several difficulties in regard to this. I think, now for the last two years or so an arrangement has been made by which the unconnected minimum need not be collected. If any person had applied for the supply of electricity but he has not been able to purchase the necessary machinery or unable to get the pumpset or the well had become dry, in all such cases, the entire thing had been wiped out and the charges were not collected. The only thing that was required was that it should be certified that it was a known necessity by the proper authority. This is a great boon to the agriculturists. The only charges collected were the dismantling charges. In cases where the services had been given, the cost of dismantling alone was demanded and had to be paid.

There is also the other advantage, namely, that the agriculturists are in a better position than the industrialists. The agriculturists pay only 7n.P. per unit whereas the industrialists pay 10 n.P. per unit. The agriculturists cannot therefore, now complain except on the question of staggering.

As our hon. Friend Sri Reddiar said just now, there has been staggering on several occasions. There is staggering to a certain extent even now though our Hon. Minister has assured that there would be no cut.

[Sri M. Seshachariar] [5th May 1962]

There is one other advantage mentioned in the statement of the Hon. Minister. That, I think, will come to pass very soon. There was a certain range of tariff guarantee for 15 horse power to 55 horse power. That depended upon the number of persons who applied for the supply of power. In cases where a large number of persons were utilizing the power, and were consuming much greater power than what was guaranteed, in all such cases, it is now pointed out that there will be re-rating or there will be a reduction in the original guarantee. The only thing I am concerned with is, the machinery they are going to have for this purpose. Nothing is mentioned about the machinery that they are going to have for this purpose. If they are collected every year and the refunds are made later, there may be a lot of complications. If it is done periodically every six months, the Revenue department at the time of collection can reduce the amount in proportion to the increase in the number of persons and supply of power. It may not be difficult because it is a case where expansion will be going on. Therefore, we must fix a particular time. I think it may be periodical, three or four months. This could be more easily done. The procedure in regard to this alone has got to be specified.

4.10 p.m. The other thing that is a source of complaint very often which can be rectified but which has not been done in certain cases is the low voltage. At the tail end, there is always this low voltage. This could be rectified by applying capacitors. This is what the engineers say. That is a commodity that is not available here, and has to be imported. In certain places they have got this, and there is no low voltage in those places. In certain other places, this has not been done. Unfortunately, no company is manufacturing these capacitors in this country.

Even according to the speech of the Hon. Minister, the demand is growing everyday, and by the end of the Third Five-Year Plan period, the deficit will be about six lakhs kilowatts. This means to say, that however much we may improve the position during this period, it will still not be possible for us to meet the demand. Whatever process we may adopt like staggering, etc., still the demand will be greater. Sir, we are bringing into existence a number of industries. Some of the industries in Coimbatore and other places want to have their own thermal stations. The Government can have no objection to it. In important places, the industries can be allowed to have their own thermal stations. This would avoid for us the difficulty of finding additional sources of power supply. We do not have additional sources. Therefore it is I say that if industries are allowed to have their own thermal stations, it would ease our position greatly.

Then, Sir, I come to nationalisation. In 1956 it was stated, at least that was the understanding then, that every year one or two private undertakings would be taken over by the Government. All the private undertakings put together would not cost more

5th May 1962] [Sri M. Seshachariar]

than Rs. 3 crores. It might be a little below that sum. A number of private companies would not each get more than Rs. 15 lakhs or Rs. 20 lakhs. This was the estimate at that time. Probably the amount may be a little more now. We are now, I think, advancing Rs. 10 lakhs or Rs. 20 lakhs to a number of these companies for extending their area of supply. It would have been much easier if we had taken over the undertakings one after another every year. After all, it is not a case of our having to pay the money at once. For certain companies, we have not paid the entire amount. The amount is in dispute, and it is before arbitration. There will always be some cantankerous company which will go on fighting. This will be an advantage to us, and we can also stipulate that the amount will be paid in instalments. They were prepared at the time when there was the talk of nationalisation. Most of them were prepared to . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am now tempted to say, Sir, 'Please save us from friends'. If the Government desire and decide to acquire these undertakings, they will be able to find the resources for the purpose. Therefore, they need not have to resort to these subterfuges.

SRI M. SESHACHARIAR: I am sorry. That is not what I meant. I do not want to cast any aspersion. The only thing I wanted to say was that in certain cases, the proceedings were being delayed. The parties are cantankerous, and this gives us an advantage. We are trying to finance many of these companies. We give them loans for extending electricity. But the complaint is that in several places, they have not extended their area of supply in spite of the loans received by them from the Government.

Sir, there are certain materials which are not available. A number of component parts are manufactured in our country, but certain other parts have got to be imported. There are no manufacturers in this country. With great advantage, we can start the manufacture of some of the articles, imported from other countries, in our own country. For instance, take the bulb industry. This can be started in our country. There is also the manufacture of the underground cable. There is only one company throughout India—one English company. They call it, the Indian Cable Company, but it is cent per cent European. Some such company could be started.

I have already mentioned about the capacitor. This is also not available in India. Then, there is no company manufacturing high tension insulators. I wish to say that all these things could be manufactured in India not with very much of capital. The Government themselves could start an industry or encourage some one to start it. This is absolutely necessary for extending electricity throughout our State. The hon. Member Sri Nallawami was speaking about the requirements of the agriculturists,

[Sri M. Seshachariar] [5th May 1962]

and that certain things were not available. It is not correct. Most of the things are available, except high tension lines. We have got poles. If we do not have cement posts, we have got wooden poles. There are tubular poles also. Low tension lines are available with some difficulty. There are certain difficulties in regard to lightning resistors. The necessary things are not available. All these are for sub-stations and for higher voltage. But for ordinary low tension lines used for agricultural purposes, there is absolutely no difficulty. Several things are available in our own country.

Sir, one thing I would like to say in regard to the services. We have got Assistant Engineers, and a prescribed area is given to them. In Madras I think it is not less than 20,000 connections. Probably it may be more. In the mofussil, the area is much larger. I think the area should be reduced so that they may be in a position to inspect periodically all the connections. The Assistant Engineer in Kilpauk, for instance, has got to go up to Tinna-nur. Another Assistant Engineer in Kancheepuram has got to go up to Sunkuvair Chatram. The Assistant Engineer's area has to be circumscribed so that he can make proper inspections. Thank you, Sir.

4-20
p.m.

SRI K. KAMALAKANNAN: மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மின்சார சபையின் 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை, 1961-62-ம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று நமது மின்சார துறையில் நல்ல திறமையும் பயிற்சியும் மிக்க வல்லவர்கள் பணியாற்றும் காரணத்தால் இன்று எங்கே பார்த்தாலும் மிக நல்ல முறையில் மின்சக்தி பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை, அதிலும் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் ஏராளமான பம்பு செட்டுகள் இயங்கி வரும் நல்ல அபிவிருத்தியைக் காண்கின்றோம்.

முதலில் மின்சார சபை சுமார் 71 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கடந்த 5 ஆண்டுகளில் அரசினர் மின்சார சபைக்கு 47.84 கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது 1962-63-ல், சபையின் மூலதனத் திட்டங்களுக்காக அதற்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து 11.50 கோடி கடனாகக் கொடுப்பதாகத் திட்டமிட்டு இருப்பதை நாம் அறிக்கையில் காண்கிறோம். தொழில் துறையிலும் விவசாயத் துறையிலும் இன்னும் அதிகமாக விரிவுபடுத்துவதற்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றார்கள். இதில் 1961-62-ன் திருத்த மதிப்பீட்டில் மின்சக்தித் திட்டங்களின் மூலதனச் செலவுக்காக 1,788.70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1962-63-ல் இதற்காக 1,820.90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே சமயத்தில் 1961-62-ல் சபையின் வருவாய் 1,736.41 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 1962-63-ல் 1,875.61 லட்சமாக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாக அறிக்கை கூறுகின்றது. இவ்வளவு கணிசமான தொகை வருவாயில் பெருகி

5th May 1962] [Sri K. Kamalakannan]

யிருந்தும், மின்சார சபையானது தனது தேவைகளுக்கு அரசாங்கத்திடம் கடன் பெறுவதைத்தான் பார்க்கின்றோம். அது அவ்வளவு ஏற்றதாக இல்லை. கடன் குறைக்கப்பட வேண்டும். அவசியமானால் செலவை எந்தெந்த இடங்களில் குறைக்கலாமோ, கட்டுப்படுத்தலாமோ அந்தந்தப்படி குறைத்தால் மின் சபையின் நிதி நிலை நல்லபடி அமையும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். இன்று நமது மின்சார இணைப்பில் 7 நிர் மின்சார நிலையங்களும் இரண்டு அனல் மின்சார நிலையங்களும் இருக்கின்றன. இவற்றின் மொத்த உற்பத்தித்திறன் 571 ஆயிரம் கிலோவாட் என்று தெரிகின்றது. ஆனால் வெயில் காலங்களில் அதிலும் குறிப்பாக மழை பெய்யாமல் நீர் நிலையங்கள் வற்றி விடும்போது, நீர் மின்சாரத் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படுவதால் மின் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக விவசாயமும் தொழிலும் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப் படுகின்றது. எனவே இந்தத் தட்டு ஏற்படாமலிருக்க அதிக அளவில் அனல் மின்சார உற்பத்தித் திட்டம் இருந்தால், நலமாயிருக்கலாம். ஆனால் நெய்வேலித் திட்டத்தில் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் ஒரு திட்டமாக இருப்பதாலும் இது சீக்கிரமே செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாலும் இந்தத் தட்டு சீக்கிரம் விலகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். இந்த அபிவிருத்தியைப் பாராட்டுவதோடு 1-4-1962-ல் மின்சார வசதி பெற்றுள்ள நகரங்கள், கிராமங்கள், சிறு கிராமங்கள், ஆகியவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை 12,638 என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றது. அதோடு 15,000 விவசாயப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மட்டுமே மின்சக்தி கொடுப்பதாக இருந்த கால அளவில் 22 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் சக்தி கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாக இருக்கின்றது. இது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்க அம்சமாகும். குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தைச் சேர்ந்த மூன்றாம்நிலை வேலை திட்டத்துக்கான பூர்வாங்க வேலைகள் திருப்தியாக நடைபெற்று வருவதும் பாராட்டத் தக்கதாகும். இது மூன்றாவது திட்டத்தில் முக்கியமான அம்சமாகும். இதற்குக் கொடும்பு திட்டத்தின்மீது கனடா அரசாங்கம் 220 லட்சம் டாலர்வரை உதவியளிக்கின்றனர். இந்த திட்டம் உருவாவதற்குத் தேவையான சாமான்களையும் உபகரணங்களையும் அவர்களுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு இந்த நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்தால் நம் நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனது பாராட்டுதல்களையும் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான எனது யோசனைகளையும் தெரிவிக்கும் இந்த நேரத்தில் ஒரு சில குறைபாடுகள் காண்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். எனக்குக் கண்கூடாகத் தெரியும். சில கிராமங்களில் மக்கள் தங்களுடைய ஆசையின் காரணமாக, தங்களுடைய வறுமை நிலையையும் மீறி அக்கரிமெண்டு எழுதிக் கொடுத்து மின்சக்தியைப் பெற்றுள்ளனர். மூன்று H.P. எஞ்சின் போட்டாலும் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காது. ஆனால் அவர்கள் மின்

[Sri K. Kamalakannan] [5th May 1962]

சார சபையின் சில சட்ட திட்டங்களுக்குப்பட்டு, agreement எழுதிக் கொடுப்பதால் 5 H.P., 7 H.P. செட்டுகள் போட்டுக் கொள்ளுகின்றனர். இந்த special guarantee, minimum guarantee இப்படிப்பட்டவைகளால் அவர்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். (guarantee) இருப்பதன் காரணமாக அவர்கள் ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காகப் பணம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகின்றார்கள். இதை அரசாங்கம் கூர்ந்து கவனித்து அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலாவது நிவாரணம் அளிக்க முன்வரவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து சென்னை நகரைப் பொறுத்த மட்டில், underground cables போடுகின்றார்கள். பள்ளங்கள் எடுத்த பிறகு அதைச் சரிவர மண்ணைத் தள்ளி மூடுவது இல்லை. அதன் காரணமாக மழை காலத்தில் அங்கு பெரும் பள்ளங்கள் உண்டாகி போக்கு வரத்திற்கும் சரி, நடந்து செல்பவர்களுக்கும் சரி, பல கஷ்டங்களை உண்டாக்குகின்றன. இதையும் அரசாங்கமும் சம்மந்தப்பட்ட எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளும் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மின் சக்தியால் இயங்குகிற அலைகள் இருக்கிற இடங்களில் இருக்கிற மின்சார இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஏனைய சிப் பந்திகளுக்கும் ஆங்காங்கே வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களுக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இதையும் அந்த இலாகா கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதோடு கூலி ஆட்களைப் பல வேலைகளுக்குத் தாற்காலிகமாக (temporary) வைத்துக்கொண்டு, அந்த வேலை முடிந்தவுடன் அவர்களை வெளியே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். மறுபடியும் வேலைக்கு கூலியாட்கள் எடுக்கும்போது, புதிதாக வேறு ஆட்களை வைக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வேலை செய்தவர்களை மீண்டும் வைத்துக்கொண்டால், ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்த நிலைமை ஏற்படும். அதையும் ஓரளவுக்குக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹெகெனக்கல் அருகே காவேரியின் குறுக்கே சுமார் 58 கோடி ரூபாய் செலவில் இரண்டு நீர் தேக்கங்கள் கட்டினால், இரண்டு மின்சக்தி உற்பத்தி நிலையங்களை நிறுவுவதற்கான திட்டத்தை சீக்கிரமே அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால், மின்சக்தி அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று கெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

4-30
p.m.

* SRI T. V. DEVARAJA MUDALIAR : மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார சபையின் 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை நான் பாராட்டுவதோடு, அதை முழு மனதுடன்

5th May 1962] [Sri T. V. Devaraja Mudaliar]

ஆதரிக்கிறேன் என்று முதன் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின் சக்தி இன்றைக்கு எல்லா மகாணத்தையும் விட நம்முடைய மாகாணத்தில் முன்னேறி யிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பது என்னுடைய எண்ணம். மேலும் தஞ்சை ஜில்லாவில் காவேரி நதி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. காவேரி நீர் பாய்ச்சலால் நெல் விளைச்சல் தஞ்சை ஜில்லா முதன்மையாக இருக்கிறது. இரண்டாவதாக எங்கே நெல் உற்பத்தி அதிகம் என்றால், மின் சக்தியால் பாசனம் நடைபெறுகிற வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நெல் விளைச்சல் அதிகம் என்றால், மிகையாகாது. ஆற்றுப் பாய்ச்சல் கிடையாது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எல்லாம் மின் சக்தியைக் கொண்டு இயங்குகிற பம்பு செட்டுகளால் நீர்ப் பாசனம் நடைபெற்று, நெல் விளைச்சலில் தஞ்சைக்கு இரண்டாவதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கும் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆறு இருந்தாலும் தண்ணீர் இல்லை என்ற பழிச் சொல் இருக்கிறது. மைசூரிலிருந்து தண்ணீர் வர வழி இல்லாமல் இருப்பதால், மின் சக்தியைக் கொண்டுதான் அந்த ஜில்லா முன்னேற்றத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, மழை காலகாலத்தில் பெய்து விட்டாலும், அதிகம் பெய்துவிட்டாலும், கரண்டு அதிகமாக விவசாயிகள் எடுப் பதில்லை. அப்படி எடுக்காவிட்டாலும், விவசாயிகளிடமிருந்து minimum எவ்வளவு கட்டவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களோ, அவ்வளவையும் கட்ட வேண்டுமென்று வசூலிக்கிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். இதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் நம்முடைய மாகாணத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பாராட்டுவதுடன், மின் சார அபிவிருத்திக்கு அமெரிக்கா செய்து வரும் உதவியையும் நாம் பாராட்டவேண்டும். பீலவிதப் பொருள்கள் இல்லாதிருப்பதால், மின்சார விஸ்தரிப்பு துரிதமாக முன்னேற முடியவில்லை என்பதாக சபையில் இருப்பவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய Chief Engineer வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவர் கனடாவுக்குப் போய் பொருள் உதவி பெற்று வந்தார். பொருள்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். மீண்டும் அவரை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பி, பொருள் உதவி கொண்டு வந்தால்தான், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்யமுடியும். இன்னும் 8,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமானால், அதற்குள்ள பொருள்கள் வேண்டும். அதற்காக நம்முடைய Chief Engineer அவர்களை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பி, பொருள் உதவி பெற்றுவரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 'சித்திரமும் கைப்பழக்கம்; செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்பது போல, பழக்கம் உள்ளவர்கள் நம்முடைய Chief Engineer அவர்கள். ஏற்கனவே கனடாவுக்குப் போய் நாம் பாராட்டக்கூடிய விதத்தில் பொருள் உதவி பெற்று வந்தார்கள். ஆகவே அவரை மீண்டும் வெளி

[Sri T. V. Devaraja Mudaliar] [5th May 1962]

நாட்டுக்கு அனுப்பி, பொருளுதவியைக் கொண்டு வந்தால் தான் 8,000 கிராமங்களுக்கும் மின்சக்தியை விஸ்தரித்து மூன்றாவது திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடிக்க முடியும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். அதிக நேரமில்லாததால், இன்னும் ஒரு வார்த்தையைக் கூறி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பூமிக்கும் உறக்கம் முண்டு தண்ணீருக்கும் உறக்கமுண்டு, மற்றதுக்கும் உறக்கம் உண்டு. இன்றைக்கு சூரியன், சந்திரன், காற்று மூன்றும் உறக்கம் இல்லாமல் பணியாற்றுவதுபோல, மின்சக்தி உறக்கமில்லாது பணியாற்றுகிறது என்று பாராட்டி உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN: சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மின்சார வளர்ச்சியைப்பற்றிய நிதி நிலை அறிக்கை மீது சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக மகிழ்கிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரத் துறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு ஓரளவு வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையென்றாலும், தமிழகத்தின் தேவை நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற குறை எங்குமிருக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்களும் இந்த அறிக்கை மூலமாக, நம்முடைய தேவைகள் நிறைவேற்றப் படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதை எடுத்துக்காட்டி, அந்தத் தேவைகள் இப்போதும் முடி அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டு 1965-66-ஆம் ஆண்டில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமுடிவில் கூட தேவை நிறைவேற்றப்படுமா என்ற ஐயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்றே கருதுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரத்தில் 1965-66-ஆம் ஆண்டு மின்சக்தித் தேவை 1,579,000 கி.வா. ஆக இருக்குமென்ற மதிப்பீட்டையும், அந்தத் தேவை நிறைவேற்றுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற முயற்சியின் விளைவு 913,000 கி.வா. அளவு ஆக இருக்குமென்ற செய்தியையும், என்றாலும் பற்றாக்குறை 666,000 கி.வா. அளவு இருக்கும் என்ற உண்மையையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதையிட, இந்தக் கணக்கில் காணப்படுகிற பற்றாக்குறையைவிட, இன்னும் அதிகப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன், அப்படி எதிர்பார்ப்பதற்கான காரணம், எவ்வளவு தான் முயற்சித்தாலும், இப்போது நம்முடைய மின்சார உற்பத்தி பல்வேறு நீர்மின் நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரம் முழுவதும் மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற இடங்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் மின்சாரம் வெகு தொலைவு செல்லவேண்டி இருப்பதால் மின்சாரம் உற்பத்தி ஆகிற அளவில் எறக்காமல் 21 விழுக்காடு அளவு அதை (transport) செய்வதில் வீணாகிவிடுகிறது. அல்லது கழிந்தாவிடுகிறது என்ற குறிப்பை தமிழ்நாட்டின் தொழிலியல் வளர்ச்சியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நடத்தியவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அகில இந்தியாவில், பல்வேறு

5th May 1962] [Sri K. Anbazhagan]

மாகாணங்களில் மின்சாரம் 13 விழுக்காடு அளவுக்குத் தான் வீணாகிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் தொலைவு அதிகம். அதனால், 21 விழுக்காடு அளவுக்கு வீணாகிறது என்று தெரிவிக்கின்ற காரணத்தால், உற்பத்தியின் அளவு என்று எடுத்துக்காட்டப் படுகின்ற அந்த அளவிலிருந்து ஏறத்தாழ ஐந்தில் ஒரு பங்கைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டி நேரிடுகிறது. என்னவோ, தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியும், மக்களுடைய நாகரிக பழக்க வழக்க வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு தேவைகள் பெருகுகிற போது, அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற அளவைவிட அதிக மின்சாரம் உற்பத்தியானால் தான், அதிலும் இப்போது பக்கத்திலிருக்கிற மாநிலங்களோடு தொடர்புகொண்டு மின்சாரத்தை அதிக தொலைவு கொண்டு செல்ல வேண்டிய தேவைகள் ஏற்படுகிற போது அதனிடையில் ஏற்படுகிற கழிவுகளையும் ஈடுகட்ட முடியும். ஆனால் உண்மையாகவே தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சார இணைப்பை ஏற்பட இருக்கின்ற இணைப்பை நான் வரவேற்கிறேன். நான் வரவேற்பதில் அடிப்படையாக ஓர் அரசியல் கருத்து இருக்கிறது என்று கருதுவீர்களேயானால், இயற்கையாகவே நில அமைப்பும் அதற்குத் துணை செய்கிறது என்பதை நினைவூட்டி, அரசியல் கூட நலதரத்தோடு ஒட்டிப் பிறக்கிற ஒன்று தான் என்பதையும் நிலத்தில் இருக்கிற தொடர்பு அரசியலில் மாறுபட்டவர்கள் விஷயத்தில், அவர் தம் பிரச்சனைகளில் கூட சிக்கலைத் தீர்க்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அனைவரையும் Deccan plateau தட்சிண பீடபூமி அந்த அளவில் ஒன்று சேர்க்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றாலும் கொடுக்கல் வாங்கலில் தாராள ஏற்படுவது இயற்கை. அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய திறமையும், அதற்கான நல்ல மனமும் நம்முடைய அரசினருக்கும், அதே போல பக்கத்து மாநில அரசினருக்கும் இருக்குமென்ற காரணத்தால் மிச்சம் ஆகிற செல்வங்களை வீணாக்காமல் பிறருக்குத் தந்து உதவி, அதனுடைய பலனைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவதன் மூலம் தென் மாநிலங்களுக்கு இடையில், தெற்கு மண்டல அமைப்பால் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற இணைப்பு பல வகையில் வலுப்பெற்று ஒருவருக்கு ஒருவர் ஒத்துழைப்பு ஏற்பட வழிசெய்யும் என நம்புகின்றேன்.

பொதுவாகவே மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், மின்சார உற்பத்தி எளிதான முறையில் ஏற்படுவதற்கு இயற்கை நீர்வீழ்ச்சி வசதி இல்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இருக்கிற இயற்கை வசதிகள் ஓரளவு பயன் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நீர் மின்விசை உற்பத்தி செய்வதுதான் செலவுத் துறையில் மிகுதியும் சிக்கனமானதாகும். இந்தத்துறையில் இனி நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு வாய்ப்பு உள்ள இடம் ஹொகேனகல் நீர்வீழ்ச்சியை ஒட்டியதுதான். அங்கே கட்டப்படக்கூடிய அணைக்கட்டை ஒட்டி ஏற்படக்கூடிய மின்சார உற்பத்தி நிலையம்தான். அந்த மின்சார

[Sri K. Anbazhagan] [5th May 1962]

உற்பத்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதில் இந்த அரசு முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் மைசூர் அரசு ஒப்புக்கொள்வதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இப்போதே மேற்கொள்ளப்பட்டதால்தான் இடையிலே ஏற்படக் கூடிய மிகப் பெரிய மின்சார நெருக்கடி தீர்க்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் நீர் மின் விசை வாய்ப்பைத் தவிர வேறு வகையில் தெர்மல் நிலையங்களை நிலக்கரியைக் கொண்டோ அல்லது அதற்கென்று எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தும் எண்ணையெகுகொண்டோ இயக்குவதற்கு வேண்டுமென்றால், செலவு அதிகமானாலும்கூட, விரும்பும் அளவுக்கு நிலக்கரியும், எண்ணையும் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. நெய்வேலியிலுள்ள 'லிக்னைட்' டைக் கொண்டு மின்சார உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொல்லக்கூடும். அந்த இடத்திலிருந்தே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு நடைபெற்றிருக்கிறது. வருகிற ஜூன் திங்களில் முதல் கூறு வேலை செய்யத் துவங்குமென்று அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள். மற்றப் பகுதிகளில் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகலாம் என்று சொல்கிறார்கள். முழுவதும் வேலை செய்யும்போது தான் அத்திட்டத்தில் நிறைவு ஏற்படும். அந்தத் திட்டத்திற்குத்தான் நெய்வேலி நிலக்கரி பயன்படும். தொலைவாகக் கொண்டு வந்து பழுப்பு நிலக்கரியைப் பயன்படுத்துவது கடினமாக இருக்கலாம். வடக்கேயிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய பொருள்கள் பல வரவில்லை. அங்கிருந்து வரவேண்டிய நிலக்கரி வர வாய்ப்பு வசதி இல்லாத காரணத்தால் தெர்மல் நிலையங்களைக் கொண்டு அனல் மின்சாரம் ஏற்படுத்துவது மிகக்கடினமாக இருக்கக்கூடும். அந்தக் காரணத்தால் நம்முடைய தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள நமக்குக் கிடைக்கிற மூலப்பொருள்களைக் கொண்டு செய்கக்கூடிய மின் உற்பத்தியை நாம் உறுதியாகச் செய்தாகவேண்டும். நம்மிடத்தில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருள்கள் நம்முடைய மின்சாரத் தேவைக்குப் போதுமானவை. அவைகளை மின்சாரத் துறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள மத்திய அரசு உதவவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் கிடைக்கின்ற தோரியம் முதலானவை வீணாகாமல் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமானால், இவகே அணுசக்தி நிலையம் ஏற்படுத்தி ஆகவேண்டும்.

4-40
p.m.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகையில் இது பற்றி வெளி நாடுகளிலேயே ஆராய்ச்சி தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆராய்ச்சி முடிந்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருந்தால் நாமும் எடுக்கலாம் என்றார்கள். மேலும் வடநாட்டில் நடந்தேறட்டும். அதைப் பார்த்துக்கொண்டு தொடங்கலாம் என்றார். அந்த அமைச்சர் வெளி நாட்டுச் சுற்றுப் பயணம் தொடங்கி அதற்கு பின்னால் அதைப்பற்றி அறிவிக்கவில்லை. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் தலைவராக இருப்பவர் வெளி நாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்று வருகிறார்கள். அவர்கள் இதை ஏற்படுத்த முயற்சிப்பதாகவும் எப்படியும் அணுசக்தி உற்பத்தி நிலையம் அமைக்க முடியும் என்றும் சொல்லி

5th May 1962] [Sri K. Anbazhagan]

யிருக்கிறார்கள். அந்த அணு சக்தி நிலையம் அமைக்கப்பட்டால் தான் அதற்கான ஏற்பாடுகளை மத்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டால் தான், அதற்குள்ள தடைகள் நீக்கப்பட்டால்தான், தமிழ்நாட்டில் மின்சாரத்துறையில் ஏற்படக்கூடிய குறைவை நிவர்த்திக்க முடியும். அணு சக்தி நிலையம் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பில்லை என்று கூறுவார்களானால், அவர்கள் தமிழகத்தின் இயற்கைக் கூறுகளை அறியாதவர்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அணு சக்தி நிலையம் ஏற்பட முழு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால்தான், மின்சாரத் துறையில் ஆண்டுக்குச் சில மாதங்களில் ஏற்படும் வெட்டு அகற்றப்படும். இந்த ஆண்டு வெட்டு ஏற்படாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு குறிப்பிட்ட நாளில் இல்லை. எனினும் நாள்தோறும் ஏற்படும் வெட்டு எப்போதும் இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. முன்னர் பேசிய மன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் இதுபற்றி விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளாக இருப்பவர்கள், பாடுபட்டு உழைப்பவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தான் மின்சாரம் பெற முடியும் என்ற அவலம் இன்றும் இருக்கிறது. மற்ற நேரங்களில் விவசாயத்திற்கு ஏற்படுகிற மின்சார வெட்டு நீங்கப்பெறவேண்டும். பொதுவாக, மின்சாரம் பயன்படுகிறது என்றால் விரும்பியபோது பயன்படுத்த வாய்ப்பு இருந்தால்தான், மின்சாரத்தின் முழு பயன் பெற்றதாக முடியும். கிடைக்கிற நேரத்தில் பயன்படுத்தவேண்டுமென்றால், குளிக்கிற நேரத்தில் மின் விசிறியைப் போட்டுக்கொள்வது போலத் தான் ஆகும். அந்த வெட்டு நீங்கப்பெறவேண்டுமானால் நிச்சயமாகத் தமிழ்நாட்டில் மின்சார உற்பத்திக்கான வழிவகைகளை இப்போது எடுத்திருக்கும் முயற்சியைவிட அதிக முயற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள், திறமையான தலைமை இருக்கினியரை கனடா போன்ற மேல் நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்து உதவிகள் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று. பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு வெளி நாடு சென்று உதவி பெறவேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர வட நாடு சென்று எதையும் பெற்று வரலாம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. "அவர்களே பின் தங்கியிருக்கிறார்கள், எங்கே நமக்கு உதவப் போகிறார்கள்" என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறவேண்டிய பொருள்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் எக்ஸ்சேஞ்சு வகையில் இடையூறு இல்லாமல் வெளிநாடுகளில் இருந்து இயந்திரங்கள் பெற, அன்னியச் செலவாணி பெற மத்திய அரசு மனமார உதவினார்களானால், பல கட்டங்களில் தயக்கம் இல்லாமல் இதை நிறைவேற்றலாம். நெய்வேலித் திட்டம் பலகாலமாகவே தயங்கி நின்றதற்கு முக்கிய காரணம் வெளிநாட்டுக் கருவிகள் கொண்டுவருவதில் உண்டான தாமதம்தான். அதே வகையில் மின்சாரத் துறையில் வெளிநாட்டுச் செலவாணியைப் பொறுத்து எல்லா விதமான வசதியையும் செய்து தருவார்களானால், இன்றைய

[Sri K. Anbazhagan]

[5th May 1962]

தினம் உள்ளதைவிட இன்னும் அதிக அளவுக்குப் பல திட்டங்களை திறைவேற்றிக் கொள்ளலாமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த இந்த நாட்டில் மிகப் பெருமளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்ற விருப்பம் இருக்குமானால், சென்னை போன்ற நகரங்களில் உற்பத்தி செய்கிற கொத்திர் கலம் மூலமாக உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்திற்கு சர் சார்ஜ் நீக்கப் படவேண்டும். அதிக விகிதக் கட்டணம் இதற்கு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தொழில் நடத்துகிறவர்கள், பெரும் லாபம் பெறுகிற காரணத்தால் அதற்கு ஈடுகட்ட முடியும் என்று பதில் சொல்லலாம். மின்சாரம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குறைந்த விலையில் கிடைக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் தொழில் வளரும். வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் உணவுப்பொருள் செழித்து வளர வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு நண்பர் சொன்னார். அங்கு செழிப்பு ஏற்படுகிறது என்றால், ஓரளவு பொருள் வசதி பெற்றிருக்கிறவர்கள் மின்சார பம்பு செட் வைத்து பயிர்ச்செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் ஏழைகளுக்கு அந்த வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்றால், மின்சாரக் கட்டணம் குறைக்கப்படவேண்டும். உணவுப் பொருள் உற்பத்தி என்ற காரணத்தால் அவர்களிடத்தில் மினிமம் கியாரண்டி பெறுவது கைவிடப்படவேண்டும். விவசாயிகளுக்குச் செய்யும் கடன் பொருளுதவி போன்று 10, 20 ஏக்கருக்கு மேல் இல்லாதவர்களுக்கு “கியாரண்டி” தொகை பெறாமல் மின்சாரம் அளிக்க வேண்டும். ஏழை உழவர்கள், கிணறு வெட்டவே முடியாதவர்கள் அதற்கு ‘பம்பு’ வைக்கிறபோது, “மினிமம் கியாரண்டி” கொடுக்கிறபோது, கண்ணீர் விடுவதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் வேதனையை நீக்க வழி காணக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் பல நாட்கள் மின்சாரம் வருவது அடிக்கடி நின்றபோகிறது என்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வருகிற மின்சாரத்தில் சில இடங்களில் வெளிச்சம் குறைந்துவிடுகிறது. மின்சாரம் வருகிறது, எனினும் அதன்பயன் ஒல்டேஜ் குறைவாக இருக்கிறது. அந்தச் குறை நீக்கப்பட வேண்டும். பல கிராமங்களில் வெளிச்சம் வந்திருக்கிறது. பக்கத்துக் கிராமத்தில் பக்கத்துத் தெருவில், 50 கெஜ தூரத்தில் மின்சாரம் வந்திருக்கும் போது அதற்குப் பக்கத் திலுள்ள இடங்களுக்கு அது வருவதில்லை. அதைக் கேட்டால் மின்சாரம் கொண்டுசெல்வதற்கு ஏற்ற கருவிகள் இல்லை, வசதிகள் இல்லையென்று கூறுகிறார்கள். இதனால் பொதுமக்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். மின்சாரக் கம்பி, கம்பங்கள், குழாய்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் கிடைத்தால் சரியாகிவிடும் என்றால், தனியார் துறையில் அந்த உற்பத்தி செய்பவர்களால் அதை ஈடுகட்ட முடியவில்லை என்றால், அரசாங்கமே மின்சாரம் பரப்புவதற்குத் தேவைப்படுகிற கருவிகளை குறைவின்றி உற்பத்தி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th May 1962]

[Sri K. Anbazhagan]

அடுத்து தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது இது. இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மின்சார வளர்ச்சி மன்றம் அல்லது மின்சாரபோர்ட் என்று அழைக்கப்படும் இந்த நிறுவனம் உண்மையாகவே இப்போது அரசாங்க அதிகாரிகளைக்கொண்ட ஒரு மன்றமாக இருக்கின்றது. ஆனால் இதில் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லாத ஒருவர் அல்லது இருவர் அங்கத்தினர்களாக இருத்தல் அவசியம். சட்ட சபையோ அல்லது சட்ட மன்றமோ இந்த சபையின் பணிகளை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டாலும், அதன்மீது அங்கத்தினர்கள் வாக்கு அளிக்கும் உரிமை இல்லாது இருப்பதன் காரணமாக, அந்தச் சபையில் சட்டசபையைச் சேர்ந்தவரோ அல்லது சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருப்பவரோ ஒருவர் இருவராவது அங்கத்தினர்களாக இருத்தல் அவசியம் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது உள்ள விதிகளின்படி, மேல்சபை அல்லது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அதில் அங்கத்தினர்களாக இருக்க உரிமை இல்லை என்று விதி இருக்கின்றது. வெளியார் இருக்கலாம் தேர்தலில் தோற்றவர்களாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மேல்சபை அல்லது சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மட்டும் இருக்கக்கூடாது என்றால் தேர்தலில் தோற்றவர்களுக்கு என்ன கைமாறு செய்வது இப்படிப்பட்ட மின்சார மன்றங்களாவது இருக்கட்டும் என்று அமைத்திருப்பதுபோலத் தோன்றுகின்றது. சட்டசபை அல்லது சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அதில் அங்கம் வகிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதனுடைய தலைவராக நிச்சயம் அரசாங்கத்தின் சிறந்த பணியாளர்களில் ஒருவரையே நியமிக்கலாம். ஆனால் உறுப்பினர்களில் சட்டசபை அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருத்தல் வேண்டும். மேலும், இந்த மின்சார போர்டு சிறந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமானால், இப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவைநியமித்து விட்டால் மட்டும் போதாது. முக்கியமாக அதில் பணி ஆற்றுகிறவர்கள் மகிழ்ச்சியாக நிம்மதியாக வாழ வகை செய்திருக்கின்றதா என்று பார்க்கவேண்டும். பலர் குறைக்கப்படுகின்றனர்; பலர் வேதனைப் படுகின்றனர். இது அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும் என்று நம்புகிறேன். இப்போது ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகவே, கொடுக்கவேண்டிய ஊதியத்தைக் கொடுக்காமல் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு பிறகு இப்போது அவர்களுக்கு ஒரு ஊதிய முறை அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்க ஊழியர்களைப் போன்று அவர்கள் நடத்தப்படுவர் என்றால் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் அவர்கள் ஏற்று இருக்கும் பொறுப்புகள் சில துறையில் கடினமானதாக இருக்கும் காரணத்தால், அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய விபத்துக்கள் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால், அதற்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு எவ் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு நிறுவனத்தில் லாபத்தில் பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று இல்லாவிட்டாலும், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய

[Sri K. Anbazhagan]

[5th May 1962]

சலுகைகளும், உதவிகளும்கூட கொடுக்கப்படாமல் அவர்கள் சாதாரணத் தொழிலாளர்களைப் போல நடத்தப்படுவார்களானால், அவர்களுடைய வேதனை மிகுதியாகி இந்த இலாகாவிலுடைய பணிகளும் அடைய வேண்டிய அபிவிருத்திகளும் சிறந்த முறையில் அமையாமல் தடைப்படநேரிடும். இந்த போர்டில் பணி ஆற்றுகின்றவர்கள் சில இடங்களில் பெற்றிருக்க வேண்டிய சில நியாயமான சலுகைகளைப் பலகாலமாகப் பெறாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத்தக்கதாகும். உதாரணமாக சென்னை பேசின் பிரிட்ஜ் மின்சார உற்பத்தி நிலையத்தில் dust allowance தூசிப்படி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த dust allowance அந்த நிலையத்தில் மற்ற பகுதிகளில் பணியாற்றுவோருக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற அவர்களுடைய கோரிக்கை அமைச்சர் அவர்கள் செவியை எட்டும் அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த தூசிப்படி அவர்கள் கைக்கு இதுவரை எட்டவில்லை. இது நியாயமான கோரிக்கை என்பது மட்டும் அல்ல, உடனடியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டியதும் ஆகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதேபோல மருத்துவ நிலையங்களில் அவர்கள் உதவி பெறுவதாக இருந்தால், அவர்கள் முன்பணம் கட்டி வைத்திய வசதிகளைப் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். பின்னால் அந்தப் பணம் அவர்களுக்குத் திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டாலும், ஏழை எளியவர்களான தொழிலாளர்கள் அப்படி முன்பணம் செலுத்தக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் நன்கு அறிவார்கள். எனவே இவர்கள் மாநில அரசு ஊழியர்களைப் போன்று முன்பணம் ஒன்றும் கட்டாமல் மருத்துவ மனைகளில் நேரடியாக வைத்திய மருத்துவ உதவிகளைப் பெறுவதற்கான வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னும் ஒன்று, மின்சார வளர்ச்சி மன்றத்தில், போர்டில் இன்று பணியாற்றுகின்றவர்கள் மேல் பதவிகளுக்கு உயர்த்தப் படுவதில் சில தடைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பணியாற்றிய பின்னர் அடுத்த மேல் பதவிக்கு உயர்த்தப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் நியாயமான அளவு இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், இதைச் செய்யாமல் ஒவ்வொரு முறையும் வெளியிலிருந்து நேரிடையாக அத் தகைய மேல் பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். இதனால் பல ஆண்டுகளாகப் பணி ஆற்றுகின்றவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்காமல் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுத் திண்டாடு கிறதைப் பார்க்கிறேன். எனவே வேலை அளிப்பதில் Lower cadre லிருந்து Higher cadre-க்குக் கீழேயிருந்து மேலே கொண்டு வருவதற்கு முதல் வாய்ப்பு Priority அளிக்கப்படவேண்டும் அல்லது Proportion முறையில் விகிதாசாரம் அளிக்கப்படவேண் டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

5th May 1962]

[Sri K. Anbazhagan]

அடுத்தபடியாக, அகில இந்திய அமைப்பு முறையில் All-India Service cadre எஞ்சினியர்கள் அமைக்கப்படுவர் என்ற ஒரு யோசனை இருந்து வருகின்றது. அப்படி அமைக்கப் படுமானால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் தகுதி மிக்க, சிறந்த எஞ்சினி யர்கள் பலர் பாதிக்கப்படுவார்கள். இங்குள்ள Assistant Engineer கள் பலர் ஆர்வத்துடனும் திறமையுடனும் சிறந்த முறையில் பணி யாற்றினாலும், அவர்கள் Promotion பெறுவதற்கு எட்டு, பத்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் மூன்று நான்கு ஆண்டுக்குள் Promotion எதிர்பாராத Promotion அதிலும் உறுதினர்கள் பெரும் பதவியிலே இருந்துவிட்டாலோ பதவி உயர்வு அடிக்கடி பெற வாய்ப்பு இருக்கின்றது. திறமையைக் கருதி Promotion இல்லை எனவே அவர்களையும் தமிழ்நாட்டில் உள்ள வர்களையும் ஒரே இணைப்பில் சேர்க்க இடம் தந்து நமது பொறி யியலாளர் தகுதிக்கேற்ற மதிப்புப் பெறுவதற்கு இடமில்லாத நிலையில் இந்த அகில இந்திய பொறி இயக்குனர் இணைப்பு ஏற்படு கின்றதை நமது அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது. அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்பதை வற்புறுத்த விரும்பு கிறேன்.

இந்த இலாகா திறமையுடனும் மேலும் பணியாற்ற வேண்டுமானால், நமது சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் பெறவேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் தவறாது காலத்தில் பெற முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சந்தேகம். வடநாட்டிலிருந்து பெறவேண்டும் என்று சொன்னார்களே, வட நாடு என்று தனியாக இருக்கின்றதா? அப்படித் தனியாக ஒரு இராஜ்யம் இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தலைவர் அவர்களே, Electricity Board சம்பந்தப்பட்ட இந்த விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு பல உயரிய யோசனைகளைச் சொன்ன பலருக்கும் எனது நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு பேசியவர் களுடைய ஆலோசனைகளை இரண்டு மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துப் பதில் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

முதலாவது, இந்த Electricity Board உடைய அமைப்பைப் பொறுத்ததாகும். இது தனியாக இயங்குகின்ற சுதந்திரமான ஒரு ஸ்தாபனமாகும். இது ஒரு தனி ஸ்தாபனமாக இயங்க வேண்டும் என்ற முறையில்தான் அதன் சட்டதிட்டங்களை இயற்றியிருக்கின்றனர். இந்தச் சட்டத்தின் 78-ஆவது பிரிவைப் பார்த்தால் இந்த போர்டுக்கும் சர்க்காருக்கும் உள்ள தொடர்பு நன்கு விளங்கும்.

[Sri R. Venkataraman] [5th May 1962]

"In the discharge of its function the Board shall be guided by such directions on questions of policy as may be given to it by the State Government."

சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதாவது தாக்கீது பிறப்பித்தால், அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் ஆனாலும் சனது functions ஐப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு autonomous body யாக இருக்கிறது. மேலும் அந்த போர்டுக்கும் சர்க்காருக்கும் ஏதாவது மனஸ்தாபம் ஏற்படுமாயின், அதற்கென ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ள authority-யிடம் அது முடிவுக்கு விடப்படும். அந்த முடிவே கடைசி முடிவுமாகும் என்று இருக்கிறது.

"If any dispute arises between the Board and the State Government, as to whether a question is or is not a question of policy, it shall be referred to the authority whose decision thereon shall be final. என்று இருக்கிறது. கொள்கையைப் பொறுத்து, போர்டுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையே ஏதாவது அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படுமாயின், அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுவதா வேண்டாமா என்று பரிசீலனைசெய்யும் அதிகாரம் போர்டுக்கு இருக்கின்றது. அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், அதைத் தனியாக ஒரு நிர்வாகத்தின் மூலம் அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கின்றது.

ஆகவே சர்க்கார் இலாகா மாதிரி நாம் இதை நடத்த வேண்டுமென்றே அல்லது சர்க்கார் இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பொறுப்பு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இதில் இருக்கிறதாகவோ நாம் நினைத்தால் அது சரியல்ல. இந்த போர்டை ஐந்து வருடம் வரையிலும், ஏன் ஆறு வருடம் வரையிலும் கூட ராஜ்ய சர்க்கார் அமைக்க விரும்பவில்லை, காரணம் என்னவென்றால் சர்க்காருடைய இலாக்காவாக இருந்து பணியாற்றிய காலத்தில், திறமையுடன் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இந்த மின்சார இலாகா நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதற்குத் தனியாக ஒரு Autonomous Board வைத்து அதன் மூலமாக பணியாற்ற வேண்டுமென்ற நிலைமை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அவ்வளவு அவசியமாக இல்லை என்று ஒத்திப் போட்டு வந்தோம். ஆனால் மத்திய சட்டத் திர்ஷ்டத்துக்கு உட்பட வேண்டிய நிலைமை இருந்த காரணத்தால், 1957-ம் வருடத்தில் போர்டை நியமித்தோம்.

5-00 p.m.

போர்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கணக்கு வழக்குகள், கம்பெனிகள் வைத்துக்கொள்வதுபோல, ராஜ்ய சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற கணக்கு வழக்குகள் போல அல்ல. அவர்களுடைய கணக்கு எல்லாம், தங்களுடைய சட்டத்தின் கீழ் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த சட்டத்திற்கு உட்பட்டு தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களும். இன்னும் ஸ்ரீ சுப்பையா செட்டியார் அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்த போர்டில் இருக்கக்

5th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

கூடிய ரிசர்வ் நிதியை எப்படி அவர்கள் எடுத்து உபயோகப்படுத்தலாம், அந்த மாதிரி உங்களுடைய அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறதே, இது தவறு அல்லவா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் இந்தச் சட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். மின்சாரச் சட்டத்தின் 68 (2) வது பிரிவின் கீழ்:

Provided further that the accumulations in the depreciation reserve may be invested in the business of the Board or utilised for the re-payment of principal not guaranteed under section 66 or for the repayment of the sums paid by the State Government under guarantees under that section." என்று இருக்கிறது.

அதனால் அந்த சட்டத்தின்கீழ்தான் Reserve Fund-ல் இருக்கிற பணத்தை எடுத்து உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். அது அனுமதிக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல; அந்த மாதிரிச் செய்யவேண்டும் என்று நிலைமையை எதிர் பார்த்துச் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல இன்னும், 14 வருடங்கள் ஆகியும் கூட, இந்த போர்டார் மின்சாரக் கட்டண விகிதங்களைக் குறைக்க ஒரு முயற்சியும் செய்ய வில்லை என்று கனம் எதிர்க் கட்சி துணைத் தலைவர் (Deputy leader) அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பார்க்கிறபோது, எப்போது இந்த மின்சார போர்டு மின்சார கட்டண விகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 7, 8 தலைப்புகளில் தன்னுடைய பணத்தை முதலில் செலவழிக்க வேண்டும். (1) Interest on loans (2) Interest on stocks (3) Credit to the Depreciation Reserve Fund, என்று இந்த மாதிரி 9 தலைப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த 9 தலைப்புகளில் செலவழித்தது போக, பாக்கி இருக்குமானால், Reduction of tariff செய்ய வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும், கணக்கில் அப்படித்தான் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் பேசுகிறபோது 'நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற கணக்கு எனக்குப் புரியவில்லை; கணக்கில் 18 கோடி ரூபாய் வரவு என்றும், செலவு 18 கோடி ரூபாய் என்றும் கொடுத்திருக்கிறீர்களே' என்று சொன்னார்கள். அவர் தெரிவித்தது சரியான முறை தான். ஏனென்றால் மின்சார போர்டுக்கு உபரி (Surplus) கிடையாது. வருகிற வருமானம் எல்லாம் முன்பு சொல்லப்பட்ட 9 தலைப்புகளில் ஈடு செய்யப்பட்டு அல்லது எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ, அவ்வளவு ரூபாய் அந்த 9 தலைப்புகளில் பங்கிடு செய்யப்பட்டு, Surplus என்பது கிடையாது. என்ற காரணத்தால், இந்தப் பிரச்சினைக்கு அவர்கள் வரவில்லை. இது ஒரு தனியான சாதாரண கம்பெனி சட்டத்திற்கு மாறாக வேறு விதமான சட்டத்தின் கீழ் இயங்குகிற காரணத்தால் அச்சட்டத்தின் கீழ் இந்தக் கணக்குகள் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதால், இங்கே கொடுத்திருக்கிற கணக்கு விவரங்கள் அந்தச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டதாக, சரியாக இருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman] [5th May 1962]

அடுத்ததாக இந்த ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி பேசுகிறபோது கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளுவதற்குத் தனியாக ஒரு இலாக்கா பிரித்திருப்பதின் அவசியம் என்ன என்பதைப்பற்றிக் கனம் திரு. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்கள் கேட்டார்கள். கணக்கு வழக்குகளைப் பார்க்க இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு. Accounts ஒன்று, Audit சம்பந்தமாக ஒன்று. Accounts வைத்துக்கொள்ளுவது, இந்த இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். போர்டின் Constitution-ஐப் பார்த்தால் Section 5-ன் கீழ் எவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் இருக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது.

“One shall be a person who has experience of and has shown capacity in, commercial matters and administration, one shall be an electrical engineer with wide experience, and one shall be a person who has experience of accounting and financial matters in a public utility undertaking.”

ஆக (Finance) கணக்கு மெம்பர் ஒருவர், Technical மெம்பர் ஒருவர் Administration மெம்பர் ஒருவர், ஆக மூன்று பேரும் அவசியமாக இருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி நாம் போடுகின்ற போது நாம் விரும்பினால் Accountant-General ஆபிஸிலிருந்து கூட ஒரு உத்தியோகஸ்தரை Accounts member- ஆகப் போட்டுக் கொள்ளலாம். சர்க்கார் நிச்சயமாக அந்த மாதிரிச் செய்ய வேண்டுமா என்று பரிசீலனை செய்யும். ஆனால் பிரிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது. இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி, இப்படிப் பிரித்துக் கணக்குகளை Accounts member- ன் கீழ் வைத்தாலும்கூட, Auditor-General- க்கு இந்த கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறது. Section 69 (2)-வது பிரிவைப் பார்த்தால்

“The accounts of the Board shall be audited by the Comptroller and Auditor-General of India or by such person as he may authorize in this behalf.” என்று இருக்கிறது.

அப்படி தணிக்கை செய்யப்படும் கணக்குகளை:

“The State Government shall (a) cause the accounts of the Board together with the Audit Report thereon forwarded to it under sub-section (4) to be laid annually before the State Legislature and (b) cause the accounts of the Board to be published in the prescribed manner and make available copies thereof at a reasonable price.”

ஆக எந்த துறையிலும் Auditor-General ன் கண்காணிப்பு குறைந்து விடாது. தனியாக இருந்து Accounts member கணக்குகளைச் சரியாக வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், Auditor-General கண்காணிப்பு, தணிக்கை எப்போதும் இருக்கும். அவ்வாறு தணிக்கை செய்யப்பட்ட தணிக்கை அறிக்கை சட்டசபை முன்னால் வைக்கப்படும்.

5th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

போர்டு அங்கத்தினர்களைப் பற்றிப் பேசும் போது, கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினரை போர்டு அங்கத்தினராகச் சேர்க்க வேண்டுமென்றார்கள். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாகவோ அல்லது துரதிருஷ்டவசமாகவோ, இந்தச் சட்டத்தில் சட்டசபை மெம்பர்கள் இந்த போர்டில் இருக்கக் கூடாது என்று கண்டிருக்கிறார்கள் Section 9, 6-வது பிரிவின் கீழ்

“A person shall be disqualified from being appointed or being a member of the Board if he is or within the twelve months last preceding was a Member of Parliament or of any State Legislature or any local authority.”

என்று இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த போர்டின் நிறுவனத்தைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறபோது, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் எப்படி நடக்க வேண்டுமோ, அவ்வாறு நடத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, வேறு சட்டத்துக்கு, கம்பெனி சட்டத்துக்கு மாறாக இருக்கிறது, அதனால் தவறாக இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொள்ளுவது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மின்சார சக்தி உற்பத்தியைப் பற்றி சில வாதங்கள் கூறப்பட்டன. அவற்றில் முக்கியமானது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தேவைக்கு உற்பத்தி போதாது என்பது. இதை சர்க்காரும் மறுக்கவில்லை. போதாது என்ற காரணத்தால்தான் ராஜ்ய சர்க்கார் கூட தன்னுடைய வாதத்தைத் தொடங்குகிற ஆரம்பப் பேச்சிலே, அறிக்கையிலே, இந்த போர்டு செய்கின்ற உற்பத்தி போதாது. போதாத காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு Grouping restriction வைத்திருக்கிறோம், Staggering வைத்திருக்கிறோம். இவையெல்லாம் இன்றைக்கு இல்லையென்றால், இப்போது எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் வந்திருக்கின்றனவோ, எவ்வளவு Pump-set-கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, இதில் முக்கால் பாகம் தான் கொடுத்திருக்க முடியும் என்பதைச் சொன்னேன். நமக்கு ஏராளமாக தேவை அதிகரித்துக் கொண்டு போவதால், உற்பத்தியைவிட தேவை அதிகமாக இருப்பதால், இந்த மாதிரி restriction செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. Restriction வேண்டாமென்றால் ஒரு இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்குப் புதிதாக Connection கொடுக்க முடியாது. புதிதாகத் தொழிற்சாலைகள் வேண்டும், புதிதாக பம்பு செட்டுகள் வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுவோமேயானால், அப்போது இருக்கின்ற மின்சார சக்தியைப் பகிர்ந்து, ஒரு நாளில் இருக்கக்கூடிய 24 மணி நேரத்தில் உபயோகப்படும்படியாக இருக்க வேண்டும். மின்சாரத்தைப் பற்றி ஒன்று நினைவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்றப் பண்டங்களைப் போல் மின்சாரத்தைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள முடியாது. உற்பத்தியாகிற போதே உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமானால், 24 மணி நேரம் மின்சாரம் உற்பத்தியாகக் கொண்டிருக்கிறது, 24 மணி நேரமும் உபயோகப் படுத்த வேண்டும். 24 மணி நேரமும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமானால்,

[Sri R. Venkataraman] [5th May 1962]

புதிதாகத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்கு முன்றாவது ஷிப்ட் இரவு 10 மணிக்கு மேல் கொடுக்கிறது என்று Grouping வைத்திருக்கிறோம்; Restriction வைத்திருக்கிறோம். அதேபோல விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்றால், இரவில் 8 மணி உபயோகிக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் நகரங்களுக்கு முக்கியமாக நமக்கு விளக்கு வெளிச்சம் போன்றவைகளுக்கு 'பீக் அவர் லோட்' (Peak hour load) என்று சில நேரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நேரத்தில் வேறு இயந்திரங்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் நாம் ஓட்டுவதற்கு அனுமதித்தால், இப்போது பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது போல வோல்டேஜ் குறைந்துவிடுகிறது. அது மாத்திரமல்ல, வோல்டேஜ் நின்றுகூட விடும். அதனால்தான் Grouping restriction, staggering restriction எல்லாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதனால்தான் அடிக்கடி ஓரளவுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் தொழில்களுக்கும் விவசாயத்துக்கும் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க முடிந்தது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தாற்போல், வருகிற ஐந்தாண்டுகளில் எப்படி இருக்குமென்று பார்க்கும் போது நமக்கு சற்றேறக்குறைய 15 லட்சத்து 79 ஆயிரம் கிலோ வாட் வேண்டுமென்று சொன்னோம். அப்படிச் சொல்லும்போது இந்தவிதமான தடைகள் இல்லாவிட்டால், இவ்வளவு வேண்டுமென்றோம். இப்போது இருக்கிற தடைகள் எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டால் 1,579,000 தேவையில்லை. அதை எடுத்துவிட்டு வேண்டுமென்று சொல்லும்போது 1,579,000 வேண்டும். அதைப் போல 913,000 கிலோவாட் இப்போது சக்தி இருக்கிறபோது நிரந்தரமாக இருக்கிற சக்தி "பெர்ம் பவர்" (Firm Power) எந்த அளவு என்று சொன்னோம். நமக்குப் பற்றாக்குறை இப்போது இருந்தால்கூட, இந்த ரெஸ்ட்ரிக்ட்டு முறையினாலும் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பல்வேறு முயற்சிகளாலும் அவற்றைச் சமாளிக்க முடியும். அதனால் சம்மா இருக்கமுடியாது. எவ்வளவு நாட்கள் சமாளித்துக்கொண்டே போகமுடியும்? அதை விட சுகமாக இருக்கிற காலம் வரவேண்டுமென்றுதான் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். அதற்கு 660,000 கிலோவாட் குறைவாக இருக்கிறது. துண்டு விடுகிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு உற்பத்தி செய்ய வழி செய்யவேண்டுமென்று என் அறிக்கையில் சொன்னேன். அதற்குத்தான் ஹெரக்கெனக்கல் ஸ்கீம் வருமானால், 8 லட்சம் கிலோவாட் சக்தி கிடைக்கும். 6 லட்சத்தைவிட சற்று அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கும். அதேபோல இன்னும் அணு மின்சாரம் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது வந்தால் சற்றேறக்குறைய 4 லட்சம் கிலோவாட் சக்தி கிடைக்கும். அதற்கான முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இப்போது சொல்ல இயலாது. வெளியிலே, சட்ட சபையிலே பிரசாரம் செய்தால், அந்த முயற்சிகள் பலன் தராது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால் சர்க்கார் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சபையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

அடுத்தாற்போல, விவசாயிகளுக்குச் சரியான விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்கிறார்கள். ரேட் அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதற்கான புள்ளிவிவரங்கள் நான் சேகரித்திருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு, பொதுவாக தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுப்பதைவிட குறைவான ரேட்டில்தான் கொடுக்கிறோம். அவ்வாறு கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகும் என்று சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். குறைவாகக் கொடுக்கிற ரேட்டு இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், இதில் சர்க்காரிலிருந்து இனிமேல் பணம் கொடுத்து "சப்ஸிடைஸ்" செய்தால் ஒழிய சமாளிப்பதற்கு வழி இல்லை. அவ்வாறு "சப்ஸிடைஸ்" செய்ய முடியுமா என்பதை இந்த சட்டசபைதான் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். அந்தமாதிரிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறதா என்று ஆலோசிக்கவேண்டும். இப்போது வைத்திருக்கிற மின்சார போர்டு வரவு-செலவுக் கணக் கைப் பார்க்கும்போது, இப்போது கொடுக்கின்ற ரேட்டு ஒரு நாளும் அதிகமாக இல்லை, அவர்களால் கொடுக்க முடியாத நிலைமையும் இல்லை, அவர்கள் தாங்கக்கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது.

அடுத்தாற்போல், இந்த "கேபிள்" களை எல்லாம் போடும் போது "அண்டர்கிரவுண்ட்" கேபிளாகப் போடவேண்டுமென்று ஆலோசனை சொன்னார்கள். அண்டர்கிரவுண்ட் கேபிள் போட்டால், ஒரு மைல் போடுவதற்கு 60 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். ஓவர்ஹெட் லைன் போடவேண்டுமென்றால் 8 ஆயிரம் ஆகும். அறுப்தாயிரம் ரூபாய் இருந்தால் 7, 8 மைல்களுக்கு இன்னும் மின்சாரம் போட்டு விஸ்தரிக்க முடியும். மேலும் ஒரு முறை சொல்லப்பட்டது. பக்கத்தில், அரை மைலில் இரண்டு பர்லாங்கில் மின்சாரம் போகிறது; அனுத அடுத்துள்ள இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டினால் கொடுக்கமுடியவில்லை, கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தக் குறை இந்த சட்டமன்றத்தில் மாத்திரமல்ல. நான் தேர்தலுக்குச் சென்றிருந்த போது எல்லா இடங்களிலும் கேட்டார்கள். அரை பர்லாங் ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் மின்சாரம் போகிறது, அதைக் கொண்டுவர இரண்டு கம்பம் கிடைக்கவில்லையா, இரண்டு முழம் கம்பி கிடைக்கவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். துரதிஷ்டவசமாக இரண்டு கம்பங்களையும் இரண்டு முழ கம்பியையும் போட்டுவிட்டால் அதில் மின்சாரம் வருவதில்லை. அதில் கம்பமும் கம்பியும்தான் இருக்கிறது. போதுமான மின்சாரம் உற்பத்தியானால்தான் நம்மால் அதை நடத்திக்கொண்டுபோக முடியும். அதனால் பல இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க முடியவில்லை. அந்த இடத்தில் அதிகமாக பவர் இல்லை என்ற காரணத்தால், அதை விஸ்தரிக்காமல் வைத்திருக்கிறோம். இப்போது வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,500 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டோம். ஆனால் கடந்த ஆண்டில் 1,880 கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறோம். காரணம் என்ன? இந்த விதமாக அங்கிருக்கிற பொது மக்கள் சொல்வதுதான். அரை மைல், ஒரு பர்லாங்கில் மின்சாரம்

[Sri R. Venkataraman] [5th May 1962]

போகிறது என்று சொன்னால், எல்லா ஊர்களும் மற்ற ஊர்களுக்கு அரை மைல், ஒரு மைலில்தான் இருக்கின்றன. ஆகையால் இதை உணராமல் பொதுவாக மின்சார போர்டு வேலை செய்யத் தவறிவிட்டது என்று சொல்வது சரியாகாது. சென்ற ஆண்டில் 15 ஆயிரம் பம்ப்செட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்ன இடத்தில் 25 ஆயிரம் கொடுத்திருக்கிறோம். பம்ப்செட் கொடுப்பதில் டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்வதாகவும், கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிற புகார்கள் அவ்வளவு பொருத்தமானது இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். முன்பெல்லாம் மின்சாரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று மின்சார கம்பெனிகள் வீடுவீடாகச் சென்று விட்டுக்காரர்களைப் பார்த்துக் கேட்பார்கள். அந்தநிலை போக இப்போது மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற விழிப்பின் காரணமாக அவர்கள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கம்பெனிகளைத் துரத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த விழிப்பு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அறிகுறி. அது மின்சார போர்டின் வளர்ச்சிக்குக் குறைபாடு அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார விநியோகத்திற்குக் கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. எட்டு கம்பெனிகள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஐந்தும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து அதன் பேரில் அவர்கள் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. கம்பெனிகளிடத்தில் ஊரில் இருக்கிறவர்கள் போய்க் கேட்டால் எங்களுக்கு சர்க்காரைப் பணம் கடன் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள். சர்க்கார் கடன் கொடுத்தால் உங்கள் ஊருக்கு மின்சாரம் போடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். தனியார் கம்பெனிகள் வைத்து சர்க்கார் பணம் கொடுத்து அதன் மூலம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பது என்று சொல்வது தனியார் துறை பரவவேண்டுமென்று சொல்கிற கொள்கைக்கு பொறுத்தமாகாது. அவர்கள் தாங்களே டிபென்சர் போட்டு பண வசூல் செய்து பல இடங்களில் விஸ்தரித்து கிராமங்களுக்கு அவர்கள் விநியோகம் செய்தமாதிரிதான் செய்யவேண்டும். ஏதாவது அவ்வப்போது சர்க்கார் உதவி செய்யலாமே. தனியார், சர்க்கார் பணம் முழுவதும் எடுத்து கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களைப் போடுங்கள் என்று சொல்வது பொறுத்தமான கொள்கை அல்ல. இதைப் பொறுத்த அளவில் இன்னொரு கட்டமும் இருக்கிறது. நஷ்டம் என்று கூடச் சொல்லவேண்டும். சர்க்காருடைய பணம் 20 லட்சம், 25 லட்சம் என்று கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்து அந்தக் கம்பெனி அதை வைத்து மின்சார வசதி ஏற்படுத்திப் பெருக்கினால், பிறகு இந்த கம்பெனிகளிடத்திலிருந்து சர்க்கார் அதை வாங்கவேண்டுமென்ற நிலைமை வரும் போது, நாம் பணம் கொடுத்து அவர்கள் போட்டதற்கும் சேர்த்துப் பணம் கொடுத்து சர்க்கார் வாங்க வேண்டிருக்கிறது. இது அவ்வளவு பொறுத்தமானதா என்று யோசிக்கவேண்டும். இது எவ்வளவு தூரம் பொறுத்தமாகும் என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவேதான் இந்தக் கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில், தனியார் கம்பெனிகள்தான் பெரும் முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தை அவர்கள் சரியான முறையில்

5th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால், அவர்களுடைய Area-விற்குள் எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்குச் சரியான முறையில் சேவை செய்ய முடியவில்லையோ அத்தகைய இடங்களைப் பிரித்து எடுத்து மின்சார போர்டின் நேரடிப் பார்வையின் கீழ் கொண்டு வருவதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கின்றது.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : தனியார் நடத்தும் கம்பெனிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது பொதுவான பிரச்சனை அந்த ஸ்தாபனங்களை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றதா இல்லையா என்பது இப்போது பிரச்சனையல்ல. ஆனால் அவ்வாறு ஆலோசிக்கும் போது அதில் சிக்கலுக்கு இடம் ஒன்றும் இல்லை, என்று கருத முடியாது. சென்னை இராஜ்யத்திலுள்ள இந்தக் கம்பெனிகளைப் பொருத்த வரையில், எந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு Compensation கொடுக்க வேண்டும் என்பது இன்னும் சட்டத்திலேயே சிக்கலான பிரச்சனையாகத்தான் இருக்கின்றது. அவ்வாறு எவ்வளவு Compensation கொடுக்க வேண்டும் என்று பார்த்தால், உதாரணத்துக்கு வைத்துக் கொள்வோம் 10 கோடி ரூபாய் என்று. இதை உதாரணத்துக்குத் தான் சொல்லுகின்றேனே தவிர, யாரும் எந்த மதிப் பீட்டையும் செய்யவில்லை. இந்தப் பத்து கோடி ரூபாயை Compensation என்று இப்போது கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அந்தப் பத்து கோடி ரூபாயைப் போட்டு 8 அல்லது 10 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதிகளைக் கொடுக்கலாமா என்பதுதான் பிரச்சனை. ஆகவே, மின்சார உற்பத்தியும் விநியோகமும் வேகமாக வளரவேண்டும் என்றால், அவர்கள் செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு அவர்கள் செய்யட்டும். நாம் மீதி இருக்கும் பகுதிக்கு அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று ஆலோசனை செய்து வருகின்றோம். இதைப் பற்றி எந்த விதமான முடிவுக்கும் வரவில்லை.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களை அரசாங்கம் எந்த நேரத்திலும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருப்பதால், அவர்கள் மேற்கொண்டு அதிக வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவதற்குப் பயப்படுகின்றார்கள். எடுத்துக்கொள்வது என்று உறுதி ஒன்றும் இல்லையே?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எவ்வளவு பணத்தைச் செலவழித்து அவர்கள் விஸ்தரிப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டாலும் இப்போது இருக்கும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு முழு Compensation கிடைக்கும். அந்தக் Compensation எப்படிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கின்றது. அந்த விதமாக Compensation அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும்போது இந்தப் பணத்தையும் அவர்களுக்குச் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம். ஆனாலும் இதையே காரணமாகக் காட்டி மேற்

[Sri R. Venkataraman] [5th May 1962]

கொண்டு வேலைகள் எதையும் எடுத்துக் கொள்ள மறுக்கின்றார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், எந்தெந்த இடங்களிலே அப்படிப்பட்ட கம்பெனிகளால் விஸ்தரிப்பு வேலையை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லையோ அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் அதன் லைசென்ஸிலிருந்து விலகிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். அந்த மாதிரி பல இடங்களில் சர்க்கார் இப்போது மின்சார விநியோகத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

அடுத்தபடியாக, இதில் விபத்துகள் ஏராளமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக, மின்சார விசை சம்பந்தமாக இம்மாதிரி விபத்துகள் ஏற்படுவது சகஜம்தான். காரணம் அது பலமான சக்தியாகும். சென்னை இராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் மற்ற இராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் விபத்துகள் ஏராளமாக இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இங்கே விவாதம் செய்யப்பட்டது. அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பது என்பது போர்டின் தனிப் பொறுப்பாக இருந்தாலும் இராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதில் பொறுப்பும் அக்கறையும் உண்டு என்ற காரணத்துக்காக அதை ஓரளவுக்கு விளக்க ஆசைப் படுகிறேன். இராஜ்ய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் எலக்ட்ரிஸிடி போர்டில் வேலைசெய்யும் ஊழியர்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் ஊழியர்களைப் போன்றே ஊழியவிகிதங்களையும் சலுகைகளையும் பெறவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் தனியார் கம்பெனிகளிலுள்ள ஊழியர்களைப் போன்று அவர்கள் சலுகை அடைய வேண்டுமானால், அவர்கள் இப்போது அடைந்து வரும் பல சலுகைகளை இழக்க நேரிடும். வைத்திய வசதி போன்ற சலுகைகள் இப்போது இல்லாததாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதே சமயத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பள அலவன்ஸ் விகிதங்கள் எந்தெந்த சமயங்களில், சமிஷன் சிபாரிசுகள் காரணமாகவோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தாலோ மாற்றி அமைக்கப்பட்டால் அப்படிப்பட்ட விகிதாசாரங்களை மின்சார போர்டில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கும் கொடுத்து வருகின்றோம். தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்கள் சற்று இதை நன்றாக ஆலோசனை செய்து சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கிடைக்கும் எல்லா சலுகைகளும் தங்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து கொண்டால் சர்க்காருக்கும் எலக்ட்ரிஸிடி போர்டுக்கும் அதை அமல் செய்வதில் எந்த விதமான சிரமமும் இருக்காது. இதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்களுக்கு நன்மை என்று கருதுகிறேன். அப்படி அவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொண்டால் இந்தச் சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் நாம் விஸ்தரிப்பதுடன் இன்னமும் அவர்களுக்கு என்னென்ன தேவைப்படுகின்றதோ அவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் செய்ய இருக்கின்றது. இன்னும் பலர் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை என்பது போன்ற பல சிறு சிறு குறைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்

5th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

பட்டது. அது எனக்கு நன்கு தெரியும். ஆனால் இந்த சபையின் மூலமாக அவர்களுக்கு விடுக்கும் வேண்டுகோள் என்னவென்றால், அவர்கள் தங்களை சர்க்கார் சிப்பந்திகளாகவே கருதிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி இதை ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்கள் எந்த விதமான சலுகைகளைப் பெறுவதற்கும், ஊதியத்தை பெறுவதற்கும் இதை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களானால் மேற்கொண்டு எந்தாவது செய்ய வேண்டுமானால் சர்க்கார் அதைச் செய்வதற்குத் தயங்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனவே இந்த விவாதத்தில் இவ்வளவு நண்பர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு நல்ல பல யோசனைகளைத் தெரிவித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, மேலும், மேலும் நல்ல முறையில் மின்சார போர்டு பணியாற்றுவதற்கு, அது தன்னுடைய முழு முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு ஊக்கமாக உழைக்கும் என்று இந்த சபையின் சார்பிலே உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த விவாதத்தை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 7th May 1962.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 81. Notification issued with G.O. Ms. No. 866, Home, dated 2nd March 1962, regarding amendment to Rules under the Madras Borstal Schools Act, 1925.

* 82. Notification issued with G.O. No. 434, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1962, regarding amendment to the rules relating to "Restrictions and control over execution of Kudimaramat by Panchayat Union Councils—Levy of fees by Panchayat Union Councils."

* 83. Notification issued with G.O. Ms. No. 1732, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st March 1962, regarding amendments to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

† Bills introduced in the Assembly :—

(1) The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962).

(2) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962).

(3) The Madras Lease-holds (Abolition and conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962).

* Laid on the table of the House on 4th May 1962.

† Sent to all M.L.As. by Special Messengers on 3rd May 1962.

[5th May 1962]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 42 on page 251]

Press Note No. 5, dated the 15th March 1962.

Medicinal goods exempted from sales tax.

Representations have been received by the Government that certain medicinal goods like Asavas and Arishtas including Draksharishtam and Pippalayasavam which have already suffered an excise duty of 38 nP. per bulk gallon under the Medicinal and Toilet Preparations (Excise Duties) Act, 1955, (Central Act 16 of 1955) are again subjected to the State sales tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) and that these medicinal goods should be exempted from payment of sales tax. Under item 3 in the Third Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) any goods on which duty is levied or leviable under the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937), or the Opium Act, 1878 (Central Act I of 1878) on the entire quantity of such goods and not merely on any ingredient which forms part of such goods are exempted from Sales Tax. The exemption allowed under the above item will apply also to goods subjected to duty under the Medicinal and Toilet Preparations Act. The medicinal Preparations which satisfy the above requirements will also be exempted from the levy of sales tax.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 7th May 1962

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, the Deputy Chairman (SRI V. K. PALANI-SWAMY GOUNDER) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Madras Vanaspathi Factory

* 49 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 128 on 8th March, 1961—

(a) whether the Government have received the annual instalments from the Madras Vanaspathi Factory at Villupuram as per agreement; and

(b) whether the factory is working?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) The first instalment which fell due on 1st April 1961 has been paid. The second instalment due on 1st April 1962 has not yet been paid.

(b) No, Sir.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: May I know, Sir, the total amount due from the firm?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is Rs. 8,24,186 towards principal and Rs. 5,58,000 towards interest.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us why the factory is not working?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it has been closed for a long time. They are renovating it by reconditioning the machinery, etc. They have also applied for high tension electricity power supply. The information that the Government have got is that they will start functioning very soon.

Dharsan of Renganadha

* 50 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any additional fee is collected during festival for dharsan of Renganadha at Srirangam; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

[7th May 1962]

(b) This is done partly for the convenience and the regulation of the worshipping public and partly for augmenting the financial resources of the temple.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : புதிதாக எந்தெந்த ஐடங் களுக்கு எவ்வளவு தொகை போடப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the fees now charged are :—

(1) a fee of one rupee for each session in the morning and evening for entrance into the Santhanu Mantapam when the deity starts and returns to the sanctum sanctorum.

(2) a fee of one rupee for Tirukaithala Sevai, Alwar Moksham and for Ekantha Seena Gana Sevai.

(3) a fee of Rs. 3 and Rs. 2 for Muthangi Sevai in the forenoons of the Ekadasi Day and 2nd and 3rd and 4th days of the festival (in the previous years there was no darshan during the forenoons on these days).

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : விஸ்வரூப தரிசனம் போன்ற வைகளுக்குக் கட்டணம் வைத்திருப்பதால், பணம் இல்லாதவர்கள் தரிசனம் செய்ய முடியாமல் சிரமப்படுவது தெரியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விஸ்வரூப தரிசனத் திற்குக் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இந்த வகைகளில் தான கட்டணம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Cannot certain hours be allotted during which people could have darshan without paying the fees?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : On other days people are free to go there and no fee is collected.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that on such festivals as Muthangi Sevai and others, there is no *dharma sevai*?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. For Muthangi Sevai this fee is collected. So, those who are not able to pay, cannot go there and have worship during Muthangi Sevai.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Cannot the Government allow poor people also in these days of democracy to have *sevai*, *dharma sevai*, during particular hours allotted during the day or cannot the days be extended and certain days allotted for *dharma sevai* so that the crowd may be less?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Because these are days of democracy, the difficulty arises. I have already said that people come in such large numbers that it will not be possible to regulate the crowd without these restrictions.

[7th May 1962]

National Cadet Corps

* 51 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a permanent building to accommodate National Cadet Corps in the State; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The selection of site is under consideration.

DR. A. SREENIVASAN : Is there any proposal to get land in the Island ground itself for putting up a building for the N.C. C. people?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is a proposal to have a site within the Government House Estate. Which site they should have, is yet to be decided.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the building intended to be put up for the State Headquarters or the District Headquarters?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The present proposal is about the State Headquarters.

Teacher's Constituencies

* 52 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the method adopted for preparation of electoral rolls for Teachers' Constituencies in the State;

(b) whether the Government are aware of the omission of a large number of electors in the electoral rolls prepared for Teachers' Constituencies for the biennial elections in April, 1962; and

(c) if so, the steps taken or proposed to be taken to avoid such recurrences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Under the rules, the draft electoral rolls of the Madras Legislative Council Teachers' Constituencies are prepared every year on the basis of applications received from the eligible persons with reference to the qualifying date, namely, the 1st November, in response to the public notice issued by the Electoral Registration Officer of each Constituency by the 1st October and which is published in his office and in all subordinate offices calling upon every person entitled to be registered in the roll to send the application in the prescribed form before the 7th November. The notices are also required to be published in two newspapers having circulation in the constituency. The notices issued for the preparation of the electoral rolls used for the biennial elections in 1962 were published

[7th May 1962]

in a consolidated form twice in each of the three leading newspapers in this State, viz., the Hindu, the Mail and the Indian Express. Wide publicity was given drawing attention to these notices. Instructions were also issued to the Electoral Registration Officers to contact the Heads of institutions and obtain lists of eligible persons and act upon those lists after due verification. After the draft roll is prepared, it is published and time is given for a period of 15 days for the filing of claims and objections.

(b) & (c) If the names of some persons were omitted from the rolls, it might be due to the fact that the concerned persons did not care to send their applications for inclusion of their names in the draft roll or later during the period allowed for the filing of claims and that the Heads of Institutions did not respond to the action taken for obtaining the lists of eligible persons. The electoral rolls can be perfect only when all the voters take interest and apply for inclusion of their names in the rolls.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know whether the Education Department was asked to co-operate with the Revenue Department in the preparation of the electoral rolls?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of one department co-operating with another department. I have already stated that instructions were issued by the Registration Officers to the Heads of Departments to contact the heads of institutions to seek their co-operation in getting exhaustive lists.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, புதிய ஆசிரியர்களை வாக்காளர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய கட்டத்தில் ஏற்கனவே வாக்காளராக இருந்த ஆசிரியர்கள் பட்டியலில் இருந்து அறவே நீக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எதற்காக நீக்கப்பட்டது என்று நான் காரணம் சொல்ல முடியாது. நீக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் விழிப்புடன் இருந்து நீக்கப்பட்டது தவறு என்று ஆட்சேபம் தெரிவித்திருக்கவேண்டும்.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, பழைய பட்டியலிலிருந்த பெயர்கள் தனித்தனிப் பெயர்களாக விடப்படவில்லை. பழைய பட்டியலை ஒதுக்கப்பட்டு, புதிய பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய பட்டியல் ஒதுக்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: உப தேர்தலின் போது அப்படி செய்வதில்லை. சில பேர்கள் சேர்ப்பது, எடுப்பது என்று உண்டு. புதுத்தேர்தலின்போது எல்லாவற்றையும் நீக்கிப் புதிதாகச் சேகரிக்கிறார்கள். அப்படிச் சேர்ப்பதில் எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[7th May 1962]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: ஐயா, தொகுதிகளை மாற்றி நிர்ணயம் செய்ததால் திரும்பவும் எல்லோரும் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கட்டளை பிறப்பித்திருப்பது மெய்தானா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பொதுத் தேர்தலில் இந்த மாதிரி Delimitation இருந்தாலும்கூட அந்தந்தத் தாலுக்காவிலுள்ள ஆசிரியர்களை தொகுதி மாற்றுவதால் மட்டும் இந்த மாதிரிப் புதிதாகச் சேர்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Generally the Registration Officer used to send forms to the heads of institutions and get the names of eligible voters. This time they did not co-operate in furnishing the list of eligible voters. Are the Government aware of this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: My attention has not been drawn to that. Apart from the Registration Officers contacting the heads of institutions and the heads of institutions taking interest in it, the prospective candidates should also have taken interest.

SRI M. RAJAH IYER: While the question relates to the error of omission of certain teachers' names in the list, may I bring to the attention of the Government that there is also an error of commission? Very many teachers just coming out of the training school surprisingly enough found their names in the electoral rolls. May I request the Government to insist upon the certificate of valid service before inclusion of the teachers' names in the rolls?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Voters are to be enrolled according to the provisions in the law. If people who are not entitled to be voters are put in, others should be vigilant and take objection in time to the inclusion of such names.

SRI S. K. SAMBANDHAN: From the replies of the Hon. Minister, are we to take it that the rolls are to be prepared afresh every two years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I did not say so, Sir.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் மட்டும் நான் வாக்காளர்களாக இருக்கலாமென்ற முறை இருக்கிற காரணத்தால், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பட்டியலைக் கல்வித்துறை இலாகா, வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கும் இலாகாவுக்கு அனுப்ப இயலாதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதற்குத்தான் அந்தந்தக் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் இருக்கும் தலைவர்கள் இதில் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கோரப்படுகிறது. அந்தக் கல்வி

[7th May 1962]

ஸ்தாபனங்களுடைய தலைவர்கள் இதைப் பார்த்து என்னென்ன பெயர்கள் சேர்க்க வேண்டுமோ அதை ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆபீசரிடம் கொடுத்தால், ஓட்டர்களாக உரிமை உள்ளவர்களை எல்லாம் அவர் சேர்க்கமுடியும்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister be pleased to tell us, Sir, the reasons for omitting the present electoral rolls and preparing new ones for the biennial elections in 1962?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, will the Hon. Minister be pleased to take steps to enfranchise all the elementary school teachers also and include their names in the electoral rolls?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is a question of applying the existing law. There is no proposal before the Government to amend that law.

Construction of pandals

* 53 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to ban the issue of licences for the construction of pandals with combustible materials for use as places of public resort and entertainments in crowded localities in the City and towns; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it the intention of the Government that people who reside near the pandals should take courage in both their hands to construct houses nearby and undergo the risk incumbent on such a thing?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir. There is no such thing.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Government at least consider the desirability of asking people who want to construct pandals not to use combustible materials, and in case they have to use combustible materials to have those combustible materials treated by chemical processes to prevent combustion?

DEPUTY CHAIRMAN : It is only a suggestion and not a question.

[7th May 1962]

Co-operative Societies

* 54 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Government nominate any person to any executive committee or any other committee of the Co-operative Societies;

(b) if so, the class of co-operative societies in respect of which nominations are made; and

(c) the criteria on which such nominations are made?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : (a) Yes, Sir.

(b) (i) State Co-operative Bank.

(ii) District Co-operative Central Banks.

(iii) Primary Co-operative Agricultural Banks which have taken share capital assistance from Government.

(iv) Co-operative Marketing Societies at all levels.

(v) Co-operative Sugar Mills.

(vi) Madras Central Land Mortgage Banks and

(vii) Madras Co-operative Central House Mortgage Bank.

(c) According to the rules framed under the Madras Co-operative Societies Act, 1932, where the State Government have given financial or other assistance to a registered society, they may make nominations to the committee of such society up to one third of the number of members of committee. The officials nominated as Government representatives are usually those connected with the working of the societies concerned. In the case of primary Agricultural Banks and District Co-operative Supply and Marketing Societies, Government are also nominating non-officials who are likely to take an active interest in the working of these societies.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, it is a fact that in certain cases where nominations have been made to these bodies, there are people who owe large sums of money to many of these co-operative societies themselves? In that case, will they be competent to be nominated by the Government for serving on the Executive Committee of these Co-operative Banks?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : Notice, Sir.

Mount Road

* 55 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to widen the Mount Road; and

[7th May 1962]

(b) if so, the length of the road so widened and the points between which it has been widened?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) & (b) Yes. Improvement works in Mount Road have been taken up commencing from Round Tana to T.V.S. premises in the first instance and the carriage way has been widened to 100 feet leaving about 8 to 10 feet for foot path on either side. The length of Mount Road widened is about 5,700 feet from Round Tana to T.V.S. premises.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, what is the amount involved in carrying out this scheme, and who paid the expenditure?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: There are three stages. One is from Round Tana to T.V.S. premises, the second stage is from T.V.S. premises to Gemini, and the third is from Gemini to the City limit.

DR. A. SREENIVASAN: What was the reason for widening the road and what was the provocation for it, I would like to know.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact, Sir, that this introduction of the six-lane traffic has really retarded traffic instead of augmenting it?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: No, Sir.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that motorists are compelled to halt at the sign posts irrespective of the fact whether there is traffic in the side roads or not?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: I do not think so, Sir.

Property tax

* 56 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether any instructions have been issued to the Municipalities in the State to enhance the property tax; and

(b) if so, the extent of such enhancement?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

DEPUTY CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—CALLING ATTENTION TO THE SUFFERING OF THE HANDLOOM WEAVERS AND MASTER WEAVERS DUE TO NON-AVAILABILITY OF YARN AND THE INFLATED PRICES OF THE SAME.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, under 42 of the Council Rules, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to a matter of urgent public importance, namely, the action of the spinning mill owners of the State in changing over to the spinning of 42s and 44s counts to circumvent the price fixation for 40s counts and their making cone and cheese yarn in the place of hanks to circumvent the distribution of the same and the consequent suffering of the handloom weavers and master weavers

7th May 1962] [Sri S. K. Sambandhan]

due to non-availability of yarn and the inflated prices of the same which hit very much of export of handloom fabrics to foreign countries and to other States within India.

The high cost of yarn and also the non-availability of quality yarn hits hard the competitive capacity of the handloom fabrics in foreign countries, which may in due course, if allowed to continue like this, throw thousands of handloom weavers out of employment, besides our losing the foreign markets for the handloom goods, in the export of which only our State leads. I request the Government to do the needful immediately.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, 42s and 44s are odd counts of cotton yarn produced normally in very limited quantities for special purposes. 42s is not released for general consumption but is consumed by the composite mills. 44s count is generally used by the powerlooms on cones. Out of 118 mills of the Southern India Mill Owners' Association, only 11 mills spin 42s and 44s. The quantity spun in these two counts accounts only for 1.4 per cent in the case of 42s and 0.9 per cent in the case of 44s of the total production of the members of the Association. It is understood that the production of 42s increased slightly in recent months and the production of 44s a little more, in both cases at the expense of the output of 40 counts. One reason ascribed for this change-over is the recent increase in the prices of forty-fours (in cones) consumed by the powerlooms. It is true that by this change-over, the spinning mills can circumvent a price regulation which now applies only to the counts up to 40. But this tendency is conditioned by several limiting factors which on the whole will make it not worthwhile for the mills 'to go finer' merely to circumvent price control. By and large, there has been no serious threat to the handloom industry by the change-over of a few mills to 42s and 44s because—

(1) even the increased production of these two counts constitutes only a negligible proportion of the total yarn production of the mills in South India;

(2) the agreement between the mill-owners and the handloom industry reached in the conference recently held at Coimbatore on 30th April 1962 at my instance will ensure adequate supplies of counts 40 and below at regulated prices and of higher counts, 60 and above, at the prevailing ex-mill rates

III.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That this House nominates the following five members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1962-63:

[Sri R. Venkataraman] [7th May 1962]

Sri M. Seshachariar.
Sri P. Sivasankara Mehta.
Sri T. Dorairaj.
Sri M. Subbiah Chettiar.
Sri L. S. Karayalar."

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

"That this House nominates the following five members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1962-63:

Sri M. Seshachariar.
Sri P. Sivasankara Mehta.
Sri T. Dorairaj.
Sri M. Subbiah Chettiar.
Sri L. S. Karayalar."

The motion was put and carried.

(2) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON
ESTIMATES OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

"That this House nominates the following five members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1962-63:

Vidwan T. Muthukannappan.
Sri A. Subramanyan.
Sri K. Anbazhagan.
Dr. A. Chidambaranathan.
Sri A. Chidambara Mudaliar."

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

"That this House nominates the following five members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1962-63:

Vidwan T. Muthukannappan.
Sri A. Subramanyam.
Sri K. Anbazhagan.
Dr. A. Chidambaranathan.
Sri A. Chidambara Mudaliar."

3-20 p.m. The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS IRUVARAM INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO 2 OF 1962).

(2) THE MADRAS MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 3 OF 1962).

7th May 1962]

(3) THE MADRAS LEASEHOLDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 4 OF 1962).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, with your permission, I will move all the three motions together inasmuch as all the three bills are going to be considered by the Joint Select Committees, the Members of which are the same. I beg to move:

(1) 'That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 Members (14 Members of the Assembly and seven Members of the Council) and the mover of the Bill, to consider the Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee;

(2) 'That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 Members (14 Members of the Assembly and seven Members of the Council) and the mover of the Bill to consider the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee;

(3) 'That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 Members (14 Members of the Assembly and seven Members of the Council) and the mover of the Bill to consider the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee;

The Members on the Joint Select Committee for these three Bills are:

Sri K. Balasubramanya Ayyar.
Sri K. Anbazhagan.
Sri S. Jayarama Reddiar.
Sri J. Ponnuswamy Villavarayar.
Sri T. V. Devaraja Mudaliar.
Dr. P. V. Rajamannar.
Sri K. Rajaram Naidu.'

Mr. Deputy Chairman, Sir, hon. Members of this House are aware that the land tenures in this State have had a chequered history spread over several centuries. After the advent of the British, it was found that the British Government wanted to retain the existing tenures as they were and merely see to it that the revenues were collected properly. In certain areas under the permanent settlement, the zamindars were either recognized or created. In

[Sri R. Venkataraman] [7th May 1962]

certain areas, the existing inams were recognized. Then inam grants were made to individuals for rendering service either to a religious or charitable institution. So that, at the time we got our independence, we had several types of tenures prevalent in this country and in this State. When the country became independent, the Government thought that steps should be effectively taken to bring about a uniform land tenure by which there will be one owner of land holding a ryotwari patta having direct common relationship with the Government and that all types of intermediaries should be abolished.

Members who are not familiar with the system of land tenure in this State may, perhaps, excuse me for going into the history of it, if only to explain briefly what the systems were. When the grant under the permanent settlement was made, it was found that the occupier of the land was really the owner and that the grant was made only of the right to collection of rent and of contributing the peshkush to the Government. But some of the zamindars began to assert rights and title to the property itself and began to deal with them as if they were the owners of the land and that the cultivators in the soil had no right. The Madras Estates Land Act was, therefore, passed giving a right of occupancy to those who were in possession of the lands described as ryoti land and it was also declared that a ryoti land, if it was transferred to somebody else, still continued to retain the ryoti character giving the right of occupation with the heritable and transferable right to the person in occupancy as such, what we called the kudivaramdar, the occupancy tenant. The Estates Land Act also included in the definition of the estate these inam villages in which the grant of the melvaram, namely, the right merely to collect the rent has been granted to the inamdar. It was found that there were a number of other inams where the grant was both the melvaram as well as Kudivaram. As a result of the decision of the Privy Council which said there was no resumption in those cases and that inamdars had only the right to melvaram—the decision was in 1919—legislation became necessary. Until then it was presumed that the inamdar had naturally a right to collect melvaram. But the Privy Council decision said that there was no such presumption. After that decision was given, a number of inamdars began to take advantage of that decision and to resume possession of the lands in the hands of the cultivators. Since the tenant could not prove that he had a kudivaram right in those lands, a large amount of displacements began to take place. Agitation then started among the inam tenants that they were being deprived of their occupancy right, the kudivaram rights and that, therefore, Government should pass some enactment protecting their interests. The 1936 amendment was then passed under which inam grants of whole villages were treated as estates, that is, giving the right of kudivaram to those who were in occupation on the 30th April preceding the year in which the Bill was passed. These are inamdars who had both the rights and others who had

2-30
p.m.

7th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

only the melvaram rights and there were also inams of different kinds. When the Estates Abolition Act was discussed, there was a heated controversy whether the inams which were declared to be estates by virtue of the amendment of the Estates Land Act in 1936 should or should not be included in the category of estates and whether the law should be made applicable to them also. Government decided to exclude these inams from the purview of the Estates Act largely because thought that the compensation payable to the 1936 inams should be framed on a different footing from that of the compensation which is to be paid to the zamindars under the Estates Abolition Act. Since then, there has been a considerable volume of opinion that these inams also should be abolished, and they should be given only ryotwari patta. In pursuance of the policy of the Government to have only one system of land tenure, namely, ryotwari tenure, in the State, the Government have now come forward to abolish all the intermediaries in the 1936 inams, minor inams, and leasehold villages which number about ten or twelve in the State, and the Bill is, therefore, before the House. The pattern of the Bill also follows that of the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, in every respect, except in the matter of compensation. Under this Bill, a person who has got the kudivaram right will get a ryotwari patta as a ryotwari pattadar. A person who has got melvaram right will get compensation according to the schedule, which I am going to describe hereafter. There will be no other class than a ryotwari pattadar who will have direct relations with the Government. That is the main object of the three Bills before the House.

Since the main difference rests on the question of compensation, I shall briefly explain the compensation payable under each one of these three Bills. In respect of the iruvaram inam estates, what we formerly called the 1936 inams, compensation will be calculated with reference to a sum called the basic annual sum, which will be determined as follows. I will have to ask hon. Members to do some arithmetic here, because there will be a lot of additions and subtractions.

From the gross annual ryotwari demand in respect of the lands in the iruvaram inam estate for which any person other than the landholder is entitled to ryotwari patta, 3-1/3 per cent thereof will be deducted towards the cost of maintenance of irrigation works, if any. To the balance, the average net annual miscellaneous revenue derived from fisheries, quarries, etc., if any, in the estate, will be added. From the total, the jodi, quit-rent, kattubadi, etc., payable by the landholder to the Government or to the landholder of another estate, and the whole of the assessment levied under the Madras Inams (Assessment) Act, 1956, on the private lands and the ryoti lands held by the landholder, will be deducted. The balance will be the basic annual sum.

[Sri R. Venkataraman] [7th May 1962]

In respect of estates other than those held by the religious, charitable, or educational institutions, compensation will be a multiple of the basic annual sum, as specified below :—

(i) where the basic annual sum does not exceed Rs. 1,000 thirty times such sum;

(ii) where the basic annual sum exceeds Rs. 1,000 but does not exceed Rs. 3,000, twenty-five times such sum or Rs. 30,000, whichever is greater;

(iii) where the basic annual sum exceeds Rs. 3,000 but does not exceed Rs. 20,000, twenty times such sum or Rs. 75,000, whichever is greater;

(iv) where the basic annual sum exceeds Rs. 20,000 but does not exceed Rs. 50,000, 17½ times such sum or Rs. 4,00,000, whichever is greater;

(v) where the basic annual sum exceeds Rs. 50,000 but does not exceed Rs. 1,00,000, 15 times such sum or Rs. 8,75,000, whichever is greater; and

(vi) where the basic annual sum exceeds Rs. 1,00,000, 12½ times such sum or Rs. 15,00,000, whichever is greater.

In the case of estates held by religious, educational or charitable institutions, the Government will pay to the institution, every year, the basic annual sum as tasdic allowance.

If there is any difference between the average net annual income derived by the institution from all sources in the iruvaram inam estate, as calculated in the prescribed manner, during five complete fasli years immediately preceding the fasli year 1357, and the income, as calculated in the prescribed manner, which the institution may be expected to receive from the lands in respect of which it is entitled to ryotwari patta, then the deficiency will be made good to the institution by the Government.

It may be mentioned that the determination of the basic annual sum is the same as for melvaram inam estates under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, except in one respect only. Since that Act was passed, the Madras Inams (Assessment) Act, 1956, came into force and under this Act all inam lands, except those covered by melvaram inams granted on service tenure, have become liable to pay the appropriate full ryotwari assessment. The private lands and the ryoti lands held by the landholders of iruvaram inam estates are now, therefore, liable to pay full ryotwari assessment. As this is a statutory liability, it was considered that it should also be an item of deduction in the calculation of the basic annual sum along with jodi, quit-rent, kattubadi, etc.

I shall now deal with minor inams granted to individuals without any condition to rendering service to any institution. As the Inams Assessment Act has made all inam lands, except those

7th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

covered by melvaram inams granted on service tenure, liable to pay the appropriate full ryotwari assessment, all minor inams, other than those falling under the excepted category, have lost already the inam privilege of a favourable or complete exemption from assessment. I may explain this. In the past, an inamdar who had a melvaram right could collect Rs. 10 by way of rent. But in 1956, we passed a law saying that the melvaramdar can take only the ryotwari assessment on that land. Since the ryotwari assessment is deductible expenditure, being one which is payable to the Government, there is no difference between what he was getting before and the ryotwari assessment. Therefore, there will be no compensation, except in respect of other items like fisheries, quarries, etc., in the inam at 20 times the average net annual miscellaneous revenue.

Then, I come to minor inams granted to religious, educational or charitable institutions or to individuals on condition of rendering service to any such institution. In cases where the inam consists of melvaram alone, the Government will give the institution an annual tasdic allowance equal to the fair rent in respect of the lands covered by the inam minus the quit-rent, jodi, kattubadi, cess and additional surcharge payable in respect of the inam. If the inam grant covers the kudivaram also, of course, ryotwari patta will be given to the institution for the lands, but as the melvaram right has already been extinguished under the Inams Assessment Act there is no question of compensating that right. If the institution had been deriving miscellaneous revenue from fisheries, quarries, etc., in the inam, it will be given an annual tasdic allowance equal to the average net annual miscellaneous revenue.

Then, there are the service inams granted to individuals. In the case of minor inams granted to an individual on condition of rendering service to any institution, the service-holder will be bound to continue to render service to the institution even after the abolition of the inam. For so long as he renders the service, the institution will pay to the service-holder the tasdic allowance received by it from the Government. If the service-holder fails to render the service, the prescribed officer will, after enquiry, declare that the tasdic allowance will be the absolute property of the institution. If the service-holder had also been given ryotwari patta for the lands, if any, comprised in the inam, the prescribed officer will also declare that the service-holder's right of occupancy in the lands will cease and determine and that the lands will be the absolute property of the institution. This is the specific provision for those who fail to render such service.

Then we have a few villages in this State in which leases have been granted by the Government. The lessee has no right either to increase or decrease the rent. All that he has got to do is to collect the rent and pay that to the Government and take the difference which has been prescribed by the Government. The

3-40
p.m.

40
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [7th May 1962]

leasehold villages are held on leases granted by the Government. Two of the villages have been granted on 99 years' lease, expiring in 1991 and 1999 and the other villages have been leased in perpetuity. The lessees in all these cases are private persons and not religious, educational or charitable institutions. The lessees cannot interfere with the communal lands and other porambokes. They are generally under obligation to keep tanks and other irrigation sources serving the village, in good repair, at their expense. They cannot enhance the rent on the land without the consent of the cultivating tenants but they are free to arrange for the cultivation of waste lands and to derive miscellaneous revenue from other sources in the villages. Generally, the ryots have permanent occupancy rights in their lands.

The compensation will be calculated with reference to a sum called the basic annual sum, which will be determined as follows :

From the gross annual rent demand in respect of the lands in the leasehold occupied by any person other than the lessee, 3-1/3 per cent thereof will be deducted towards the cost of maintenance of irrigation works. To the balance the average net annual miscellaneous revenue derived from fisheries, quarries, etc., if any, in the leasehold will be added. From the total, the whole of the amount payable per annum by the lessee to the Government will be deducted. The balance will be the basic annual sum. Compensation will be ten times the basic annual sum in the case of leases granted in perpetuity and five times the basic annual sum in other cases. I may mention here that the Bill introduced last year contained provisions for compensation on slab rates. But, in view of the recent Supreme Court judgment on the Kerala Agrarian Relations Act, the slab rates have been dropped and the present provisions substituted.

Sir, as the Bills are now going before the Joint Select Committee, I do not think it is necessary for me to go into greater detail in respect of the clauses of these Bills. The Bills will be subjected to very great and careful scrutiny by the Joint Select Committee which consists of eminent men.

I, therefore, commend the motions for the acceptance of the House.

DEPUTY CHAIRMAN : The motions are before the House for discussion.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I do not know how I should address the Chair whether as Chairman or Deputy Chairman. (The Hon. Sri R. Venkataraman :—Deputy Chairman.) Mr. Deputy Chairman, Sir, of course, I must say, as almost all the hon. Members of this House are aware, that I hold a conservative view in all these matters. Whether it is

7th May 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

wrong or right, it is for the House to decide and it is for the public to decide. The zamindars were mostly rentiers and they were given permanent settlement on account of the fact that the British Government did not want to take the full responsibility for the collection of rents. They wanted to lease out the power of collection of rent to various persons and they were called zamindars. But so far as inams were concerned, these inams were granted for services rendered or for services to be continued to be rendered, and also as a recognition of the great talents and learning which they possessed and which they thought at that time to be useful to the general public. So it is that the British Government when it came to power surveyed the whole question. They appointed an Inam Commission in 1859 which went into the whole question and finally decided that they should confirm and recognize the inams. They carried always a favourable rent. Sometimes they were assignments of the land revenue. At that time the British Government felt that as they were given in consideration of past services or services to be rendered, these inams should be recognized. Therefore, they issued inam title deeds. It was in the year 1859. There were two kinds of inams, the enfranchised and the unenfranchised. In the case of the unenfranchised inams, the Government surrendered the power of resumption and imposed only a quit rent. I do not know whether this legislation deals with that distinction, the enfranchised and unenfranchised inams.

Under the 1936 legislation, some of these inam grantees had a right of kudivaram and also the melvaram and they were specially exempted from the 1948 legislation. One reason for exempting them was that a larger amount of compensation had to be paid for them based on different principles. Therefore it is that they were exempted. I should rather think that the Government felt at that time, especially when both the varams were given to the inamdars for consideration of services rendered or to be rendered, that they should not try to convert these inams also into ryotwari. It was a general proposition. Therefore, at that time a special provision was made to leave all these 1936 inams out of the purview of the 1948 legislation. Now the Government of Madras think that on account of their policy of abolishing all intermediaries between the Government and the tenants, these also should be abolished. This is a policy, which I should say is not commendable to me because by this we will only be converting the Government into a superior landlord or landholder. This is what some political thinkers call Statism, the whole of the control being entirely in the hands of the Government and the destinies of the peasant proprietors kept entirely in the hands of the Government.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : It is not Statism; it is major domain.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Whatever opinion the hon. Member may have, he is entitled to state it in his turn. But if he had read any book on political science, he would see

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [7th May 1962]

stated therein that this is called Statism. He might or might not agree with what is stated in those books. The hon. Member himself is a very good writer. But I leave the matter here for the House to decide.

I am only stating the principle and I am repeating it that it is Statism wherever the State begins to take full control of the whole thing. That is what the Government's policy amounts to. But, on the other hand, I would commend for the consideration of the House and the Joint Select Committee that it would be better to have proprietors of lands and to deal with them in the best way possible so that they might encourage cultivation and production also. Of course, the proprietors should be helped to enable them to carry on production intensively instead of the Government saying that the State should be responsible for the supply of fertilizers, pumpsets and for ever so many things and the State should have control over whatever the landlords were doing before. As it is, the State must be doing everything now. It is a task which, I think, cannot be satisfactorily done by the State. That is the viewpoint I want to put forth before the House. On the floor of this House discussions took place about the unsatisfactory way in which the distribution of fertilizers was done and how pumpsets were distributed. The hon. Member Sri Anbazhagan referred to pumpsets and how repairs were not carried out in proper time. Therefore, if the State takes entire control of the whole thing, makes itself responsible for helping the ryots in all possible ways from the supply of fertilizers, pumpsets and so on, naturally you will find that it is not able to discharge its responsibilities satisfactorily—as satisfactorily as it ought to. It also gives large power, much larger power to the State than is absolutely necessary under democracy. Therefore it is I say that on these two grounds the abolition of these inams is not a good agricultural policy. Experience has shown us on very many occasions that if you entrust a work to other people, they might do it satisfactorily at times, but very often they do it wrongly or unsatisfactorily. The State works only through its officers and there may be difficulties in the officer doing the work satisfactorily. Everywhere there is abuse of power and unsatisfactory way of doing things. On that ground you cannot say you will abolish all these inams. Therefore, I feel that this policy of abolishing all intermediaries by these three Bills of land reforms, and having only the State and the landholder, is not a satisfactory policy, especially for the agricultural economy of our country. Anyhow, we are in modern times, and things are fast changing. Changing views are being expressed. Let us wait and see whether all these policies will be satisfactory and will be productive of agricultural economy in the State.

The question of compensation is a very difficult matter. Let us be careful. We will consider it when the appropriate time comes. We have got the Supreme Court judgment on the Kerala Agrarian

[7th May 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Relations Bill. The Joint Select Committee will have to look into the judgment to see how the decision of the Supreme Court bears upon these three Bills. The Joint Select Committee will have to do this. I do not want to embark upon this at this stage. Only on general principles I wanted to speak at this time.

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையின்மூலமாக கொண்டுவந்துள்ள இந்த இனம்தாரி ஒழிப்பு மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கவேண்டியே நிற்கின்றேன்.

ஒருசிலர் நினைப்பது போன்று இனம்தாரர்கள் ஒரு காலத்தில் பயனுள்ள பணியாற்றிவந்தார்கள் என்பதற்காக இந்தச் சிறப்புக் கொடுத்த காலத்தில் பெற்றிருந்தாலும்கூட, அவர்களுடைய பெருமையையும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளையும் நினைந்து அவர்கள் நன்றி செலுத்த விரும்பினாலும்கூட, இன்றைக்கு அவர்கள் நிலச்சுவான்தார்களாக இருப்பதன் காரணமாக மற்றவர்கள் அதில் பணி ஆற்ற வேண்டிய நிலைமையில், அதில் உழைப்பவர்கள் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக, அவர்களிடத்தில் உதவி பெறவேண்டியவர்களாக, அவர்களிடம் வரி செலுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கும் அந்தநிலையில் இது சமுதாயத்துக்கு ஏற்றதல்ல என்ற காரணத்தால்தான் இந்த மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்படுவது பயனுள்ள முறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்ற கருத்தால் இதை நான் வரவேற்கின்றேன். இதற்கு முன்பு ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் இந்த சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அது இங்கே விவாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், என்னைப் போன்றவர்கள் மக்கள் தரும் வரிப்பணத்தை எடுத்து குறிப்பாக ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுப்பது பற்றி, மாறுபட்ட கருத்தை தெரிவித்திருக்கின்றோம். ஏனென்றால் ஜமீன்தார்களாக இருந்தவர்கள் பல ஆண்டுகளாக ஏழை எளியவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து, வாட்டி வதைத்து தங்களுடைய சொந்த வாழ்வை வளப்படுத்திக்கொண்டவர்கள் ஆயிற்றே என்பதால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கின்றீர்களே ஏன்? என்று நாம் கேட்ட போது, “ஆமாம்; அதற்கு என்ன செய்வது? சட்டம் அப்படி இருக்கிறது. நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுக்காமல் நாம் எந்த நிலத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள சட்டத்தில் இடமில்லை. எனவே அப்படிச் செய்ய வழி இல்லை. வசதி இல்லை” என்று சொன்னார்கள்.

மறுபடியும் இப்போது பல ஆண்டுகள் கழித்து இனம்தார ஒழிப்பு என்ற இச்சட்டத்திலும் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு இசைந்து தெரிவித்தும் இருக்கின்றீர்கள். அந்த காலத்தில் மன்னர்கள் ஆண்ட மக்களாட்சியில்லாத அக்காலத்து அரசியல் ஏதாவது முக்கியமான பணியாற்றி இருக்கலாம். அல்லது ஏதாவது ஒரு தொழில் அந்தக் காலத்திற்கும், அன்று பரவி இருந்த கருத்துக்கும் ஏற்ற ஏதாவது ஒரு தொழில் புரிந்திருக்கலாம். அல்லது புலவராக இருந்தோ, பாணராக இருந்தோ,

[Sri K. Anbazhagan] [7th May 1962]

அரண்மனையில் வைத்தியராக இருந்தோ பணியாற்றி அதற்கு வெகுமதியாக இந்த இனம் நிலங்களைப் பெற்றிருக்கலாம். அந்தக் காலத்தில் எந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக இவை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தக் கடமையை இன்று ஆற்றி வருகின்றார்களா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அன்று ஆற்றிய பணிக்கு அவ்வளவு நிலங்களை அரசு வாரி வழங்கி இருந்தாலும் இன்று அதே பணிக்கு அரசாங்கம் இனம் நிலமாகக் கொடுப்பதாக இருந்தால் எவ்வளவு நிலம் கொடுக்கும் என்று ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையாகக் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லும் தொகை எவ்வளவு அதிகம் என்பது நன்கு புலப்படும். அமைச்சர் அவர்கள், இனம்தார்களுக்கு எப்படி எப்படி நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தபோது இது இனம்தார் ஒழிப்பு அல்லது இனம் ஒழிப்பு என்ற பெயரால் மக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து ஒரு பெரும் தொகையை அவர்களுக்கு கொடுத்து இன்னும் ஒரு புதிய வகுப்பினரை உண்டாக்க நினைக்கின்றதா அரசாங்கம் என்றுதான் எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நஷ்ட ஈடு என்ற பெயரால் அவர்கள் இன்றையதினம் இந்த இக்கட்டான நிலைமையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுகின்றார்கள் என்று கருதுகின்றேன். நொண்டி மாட்டை வண்டியில் கட்டிக் கொண்டு, போகவேண்டிய நிலைமையில் இருந்தவர்கள் திடீரென்று அந்த வண்டியிலிருந்து இறங்கி சைகிளில் போவதுபோல் ஒரு நிலைமைக்கு இன்று இந்த இனம்தார்கள் வசதி செய்யப்படுகின்றனர் என்றே நான் கருதுகின்றேன். இதுமாதிரி நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பது உண்மையிலேயே இனம்தார்களுக்கு பேருதவி செய்வதாகத்தான் அமையும் தவிர, இது உண்மையான இனம் ஒழிப்பு அகாது என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கு பேசிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இதைக் கண்டிக்கும் முறையில் எடுத்துக்காட்டியது போல, காலம் மாறும் காரணத்தால் கருத்து மாறத்தான் செய்யும். கருத்து மாற்றம் நிகழும்போது கட்சிகளையும் தாண்டி பொது வழியில் கருத்து மாறத்தான் செய்யும். அப்போது உழைப்பவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்ற தத்துவம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். அல்லது நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்திற்குச் சென்று உழைத்தாக வேண்டும். இதில் எது சாத்தியம் என்று பார்த்தால் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்துக்குப் போவது என்பதைவிட உழைப்பவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்ற நடைமுறை தான் கடைசியில் வெற்றிபெறும். எனவே எது உண்மையாக நீடித்த பயன் தருமோ அதற்குத் தக்கபடி நடந்து கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்றது. எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் வருத்தப்படுவது போன்று இந்த சட்டம் பற்றி அதிகமாக வருத்தப்பட நியாயம் இல்லை. காரணம் இதனை எல்லாம் எவ்வளவு காலம் தாழ்த்திக்

7th May 1962] [K. Anbazhagan]

கொண்டு வரவேண்டுமோ அவ்வளவு காலம் தாழ்த்திக்கொண்டு வந்து அதன்மூலம் அந்த இனம்தார்களுக்கு எவ்வளவு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்து கொடுத்திருக்கின்றார்கள் இந்த அரசாங்கத்தில் சென்ற ஐந்தாண்டு காலத்திலேயே இந்த மசோதா கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை இவ்வளவு காலம் தாழ்த்திக் கொண்டுவருகின்றார்கள். காலத்துக்கு ஏற்ற கடமையைப் பின்பற்றிச் செய்தபோதிலும், இது வாஷெற்கத் தக்கதுதான். இதன்மூலம் நில உடமை முறையில் உண்மையான மாற்றம் ஏற்பட்டு இந்த நாட்டிலுள்ள உழைப்பவர்கள் ஓரளவுக்காவது பயன் காண முடியும் என்ற நிலை உருவாகும் என நம்புகிறேன். மேலும் இந்தச் சட்டத்தின் விவரங்களை ஆய்வுக் குழு ஆராய இருக்கும் காரணத்தால் இதுபற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடாமல், நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் முறைகள் வகுக்கப்படும்போது அவை சீராகக் கணக்கிடப்பட்டு இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாக்கப்பட வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகளைத்தான் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

இன்றைக்கு இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ளபடி இனம்தாரியை ஒழித்து வாரம் தாருக்கு ரயத்வாரி பட்டா அளிப்பதால் எத்த விதத்திலும் அரசாங்கம் அதனால் லாபம் அடையவோ அல்லது தனது அதிகாரத்தை இன்னும் பலப்படுத்திக்கொள்ளவோ விரும்பவில்லை. இதனால் எந்தவிதமான சர்க்கார் அதிகாரமும் பலம் அடையவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

குடி வாரம் உரிமை இருக்கின்றவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படும். இனம்தார் மேல்வாரம், குடிவாரம் இரண்டும் வைத்து இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்குக்கூட குடி வாரம் உரிமை இருக்கும் காரணத்தால், அவர்களுக்கும் பட்டா கொடுக்கப்படும். மேல் வாரம் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து, இந்தக் குடிவாரம் இருக்கின்றவர்களுக்கு பட்டா உரிமை வழங்கப்படும். பட்டா உரிமை வழங்கப்பட்ட உடன், சாதாரணமாக சட்டத்தின் அடிப்படையில், அது அவர்களுடைய Full and absolute property என்றுதான் அர்த்தம். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்களிடம் சர்க்காருக்கு சட்ட பூர்வமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலத்தீர்வை வாங்குகின்றதைத் தவிர வேறு அதிகாரம் கிடையாது. எனவே ரயத்வாரி முறையில் Statism வளர்ந்துவிடும் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது அவ்வளவு பொறுத்தமாக இல்லை. அடுத்தபடியாக, நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது சம்மந்தம் பரி பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் சொல்லும்போது Agrarian Relations (Kerala) Act ன் பேரில் Supreme Court-ன் தீர்ப்பை யொட்டி இந்தப் பிரிசிலைன் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் இன்றைக்கு அதைப்

[Deputy Chairman] [7th May 1962]

That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 Members (14 Members of the Assembly and seven Members of the Council) and the mover of the Bill, to consider the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee—

Sri K. Balasubramanya Ayyar.
Sri K. Anbazhagan.
Sri S. Jayarama Reddiar.
Sri J. Ponnuswamy Villavarayar.
Sri T. V. Devaraja Mudaliar.
Dr. P. V. Rajamannar.
Sri K. Rajaram Naidu.

The motions were put and carried.

(4) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT
BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 5 OF 1962).

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir I move—

‘That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill*, 1962 (L.A. Bill No. 5, of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

Sir, section 30 of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960), provides for exemption of the following categories of buildings—

(i) buildings, the construction of which has been completed and notified to the local authorities concerned after the date of the commencement of the Act, viz., 30th September 1960;

(ii) residential buildings, the rental value of which, as entered in the property-tax assessment book of the municipal council, district board, etc., exceeds two hundred and fifty rupees per mensem; and

(iii) non-residential buildings, the rental value of which, as entered in the property-tax assessment book of the municipal council, district board, etc., exceeds four hundred rupees per mensem.

This new section was introduced with a view to pave the way for gradual decontrol of the restrictions imposed on the letting of residential and non-residential buildings under the new Act. In actual working of the provisions, it was found that tenants occupying portions of houses or flats have suffered on account of the provisions in clauses (ii) and (iii) of the said section. It was brought to the notice of the Government that the landlords had been demanding exorbitant rents from the tenants and had been

[7th May 1962] [Srimathi Jothi Vencatachelum]

threatening them with eviction, in case such demands had not been conceded. Several ejectment suits had also been filed taking advantage of clauses (ii) and (iii) of section 30 in order to get higher and exorbitant rents from the tenants. The Government examined the whole position and came to the conclusion that the hardship caused to the tenants should be removed. The Government, however, felt that as an inducement to the prospective builders of new houses, it was necessary to retain the exemption in respect of new buildings, the construction of which had been completed and notified to the local authority concerned after the commencement of the Madras Act 18 of 1960, viz., 30th September 1960, there was, however, no need for the exemptions provided in clauses (ii) and (iii) of section 30. Accordingly, it was decided to recast section 30 suitably and the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1961, (L.A. Bill 51 of 1961) was moved in the last session of the Assembly. As recommended by the Assembly, the Bill was referred to a select committee of the Legislative Assembly for consideration. The select committee decided that the exemptions in clauses (ii) and (iii) of section 30 of the new Act should be on the basis of the rent paid by the tenant and that the Act should not be extended to the tenants paying a monthly rent exceeding Rs. 250 in the case of a residential building or part thereof and Rs. 400 in the case of a non-residential building or part thereof. As the original Bill, as amended by the select committee, could not be passed in the last sitting of the Assembly before the general elections, the select committee suggested that an Ordinance might be promulgated to give effect to its decision. It was not, however, possible to promulgate an Ordinance.

The Government have again re-examined the entire position, and they consider that, to set matters right and to remove the hardships caused to the tenants, the exemptions provided in clauses (ii) and (iii) of section 30 should be restricted to individual flat or separate portion of a house occupied by a single tenant. At the same time, the Government also consider that as an inducement to prospective builders of new houses, it is necessary to retain the exemption in respect of new buildings, the construction of which has been completed and notified to the local authority concerned after the commencement of Madras Act 18 of 1960. With the above objects in view, section 30 of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960, has been suitably recast.

Sir, this is a simple Bill. It was already referred to a joint select committee, in which hon. Members of this House also had an opportunity to express their views. I hope that the Bill will have the unanimous approval of this House.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 5 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

[7th May 1962]

4-10
P.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Deputy Chair- referred to a Joint Select Committee. Afterwards, there was referred to a Joint Select Committee. Afterwards, there was another Bill, whereby it was sought to remove the whole of this section 30. That was referred to a Select Committee of the Assembly alone. There, they finally came to the conclusion that the whole exemption need not be taken away because the section referred to residential buildings also. They said that the exemption given to tenants who were actually paying Rs. 250 and above need not be abolished. Some of us had no advantage of discussing that Bill. But I have no objection to the present provision. I only want the hon. Members to consider this in the light of the previous section 30. It was stated that if the records of the municipality or the Corporation showed that the rental value was fixed at Rs. 250 or above, the Act would not apply to that building. Now it has been changed. It is stated that any tenant who pays a rent of Rs. 250 will not come within the purview of the Act. I do not know why this change is made. Probably the records of the Corporation or the municipality may not fully give information about the actual rents that are paid by the tenants. I do not know whether this provision alone will prevent abuse. Anyhow, wherever records fixing the rental value are available, that would be a better basis for granting exemption. There is no point in discussing it further.

SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Deputy Chairman, Sir, having been on the Committee at that time, I know what happened then. The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar also knows very well what happened at that time. The point that was sought to be made out was this. There might be a number of tenants in a house. The Godown Street was particularly mentioned then as an instance. The entire house might fetch a rent of Rs. 1,000 or more. But the point was whether each one of the tenants paid more than Rs. 250 or less than Rs. 250. If he paid more than Rs. 250, he should be exempt from the Act. That was what was intended. But suddenly a point arose that it related only to the tenant and not to the landlord. It was contended that it related to both. Therefore, a number of suits have been filed. In the circumstances, it is absolutely necessary that this Bill should be passed. Unfortunately, a slight change in the wording of the Act made a lot of mistake. It is essential now to pass this Bill.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, nobody can have objection to sympathetic treatment being meted out by the Government to the tenants. Whether it be in the case of lands or whether it be in the case of buildings, Government seem to be prone to think that tenants always behave properly and landlords misbehave. Somehow or other, it has become the policy of the Government of late to interfere with the individual rights and create sections in society when we really want harmony. Such pieces of legislation as this—this is only an amendment and I do not stand in the way—tend to create disharmony as between the landlords

7th May 1962] [SRI G. KRISHNAMOORTHY]

and tenants, whether it be building or land. Government do not always go back and see how things were being done some one or two decades ago. This was an emergency legislation brought in by us for the sake of rationing houses as we had rationing of rice. Did we not take courage into our hands and see that rationing of rice was abolished? Are we anyway suffering for the abolition of rice rationing? Cannot the Government have trust both in the landlord and in the tenant and cannot they trust in the virtues of these people in this land where we boast of unity and every kind of good quality? Why should the Government always think that the man who has some property will always commit mischief or will be trying to create trouble to the other man who has not got a piece of land. The rent-payer may be having thousands of rupees in cash and he may not own a house. A poor man may own a house. Where does the poor owner of that small house come in the eyes of the Government? So, where is the real solution to the problem? It is a question of demand and supply. The City has been attracting large crowds whether due to various entertainments, or perhaps hospital facilities, or educational institutions. How are the Government going to solve this problem? Now we pass a legislation; some tenants create some trouble. Then there are some cases and we say, 'Let us seek a remedy.' But all this is piecemeal remedy. Where is the real remedy for this? There must be more construction of houses and even now we see large storeyed flats being constructed by the Government through their Housing Board at a cost of Rs. 50 lakhs or Rs. 55 lakhs in small areas. Will they be able to render relief to the poor people who want houses? If really the Housing Board want to give relief and bring about the repeal of this Act, should they not construct houses in large areas and create Greater Madras? That should be the real remedy. The real solution would be the construction of more houses so that there may be more supply and even if the landlord demands a higher rent, the house may remain unoccupied. Because he demands an exorbitant rent, it should be solved only by the law of supply and demand. Bad landlords have to suffer by demanding an exorbitant rent and there may be no occupants. If there are more houses, that can be done. The Government find themselves in a difficult position because they find a real inlet of people into the City.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: May I ask whether the salaries and allowances of teachers may be settled by demand and supply?

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Certainly, Sir, that is what we say. We say that we have been doing work and we demand. We are supplying to the intellect of the pupils and we are demanding our rights. That is what I say. Government find themselves in a difficult position.

DEPUTY CHAIRMAN: The hon. Member is not speaking on the merits of the Amendment Bill.

[7th May 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I suggest that the question of fundamental relief by repeal of this Act instead of bringing in piecemeal amendments now and then should be considered by the Government and a long-range programme must be evolved besides the programme that they have already in hand.

A-20 P.M. * SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Deputy Chairman, I heartily welcome this measure for more reasons than one. It has not come too soon. Even at the time when we considered the Rent Control Bill, some wanted that an upper limit should be fixed and others said that there should be no upper limit and as a compromise, we decided that buildings fetching a rent of Rs. 250 and above should be exempted and non-residential buildings fetching a rent of Rs. 400 and above should be exempted. We thought that this would work smoothly and that the landlords should be considerate. It has been found in the last six or seven months that there are still a good number of unscrupulous landlords. They have taken advantage of the loopholes in the Act and they have raised the rents exorbitantly. I should like to point out that this measure is not enough and that something more must be done. Sind refugees were the first to introduce the pugree system. It was unknown in the Madras State. The system is this. An advance of Rs. 1,000 or Rs. 2,000 is received and it is once and for all written off. It cannot be claimed back. Now what is being done is this. Some of these unscrupulous landlords take three, five or six months' rent in advance. I use the word 'unscrupulous' deliberately. I can give facts and figures. After four or five months they create a situation in which the tenant finds it difficult to continue. He is asked to quit. He has been paying regularly the rent. The advance is not repaid. If he wants to go to a Court of Law, there is no receipt. Of course, human beings trust one another. I do admit it. But, unfortunately, the infection has spread that somehow or other the tenants must be fleeced. Of course, my hon. Friend suggested that more buildings should be constructed. It cannot be done in a day. It will take years. It does not necessarily mean that till then the landlords should extort money as much as possible from the tenants. Why has the situation arisen? Certainly, the tenants would not have approached the Government to have such a Bill, but the landlords are unscrupulous. I am again and again using that expression because they do not carry out even ordinary repairs, though there is provision in the Act for this purpose. I am living in a house for the past three years. The house owner has not cared out any repair. I have been doing it myself. A number of my friends asked me, 'Why don't you raise it on the floor of the House?' I can raise it on the floor of the House, but if bad people are there, nothing can be done. I welcome this measure. There must be stricter measures also. The best thing will be for the tenants to pay the rent in the treasury and for the landlord to take the money from the treasury. The landlord gives a receipt for Rs. 30 but actually collects Rs. 50. All this will then end. Such people may form only 10 per cent, but even this 10 per cent

[7th May 1962] [Sri T. P. Srinivasavaradam]

spoil other people. Then, if the landlord happens to live in the house, woe unto the tenants. They do not get tap water. They do not get any amenities. Lights are put off at 9 or 10 o'clock in the night. They collect lighting charges. For every light they collect Rs. 2 and in some cases Rs. 3. They don't allow you to have a sub-meter. So, this Bill is absolutely essential. Otherwise, I am quite sure that 99 per cent of the N.G.Os. would be put to immense suffering. I know most of these landlords borrow money, build houses and then let them out at a higher rent. Last time I suggested one thing. The Hon. the Leader of the House was hearing me. In England no one is allowed to construct more than two houses. If he has money, he is asked to give it as loan to the Corporation. The Corporation constructs the building and lets it out at a fair rent. As a matter of fact, here a ground fetches Rs. 10,000. From Rs. 7,000 it has risen to Rs. 10,000. What was Rs. 2,000 some four years ago has now risen to Rs. 10,000. There must be a restriction on this also. There should be a limit to possession of private property. (Interruption). Though I happen to be in the Opposition, it does not necessarily mean that I should always oppose even good measures. This measure will benefit a large number of people. Take a census of how many people have got houses in the City of Madras, and how many of the houses are occupied by tenants. The tenants are greater in number than the landlords. Should we not see that they live happily and that they pay only fair rent? I welcome this measure. I appeal to the Hon. Minister who did so much when she was in charge of Prohibition to go in cognate and find out how rents are charged and receipts are issued. Then she will understand the hardship of some of these people. I do not say all landlords are bad. Some landlords are good but they are a minority. I support this measure.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :

Mr. Deputy Chairman, Sir, I shall answer the point raised by the hon. the Deputy Leader of the Opposition. With regard to the rental value, I feel it is not possible to find out the rental value in the case of portions and it is considered not also possible to get at any receipt. The amendment is necessitated due to the lacuna in section 30 of the Act. There are already a hundred cases for eviction pending. So, I feel it is necessary that control should continue. The exemption given for the new buildings is intended to encourage people to put up new buildings without the least feeling that the Government will take over them.

I thank the hon. Member Sri Srinivasavaradan for welcoming this measure. I request the House to pass the motion.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 5 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

[Deputy Chairman] [7th May 1962]

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENKATACHALLUM: Sir,
I move—

“That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 5 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

DEPUTY CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 5 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Saturday, the 30th June 1962.

The House then adjourned.

V—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 84. Notification issued with G.O. Ms. No. 748, Home, dated 20th February 1962, regarding amendment to Rule 38 of the Rules under the Madras Borstal Schools Act, 1925.

* 85. Notification issued with G.O. No. 4065, Revenue, dated 26th September 1961, regarding issue of the “Submission of Budgets, Deposits, Accounts, Returns or other Information Rules”.

* 86. Notification issued with G.O. Ms. 644, Revenue, dated 10th February 1962, appointing the date of publication of this notification in the Fort St. George Gazette, namely, 23th February 1962, as the date on which the provisions of the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Act, 1960 shall come into force in all townships in the State of Madras and in the area within a distance of five miles from the limits of the said townships.

† Bill passed by the Assembly and received therefrom in the Council.—The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 5 of 1962).

* Laid on the table of the House on 5th May 1962.

† Sent to all M.L.Cs. by special messengers on 4th May 1962.

7th May 1962]

APPENDIX.

[Vide Item IV (4) on 320.]

L. A. Bill No. 5 of 1962.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960.

WHEREAS it is expedient to amend the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960), for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Thirteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Act, 1962.

2. *Substitution of new section for section 30 in Madras Act 18 of 1960.*—For section 30 of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960) (hereinafter referred to as the principal Act), the following section shall be substituted, namely:—

“30. *Exemption in the case of certain Buildings.*—Nothing contained in this Act shall apply to—

(i) any building the construction of which was after the date of the commencement of this Act, completed and notified to the local authority concerned; or

(ii) any residential building or part thereof occupied by any one tenant if the monthly rent paid by him in respect of that building or part exceeds two hundred and fifty rupees; or

(iii) any non-residential building or part thereof occupied by any one tenant if the monthly rent paid by him in respect of that building or part exceeds four hundred rupees.

Explanation.—For the purposes of clauses (ii) and (iii) “tenants” shall include—

(a) a person to whom the tenant has transferred his rights under the lease with the written consent of the landlord; and

(b) a sub-tenant in any case where the building or part thereof has been sub-let with the written consent of the landlord or where the lease confers a right to sub-let.

3. *Certain pending proceedings to abate.*—Every proceeding in respect of any building pending before any Court or other authority or officer on the date of the publication of this Act in the Fort St. George Gazette and instituted on the ground that such building was exempt from the provisions of the principal Act by virtue of clause (ii) or (iii) as the case may be, of section 30 of the principal Act shall, if the building or part thereof is not exempt under clause (ii) or (iii) aforesaid as amended by this Act, abate in so far as

[7th May 1962]

the proceeding relates to such building or part. All rights and privileges which may have accrued before such date to any landlord in respect of any building by virtue of clause (ii) or (iii) of section 30 of the principal Act, shall, in so far as they relate to a building or part thereof which is not exempt under clause (ii) or (iii) aforesaid as amended by this Act, cease and determine and shall not be enforceable:

Provided that nothing contained in this section shall be deemed to invalidate any suit or proceeding in which the decree or order passed has been executed or satisfied in full before the date mentioned in this section.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

TWENTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

21st and 24th to 27th April and 4th, 5th and 7th May 1962.

Volume XLVI (Nos. 1 to 8).

A		PAGES
Abdul Wahab, Sri K. S.—		
Governor's Address, discussion on		76
Sworn-in		137-140
		2
Accommodation Control Department—		
Statement of activities of — for half-year ending 31st December 1961, laid on the table		6
Agricultural Income-tax Rules, 1955—		
Amendments to —, notification laid on the table		4, 7
All-India Congress Committee Session at Madurai—		
Question <i>re</i> expenditure incurred by the Government in connection with		72-73
Aluminium vessels—		
Question <i>re</i> injuriousness in the use of		210-211
Anbazhagan, Sri K.—		
Bills—		
Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962		315-317
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.		315-317
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.		315-317
Felicitation to Palaniswamy Gounder, Sri V. K., on his election as Deputy Chairman		203-204
Governor's Address, discussion on		76-77
		153-162
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on		278-285
Sworn-in		2
Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959—		
Date of enforcement of provisions of District Development Councils Act, 1958, and Panchayats Act, 1958, in territories specified in second schedule of —, notification laid on the table		3
Annamalai Muthuraja, Sri G.—		
Expression of sorrow <i>re</i> demise of		1
Asavas and arishtas—		
See Medical goods.		

A—cont.

Ayikudy Panchayat in Tirunelveli district—

Approval of bye-laws for control and management of slaughter-houses and collection of licence fees, notification laid on the table.	127
---	-----

B

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—

Bills—

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 ..	322
Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	312-315
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	312-315
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	312-315
Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962	200-201
Governor's Address, discussion on	31-39
Nomination of — to the panel of Vice-Chairmen	16
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	261-265
	268
Sworn-in	2

Bashyam Iyengar, Sri V.—

Expression of sorrow <i>re</i> demise of	1
--	---

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—

Extension of — to added territories, notification laid on the table.	5
--	---

Bills—

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962—	
Considered and passed	320-326
Message from the Assembly <i>re</i>	216
Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari)	

Bill, 1962—

Message from the Assembly <i>re</i>	256-257
Message from the Governor <i>re</i>	256
Referred to Joint Select Committee	306-320

Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962—

Message from the Assembly <i>re</i>	256-257
Message from the Governor <i>re</i>	256
Referred to Joint Select Committee	306-320

Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962—

Message from the Assembly <i>re</i>	256-257
Message from the Governor <i>re</i>	256
Referred to Joint Select Committee	306-320

Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1952—

Considered and passed	199-202
Message from the Assembly <i>re</i>	135

Bills, as introduced in the Assembly, laid on the table—

Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	295
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 ..	295
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	295

B,—cont.

Bill, as passed by the Assembly, laid on the table—

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 ..	326
--	-----

Birds Sanctuary—

Question <i>re</i> — at Perambur	14
--	----

Borstal Schools Act, 1925—

Amendment to —, notification laid on the table	295, 326
--	----------

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962—

See Bills.

Business Advisory Committee—

See Committees.

Business of the House—

Change in the order of	182
Transaction of Government business on a non-official day (5th May 1962)	257

C

CARE Milk Powder—

Question <i>re</i> number of students affected by the use of	13
--	----

Chairman, Mr.—

Announcement *re*—

Business Advisory Committee's decision	14-15
Election of Deputy Chairman	202
House Committee, election of Members to	18, 182

Message from the Assembly *re*—

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962 ..	216
Committee on Subordinate Legislation, nomination of Council Members to	75
Estimates Committee, nomination of Council Members to ..	256
Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	256-257
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	256-257
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	256-257
Public Accounts Committee, nomination of Council Members to.	256
Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962	135

Message from the Governor *re*—

Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	256
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	256
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	256
Resolution of Thanks for his Address to the Legislature ..	216
Panel of Vice-Chairmen, nomination of	16
Privileges Committee, election of members to	181
Business Advisory Committee, nomination of members to	15
Expression of sorrow <i>re</i> demise of Annamalai Muthuraja, Sri G., Bashyam Iyengar, Sri V., and Srinivasan, Dr. P. S.	1

C—cont.

Chairman, Mr.—cont.	
Felicitations to Palaniswamy Gounder, Sri V. K., on his election as Deputy Chairman	204
House Committee, election of Members to	18
Privileges Committee, election of Members to	17
See Rulings and Observations of the Chair.	
Swearing-in of members	1-2
Welcome to new members	1
Cinemas (Regulation) Rules, 1957—	
Amendments to —, notifications laid on the table .. .	3, 126
Civil Procedure Code—	
Revision of forms prescribed for refund of fees, notification laid on the table	7
Class hatred—	
Question re action taken against persons who preached— during last three years	69-70
Clinical laboratories—	
Question re Government — open to private medical practitioners ..	253
Colleges—	
Question re Oriental Colleges, payment of enhanced dearness allowance to the staff of	11-12
Commercial Crops Markets Rules, 1948—	
Amendments to —, notification laid on the table	4
Committee on Subordinate Legislation—	
See Committees.	
Committees—	
Business Advisory Committee—	
Decision of —	14-15
Nomination of members to —	15
Committee on Subordinate Legislation, nomination of Council Members to —	751, 136
Estimates Committee, nomination of Council Members to	256, 308
House Committee, election of Members to	18, 181
Privileges Committee, election of members to	17, 181
Public Accounts Committee, nomination of Council Members to ..	256
	305-306
Communication—	
Question re special grant by Central Government for improvement of	179
Co-operative Central Land Mortgage Bank, Limited—	
Resolution re increase of maximum amount of Government guarantee in respect of debentures issued by	182-185
Co-operative societies—	
Question re nomination of persons by Government to Committees of.	303

C—cont.

Co-operative spinning mills—	
Question re number of — in the State as on 1st March 1962 ..	177-178
Cottage industries—	
Specification of — permissible in notified residential areas, notification laid on the table	7
Cottage Industries Construction and Establishment (Restrictions, Limitations and Conditions) Rules, 1960—	
Issue of —, notification laid on the table	7
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955—	
Revision of forms prescribed for refund, notification laid on the table	7
Courts—	
Question re working hours for — in Madras City	75

D

Deputy Chairman—	
Election of	202
Felicitations to Palaniswamy Gounder, Sri V. K., on his election as —	202-206
Devaraja Mudaliar, Sri T. V.—	
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on ..	276-278
Director of Public Health—	
Question re reasons for re-employment of	253-254
District Development Councils—	
Amendment to rule re acceptance of nomination by Members of Parliament or Members of State Legislature, notification laid on the table	5
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Act, 1961—	
Date of enforcement, notification laid on the table	3
District Development Councils and Standing Committees—	
Amendment to rules for payment of travelling allowance to members, notification laid on the table	4
District Municipalities Act, 1920—	
Extension of — to Tirukkalukundram Panchayat in Chingleput district notification laid on the table	6
Dogs—	
Question re prevention of entry of stray — into Government hospitals	215-216

E

Electricity Board (Madras State)—	
Annual Financial Statement for 1962-63, and Supplementary Financial Statement for 1961-62, laid on the table	8
Discussion on Budget for 1962-63	216-243
	257-295.
Entertainments tax—	
Exemption of film shows in aid of Flag Day Fund from —, notification laid on the table	2
C-1—2	

E—cont.

Entertainments Tax Act, 1939—

Authorization of executive authorities of local bodies, Commissioner, Corporation of Madras, Panchayat Union Commissioners, etc., to exercise powers under section 11, notification laid on the table	2
---	---

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—

Amendment to rule relating to fixation of time-limit for application under section 19-A, notification laid on the table	174
Date of enforcement of certain provisions from 1st February 1962 in Andikadu inam estate in Koilpatti taluk, Tirunelveli district, notification laid on the table	7
Date of enforcement of certain provisions in Vayalanellur Blocks, C-1 and C-2 in Chingleput district, notification laid on the table	4

Estimates Committee—

See Committees.

Examinations—

Question re S.S.L.C. Examination, minimum marks in English prescribed for pass in case of trained Tamil Vidwans appearing for	180
---	-----

Export Promotion Council for Handlooms—

Question re formation of	73
----------------------------------	----

F

Factories Rules, 1950—

Amendments to —, notifications laid on the table	3, 5
--	------

Factories (Welfare Officers) Rules, 1953—

Amendments to —, notification laid on the table	3
---	---

Fire Accident—

Question re enquiry into cause of — to pandal put up by Mylapore Fine Arts Society	209
--	-----

Fishermen—

Unemployment and economic distress among — in Kanyakumari and parts of Tirunelveli district, Minister's attention called to	16-17
---	-------

G

Gajapathy Nayagar, Sri A.—

State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	234-235
---	---------

Government Museum, Madras and Pudukottai and National Art Gallery, Madras—

Report on activities for half-year ending 30th September 1961, laid on the table	3
--	---

Government servants—

Question re number of — having married a second spouse	210
--	-----

Governor's Address—

Discussion on	18-64 76-126, 137-174 185-199
Laid on the table	65-68
Message from the Governor re resolution of thanks for	216

H

Handloom cloth—

Question re raising of the rebate rate on sales of	178
--	-----

Handloom weavers and master weavers—

Suffering of — due to non-availability and inflated prices of yarn, Minister's attention called to	304-305
--	---------

H—cont.

Harijan Welfare Department—

Review of activities for half-year ended 30th September 1960, laid on the table	5
---	---

Headmasters—

Question re grant of pay fixed for Grade I Headmasters to — of incomplete high schools in North Arcot district	178-179
--	---------

Hemp Drugs Licensing Rules, 1953—

Cancellation of and issue of rules for the issue and transport of ganja and bhang stored in the State Forensic Science Laboratory, Madras, notification laid on the table	243
---	-----

Highways Department—

Review of activities for first half-year 1960-61, laid on the table	5
---	---

Hill allowance—

Question re—

Payment of — to teachers in local board and aided institutions in Gudalur taluk in Nilgiris district	74-75
Payment of — to teachers in middle schools and high schools under Valparai Panchayat	74-75

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959—

Issue of "Submission of Budgets, Deposits, Accounts, Returns, or other Information Rules", laid on the table	336
--	-----

Rules in respect of transactions relating to gift of one spare Lingam with Avudayar belonging to Sri Rameswaram Devasthanam, Rameswaram, and Sri Viruthapureswarar temple, Tirupanandal, Thanjavur district, notification laid on the table

7

Hospitals and dispensaries—

Question re prevention of entry of stray dogs into Government hospital	215-216
--	---------

House Committee—

See Committees.

I

Industrial Investment Corporation, Limited, Madras—

Review of working for year ended 30th June 1961 and Annual Report and Statement of Accounts, laid on the table	8
--	---

Insecticides—

Question re Police licence for the sale of	132-133
--	---------

Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962—

See Bills.

Island Ground (Madras City)—

Question re lease of land on — to Board of Trustees of International House and Institute	249-251
--	---------

J

Jayarama Reddiar, Sri S.—

Governor's Address, discussion on	63
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	102-105 234 265-268
Sworn-in	2

Jothi Vencatachellum, the Hon. Srimathi—

Bill—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962	320-321 325
--	----------------

Protected water-supply, statement re need for provision of — in Bhaktavatsalam Nagar, Adyar and Divisions 1 to 10 and 70 to 100 in Madras City

135-136

K

Kakkan, the Hon. Sri P.—	
Bill—Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962	199-200
Kamalakkannan, Sri K.—	
Governor's Address, discussion on	118-121
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on ..	274-276
Karayalar, Sri L. S.—	
Nomination of—to the panel of Vice-Chairmen	16
Karkudy Panchayat in Tirunelveli district—	
Approval of by-laws for control and management of slaughter-houses and collection of licence fees, notification laid on the table	127
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Bill—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962.	322-324
Governor's Address, discussion on	45-52
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on ..	235-237

L

Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—	
Felicitation to Palaniswamy Gounder, Sri V. K., on his election as Deputy Chairman	203
Governor's Address, discussion on	162-174
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962—	
See Bills.	
Legislative Council, Madras—	
Resume (Part II) of the nineteenth session	4
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960—	
Amendments to—, notification laid on the table	3
Loans and advances—	
Question re number of applications from Government servants for —for construction of houses from 1st January to 31st October 1961	10-11
Local Library Authority—	
Question re Criteria for appointment of members to—in Chingleput district	211-212
L.I.Ms. and G.C.I.Ms.—	
Question re maintenance of Register of Licentiates in	180-181

M

Madathipathi—	
Question re grant to exemption to—from leading celibate life on medical grounds	129-130
Madras Vanaspathi Factory, Villupuram—	
Question re payment of annual instalments to Government by ..	297
Management of Special Homes and Work Houses in the State of Madras (except in the City of Madras) Rules, 1960—	
Amendments to—, notification laid on the table	3
Manjubhashini, Srimathi S.—	
Nomination of—to the panel of Vice-Chairmen	16
Manure—	
Question re production of—from sea fishes	255-256
Matter of urgent public importance—	
Protected water-supply to Bhaktavatsalam Nagar, Adyar and Divisions 1 to 20 and 70 to 100 in Madras City, calling attention to need for	135-136

M—cont.

Matter of urgent public importance—cont.	
Unemployment and economic distress prevalent among fishermen in Kanyakumari and parts of Tirunelveli districts, calling attention to	16-17
Medical goods—	
Question re exemption of—like asavas and arishtas from sales tax	251
Messages from Assembly and the Governor—	
See Bills.	
See Governor's Address.	
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962—	
See Bills.	
Motor Vehicles Rules, 1940—	
Amendments to—, notification laid on the table	3, 64
Motor vehicles tax—	
Collection of tax at Rs. 10 per seat on MDV 8676 belonging to Aruppukottai Sri Jaya Vilas (Private), Limited, when used for tourist purposes, notification laid on the table	5
Exemption of vehicles MSW 1279, MSW 1361 and MSW 1362 belonging to UNICEF from—, notification laid on the table ..	6
Reduction of 50 per cent tax on vehicle MDO 3165 belonging to Mahatma Gandhi Memorial Tuberculosis Sanatorium, Jenigipatti, Thanjavur district, notification laid on the table	8
Reduction of—on lorry MDJ 1358 belonging to St. Mary's High School and Orphanage, Vellore, notification laid on the table ..	206
Mount Road—	
Question re widening of	303-304
Municipal Commissioners—	
Question re number of—transferred from Tirupattur from 1st January 1961	14
Muthiah, Sri C.—	
Governor's Address, discussion on	26-31
Sworn-in	2
Muthukannappan, Vidwan T.—	
Governor's Address, discussion on	147-150
Protected water-supply, Minister's attention called to need for provision of—in Bhaktavatsalam Nagar, Adyar and Divisions 1 to 10 and 70 to 100 in Madras City	135-136
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	285
Unemployment and economic distress among fishermen in Kanyakumari and parts of Tirunelveli districts, calling Minister's attention to	16
N	
Nallasenapathi Sarkarai Mannadiar, the Hon. Sri N.—	
Resolution re maximum amount of Government guarantee in respect of debentures issued by Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank, Limited, increase of	182-183
Unemployment and economic distress among fishermen in Kanyakumari and parts of Tirunelveli districts, statement re— ..	16-17
Nallaswami, Sri B. K.—	
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	257-261

N—cont.

Nandanam Government Milk Factory—	
Question <i>re</i> complaint about emanation of obnoxious odour from ..	14
National Cadet Corps—	
Question <i>re</i> construction of permanent building for accommodation.	299

O

Official Language Act—

Introduction of Tamil in Agricultural Income-tax, Jail, Public Works (Sanitary Engineering Branch) and Women's Welfare Departments up to district level, notification laid on the table.	6
Introduction of Tamil in Government offices up to district level in Food Production, Forest and Medical Departments, notification laid on the table	6
Introduction of Tamil in Local Fund Audit Department, notification laid on the table	6
Use of English for certain purposes in addition to Tamil, notification laid on the table	7
Use of Malayalam in addition to Tamil in Kanyakumari district and Shenkottah and Gudalur taluks, notification laid on the table	6

P

Palaniswamy Gounder, Sri V. K.—

Elected as Deputy Chairman	202
Felicitations to—on his election as Deputy Chairman	202-206
Reply to felicitations to—on his election as Deputy Chairman ..	205-206
Sworn-in	2

Panchayat Union Councils—

Constitution of—in East and West Thanjavur Development districts, notification laid on the table	5
Contracts by or on behalf of—, rules as to conditions, notification laid on the table	5
Restrictions and control over execution of kudimaramat and levy of fees by—, notification laid on the table	295
Rules relating to—, notification laid on the table	4
Rules relating to transfer of irrigation functions to—, notification laid on the table	5

Panchayat Union Councils (Election of Chairmen and Vice-Chairmen) Rules, 1960—

Amendments to—, notification laid on the table	4
--	---

Panchayats Union(s)—

Change of 'Orathur' as 'Keerapalayam', notification laid on the table	243
Constitution of—, notification laid on the table	5
Inclusion and exclusion of villages in Madurai East, Madurai West and Tiruparankundram—, notification laid on the table ..	5
Inclusion of certain villages of—Gobichettipalayam in East Coimbatore Development district, notification laid on the table ..	4

Panchayats—

Amendments to rules for payment of travelling allowance to Presidents, Vice-Presidents, Members, etc., of—, notification laid on the table	4
Restrictions and control over execution of kudimaramat by—, levy of fees, amendment to rules, notification laid on the table	8

P—cont.

Panchayats Act, 1958—

Additional Development Commissioner and Collector appointed as Inspector under sub-section (2) of section 157 of—, notification laid on the table	6
Amendments to—, notification laid on the table	243
Delegation of certain powers to District Collectors in addition to Additional Development Commissioner, notification laid on the table	244

Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Act, 1961—

Coming into force of—, notification laid on the table	127
---	-----

Pandals—

Question <i>re</i> ban on issue of licences for construction of—with combustible materials	302
--	-----

Papers laid on the table of the House—

Accommodation Control Department, statement of activities of— for half-year ending 31st December 1961	6
---	---

Agricultural Income-tax Rules, 1955—

Amendments to— (G.Os. Ms. No. 5534, Revenue, dated 27th December 1961 and No. 379, dated 29th January 1962)	4, 7
---	------

Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959—

Date of enforcement of provisions of District Development Councils Act, 1958 and Panchayats Act, 1958 in territories specified in second schedule of— notified (G.O. Ms. No. 2684, Rural Development and Local Administration, dated 30th September 1961)	3
---	---

Ayikudy Panchayat in Tirunelveli district, approval of bye-laws for control and management of slaughter-houses and collection of licence fees	127
---	-----

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, extension to added territories [G.O. Ms. No. 6875, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 9th December 1961]	5
---	---

Bills, as introduced in the Assembly—

Truvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	295
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	296
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	293
Bill, as passed by the Assembly—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962	326
Boistal Schools Act, 1925, amendment to— (G.O. Ms. No. 748, Home, dated 20th February 1962 and No. 866, dated 2nd March 1962)	295, 326
Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendment to— (G.Os. Ms. No. 4191, Home, dated 29th November 1961 and No. 756, dated 21st February 1962)	3, 126
Commercial Crops Markets Rules, 1948, amendments to— (G.O. Ms. No. 4385, Food and Agriculture, dated 29th December 1961) ..	4
Cottage industries, specification of— permissible in notified residential areas (G.O. No. 566, Local Administration, dated 13th March 1962)	7

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Cottage Industries Construction and Establishment (Restrictions, Limitations and Conditions) Rules, 1960, issue of— (G.O. No. 565, Local Administration, dated 13th March 1962) ..	7
Court-Fees and Suits Valuation Act, 1955, revision of forms prescribed for refund (G.O. Ms. No. 3622, Home, dated 20th October 1961) ..	7
District Development Councils, amendment to rules re acceptance of nomination by Members of Parliament or Members of State Legislatures (G.O. Ms. No. 7, Local Administration, dated 2nd January 1962) ..	5
District Development Councils and Panchayats (Extension to Added Territory) Act, 1961, date of enforcement notified (G.O. Ms. No. 2683, Rural Development and Local Administration, dated 30th September 1961) ..	3
District Development Councils and Standing Committees, amendment to rules for payment of travelling allowance to members of (G.O. No. 1740, Rural Development and Local Administration, dated 22nd June 1961) ..	4
District Municipalities Act, 1920, extension to Tirukkalikundram Panchayat in Chingleput district (D. Dis. No. 34911/95, dated 17th January 1962) ..	6
Electricity Board, Madras State, annual financial statement for 1962-63 and supplementary financial statement for 1961-62 ..	2
Entertainments Tax Act, 1939, authorization of executive authorities of local bodies, Commissioner, Corporation of Madras, Panchayat Union Commissioners, etc., to exercise powers under section 11 (G.O. No. 4914, Revenue, dated 13th November 1961) ..	2
Entertainments tax, exemption of film shows in aid of Flag Day Fund held in December 1961 from— (G.O. R. No. 870, Revenue, dated 10th November 1961) ..	2
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948— Amendment to rule relating to fixation of time-limit for application under section 19-A (G.O. Ms. No. 565, Revenue, dated 7th February 1962) ..	174
Date of enforcement of certain provisions in Vayalanelur Blocks C-1 and C-2 in Chingleput district, notified (G.O. Ms. No. 5259, Revenue, dated 5th December 1961) ..	4
Enforcement of certain provisions from 1st February 1962 in Andikadu Inam Estate in Koilpatti taluk, Tirunelveli district (G.O. Ms. No. 44, Revenue, dated 3rd January 1962) ..	7
Factories Rules, 1950, amendments to— [G.Os. Ms. No. 6586, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 18th November 1961 and No. 7149, dated 26th December 1961] ..	3, 5
Factories (Welfare Officers) Rules, 1953, amendments to— [G.O. Ms. No. 5902, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 4th October 1961] ..	3
Government Museum at Madras and Pudukottai and National Art Gallery, Madras, report on activities for half-year ending 30th September 1961 ..	3
Governor's Address to the Legislature on 23rd April 1962 ..	64
Harijan Welfare Department, review of activities for half-year ended 30th September 1960 ..	5
Hemp Drugs Licensing Rules, 1953, cancellation of— and issue of rules for issue and transport of ganja and bhang in the State Forensic Science Laboratory, Madras (G.O. Ms. No. 186, Home, dated 11th January 1962) ..	243
Highways Department, review of activities for first half-year 1960-61 ..	5

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959— Issue of 'Submission of Budgets, Deposits, Accounts, Returns or other Information Rules' (G.O. No. 4065, Revenue, dated 26th September 1961) ..	32f
Rules in respect of transactions relating to gift of one spare Lingam with Avudayar belonging to Sri Rameswaram Devasathanam, Rameswaram and Sri Viruthapurceswarar temple, Tirupanandal, Thanjavur district (G.O. Ms. No. 587, Revenue, dated 7th February 1962) ..	"
Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, review of working for year ended 30th June 1961 and Annual Report and Statement of Accounts ..	8
Karkudy Panchayat in Tirunelveli district, approval of bye-laws for control and management of slaughter-houses and collection of licence fees ..	127
Legislative Council, Madras, resume (Part II) of the nineteenth session ..	4
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendments to— (G.O. Ms. No. 3955, Home, dated 13th November 1961) ..	3
Management of Special Homes and Work Houses in the State of Madras (except in the City of Madras) Rules, 1960, amendments to— (G.O. Ms. No. 3960, Home, dated 13th November 1961) ..	3
Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to (G.Os. Ms. No. 4357, Home, dated 13th December 1961, and No. 397, dated 25th January 1962) ..	3, 64
Motor Vehicles Tax— Collection of tax at Rs. 10 per seat on MDU 8379 belonging to Aruppukottai Sri Jaya Vilas (Private), Limited, when used for tourist purposes (G.O. Ms. No. 4498, Home, dated 26th December 1961) ..	5
Exemption of vehicles MSW 1279, MSW 1361 and MSW 1362 belonging to UNICEF from— (G.O. Ms. No. 95, Home, dated 5th January 1962) ..	6
Reduction of 50 per cent tax on vehicle MDO 3165 belonging to Mahatma Gandhi Memorial Tuberculosis Sanatorium, Senigipatti, Thanjavur district (G.O. Ms. No. 4548, Home, dated 28th December 1961) ..	8
Reduction of— on lorry MDJ 1358 belonging to St. Mary's School and Orphanage, Vellore (G.O. Ms. No. 978, Home, dated 12th March 1962) ..	206
Official Language Act— Introduction of Tamil in Agricultural Income-tax, Jail, Public Works (Sanitary Engineering Branch) and Women's Welfare Departments up to district level [G.O. Ms. No. 65, Public (General-M), dated 8th January 1962] ..	6
Introduction of Tamil in Government offices up to district level in Food Production, Forest and Medical Departments [G.O. Ms. No. 26, Public (General-M), dated 2nd January 1962] ..	6
Introduction of Tamil in Local Fund Audit Department [G.O. Ms. No. 64, Public (General-M), dated 8th January 1962] ..	6
Use of English for certain purposes in addition to Tamil [G.O. Ms. No. 136, Public (General), dated 23rd January 1962] ..	7
Use of Malayalam in addition to Tamil in publication of notices for information of public in Kanyakumari district, Shenkottah taluk and Gudalur taluk [G.O. Ms. No. 2038, Public (General-M), dated 8th December 1961] ..	6

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Panchayat Union, change of 'Orathur'—as 'Keerapalayam' (G.O. Ms. No. 207, Local Administration, dated 28th January 1962) ..	243
Panchayat Union, Gobichettipalayam, inclusion of certain villages of—in East Coimbatore Development District (G.O. Ms. No. 2374, Rural Development and Local Administration, dated 29th August 1961)	4
Panchayat Union Councils—	
Constitution of—in East and West Thanjavur Development Districts (G.O. Ms. No. 2588, Rural Development and Local Administration, dated 25th September 1961)	5
Contracts by or on behalf of, rules as to conditions (G.O. Ms. No. 1441, Rural Development and Local Administration, dated 22nd May 1961)	5
Restrictions and control over, execution of kudimaramat and levy of fees by (G.O. No. 434, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1962)	295
Rules relating to— (G.O. Ms. No. 3162, Local Administration, dated 28th November 1961)	4
Rules relating to transfer of irrigation functions to— (G.O. Ms. No. 3374, Local Administration, dated 26th December 1961) ..	5
Panchayat Union Councils (Election of Chairmen and Vice-Chairmen) Rules, 1960, amendments to— (G.O. Ms. No. 2182, Rural Development and Local Administration, dated 2nd August 1961)	4
Panchayat Unions—	
Constitution of— (G.Os. Ms. Nos. 2518 and 2587, Rural Development and Local Administration, dated 18th September 1961, and 25th September 1961)	5
Inclusion and exclusion of villages in Madurai East, Madurai West and Tirupurankundram (G.O. Ms. No. 2520, Rural Development and Local Administration, dated 18th September 1961)	5
Panchayats—	
Amendments to rules for payment of travelling allowance to Presidents, Vice-Presidents, Members, etc., of— (G.O. Ms. No. 2462, Rural Development and Local Administration, dated 8th September 1961)	4
Restrictions and control over execution of kudimaramat by— Levy of fees, amendments to rules (G.O. No. 368, Rural Development and Local Administration, dated 16th February 1962)	8
Panchayats Act, 1958—	
Additional Development Commissioner and Collector appointed as Inspector under sub-section (2) of section 157 (G.O. Ms. No. 3202, Rural Development and Local Administration, dated 5th December 1961)	6
Amendments to— (G.O. Ms. No. 534, Rural Development and Local Administration, dated 9th March 1962)	243
Delegation of certain powers to District Collectors in addition to Additional Development Commissioner— (G.O. Ms. No. 305, Rural Development and Local Administration, dated 7th February 1962)	244
Panchayats (Extension to Transferred Territory) and Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Amendment Act, 1961—	
Coming into force of— (G.O. Ms. No. 683, Rural Development and Local Administration, dated 21st March 1962) ..	127

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Public Halting Places, Cart-stands, etc., Rules, amendments to— (G.O. Ms. No. 3000, Rural Development and Local Administration, dated 9th November 1961)	3
Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Act, 1960— Date of enforcement notified (G.O. No. 644, Revenue, dated 10th February 1962)	326
Rules for management of special homes and work houses, amendments to— (G.O. Ms. No. 4557, Home, dated 29th December 1961)	7
Rural Development and Local Administration Department Notification No. II-2, No. 380 of 1961, amendment to— (G.O. Ms. No. 2377, Local Administration, dated 30th August 1961) ..	127
Sales Tax—	
Exemption from and registration rules of cotton seeds obtained by agriculturists out of cotton grown by them (G.O. Ms. No. 5237, Revenue, dated 4th December 1961)	7
Exemption of sale of milk made by any dealer to the State Government from— (G.O. Ms. No. 466, Revenue, dated 2nd February 1962)	244
Reduction of— on sale of Polythene and Alkathene films and packing materials made therefrom (G.O. Ms. No. 503, Revenue, dated 3rd February 1962)	244
Shops and Establishments Rules, 1948, amendments to— (G.O. Ms. No. 7070, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 20th December 1961)	4
Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, amendments to— [G.Os. Ms. No. 7322, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 30th December 1961, and No. 556, dated 30th January 1962]	8, 244
Spirituous Essences Rules, 1959, amendments to— (G.O. Ms. No. 4448, Home, dated 19th December 1961)	8
Stamps Administration, review of activities for half-year ending 30th September 1960	4
State Bhoodan Yagna Board, Madurai, proceedings of Chairman re constitution of committees for Ramanathapuram, Tirumelveli and Coimbatore	6
State Transport Department, Mechanical Engineer and Accounts Officer, recruitment by transfer, exclusion from purview of Service Commission [G.O. Ms. No. 60, Public (Services-A), dated 8th January 1962]	6
Sugar Factories Control (Amendment) Ordinance, 1962	127
Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958, amendments to (G.O. Ms. No. 1228, Industries, Labour and Co-operation, dated 27th February 1962 and No. 1732, dated 21st March 1962) ..	244, 295
Pensions—	
Question re—	
Eligibility of teacher-cum-clerk or Librarian for	130-131
Number of applications received for—from teacher-cum-clerks during 1960-61	130-131
Political Prisoners—	
Question re number of—in Jails as on 1st November 1961 ..	10
Ponnusamy Chettiar, Sri S. R. P.—	
Governor's Address, discussion on	39-45

P.—cont.

Ponnusamy Villavarayar, J.—	2
Sworn-in	
Power-looms—	
Question re—	
Number of weavers' co-operative societies which applied for—	133-134
and number granted	132-134
Starting of training centres for weavers	
Privilege Committee—	
See Committees.	
Property-tax—	304
Question re instructions to Municipalities to enhance	
Provident Fund—	
Question re transfer of—accounts of retrenched teachers absorbed in Madras Corporation Schools to the Corporation	252-253
Public Accounts Committee—	
See Committees.	
Public Halting Places, Cartstands, etc., Rules—	
Amendments to—, notification laid on the table	3
Public meetings—	
Question re—	
Deputation of C.I.D. Officers to cover the speeches at—of political parties	71
Periodical reports from C.I.D. about speeches made at	70-71
Public Promise (Eviction of Unauthorised Occupants) Act, 1960—	
Date of enforcement, notification laid on table	326

Q

Questions and Answers—	
Gajapathy Nayagar, Sri A.—	
Question re L.I.Ms. and G.C.I.Ms., maintenance of 'register of licentiates in	180-181
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Question re—	
Headmasters of incomplete High Schools in North Arcot district, grant of revised scales of pay fixed for Grade I Headmaster to	178-179
Hill allowance to teachers in local Board and aided institutions in Gudalur taluk in Nilgiris district	74-75
Hill allowance to teachers in Middle Schools and High Schools, Valparai Panchayat, payment of	74-75
Oriental Colleges, payment of enhanced dearness allowance to the staff of	11-12
Pensions, eligibility of teacher-cum-clerks or librarians for	130-131
Pensions, number of applications for—received from teacher-cum-clerks during 1960-61	130-131
Provident fund accounts of teachers absorbed in Madras Corporation Elementary Schools, transfer to Corporation	252-253
Secondary Grade teachers in panchayat elementary schools in Thanjavoor district, revision of pay	214
S.S.L.C. Examination, minimum marks in English prescribed for pass in case of trained Tamil Vidwans appearing	180

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Krishnamoorthy, Sri G.—cont.

Question re—cont.

Teachers in elementary schools, sanction of minimum benefit of rupees five to	252
Teachers, weightage in refixation of pay in revised scales	251-252

S

Sambandhan, Sri S. K.—

Question re—

Birds Sanctuary at Perambur	14
CARE Milk Powder, number of students affected by the use of	12-13
Co-operative Spinning Mills in the State, number of—as on 1st March 1962	177-178
Export Promotion Council for Handlooms, formation of	73
Handloom cloth, raising of rebate on sales of	178
Madras Vanaspathy Factory, Villupuram, payment of annual instalment to Government by	297
Power-looms, number of weavers' co-operative societies, which applied for—, number granted	133-134
Power-looms, starting of training centres for weavers	133-134
Property-tax, instruction to municipalities for enhancement of	304
Sugarcane, refusal by East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam, to take full yield, representation re—and action taken thereon	134-135
Teachers' Constituencies, method for preparation of electoral rolls for	299-302
Yarn for handloom industry, control of quality	176

Sreenivasan, Dr. A.—

Question re—

Advances and Loans to Government servants for construction of houses, number of applications from 1st January to 31st October 1961	10-11
Aluminium vessels, injuriousness in the use of	210-211
Class hatred, action taken against person who preached—during last three years	69-70
Clinical laboratories in Government institutions, open to private medical practitioners	253
Construction of pandals with combustible materials, ban on issue of licences for	302
Co-operative societies, nomination of persons by Government to Committees of	303
Courts in Madras City, working hours for	75
Director of Public Health, reasons for re-employment of	253-254
Fire accident, enquiry into cause of—ta pandal put up by Mylapore Fine Arts Society	209
Government hospitals, prevention of entry of stray dogs into	215-216
Government servants, having married a second spouse, number of	210
Insecticides, police licence for the sale of	152-153
Island Ground, lease of land on—to Board of Trustees of International House and Institute	249-251
Madathipathi, exemption from leading celibate life on medical ground	129-130
Mount Road, widening of	303-304

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sreenivasan, Dr. A.—cont.

Question re—cont.

Municipal Commissioners—transferred from Tiruppathur from 1st January 1961, number of	14
Nandanam Government Milk Factory, complaint about emanation of obnoxious odour from	13
National Cadet Corps, construction of permanent building to accommodate	299
Political prisoners in jails, number of—as on 1st November 1961	10
Public meeting of political parties, deputation of C.I.D. officers to cover the speeches at	71
Public meetings, periodical reports from C.I.D. about speeches at	70-71
Security arrangements to certain persons, annual expenditure on	175
Theerthavaleeswarar temple, assets and audit of accounts	213-214
Theerthavaleeswar temple, Krishnampet, ordained priest for performance of daily rituals	212-213

Srinivasavaradan, Sri T. P.—

Question re—

CARE Milk Powder, number of students affected by the use of	12-13
Communications, special grant by the Central Government for improvement of	179
Medical goods like asavas and aristas, exemption from sales tax	251

Subbiah Chettiar, Sri M.—

Question re—

All-India Congress Committee session at Madurai, expenditure incurred by Government in connection with	72-73
Dharsan of Renganatha at Srirangam, collection of additional fee during festival for	297-298
Gazetted officers in Revenue Department—, prescribed time-limit for—to serve in a division	10

Thangavel Mudaliar, Sri A. K.—

Question re—

Local Library Authority in Chingleput district, criteria for appointment of members to	211-212
Production of manure from sea fishes	255-256
Welfare conference at Thadalam, Chingleput taluk, action taken on petition presented to Chief Minister	131-132

R

Rajah Iyer, Sri M.—

Governor's address, discussion on	109-112
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	241-243
Sworn-in	2

Rajamauniar, Sri P. V.—

Sworn-in	2
------------------	---

Rajaram, Sri K.—

Governor's Address, discussion on	19-26
Sworn-in	2

R—cont.

Ramachandran, Sri M. G.—

Governor's Address, discussion on	76
Sworn-in	83-91
Sworn-in	2

Ramadass, Sri K.—

Governor's Address, discussion on	105-109
Sworn-in	2

Ramalingam Pillai, Sri V.—

Sworn-in	2
------------------	---

Ramaswamy, Sri K. R.—

Governor's Address, discussion on	81-83
---	-------

Ramaswamy, Sri K. V.—

Governor's Address, discussion on	123-126
---	---------

Renganatha—

Question re collection of additional fee during festival for dharsan of—at Srirangam	297-298
--	---------

Revenue department—

Question re prescribed time-limit for gazetted officers in—to serve in a division	10
---	----

Rules for management of—

Special Homes and Work Houses—Amendment to—, notification laid on the table	7
---	---

Rulings and Observations of the Chair—

Decorum—

Members should always address the Chair	137
---	-----

Questions and Answers—

One Member cannot ask another Member to answer a supplementary question	70
---	----

Rural Development and Local Administration Department Notification No. II-2, No. 380 of 1961—

Amendment to—, notification laid on the table	127
---	-----

S

Sales tax—

Exemption from—and registration rules of cotton seeds obtained by agriculturists out of cotton grown by them, notification laid on the table	7
--	---

Exemption of sale of milk made by any dealer to the State Government from—, notification laid on the table	244
--	-----

Question re exemption of medical goods like asavas and arishtas from	251
--	-----

Reduction of tax on sale of Polythene and Alkathene films and packing materials made therefrom, notification laid on the table	244
--	-----

Sambandhan, Sri S. K.—

Governor's Address, discussion on	31
Handloom weavers and master weavers, calling Minister's attention to the suffering of—due to non-availability and inflated price of yarn	141-144

Handloom weavers and master weavers, calling Minister's attention to the suffering of—due to non-availability and inflated price of yarn	304-305
--	---------

S—cont.

Sambasiva Reddiar, Sri A.—	
Sworn-in	2
Saraswathi Pandurangam, Srimathi—	
Governor's Address, discussion on	115-118
Security arrangements—	
Question <i>re</i> annual expenditure on—to certain persons	175
Seshachariar, Sri M.—	
Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962.	322
Governor's Address, discussion on	145-147
Nomination of—to the panel of Vice-Chairmen	16
Resolution <i>re</i> increase of maximum amount of Government guarantee in respect of debentures issued by Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank, Limited	184
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	271-274
Shops and Establishments Rules, 1948—	
Amendments to—, notification laid on the table	4
Sivanandam, Dr. T. V.—	
Governor's Address, discussion on	94-100
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	237-241
Sivasankara Mehta, Sri R.—	
Sworn-in	2
Small-scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956—	
Amendments to—, notification laid on the table	8
	244
Somasundara Reddiar, Sri A.—	
Sworn-in	2
Spirituous Essences Rules, 1959—	
Amendments to—, notification laid on the table	8
Srinivasan, Dr. P. S.—	
Expression of sorrow <i>re</i> demise of—	1
Srinivasavaradan, Sri T. P.—	
Bill—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1962.	324-325
Governor's Address, discussion on	31
	58-64
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	224-232
Stamps Administration—	
Review of activities for half-year ending 30th September 1960, laid on the table	4
State Bhoodan Yagna Board, Madurai, proceedings of Chairman <i>re</i> constitution of committees for Ramanathapuram, Tirunelveli and Coimbatore districts, laid on the table	6
State Forensic Science Laboratory, Madras—	
Issue of rules for issue and transfer of ganja and bhang stored in— and cancellation of Madras Hemp Drugs Licensing Rules, 1953, notification laid on the table	244

S—cont.

Subbiah Chettiar, Sri M.—	
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on	269-271
Subramanyam, Sri A.—	
Governor's Address, discussion on	52-58
Sugarcane—	
Question <i>re</i> refusal by East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, Nellikuppam to take full yield, representation <i>re</i> and action taken thereon	134-135
Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962—	
See Bills.	
Sugar Factories Control (Amendment) Ordinance, 1962—	
Laid on the table	127
Surendraram, Sri V. M.—	
Governor's Address, discussion on	150-153
Swearing-in of Members—	
Abdul Wahab, Sri K. S., Anbazhagan, Sri K., Balasubramanya Ayyar, Sri K., Jayaram Reddiar, Sri S., Muthiah, Sri C. Palani-swamy Gounder, Sri V. K., Ponnusamy Villavarayar, Sri J., Rajah Iyer, Sri M., Rajamannar, Sri P. V., Rajaram, Sri K. and Ramachandran, Sri M. G., Ramadass, Sri K., Ramalingam Pillai, Sri V., Sambasiva Reddiar, Sri A., Sivasankara Mehta, Sri R., Somasundara Reddiar, Sri A., Tirupura Sundari Ammal, Srimathi and Venkatachala Thevar, Sri P.	2
Venkatachalam, Sri R.	1

T

Teachers—	
Question <i>re</i> —	
Section of minimum, benefit of rupees five to—in elementary schools	252
Secondary grade—in panchayat elementary schools, revision of scales of pay	214
Weightage in refixation of pay in revised scales of pay for	251-252
Teachers' constituencies—	
Question <i>re</i> method for preparation of electoral rolls for	299-302
Temples—	
Question <i>re</i> —	
Theerthavaleeswarar temple, assets and audit of accounts of	213-214
Theerthavaleeswarar temple, ordained priest for performance of daily rituals	212-213
Thangavel Mudaliar, Sri A. K.—	
Bills—	
Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	318, 319

T—cont.

Thangavelu Mudaliar, Sri A. K.—cont.

Bills—cont.

Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	318, 319
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	318, 319
Governor's Address, discussion on	31
	77-81
	148, 151
State Electricity Board Budget for 1962-63, discussion on ..	232-233

Tirupurasundari Ammal, Srimathi T. L.—

Governor's Address, discussion on —	100-102
Sworn-in	2

Transport department, State—

Mechanical Engineer and Accounts Officer, recruitment by transfer, exclusion from purview of Service Commission, notification laid on the table	6
---	---

V

Venkatachala Thevar, Sri P.—

Governor's Address, discussion on	121-132
Sworn-in	2

Venkatachalam, Sri R.—

Governor's Address, discussion on	112-115
Sworn-in	1

Venkataraman, the Hon. Sri R.—

Bills—

Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962	307-312
	317-319
Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	307-312
	317-319
Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.	307-312
	317-319
Sugar Factories Control (Amendment) Bill, 1962	201-202

Business of the House—

Change in the order of	182
Transaction of Government business on a non-official day (5th May 1962)	257
Committee on Subordinate Legislation, nomination of Council members to	136
Estimates Committee, nomination of Council members to	306
Felicitation to Palaniswamy Gounder, Sri V. K., on his election as Deputy Chairman	202-203
Governor's Address, discussion on	185-199
Handloom weavers and master weavers, statement re suffering of — due to non-availability and inflated prices of yarn	505
House Committee, election of members to	18
Privileges Committee, election of members to	17
Public Accounts Committee, nomination of Council members to ..	305-306
State Electricity Board, Budget for 1962-63, discussion on ..	216-224
	285-295

W

Water-supply—

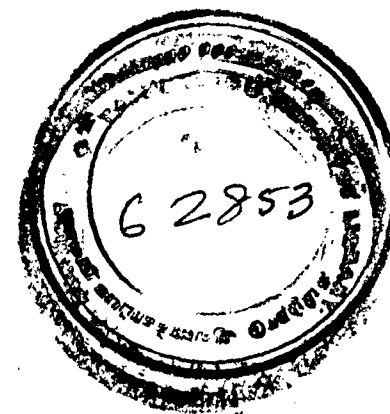
Calling attention to need for protected — in Bhaktavatsalam Nagar, Adyar and Divisions 1 to 10 and 70 to 100 in Madras City ..	135-136
Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958—	
Amendments to —, notifications laid on the table	244, 295
Welfare conference—	
Question re action taken on petition presented to Chief Minister at —, Thadalam, Chingleput taluk	131-132

Y

Yarn—

Question re control of quality of — for handloom industry	176
---	-----

JD
V211, 32. N62
N62.4631

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
Messrs. NEW CENTURY BOOK HOUSE, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. M. DORAISAWMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBALAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapetta, Madras-14.
Messrs. THE FRENCH INDIA CO-OPERATOR'S AGENCY, Madras-1.
Messrs. PALANI PRACHURAM, Madras-5.
Messrs. THE EDUCATIONAL AGENCIES, BOOKSELLERS, Madras-15.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. VIVEKANANDA PRESS, PRINTER, PUBLISHER AND BOOK-SELLER, Madurai.
J.J.M. BOOK DEPOT AND STATIONERY EMPORIUM, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. MUTHAMIZH MANEAM, Mayuram.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. APPAR BOOK STALL, Thanjavur.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANI & Co., Pudukkottai.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. NELLAI PUTHAKA NILAYAM, BOOK-SELLERS, 10, Thana Muna Buildings, Tirunelveli Junction.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R.S. Puram).
Messrs. VASANTHAM STORES, BOOK-SELLERS, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. MEERUVY BOOK COMPANY, 223, Raja Street, Coimbatore.
Messrs. SIVALINGA VILAS BOOK DEPOT, Erode, Coimbatore district.
Sri PALANI & Co., Tiruchirappalli.
Messrs. A. R. CHANDRIAN CHETTIAR & SONS, Salem.
Sri S. M. JAGANATHAN, BOOK-SELLER AND PUBLISHER, Nagerkoll, Kanyakumari district.

IN OTHER STATES.

Messrs. H. VENKATARAMIAH & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. BOOK-LOVERS (PRIVATE), LIMITED, Guntur and Hyderabad.
Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOK-SELLERS, Gudur.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Tiruvandrum.